

126

Int 150

v 129

R52
47

8157
C. 23
C. 4

79

¶ Hoc in uolumine hæc continetur.

¶ Pomponii Epistola ad Augustinum Maphæu.

¶ C. Crispi Salustii bellum catilinariū cū cōmēto.
Laurentii Vallenfis: & Omniboni Leonicensi.

¶ Portii Latronis Declamatio contra L. Catilinam.

¶ C. Crispi Salustii bellum iugurthinum cū cōmē-
tariis præclarissimi fratris Ioannis Chrysostomi
Soldi Brixiani.

¶ C. Crispi Salustii uariæ rationes ex libris eius-
dem historiarum excerptæ.

¶ C. Crispi Salustii uita.

¶ Romæ per Pomponium emendata
Venetiisq; q̄diligentissime reco-
gnita & reuisa.

B.

CM. Valerius pbusiunice uetustatis amator: cum aia duertisset ueteres negligi: & gloria fraudatice tracta multa exēplaria emēdare distingueret: & annotare curauit in eoq; se plurimū exercēdo laudē nō exiguā esse assecut⁹. Ego tāti uiri exēplo: par licet doctina: & igenii dotib⁹: id ipm aliqua ex parte facere conatus sum. eadēq; uia i gressus: & tāta undiq; asperitate cōsufusui: tūto pedē figeret: & sylua egredi potui. Nā cū oīa uoluntia corrupta sint: qd ad nrām uenire eratēdēdū: qd se nouitatē gerere audet. Probat⁹ ille dicēdē chara sterna: qā multis sēculis materia defuit: & dicēdē exercitatio forēsis in qdā epidictici gnīs effigiet uel poti⁹ umbrā abiit nō ampli⁹ (ut credim⁹) reditura iterit. Vñ situt magistru eloquētiē stiliū ignorem⁹: quo ita de prauati fūt codices: iā pluri⁹ annis: ut nō ex snia iueias: nisi fuerint nimis amātes fuit: & ex falsa scia p̄suasio nō molestiq; se itelligere p̄stiteri uelēt. Ea de cāsiq; hoc rudi sēculo elaborauit: qd minime legētib⁹ satissā ciarū nō in sēdē tēpora lectores accensuunt qb⁹ nō emēdator mōisēd ne itēpres qd bon⁹ in minimis p̄lscopē sentētis uulgo iueniri pōtūq; nihil ea re difficil⁹ est. Quis. n. nisi mētis inops: se oīa tenere cōsueret: Idē glōsulas i Virgiliū l. geris sub titulo meo: oro: ne fidē p̄stet: neq; temerari⁹ sumineq; audax: neq; eā ex positionē unq; tētaui uelē qis est: qd falsū epigrāma posuit: sēriet qd p̄stiterit: me tāto mēdacio puocasse. Sē per ei⁹ opiniois fuit: qd minime ignoras: pagē his fore laudis: q in aliq; dictis snias aucupant. Est. n. p̄culo. la interpretatio: nisi cognitio: regē p̄steterit: nō tū scior eēq; possunt esse ipse de me loquor: qd cōsi⁹ meā imbecillitatis rē arduā: & null⁹ honoris nō aggredior. Est & p̄niciosa quorū dā labes & maculas: plus in stō te ostēdēt: q in recessu ualeāt. Præterea multos p̄cipit inanis gloriæ spes: & libros ip̄mēdi facultas: multis sēculis itēmissa: paulo ante reuocata. Deprauant incuria qdā codices: luroq; poti⁹: cui⁹ mortales audis: si mi sunt: qd emēdātiō cōsulit: adeoq; i ea pte peccat: ut qd existimabat oib⁹ eē cōmodū: id p̄cipue ad ligur romanæ iacturā: nisi adhibeat diligētia: ex cogitanti eē uideat. Ex. Nāb hinc annos tris: cum libros Salustii de cōiuratiōe Catilinæ: & de bello iugurthino: & cōiōes quas dā iudē librorū desiderant sapi⁹ repeterē: cōtractis antiq; exēplarib⁹ iuenimus multa eē addita: multa p̄postē cōmutata. Scripsit ille plusq; req̄rebat historia numero: sicut ea obseruatiō: uelut carminis legeret: uerboq; posteritas tuere. Sed qd de futuris uitis: aut uirtutib⁹ testari pōt. Maiores nri pp̄ regē Romanæ magnitudinē nūq; existimarūt ip̄eni ita tui: tūq; ut ex toto lingua uitaret. Fallimur certē: nisi putem⁹: arates oīs uelut hoīem cōfēscere. Emendat⁹ mus nihil addēdō: detrahim⁹ nō pauca: fide uetustatis admonēte. Plurim⁹ petierunt a me: & ppe quotidiana ris cōiuris efflagitāt: ut repngnauī semp: & cōtra meos mores quibū dā uis uisum nimis austerus: peruicacitandē iure contubernalitatis ius cōmitas. Itaq; Antonio moretto brixiano: bonarum litterarū studiosos (nā is sepius institit) permisi: ut impressorib⁹ suis traderet: & sub cetta cōditione pepigimus: ut interesset quī cognosceret homo negoriosus: & officiosus: ita faciendū recepit. Scio Augustine pro tua humanitate: & eruditione. hoc te probatur. Nam cum soles diligentiam: præsertim in litteris laudare cōsiliū: & instituta meū: si uisum enim uel unus e tuis domesticis: qui pro tua ingenuitate: liberalitate: & officio: terga litteratos tuis facultatibus: æque ac meis utor: facile ab omni offensā iuncula uindictabis. Vale: scilicetissime.

COMNIBONI LEONICENI IN. C. CRIS. SAL. CATILINARIVM. COMMENTARIJ.

Salustius Crispus diuersas diuersorū ip̄orū historias tractatur. Iugurthinā uidelicet: cui⁹ mēmo riā antiquate diuturnitas iusta retinebat: & Catilinariā: cui⁹ familiaritas ip̄e exaristat: postea tiorē p̄ponēdā p̄mittit: ut bene p̄secuta historia: cui⁹ certitudinis cōsi⁹ erat in p̄secutionē alteri⁹ historia: quā n̄ ita firmiter tenebat: facili⁹ & apti⁹ sibi lector acq̄scent. Visa itaq; cā p̄ posteritatis ad materiā: & ceterorū discussionē trāseamus. In hoc ope materia est Catilina ipugnās p̄iā cū suis fautorib⁹: & Cicero defēdēs p̄iā cū suis coadiutorib⁹. Ex quoq; uitiis & uirtutib⁹ cōstat iste tractatus. Intētio sua ē redarguēt ipugnātes p̄iā: sed qā materiā ipu gnatiōis p̄iā sunt diuersa: alii. n. p auitiā p̄iā ipugnāt: & alii p abitionē uidēdū ē: quā cām author itēdat redarguēt. Hic itaq; itēdit redarguēt impugnatēs p̄iā p ambitionē: & ecōtra itēdit laudare defendentes p̄iā p bonā cōsiderationē. Cā huius itētiōis talis est. Viderat. n. author iste: quōdā sui ip̄is fraudulentes p̄iā ipugnādo sollicitos: ad quoq; dehortationē istā p̄pōit historiā: & hoc facit inducēdo duos in exemplū Catilinā. i. & Ciceronē. alter quoq;. i. Catilina a nobilitate detrusus est: ad ignobilitatē: ut potesq; meritis suis: dignū uitā meruit: exitū. Alter uero. i. Cice. ab ignobilitate accēdit ad nobilitatē: ut potesq; merito de re tore scūs est cōsul: & p̄ p̄iā meruit appellari. Vñ luena. Roma p̄sem p̄iā Ciceronem libera dixit. In Iugurthina historia redarguit ipugnātes p̄iā i p auitiā: nō Iugurthā neq; suos (Roma. n. nō erat patria. ugit thā) sed illos Romanos: qui corrupti muneribus scelera eius: non solū nō puniebāt: sed ipudētī declamationē ipsū in Capitolio defendebāt. Vtilitas maxima est: ut uisū quid contigerit Catilinæ: ex patriæ impugnationē patriam non impugnemus. Viso quid contigerit Ciceroni: ex patriæ defensione: patriam defēdamus. Titulus talis est. Salustii Crispi de Catilinario bello liber i. cipi. Nō dicit: primus: qpe cū nō sit nisi unus: ubi deest numer⁹ & ordo. Vbi dicit Salustius Crisp⁹ nomē designat authoris: Vbi dicit de Catilinario bello: materiā declarat subsequētis opis. Et sciēdū: qā qdā authoris suis opib⁹ titulū tm̄ p̄scribūt: ut Hor. quod dā titulū p̄hemiū & argumētū: Terē. quod dā titulū & p̄hemiū: ut author iste p̄ titulū itaq; plogū subiūgit: de quo tria faciā & uidos cōferat: & negotiū suū extollit & materiā p̄libat: uidos cōluta. Nā erant qdāq; sibi misere iuidebāt: & bōnū & solidū ip̄i cōficiā dñte detractiōis illudere tētabāt: qdē Salu. a mi litariorū negotio ad iacturā regressus fuerat: p̄fess⁹ onē desidia: & iertia: describebāt: ut potesq; uiri bus aīe p̄ferebāt. Circa quoq; plogū cōsultatiōis p̄mittit. in quo uia i uirtib⁹ corpis eē p̄ferēdā dicit: i cipiēs

MNEIS HOMINES. Patritia gente Crispus Salustius Romæ natus: post Rempu. ciuili di scordia cõcussam: quã nulla illius administrandæ ratio bonis superest et amplius se ad scribendi ocii cõtulit: in quo genere Quintiliani iudicio, q. eũ Thucididi in historia eminẽssim o opposuit: p̃cipuã inter eos qui res Romanas s̃larum monumẽtis tradidere est laudem adeptus. Etenim quo Thucydides est Herodoto, maior, cui secũdũ tribuuntur p̃res, eo certe hic nostro Lũuio p̃stantior, quem Herodoto ille cõparat. Accedit & Martialis urbanissimi

LAV.
VAL.

C. CRISPI SALVSTII LIBER DE CONIVRATIONE. L. SER. CATILINAE.

MNEIS HOMINES
Qui se student præstare cæteris animantibus: summa ope niti decet ne uitam silentio transant ueluti pecora: quæ natura prona: atque uetri obedientia sinxit.

reliqua cum temporis: tum hominum fecit iniuria. Nam q. plenissimum Crispus scripserit historiam: quæ res Romanas nõ solũ, sed externarũ etiam gentium sit cõplexa: abũde cõstat: uerum a Catilinæ cõiuratione quasi ingenii experientiam daturus: cum uideri potest auspiciatus: & ipsum operis phœmiũ haud dubie demonstrat: cui ad stili cõsumationem credibile est lugurthæ bellũ subiecisse. Sed quanti illa momẽti fuerit quæ prorsus interire ex his q. hodie extant: facili est cõiectura: quippe cũ nulla possit uirtus in historia elucere: quũ non in hac uel illa meditatione facile recognoscas: sed quo eius sunt uirtutes altiores: iminus q. uulgo p̃ximæ: eo maiore nobis studio: ut dixi est nitendũ: ne illæ nostra. uel inertia: uel negligẽtia diutius in obscuro sint. Etenim q. cognitu sint difficiles: uel ex eo p̃t intelligi: q. nõ paucius uideo in phœmiũ frõ. tẽ allucinati dāt illi uitio: q. nephariũ Catilinæ scelus scripturus: inde potissimũ sit exorsus: ut dixerit: aium corpi: & ingeniu uiribus p̃stare: uelut nihil magis ab eo q. d. dicturus erat alienũ dici potuisset: sed accurate oia dixit: ac magis erudite: q. uerbis explicari possit. Redditur: nãq. sui cõsiliũ r̃ge, q. a rep. digressus se ad histõriã scribendã trãtulit: nulla potuit honestior cã demonstrari: q. eo se cõsilio id fecisse ostẽderetur: ac p̃te corpis uteret: quæ potissima in hoie esset: nec ita multo post nõ magis se ratione q. necessitate: ut id cõsiliũ capet: adduci oportuisse demonstrat: quũ ambitio: malisq. artibus ciuitate corrupta nullus uideretur i nocentia locus huius: q. ad eam capiendã accederet: uelut. Verũ q. p̃clara ingenia: aut domi cõsulẽdo: suorum q. scã illustrando: aut foris r̃epub. administrando patriæ uideri possunt utilia: sublara optimatiũ administratione, omniq. recte uiuendi ratione mutata: merito unum hoc scribendi officium: quod reliquum erat q. & potuit: & debuit non minori ingenio q. pietate patriæ: ciuibusq. suis optime de ea b̃meritis p̃stitit Crispus, p̃ Præstare datiuo & accusatiuo iungit: ut præsto illi. & p̃sto illum. p̃ Præstare: excellere. p̃ Cate, ris aiantibus. scilicet brutis animalibus. p̃ Summa ope, summa possibilitate: & uiribus summis, nã opis p̃gnificat possibilitatem. Virg. æneidos. libro primo. Grates psoluere dignas. Non opis est nostræ Dido. id est possibilitatis. p̃ Veluti pecora: quæ silentio uitam transseunt. p̃ Prona: proclina. p̃ Obedientia uentri: quia animalia suos appetitus sequuntur: & tantum præsens tempus considerant: non autem futurum: nec præteritum uident.

MNEIS HOMINES. q. d. snãm aĩ meĩde quo me uituperãt: mutauĩga nolebã uitã silẽtio trãfire: ad q. d. decet ois hoies niti: & elaborare: & ab h̃ puncto incipit dicens. p̃ Omneis hoies Aĩtis pluralis ē ois, dicit, n. Seruius. q. oia noia, quoq. gr̃tis pluralis terminat in iũ. tã in his q. in es actõs plurales terminat. p̃ Stu. Studere est aium circa aliquãrẽ assidue cũ magna uolũtate applicare. p̃ Se. Nota q. me, tei & se ipam s̃bam significant. & q. qdã uelocitate p̃nũciant. iõ geminant: ut significat ipenius. & exp̃lissim itendat. p̃ Præstare. i. p̃esse. & p̃ualere: p̃est. aliquei alicui. i. pulchritudine: ut dõis fortunatũ uirib: cõp̃istũ uirtute aĩtũ creatõis. Intẽdit itaq. hic Salu. psuadere mortallibus, i. hoib: ut quẽ admodũ dignioris sũt creatõis, cæteris aialib: sic eĩsdẽ p̃esse laborẽt aĩ uirtutib: p̃ Desret. i. decẽs ē & hoẽstũ. p̃ Sũ. ope. i. sũmo nixu. ad h̃ in q. utinõ uitã sub silẽtio trãleat. Vitã cũ silẽtio trãsit. q. uel uendo memoriæ nihil dignũ agit. p̃ Veluti pecora. Sic. n. pecora uita trãseunt: nec post mortẽ d. iis m̃tio fit. p̃ Quæ. i. pecora. & excusat se, q. d. Si pecora uitã cũ silẽtio trãleũt: nõ ē mix. quia in cã tantum natura fuit q. sinxit. i. formauit. p̃ Prona. i. uentri obedientia: expositio est. unde Ouidius. Pronaq. cum spectẽs aialia, cætera terram. Os hoĩ sublimẽ dedit. cœlũq. uidere, iussit. & erectos ad sidera tollẽt uultũ. p̃ Fin. fõm

OMNI
BO.

luis cōmunitatem habere: Quo mihi rectius. Et ecce ipse suā ponit finem. ¶ Quo mihi rectius. Cum igitur possumus magnā nobis gloriā cōparare: aut corporis uiribus aut ingenii sine dubio debemus ad gloriā inniti uiribus animi potius q̃ corporis: uidet mihi rectius. ¶ Opibus auxiliis. ¶ Ingenii scilicet uiribus. ¶ Quia fruimur: Non sine ratione dixit quia fruimur: quia etiam si uita: qua uitamur longa sit tamen uitaiqua fruimur est breuis: quia uitamur rebus uita fruimur uero fructus: in fructu dicitur esse: cum aliquid egregium facimus: ergo ille uita fruitur: qui uiuendo fructū ex uita capitille uero uita uitit: qui uiuit nec aliquid pulchrū facit itaq̃ uitaiqua fruimur: breuis esse solet. Fruimur: aliqd dignū uirtute efficitur. ex quo fructū rapimus bene gesta rei. ¶ Efficere lōgā si aliquid egregiū facinus suscipiamus: ut apud posteros memoria nostri porrigat. ¶ Nā diuitias. Et q̃a dubitare posset aliq̃s. q̃mō memoria nri longa fieri possit. declarat ipse dicens. ¶ Fluxa: labilis: & p̃pea non debet hoies in his elaborare: nec gloriā q̃rere: id uirū inq̃t: & forma nihil diuturnū: ideo nihil immortale consequi possunt atq̃ p̃petuū. ¶ Viri clarauit: aut clarum nomen efficere pōt: ergo imortale. ¶ Sed diu magnū. Nunc aliā ponit dubitationē: dubitate mortalitatis: & a ¶ Certamen contentio. ¶ Ne pro an. ¶ Viribus corporis. scilicet. Nonnulli dicebāt uires corporis uictorias compare. alii dicebāt ingenii uictoriā facere. ¶ Nam prius: & reddit rationē: cur homines ita dubitauerint. Nā sine consilio factum nihil ualet: nec consiliū sine facto mulum p̃desse potest: & consilium ad uires pertinet: & factū ad corpus. ¶ Consulto. id est pro consulere. Dicit Serui. apud historicos: participiū prateritū temporis pro infinito poni solet. ¶ Factor ad corpus. ¶ Cōsulto. ad consilium. ¶ Indigens non plenum est: nec consiliū sine facto: sequit̃ q̃ alterum auxilio alterius indigeat. ¶ Eget consilio alterius & quia factū siliū: & cōsiliū sc̃i desiderat: nec alterum fine altero esse potest. ¶ Igitur initio. Superius uidimus: quō dixerat magnā contentionē inter hoies fuisse. ¶ Vtrum res militaris magis ne augeat uirib⁹ corporis uirtute animi: & concludit utrūq̃ per se imperfectum esse: alterum alterius auxilio indigere. Nunc dicit quid ex ea re secutum fuerit. Nā dicit homines cerasse uiribus corporis. & uirtute animi gloriā comparasse: ideo in primis tēporibus alii corporali ingenii exercebant. ¶ Igitur quia dubitabatur: ne ualeret res militaris. ideo in primis tēporibus alii corporali ingenium exercebant. ¶ Igitur quia dubitabatur. quam obrem dicit reges. ¶ Nam in terris: & est parenthesi: id est interpositio. ¶ Prīmū nomen ipeiū: quia p̃rio oēs q̃ imperant: reges appellabant. Sed postea appellati sunt principes: sacrapa. consules: imperatores: & tribuni. ¶ Imperiū dominatōis. ¶ Prīmū fuit q̃a reges oēs appellabant. ¶ Diuersi. Pulchra p̃plexio: reges diuersi esse totū ps & alii sunt ptes &c. ¶ Diuersi. iuxta opinionē.

¶ Sed ois nostra uisita pecora sunt uetri obediētiatūptore simplici uī habētia. Sed humana uis duplex ē: tūm in corporenti in animatū hoc est. ¶ Sed ois nostra uis: distributiue legat. i. nulla uis ē in nobisq̄ nō sit aī uel corpis. ¶ Aī impio. Humanā uis duplicē esse ostēderat. Nōc ad modū boni p̄ceptoris ostēdit. quā līter sit utraq̄ uendū. ita. f. ut animū i perer. & corpus seruiat. & hoc est. ¶ Animi impio. conitētia. Vere humana uis est posita in aīoiga ad i perandū. nā magis ritimur. i. uti debem. aī i perio q̄ corpis fuitio. ¶ Cor. lēx uisio. Vere humana uis est sita in corpe ad seruendū: nā magis utimur corporis seruio: q̄ corpis i perio: ¶ Alterūduplicē quidē uis hoīs ostēdit. q̄ alterū. i. aī i per nō conformat nos cū diis. alterū. i. corpis seruio: ¶ Nos conformat cū belluis: & hoc est. alterū &c. ¶ Quotq̄ chari est qd nos cōformat cū diis: q̄ illud: qd nos conformat cum belluis. ¶ Ergo rectū uidet &c. ¶ Opibus ingenii q̄ uis ad animū uirum. q̄ uis ad corpus. ¶ Et qm̄. Bene dicunt gloriā acq̄ram. ut. i. memoriā nostri. q̄ maxie longā. i. uale dōgā efficiamus. ¶ Qm̄ uita &c. ¶ Nam diuitiū. Per uirtutē aī famā nfi lōgam efficit debemus. Nā p̄ uires. i. p̄ bona copis nō possum. ¶ Et hic talē innuit diuisionē. Bona aīa corpis. alia aīa: bona aīa sūt uirtutes.

OMNI
BO.

quæ sūt uera: cū æterna bona corpis alia corporis i corpore alia corporis extra corpus: bona corporis in corpore pulchra liniamēta mēbro: sūt robur &c. In hūc modū bona corporis extra corpus sūt possessiones: & diuitiæ. Hæc autē bōa oīa tā corporis i corpore q̃ corporis extra corpore sūt. ¶ Sed uirtus &c. Virtus uero hētur clara in pōtōidū exercet: & æterna apd supos uel apud posteros p memoriā. ¶ Sed diu. Dico: q̃ uis aī potius est exercēda: q̃ uis corporis: sed antiquus de hoc dubitatū ē: & hoc est. ¶ Sed diu. ¶ Res militaris. Rē illā pōtuit de q̃ potius uidet: q̃ magis exercēda eēt corpe q̃ aīo: sed cōstat eandē pri⁹ animo q̃ corpe exercēdam ideo &c. ¶ Procederet. i. penderet: & augeret. ¶ Nam & prius &c. Cām dubitationis subiungit q̃a alterē sine altero nihil ualeat & hoc est. ¶ Nam & prius q̃ icipias. ¶ Cōsulto op⁹ est. i. cōsulare. i. necessaria est uis aī. ¶ Et ubi. i. pōtū. ¶ Cōsuleris. i. cōsiliū accepis. ¶ Mature. i. cito. ¶ Opus est factō. i. facere. Et hic ē necessaria uis corporis: aliter inane eēt cōsiliū: nisi sequeret factū: q̃n qdē opus est cōsulto. postea factō. ¶ Itaq̃ p se utriq̃ indigens: q̃a alter altero eget. ¶ Igitur initio. Et q̃a ita dubitatū est: igitur alii uires corporis alii uires aī exercēbāt. ¶ Primū antiquitus ante q̃ esset exptū reges. Possent aliqd dicere: quare nō dixisti cōsules: uel iperatores. Ad hoc rēpondet dicens. ¶ Nam id nomen imperii primū fuit in terris: primitus. n. omnis imperantes uocabātur reges: & est parenthesis: diuersa diuersi sequētes: uel diuersas partes habentes.

Et iā tū uita hoīum sine cupiditate agitabat. Sua cuiq̃ satis placebāt. Postea uero q̃ i Asia Cyrus: in Græcia Lacedemoniū: & Atheniēses cœpere urbes: atq̃ nationes subigere. Libidinē dominandi causam belli habere: maximam gloriam in maximo imperio putare. Tum demum periculo: atque negociis compertum est: in bello plurimū ingenium posse. Quod si regum: atque imperatorum animi uirtus: in pace ita ut bello ualeret: æquabilis: atque constantius seles humanæ haberent. Neque alio alio ferrineq̃ mutari ac misceri omnia cerneret. Nam imperium facile

¶ Maximā gloriā in maxio impio: uidelicet: siq̃ maximū impiū haberet: hic apud oēs gloriosissimus esset & clarus. ¶ Tum demū tū deniq̃. ¶ Periculo: belli. ¶ Negociis. i. rē gerēdarū. ¶ Comprū ē inuentū & exploratū est. ¶ Qd si regnū. Si inq̃ rē modestia eēt reges: atq̃ ipatores in pace: q̃ sunt in bello: res iustiores eēt: & ppter ea firmiores: sed cū in bello cōtinentes: parciunt edicā: sitis: frigoris: atq̃ caloris: & oīs deniq̃ laboris paucissimi sint: postq̃ tranquillis iā reb⁹ in pace uiuere incipiunt: molliores: ac effeminationes: p digat impatientissimi efficiunt: hinc est q̃ mutatis moribus: regna etiā mutant. Hinc est illud Ferrii libro septimo. Valerius lib. vii. Appiū Claudii crebro solitū dicere accepimus: negotium populo Ro. melius q̃ oīū cōmitti: nō q̃ ignoraretūq̃ iuctū dūs tranquillitatis status esset: sed q̃ animaduerteret præ potentia impetū: atq̃ agitatōe rerū ad uirtutē capeffendā exercitari: inopia quiete in desidiā resoluī: & sane negotiū nomine horrendum ciuitatis nostræ mores in suo statu continuit: blandæ appellationis quies plurimis uitiis resperfit. ¶ Virtus animi imperatoris: ac regū. i. uirtus animi: quā reges & imperatores habent in bello. ¶ Valerēt ualida: & firma essent. ¶ Æquabilis: iustius. ¶ Cōstantius: firmius: & ualidius: & stabilis. Vnū sequitur ex reliquis: nam quia iustiora essent humanæ: ideo essent firmiora. ¶ Humanæ: hominū. ¶ Habere: uel reget. ¶ Neque cerneret: id est nō uideret. ¶ Aliud alio ferrine: id est non uideret modo in hunc locum: imō in illum transferri imperium. ¶ Neque mutari: ac misceri: nō uideret mutationē: atq̃ disunctionem omnium rerū fieri. ¶ Misceri: confundi. ¶ Nam imperiū: quā obrem non mutant imperia: quia &c.

¶ Et iā. Ne zelo cupiditatis alii uiderent istā: alii illd exercere: cupiditate excludit dicēs. ¶ Et iā tū &c. ¶ Postea uero: iā qdē dubitatū ē. & hoc ē. ¶ Vero p sed. ¶ Postea q̃. postq̃ una dictio est. ¶ In Asia. Cyrus rex p. saxe fuit: quē in rogo positū calessis aq̃ prexit. ¶ Subigere: acqrere. ¶ Nationes: pliguas diuersificā. ¶ Libidinē dñandi. i. cupiditatē dñi. ¶ Cām belli hē: q̃a ab initio eos ipellit ad bellū. ¶ Tū demū. i. post q̃ hoc fuit. ¶ Cōptū ē patuit. ¶ Ingēiū. i. rōnē. ¶ Plurimū posse: robōr corporis: & quo mō cōptū ē. ¶ Periculo. i. p piculū stulto: sed q̃ i uirib⁹ corporis cōsidebāt: & in cōfertiissimos hostes iruebāt: & ita mortē incutiebāt &c. ¶ Negociis. i. cōsiliis: & cautela eorū: q̃ uires nihil ualere iudicabāt: & sibi pcauebāt: & ita piculū mortis euadebāt. ¶ Quod siut ibello cōptū: similis in pace competiret ita in pace sicuti in bello uis aī exerceret. Et hoc est ¶ Quod. i. ¶ Si Valeret. i. exerceret: & ualere pparet. ¶ Res hūanæ hēret sese eq̃bilis. Nā magis egatē cōseruaret. ¶ Atq̃ cōstāt. i. firmi. ¶ Neq̃ crederes aliū alio ferri. i. trāfferri. ¶ Alio. i. ad aliū: ita trāfferretur de alio ad aliū. ¶ Neq̃ mutari: aut misceri: ubi imperii imutatio: ubi tumultus & commistio. ¶ Nam imperiū. Vere si ratio exerceret: non ita honores transfererent. imo ab uno: & eodem retinerentur. Nā sicut per bonas artes pōt acquiri: ita & per bonas artes possunt facile retineri & hoc est. ¶ Nam imperium &c.

LAV.
VAL.OMNI.
BO.

LAV.
VAL.

His artibus inō modetatis artibusunt sunt labori cōtinētiā & æquitas &c. ¶ Quibus artibus quia honestissimè modestisq; artibus paratur imperiū. ¶ Artibus moribus. Nā artes in plurali numero pro moribus sæpe ponunt. ¶ Initio. i. in principio. ¶ Partū adeptū acquiritur. ¶ Verum ubi pro labore. Tā uocabulorum proprietate hic Salustius ponitur nullus scriptor alius melius ponere uideat nec possit facile cognosci quid sit desideria: quid libido &c. ¶ Labore hoc loco opponitur desidia ergo labor & desidia sibi contraria sunt. ¶ Pro continentia & æquitate libido atq; superbia. Hoc loco opponit libidinem continentia & æquitati. ¶ Superbia ergo, procul dubio cognoscit qd sit libido: quid continentia: quid æquitas: & qd superbia. ¶ Pro labore belli. ¶ Desidia pacis. ¶ Pro labore: metus atque periculorum. ¶ Superbia licentia est. Licentia in pace generat superbiā principibus ut quisq; facit pro libidine: quod uoluerit. ¶ Pro labore desidia postq; in locum laboris desidia in locum cōtinētiæ libido inceserunt. ¶ Inuasere cēssere. ¶ Fortuna simul fortuna regnā. Nam qui pro ambo bus moribus & labore regnū caperant postea desides facti regnū amittunt: & hæc est cā mutatiōis. ¶ Ita imperium amittit imperiū: & ad aliū meliorē seipso transferit. i. imperium. ¶ Virtuti omnia parentiū est uirtuti omnia subiecta sūt. ¶ Quæ hoies arant & cetera. i. uirtus dominatur terræ dominatur & mari. ¶ Quæ homines arant: ædificant. i. terra. ¶ Nāgant: maria. Nihil aliud uoluit dicere nisi uirtutem omnib; rebus dominari. ¶ Sed multi mortales. Superius uidistis: quomodo Salustius dicebat imperiū semp a minus bono ad quosq; optimos trāsferri: & ob eā rem plerūq; mutari regnare: nec in eodē statu pmanere: & cū bonis artibus cōparatū sit regnum: ideo eisdē manere perpetuum nisi uero mutata fuerint: imperium facile amitti. Nunc dicit: quia oīa uirtuti subiecta sunt: itū multos homines esse qui cōtēpta uirtute se ocio: & uoluptati dederūt &c. Sed aduersatiua est: adueniunt hoc mō: quo dixit oīa uirtuti subiecta sunt: sed &c. ¶ Multi mortales: multi hoies. ¶ Dedit uentri atq; somno. i. qui oēs suas curas in cibo: & somno posuerunt. Nam hi uētri dedit dicunt esse qui suos oēs appetitus se quuntul edendi uel bibendi: nec alterius uoluptatis cōparandæ. ¶ Indotia: sine aliqua bona arte. ¶ Incultia. i. sine exercitationē exercitati. ¶ Indotia: ad animū: scilicet ad corpus trāsferre potes: quia animū: nec corpus ad aliqd exercuerūt. ¶ Peregrinātes: sicut homines incogniti. Nā quēadmodū peregrini ignoti sunt: ita & hi qui uentri indulgent & somno incogniti efficiunt. Nā peregrinātes d. cūnt: qui in alienis ciuitatibus uerfantur: & quia in alienis: ideo ignoti: & quia ignoti: ideo obscūti. Et ita homines qm uoluptatibus dediti sunt: in obscūritate ppetua manent: & obscūram: ignotāq; uitā consequuntur: sicuti peregrinācium nomini ignotum: & obscūti est. ¶ Contra naturam: quia superius dixit: animi impio: corporis seruitio magis ut imū ergo isti mutata naturare: non cōmittunt animus corpori iperitare: sed ipsi corpori obediunt. ¶ Corpus uoluptati inō animo seruit. ¶ Anima fuit oneris: quia animūq; seruā habuere. i. fecerunt animam corpori seruire. ¶ Luxa: similiter. ¶ Vitam mortem. id est tanti ptiū uitam eorū existimo: quanti mortis: sed mortē nullius precii existimo: ergo nec uitā alicuius pci facio. ¶ Quoniam de utraq; Et reddit causam. i. tā uiui quam mortui in perpetuo silentio permanent. ¶ Verum enim uero: pro sed. Est enim coniunctio expletiua: & ornatus causa ponitur: ualeat aut tantum quantum sed. quasi dicat: huiusmodi homines omittamus: qui uoluptatibus dediti sunt. Sed ad hos ueniamus: qui egregium aliquod gerunt. Hi demum probā di sunt: quos aut corpore aut animo egregium quid facere delectat. ¶ Præclari facinoris: quantum ad corpus. id est alicuius egregii facti: quod corpore geratur. ¶ Bonæ artis scientia: & eruditionis. Vnum ad res gestas: alterum ad eruditionis scientiam referas.

OMNI.
BO.

¶ Vex ubi ita. i. si bonæ artes retinent: & honores. Sed postq; bonæ artes nō retinent. oīa mutant: & hoc p labore q; uire. ¶ Desidia: uirtū cōtrariū: p qate q; uire. ¶ Supbia. i. iniquitas. Supb' ē ēt sibi ipsi nō æqu'. ¶ Fortuna. i. dignitas: q; ē munus fortunæ. ¶ Ita impiū. Vere iuxta morū imutationē fortūa imutat: q; aīa uē aīo a uirtuoso ad magis uirtuosū honor trāsferitur. ¶ Quæ hoies: Vere ad magis uirtute pditū honor trāsferit: q; aīa uirtuti obediūt. ¶ Arāt. arādo acqrit. ¶ Nāigāt. i. nāigādo acqrit. ¶ Sed multi: q; a uirtutē oīa parentiū: cū oēs ad uirtutē debem' fatigari: sed multi sunt: q; nō fatigāt: & hoc ē. ¶ Sed multi idcōt q; ad animū. ¶ Incultia: q; ad corp'. ¶ Sicut pegrinātes. Peregrinans de nocte ad urbē igredit: & de nocte egredit: & ita ignorat: sic & de uita eorū silef. ¶ Quib' pfecto. i. certe. ¶ Corpus uoluptati: anim' oneri fuit. Et hoc cōtra naturā: nā naturaliter aīa uoluptati: & corp' oneri ē debet. ¶ Luxa existimo. i. æq; lter paruipēdo. Verū isti miseri uident uiuere. ¶ Vex. i. sed is demū q. d. si quis uirtutis demū uidet u. uere. i. uiuere inuenit. ¶ Enim uero. i. certe. ¶ Fruī aīa. i. frui aīa: qui bñ uiuit. ¶ Præclari facinoris. q; ad corpus. Facinus p se pro malo accipit. cum ad cōtūo pōr pro bono accipi. ¶ Artis bonæ: quātū ad animā. ¶ Famā. i. gloriā

¶ Sed in magna copia rege &c. Sed cū multae sint res: quibus homines sibi laudem possunt comparare: aut uirtute corporis: aut uirtute animi sibi gloriam querere debent. Sunt nonnulli qui ualent uiribus corporis: alii animi uirtute. Ergo qui ualent corporis uiribus: egregium gerat facinus: qui uero uiribus animi praestant: sibi scientiae indulgent: atque optimis artibus se dedit. ¶ Copiam multitudinis. ¶ Bene facere reipublicae. Ecce quum ad res gestas. ¶ Benedicti cerei: qui ad bonas artes: quia de alio re scribere: quam aliquis gesserit: laudabile erat: probatum. ¶ Absurdum: in conueniens. ¶ Vel pace. uel benedicendo. ¶ Vel bello: benefaciendo. ¶ Fecere: in bello. ¶ Scripserunt: in pace.

Sed in magna copia rerum: aliud alii natura iter ostendit. pulchrum est benefacere Reipublicae benedicere haud absurdum est. uel pace. uel bello clarum fieri: licet & qui fecere: & qui facta aliorum scribere: multi laudent. At mihi quidem tamen istud haud quam par gloria sequatur: scriptores: & auctores: tamen in primis arduum uisum est res gestas scribere. Primum quod facta dictis exaequanda sunt. De his, quae plerique delicta reprehenderis. maliuolentia: & inuidia dicta putant. Vbi de magna uirtute: atque gloria bonorum memores: qui sibi quodque facilia factu putant: a quo alio accipit. Super praeter ea ueluti ficta per falsum ducit. Sed ego adolescentulus initio, sicuti plerique mortaliu a studio ad rempublicam delatus sum. ibique multa aduersa fuisse

tulus. Vide quemadmodum per inductionem ad id peruenit Salustius. quod intendat. scilicet omnia reipublicae admistratione recte se ad scribendum contulerat. ¶ Primo quidem dixit: ad morales cōtentionem fuisse: utriusque res militaris magis precederet uiribus corporis: uirtute animi. Deinde cum bella geri cepissent: cognitum est uires ingenio praestare: postea uero duobus modis homines claros fieri possunt: uidelicet in bene gerenda reipublica. uel in benedicendo: quae gesta sunt. Deinde ostendit difficile esse benedicere: eo quod scriptores: tamen inuidia: & maliuolentia damari solent. aut falsitate. Nunc ergo redit ad seipsum dicens. quod difficillimum sit res gestas scribere: statim tamen benedicendo reipublicae, praestaret: et eo clarum fieri. ¶ Adolescentulus: admodum adolescentia adhuc tenera aetatis. ¶ Initio. i. in principio. ¶ A studio litterarum: quae usque ad quartumdecimum annum litteris operam dabant: miranda est industria Romanorum adolescentium: antequam ad decimum quintum annum perueniret: omnia bonarum artium studia percurrerant. tamen studio ad diligenter adhibebant. ¶ Plerique. scilicet adolescentes sunt delati. ¶ Ibi. scilicet in republica. ¶ Multa fuerunt aduersa &c.

¶ Sed in magna copia gloria quidem acquirit: sed illa non uno modo: immo multis modis acquirit: & hoc est. OMNI
BO. ¶ Sed natura: aliud ostendit iter alii: acquirit gloriam: aut pote in magna copia rerum: quod potest acquiri. ¶ Pulchrum est benefacere: quum ad uim corporis. ¶ Benedicere: quantum ad uim animi. ¶ Haud absurdum. i. non incongruum. Tractum est a surdis: qui semper incongrue ad quae respondunt. ¶ Vel pace. Et quia utrumque bonum: ergo. ¶ Vel in pace benedicendo. ¶ Vel in bello: benefaciendo. ¶ Et qui fecere. Vere utroque modo licet fieri clarum: quia: & qui benefaciunt laudantur: & qui benedicunt. ¶ At mihi hi factores: & scriptores laudem affecunt. Sed quis factores magis laudet: tamen: me iudicem: maior gloria est in scribendo: quam in faciendo: & hoc est. ¶ At mihi quidem etcetera. ¶ Tam & si. i. quis gloria par. i. aequilis. ¶ Haud quamquam. i. nequam sequatur scriptorem: & auctorem. ¶ Tamen in primis: id est inter primas: & difficiliora. ¶ Arduum uidetur res res gestas scribere: primum quod facta: &c. Et quod difficillimum sit ostendit: ponendo eorum difficultatem: & hoc est. ¶ Primum. i. prima difficultas est: quod facta sunt dictis exaequanda. Qui n. scribit historias: sicut res gestae sunt: ita exaequare debet. ¶ Exaequandum iudicari. debet esse aequum factis. ¶ Dehinc. q. d. secundum est difficultas. quia. ¶ Quae reprehenduntur. id est in aliquo. ¶ Plerique. i. alii. ¶ Putant dicta. scilicet. ¶ Maliuolentia: uim inuito. ¶ Et inuidia: quia de successu doloris. Vel sit effectus: maliuolentia: & inuidia. i. maliuola inuidia: & ideo oportet tunc: caute reprehendere: & non solum oportet caute reprehendere: sed etiam caute laudare. quia. ¶ Vbi. i. postquam. ¶ De magna uirtute: aut gloria bonorum memores: uel a dicto: uel a dicto. ¶ Aequo animo accipit. i. paripendit. ¶ Supra ea. Hic incipit tercia difficultas. q. d. supra. i. praeter supradictas difficultates: sequitur haec: quod ea facta. i. quae tu laudas. ¶ Ducit: id est reputat pro falsis. ¶ Veluti ficta: & his de causis difficile est scribere. Sed ego adolescentulus. uulgius quidem magis laudat factorem: scriptorē illi autem non. est credendum: non nisi aliter scilicet officium agendi nouerit: sed mihi credendum est: qui utrumque nouit: & utrumque nouit: ostendit dicens. ¶ Sed ego adolescentulus initio aetatis. scilicet meae. ¶ Delatus sum: id est translatus sum. Plerique filii erant nobilissimi: qui in pueritia litteras ad discerant: in iuuentute uero ad arma transiebant. ¶ A studio: ab officio scribendi. ¶ Ad tempus: id est ad officium agendi.

LAV.
VAL.

Pro pudore &c. Ecce q̄diligēter hoc abulorum proprietatem seruat Salustius: ut legentibus multum p̄desse uideatur: si pprietas uerborum inspicere uoluerint: nam singula singulis opponenda sunt. Nam audacia opponitur pudori: largitio opponit abstinentia: auaritia opponitur uirtuti: & nō sine causa auaritia opposita est uirtuti. Nā qui auarus est: nullā unquā uirtutē cosequit. ¶ Auaritia: pro uirtute. Virtus est generale nomen ad oēs uirtutes: ergo pro uirtute liberalitate. ¶ Vigebant: florebant: & erāt in uigore. ¶ Quare aspernabatur: remouebat: & alienus erat. ¶ Insolens malarū artium: inuictus non solens: & est con-

structio: quia utimur: sicut dicimus: iamans uirtutis: & insolens malarum artium. ¶ Tamen inter tāta uitia. Excusat se Salustius hoc mō duob⁹ modis. primo cum tanta essent mala: quibus occupata: & corrupta Respu. esset: nec me quoq; poteram seruare. Præterea iuuenilis ætas erat: & imbecillitas facile corrupti posset malis artibus. Nā iuuenes procliuiores sunt in uitia: q̄ uiri: aut senes. ¶ Tamen si quis esset insoles malarū artium ¶ Tāta uitia: quibus occupata erat ciuitas. ¶ Corrupta ambitio: quia ego quoq; mihi q̄rebā honores: quæ admodū cæteri. ¶ Mecū duæ ptes sunt. ¶ Reliqs malis moribus uidelicet ab auaritia: largitio: et ab audacia. ¶ Honoris cupido. Ordo ē Eadem cupiditas honoris: q̄ uexabat cæteros: fama inuidia uexabat me. ¶ Fama: ppter famā. q̄ fama mea inuidia sæpe laborauit. ¶ Inuidia: q̄ q̄rebā mihi famā: odiū: & inuidiā populi sui: q̄iebāt: ut suffragiis eius posse ad hunc honorem puenire: quē ego quærebā. ¶ Igitur ubi aius: q̄n quidē uidebam tot uitiiis tempu. esse corruptā. ¶ Vbi. postq̄. Animus requeuit. i. postq̄ anim⁹ liberatus est his miseriis: quas in reipu. administratione ferebā: quia ego ambiēdo: me subiiciebā

populo: ut eius bñuolentiā capterē: & idē mihi suffragiū p̄staret. Et bene miseris dixit: quia nihil miseri⁹ ē cū p̄ditate honoris. i. imos quosq; p̄cibus rogare. ¶ Non fuit cōsiliū: nō capī hoc cōsiliū. ¶ Secordia. i. animi ¶ Desidia. i. corporis. Nam secordia ē iertia: ad idē desidia est iertia corporis. ¶ Contertere: cōsumere. ¶ Seruilibus officiis: q̄ sūt illa seruilia officia. i. colēdo agrū: & uenādo. Et quēuari officiū dicitur ēē liberale: magnope fallitur. Nā officiū appellat a Sal. &c. ¶ Sed a quo icepro: cū me pri⁹ reipu. administratio a studio remouerit: nūc ita reipu. corruptio me ad studiū regredi coegit. ¶ Eodem: ad idē studiū. ¶ Regressus: cū rediisse. ¶ Ambitio detinuerat: quia ambitio detētur erā. ¶ Ambitio: cupiditas honoris. Ambire pprie ē illud: q̄d uulgo dī patri. careēdo ambitio. i. practica honoris. ¶ Carptim: membrauit non ppetuā scribere libere: fide membrauit. Noli inq; ab urbe cōdita historiā sumere: & ppetuā scribere historiā. sed eā tūmō excerpere: q̄ mihi memoratu digna uideret. ¶ Eo magis: i. magis. uel tāto magis statui facere hoc. ¶ A spem sperabam honores. ¶ Metum: timebā ignominia. ¶ Spe: honore. ¶ Metu: ignominia: quia aius meus liber erat: & nulla ægritudine afficiebat. ¶ Spe: & metu: appositue. ¶ Partibus reipu. uel in p̄tibus reipu. i. spe & metu: nā spe & metu cōtinet omnis res publica: uel quia nec huic: nec illi factioni fauebā. ¶ Igitur: quandoquidem. Exponit causas: quibus adductus se a repu. ad studiū litterarum cōtulerit. Incipiam inquit Catilinæ seditionis p̄scribere.

Nam pro pudore. Vere multa aduersa in militia mihi contingere: quia ista: & hoc est. Nā p pudore uigebat audacia: impudētiāq; ¶ Abstinentia. i. p̄ paritate: q̄ est uirtus. ¶ Largitio: q̄ est supfluitas: q̄ est uicium. ¶ Pro uirtute. Sp̄aliter hic ponit uirtus p largitate: cū uirtuti cōtraria ē auaritia. ¶ Quæ tamen: i. quis. ¶ Insolens malæ artiū: nō solitus habere malas artes. ¶ Aetas imbecilla. i. infirma. Bacillus diminutiū a baculo: unde imbecillus. i. sine baculo: sine subf̄tamento. ¶ Inter tanta uitia. i. inter occursum tantorum malorū. ¶ Vexabat fama. i. propter famam acquirendam: ¶ Atq; inuidia. i. propter inuidiam: quia aliis inuidebam: si ei succederet melius: q̄ mihi. ¶ Igitur: quando quidem corruptus tenebar ambitione: requeui a labore militia. ¶ Vbi. i. postq̄ aius requeuit &c. ¶ Decreui: id est diiudicaui. ¶ Secordia: i. animi ¶ Desidia. corporis. ¶ Cōtertere. i. corrumpere. ¶ Ocium boni: q̄ destinabā ad bonū. i. bonū t̄ps. ¶ Non fuit consiliū. i. meum intentum: seu deliberatio. ¶ Seruilibus officiis: colere agrum: aut uenando: &c. alia seruilia sunt officia. ¶ Sed regressus. Hoc inquam non fuit consiliū: sed ego regressus: id est regrediens eodem: id est ad idē inceptū: & ad idē studiū quo digressus erat: proposui perferre res gestas: & non quasi libere de populi Romani: & nō omnis: sed carptim. Cum dicit carptim: ostendit: q̄ nō longā historiā scribere intendisset eam tantūmodo: q̄ memoratu digna uideretur. ¶ Carptim: undiq; colligēdo. ¶ Vt id est sicut quæq; &c. ¶ Eo. i. ideo statui illa scribere: q̄ magis &c. ¶ Aius. i. meus erat libera spe: & metu. i. partibus romani populi. Spē & metu partes reipu. appellat: quicūq; reipu. deseruiebāt: aut spe acquirēdi: aut metu amittēdi sua faciebāt: aut partibus. i. factionibus. ¶ Igitur: & quæ digniora mēoria statui scribere absoluam: id est scribam

OMNI-
BO.

¶ Absoluam paucis: historiam Catilinæ perficiam paucis uerbis: & attentionem captat ab auditoribus: quia LAV. VAL.
dicit breuiter historiā Catilinæ esse peractū: & etiā, quia dicit se de re magnā: & ingenti diffugere: pōit ēt
quibus de rebus dicturus sit. ¶ Noui: magnitudinem nouus dicī magnus. inde nouitas. i. magnitudo.
¶ Pauca explananda: pauca prius explananda sunt: quæ pertinent ad uitā eius. ¶ Initium narrandi, priusq̃
incipiam narrare historiam eius. ¶ Expla. declaranda:

¶ Paucis. Hic auditorem reddit attentū: ubi se magnam materiā paucis uerbis promittit comprehendere OMNI BO.

¶ De cui⁹ Catilinæ. Hic reddit auditore docile
si plibado materiā: quibus & beniuolū reddat. di
cēs: q̃ quāuis breuitate narret: tū la ueritate nō
deuiat. Nam id facinus: & merito scribam de
iuratōe. ¶ Nā id facinus &c. ¶ Noui. i. magni
tudine: uel noui tate. q̃ nouū scelus ē: & inaudi
tum. ¶ Sceleris: q̃tum ad agentem. ¶ Periculi:
quantū ad patientem. ¶ De cuius moribus: q̃
de coniuratione se scribere promiserat: si statim
inciperet forsītā nō fidem faceret: & iō quandā
descriptionem eius se præmitere promittit. ut
eum ostendat idoneū: qui tū facinus &c.

¶ Vci⁹ Catilina nobili genere fuit:
magna uī animi. & corporis, sed in
genio malo prauoq̃. Huic ab adole
scētia bella intestina. cedes rapinæ, di
scordia ciuili⁹ grata fuere. Ibiq̃ iu
uētū: ē exercuit. Corp⁹ paties inedia, algoris: uigili
æ supra q̃ cuiquā credibile est. Anim⁹ audax. sub
dolos. uari⁹. cuiuslibet rei simulator. ac dissimula
tor. alieni appetēs. sui p̃sulus. ardēs i cupiditatib⁹.

¶ Vci⁹ Catilina. Vidimus in fine pro LAV VAL.
hœmi: q̃ nos docuit Salustius: qd
nam hoc opere scripturus effectū: de
licet Catilinæ seditionem. quæ i pri
mis memoratu digna est: eo q̃ nouū fuit peri
culum: & tā ingens fuit scelus. q̃ nunquam an
tea fuerit. Sed anteq̃ de ipsa seditione tractare
incipiat: dicit qui mores antea fuerūt: & q̃ atate
sua in urbe uigerēt: ostēdat. quo genere. & q̃

opportunitate Catilina adductus tantam rem aggredi nō dubitauerit: & primo de generē uitæ: & morib⁹
Catilinæ narrat ut ostendat. quibus de causis ad usurpatōē reip. animū intenderit: deinde digressiōē fa
ciat: & de antiq̃ urbis Ro. moribus disserit. ¶ Nobili generē: p̃icio generet: q̃a p̃icius fuit Catilina: uidelicet
de gēte Cornelia. ¶ Vi corporis & animi. Fuit magna fortitudine: & ai. & corporis. nam uis tā animi q̃ cor
poris recte dī. ¶ Ingenio malot: & q̃a aio & corpe plurimū pollebat Catilina: ideo malo aio fuit. ¶ Malot
naturaliter. q̃a a natura malus erat. ¶ Prauot: accidentaliter. q̃a p̃ter q̃ malus erat nāliter ēt: & ueridine per
uerterat ingenium. ¶ Ab adolescētiā in eūte atate. ¶ Intestina: id domestica bella. ¶ Discor. ciuili⁹. Dīa ē i
ter bellū domesticū: & discordiā ciuile, nā bellū ciuile pertinet ad uniuersam ciuitatē: uidelicet cū uni
uersa ciuitas iter se discors ēt. Discordia uero ad priuatos p̃tinet. itaq̃ cū uniuersa ciuitas discrepat: nō dis
cordia: sed bellū ciuile appellat. Hic aut Catilina. & bello domesticot: & discordia ciuili plurimū gaudebat
¶ Cedes: occisiones: q̃ ex bello sequunt. ¶ Rapinæ: uidet. q̃a q̃ bonis expoliāt. ¶ Ciuili⁹ discor. discordia ci
uium. ¶ Ibi. in his supradictis. ¶ Exercuit. nō solū grata fuere. neq̃ ēt in illis oēm atate suam duxit. ¶ Ine
dia. i. famis: & dī ab in & edoiq̃a nō edia: q̃ no edat: & q̃ nō comedit sine dubio fatē suscipit. ¶ Algo
ris: frigoris. ¶ Vigilæ: q̃a i somnes noctes agebat. ¶ Inedia. q̃a sine cibo diu p̃manebat. nec multum detri
mēti patiebat ob illid. ¶ Alg. q̃a frigus ēt facile tolerabat. ¶ Vigi. q̃a se nō niinis somno dabat. sed pag̃ ad
modū. ¶ Supra q̃ cuiq̃ credibile est: multo plus q̃ q̃q̃ credere posset: & ē hōest⁹ dicēdi modus. ¶ Aius au
dax. q̃a haften⁹ de corpe dixit: nūc demū de aio dicere icipit. ¶ Anim⁹ audax. ut magna quæq̃ pericula ag
gredi nō dubitaret. ¶ Subdolos: quia facile unūquēq̃ fallere poterat. Subdolos latine. græce appellatur i
polodos: qui nō aperte decipit: sed latenter. ¶ Varius. q̃a nūq̃ in eodem p̃posito manebat. ¶ Simulator. ac
dissimulato. Declarat q̃ dixit. ¶ Subdolos: & uari⁹. ¶ Simulator: q̃ ostēdit id eē. qd nō ē. ¶ Dissimulato
q̃ nō ostēdit id eē: quod est. ¶ Appetēs alieni: sui p̃sulus. i. q̃ aliena desideraret: & sua p̃dignus profunderet
Sed nō uidet. posse fieri: sed necesse ē ita fieri: q̃s diligēter cōsiderauerit. nā q̃a sua p̃sudit. iō aliena appetit.
Nā p̃dign⁹. q̃a sua sibi nō sufficiūt. aliena appetat. necesse est. ¶ Ardēs. uāhemēs ¶ Cupiditatib⁹. q̃a qd semel
cupere cœpat. tanto ardore inuadebat. ut a nullo coerceri posset.

¶ Vci⁹ Catilina &c. Ecce qd p̃misit p̃soluit. & cū nobilē oñdit. s. n. ignobilis ēēt. nūq̃ tāta rē p̃su OMNI BO.
meret. ¶ Sed ige. ma. Ne aliter iudicet: qd dixerat. magnā uī ai subiūgit. ¶ S. ige. ma. prauoq̃
malo naturaliter. prauoq̃ ip̃e d̃prauauerat exercitio. ¶ Huic ab adol. Probat ab effectūq̃ malū
hūerit i geniu: q̃a ab adolescētia ista ei placuerūt uicia. ¶ Bella ite. i. intra muros sita. uel intrinseca
¶ Cedes. trucidatiōes. ¶ Rapi. dep̃dationes. ¶ Corp⁹ pa. inedia. Inedia dī penuriā: q̃ est i xde. ¶ Supra q̃ i.
ultraq̃. Et hic p̃bauit q̃ magna ui cēt corpis. mō p̃bat q̃ magna ui sit animi dicēs. ¶ Ani. audax. i. temerari⁹
¶ Subdolos. i. latenter dolosus. ¶ Varius. i. leuiss: & incōstans: & uere uari⁹: q̃a simulato: rei q̃ nō erat. & dī
simulator rei. q̃ erat. ¶ Alieni appetēs. nō auarus: ut absco deret. sed ut p̃funderet: uñ subiūgit. ¶ Sui p̃sulus
p̃dign⁹: & dissipato: & q̃a fundebat. ideo ardentius cupiebat. & hoc est ardens in cupiditatibus.

LAV.
VAL.

¶ Satis eloquentia: quia eloquentissimus erat. ¶ Parū sapientia: quia non ualde sapiens erat, & hoc addit: quia nunquam sine sapientia eloquentia profuit: sepius autem obfuit: quod etiam Cicero in arte ueteri prolixius ostendit. ¶ Vastus immoderatus: & plus est q̄ si dixisset: magnus aut ingens. Nam uastum dicitur, qd nulla mensura terminari possit: id est sine modo terminatum. ¶ Immoderata: quæ modum non haberent. ¶ Incredibilia: quæ nulla ratione consequi possent. ¶ Nimis alta: quæ ciuilem modum transgrederentur non querebat dignitate principis Romani: sed potius dignitate tyrāni: quia urbi Romanæ pro arbitrio imperare nō posset: uel talem qualem supra memorauimus. Virgilius, Mececius hic est, id est talis. ¶ Hunc, Catilinam. ¶ Dominationem. L. Sylla: qui moris partibus Reipublicæ aduersariis perpetuam dictaturam affecutus est: qui magistratus quasi regnum erat, nam quemadmodū rex imperat subditis: & omnia pro uoluntate facit: ita dictator omnia pro arbitrio exquebat. tum nam cum uocabulum regis in urbe Romana mitius reddere uellent: ad dictaturæ nomen confugerunt, nam eius magistratus regia potestas erat. Primus hic fuit, L. Sylla: qui postea Sylla foelix est appellatus: & demū pediculari morbo consumptus. Secundus autem Iulius Cæsar, qui multis uulneribus tandem a senatoribus interfestus. ¶ Libido: cupiditas: & dicitur a libendo: tam & si consuetudo inoleuit: ut libido in malam partem accipiat. Nam Salustius libidinem accipit in bonam partem. ¶ Capiundæ: pro capiendæ: id est occupandæ. Tertiæ cōiugationis uerba possunt habere participia futuri temporis: tam in undus q̄ in endus: ut legendus uel legendus: capiundus uel capiendus. Sed cauendum est, ne id licenter in omnibus participiis faciamus: quia uitiosum esset in uerbis quartæ coniugationis idem facere: quia non dici potest audiundus audiundus audiundum & cetera. ¶ Id, scilicet capere Rempublicam. ¶ Parare: acquireret. ¶ Nihil penſi nihil si desiderari uis considerationis. Translatio sumpta a pēlantibus, qui diligenter inspiciunt in quā prem: uel auge: uel argentum inclinet, nō ponderabat ipse, quomodo Rempublicam caperet: dummodo cupiditatem suam explere posset. ¶ Agitabatur. Rationes autem erant innumeræ: quibus Catilina adductus, rem hanc tantam capessere uolebat: & quia magnificus erat, & pauper multa scelera perpetrauerat. ¶ Indies: quotidie. ¶ Feror, scilicet natura indomitus animus Catilinæ. ¶ Agitabatur: incitabatur: impellebatur. ¶ Inopia rei. Nam cum magnificus esset, & inopia premeretur: quia suis rebus non poterat tueri magnificentiā alienis necesse erat conseruare: & ob hanc causam ad Reipublicæ usurpationem intendebat animus. ¶ Conſciētia sceleris: quia conscius erat scelerum: quæ commisit. Hæc autem paulopost uidere licebit, hoc eodem libro. Nam inter cetera sua scelera hoc potissimum narratur. ¶ Quæ utraq; scilicet inopiam: & scelera. ¶ Auxerat, cumulauerat. ¶ His artibus: uidelicet aliena appetendo: sua profundendo, cupiditatibus imminendo. ¶ Præterea: preterquamq; ferocitas animi in inopia scelera ppetrare incitabant illū: hoc etiam accedebat: scilicet q̄ & c. ¶ Corrupti mores: in tanta corruptione morū, facilis uidebat accessus ad usurpationē Reipublicæ: quos mores, artes. ¶ Luxuria: & auaritia: appositae mala. ¶ Diuersa iter se. Bene dicit. Nam luxuria opes pfundit: auaritia opes conseruat. Luxuria uitiosa est supfluitas nimia: auaritia uitiosa est nimia paritate: ergo pauldū diuersa sunt inter se: sed tñ qui luxuria inferuire uoluerit: necesse est ut & auarus sit, quia nisi auar⁹ fuerit, nō poterit cōparare diuitias: quibus ad patrandam luxuriam utatur.

¶ Satis eloquentia: erat ei, & parum sapientia. Eloquentia autem sine sapientia multum obest: ut ait Tullius. ¶ Animus uastus, i. tumidus. ¶ Immoderatus: in mō excellentia: quantum ad se: & uere immoderatus. ¶ Inctedi, q̄tum ad alios, & uere incredibilia. ¶ Nimis alta: q̄tum ad rem desideratā: uere nimis alta: quia dominationem Reipub. & c. ¶ Libido, i. cupiditas Reipub. nō defendendæ, s; capiundæ. ¶ Post dominationem Hanc iterponit opportunitatē. Sigdem Lucius Sylla inuasit rempū, & ei in hoc bene successit: quia inde oīs suos opibus refecit. Nunc uero Catilina occasione opportunitatis inde capiebat: sicuti, n. Lucio bñ cōtgerat. Ita & sibi contingere credebatur. ¶ Neq; habebat q̄q̄ penſi, i. cōsiliū: & deliberatiōis. Hoc p̄sum huius p̄si. Cum in rem in aio deliberamus, p̄demus, i. p̄duli & dubii sumus. ¶ Id, i. dominium Reipub. ¶ Dum, i. tātummodo. ¶ Agitabam, nō ad horam. ¶ Sed magis & magis i dies, i. de die i diem: & hoc duabus de causis. ¶ Inopia rei familiaris. Res familiaris dī, per quam familia pacitur & c. ¶ Cōſciētia scelerum. Quia cōsci⁹ sibi erat in scelerib⁹. ¶ Quæ utraq; inopia, & cōſciētia scelerum auxerat. ¶ His artib⁹, quas supra memorauimus. Memorauit, ubi dixit, bella, i. testina, cades, rapinæ, quæ referuntur ad cōscientiam sceleg. ¶ Cor, p̄ ino, referatur ad inopiam. ¶ Præterea: q̄ ipse fuit pessimus. ¶ Quos, i. mores: ¶ Vexabant, luxuria atq; auaritia, i. mala pessima: radices: & causæ sunt fere oīum malorū. ¶ Et inter se diuersa opposita: quia luxuria, i. p̄digalitas: quæ reinēda pfundit. Auaritia, pfudenda restringit.

OMNI
BO.

Res ipsa hortari sicut apud Ciceronem est. Tria sunt genera narrationū: de quibus orator sumit rationē suae causae. Prīmū oratoriū: quo orator utitur vincēdi causa. Secundū digressoriū. Tertiū poeticū. Sed digressio secundo genere narrationis utitur Salustius: quod intercurrit nonnunquam: aut fidei: aut criminatiōis: aut laudationis: aut alicuius apparatiōis causa. Nam digredit Salustius ab historia: quā supius coeperat seditionem. s. Catilinā: & ad mores ciuitatis narrādos puenit. Fir autem hāc digressio laudationis: ut uterque: & apparatiōis causa. Laudationis: ut maiores: & p̄fcos illos laudibus exornet: qui tempu. non conseruauerunt modo moribus optimis: utrumque etiam conseruatū auxerunt. Vituperationis causa: laur homines aetatis suae vituperet: qui non uirtutibus sed malis moribus dediti sunt: & rem p̄a. maioribus: stabilitam: ac firmatam la bi: & ad interitum peruenire patiantur. Apparatiōis causa: ut se pr̄paret ad id quod dicturus est. Nam de corruptione ciuitatis: & ab initio urbis Romae narrare incipit: quō populus Romanus. se domi: militiaeque habuerit: in praesenti habere uisus cognitis. uerisimile fiat in tanta mox corruptione: animū ad tempu. capiēdā i tendisse Catilinā. ¶ Res ipsa. uidelicet quia de corruptione morum mentionem fecerat. propterea uidetur non incongruum esse: si perstrinxerit ea. quae ante Catilinā seditionem fuerunt in urbe Romana. ¶ Instituta maiorum domi militiaeque. i. institutiones: quae domi militiaeque a maioribus conseruatae sunt. ¶ Domi. in pace. ¶ Militiae: in bello. ¶ Habuerint. comparauerint. ¶ Reliquerint. scilicet posteris suis. ¶ Immutata: paulatim scilicet labente disciplina.

LAV.
VAL.

Res ipsa hortari uidetur: quoniam de moribus ciuitatis sepius admonuit supra repetere: ac paucis in stituta maiorum domi militiaeque: quomodo rempu. habuerint: quantūque reliquerint: utque paulatim imutata ex pulcherrima: & optima: pessima: ac flagitiosissima facta sit: disere.

Rbem Romam: sicuti ego accēpi: condidere: atque habuere initio Troiani: qui Aeneā duce: profugi sedibus uagabantur incertis. Cumque his Aborigenes genus hominum agreste: sine legibus: sine imperio: liberum: atque solum. Hi postquam in una moenia conuenere

disciplina praemii. ¶ Pulcherrima: id est honestissima: pulcher & honestus sibi inuicem cedūt. Ergo pulcherrima: id est honestissima. ¶ Flagitiosissima: id est uitiosissima: & singula singulis opposuit: pulcherrima flagitiosissima: pessima optima.

Res ipsa: quia dixerat mores corruptos ciuitatis. imperiū autē romanum ubique erat dilatum: quod uidebatur contrarium: itcirco iuxta praceptum Horatii ab oratione digreditur: ut ostendat non per mores corruptos. imperium creuissse: sed imperio satis auctorū mores corruptos esse: & est competens digressio. Ordo. Res ipsa: id est ipsa rei utilitas. ut probabilis uideatur narratio. in ea uidetur hortari. ¶ Supra repetere de moribus ciuitatis: ad amplificationem criminatiōis modernorum. ¶ Ac paucis disere disere. ¶ Domi. i. in pace. ¶ Et militiae. i. in bello. ¶ Et ut. i. qualiter reip̄. paulatim: & uere immutatas. quia ex pulcherrima. id est optima: pessima ac flagitiosissima facta sit.

OMNI.
BO.

Rbem Romam. Hic eorum opinionem sequitur: quod dicitur Aeneā cōditā fuisse urbē Ro. Plutarchus uita Romuli multas affert sententias: nam dixerūt nonnulli Aeneā fuisse cōditōrē: alii Euandrum Archadētalii mulierē arcadica: quae fuerat secuta Euandrum i Italiā: cui nomē erat Romin: & a nomine suo urbi imposuisse nome nūc: ut Roma appellaret. Alii dicunt nō Aeneā: neque Euandrum: neque mulierē arcadica: sed Romulū: & Remū cōdidisse moenia urbis Ro. cuius sententiā Ti. Liuius testis est hic ueto eorū sequi opinionē. qui dicūt Aeneā profugum a deleta Troia: una cum Troianis Romā condidisse. ¶ Condidere: pro condiderūt. aedificauerūt. ¶ Habuere. tenere: habitauerūt: & saepe primitiuus ponitur pro deriuatiuo: & conuersio nam dicimus: habito hanc domum: id est habeo. ¶ Accēpi. audiui. intellexi. ¶ Profugi: procul fugati a domo sua. ¶ Incertis sedibus: quia certa loca nō habebant in quibus se firmare possent: donec moenia condiderunt: sed huc atque illuc errabant. ¶ Aborigenes: scilicet tenere urbem. ¶ Cum his. s. Troianis Aborigenes populi dicti sunt Latini p̄fci: qui Italiā ab initio tenuerūt: & dicti sunt Aborigenes: quia diu aberrarunt: atque certas sedes haberent. ¶ Sine legibus: quia ipsi licenter uiuebant: nec ulla lex erat: quae uetaret: quin pro arbitrio facerent: quae uoluissent. ¶ Sine imperio: & dicitur democratia: quia nemo regebat eos. ¶ Liberum: atque solum declarati: quod dixit. ¶ Sine legibus. ¶ Sine imperio: monarchia. ¶ Liberum: quia sine imperio. ¶ Hi postquam. & c. Hi Troiani: & Aborigenes antriqui Italiā populū in una moenia urbis Romae conuenissent: credi non potest quod facile crederent.

LAVR.
VAL.

Rbem Romam & c. Ecce incipit: quod promissit: & commendat uirtutem antiquorum ad exaggerationem criminum modernorum. ¶ Sicuti ego accēpi: id est audiui. Diuersi enim de Romae cōditōribus diuersa sensere: Liuius enī dicit Troianos condidisse. Ennius Remum. & Romulū: quod quidam fundauerunt: & alii auxerunt. ¶ Qui Aeneas: quia multi Troiani multis in locis remanserunt de quibus ne dicat: ostendit. ¶ Qui Aeneas duce etcetera. ¶ Aborigenes. Aborigenes dicuntur: nō quod omnino origine careāt: sed quorū origo ignoratur. ¶ Sine legibus: id est solum. ¶ Sine imperio: id est liberum.

OMNI.
BO.

LAVR.
VAL.

Dispari genere: quia hi quidē Troiāsi uero Latini. ¶ Dissimili: nā quia genus disparerant lingua quoq; dissimilis fuit. Nam sicuti uidemus aliud idioma habēt Teuctrialiud Græcialiud Latini. ¶ Alio more: alio ritu: & humano: & diuino: nā mos utrūq; complectitur: & diuinum: & humanū. ¶ Incredibile memoratu: id est credi non potest: si memoraretur. ¶ Coaluerit. i. simul creuerint. Nam coalescere crescere significat. ¶ Ciuilib: & quia populus ille in maximam breui peruenit multitudinem. ¶ Moribus: & quia multitudo populi creuerat mores etiam impositi sunt ciuilib: ¶ Agris: nam cum uicissent Romāi populos finitimos: agrorum fines suorum protenderunt. ¶ Satis pollens: satis potēs. ¶ Pleraq; mortalium habent tuūq; maior pars humana: rerum inuidio se possidentur: & ideo: qd diuitiā ingentes possidebantur a Ro. inuidia repente orta est contra eos. ¶ Ex opulentiā: ex diuitiis: & opibus rerum. ¶ Igitur: qd inuidiam opulētia pepit Romanis. ¶ Tentare: p tentabant Romanos. ¶ Pauci ex amicis: ut fuerūt Albani semp coniuncti erāt Romanis. ¶ Ceteri: ppter paucos amicos. ¶ Domi militiāq; intēti. i. bello & pace diligentes. ¶ Festinare: p festinabant ad ea: quā sibi: & reip. utilia eēt & ad oīa pro imperio augēdo. ¶ Hortari: p hortabantur. ¶ Tegere. i. defendere. ¶ Armis: armorum uirtute. ¶ Postubi: pro postq; una pars composita est postubi: ¶ Propulerant: procul pepulerāt. ¶ Virtute: fortitudinis animi & corporis. ¶ Sociis atq; amicis: postea ubi se defendētiā amicos atq; socios defendebant. ¶ Parabāt amicitias. i. magis suo bñficio q̄ alieno sibi tradito amicitias parabant sibi p̄isci Romani. ¶ Habebant Romani. ¶ Imperium regium: dominationem: cui rex unus præerat. ¶ Legitimum imperium: id est imperium secundum leges constitutum. Nam qui præerat summæ rerum rex appellabatur. ¶ Delecti: id est seniores: qui per ætatem militare non poterant. ¶ Ingenium sapientia. i. qui ingenio pollebant. ¶ Sapientiā: ætate: & experiētia regū. ¶ Hi uel ætate. Nūc dicit: quō appellabantur senatores: & quō dicebantur qui cōsilio præerāt: & reip. augēdā: & huiusmodi erāt: quibus corpus infirmum erat: ingenium autē ualidum. ¶ Aetate: quia senes erant: quēdammodū solent esse patres. ¶ Vel similitudine curæ: quia ipsi reip. utilitatē curabant: quēdammodū p̄res curāt utilitatē filiorū. ¶ Postubi: postq; ¶ Initiorib: initio. i. a primordio urbis. ¶ Cōseruādā: libertatis cā: fuerāt reges: ut libertas cōseruaret: qd pepulerāt hostes: qd Romāis libertatē eripe uolebāt: & suo ipso iugere. ¶ Augēdā: rei: qd p̄erat un⁹ sumæ regū: qd oīa suo ordie regeret: & si qd mali cōmissū fuisset rex uindicaret: & hoc pacto oēs ciues una erāt cōcordes: quā resp. ro. ueremeter augebat. ¶ In supbiā: & dominationē: qd nō secūdū leges: & secūdū iustitiam maiore reges nouissimi Popu. Ro. tractabāt: sed p arbitrio: & uoluntate sua oīb⁹ dñari oēs qd opprimeret: seu reitēseu pperam studebāt. ¶ Binos ipatores. i. duos cōsules. i. cōsulatū regū cōstituere Romani priores. ¶ Annua iperia. i. quā t̄mmodo anno uno pmanerēt: nā cōsules uno t̄m anno pmanebant in ipio. ¶ Eo modo. i. tantūmodo annua esse iperia ¶ Insolescere in supbiā: & in insolentiam posse recidere: eo qd imperium breue erat. ¶ Ea tempestate: eo tempore in libertatem uindicta est ciuitas. ¶ Quisq; s. quisq; pro uiribus suis. ¶ Extollere: magnificare se. ¶ In promptu. i. paratū: & manifestam non timebant: uirtus sua despiceret: reges: sicut prius: cum reges urbem habebant. ¶ Coaluerit. i. simul creuerit. Sed postq; opulētia creuit discordia: & hoc ē. ¶ Sed postq; res &c. & qd multū p̄cipitati inuidebāt: igitur eos bello tētabāt. ¶ Paucis: ex cūctis esse. i. erāt auxilio q̄re pauci: cām subiungit. ¶ Nam ceteri: ut illis paucis: paucis: inq; eis auxilio aderant. ¶ At Romani domi militiāq; intēti festinare: pare. alius aliū hortati. i. hortabāt. ¶ Hostibus obuiā ire p̄ibant &c. ¶ Magisq; i dādis q̄ in accipiēdis bñficiis amicitias parabāt. Qui n. dat obnoxios sibi facit: qd accipit dāti obnoxius fit. ¶ Imperiū legitimū: legitimos: & bonos ipatores. ¶ Nomen iperū regū hēbant. Nā tūc t̄p̄is oēs ipatores reges dicebant &c. ¶ Post ubi. i. ita primitus reges fuerūt: sed prax nimia insolentia nō ē: cog. delerūt est. ¶ Fecerē sibi annua imperia ut parua licentia haberēt in ipsa: una unus esset insolēs: & superbi. ¶ Non isolescebāt quidē: sed magis ad gloriā tendebant. ¶ Magisq; ingenii uires. i. uires aī q̄ uires corporis: & q̄re hoc faciebāt: ut timerent: & hoc est

OMNI,
BO.

¶ **C**NAM regibus: nō est cur quisq; uirtutē suā aperire studebat: quia boni magis sunt suspecti q̄ uiles & igna **LAV.**
uinā regū tpe ēt si q̄s ingeniū maximū habuisset: ostēdere nō audebat ne se suspectū faceret regibus. ¶ **SV.** **VAL.**
spectiores: magis suspecti. ¶ **Q.** Vam mali: q̄ uiles & ignobiles: nec dicas q̄ improbi & prauis: sed q̄ uiles & igna
ui: & ita boni prudētes & p̄clari uiri. ¶ **HIS.** i. regib⁹. ¶ **I**NCredibile memoratu. i. credi nō pōtāsi memorare
tur. ¶ **ADEP** parata: & est usus adepta in passua significatōe. ¶ **I**NCesserat inuaserat Romāos postq̄ ipsi
in libertatē puenērūt. ¶ **SIMV** lac belli patiens: q̄a assuefacta erat bellis gerēdis. ¶ **P**er laborē & usū: militiā. i.
laborādo & militādo militiā gerere: & laborē

Nā regib⁹ boi quā mali suspectiores sunt: semp
q̄ his aliena uirtus formidolosa est. Sed ciuitas in
credibile mēoratu ē: adepta libertate quātū breui
creuerit: tāta cupido gloriā incēsserat. Iā primū iu
uētus simulac belli patiens erat. In castris p̄ laborē
& usum militiā discēbat. Magisq; i decoris armis
& militarib⁹ eqs: q̄ i scoris atq; i cōuiuis libidinē
hēbat. Igit talib⁹ uiris nō labor insolit⁹: nō lo: ul
lus asp̄: aut ardu⁹ erat: nō armat⁹ hostis formido
losus. Virtus oīa dōmuerat. Sed gloriā maximū
certamē iter ip̄os erat. Sicq; q̄s: hostē ferire: mu
rum ascēdere: circūspicit: dū tale facinus faceret.
p̄perare ea: diuitias: ea: bonā famā: magnāq; no
bilitatem putabāt. Laudis audis: pecuniae liberales
erāt. Gloriā ingētē: diuitias honestas uolebāt. Me
morare possem: q̄bus in locis maximas hostium
copias Populus Roman⁹ parua māu fuderit: q̄s
urbes natura munitas pugnādo cōperit: ni ea res
longius nos ab incēpto traheret. Sed profecto
fortuna in omni re dominatur. Ea res cunctas ex

¶ **T**ādū eas sic uincēdo hostes & expugnādo urbes. ¶ **D**iuitias boas: magnāq; i hostib⁹ uincēdis & ubib⁹ ex
pugnandis: famā: nobilitatem: suasq; oēs diuitias pōebāt. ¶ **L**audis audis: auari qdē erāt gloriā: pecuniae aut
munificētissimi. ¶ **L**A Vdis: quā discrimine uitae gerebāt. ¶ **P**ecuniae liberales: quā suis amicis: piūderet nō
dubitabāt. ¶ **G**LORIā ingētē: qdē ad gloriā p̄tinebat nihil imoderatū fuit: q̄nq; ad diuitias moderatas
gaudebāt. ¶ **I**NGEntē: plūsq; mediocrit. ¶ **H**onestas mediocrit. ¶ **M**emorare possem: his de cāis hoc saepe
cōsecuti sunt Romani ut ipsi pauci ingētē hostiū multitudinē fuderint atq; fugauerint: saepe urbes in expu
gnabiles tādē uicerūt. ¶ **M**aximas hostiū copias pua māu: ut Luculus: q̄ aduersus Tigranē Armeniā regē
cētū miliū exercitū duodecim milibus militū sudit atq; fugauit: in quo plio Tigonista fili⁹ ipsius Tigranis
captus erat: q̄ triūpho ductus. ¶ **Q.** V as urbes natura munitas: sicuti fuit Carthago noua in Hispaniā: q̄ nā
tura loci & a terra: & a mari munita ē: tñ populus Ro. uirtute sua eā cōcepit: quātū & auspicio Publi Scipio
nis Africani supioris. ¶ **E**A res. i. p̄dicta in mediū adducere. ¶ **A**B Incepto: appposito: uidelicet a descriptiōe
seditiōis Catilinae. ¶ **S**ED fortasse: hoc p̄tinet ad id: qd sequi: & hoc dicit: q̄q; Romani plura gesserūt domi
atq; militiā: a egregia facinora q̄ alius in orbe terrarū populus: tñ fortuna fecit: ut ceteri terrarū populi fama
p̄starent. Nam quīs multa gesserint: nō tñ fuerūt scriptores: q̄ ea memoria trāderēt. Ceteri autē q̄q; nō tāta
fecerint: tñ q̄ scriptores ea illustrarūt: clariōres hūtur fama. ¶ **S**ED fortuna dominat in oī rei. res oēs hu
manas sub eius imperio tener. ¶ **E**A res omnes. i. fortuna res hominum pro suo arbitrio huc atq; illuc ua
riat: ut si obscurae fuerint: eas clariōres reddere possit: si uero praclarae obscuras faciat.

¶ **C**NAM regib⁹ boni q̄ mali. i. strenui q̄ inertes. ¶ **HIS.** i. regib⁹. ¶ **F**ORMidolosa. i. cōferēs formidinē: for
miololosus ē p̄prie q̄ parit formidinē: sed hic i p̄prie pōit. ¶ **S**ed ciuitas & Adepta erat p̄mit Libertas sub
regib⁹: sed adepta libertate suau⁹ impatorib⁹ facile creuit ciuitas: & q̄ facile incredibile mēoratu ē. ¶ **T**AN
ta gloriā cupido. i. uolūtas & uere magna incēsserat: q̄a iā primū & c. ¶ **I**gitur ubib⁹ talibus: notat de mori
b⁹ militū Romanorū: & q̄a tales erāt milites Romāorū. ¶ **I**gitur locus asper: saxosus. ¶ **A**RDuus: ut moriū
ascēsus: q̄a uirtus eorū. ¶ **T**Ale facinus. i. tā gloriosum sc̄m & c. ¶ **M**emorare possem. Q̄n qdē tales erāt Ro
mani: igit paucitas ip̄sorū militū p̄pulsabat hostē: & hoc possē memorare: nisi mēoratio me lōgī⁹ traheret
appposito: & hāc mēorare possem & c. ¶ **S**ED p̄fecto. Et q̄a tales fuerūt maximā laudē & gloria meruerūt: s̄
nō tāta hūerūt quātā p̄meruerūt. Vñ hoc ex fortūa. Potuit ne hoc fortūa: potuit utiq; q̄a ip̄a in oī re dñat

OMNI.
BO.

I.AV.
VAL.

¶ Celebrat illustre. ¶ Obscurat ignobiles reddit. ¶ Ex libidine, p sua uolūtate & arbitrio Atheniēsi ce-
lebrauit. Romanos aut obscurauit nō ueritate. ¶ Atheniēsi res: q̄ fortuna in oib⁹ ualet: & hic p̄bri-
rā: orbē. i. in uniuerso terrarū orbe illustrant & clarificant tanq̄ maxima fuerint. ¶ Itaq̄ eos: q̄ ea fecere ob
hāc cām: tāta hētur impatoris nittus: q̄ uirtutē eorū suis scriptis illustrare pōtuerūt scriptores. ¶ Tāta: tāta
magnitudinē. ¶ Fama, s. res gestas Athenis. ¶ Negociosus: maxie se dederat negociis: aut militādo: aut rei

libidie magis q̄ ex uero celebrat obscurat. Athe-
niēsiū res gestas: sicut ego existimo laus āpla ma-
gnificaq̄ fuisse. Vex aliquāto minores q̄ fama se-
runt. Sed q̄a puenere ibi scriptorū magna ingēia
p terrarū orbe: Atheniēsiū scā p maximis celebra-
tur: Ita eos: qui ea fecere uirtus tāta hētur: quātū
ea uerbis potuere extollere p̄clara ingēia. Sed Po.
Ro. nūq̄ ea copia fuit: q̄a prudētissimus q̄sq̄ ma-
xime negociosus erat. INGENIUM nemo sine
corpe exercebat. Optimus q̄sq̄ facit q̄ dicere: &
sua ab aliis benefacta laudari: q̄ ipse aliorū narrarē
malebat. Igit̄ domi militat: q̄ bōi mores colebat.
Cōcordia maxia: minima auaritia erat. Ius bonū
q̄ apud eos nō legibus magis q̄ natura ualebat.
Iurgias discordias: similitates cū hostib⁹ exerce-
bāt: ciues cū ciuib⁹ de uirtute certabāt: in suppli-
ciis deorū magnifici: domi parci: amicos fideles
erāt. Duabus his artib⁹ audacia in bello: ubi pax
euenerat acquitate: seq̄ & rem publicam curabāt.
Quarū rerū ego maxima documēta hāc hēo:
q̄ in bello sapius uindicatum est in eos: qui con-
tra imperiū in hostem acriter pugnauerāt: qui
q̄ tardius reuocati praelio excesserant: q̄ qui si-
gna reliquerant: aut pulsī loco cedere ausi erant:
¶ Hāc documēta exēpla. s. q̄ sequunt. ¶ Vindicatum saepe uindicta facta est
cōtra eos. ¶ Contra impium pugna. sicut Lucius Manlius Torquatus: qui filium suum: eo q̄ iniussu eius cō-
tra hostem pugnauerat: & tūc tōriā ex hoste reportauerat primum iurgis cecidit: deinde securi percussus iussit.
Idem Papyrius cursor fecisset in magistrum equitum: nisi populus rogasset: ut sibi donaretur. ¶ Contra im-
perium: contra iussu impatoris. ¶ Qui signa reliquerant: quia paucos admodū huiusmodi iuuenes.
¶ Nam ex libidine. i. s. uolūtate suā. ¶ Magis q̄ ex uero. i. quā ueritas: & hic ostendit p Atheniēses & Ro-
manos: Atheniēses n. amplā gloriā meruerūt. Sed ampliore multo consecuti sunt. Et hoc per scripto-
rum copiam: Romanos uero multo maiorem pmeruerūt q̄ adepti sunt: & hoc per scriptorum inopiam: &
hoc est Atheniēsiū &c. ¶ Prouenere creuer. ¶ Ea copia. s. scriptorū: & q̄a Atheniēses scriptores hēbāt &
Romanis: cām subiungit dicens. ¶ Quia prudentissimus q̄sq̄ maxime negociosus erat. i. negociis corporū
intentus &c. ¶ Igitur domi militat: q̄ boni mores &c. Et q̄a malebant benefacta aliis: q̄ dicere.
¶ Igitur &c. Non magis legibus q̄ natura ualebāt. Nam & si leges nō eēt naturaliter ius legale seruari nō
posset. ¶ Discordias: manifestas. ¶ Simultas: latentia odia. ¶ In suppliciis deorū. i. supplicatiōib⁹ ubi ponūt
quia mortis erat antiquitas: ut de rebus supplicum. i. dānatorum. Qui enim damnatur supplex & humilis
uel donaria. i. templa ampliaret. ¶ Magnifici: largi his duabus artibus. I. audacia in bello: & acquitate i pace
¶ Quarū rerū. s. reip. & se audacia & acquitate curarent. ¶ Habeo hāc documēta. i. argumenta: q̄ citi⁹
& grauius puniebantur: qui contra praecepta militaris disciplinā in hostes irrebant: uel reuocati nolēbant
cessare: q̄ qui pulsī fugiebant. Vñ de Manlii Torquati filio legitur: q̄ cum a Roma abesset Mālius: ne ali-
quis contra hostes exisset publico edito prohibuisset: filius eius: habita occasione cōtra hostes exiuit: & eos
deuicit: reuerſus pater probitatem filii laudauit. Sed tamē ipsum q̄ cōtra impium pugnauerat occidi iussit.

OMNI.
BO.

¶ In pace. Probat autem audacia Romanos se suamque rem publicam in bello conseruasse: nunc probat in pace iu-
re æquitatis id fuisse conseruatos. ¶ Beneficiis magis quam metu. id est magis beneficio sociis suis quam premendo im-
perio suos subditos regnabant Romani. i. parebant subditi populo romano magis quam metu. ¶ Agitabant:
regabant. ¶ Ignoscere magis quam per se si quis de fecisset a populo romano: simul ac poenituisse: ita parebat eis
populus romanus. ¶ Vbi: pro postquam. ¶ Res publica. id est postquam omnia imperio suo subegit romanus populus: nec
cum aliqua gente sibi bellum superfuisset: fortuna omnia miscuit: ita ut arma in seipsos conuerterint. ¶ Fera:
seuæ: uidelicet barbaræ: ut Scytharum Thracen-
ses: ut Parthi. ¶ Æmula imperii Ro. quæ semper
est causa cum romanis de imperio contendere.
¶ A stirpe interit: funditus euerfa est. ¶ Cuncta
maria: postquam quicquid maris quicquid terræ ge-
bantur populi Ro. imperio subiectum erat. ¶ Mice-
re: perturbare. ¶ Labores. id est ferendo ipsam mili-
tiam. ¶ Pericula: expōre se omnibus extremis.
¶ Dubias: incertas. ¶ Atque asperas: difficiles: &
singulas res singulis oppoliuit: aspera contra la-
bores: nam quod asperum. est cum labore con-
sequimur. ¶ Dubias: contra pericula: Nam qui-
cunque res dubias agit: in maximo periculo uer-
satur. ¶ Optandæ aliis: non optandæ populo Ro-
mano: ut orbi terrarum principis: sed aliis genti-
bus: quæ seruiebant imperio suo: nam cum po-
pulus romanus princeps omnium esset: multo
magis imperare debebat diuitiis possidentibus
quæ ipse diuitias possidere uellet. ¶ Oneri miser-
iæ: quia propter hæc in perniciem sui imperii si-
mul perueneret eo quod diuitiis non recte uti sunt:
nam qui possident diuitias: possidentur ab his nisi
hic ipsis moderate utatur: ille ergo: qui utitur di-
uitiis: diues est: qui uero abutitur pauper est. ¶ Igi-
tur primo superius ostendit Salustius: quomodo
paulatim mutati sunt mores ciuitatis: & an-
tea bello excitati fuerant: postquam omnia suo imperio subegere: diuitiis & cæteris uoluptatibus animum suum
dederunt: quia ex republica quidam pecuniam: postea regnum cupere cœperunt: quam ob rem omnes avari
atque ambitiosi redditi sunt. ¶ Igitur: quia diuitias scilicet optare cœperunt. ¶ Et cupidus pecuniæ: deinde im-
perium sequitur ex altero. Nam qui magnam pecuniam possidet: hic sibi immoderate imperia querit.
¶ Ea uidelicet pecunia & imperii cupidus omnium maiorum: quia deinde omnium malorum origo nata est.
¶ Nam avaritia: id est quia ex avaritia: & imperii cupiditate mala omnia essent secuta: quia fides: probitas: &
cætera bonæ artes repente ex urbe abierunt. ¶ Avaritia: uere dicit avaritiam subuertisse hæc omnes uituius
res: quia avarus id est auens id est desiderans aurum: & auro deditus: quicunque autem avaritiæ deditus fuerit
perfidus: & improbus esse consuevit. ¶ Probitatem: integritatem. ¶ Subuertit: evertit. ¶ Edocuit: avaritiæ
¶ Superbiam: contra fidem: quia ex superbia nascitur perfidia. ¶ Crudelitatem: quæ probitatem minuit: quæ pro-
bus est humanus est: & qui improbus fuerit: crudelis efficitur. ¶ Negligere: ut iureiurando: falsitate som-
pro: causa pecuniæ. ¶ Habere omnia uenalia: facere omnia propter pecuniam: ille dicitur habere omnia ue-
nalia: qui omnia a pecuniarum causa facit. ¶ Falsos: fallaces & mendaces. ¶ Subegit: coegit. ¶ Aliud clausum
ecce quomodo falsos ostendit esse factos. ¶ Aliud clausum: id est odium & simulacra. ¶ Promptum in lin-
gua: uidelicet benignitatem: mansuetudinem: & comitatem. ¶ Existimare coegit: non ex re: quia si bonus
cuius esset: & amari dignus: tantum ego ipsum contendam: si mihi nullo erit emolumento: nam uis amici-
tiæ seruatur: cum eum amamus: qui amari dignus est: nō autem qui nobis aliquo erit emolumento: etiam
si indignus erit: qui amatur.

¶ In pace uero: hoc argumentum habeo de æquitate: quia agitabant imperium magis beneficiis quam metu
quod erat æquum. ¶ Accepta iniuria: id est perpeffa ab aliquo. ¶ Sed ubi labore &c. Ita primitus creuit res-
publica: sed postquam creuit usque ad summum in se ipsam decidit: & immutata enā in eodem statu non po-
test esse fortuna: iuxta illud Lucani. In se magna ruunt. ¶ Carthago æmula Romani imperii: bello æmu-
lo. Ter enim rebellasse legitur. ¶ A stirpe: id est funditus. ¶ Parebant: Romano. Imperio: uere fortu-
na immiscuit omnia: nam his quibus Romæ non fuit ocium optandæ: re aliis: quibus eripiebantur: fues-
cent: & oneri: & miseræ: quia interficiebantur: & quia diuitiæ fuerunt optate. Igitur primo creuit pecu-
niæ: id est avaritia: deinde cupidus: postea id est ambitio: nam per pecuniam descenditur ad honorem: uere
erit materies ista malorum. ¶ Namque avaritia &c. Pro his uirtutibus: scilicet ista avaritia uirtutes subuer-
tit: & ambitio uere non minus.

¶ In pace uero: hoc argumentum habeo de æquitate: quia agitabant imperium magis beneficiis quam metu
quod erat æquum. ¶ Accepta iniuria: id est perpeffa ab aliquo. ¶ Sed ubi labore &c. Ita primitus creuit res-
publica: sed postquam creuit usque ad summum in se ipsam decidit: & immutata enā in eodem statu non po-
test esse fortuna: iuxta illud Lucani. In se magna ruunt. ¶ Carthago æmula Romani imperii: bello æmu-
lo. Ter enim rebellasse legitur. ¶ A stirpe: id est funditus. ¶ Parebant: Romano. Imperio: uere fortu-
na immiscuit omnia: nam his quibus Romæ non fuit ocium optandæ: re aliis: quibus eripiebantur: fues-
cent: & oneri: & miseræ: quia interficiebantur: & quia diuitiæ fuerunt optate. Igitur primo creuit pecu-
niæ: id est avaritia: deinde cupidus: postea id est ambitio: nam per pecuniam descenditur ad honorem: uere
erit materies ista malorum. ¶ Namque avaritia &c. Pro his uirtutibus: scilicet ista avaritia uirtutes subuer-
tit: & ambitio uere non minus.

¶ In pace uero: hoc argumentum habeo de æquitate: quia agitabant imperium magis beneficiis quam metu
quod erat æquum. ¶ Accepta iniuria: id est perpeffa ab aliquo. ¶ Sed ubi labore &c. Ita primitus creuit res-
publica: sed postquam creuit usque ad summum in se ipsam decidit: & immutata enā in eodem statu non po-
test esse fortuna: iuxta illud Lucani. In se magna ruunt. ¶ Carthago æmula Romani imperii: bello æmu-
lo. Ter enim rebellasse legitur. ¶ A stirpe: id est funditus. ¶ Parebant: Romano. Imperio: uere fortu-
na immiscuit omnia: nam his quibus Romæ non fuit ocium optandæ: re aliis: quibus eripiebantur: fues-
cent: & oneri: & miseræ: quia interficiebantur: & quia diuitiæ fuerunt optate. Igitur primo creuit pecu-
niæ: id est avaritia: deinde cupidus: postea id est ambitio: nam per pecuniam descenditur ad honorem: uere
erit materies ista malorum. ¶ Namque avaritia &c. Pro his uirtutibus: scilicet ista avaritia uirtutes subuer-
tit: & ambitio uere non minus.

LAV.
VAL.

Ex re nō ex natura ipsarum amicitia: nā q sibi erāt utilitatē diligebāt: ēt si idigni eēnt amatiq uero nul
li sibi erāt cōmodo: odio hēbāt: ēt si digni eēnt amicitia: q ingenio: q natura simulabāt se bonos eē: & na
turaliter malas hēbāt naturas: naturaliter mali erāt. Interdū uēdicari: p uēdicabant. i. puniebāt: q punie
bant: q populū corrupēbat. Post ubi: postq Contagio. s. huius simulationis. Ciuitas est immū. quia
puniebant q populū corrupissent eo q oēs eodē crimine tenebāt: nā qd a multis peccat inultū est: sed pri
mo qdē ambitione magis tenebant corrupti ciues q auaritia: eo q honoris cupidi erāt: quod tñ uitiū min⁹

Quod uitiū. s. ambitiois. Propri
us: ppinqu⁹: nāq: & q ambitio sit ppinquor uir
tutis: ex hoc pbat: q tā boni q mali sibi honores
cupiūt: & gloriā: auari aut nullā pōni: uirtutem
hīc pnt. Sed ille niti. ille. s. bonus. Vera uia. s.
uirtutis. Bonæ artes boni mores. Dolis atq
falsā: simulatiōe: & fasitate. Studiū: desideriu &
uoluptatē. Quā. s. pecuniā. Nemo sapiēs. s. si
oēs mortales: pecūiā cupiūt: relinquit ergo oēs
stultos eē. Effeminate: effeminate reddit. Ea
s. auaritia. Semp signita: pter q hoies facit effe
minatos: etiā si uiles ferunt: hoc ēt accidit q in
finita sit insatiabilis. Insatiabilis: nā qto plures
comparat diuitias auarus: ita to plures desiderati
nū lūe. Crescit amor nūmī qū ipsa pecūia cre
scit. Minuitur decrescit. Sed postq. L. Sylla:
ostendit supius auaritiā deteriorē ambitione: p
pterea q ambitiosi hoies tā bōi q mali inuenirē
tur eo q ferme oēs laudis & gloriæ & impii cu
pidi eēnt: in hoc tñ differre utiq bonus uera uir
tutis uia ad honorē accedit: mal⁹ at dolis & frau
dibus honores cōsequitur: nūc aut dicit multo p
nitiosiorē rep. euasisse tpe Caii Marii & L. Syllæ
Lucius Sylla. Hic. L. Sylla fuit: q bellum ciuile
cōtra Mariū gessit: in quo quidem bello mul
tas clades populo ro. uterq ædidi: tunc apd Va
lerium: & alibi habetur plenus. Recaptat rep. occupata repu. factione sua. Bonis iniitiis primo quid ē uir
tutem suā populo ro. pstitit: & reip. multū pluit. Malos euentus: q opes suas i reip. pnicie cōuertit. Ra
pere: p rapiebāt. Oēs milites syllani. Trahere: p trahebant. Cupere: pro cupiebant. Alius domū alte
rius. i. non contenti suis al ena petebant. Victores. s. milites Syllæ. Modum: quantum ad quantitatem.
Modestiam: quantum ad continentiam nūq tantas diuitias sumptuerant: q multo plures habere nō qre
rent: non moderati erant in ciues: sed eorum bona diripiebant: & nonnūq eos interficiebant. Fœda tur
pia & sordida. Huc accedebat: propter uictoriam accedebat consuetudo quam habuerant: tunc cum Sylla
cum eis præfuerat in Asia: ubi oia pro arbitrio suo fecerant: ipso Sylla concedente.

Non ex re. lex rei ueritate magis q bonū: uultū q ingeniu. Vultum. i. extērius benignus apparebat: sed
affectus interius amarissimus erat. Hæc. s. auaritia & ambitio primo paulatim. Crescere. credebant: q
nemo repēte sit turpissim⁹. Et interdū. i. qm. Vindicari. i. uindicabant: uel puniebant a bōis inq prius: q
post nō: & hoc ē. Post hæc ubi hæc cōtagio. Cōtagio ē ægritudo porcorū: q de uno trāsīt ad aliū: & di iō
hæc duo uitia Romā iuaserūt. Sed primo magis. i. picipue uideat cōtrariū ad hoc: qd dixerat sup⁹: pri
mo auaritia: postea ambitio: nā primo hic nō ē tpale. Qd tñ: quis uitiū: tñ ppius uirtutis: nā ambitiosi uir
tuosi apparēt: & uere picipue ambitio: nā oēs tā boni q mali honores cupiūt: æq lter qd cupiūt: sed nō æq
liter adipiscunt. Quia ille. i. bonus uera uia niti: & iicco adipiscit. Hic. s. ignauus. Cōrēdi dolis: ad
falsā: & fallaciis ad uerba: ita ambitio accedit quodā mō ad uirtutē: sed auaritia nullo mō: q pecūiā studiū
hēt. Quam nemo sapiēs cōcupiuit. Vñ Caro. Quā nemo. Infinita in acqre dis. In satia bilis in acqre
dis. Neq copia: q tū ad insatiabilem. Neq inopia: q tū ad infinita. Multoties unū uerbū duob⁹ attribuit:
qd nō nisi alteri pproprie attribuit: ut illud Virgilianū. Fortunā dicē ex aliis: tū ex uirtute: tū fortuna nullo
mō adiscita & hic: q inopia auaritia nō pōt minui. Sed postq Lucius Sylla & c. Corruptionē mox paul
atim ostēderat: tum p auaritiā: tum p ambitionē: nūc aliā ostēdit corruptelā: & inde pcessit: Mario siqdē: q re
pu. opprimebat a Sylla de uictō: Sylla romanos ciues expulit: & militibus suis dignitates distribuit: qui mi
nus luxuriose uiuere cōperūt: & ita bonos mores corripuit. Cōtinuatio: hic fuit prima corruptio: sed mul
to maior ista: quæ seguitur: & hoc est. Sed postq Lucius Sylla & c. Bonis iniitiis: q q mart⁹: nā initio coe
ruit tyrannidem. Malos euentus: q propter Syllanos: q postea aliquos Neges Romanos pscipserūt. Rape
re: id est rapiebant. Alius: potest esse genitiuus uel nominatiuus. Neq modum in conspiscendo. Ne
q modestiam in facinora fœda: q matronas stuprabant. Crudeliā: q matros ipsarum interficiebant.

OMNI.
BO.

Huc. i. ad uictoriā. Accedebat: huc addebat ad hoc. Exercitū: quē ducta. i. exercitū: cui ipse p̄fuerat in LAV. Asia i Asia sūt oīa amœna & uoluptatis plenatū q̄litate locitū clemētia aeris: q̄ clemētia facit ea fertilio VAL. rē: & p̄terea ēt amœniorē. Quo. i. ut. Fidū: p̄ fidelē. Morē maioris: cōtra cōsuetudinē & disciplinam Romanorū militūq̄ semp cōtinētes & p̄ci militauerāt usq̄ ad hoc t̄ps. Luxuriose: abūdāter & superflue. Liberaliter: licēter: q̄a oīa q̄cūq̄ libuissent: cōmittere patiebat Syllasiue hōēstas: siue turpia fuisset. Amœna delectabilia: & sine fructu. Inter amœnū & iucūdū hoc interest: q̄a amœna loca sūt sine munere: & a munio dicta sūt eo q̄ munere careāt: iucūdū āt utilitatis rōnē hēt: amœna loca sūt umbris atq̄bor & florib⁹ pratorū suauitatē: n. gracie tēpe dicunt. Voluptua. i. plena uoluptatis: & unū seq̄ ex altero: nā ex amœnitate seq̄ uoluptas. Molluerāt: molliores: & effeminatiores reddiderant. Amare. i. mulieres. Potare uinū: cū antea p̄ sobriū fuisset & cōtinētes: nūc amœnis locis corrupti: & mulieres amare: & uinū sup̄flūū nimis luxuriose sūere cōeperūt. Signa: tabulas pictas antea sp̄a uoluptatib⁹ alieni fuerāt: nec de genib⁹ uictis a iugd abstulerāt: sed tm̄ eoꝝ dños dicit: & aug⁹ possidētib⁹ dñari uolebāt: nūc uero ea sibi placere cōeperūt: antea neglexerāt. Signa: ita tuas nā signū statuā dicim⁹. Tabulas pictas. i. tabulæ: i q̄b⁹ artificiosē q̄dā depictæ erāt: q̄b⁹ maiores nri plur⁹ mū delectabāt. Tabulas p̄ima gines tabulis p̄ciosis depictas aureas: uel argenteas. Vasa celata. i. fabricata: nā celare fabricas dicitur. Mirari: p̄ mirabāsi. i. laudabat: nā q̄ miramur ea laudam⁹. Rapere: rapiebāt: nō solū mirabāsi: s; mirata rapiebāt. Delubra: tēpla deorū. Polluere: p̄ polluebāt milites Rōmā. Sacra p̄fana. i. sacra & nō sacra. Igitur hi mi. q̄n q̄dē tā tā ai cupiditas incesseerat: & priuata & publica

Huc accedebat: q. L. Sylla exercitū: quē i asia ductauerat: quo sibi fidū acceptūq̄ faceret: utra more maiorū luxuriose: nimisq̄ liberalit̄ hūerat. Loca amœna uoluptaria facila i ocio feroces militū aios molluerāt. Ibi primū isueuit exercit⁹ po. ro. amare: potare: signa: tabulas pictas: uasa celata miraria: ea priuati & publice rapere: delubra deorū spolia res: sacra p̄fanaq̄ oīa polluer. Igitur hi milites: postq̄ uictoriā adepti sūt: nihil reliq̄ uictis fecere. Quippe secū res sapiētū aios sangāt: nedū illi corrupti morib⁹ uictoriæ tēparēt. Postq̄ diuitiē honori cēceperat: & eas glia: ipiū: potētia seq̄bant: hebescere uirt⁹: paupras p̄ p̄bro hri. Innocētia p̄ maluolētia duci cepit. Igitur ex diuitiis iuuētutē luxuria atq̄ auaritia una cū supbia iuasere: rapere cōsumere: sua p̄uipēdere: aliena cupere: pudorē: pudicitia: diuina atq̄ hūana p̄miscua: nihil p̄ssinihilq̄ moderati hēre.

rauerāt: sacra: & nō sacra uiolaret. Nihil reliq̄ fecere. i. nihil reliq̄runt: & ē honestissimū dicēdi modū: nīhil reliq̄ fecit. i. nihil mihi reliq̄ssi. Quippe secū res: & pbat euidentē rōne hoc ita fecisse Romanos milites. Fatigant aios. i. ut uix sapiētes se abstinere possint a rebus illicitis: hoc ficiūt res secū. Nedū illi. i. nō illi obreperāt uictoriā. i. nō uerent uictoriam q̄ oīa p̄ uolūitate fieri solent. Corruptis morib⁹: uitiariis moribus. Hebescere uirtus: & unū seq̄ ex altero. Nā cū diuitia in honore habentur: uirtus negligitur. Et eas gloria potentia: hoc ē postq̄ diuitiis abūdāt: hi gloriosi atq̄ potētes erant. Probro: dedecore. Innocētia p̄ ma. q̄ innocēs erat: hic ab oībus odio hēbat. i. q̄ uero nocentes erant: in maxio honore ab oībus hēbant: q̄ uero innocentes fuissent: hi ab oībus odio hēbat atq̄ maluolētia. Igitur ex diuitiis uirtus: q̄a ocio & ignauia se dedere: & diuitias possidere cōeperūt ingentes: id effectū est ut ex diuitiis postea luxurio susceperent supbia & auaritia. Igitur luxuria & c. i. diuitia: cā fuerāt: ut iuuenes luxuriosi: auaritiaq̄ superbi efficerent. Auaritia nā cum bona tua p̄fuderis explendæ cupiditatis causa: necesse est ut diuitias congregare studeas: & ita nascitur auaritia. Superbia nā qui diuites sunt: oīa sibi licere arbitrat. Rapere: p̄ rapiebant. Suasq̄ p̄uipēdere: sua paruipendebant. Declarat qd̄ dixi paruipendere: qui consumebat aliena. Consumere: pro consumebat. Aliena cupere: quia rapiebant. Pudorem & pudicitiam. Inter pudorem & pudicitia hoc interest: q̄a pudicitia est ipsa uirtus: pudor effectus pudicitia. Promiscua: confusa: p̄missa. Nihil p̄ssinihil cōsiderationis hēbant. Quicq̄ modo: nec moderationem: nec cōsiderationem habebant: dūmodo suam cōmoditatem perficerent. Præterea nec pudorem: nec pudicitia: diuina magnificiebant. Huc accedebat: ista Syllani faciebant: nec mirum: quia consueuerāt: & hoc est. Huc. i. ad hāc corruptio nem attendebat. Et ad alia: q̄ corrupti quodam sunt in Asia: ubi sunt loca amœnissima. Sylla uero milites suos: ut sibi eēnt p̄mptiores: & in omnibus obnoxiores nullo militari iure constrinxit: & sic nimis solute iuuenes corrupti sunt: & hoc est: huc accedebat. Quo. i. Luxuriose. i. supflue in uitū. Nimisq̄ liberaliter. i. nimis remisse ab imperio iuxta liberum animi arbitrium: uere pro loci amœnitatem corrupti sunt. Quia ibi primum & c. Mirari cupere: ita p̄ sequentia: enim quæ miramur cōcipimus. Signa. i. statuas quando quidem ita corrupti in Asia. Igitur hi milites fatigant animos sapiētū. i. emoluiunt: nedum qui corrupti moribus erant. Victoria obreperarent. i. in uictoria se temperarent: ac si nihil raperent. q. d. non abstinerent: ita per uictoriam facti sunt diuites. Postq̄ diuitia honori esse cōeperunt: & c. quia solus diues honorabatur. Probro. i. obprobrio: pudorem uel in uultu: uel in uerbis: pudicitiam in mēte: uel in factis Promiscua cōmunia: uel æquo mōga nō plus de diuinis q̄ de humanis. Nihil p̄ssinihil cōsiliis: in bono. Moderati in malo: ita superflue uiuebāt: quod satis potes uidere: & p̄ argumento habere cōsiderādo maxima eorū ædificia: & minima deorum templa: nec ab ipsis: sed a maioribus facta: & hoc est. &

Perapracium. i. utilitatem p̄ciū laboris est utilitatis: utile erit inq̄: q̄a cognosci poterint: q̄ta differētia eēt inter maiores n̄ros: q̄ hāc tempu. nobis cōperunt: & hoīes nostrae aetatis ignatissimos. ¶ Domos: in urbe: et villas: in agris. Inter villam & domum hoc interest: quia domus in urbe dicitur: illa autem in agris appellatur. ¶ Visere templa deorum: templa deorum solent sumptuosioribus aedificiis constitui: q̄ domus priuatorum: & tamen ad eam libidinem perueniunt homines aetatis nostrae: ut nunc sibi aedes aedificēt: q̄ sūt multo sumptuosiores: q̄ deorū templa.

Pietate: quae diis immortalibus habetur: quia oīs hō pietatē debet deo immortalī. cordes & fide deorum templa honestabant. ¶ Domos suas. glo. domos nō magnificabant aedificis: sed uirtutes: res. n. magnas domi militiāq̄ gerebāt: q̄b⁹ domos & familias suas decorabant. ¶ Decorabant honestabant. ¶ Neq̄ uictis quicq̄: cum nationes & populos subegissent: nihil eis faciebāt: nisi q̄ postea iniurias facere nō possēt. ¶ Prater iniuriā licētiā in iniuriā facere possēt: auterebant. n. arma: equos: inanes & c. q̄ libertati faciunt iniuriā. ¶ Contra: contratio. ¶ Ignauissimi: uilissimi hoīes. s. milites Syllani. ¶ Adimere: p̄ adimēbāt. ¶ Fortissimi uiri. i. maiores nostri. ¶ Proinde hoc quasi. i. tāq̄. ¶ Demum: deniq̄: hoc est tanq̄ illi faciendo iniuriā uiderent eē impatorē: alter priuati homines. ¶ Nam qd ea memorē: uere inq̄ nostrae aetatis hoīes domos suas sumptuosiores habuissent: q̄ maiores nostri tēpla deorum: quā montes euertere: & maria p̄sternere nō dubitauerūt: qui priuati essent: & nō reges. ¶ A priuatis q̄ plunb⁹. s. hominibus subuersos. ¶ Maria contra: sicut etiā Lucul. dicitur fecisse Neapoli: ubi p̄dia sua habebat: dicitur enī fecisse aedificia: ingentia: & amoenitate omnibus praestitia: quae uicq̄ in medium mare porrigebantur: ita: ut ubi maria fuerant: ibi statim erat solum: ueluti si in terra continenti fabricasset. ¶ Quibus diuitiā & c. i. qui hoīes uidentur illuisse diuitias: ille deridet diuitias: qui profundit eas in rebus minime necessariis: ut hi qui montes subueriebant: & maria sternebant: fecisse uidentur. ¶ Quibus mihi: qui hoīes uidentur mihi illuisse diuitias. ¶ Habere: possidere. ¶ Honestem: modeste. ¶ Abuti: iniuste uti: uidelicet in rebus superfluis: & minime necessariis. ¶ Per turpit: sine: quia turpe erat eis: ut uitium non paruū: ita diuitias: quas honeste hēre poterant: abuti. ¶ Sed libido & c. Superius dixi: quō Romani cives corrupti dediti erāt magnificentiā aedificiorum. & diuitias quasi ludibrio habebant: cum eis in rebus minime necessariis abuterentur: nunc dicit non solum hac superfluitate aedificiorum Romanos esse captos: uerum etiā: quod deterius erat luxuriam eos inuasisse: cum nec uiri muliebria pari dubitarent: & mulieres pudicitiam in aperto haberent. ¶ Stupri: adulteri. ¶ Libido ganeae. i. meretricis: ganeum ueteres dicebant locum abditum: & quasi sub terra defossū. i. lupanar. inde ganeae mulieres: quae ibi habitāt. ¶ Ceteri cultus: non solum libido aedificiorum: sed etiam uestium. ¶ Incesserat: inuaserat Romanos: & libido superincesserat. ¶ Viros: patri muliebria. Tanq̄ re obscenā & c. ¶ Mulieres hēre pudicitia & c. i. paruifaciebant pudicitia: hoc est meretricis fiebant. ¶ In propatulo: in aperto. ¶ Exquirere: proquirebant: uel libido incesserat & c. dicitur etiam in ceteris infinitis ut uolueris. ¶ Causa uescē. i. comedendi: unū sequit ex reliquis: quia luxuria sp̄ cibos lautos habere cupit: ut se diu substatibus possint: & cū hoīes luxuriā dediti fuerint: uel uitio gulae laborāt. ¶ Terra: aut sunt aues: siluestres ferae: quibus solent uesci luxuriosi hoīes. ¶ Mari: ut diuersi generis pisces exquirerent: quibus ingluuiem uentris satiarēt. ¶ Dormire: p̄ dormiebāt. ¶ Nec opiri pro operiebantur: i. nō expectabāt: & sic de ceteris.

Perapracium. Vna dictio uel duae: praeium est opere. i. studii & considerationis. ¶ Verum illi delubra. Ecce inuenta occasione laudat antiquos: ut econt̄tio uiuiperet modernos dicēs: ita moderni aedificant domos in modum urbium. ¶ Iniuriā: licentiā. ¶ Sed illi. s. maiores gloria sui: uictoriae. ¶ At hi: id est moderni. ¶ Ignauissimi socii: & non hostibus. ¶ Proinde: id est postea. ¶ Facere. i. faciebant iniuriā: & si iniuriā facere & c. ¶ Nam qd. i. cur uere superflua faciebant: quia etiam priuati. i. sine officio montes subueriebant: maria consternebant. ¶ Nā quid memorem: quia incredibilia: & hoc est: nam quid & c. ¶ Quipe. i. quid mirum. Si ludibrio diuitias habebant: quia eis abuti cupiebant: & non solum p̄dicta inerant uitia: sed etiam ista. ¶ Libido ganeae: gulosis: ganeae: gulo: gulosis: ganeum: ubi sit ganeae. ¶ In propatulo. i. in aperto. i. manifesto: quasi dicat oēs impudicē erāt. Quod enim cōe est: uile est etiam: & ipse pro uili pudicitia hēbant: quia pudicitia se offerbant.

Perapracium est: cum domos atq̄ uiliter cognoueris in urbium modū aedificatas: uisere tēpla deorum: q̄ nri maiores religiosissimi mortales fecer. Vex illi delubra deorum pietate: domos suas gloria decorabant: neq̄ uictis quicq̄: p̄ter iniuriā licētiā: eripiebāt. At hi cōtra ignauissimi hoīes p̄ sumū scel⁹ oīa sociis adimere: q̄ fortissimi uictores hostibus suis reliquerāt: p̄inde q̄si iniuriā facere: id demū esset ipso uitū. Nā qd ea memorēs: q̄ nisi his: y uider nemini credibilia sūt: a priuatis cōplurib⁹ subuersos mortuis: maria eē cōstrata: q̄b⁹ mihi uident ludibrio fuisse diuitiā: quippe quas hōeste hēre licebat: abuti p̄ turpitudine p̄perabāt. Sed libido stupri: ganeae: ceteriq̄ cultus nō minor icefferat: uiri muliebria pati: mulieres pudicitiam in propatulo hēre. Vescendi cā terra mariq̄ oīa exquirere. Dormire priusq̄ somni cupido eēt: nō famē nō sitē: neq̄ frig⁹: neq̄

Classitudinem: qui nō laborabāt tñ: ut lassent: sed opus intermittebant anteq̃ lassitudo eos inuassisset. LAV.
 Antecape: p̃ antecapiebāt. i. occupabant: anticipabant. Luxu. i. luxuria & sup̃fluitate regē. Hęc uita su VAL.
 pra mēotata. Incēdebāt: citabāt ad facinora faciēda. Opes fa. i. opes suae & pp̃rie. Malis ar. malis mo-
 ribus. P̃ Eoio. P̃ Profusus imodestius: intēperātus. Deditus: asius eorū. Oibus mō: siquacūq̃ rōne iu-
 ste. s. & iniuste cōtra fas & nefas: id qđ erat facillimū. s. posse usurpare rēp. Tātātātā magnitudinis. Fla-
 gitio: forū: mēst omnium uictorum reprēhensione dignorum. Facinorosoz: qui facinora cōmiserant.

lassitudinē opiri. Sed ea oīa luxu aŋcape. Hęc oīa
 iuuēuē: ubi fāliares opes dīecerāt: ad facinora i-
 cēdebāt. Aius ibur? malis artib? haud facile libidi-
 b? carebat. Eo p̃fusi oib? mōis q̃stui atq̃ sūptui d-
 die erat. In tāta itaq̃ & tā corrupta ciuitate Catila-
 rar? id qđ factu facillimū erat: oīum flagitioforū
 & facinorosorū circū sentāq̃ stipatoz cāteruas hē-
 bat. Nā q̃cūq̃ ipudic? adulter: gāeo: alea: māu: uē-
 tre: pene bōa priē lacerauerat: q̃cūq̃ alienū es grā-
 de cōflauerat: quo flagitiū: aut facin? redieret. Prē-
 terea oēs undiq̃ pricidā: sacrilegi: cōuicti iudiciis
 aut p̃ factis iudiciū timētes: ad hēc: quos man? at-
 q̃ ligua: piurio: aut sāguie ciuili alebat. Postremo
 oēs: quos flagitiū: egeitas: cōsci? aius exagitabat
 hi Catilīa: pximi & fāliares erāt. Qđ i q̃s ē a cul-
 pa uacuu? in amicitia ei? iciderat: quotidiāo usu
 atq̃ illecebris facile parsimiliq̃ ceteris efficiebat.
 Sed maxime adolēscētū familiaritates appetebat

do. Periuio: referas ad linguam. Sāguine: referas ad manū. Flagitium: si nō facinus cōmiserat. Fla-
 gitium. i. rem aliquam reprēhensione dignam ppetrauerat. Egeitas: q̃a res familiares sibi dēderant: uel
 nunq̃ ē possederāt. Itaq̃ in tā. ad ppositū suum redit Salu. Animus cōsciū. i. alicuius sceleris: nā q̃ sibi
 ingentis facinoris cōsciū est: nunq̃ regeit: donec scelus secleri addiderit. Proximi: p̃ ping. Vacuus cul-
 pa. i. innocēs. Inciderat: casu aliquo in amicitia eius uenerat. Quotidiano usu: quotidiana cōiuetudi-
 ne. Cateruas: comituias. Stipatoz: seruo. Illecebris: uoluptatibus: quas caterua sibi afferebat: ut infra
 patebit. Par magnitudine sceleg. Similis maioribus: ergo par ad magnitudinem: similis ad maiores pri-
 ne: par quantitate effidebatur: similis qualitate. S3 maxime adole. superius declarauit Salu. q̃uo Catilīa:
 domum frequentabant scelerati hoī. s. cuiuscūq̃ flagitiū cōscii fuissent. Aut etiam: sed nunc dicit familia-
 ritates adolēscētium maxime placuisse Catilīa: eo q̃ eorū animi teneri ac instabiles capi possent. Sed
 maxime appetebat hoc est oīum sceleratorū animos: sed maxime adolēscētulorū. Eorum animi: cui
 adolēscētium magis: q̃ aliorum animos appereret: declarat ipse: quia facile erat hanc aetatem decipi.
 Operitū. expectabāt. Antecape. i. aŋcapiebāt. Luxu. i. p̃ luxuriā & p̃ dicta uitia. Familiars opes: i. ne-
 cessaria q̃stui ad acq̃rēdū. Sūptui ad cōsumēdū. In tāta itaq̃ & tā corrupta ciuitate & c. Facta digressio:
 ut ostēderet: mox corruptelā: ut sic apparet q̃ta opportuitas fuerit Catilīa: reip. capiēda: redit ad cursū orō-
 nis suae. Cōtinuatio ciuitas corrupta erat: ut dixi: ita q̃ in tāta ciuitate: ubi oēs corrupti. Factu facillimum
 mali. n. facile coadiuuā ē eoz: sit copia. Omnium flagitioforū: nō q̃ oēs habuent flagitiosos: sed oīs
 bus spēs? flagitiū ibutos. Flagitiū in dictis: facinus in factis. Cateruas stipatoz: stipabāt. n. lat? eius undiq̃
 flagitiosuere: cateruas hūit flagitioforū. Nā q̃cūq̃ ipudic? ad oīmodā luxuriā corpore. Ganeo: ad gulo
 sitatē. Alea: ludēdo. Manu: dādo. Vēre comedēdo. Pene: stupiādo cōflauerat: metaphora sūpta a
 susof. Quo. i. pp qđ as flagitiū redimeret. i. expediret se ab aliquo flagitioso scō ēt aŋ p̃tato. Priore. i.
 p̃ter istos supradictos. Parricidā: dicit p̃ aliq̃s pricidā: uel a p̃fe cefoz: uel a p̃arietel a p̃arietel a p̃arietel. Cō-
 uicti i iudiciis. i. dānati. Aut p̃ scis timētes iudiciū. i. dānationē. Ad hēc. p̃ter illos: quos alebat manus: aut
 ligua piurio: si falsū fecit testimoniū: & ad liguā hoc p̃tinet. Aut sanguie ciuili: si qđ interfecit: & hoc ad mā-
 nū: hi inq̃ oēs supradicti pximi erant Catilīa: & nō solum hos uiciofos seduxit: sed si quis etiam euacu?
 a culpa in amicitia eius iciderat: bñ. n. inciderat: maximus. n. casus: & p̃cipium ibi erant. Illecebris. i. de-
 lectationibus carnalibus: quae hominem illequeant ab illicio: cis illexi. Par ad scelerum quantitatē. Si
 similis: ad qualitatem: multas familiaritates appetebat: sed maxime adolēscētium: & causam subdit.

OMNI-
BO.

LAV.
VAL.

¶ Molles: teneri: fluxi. i. labiles: & incōstātes. ¶ Haud dif. i. facile: nā & quō caperent aī adoleſcētū declarat. ¶ Præbere. i. p̄bebat. ¶ Vt cu. adoleſcētes cupiditatib⁹ ardēt: & alii alia flagitia cupiūt: eo q̄ uniūſcuīſq; libi dine eis faſſi aciebat Catilina. Nā &c. ¶ Scorta: meretrices. ¶ Mercari: p̄ mercabā. ¶ Cames: atq; equos: ſi q̄ erāt uenatu gaudētes. ¶ Vt cuiuſq; ſta. ſicut cuiuſq; uolūtas ¶ Flagrabat: ardebat. ¶ Neq; ſūptui. i. n̄ p̄bebat pecūiis: ut obſeq̄ret libidib⁹ adoleſcētū. ¶ Neq; mo. nō hēbat moderatōis rōnē: dū uolupratib⁹ eorū ſatiſface ret. ¶ Dū mō. ¶ Obnoxios ſubiectos: & obligatos: & recte dixit obnoxios: q̄a obnoxio? p̄prie dī illeiq; obno

ex aī molles: & ætate fluxi dolis haud diffi culte capiebāt Nā: ut cuiuſq; ſtudiū ex ætate flagrabat aliis ſcorta p̄bere: aliis canes atq; equos mercari. Poſtr̄o neq; ſūptui: neq; modēſtiæ ſue p̄cere: dū illos obnoxios ſi doſq; ſibi faceret. Scio fuiſſe non nulloſ: q̄ ita exiſtimarēt: iuuentū: q̄ domū Catili nā frequētabat: p̄q; hōeſte pudiciā huiſſe: ſed ex aliis reb⁹ magis q̄ cuiq; id cōpertū foret: hęc fama ualebat. Iā primū Catilina adoleſcēs multa nefanda ſupra fecerat cū uirgine nobili: cū ſacerdote Veſte: & alia hmōi cōtra ius ſaſq; Poſtr̄o cap⁹ amore Aureliæ Oreſtillæ: cuius p̄ter formā: nihil unq̄ bonus laudauit: q̄a nubere illi dubitabat: t̄mēs priuignū adultū ætate: p̄ certo credit: necato filio: domū ſceleſtis nuptiis uacūā feciſſe. Quē q̄ dē res mihi i primis uſ fuiſſe cā facinoris maturā di. Nāq; aiūs ipur⁹ diis hoīb⁹ ſq; iſteſtis: neq; uigi liis: neq; q̄etib⁹ ſedari poterat: ita cōſcia mēre ex citam uexabat. Igitur color exanguis: ſcedi oculi: citus modo: modo tardus inceſſus: p̄ſus in facie: uultuq; uecordia inerat. Sed iuuentutem: quam: ut ſupra diximus: illexerat: multis modis mala ſa cinora edocebat: ex illiſteſtes: ſignatoreſq; falſos

¶ Facinoris: ipſe aſq; t̄m facin⁹ iudicia eſt: aliq̄ maius ſcelus aggredere. ¶ Impurus: uitioſus. ¶ Inceſtus: inuiſus. ¶ Neq; uigi. ſuigilādo: q̄etibus q̄ſcēdo. ¶ Sedari. i. q̄ſcere. ¶ Ita: hoc mō. ¶ Conſcia. ſ. parrati ſceleſtis. ¶ Excitā: p̄ excitatā: cōmorā. ¶ Vexabat: p̄turbabat. ¶ Eius: Catiliæ. ¶ Exāguis: pallidus: nā cū e uultu ſāguis effugerit: pallor facie occupat. ¶ Fœdū: crue riſ: ſanguie plēi. ¶ Cit⁹: uelox inceſſus Catiliæ. ¶ In faciemāli. ¶ In uultu: accidē tali. Facies ē forma nālisiq; diſ ſiculter mutari pōt: uult⁹: q̄p uoluntate aī mutat: & dī a uolēdo: eo q̄ hitu uult⁹ iudicāt aī uolūtas: nā ſi mēs aut aiūs aliqd lætū cōcepit: lætitiā uult⁹ oñdit: q̄ ſi aiūs timuerit: uult⁹ quoq; metū ſignificabit. ¶ In facie: p̄ cōturbatiōe nālisi formæ. ¶ Vultu: p̄turbatiōe uolūtat⁹ aī. ¶ Ve: ordia: ſania ierat: cōphēdere pote rat hīdūe mētis & uult⁹. ¶ Sed iuuentutem. Supius oſtēdit: quō iuuenū maxie familiaritates appetebat Catilina: eo q̄ ætas illa facillime ad oīa facinora ipellebat: nūc dicit: quō ſceleſtiores reddebat Catilina. ¶ Nā illexerat. i. traxerat i ſui beniuolētiā & amicitia. ¶ Multis modis: cuiuſq; ſtudiū p̄bebat: ex ætate meretrices p̄ bendō: aliis equos & canes emendo. ¶ Mala ſa. i. maleſcia. ¶ Ex illiſ: q̄ maleſcia docuerūt: declarat ipſe. ¶ Quia eorū aiū molles ætate. ¶ Fluxi: dolis. ¶ Haud diffi culte. i. facile capiebant: iuere capiebant: nā: ut cui uſq; ſtudiū. ¶ Ex ætate flagrabat. i. ardentē cupiebat. ¶ Ex ætate. i. fm ætatem tales erāt familiares Catiliæ: & ab oībus impudici extimabant. ¶ Sed ex aliis reb⁹. i. inter ſceleſta ſatis cōper: a ſequunt hęc q̄ ſamā ſunt magis cognita. ſ. hæc. ¶ Iam primū: ecce illa: q̄ ſamā ualebāt. ¶ Iā primū. i. iam pridē ius q̄t ad hoies: ſas quātum ad deos. ¶ Vacuam domū filio. ¶ Sceleſtis nuptiis: ad faciēdas nuptias ſceleſtas. ¶ Quæ q̄d res. i. quæ cā nuptiarum in primis uſ mihi fuiſſe cā. ¶ Facinoris maturādi. i. interſectiōis filii: uel aliterq; q̄d res. i. quæ interſectio filii. ¶ Maturādi: facinoriſ. i. reip. opprimendæ: ex quo. n. ſcelus perpetrauerat: nullum dubia ret aggreddi: & bene dico: q̄ interſectio filii fuit cauſa coniurationiſ: uel aliter: bene dico: q̄ ad p̄p̄io nuptiarum fuit cā interſectiōis filii: nā praua eī uexabat conſcientia. ¶ Excitā. i. cōmotam: & q̄a nullam hīc poterat q̄etē: i. ḡ color ei⁹ exanguis. ¶ Sed iu. Supius dixerat: q̄ iuuenes ſibi alliciebat: ſed facinora cōpellebat.

OMNI.
BO.

a necessitate: **¶** **Q**uod inq̄s alienū asuel
 caula. Ecce ideo. **¶** Quod inq̄s alienū asuel
 plariq̄. Ecce alia cā. **¶** Largius suo uliq̄a prodige
 uictoriæ: quam fecit Sylla. His inq̄ confusus Cæ
 m causis incipit offendere quādam importunū
 dicens. In Italia nullus exercitus erat: ecce oppor
 paniam uocat extremam terram: q̄a s̄ erat Italiæ
 enatus. **¶** Tutā inhiis: strāquillā exterius: oīa q̄
 erat int̄us nihil: & q̄ res uidebant tutā profus
 ortunitates habuit: inq̄ diē statuit incipiēdi: & hoc
 qd̄ dicit. **¶** Lucio Cæsare: & Gaio Figulo cōsuli
 iple est ausus ista inchoare. **¶** Docere. i. docebat
 se patas: & sic cōp̄tū eēt inutile: circo id renouit dī
 uneratiōe: ondit eos: remuneratiōem. **¶** Eo ad id,

LAV.
VAL.

Plurimū audaciā. Duo solēt hoīes ad unā rē comitādā adhortari: & oē scelus minimū faciūt: ut uideat. Foras cū locū ubi cōsiliū hūit Catilina de rep. occupādā: p̄terea cōuenere ad hoc. i. cōuenere coloniis & municipiis. Inter coloniā & municipiū hoc interest: q̄a colōnia dī cū de nobili ciuitate ad ignobilē mūtū ciues: ut si de Venetiis mitterent ciues ad habitādā Vicentiā: Colonia uenetorū diceret Vin. etiā sed mūcipium est: si ex hac ciuitate Vicentiā mitterent ciues ad habitādū Venetiās: & uocarent ciues Venetiā & uerent ea dignitate: qua utant nobiles: & patricii principes Vene. hęc ciui. appellaret municipiū Vene. & plurimū audaciā ineratēo cōuenere senatorii ordinis. P. Lētulus. P. F. Sura. P. Antoni⁹. L. Calsius. L. F. Lōginus. M. Cethegus. P. Serui⁹ Syl. lā Seruii filius. L. Vargunteius. Q. Annius. M. Porcius. M. F. Lāca. L. Calphurnius. L. F. Bestia Q. Curti⁹: p̄terea ex eq̄stri ordine. M. Fului⁹ nobilior. L. Statili⁹. P. Gabini⁹. P. F. Capito. C. Cornelius: ad hoc multi ex coloniis & mūicipiis: q̄ domi: & militē nobiles erāt. Præterea cū plures paulo occulti⁹ cōsiliū hmōi p̄ticipes nobiles: quos magis dñatōis spes hortabat: q̄ inopia: aut alia necessitudo. Ceterē iuuetus plerag: sed maxie nobiliū Catilinæ cœptis fauebat: q̄b⁹ in ocio: uel magnifice: uel molliter uiuere copia erat: incerta p̄ certis: bel lū q̄ pacē malebāt. Fuere itē ea tēpestate q̄ crederēt. M. P. Crassum nō ignare ei⁹ cōsiliū fuisse: q̄a C. Pōp. uisus ipsi magnū exercitū ductabat: cui⁹ uis opes coluisset: cōtra illi⁹ potētiā crescere: simul cōsiliū: si cōiuratio ualuisse: facile apud illos p̄cipē se fore. Sed atēa itē pauci cōiurauer cōtra rē pu. in q̄b⁹ Catilina fuit: de qua q̄ uerissime potero dicam. L. Tul. M. Lepido: Cos. Pe. Antio. & Pe. Sylla designati Cos. legibus ambitus interrogati p̄enas dederant: post paulo Catilina repetūdā reus prohibitus erat consulatum petere: q̄ intra legitimos dies profiteri nequiebat. Erat eodē tpe Cn. Piso. adolescēs nobilis: sumā audaciā: egēs: factiosus. Q̄ uē ad p̄turbādum rep̄. inopia: atq̄ cū magistrū gereret pecūia spoliasset. Ille dicebat reus pecūiā: q̄ puinciā: q̄a nemo reus magistratus cādidatus petere poterat: dum lis & iudicium penderet. Legitimos di. s. comitorum. i. inter legitimos dies: qui ex lege habent. Proferi. i. dare sub nomē: eo q̄ reus erat: & reus q̄cūq̄ petere magistratū neq̄bat. Eodē tpe: quo. P. Ant. & P. Sylla dñati sūt abib⁹: & Catilia pecūiā repetūdā accusat⁹. Nobilis patritiā gēis intelligit factiosus uulgoel p̄tisiō dī. Quē ad rēp. Pisonē Inopiā &c. q̄a sibi sua displicebat: iō aliā apperebat. Colonis Colonix dicebantur loca in quibus mutabantur frequenter colonie: licet esse in fideles: & inde coloniz dicuntur: colonis frequenter mutatis. Municipiis: municipia uocantur castella in finibus regionum in quibus erant municiparii: & stipendiarii milites: & feruientes. Ceterum: isti prædicti fauebant inceptis Catilinæ. Ceterum: id est si maxime iuuetus fauebat: sed maxime nobilium p̄ certis. Magis id est gloriose. Et molliter: id est luxuriose. Incerta pro certis: id est bellum q̄ pacem. Cōiuratio opes: uel Catilinæ: uel aliter &c. Sed antea quidem coniurauerat &c. Ad confirmandum Catilinam fecisse coniurationem: dic tēim alteri iam interfuisse coniurationi. Continuatio: non solum istam coniurationem fecit: sed etiam ante. Quam uerissime: hic beniuolum reddit auditorem. Paucis abfoluam: hic reddit attentum. Designati consules. Duo comitia erāt in anno: æstiualia & hiemalia: & æstiu.

OMNI.
BO.

lia erat Calē. Iulii in quibus designabant & eligebant cōsules. hiemalia erat in Calē. Ia. qñ in sede maiestates uel dignitates eleuabant. Isti aut duo añq̃ admitterent dñati fuerāt. Interrogati legibus ambire: una ē dñtio. Lex ambitus erat: q̃ eos q̃ pecuniā ad honorē uenerāt: dñabat: uel sint duæ dñtiones. Interrogati legibus. i. s. m. leges. Dederāt. i. iustituerant pœnas: repulsam: qua nihil grauius. Ambitus. i. ambitiois suat: isti qui pecuniā dederāt repudiati. Sed Catilina q̃ reddere nō poteratq̃ debuit: phibit: est petere: & hoc ē q̃ paulo post cām subditaq̃ phibitus: q̃ reus repetundarū: eo q̃ intra legitimos dies phitere nequiebat. Mos erat Romæ: q̃ si q̃ deposuisset pecuniam alicui: ne posset hñe ueniebat ad p̃tore: p̃tor uero mandabat debitori: & constituens terminū quēdā p̃cipiebat ei: ut infra terminū illū pecuniā phiteret. Et tunc ut ita dicat dicebantur petende: si uero debitor in terminū nō phiteret: idē depositor ueniebat ad p̃torem pecuniā repetebantur dicebantur repetūda. Tūc uero debitor dñate p̃tore reus erat repetūda. Cōcordia est inter bonos: factio uero inter malos a fauēdo. Cō hoc. s. Pisonē. Ipsi. s. Cottā: Torquatus: uel Catilina: & Iulio.

mali mores stimulat. Cū hoc Catilia & Antonius circiter nonas decēbris cōsilio cōicato pabant i Capitolio Calē. Ia. L. Cottā: & L. torq̃tū eos iter fieri. Ipsi fascib⁹ correptis: Pisonē cū exercitū ad obūnēdas duas hispāias mittere. Ea re cognita rusus in nonas Feb. cōsiliū egdis trāstulerūt. Iā tū nō cōsulib⁹: sed plarib⁹ senatorib⁹ p̃ncipē machinabāt: qd̃ Catilia nisi maturasset p curia signū sociis dare: eo die p cōditā urbē romā pessimū faciendū patū foret: q̃a nodū frēq̃ntes arma uenerāt. Ea res cōsiliū diremit. Postea Piso i citeriorē Hispaniā p p̃tore missus: adnītēte. M. Crasso: q̃ eū ite stū inimicū. Gn. Pō. cognouerāt. Neq̃ tā lenat⁹ puincia iuit⁹ dederat: q̃ ppe fecdū hoīem a rep. pcul eē uolebat: s̃l q̃a bōi cōplures p̃sidiū i eo putabāt: et tū potētia Pōpeiū formidolosa erat. Sed is Piso i puincia ab eq̃tib⁹ hispāis: quos i exercitū ducebat: iter faciēs: occisus ē. Sūt q̃ ita dī cūt impia ei⁹ iniustas: supbia: crudelia barbaros neq̃sime patit: alii at eq̃tes illos. Gn. Pō. ueteres fidelēq̃ cliētes ex uolūrate ei⁹ Pisonē aggressos: nūq̃ Hispanos p terea tale facinus fecisse: sed impia s̃aua multo antea p̃fessos. Nos eā rem in medio relinquimus.

De superiori coniuratione satis dictum est.

uolūtate suā. Fœdum: perniciosum & crudelē. Procula a rep. remotū a rep. Pōpeiia quo aliqd̃ p̃nitiois sum metuebat rep. potētiā: q̃ Pōpeiū ultra opes ciuitas exercuisse uidebat: itaq̃ timebat: ne piculū aliqd̃ rep. inferret. In eo. Pisonē. Etia tū iā tū usq̃: eo tpe. Erat formidat⁹: & iō sibi aduersariū pari uolebat. Quos ductabat: quos ipse duxit in exercitū suo. Iter faciēs: agmē exercitus ducens in Hispaniā occisus est. Sunt. s. alii: qui dicāt cām cedis fuisse: q̃ nimis crudeliter Piso impabat His. & pp eā crudelitātē eū interfecisse. Eius: Pisonis. Iniustas: ultra iusticiā. Supbia. i. arrogantiā. Crudeliā plena crudelitatis. Barbaros: Hispanos. Alii dicūt nō tā fuisse: crudelē impiū Pisonis cām q̃ charitatē Pōpeiū: q̃ milites illi cōmoti: q̃ quodā sub Pōpeio militauerāt: uolūtate ipsius Pōpeiū Pisonē interfecerūt. Veteres tantum. Fidiosthides. Cliētes: sub diēta Pō. ante fuerāt: & hēc cā ē cur dicāt: hoc facinus cā Pōpeiū factum fuisse. Nunq̃ Hispanos. Hispani aut nūq̃ hoc facinus cōmiserūt: ut operatores suos interficerēt: ergo credēdū est: nec nūc ausos fuisse: nisi ut Pōpeio obsequerent. Præterea: p̃terq̃ q̃ Pisonē interficerent. S̃aua imp. antea p̃fess. ergo arguit auctoritate Pōpeiū eum fuisse: ut Piso interficeret. Eam rē in me. re. hoc aliorum uolūte esse iudicū. Superiōri coniuratione: cuius princeps erat Piso. Tāmeti. i. quamuis.

Correptis fascib⁹. i. arreptis honorē isignib⁹. Ea re cognita. Sic occulte cōsiliū cōicauerāt: qd̃ nescio quō plata ē ea re cognita. Nō mō. i. tātū mō ita machinabāt. Sed & p̃fecisse: nisi maturasset: & hoc ē. Qd̃. i. Sed p curia. i. aū curiā Pessimū post urbē romanā cōditā: q̃a ex quo Roma fuit cōditā nō fuit adeo pessi

LAV.
VAL.

OMNI.
BO.

mum facinus. ¶ EA res. f. q. tã cito incœpit Catilina añ q̄ cōuenirēt socii. ¶ Q Vastor p̄tore. q. d. q̄stor erat sed p̄tore missus. i. ad hoc ut eē p̄tor: q̄ dignitas. s̄ p̄tura maior est q̄tura. Quæstor dī q̄ q̄rit tributa. ¶ Ad nitētē Crasso. i. fauente. ¶ Q VI cū insectū: cā est q̄ adniteret Crassus: n̄ nec inuitus senatus Liptore bene uolēs. ¶ Q V Ippe: cā ē q̄a senatus uolebat. ¶ F O E dū. in moribus. ¶ S mul: alia cā q̄: boni cū plures puta bāt p̄sidiū in eo. i. Pisonē cōtra Pōpeiū: quē timebāt. ¶ Nā ē rū & ita missus ē Pīso a senatus sed ibi interfe ctus. ¶ SVNT q̄ ita dicit. Diuersas mortis ei p̄pōit opiniōes. ¶ Barbaros: Hispanos. ¶ IN M Edio i discussu.

LAV.
VAL.

C Attilina eos quos. i. senatoriū ordinis & equestris hoies. ¶ Cū singulis mul tai: quis singulos sape loquitur fuerat ¶ IN Rem fore. i. in utilitate rei fore. ¶ VNiuersos appe. alioq̄ simul oēs. ¶ COhortari. s. uniuersos. ¶ IN abditā p̄tē. i. in secretā: me sua uerba p̄cipiant ab istis: q̄ simul cū eo cōueni rāt. ¶ Ibi i ea p̄te ego secreta. ¶ ARbitris. i. oib⁹ expulsi: p̄ter eos q̄ fecū cōsenserāt. Arbitri p̄prie dicunt: q̄ aliena rei q̄si testes inter sunt. ¶ Nisi ue stra uirtus. In hac orōne captat beniuolentiā ab auditoribus: laudat. n. eos a fortitudine atq̄ fide litate: captat. n. beniuolentiā a reip̄a p̄ insinuatio nem. Nā cū rē sceleratā aggressus sit dicit se fa cinus pulcherrimū atq̄ honestissimū facturū eē ¶ Nisi uestra. Cœpit beniuolentiā ab auditorib⁹: quos uirtutē & fidē laudat. Fides ē fortitudo aī. ¶ EXpectata sa. foret satis p̄bata. ¶ Nequa q̄: stu strare: ego si uos ignanos: & uani ingenii hoies eē cognoscerem: ego nō relinquere m certa p̄ in certis. Ignauia uulgo dī uilta de aīo. ¶ VANA in gēia: leuiā & icōstātia. ¶ Sed q̄a multis magnis ecce rē p̄ reddidit. n. cōiuratōes: quā tractat cœpit facinus maximū atq̄ pulcherrimū eē. ¶ TEM pestatibus: piculis: tēpestas h̄ loco significat peri culū. ¶ FORtes fidelesq̄: fortitudinē & fidelitatem p̄stare ei⁹ maximū ad q̄ritatē: pulcherrimū ad q̄litate referēs: uult. n. nō solū magnū sed ē hōe stū eē hoc facin⁹: q̄d incœpit. ut i seq̄ntib⁹ oñdit. ¶ Simul q̄a. Alias rōes affert Catilia: cur his iuueib⁹ cōfissus fuerit. Dicit. n. p̄tere uobis oñsis sū: q̄a nihil mihi utile ē neq̄ p̄nitiosū: q̄d n̄ uobis quoq̄ sit. ¶ Simul i q̄a ui sis tū & tā hōestū facin⁹ aggredi. ¶ Nā id uelle: p̄tere fidē maximā uobis adhibui: q̄a q̄d uobis utile atq̄ p̄nitiosum est: mihi quoq̄: & ob eam rē sequi: ut id uelitis q̄d ego sed quia idē uelle atq̄ nolle firma ē ami ctia: relinquuntur uobis fidem maximā adhibeā: q̄bus eadē sunt bona atq̄ mala: q̄ mihi eē uidetis. ¶ AGi tau: cœcepi. ¶ ACcedit ad eā q̄ uobis singulis apui. ¶ VIndicemus: asserimus nos metip̄s. ¶ NAM postq̄ & incipit orōnerē: q̄nā sit eorū futura cōditio: nisi se liberauerit a potētia paucorū: & arguit a iusticiā iustum est: ut nos cæteri iusto iure eē uelimus: q̄a nobis sua supbia supiores sūt. ¶ PAucorū. s. ciuiū rōanorū. ¶ IVS ptatē. ¶ Ditionē: id natiōē. ¶ CONcessit: redacta ē illis paucis. s. ¶ REges: q̄ multas puiciās hñt. Tetrarchæ dñi: qui q̄tuor puiciās p̄sunt. i. qui q̄tuor puicias hñt imp̄iū. ¶ ESSE: p̄ erat. POPuli: scilicet ciuitas.

OMNI.
BO.

C Attilia ubi eos & c. Redit ad cursū materia: isti cōueniērāt. ¶ Quos postq̄ cōuenisse & c. ¶ IN re .i. i utilitatē. ¶ ABditā: secretā. ¶ ARbitris: arbiter dī q̄ rē secretā tuellat: & i hac significatōe hic accipit. ¶ SI uir⁹: si q̄ uīa & c. in hac orōne itē dicit Catilia suos aīare: ut fortiter cōtra rēp. insur gat: & sibi libertatē acq̄rat: ad hōrtās eos multis mōis dicēs. Aduersarios suos in oib⁹ supabū daret: ipsos uero oib⁹ egere: dicēs ēt aduersarios ocio & abūdātia corruptos & desides eē: ipsos uero ualēs & uigēt: ait inq̄. ¶ Nisi uir⁹. q. d. res q̄ ē opportūa mihi accidit i māib⁹: frustra acciderit: nisi uir⁹ fidelesq̄ uīa eē & c. ¶ Spectata. i. p̄bata. Nota q̄ si fideles eēnt & n̄ uirtuosos & fideles nihil p̄deserit: & hic captat beniuolentiā a plona auditorē: ubi ip̄os uocat uirtuosos & fideles. ¶ RES opportūa. Hic ab ip̄a re ut eā dicat opportūa uerē. ¶ FRustra: q̄a neq̄ ego neq̄ captatē. ¶ Per ignauia: cōtra hoc q̄d dixerat: uir⁹. ¶ Aut per uana igēia. i. p̄ fidelitatem: cōtra hoc q̄d dixerat: fideles. ¶ INCerta. i. bellū. ¶ PRO certis. i. p̄ pacis: scitē uos ignauos & uarios: n̄ captatē sed q̄a cognosco uos fortē cōtra ignauia: & fidos cōtra uana igēia. ¶ NAM q̄ idē uelle atq̄ idē nolle: hic sup̄t ē q̄d firmissimi aīci dñt. s. n. ex idē uelle aīci idē uolū & nolum⁹. nō. n. est q̄ repugnet: sic & illi: q̄ idē uolūt eadē dñr hñe aīam. ¶ Diuersi. i. singuli. ¶ VOS q̄d audistis cæteri: sed aīus & merito accēdit cū cōsidero. ¶ QUæ cōditio: q̄ grauis: q̄a i seruilitate deprimit. ¶ VIndicemus. i. acq̄ remus: uel uindicem⁹. i. p̄ uictā libertatē acq̄ram⁹: uere mala cōditio futura ē. ¶ Nā postq̄ & c. ¶ In ius. i. i at bitriū. ¶ ATq̄ dī. i. ptatē illis. i. paucis potētib⁹. ¶ TETRarchæ: tetras. i. quattuor & archos p̄ncipes in re: gno: uel aliter. Nam postq̄ dixit bene uindicamus nostros in libertatē: q̄a p̄didimus. ¶ VESTigales: ueti galia solutis. ¶ Inter uetigal & tributū hoc itē rest: q̄a uetigal ē q̄d uehif. Tributū q̄d q̄stor p̄ciū retinuit.

C Attilia ubi eos: quos pauloātē mēoraui cōuenisse uidetis: tamēti cū singulis mul ta sape gerat: tū i rē fore credēs uniuersos appellare: cohortari: & i abditā p̄tē adiū secefi sit: atq̄ ibi oib⁹ arbitris p̄cul amois orōnē h̄mōi hñt. Nī uir⁹ fidelesq̄ uīa spectata mihi forēt: neq̄ q̄ oportūa res cecidisset. Spes magna dñatiōis in māib⁹ frustra fuisset: neq̄ ego p̄ ignauia aut uana ingēia incerta p̄ certis captatē. Sed q̄a multis tēpe statib⁹ uos cognoui fortes fidelesq̄: mihi eo aīus au sus ē maximū & pulcherrimū facin⁹: icipes: simul q̄ uobis: eadēq̄ mihi bōa malaq̄ intellexi. Nā idē uelle: idē nolle: ea res demū firma am icitia ē. Sed ego q̄ mente agitauī: oēs iā a me diuersi audistis. Ceterum mihi in dies magis aīus accēdit: cū cōsi dero: quæ conditio uita: futura sit: nisi nos metip̄s uindicemus in libertatem. Nam postq̄ respu. in paucorū potentium ius atq̄ ditionem concessit semp̄ illis reges: tetrarchæ: uetigales: esse populi

¶ Nationes. s. puinciarum: ut natio italica: natio germanica: natio asiatica. ¶ Pendere: pro pendebant. ¶ Caeteri omnes: scilicet strenui &c. ¶ Fuimus uulgi: reputari fuimus: quasi uulgi ignobile. ¶ Obnoxii: subiecti. ¶ Hist paucis potentibus. ¶ Formidini terrore. ¶ Si resp. si reipu. suū ius suamq; p̄tatem obtineret subiecti his sumus: quibus terrore incuteremus. ¶ Potentia: quia si donare uoluerint honores: aut fauorē: id ipsi pro suo arbitrio faciunt. ¶ Diuitia: opes: copiae: quia donant honores atq; diuitias: quae sunt reipu. munerum quibusq; ipsi uoluerint. ¶ Pericula: scilicet bellorum: quia cum bella populo ro. inferunt: nos arma p̄

nationes: stipēdia pendere: caeteri omnes strenui boni: nobiles: atq; ignobiles uulgi fuimus: sine gratia: sine autoritate his obnoxii: quibus: si Resp. ualeret: formidini essemus. Itaq; omnis gratia: potentia: honos: diuitia: apud illos sunt: aut ubi illi uolūt repulsa nobis reliquere: pericula: iudicia: egestatem. Quae quousq; tandē patiēmini o fortissimi uiri: nōne emori per uirtutem praeſtat: q̄ uirtutem tam miseram atq; inhonestam (ubi aliena superbia ludibrio fueritis) per dedecus amittere? Verum enim uero: proh deum atq; hominum fidē testor: uictoria in manu nobis est: uiget aetas: animus ualet: contra illis annis atq; diuitiis omnia cōſenuere. Tantummodo incepto opus est: caetera res expedit. Etenim quis mortalium: cui uirile ingenium est: tollerare istis potest diuitias superate: quas profundunt in extruendo mari: & in

reip. defensione capimur: in quibus saepe trucidamur. ¶ Repulsa: s. dignitatum: uel magistratum: quia si uel cōſulatus: uel adilitatem petimus: repulsa nobis parata est. ¶ Iudicia: condeſnationes: quia alii ambitus: alii regē repetūdā: poenas dederūt. ¶ Egestatem: quia ad extremum nos redigūt iudicia nobis inferendo: & dignitates nobis negādo. ¶ Quae, s. pericula: iudicia: repulsa: et egestatem. ¶ Quousq; ad quod tempus patiēmini: q̄si dicat ulterius pati nullo modo debetis. ¶ Nōne emori: argumentum facit: arguit enim ab honesto: si duarum conditionum. s. uel strenue mori: uel uituperose uiuere: potius est strenue mori: q̄ illa quae ignauiam affert: tumulto magis expectari debemus: eo q̄ nihil tale timendum nobis est: nam nobis uictoria parata est. ¶ Praestat: melius est. ¶ Inhonestam: turpem & uituperosam. ¶ Alienae superbiae: his qui potentiores sunt: & propterea superbissimi. ¶ Per dedecus: per uituperationem. ¶ Verum enim uero. Superius uirtutis: quō argumentabatur: etiam si mori edum sit potius esse per uirtutē uitā amittere: q̄ differretur per dedecus postea amittam: nunc uero argumētū suum corroborat dicēs non mō uobis non est mori edum: uerum etiam uictoria uobis

parata est in manibus &c. ¶ Verum enim. Superius argumentum sumpsit ab honesto: argumētabat enim a iusticia: q̄ est p̄ honesti: nūc argumētaſ a tuto. i. altera pte deliberationis: quae tuta dñi hae aut diuiditur in uim & dolū: idolo uti se dicit Catilina contra incautos: uel contra inferiores. ¶ Verum enim uero: s. d. p̄ſeſto: & est cōpletiue positum: rarissimum est apud oēs idoneos: q̄ si quis in epistola usus fuerit: uenia repraehenſionis p̄ſeſto carere non debet: sed est uerbū historiographorum. ¶ Proh deū atq; hoium: dixit nobis mori edum esse potius p̄ uirtutē: q̄ mori p̄ dedecus: sed nō est mori edum: quia uictoria iam uobis parata est. ¶ Proh deum & exclamantis est. ¶ Proh deum atq; hominum fidem. s. testor. i. testem facio. ¶ Viget uobis: quia iuuenes estis. ¶ Animus ualet uobis: quia excitati estis in rebus gerendis interficiendo homines: facra atq; phana ſpoliando. ¶ Contra illis: ecce prouidentiam: ponit illis. s. aduersariis nostris. ¶ Annis atq; diuitiis: nam quia senes sunt: & diuites: conſequitur imbelles eſſe: atq; imbelles: nunc hae duo ſolent homines eſſe: minare atq; molliores reddere. ¶ Annis: quia senes sunt. ¶ Diuitiis: quia tantum copiam nūciā habent: quibus hoies ſolum negligentiores sunt. ¶ Incepto: p̄ incipere. ¶ Resnegociū ip̄m. ¶ Expedit: perſicet ſine nō labore. ¶ Et n. q̄s. Rurſus ad iusticiā redit: cū tuti p̄tes interpoſuerint: & honeste aut a fortitudine argumētū faciū dicit. n. ſtrenuum hoīem iſta nullo mō poſſe pati. ¶ Cui uirile ingēium: quia naturalem habent intellectum. ¶ Superare: abundare. ¶ Profundunt: quas ipſi p̄dgaliter conſumunt. ¶ Extruendo mari: in aedificandis aedificiis in ipſo mari: ſicut ſuperius dictum est in ipſo mari aedificia condita ſunt. ¶ Pendere. i. ſoluebāt. ¶ Caeteri omnes strenui nō dico obnoxii. Obnoxii proprie dicūt: quia propter aliquam

noxam: aduerſus aliū conceſſam ip̄m reuerſi ſunt: ſape largius p̄ qualibet ſubiectione accipiunt hic. ¶ Valeret. i. in ualido ſtatu eſſet: & quia ipſi ſoluebāt tributū: atq; &c. ¶ Pericula: quia mittūt nos ad bella: & ſic op ponūt nos periculis. ¶ Repulsa: quia aliqd petamus turpiter repellimur. ¶ Iudicia: quia turpiter nos dānāt: & iudicant: eorum iudicia nos redigunt ad egestatem: tandem p̄ hoc notat: quia diu ſubſtinuerāt nōne poſſent illi dicere: tu hortariſ ut inſurgamus: ſed inſurgere nō poſſumus: quin mortis periculum incurramus: ad hoc reſpondet: & dicit: q̄ melius eſt uirtuſe mori: q̄ inhoneste uiuere: nōne emori &c. dixitq; praestat mori: ſed non mori eminiſimo uincetis: & hoc eſt. ¶ Verum enim uero. i. certe. ¶ Proh interiectio exclamatiua. ¶ Viget uere: uictoria eſt nobis in manibus: quia uiget aetas: nam iuuenes eſtis. ¶ Valet animus: nā eſtis audaces. ¶ Contra: hucusq; capiat in beniuolentiā ab ipſa re: a perſona ſimili auditorum: modo a perſona aduerſariorum: ducens eos in odium & cōtemptū. ¶ Illis. i. aduerſariis. ¶ Omnia cōſenuerunt annis & diuitiis. q. d. ipſa cū diuturnitas & diuitiae ſupfluitas langorem: & torporem cōtulerunt. ¶ Et ideo opus eſt incepto: ut incipiat: nam dimidiū: q̄ inceptū hēt. ¶ Res expedit. i. ipſius rei exhibitio: illius executionis: & bene debetis incipere. ¶ Et enim. i. quia rem familiarem. Res familiaris dicitur proprie: unde familia ſubſtentatum.

LAV.
VAL.

Montibus coaquandis: explanandis montibus ut ibi ædificia faciant amoenitate plena. Ad necessaria: ad uictum nostrum: & uestitum: nam hæc duo necessaria sunt homini: uictus scilicet & uestitus. Et nobis: quis potest tolerare. Continuare: continere: iugiter. Aedificant: duas: aut plures domos: cum una tantum egeat. Larem familiarem: proprie deus foci lar appellatur: sed hic pro loco accipitur: uidelicet pro foculo ubi familia stat. Tabulas pictas. Tabulae proprie dicuntur picturae: in tabulis artificiosae formatae: quibus maiores plurimum delectabantur. Signa: statuas: uel marmoreas: uel eburneas: uel argenteas: uel aureas.

Toreumata: uasa torno facta: ut sunt patere pulcherrimae: cathedrae: & alia huiusmodi. Vetera dirunt: non contenti maiorum ædificiis: ea solo æquant: alia ædificant. Vexant: frequenter uehunt: nam uxor frequentatium est de ucho idem est quod lacerare. Virgilius. Dulychias uexas se rates. Summa libidine: summa luxuria & superfluitate. Inopia: paupertas. Res mala est domi nostrae: & res familiaris nostra aduersa est: quia pauperes sumus. Spes multo asperior quia efficiemur pauperiores: ad extremum enim peruenti sumus. Quin: pro quod non capescite rem publicam: quoniam in medio posita est: nullo defendente. Omnia praemia: libertatem: diuitias: decus: gloriam. Res: tempus: pericula: & cetera: concludit per enumerationem: quia breuiter enumeratis: quæ superius diffuse dixerat: uel quod intendit concludit. Res: misera. Tempus oportunitum. Pericula: quia spes nobis asperior est: ne i discrimina perueniamus maiora. Egestas: quia summa necessitas nobis est. Magni casus: dixi. Vobiscum: quia eodem furore incitati estis ad rem publicam occupandam: quo ego sum. Animus: scilicet uester. Postquam accepere. Visum est superius: quomodo adhortatus est Catilina coniuratores ad rem publicam occupandam. Nunc autem dicit: quomodo se habuerunt: qui Catilinae orationem audierant. Accipere: inrellere: ea: quæ supra dicta sunt a Catilina. Oes: coniuratores. Quibus abunde mala: qui abundant omnibus malis: & inopia rei familiaris stricte erant: & grande æs debebant: nec quomodo soluere: nulla spes suppetebat. Abide: superflue: plusquam satis. Sed neque res: i. qui inopes erant: non sibi erant opes. Vlla spes: nihil habebant: & nihil sperabant: quod deterius est. Magna merces uidebatur: tam & si loco mercedis ponebant ocium & quietem reipublicae perturbare. Quietam rem publicam: tranquillam: & ociosum statum ciuitatis. Placari: coniuratores. Quæ conditio belli foret: si uictores euaserimus: quæ nam nostra erit conditio. Quæ praemia: quid praemii consecuturi sumus: ex hoc quod in rem publicam arma capimus. Quid ubique: quibus nos periculis exponimus: spe: quibus autem uiribus freti tantum facinus aggredimur. Tum Catilina polliceri ad id quod dixerant plerique coniuratores: quæ conditio belli foret: quæ praemia.

Deesse non ad superfluitatem: sed et ad necessitatem. i. uictum & uestitum. Toreumata. i. uasa toruata. Pecunia trahit uexant. i. de una forma ad aliam formam illis diuitiæ superabundant. At nobis est domi inopia: quia de sumis necessaria. Foris æs alienum: soluendo. Quin. i. cur non potius expigiscimini: quæ ista patiamini: & debet quæ. En. Lece. Ea libertas &c. Res: oratione quædam tertia uos uolo hortari: sed precipue uos hortant res. i. rei ipsius utilitates. Tempus. i. temporis opportunitas. Pericula: siue pericula. i. periculorum ciuitatis. Egestas: quæ patimini. Spolia belli. magna remuneratio. Posset aliquis dicere: tu hortaris nos: ut per pugnamus: quia uis impium obtinere ad hæc tibi detur: utimini me: uel impatore uel milite: quia non alius aberit consulendo: quod est imperatorum: neque corpus agendo: quod est militis: dixi milite: uel impatore: & tamen: ut spei: hæc ipsa agam consuli: quia spero uos malle me esse consulem quam militem: & uos seruire magis: quam imperare: sed non est sententia auctoris repetendus est ergo. Nisi forte: nisi fallor: & nisi uos magis parati estis seruire: illis potentibus: quam imperare ipsis. Huiusmodi orationem habuit Catilina &c. Postquam accepere ea &c. Accipere. i. audire. Tam & si. i. quis. Magna merces uidebatur: si malis enim magnum uidetur quieti turbare: ut proponeret. Quæ conditio belli: si. i. lucrum haberent: an equos: & arma consuli rederet. Quid opis quantum ad diuitias. Aut spei: quantum ad auxilium militare.

OMNI.
BO.

montibus coaquandis: nobis rem familiarem etiam ad necessaria deesse: illos binas: aut amplius domos continuare: nobis larē familiarem nusquam ullum esse: ita bulas: signa: toreumata emunt: uetera diruunt: noua ædificant. Postremo oibus modis pecuniā trahunt: uexant tamen summa libidine: diuitias suas uicere nequeunt. At nobis est domi inopia: foris æs alienum: mala res: spes multo asperior. Denique quod reliqui habemus praeter miserā aiam: Quin igitur expigiscimini? En est illa libertas: quam saepe optastis. Præterea diuitiæ: decus: gloria: in oculis sita sunt. Fortuna omnia ea uictoribus praemia posuit. Res: tempus: pericula: egestas: belli spolia magnifica: magis quam oratio mea uos horrentur: uel impatore: uel milite me uiuamini. Neque animus: neque corpus a uobis aberit. Hæc ipsa ut spero uobiscum una consul agam: nisi forte aius me fallit: nisi uos seruire: magis quam imperare parati estis. Postquam accipere ea: quibus mala abunde omnia erant: sed neque res: neque spes bona ulla: tamen si illis quietam rem publicam mouere: magna merces uidebatur: tamen postulauere plerique: ut proponeret: quæ conditio belli foret: quæ praemia armis peterent: quid ubique opis aut spei haberet. Tum Catilina polliceri tabulas

¶ Nouas tabulas: admirandas tabulas: quæ possidebatur a diuitibus: sicut apud auctores comprehenditur LAV. testiterant præcio: huiusmodi tabula: in quibus artificiosè pingebantur imagines: ære uel argento & au- VAL. ro, te dimitta. ¶ Proscriptionem locupletum: publicationem bonorum hominum diuitum: nam p̄scribere nomen cuius Romani est nomen eius in tabula scriptum in publicum extolleretur: quisq; legere posset: & quicq; legisset ius habebat in corpus: & etiā in bona illius: qui in tabula proscriptus erat. ¶ Proscriptionem locupletum: publicationem bonorum: quæ possidebantur a diuitibus. ¶ Magistratus. Primus: & summus magistratus in urbe Roma erat consulatus: secundus magistratus erat prætor: tertius ædilitas: quartus tribunatus plæbis: quintus quaestura: sed censura erat inter maiores magistratus enumeranda. ¶ Sacerdotia: id est sacerdotum beneficia: & honores: in quibus sacerdotes honoratim primo afficiebantur. ¶ Alia omnia & c. uel puta alias stuprare uxores: uirgines: quas prius dilexerāt: uiolare. ¶ Fert: cupit. ¶ Præterea: dicebat ad illud quod ubiq; opis: aut spei haberet. ¶ Pisonem in citiore Hispania. Superius dixit hunc Pisonem interfectum: sed antequam interficeretur: hæc omnia facta sunt. ¶ Adhuc: præterea dicebat. ¶ Fore: futurum esse. ¶ Speraret Catilina hominem familiarem: hominem sibi familiaritate coniunctum. ¶ Omnibus necessitudinibus omnibus necessitatibus. ¶ Circumuentum: obseffum. Necessitudinibus: quia rem familiarem inopem domi habebat: multū præterea æs alienū debebat: qui multa nefanda commisit flagitia: infamis est apud omnes: quia omnes necessitudines impulerat ipsum obsequi: mihi ad quid sua opera uti uoluero. ¶ Agendi: scilicet ciuilis belli. ¶ Increpat bonos omnes: nā mali femper in sensu sunt bonis. ¶ Vnumquemq; suorum nominans appellabat: omnes suos nomine. Lucius uargentei paratus sis: ut hæc omnia facias: tū mihi pollicitus es: & tu Publi Antonicum tu illum interfecisti: animi tui documenta maxima

dediti. ¶ Egestatis uide in quāta egestate positus sis: si me sequi uuleris: ab hac te egestate expediam: teq; ditissimum breui faciam. ¶ Cupiditatis suæ. Scis te amore uirginis illius deperire: alio modo consequi nō potes: nisi mecum una reipublicæ statum perturbemus: cæteris sociis adiuturibus. ¶ Periculis: te alieno ære afflictum esse: multas præterea cædes & nefanda stupra commisisse: & nisi hæc cōiunctio fiat: penas criminis tui esse daturum: relinquatur ergo: ut promptus sis atq; paratus: & hanc rem aggrediendam esse non dubites. ¶ Aut ignominia: non opus est: ut meas famam bonam amittere: adeo enim es infamis: ut iam cōstet apud omnes infamiam tuam esse non mediocrem. ¶ Multos uictoria: Syllanæ: nobis notum est uiri fortissimi: quantum pecuniæ consecuti fueritis: tunc cum uobis data sint bona eorum: quos bello uicistis: duce Syllanite si hoc tempore uiri fueritis: bonorum omnium uos dominos faciam. ¶ Eas: scilicet uictoria. ¶ Alacres: id est postq; uidet latus & promptos esse ad id agendū: quod p̄miserat. ¶ Petitione: suam: scilicet consulatus: ut suffragia uestra sint mihi parata. ¶ Dimisi: uel uoluit: missio ē dedit his: qui cōuenerant. ¶ Fuere ea tempestate. Nunc ponit quandam opinionem: ut cum superiorem habuisset orationem: inter omnes: q̄ aderāt: tibi paterā uino plenā sanguine p̄mixto Catilinā circūtulissent: quæ admodū sœdus uictimarū sanguine sanciti soleant: ipsi fide astringerentur: sanguine humano sancta. ¶ Ea tempestate: eo tempore: quo hæc gesta sunt. ¶ Orationem: quā superius uidistis. ¶ Addiceret: astringeret: inde addidit: astricti. ¶ Populares: fautores & conscios sui sceleris. ¶ In pateris permixtum. Infundit pateris uinum sanguine humano permixtum: deinde circūtulit omnibus execrando: ut ita suus sanguis hauriretur: si non fecissent: quæ promiserant: quæ admodum sanguinem illū hominis hausissent: inde dicitur Catilina aperuisse &c.

¶ Tabulas nouas. i. noua testamēta: seu hereditates. ¶ Proscriptionem. Proscripti dicuntur: quorum nomen aureis litteris in tabula ænea scribebatur: in ænea propter famæ longitudinē: & aureis litteris p̄ dignitatē. Proscripti autē dicebantur: quorū nomina debebantur de tabula. ¶ Pisonem esse in Hispania: & P. in quibus spē habebat. Superius dixit auctor eū interfectū: sed Catilina ignorabat uel forsitan nondū interfectus erat uel auctor præoccupatus se facturū initū belli agēdi. i. coniurationem inchoandi. ¶ Ad hæc. i. p̄ter hoc. ¶ Maledictis uerē. ¶ Bonos. i. sibi non consentientibus maledicebat. ¶ Quibus ea. i. Syllana uictoria fuerat prædæ id est lucri &c. ¶ Fuere ea tempestate: qui dicerent &c. post hanc execrationē: id est post execrabile factum. ¶ Atq; eo. i. in eo loco dictitare: id est scribere: & humanum sanguinem circūtulisse.

LAV.
VAL.

Post execrationē &c. Post maledictionem: quā execrati sunt multa mala in seipſos uertere: si non effecti essent fideliter easque promiserant. In solēnibus sacrisque solēnia sacra solēt fieri cum ſœdus sancitur sanguine uictimæ. Aperuisse: manifestasse. Atq; eo dictare fecisse. Superius uidistis: quō humanum sanguinem iureiurando: cum se addicerent coniurationi hauserunt: nunc dicit cām: cur execrationem illā inter se fecerint: uidelicet: ut huius sceleris conscii alii alios fideiores essent. Atq; dicitur. Eo. i. iō. Dicitur frequenter dicere execrationē illā. Quo. i. ut tāti facinoris. i. coniurationis. i. q̄ sanguinem humanū hau-

sissent. Nonnulli hāc habent opinionē: q̄ sanguinē humanum patris infulum hauserint alii autem salsum esse dicunt: & hi erant: qui uolebant odium minui Ciceronis: quod postea in ipsum ortum est: eo q̄ ciues Ro. interfici iussisset contra leges. Atrocitate: crudelitate eorum: q̄ interfecti fuerant: nam si hęc scelera cōmiserant minuebat odiū Ciceronis: q̄ eos interfici iussisset. Inuidiam in odium. Atrocitate scelerum q̄ diceret metuisse huiusmōi sceleratos ciues tale: & deterius supplicium pēdere: eo q̄ tam atrū scelus commiserant ut puta humanum sanguinem haurire. Nobis ea res. Nunc dicit Saluti opinionem suam. Pro magnitudine: id est secundum rei magnitudinem. Parum compertam: parum explorata: nam cum tanta esset rei magnitudo: profecto esset nobis manifesta: quapropter comprehendi potest mendacē & salsum esse in coniuratione Catilinæ. Haud obscuro: non ignobili. Coopertus: oppressus. Flagitiis: id est sceleribus: nam flagitium dicitur uitiū flagitione: id est reprehensione dignum: seu in uerbis fuerit seu in factis: sed in factis semper facinus dicitur. Probrum: uituperium. Amouerant remouerant: quia indignus erat senatoriū ordinis. Non minor uanitas q̄ audacia quidem sibi inerat: sed simul uanus. Neq; reti. Dicit quo modo uanus erat ob scelera detecta. Pensi considerati: sine ulla consideratione. Ideo quia & dicebat & agebat Curio. Consuetudo familiaris. Nobilis: famosa & clara. Dicitur nobilis non solum uirtute insignis: sed uitio uel ille qui uirtutibus: uel uitiis ingentibus: omnibus cognitus est: nobilis appellatum de nobile sortum: quia multis cognitum est. Cui cum minus gratus: hac est consuetudo meretricum: quum multum pecuniā ab amico receperint diligunt: cū uero minimā pecuniā acceperint: minuitur amor. Quia minus inopia consequitur: nam cum frequenter ad eam iter faceret & semper ei aliquid largiretur: ad extremā necessitatē redactus erat ut non posset explere eius auaritiā: quapropter minus gratus erat. Repente: ex improviso. Glorians: quia iam coniurationis sperabat euentū: ideo gloriabatur. Maria & montes: proverbium est: quod cum de ingenti alicuius pollicitatione agimus: cum irrisione quadam dicere solemus: dicebat enim: mihi maxima est facultas diuitiarū: quas paulo post polliceri licebit. Obnoxia: subiecta: & morigera. Agitare: uexare: & perterrefacere.

Nonnulli &c. Quidā hoc dicebant: alii uero ab amicis Ciceronis dicta & ficta esse dicebant: & hoc est nō nulli &c. Ab hisq; credebant posse leniri inuidiā Ciceronis: quā postea orta est. Postea orta est: atrocitate scelerū eorū: id est ciceronianorū: qui dederant: id est intulerant poenā: contigit enim quosdā de coniuratione deprehensos: & atrociter punire: unde in Cicerone magna est orta inuidia: uel aliter & melius dicitur: ab his ficta esse hęc: qui inuidiā Ciceronis: quā postea orta est: credebant leniri: id est extingui. Dederant: id est pertulerant poenā: si grauiā & atrociam cōmiserant scelera: cetero ea cōmemorando i poterat extingui Ciceronis inuidia. Nobis ea res. Isti hoc dicunt illi uero negant: sed ea res parū est cōperta nobis. Pro magnitudine: adeo est magna. Sed in ea. Ad id respicit quod superius dixit: arbitris pcul amotis: putabat quidem omnes arbitros: & reuellatores. pcul esse amotos: sed nō fuerūt amoti: quia unus interfuit: scilicet Quintus Curius: reuellauit: & hoc est. Sed in ea cōiuratōe. Flagitiis: ad facta facinorosa ad uerba. Quē censores. Censores dicebantur: quia de moribus hominum censebāt. Senator: ab ordine senatorio. Huic homini. Ostendit personam per eius attributa: ad consilium reuelandum idoneam. Vanitas. Inter uanum & mendacē hoc interest: q̄ mendax dicitur qui gratia & spe lucti mentitur: uanus: qui sine utilitate mentitur. Audacia: impudentia. Pensū: id est consiliū. Nec dicere: id est in dicendo. Nec facere: id est in faciendis. Ita Curius dicitur aperuisse: quia quomodo apertum hoc modo: quia erat &c. Mihi: q̄ solitus erat. Obnoxia: obediens: & subiecta.

OMNI.
BO.

Cat Fulvia, Fulvia aut erat foemina astutissima se obnoxiam dixit futuram Curio: & ita pedetentim inter-
rogauit: dic mihi Curio quam facultatem habes diuitiarum: nam & si hoc mihi comunicaueris: ego tecum
simul bonis laborabo: & ita cum illa simulasset: se sibi fore obsecuturam: extorsit ab eo: ut coniurationem ape-
rizeret. **I**nsolentia superbia: & arrogantia. **C**ausur adeo serox factus esset. **S**ublato auctore: discedente au-
ctore coniurationis: qui auctor fuerat aperiundae coniurationis. **C**urios. **Q**uare, superbia. **Q**uomodo: si
licet per astatum suam Curios sibi aperuerat. **C**opluribus: cum multis uerbis: uel cum pluribus, s. hoibus.

At Fulvia: in solertia: Curios ca cognita: tale pericu-
lum Reipublicae haud occultum habuit. Sed sub
lato auctore: de Catilinae coniuratione: quare: & quo
audierat compluribus narrauit. Ea res in primis
studia hominum accedit ad consulatum mandandum
M. T. Ciceroni: namque antea plerumque nobilitas in
uidia aestuabat. & quasi pollui consulatum crede-
bant: si eum (quamuis egregius) homo nouus
adeptus foret. Sed ubi periculum aduenit: inuidia
atque superbia post fuere. Igitur: habitis comitiis:
consules declarantur. **M. T. Ciceroni**: & **Caius Anto-
nius**. Quod factum primo populares coniuratio-
nis concusserat. Neque tamen Catilinae furor mi-
nuebatur: sed indies plura agitare: arma per Ita-
liam locis opportunis parare: pecuniam: sua: aut
amicorum fide sumptam mutuo. **F**esulas ad **Man-
lium** quendam portare: qui postea princeps fuit belli
faciendi. Ea tempestate plurimos cuiusque generis
homines ascivisse sibi dicitur. **M**ulieres etiam ali-
quot quare primo ingentes sumptus stupro corporis
tolerauerant: post ubi aetas tantummodo quaestui:

Ea res: scilicet: quam de coniuratione Catili-
nae aperuerat. **A**ccendit incitauit. **M**andan-
dum: ad tradendum. **M**ar. **Ciceroni**: quia so-
lus ex omnibus ciuib? Romanis uidebatur idoneus:
qui de pernicioso ciuib? Republicam enipe
posset: quam **Marcus Tullius**: & est maxima **Ci-
ceronis** laus: qui unus ex omnibus uisus fuerit
ad Republicam recuperandam idoneus. **P**la-
rumque nobilitas: maior pars nobilium. **A**estua-
bat: ardebat: & simulabat odio: quia quod odio
populi maculari & sordidari uidebatur. **E**um
consulatum nouus homo. **N**ouus homo dicitur
qui paulo ante ab infimo gradu ad summum offi-
cium ascendit: ut tribunatus & consulatus: ut
Cicero fuit: nam dicitur nonnulli fabri ferrati fuis-
se filium: fuit autem: quod constat: rex municipio
Arpinati: unde dictus est: **Arpinas Cicero**: sed cu-
patre simul peruenit in urbem Romam: & ibi sa-
ctus est ciuis: & cum ipse prudentia simul: & elo-
quentia reuerentissimus esset: princeps Roma-
nus euasit: ergo nouus erat. **S**ed ubi periculis
ita quidem ante credebant consulatum macu-
lari: si **Cicero** eum adeptus esset: sed ubi pericu-
lum coniurationis aduenit: oblit sunt inuidiae
atque superbiae. **P**ost fuere: post habita sunt. **I**gi-
tur superius ostendit: quo modo plerumque nobiles
antea existimauerant pollui consulatum: si noui
homines: quauis egregii: eum adepti fuissent:
postquam periculum omnes metuebant libenter &
prompte consulatum **Marco Ciceroni** manda-
uerunt: cui collegae adiunxerunt **Caium Antonium**: quod
dicit. **I**gitur ergo: quando quidem: iam nunc

inuidia homines nobiles notebant: nouos homines consulatum adipiscens cum intelligebant periculum: quod in sta-
tuto curabant patrocinium ciuitatis habere. **I**gitur: quia postposuerat inuidiam atque superbiam. **H**abi-
tis comitiis: id est congregationibus populi factis ad creandos consules: & dicitur comitium a con & itum
eo quod simul iret populus ad magistratum aliquem creandum: uel aliud peragendum: & in campo martio co-
ueiebant: & significat comitium: populi congregationem: uel populi electionis magistratum. locum: & tem-
pus ipsarum electionum. **P**opulares: fautores. **P**rimo in principio. **C**onculserat: metu tertuerat. **N**eq; tamen
ceteri aut metuebantur **Catilina** magis incitabat. **A**gitare: pro agitare. **C**ogitare. **P**ro opportunitate
lo. **P**ecuniam: sua fide. **A**micorum: qui pro eo sponderant ceneratoribus. **F**esulas. **F**esulae oppidum
est nunc dirutum distans Florentia duobus milibus passuum: cuius **Manlius** fuit princeps: sicut uidebimus.
Tempestate eam. eo tpe. **C**uiusque generis: cuiusque conditionis uel summa: mediocri: & infima: &
hoc est liberos: & seruos. **M**ulieres etiam non solum dicit sibi adiunxisse uiros: sed etiam mulieres: quod sibi uide-
bantur idoneae ad hanc rem. **Q**uare mulieres. **S**upro: corporis: quia nobiles erant: & forma insignes: ideo
a multis petebantur: quapropter multam lucrabantur pecuniam. **A**etas. s. senilis. **Q**uare stui. s. lucro.

Cognita causa quasi ita miraretur: & hoc. **I**nsolentia. i. propter insolentiam non tacuit inquam. **S**ed sub
lato auctore. i. tracto uel sublato. i. alleuato auctore **Curio** ipso. **E**a res. i. illa manifestatio. **I**n primis. i. in
ter primas potissimum res omnes compulsi: quia antea multi inuidebant: & ita disturbabant. **H**o nouus di-
cebat: qui cum ignobilis esset probitate noua acquirebat nobilitatem. **Q**uamuis egregius moribus. **P**rius
aestuat inuidia: sed ubi periculum &c. **I**nuidia atque superbia post fuere. a post posita fuerunt: & quia inuidia
& superbia cessauere. **I**gitur &c. **C**omitiis: comitia dicuntur a cometa: quare stella cum apparet mutationem
alicuius principis demonstrat: ita in comitiis consules declarabatur. **Q**uod factum. s. declaratio istorum
consulatum. **C**onculserat. i. turbauerat: quidem turbati erant: tamen **Catilina** non. **F**esulas: nomen est ciui-
tatis. **B**elli: sed coniuratus. **C**Ant. tamen nobiles prius ascivit **Catilina**. **E**a autem tempestate &c. **P**ost ubi. i.
postquam aetas fecerat. **N**eq; modum. i. finem quaestui. i. lucro: quia in senio nihil lucrari poterant.

LAV. **VAL.** Neq; luxuria: eadem uoluntas libidinis inerat eis: quæ in iuuetute fuerat: sed non erat idem quæstus: qui fuerat in iuuetute: quia iam grandioris ætatis factæ: formosæ esse distunt. **Modum: finem.** Solicitæ: posse precibus flectere: ut coniurationi fauerent. **Vrbem incendere:** hoc est potissimum in capiundis urbibus: nam cum incendium fuerit inceptum: omnes eo concurrunt: ita mœnia armatis deferta haud difficile capiuntur. **Interficere:** si uoluisse coniurationi fauere. **Facinora audacia:** uiril. i. quæ multa facinora sæpe perpetrauerat non ad mulierem: sed ad uiros pertinētia. **Asciuisse:** coniunxisse: nam a sciscere cō-

iungere significat. **Genere:** quia nobili: & patritio genere fuit. **Forma:** quia pulcherrima.

Viros: quia senatorio uiro cōiuncta erat. **Liberis:** quia uirilem stirpem procreauerat. **Satis fortunata:** satis foelix. **Dofa:** perita: erudita

Pfallere: canere unum pfallerium: & est psallere proprie fidibus: canere uero uoce: saltare est in choreis saltationes hominum imitari. **Elégantius:** excellentius: præstātius. **Quam pba:** q̄ pulcherrimæ conueniret. **Necessè est:** opus est probæ honestæ: & pudicæ mulieri. **Instrumenta luxuriæ:** instrumenta sunt luxuriæ canere: pfallere: & saltare: quibus adolescentum animi ad libidinem incitantur. **Probæ mulieri:** quia non est dedecus mulieri. i. & saltare: & fidibus pfallere: atq; uoce canere didicerit: dummodo id medio ceter faciat: sed si lasciuus fecerit hæc omnia iam dedecori sibi esse incipiunt.

Decus honor. **Pudicitia:** castitas: & pudor.

Haud facile discerneres: non facile iudicares: uel dignosceres. **An pecuniæ parceret magis q̄ famæ:** id est uicium minoris præci existima: ret famam: an pecuniæ consumptionē. **Ante hac:** antehanc coniurationem. **Prodiderat:** quia sæpe promiserat aliquid se facturæ: quod postea nō fecerat. **Prodiderat fidem:** id est per fida fuerat: non seruando fidem suam. **Abiurauerat:** declarat quomodo fidem prodiderat.

Creditum abiurauerat: depositam & cōmendatam ei rem iureiurando negauerat: nam abiurare est rē creditam periuicio negare. **Cædis conscia:** sibi cōmunicata fuit cædes hominum.

Luxuria atq; inopiam: quia luxuriæ & uoluptati operam dederat: ideo ad inopiam redacta erat: ut suas cupiditates expleret. **Abierat præceptis:** inerat in ruinam. **Haud absurdum:** non inconueniens: ut compararet uersus. **Locum mouere:** id est ridicula uerba proponeret: & iactare: quibus ad risum sodales mouerentur. **Modesto:** moderato.

Mollis: suauis. **Procacis:** lasciuo. **Multa:** facetiæ: multa faceta uerba. **Multusq; lepos:** Inter facetias & leporem hoc interest: quia facetiæ sunt breuia quædam eloquia: quibus animi auditorum delectantur: lepos dicitur sermonis expositio & lauitia quædam. **Nihilominus:** quamuis omnia haberet sibi parata ad regnum. **In proximum:** in sequentem annum: nam Cicero & Antonius eo anno consules erāt. **Antonius:** nam Antonius multis egestatibus oppressus erat: quapropter credebat Catilinam obsecutum sibi: si consul designatus foret: potius q̄ si priuatus desisteret. **Ex uoluntate:** in suam uoluntatem tracturum Antonium. **Interea:** donec ad consulatum perueniret. **Quietus:** erat in bono tempore: obcio. **Omniū moris:** & foris & domi parabat insidias consuli Ciceroni. **Ut quis ille oibus modis sibi pararet insidias.**

Et nō luxuriæ: nō ideo minus luxuriöse erat. **Conflauerāt:** i. cōsumplerāt. **Per eas:** cā est q̄te eas sciuerat Catilina. **Sollicitæ:** seruitia urbana. i. seruitia urbana: q̄ meretrices solē desiderare. **Sed in his:** inter illas cōtinuatio: et oēs qdē oportuna erāt: sed p̄cipue Sempronia: quā describit ad tale negociū idonea. **Fortunata uirgo:** quia honestū uirum. i. Brutū hūit. **Pfallere:** cātare. **Saltare:** tripudiare: elegantius q̄ necesse est probæ. i. mulieri elegantius: non decet enim probam mulierem pfallere & saltare. **Pecuniarum famæ:** minus parceret. i. indulgeret. **Abiurauerat:** ut periuicio abnegauerat. **Præceptis:** in præcipitum ducta. **Luxuria:** per luxuriam. **Vel modesto:** ut pudica matrona. **Vel mollis:** ut puella. **Vel procaci:** ut pessima meretrice. **Facie:** nūeri pluralis tñ. i. urbanitates in factis. **Lepos:** i. suauitas ad dicta. **His rebꝫ cōpatis &c.** Oēs supradictos adiūxit Catilia sibi. **His rebꝫ cōpatis:** nihilominꝫ. q. d. q̄ cōsulatū petere uolebat: ab iestatōe. i. p̄cessu dēbauit: nō cessabat. **Facile usq; Antonio:** i. fauore Antonio: cū Cicerōe cōsul erat.

neq; luxuriæ modum fecerāt: æs alienum grande

conflauerant: per eas se Catilina credebat posse

seruitia urbana sollicitare: urbem incēdere: uiros

earum: uel adiungere sibi: uel interficere. Sed in

his erat Sempronia: quæ multa sæpe uiril. audacia

facinora cōmiserat. Hæc mulier genere: atq;

forma: p̄terea uiro atq; liberis satis fortunata fuit:

litteris græcis atq; latinis docta: pfallere & saltare

elegantius q̄ necesse est probæ mulieri: & multa

alia: quæ instrumenta luxuriæ sunt: sed ei cariora

semper omnia: q̄ decus aut pudicitia fuere. Pecunia:

an famæ minus parceret: haud facile discerneres: libidine sic accensa: ut sapius peteret uiros: q̄

peteretur. Sed sæpe antehac fidem prodiderat:

creditum abiurauerat: cædis conscia fuerat: luxuria

atq; inopia præceptis abierat. Verum ingenium

eius haud absurdum: posse uersus facere: iocis

mouere: sermone uti: uel modesto: uel molli: uel

procaci. Prorsus multa: facetiæ: multusq; lepos

inerat. His rebus comparatis Catilina nihilo

minus in proximum annum cōsulatum petebat:

sperans: si designatus foret: facile se ex uoluntate

Antonio usurum: neq; interea quietus erat: sed

omnibus modis insidias parabat Ciceroni. Neq;

OMNI.
BO.

Cilli: Ciceroni cōsuli. ¶ Ad cauendū ad euitandās insidias. ¶ Dolus: dolus est mali ingenii cogitatio. ¶ Astu LAV. ti: callidi: & astuti. ¶ A principio sui consul. Cum primum creatus esset cōsul Cicero. ¶ Effecerat per Fuluiā: id est intercessisse Fuluiā: cuius illecebris captus tenebatur: ob eam rem nihil ipsi Fuluiā occultū esse poterat. ¶ Propulerat: impulerat. ¶ Pactione: puincia: nam conuenerat inter eos: ut puincia extrema cōtingeret Antonio: quā nobilior erat: hoc autem fecit Cicero: ut uoluntati Antoni morem gereret: ut ipse ubi ubi

illi ad cauendum dolus atq; astutiā deerant. Nam q; a principio consularis sui: multa pollicendo: p Fuluiam effecerat: ut Quin. Curius: de quo paulo ante commemorauimus: consilia Catilinā sibi pderet. Ad hāc collegam suum Antonium pactione puincię propulerat: ne contra rem publicam disenseret: circum se præsidia amicorum atq; clientū occulte habebat. Postq̄ dies comitiū uenit: & Catilinā: neq; petitiō: neq; insidiā: quā consuli fecerat: prospere cessere: cōstituit bellum facere: & extrema omnia experiri: quoniam: quā occulte tentauerat: a spera: cōdāq; euenerant. Igit. C. Mālium Fesulas: atq; in eam partem Hetruriā. L. Scptinium: quendam Camertem in Agrum picenū C. Iulium in Apuliam dimisit: preterea alium alio quem ubiq; opportunum sibi fore credebat. Interea Romā multa simul moliri: consuli insidias tēdere: parare incendia: opportuna loca armatis hominibus obsidere: ipse cum t̄lo eē. Item alios iubere. hortari: uī semper intenti paratiq; essent: dies nocteq; festinare: uigilare: neq; in somniis: neq; labore fatigari. Postremo: ubi multa agitantī nihil procedit: rursus in tempesta nocte coniurationis principes conuocat per. M. Porcium Læcam: ibiq; multū de eorū ignauia questus: docet se Mālium prēmisse ad eam multitudinem: quam ad capiēda arma parauerat. Item alios in alia loca opportuna: qui initium belli facerēt: seq; ad exercitū p̄ficisci cupere: si prius Ciceronem oppressisset: cum suis cōsiliis multū officere. Igit. pteritis: ac

re praeconis fecit officium. ¶ Ibi in concione eorum. ¶ Si prius: quando quidem maturabat coniurationē ad exitum perducere Catilinā: & solus ei erat: qui sibi: & suis consiliis officeret. ¶ Ceteris coniuratoribus. ¶ Pteritis: quod necesse esset: consulem uirum tantae dignitatis: esse tollendum de medio. ¶ Dolus in uerbis: astutiā in factis: uere non deerat dolus. ¶ Nam a principio &c. ¶ Ad hāc. i. prater hāc OMNI BO. Ecce astutiā. ¶ Pactione puincię: dederat enim Cicero Antonio: prater sortem suam: reditus cuiusdam puincię: ne contra rēp. disserteret. Ecce alia cā Ciceronis ita Catilina uoluit petere consulari &c. ¶ Postq̄ dies: id est terminus petendi uenit. ¶ Asperat: quantum ad insidias. Quā non bene procedebant. Fœda quā tum ad repulsam: quā nihil fœdus. Item bellum facere statuit: igitur quā bello erant necessaria praeprabat ¶ Alio: aduerbium: id est ad alium locum. ¶ In tempesta nocte. Nox dicitur in tempesta: non quia caret tempore. Sed quia tempore noctis actiones humanae non possunt distingui sicut tempore diei. ¶ Eum: scilicet Ciceronē. ¶ Officere: id est nocere. ¶ Domi suae: id est in domo sua adque bialiter: quia domi sit nomē ostendit nobilique casus intransiuit adiuuctus.

periculū cōiuratiōis iminebat faueret: nā mos erat: ut consules inter se puincias fortiterentur. ¶ Circum se: omnia exponit: quā faciebāt ad euitandas Catilinā insidias. ¶ Circum se: ad tutelam sui. ¶ Amicorum: & maiorum: & patrum ¶ Clientum minorum: nam clientes dicuntur: qui sub maioris imperio sunt constituti. ¶ Dies comitiū: id est: ut noui consules declararent. ¶ Petitiōes: nam cum ipse cādidatus in campū martium uenisset: consulum: quibus suffragantibus conscis coniurationis: adipisci non potuit: & passus est repulsam. ¶ Neq; insidiā: id est cū nihil contra C. I. moliri posset ad ipsius Cice. perniciem: cum Cice. omnia discuteret astutiā sua. ¶ Bellum fa. non dolis: aut insidiis rempubl. occuparet: sed ui. ¶ Omnia extrema: p̄hegegesis ē id est expositio: id est bellum: quod in omnibus extremis geritur. ¶ Asperat: inquit: & est tractū a montibus: & hoc autem pertinet ad facta. ¶ Fœda: absurda: & contra uoluntatem peruenientia & hoc refertur ad nomen suum: id est ad famā. ¶ Igitur: quia occulte tentata parū successerant: & Catilina bellum facere: & omnia extrema experiri constituerat. ¶ Fesulas: oppidum non longe a Florētia: a quo originem habuisse dicitur Florētia. ¶ In eam partem Hetruriā: enim Fesulā etiā in Hetruria sit. ¶ Camertem: de Camertino oppido. ¶ In agrum picenū: in Marchiā anconitanam. ¶ Prater ea: scilicet dimisit. ¶ Opportunū: idoneum: & conuenientem: ad uim faciendam: scilicet in rem publicam romanam ¶ Interea: dum missi in puincias impositi sibi exequentur. ¶ Consuli: Ciceroni. ¶ Incendia: nam duodecim nobilissima loca romanæ urbis incendio delere cōstituerat ipse Catilina. ¶ Cū t̄lo: in m̄ibus esset: id est. cum t̄lo in manibus esset. ¶ Intenti: diligētes: parati: ut si occasio offerretur: consulem interficerent. ¶ In somniis: id est uigiliis: & declinatur hāc in somniam: ¶ Agitanti: id est cogitanti. ¶ Rursus conuocatus: quia superius: ut dictum est: & antea cōuocauerat. ¶ In tempesta nocte: media nocte. ¶ Per Marcū Porcium Læcam: ibi hoc tempo,

LAV.
VAL.

¶ Dubitantibusq; dubitabant consulem interficere: cum cum altissimum ad cauendum cognoscerent. ¶ Eques: quia equestris ordinis ciuis erat. ¶ Operam pollicitus: se suscepturum hac puinciam de interficiendo consule. ¶ Ea nocte: quia hæc acta fuerunt a Catilina cum coniuratoribus. ¶ Paulo post. i. aduentante die: quia nocte intempesta habuit fuerat consilium. ¶ Salutatus: quia uisitandi gratia. ¶ Confodere: trucidare. ¶ Introire: intra domum Ciceronis ire. ¶ Imparatum: improuissimum: qui nihil tale putabat: & ob eam rem facile confodi poterat. ¶ De improuiso: ex arbitratu. ¶ Quintus Curtius princeps coniurationis. ¶ Quantum pe-

dubitantibus cæteris. C. Cornelius eques romanus operam suam pollicitus: & cum eo. I. Varguteius senator constituere ea nocte paulo post cum armatis hominibus: sicuti salutatus: introire ad Ciceronem: ac de improuiso domi suæ imparatum confodere. Curius: ubi intelligit: quantum periculum consuli impendat: propterea per Fuluiam Ciceroni dolum: qui parabat: enunciat: ita illi ianuam phibiti tantum facinus frustra susceperant. Interea Manlius in Hetruria plæbem sollicitare egestate: simul ac dolore iniuriarum nouarum rerum cupidamq; Syllæ dominatione agros: bonaq; oia amiserat. Præterea latrones cuiusq; generis: quos in ea regione magna copia erat: nonnullos ex Syllanis colonis: quibus libido atq; luxuria ex magnis rapinis nihil reliqui fecerant. Ea cum Ciceroni nunciarentur: accipiti malo permotusq; neq; urbem ab insidiis priuato consilio longius tueri poterat: neq; exercitus. Mālii quantus: aut quo consilio foret. satis compium habebat. rē ad senatū refert. iam antea uulgi rumoribus exagitatam. Itaq; quod plerūq; in atroci negocio solet fieri. senatus decreuit. ut darent operam consules. ne quid respu. detrimenti caper. Ea prius per senatum. more Ro. magistratui maxima permittitur. exercitū parare. bellum gerere. coercere omnibus modis socios ac ciues. domi militiaq; iperitū

¶ Dubitantibusq; dubitabant consulem interficere: cum cum altissimum ad cauendum cognoscerent. ¶ Eques: quia equestris ordinis ciuis erat. ¶ Operam pollicitus: se suscepturum hac puinciam de interficiendo consule. ¶ Ea nocte: quia hæc acta fuerunt a Catilina cum coniuratoribus. ¶ Paulo post. i. aduentante die: quia nocte intempesta habuit fuerat consilium. ¶ Salutatus: quia uisitandi gratia. ¶ Confodere: trucidare. ¶ Introire: intra domum Ciceronis ire. ¶ Imparatum: improuissimum: qui nihil tale putabat: & ob eam rem facile confodi poterat. ¶ De improuiso: ex arbitratu. ¶ Quintus Curtius princeps coniurationis. ¶ Quantum pe-

dubitantibus cæteris. C. Cornelius eques romanus operam suam pollicitus: & cum eo. I. Varguteius senator constituere ea nocte paulo post cum armatis hominibus: sicuti salutatus: introire ad Ciceronem: ac de improuiso domi suæ imparatum confodere. Curius: ubi intelligit: quantum periculum consuli impendat: propterea per Fuluiam Ciceroni dolum: qui parabat: enunciat: ita illi ianuam phibiti tantum facinus frustra susceperant. Interea Manlius in Hetruria plæbem sollicitare egestate: simul ac dolore iniuriarum nouarum rerum cupidamq; Syllæ dominatione agros: bonaq; oia amiserat. Præterea latrones cuiusq; generis: quos in ea regione magna copia erat: nonnullos ex Syllanis colonis: quibus libido atq; luxuria ex magnis rapinis nihil reliqui fecerant. Ea cum Ciceroni nunciarentur: accipiti malo permotusq; neq; urbem ab insidiis priuato consilio longius tueri poterat: neq; exercitus. Mālii quantus: aut quo consilio foret. satis compium habebat. rē ad senatū refert. iam antea uulgi rumoribus exagitatam. Itaq; quod plerūq; in atroci negocio solet fieri. senatus decreuit. ut darent operam consules. ne quid respu. detrimenti caper. Ea prius per senatum. more Ro. magistratui maxima permittitur. exercitū parare. bellum gerere. coercere omnibus modis socios ac ciues. domi militiaq; iperitū

¶ Quo consilio: iam ipsi oēs essent irati populo Ro. uide licet: ita ipsi uellent rep. inuadere: aut aliud quippi facere. ¶ Exagitata: in diuulgatam. ¶ Rumoribus: quia hæc alius illi referebat. ¶ Itaq; cum hæc retulisset consuli in senatu de rep. ¶ Atroci negocio. i. cum aliquod periculum maximum imminet reip. ¶ Darēt operam: liborēt. ¶ Ne quid de tri. oia curaret consulesq; utilia eēt reip. ¶ Ea prius: quā statim dicā. ¶ More Ro. s. m. consuetudinem Romanorū. ¶ Magistratui: consulis: uel aliis impatoribus. ¶ Bellum gerere: indicare bellumq; libuerat. ¶ Coercere: in bel. a ad noia dāda: qui fundi eēt militaria uel alia rōne.

¶ Salutatum. Quādā familiaritate solebat antiquitus potētes saluari in mane: & in uespere. ¶ Impēdeat. i. instaret: & imineret: & quia nuntiatio est per Fuluiam: ita phibiti sunt a ianuā: & non potuerunt intra re ad Ciceronē: & ita frustratum est scelus eorum: ita Catilina habuit se Roma. ¶ Interea Manlius & c. ¶ Cupidam rerum nouarū: egestate ac simul dolore iniuriarum: quia egestas & iniuria sibi ex Syllano ponenerant: imperio: & hoc est quod dicit. ¶ Dominatione Syllæ: Sylla. n. expulsus Romanis: bona illorū dedit militib; suis. ¶ Libido atq; luxuria: in coitu luxuria: in uictu & uestitu libido dicitur. ¶ Accipiti. i. dubio: anceps: q; ex utraq; parte læditur intra urbem: & extra urbem: itaq; ad senatum retulidixit itaq; senatus: ut uideat consules: ne respu. detrimentum patiat: & hoc facto. ¶ Ea potestas permittit maxima magistratui. i. consulis. s. exercitum parare: & per populum: quia aliter sine iussu populi nulli consuli ius est. i. potestas. Barum rerum parandi exercitum: prodigia in extis portenta in satis: alii nunciabant.

OMNI.
BO.

¶ Iudiciū summū capitalē poenā cum essent in castris impatores licebat eis quemq̃ noxiū capite: uel aliō LAV.
supplicio afficere: sed in urbe nihil tale p̃mittebat: nisi hoc decretū factū fuisset. ¶ Earum rerum: hae supra VAL.
scripta facere possent. ¶ Sine iussu: hoc dixit: sine iussu populi: q̃a decernebat Senatus: populus postea iube-
bat. ¶ Post paucos inunc respondit quō conuratio sit: p̃fecta: post paucos inqt dies: quibus hae decreta iūt
a senatu & iussu populi. ¶ Fesulis. Hēbat Lu. Sertius aliquos Fesulis: uel hospicio: uel affinitate cōiunctos: q̃
ipsum monuerunt litteris oīatq̃ parauerat. C. Manlius. ¶ Cōcepisse: prius fecerat cōuētus p̃nitio: q̃ hoīum

atq̃ iudiciū summū hē: aliter sine populi iussu: nul-
li ea: regē cōsuli ius ē. Post paucos dies. L. Sertius
senator in senatu litteras recitauit: quas Fesulis al-
latis sibi dicebat: in q̃b̃ scriptū erat. C. Mālium
cōcepisse arma cū magna multitudine ante diē. y.
kal. nouēb. simul id: qd̃ in tali re solet: alii portēta
atq̃ p̃digia nūciabāt: illi cōuētus fieri: arma porta-
ri Capuē: atq̃ in Apulia: seruilia seruile bellū mo-
ueri. Igit̃ Senatus decreto. Q. Martius Rex Fe-
sulas. Q. Metellus creticus in Apuliam: circū ea
loca sunt missi: utriq̃. n. ad urbē impatores erāt i-
pediti: ne triūpharēt calūnia paucorū: q̃b̃ oīa hōe
stia: atq̃ illi oīa uēdere mos erat. Sed p̃tores. Q.
Pōpe. Ruffus Capuā. Q. Metellus celer in agrū
picenū. Hisq̃ p̃missum uī p̃tpe: atq̃ periculo
exercitum cōpararent. Ad hēc li q̃s indicauisset
de coniuratione: iq̃ cōtra rempub. facta erat: p̃mia
decreuerunt: seruo. c. sestertia: & libertatē: libero
impunitatem eius rei: & cc. milia sestertia. Itemq̃
decreuere uti gladiatoria familia Capuam: & in
cetera municipia distribuerent p̃ cuiusq̃ opibus
Romae per totam urbem uigiliē haberentur: iisq̃

nūc uero oēs armis instruxeratur: iā exercitū ha-
berent. y. kal. nouēb. ante sextū diē p̃ncipii no-
uembri. ¶ Portenta & p̃digia. Differētia ē iter
portentum & p̃digium: nam portētum dī: qua-
si porro tendens: & est illud: quod rem futuam
significat: sed p̃digium dī. quasi procul ad agen-
dum: quod rem p̃sentem demonstrat: & statū
expianum est. ¶ Conuentus: congregationes
hoīū fieri. f. ¶ Capuā: urbe Capana. ¶ Igit̃ q̃n
qd̃em tot & tanta infensa reipu. Ro. geiebant:
& coniurationes non solum Romanē in oī p̃-
uincia parabantur. ¶ Martius Rex: post exactos
reges infestum & odiosum regum nomen erat
& nullū regum nomen in urbe remanserat: sed
Nūmā quēdam sacra instituta erant: quae a regi-
bus tantūmodo celebrarentur: ergo ne uideren-
tur ea nūmāli dīsi ab aliquo qui rex non cēt
sibi sacrificia fierent: Ro. constituerunt sacerdoti-
um: cui qui p̃erant: reges appellarentur: & sa-
cra celebrarent: eaq̃ solebant fieri a regibus: an-
teq̃ expellerentur. Igit̃ reges erant noīe: non aut̃
potestate: & hic Martius huic sacerdotio p̃erat:
cum Fesulis missus esset regio decore. ¶ Cretic⁹
cognomen est: & hic est pulchra proleptis: & di-
ctus est creticus ab euentuo q̃ Cretem deuicē
rat. ¶ Ea loca uidelicet in Lucanos: & in Bruti-
os. ¶ Vtriq̃ enim: & quia posset dicere aliquis: ut
mittere priuatos hoīes in hac locamōne con-
uenientius erat mittere priores impatores: dicit̃
q̃ impatores deuicti & debellatis p̃uinciis
suis impediabantur falsis accusationibus: ne tri-
pharent aliquorum: quia cōtra ius & fas omnia
uenalia hēbāt: q̃ obrē adhēc loca missi non sunt.

¶ Vtriq̃. I. uterq̃ impatorū pluralē ponit: p̃ singulati p̃ figurā synthetis. ¶ Impatores. f. Q. Pōpe, qui In-
diā debellauerat: deuicērat. n. & cupidi suae regē deserebāt rēp. ¶ Erant ad urbē: id est in urbem. ¶ Calūnia:
falsa accusatio: inde calūniatores. ¶ Mos: cōsuetudo. ¶ Omnia honesta i homine: quia per fas & nefas uo-
lebant consequi largitiones. ¶ Sed p̃tores sunt missi. ¶ Hisq̃ p̃missum: impatores semper exercitiis re-
cedebant ad urbē Ro. sed quia necessitas periculi festinationem optabat: concessum est: ut exercitum: quem
admodū tēpus: atq̃ bellū sibi exhibere uideretur. ¶ Pro tēpore: pro qualitate tēporis. ¶ Pro periculo: secun-
dū exigētiā belli. ¶ Indicauisset manifestasset. ¶ Sestertia. Sestertiū genus est ponderis: quo utebant Roma-
mani. Sestertium dicitur quasi semistertium: dupondius. n. & semis antiquum est sestertiū: dupondius uero
a duobus ponderibus dictum est. Pondus est autem unū assis p̃dū: aut est unius librae p̃dus: sequit̃ ergo:
ut sestertiū sit duae librae: cū dimidia. ¶ Gladiatoria familia: id est qui gladiū dimicabant in ludis. ¶ Distri-
buerentur: id est omnes illius familiae: quae gladiatoriae operam dabant mitteretur ex urbe in municipia nā
huiusmodi hoīes solent facile ad quaeq̃ facinora impelli: tum propter egestatem: tum q̃ parui uitā suā face-
re solent. ¶ Pro opibus cuiusq̃: p̃ facultate unius cuiusq̃: secundū cētum.

¶ Bella seruilia moueri Capuā apud Capuā. ¶ Atq̃ in Apulia. In Apulia. n. serui soluti erāt ab ergastulis: ut
bellū mouerēt. ¶ Igit̃ q̃n qd̃e talia nūciabāt: igit̃ missi sūt: eos reprimere: & hoc ē. ¶ Senat⁹ decreto. i. fm
decretū senatus: uia p̃suel duae. ¶ Q. Martius rex. hic ē p̃pū nomē. ¶ Vtriq̃ iatores. f. Quintus Marti-
& Quintus Metellus erāt ipediti. ¶ Ad urbē. i. ante ne triūpharēt: & hoc calūnia. i. pp calūniā paucorū. i. fal-
sam accusationē: si qd̃ isti triūphū meruerūt. Sed pauci in urbe erāt: q̃ ipediēbāt: ne triūphare possēt: uel ali-
terā q̃liter mittebāt hi duo. f. Cicero & Antoni⁹. ¶ Ad hēc tādē: q̃a utriq̃. f. Cicero & Antoni⁹ iatores erāt
¶ Ad urbē. i. ut urbi p̃uiderēt: nec calūnia paucorū. i. paucorū calūniā: & ipediētū rēp. triūpharēt. i. uictoriā
obtrinerēt. ¶ Sed p̃tores & c. Q. & q̃liter p̃mittit: postea exegit p̃ p̃tes. & partitionē facit. ¶ Gladiatoria fa-
milie. i. familiae seruientū. q̃ prompti erāt in gladiatoria. Quidā locus erat Romae sic dict⁹ Gladiatoria.

OMNI
BO.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

¶ Minores. ſ. quæſtores: & ædiles his nocturnis uigiſiis. ¶ Quæ: quas res: ſcilicet laſciviam & lætitiã. ¶ Immutata: quia ſtatus ciuitatis eſt permotus. ¶ Ex ſuma: declarata: quomodo ſit mutata ciuitas. ¶ Repetere: ſubito. ¶ Inuaſi: inceſſit: aggreſſa eſt. ¶ Diuturna quies: longum ocium. ¶ Feſtinare: pro feſtinabant Romani. i. accelerabant. ¶ Trepidare: pro trepidabant: trepidatione plena ciuitas erat. ¶ Cuiq̃: quia nesciebant: an ille eſſet in coniurationibus: gerere bellum nesciebant: quo conſilio gereretur: non a bello ceſſabant. ¶ Habere pacem inam: quibus bellum non gererent: tamen uidebant copias hoſtiles aduerſus remp. paratas: quapropter pacem non habebant. ¶ Suo metu: ſecundum naturalem metum: nam qui timidior erat: maior pericula inſtare credebat. ¶ Mulieres: quæ naturaliter timidores ſunt: q̃ uiri. ¶ Magnitudine reip. ad eam magnitudinem imperium Roma. aſcenderat: ut multæ gentes ſibi bella inſerre auerent. ¶ Timor inſolitus: quanto magis inſolitus erat timor tanto magis mulieres timebant. ¶ Inceſſerat. i. quas mulieres timor inuaſerat. ¶ Afflictare: i. deſt cruciabant. ¶ Supplices ipſæ mulieres: quod ſupplicantis ſignum. ¶ Miſereri pro miſerabantur: & differt inter miſeror aris: & miſereor eris: q̃ miſeror aris ſemper conſtruitur cum accuſatio: ut hoc loco: & alibi. Cauſaz miſeratus acerbam: miſeror autem conſtruitur cuꝝ genitiuo uel datiuo. ¶ Rogari: ſcilicet deos precibus ut uellent patriam ſeruare. ¶ Pauere: pro pauebant: i. deſt timebant: & proprie dixit: nam pauere eſt ſubito caſu trepidare. ¶ Omisſis zeu/ma eſt. ¶ Sibi patriæq̃ diffideſ: i. deſt deſperabāt de ſalute ſua patriæq̃ ſuæ. ¶ Eadem illa quæ inceperat prius. ¶ Præſidia parabantur: aduerſus coniurationem ſuam. ¶ Lege plautia: i. deſt lege Plautii: qui legem tulit aduerſus coniuratores: ut ipſi reſponderent: ſi quis coniurationis accuſatus fuiſſet omnibus: quæ ſibi obicerent. ¶ Lucio Plau. tribuno plæbis. ¶ Poſtremo: deniq̃ derinebatur: ne reſpoderet lege plautia his criminibus: q̃ ſibi obiciebant: ſed tandē coactus in ſenatum uenit. ¶ Diſſimulanda: diſſimulare eſt: tegere quod eſt: ſicut Catilina: qui tegere uolebat coniurationem: quam parauerat. ¶ Sicut iur. quali foret prouocatus cōiutio: quod ſibi Mar. Ci. iniuſte obieciſſet. ¶ Tum. cum in ſenatum ueniſſet Catilina. ¶ Eius præſentia: timens ne ſua uirtus atq̃ flagitia patribus conſcriptis incognita eēnt: & ipſi Catilinæ præſtare oportunitas: ut ipſum Cicero nē grauis cōſuleret. ¶ Luculentā: ſplendidam: & magnificam. ¶ Perutilē: quæ multū pſuit reipublicæ: quæ in maximo diſcrimine uerſabatur eo tempore. ¶ Quam poſtea: primo quidem eam recitauit coram ſenatoribus: ſed poſtea eam inſcriptis edidit: ut omnes legere poſſent. ¶ Sed ubi ille mos erat: ut cum de aliqua re conſulendum eſſet: unus interrogaretur: & ita ille primus ſententiam ſuam diceret: inde diſta ſentētia ſedebat poſtea ſecundus idem faciebāt: & omnes illi per ordinem reſpdebant: et inde ſedebant ita Cicero perorata oratione ſedit. ¶ Ille. M. T. Ci. Ad omnia diſſi. quia uenerat paratus: ut omnia diſſimularet: quæ ſibi obicerentur. ¶ Voce ſup. i. oratiōe plena commiſerationis. ¶ Temere: in conſulſe: ſine cauſa. ¶ Vitam inſtituiſſe: bonis inſtitutionibus uitam ſuam prouexiſſe: ut de ipſo bona omnia ſperare poſſent.

¶ Quibus rebus permota ciuitas & urbis facies. i. qualitas urbis erat. ¶ Immutata: nam ex ſuma lætitiã metis atq̃ laſcivia corporum: quæ duo peperit diuturna quies. ¶ Quiſq̃ metui: i. deſt metiebat: pericula ſuo metu: nam ſicut quiſq̃ magis erat timidus: maius exiſtimabat periculum. ¶ At Catilinæ crudelis animus: &c. Tantus erat metus in urbe. ¶ At Catilinæ crudelis animus mouebat: quæ antea: i. deſt ita perturbabat: ſicut prius idum res fuit in occulto. ¶ Tā & ſi: i. deſt quāuis præſidia parabantur a Romanis cōtra ipſum: unde deberet ceſſare lege Plautia. Lex plautia erat: ut ſi quis ſuſpectus eſſet aliquid machinari contra rempublicam. aliqua nobilis & præpotens perſona ipſum ſuper hoc interrogabat: & cogebatur uenire in Capitolium: & ibi negare uel affirmare. ¶ Diſſimulanda omnia: ſcilicet negandi: ſed quia multa negantur: quæ non purgan- ruriſideo ſubiungit & ſui expurgandi. ¶ Præſentiam eius: ſcilicet Catilinæ: orationem habuit luculentam. i. deſt lucidam a luce. ¶ Temere: i. deſt falſo.

minores magiſtratus præeſſent. Quibus rebus permota ciuitas: atq̃ imutata urbis facies erat: ex ſuma lætitiã atq̃ laſcivia: quam diuturna quies peperat: repente omnis triſtitia inuaſit: feſtinare: trepidare: neq̃ loco: neq̃ homini cuiquam ſatis crederet: neq̃ bellum gerere: neq̃ pacem habere: ſuo qſq̃ metu pericula metiri. Ad hæc mulieres: quibus rei pu. pro magnitudine belli timor inſolitus inceſſerat: afflictare ſe ſe: manus ſupplices ad cælum tendere: miſerari paruos liberos: rogare deos: omnia pauere: ſuperbia atq̃ delitiis omiſſis: ſibi patriæq̃ diffidere. At Catilinæ crudelis animus eadem illa mouebat: tametſi præſidia parabantur. Et ipſe lege plautia interrogatus erat a Lu. Paulo. Poſtremo diſſimulandi cauſa: & ſui expurgandi: ſicut iurgio laceſſitus foret: in ſenatū uenit. Tum. M. T. Tullius conſul: ſiue præſentiam eius timēs: ſiue ira cōmotus orationem habuit luculentam: atq̃ uilem reipublicæ: quam poſtea ſcriptam edidit: ſed ubi ille adſedit: Catilina: ut erat paratus ad diſſimulanda oia: demiſſo uultu: uoce ſupplici poſtulare a patribus cœpit: ne quid de ſe temere crederent: ea ſamilia ortum: ita ſe ab adoleſcentia uitā inſtituiſſe: ut oia bona in ſpe haberēt. Neq̃ exiſtimarent ſibi

OMNI.
BO.

Patricio nobili. ¶ Cuius ipsius: Catilinæ opus esse per utile sibi fore reperi. prodi. ¶ Inquinus: peregrinus: LAV. nam inquinus cuius dicitur: qui de peregrina ciuitate in aliam urbem ascitus fuerit: sicut de Arpino muni VAL. cipio in urbem Ro. ascitus fuerat. M. T. Ci. ad hoc: quod dixerat ciuem esse peregrinum Ciceronem: sed mihi magis placet ut legatur homo nouus. ¶ Adderet his supradictis. ¶ Maledictam Ciceronem. ¶ Obstreperere conclamabat. s. Catilinam patricidam: qui patriam perdere uellet. ¶ Furibundus: furore plenus. ¶ Agoraggi tor. ¶ Incendium meum: idest uos tuere faciam: & ita odium & incitationem: quam de me suscepisti

patricio holi: cuius ipsius: atque maiorum plurima beneficia in plebe ro. cent: perita rep. op. eē: cum eā conseruaret. M. Tulli. hō nouus: ad hanc male dicta: alia cum adderet: obstreperere oēs hostem & patricidam uocare. Tum ille furibundus. Qñ q. dem circumuētus inquit ab inimicis præceps agor: incendium meū ruina uestra extingua. Deinde se e templo domū proripuit: ibi multa secū uoluens q. neque infidiæ consuli procedebant: & ab incendio intelligebat urbem uigiliis munitā: optimū factū credēs exercitū augere. ac priusq. legiones describerent: multa antecape: ea q. bello ului foret. Nocte in tepesta cum paucis in manliana castra pfectus ē. Sed Cæthego atque Lētulo. ceterisq. quos cognouerat p. mptā audaciā mādāt. q. reb. pos sent. opes. factiones. cōfirmēt. infidias cōsuli mātū rēt. eadē. incēdia. aliq. belli facinora parēt. & se se p. p. diē cū magno exercitu accessit: ad urbē. Dū hanc Ro. gerunt. C. Mālius ex suo numero legatos ad Q. Martiū Regē mittit cum mādatis huius. Deos hoies q. testamur ipator: nos arma neque cōtra priā cepisse. neque quo piculū aliis facere m. sed uti corpora nra ab iniuria tuta foret. q. miseri egētes: uiolētia: atque crudelitate sceneratoz plariq.

nos iniuria eriperemus. ¶ Nostra idest nostrum: qui & cetera. ¶ Miseri: calamitosi. ¶ Egentes: rebus omnibus necessariis carentes.

Patricio homini: patricii uocabantur: qui erant patres ciuitatis. ¶ Perdita rep. opus esse. i. perditionis rei publicæ. præsertim cum habent bonum custodem: & hoc est ironia: cum seruaret eam. q. d. inquinus ciuitatis: inquinus ciuis dicitur: qui libet aduenticius: assiduo tñ & frequenti incolatu ciuis efficitur. ¶ Obstreperere. i. obstrepebant. ¶ Patricidam. i. proditorem patriæ: & hostem inimicum publicum. ¶ Præceps agori. i. cogor & compellor: & est mentis: & nō corporis. ¶ Extinguam incendium uestra ruina: uel uastū est ab igne: qui cū præmitur uires amittit: & cū eleuatur uires resumit. ¶ Procedebant. i. ad bonum euentum pueniebant. ¶ Cōsuli. i. contra cōsulem. s. Ciceronem antecapere. ¶ Præparare nocte in tepesta. In tepesta dicit noctem: quia non ita tempore diei discernimus. ¶ Opes factionis: auxilia coniurationis. Factio dicit malore cōsensu in aliquo scelere. ¶ Propediē una dictio. i. cito. ¶ Dū hæc gerūt &c. ¶ C. Mālius quem Catilina ad parādum exercitum Fesulas miserat. ¶ Ex suo numero. i. ex his quibus fuit. ¶ Ad Manlium regem: de quo superius dixit: quia senatus eum Fesulas miserat: contra Manlium: quem cum primum Manlius intellexit aduenisse: misit ei litteras: quas ibi ponit auctor dicens. ¶ Deos hominesq. testamur. Hæc oratio. C. Manlii partim est excusatoria: & partim supplicatoria: imprimis enim se excusat: quod arma non cepit ad reip. & pugnationem: sed ad corporis sui defensionem: postea supplicari intendit: ubi ab ipso cōsiliū requirit: factum & in principio captat ipsius beniuolentiam dicens. ¶ Imperator &c. ¶ Quo. i. ut corpora nostra: idest nostrū: nostrū dico. ¶ Qui miseri &c. ¶ Violentia atque crudelitate: hic captat beniuolentiā a persona aduersariorum: ducendo eos in festinationem & odiū: & per hoc dicit: eos uiolentos & crudeles: utriq. p. bat tuere uiolentia est nobis illata: quia plariq.

OMNI-
BO.

LAV.
VAL.

¶ Patria mota confectionem: quia dicere solemus ex his rei. Salustius hoc loco aperte dicit expertes patriam: fortunis &c. ¶ Fama pro fortuna: quia infames habiti sumus: & rebus nostris expoliati. ¶ Cuiq̃ nostrum non licuit causam nostram diceremus apud iudices. ¶ Patrimonio amisso: amissis rebus nostris: nam patrimonium dicitur ea pecunia: quae a patre filiis traditur: unde a patre patrimonium est appellatum. ¶ Saepe maiores probat exemplis id petere a patribus: quod superiori tpe plēbi concessum fuerat. ¶ Mi-
seri: ecce misereor cum gentis. ¶ Decretis senatus consulti: nā decretum & consultum senatus idem sūt.

¶ Opitulati sunt: subuenerūt. ¶ Ac nouissimi. nra memoria: hoc factum ē quod iste dicit. Nam pp bella ciuilia Marii & Syllae plēbs Ro. adeo pecunia exhausta erat: & aere alieno grauata: ut fœneratoribus satisfacere non possent: igitur senatores miseri inopia eius decreuerunt: ut ex aërio publico persolueretur fœneratoribus. ¶ Nouissime: paulo ante. ¶ Ex cōi aere ex aërio solutum: scilicet fœneratoribus. ¶ Omnibus bonis: ex uoluntate omnium bonorum argētum: quod solū non poterat a priuatis hominibus. ¶ Saepe ipsi: facit argumētum: si plēbs a patribus secessit: ut imperium ipsa haberet simul cum patribus: cur id quoq̃ nobis facere non licet libere uiuendi causa. ¶ Superbia magistratū: quia ipsi insolentia in consilium pati non poterāt. ¶ Secessit: sicut in sacrum montē: quod habetur plane apud Ti. Liuium primo libro. ¶ At nos: ecce argumētum: si plēbs dulcedine imperii a patribus secessit: idē nobis facere causa libertatis liceat. ¶ Quarum rerum. scilicet diuitiarum: & imperii. ¶ Bella: q̃ publice inter populos & ciuitates fiunt. ¶ Certamina: quae inter ciues suscitantur: ergo bellum ppter imperium: certamina ppter diuitias: ut sunt certamina fori non petimus. ¶ Nemo bonus: ne mo strenuus patitur libertate carere: nisi uitam amiserit. ¶ Te Martium: regem imperatorem. ¶ Obtestamur: rogamus. ¶ Consulatis: p̃uideatis. ¶ Legis p̃sidium: ut possimus cām nram agere iudicis danda erant s̃m libertatem: hic modo fidei s̃i oem facio huic ita: ut liber sit: donec uisum fuerit: an ille soluere debeat: an non. ¶ Quoniam modo. Cū multis antea exitio fuimus: postea parem? ¶ Ab armis: disciplina: deponite arma: deinde supplices senatū petite. ¶ Vt nemo: ut nūq̃ incassum auxilium & opem a senatu populoq̃ ro. quisq̃ petierit. ¶ Ex itinere: cum mitteret ad Mālium litteras: quae cōtinebant hoc: quod sequitur. ¶ Criminibus accusatoribus. ¶ Circūuētū: oppressum: obessum. ¶ Factioni: potentia & opibus.

OMNI.
BO.

¶ Patria expertes sumus. i. exilio damnati: q̃ pleriq̃ patrias sed omnes expertes sumus. i. priuati fama: nam bonam famā perdidimus. ¶ Atq̃ fortunis: nā res nostras amissimus: probata uiolentia: probat crudelitatem dīcēs. ¶ Cuiq̃ nostrum &c. uere non licuit uti lege: q̃a nō licuit corpus habere liberū: amisso patrimonio: lex si quidem erat: q̃ si aliquis ad tāram paupertatem redigeretur: q̃ debitum persolueret non possent facto clamore a praetore bona ipsius publicarent: modo uero ad tantam deuētū erat auaritia: uel crudelitas: q̃ multi patria priuabantur: multi in seruos redigebāt. ¶ Scauitia fœneratoribus: qui cōqueruntur. ¶ Et praetoris: per quem cognuntur. ¶ Saepe maiores: ecce ostendit: q̃ dixerat more maiorem. ¶ Opitulati sunt. i. opem cōtulerūt: nam ante uideretur remouere: q̃ dixerat. ¶ Saepe: subiungit. ¶ Ac nouissime in memoria nostras: consilium. i. de cōmuni aërio. ¶ Omnibus bonis uolentibus. i. annuentibus. ¶ Saepe ipsa: posset aliquis dicere: nō est mirum: si maiores nostri succurrebant: quia nobilitata plēbs erat in omnibus obsequens & subiecta hoc remittit dicens. ¶ Saepe ipsa plēbs &c. ¶ Vt queramus. i. quoniam mō pareamus. ¶ Sed tamen ultī sanguinem nrm. q. d. de morte pupēdimus: si tñ mō nos ulciscamur. ¶ Ad haec. i. ad has lras Mālii. Q. Marci res. &c. ¶ Vt ab armis discedat. i. ut arma deponat: & iō nos supplicet. Et Catilinā tales Mālius mitebat lras res. &c. ¶ At Catilina tales: cū recta uia tēderet mālīana castra: quibus tñ mādauit: se potius ire in exiliū. ¶ Cōsularib. Cōsulares dīcūt: q̃ uel habuerūt uel digni sūt cōsulari. ¶ Cedere fortunae. i. aduersitati fortunae. Nā si hac de cā. ¶ Quo. i. q̃a ēēt cōfiscus sceleris. i. cōiurationis: sed uti ipso abire resp. magis q̃era foret. At his istis qdē falsas miserat lras. at. Q. Catulo misit ueras: & hoc sed & ab his longe diuersas. ¶ Exemplum eaq̃ &c.

patria: sed omnes fama atq̃ fortunis expertes sumus. Neq̃ cuiq̃ nrm licuit: more maior: lege uti neq̃ amisso patrimonio liber: corpus h̃re: tāta fœneratorū scauitia: atq̃ p̃toris fuit. Saepe maiores nostri miseri plēbs romāe decretis suis inopiae eius opitulati sunt: ac nouissime mēoria nra: pp magnitudinē aëris alieni: uolētib⁹ oibus bonis: argētum cōi aëre solutū est. Saepe ipsa plēbs: aut dominādī studio p̃mota: aut supbia magistratū armata a priuatis secessit. At nos non impium: neq̃ diuitias petimus: quarum rerum cām: bella atq̃ certamina oīa inter mortales sunt: sed libertatem: quā nemo bonus: nisi cum aia simul amittente atq̃ senatum obtestamur: ut cōsularis miseris ciuib⁹: legis p̃sidium: qd̃ iniquitas p̃toris eripuit: restituitis: ne uē eā nobis necessitudinem imponatis: ut q̃ramus: quoniam modo maxime ultī sanguine nostrū: pereamus. Ad haec. Q. Martius respōdit: si qd ab senatu petere uellent: ab armis discedāt. Romā supplices p̃ficiantur. Ea mansuetudine atq̃ misericordia. S. P. Q. R. sp̃ fuisse: ut nemo unq̃ ab eo frustra auxilium petuerit. At Catilina ex itinere plēbis cōsularib⁹: p̃terea optimo cuiq̃ litteras mittere: falsis criminibus circūuētū: quoniam factio: nī inimicorum resistere nequerit: fortunae cedere

¶ Non pro & ne. ¶ Contentio: sed itio: sed ergo contendere uelle cōtra meos inimicos: fortasse aliqua sen- LAV.
ditio orietur in ciuitate. ¶ Longe diuersa uale alienas. ¶ Ab his: q̄s supra memorauim. ¶ Quas sibi nomine VAL.
¶ a. quas a Catilina sibi nuncius attulerat. ¶ Eage. s. i. age. exēplū: q̄d nōnulli in odiū dicitur exēplū appella-
labant. ¶ Lucius &c. Et hæc sunt ppria uerba Catilinæ. ¶ Aegregia. i. p̄stans. ¶ Re: factis: non uerbis. ¶ Cos-
gnita: ex p̄ra. ¶ In meis: in quibus nō uerbor. ¶ Fiduciā facit: ut consideret ea tibi cōmendare: quia tua fides
satis mihi experta. ¶ In nouo cōsilio: q̄d ego nūc susceperim defendere miseros. ¶ Statui: decreui. ¶ Defen-

Massiliam in exiliū p̄ficisci: nō quo sibi tanti scele-
ris conscius esset: sed uti Resp. geta foret: neue ex
sua cōtētiōe seditio oriret. Ab his lōge diuersas
fr̄as. Q. Catullus in senatu recitauit: q̄s sibi noie
Catilinæ redditas dicebat: earū exēplū infra scriptū
ē. L. Catilia. Q. Catulo salutē. Aegregia tua fides
re cognita grata mihi: magnis in meis p̄iculis fidu-
ciā cōmendationi meæ tribuit. Q. uāobrem defen-
sionem i nouo cōsilio nō statui parare: satisfactio-
nē ex nulla cōscientiā de culpa pponere decreui:
quā mediūsi fidi: uera licet cognoscas: iniuriis &
cōtumeliis cōcitatus: q̄ fructu laboris industriæq̄
meæ priuatus: statū dignitatis nō obtinebā. Publi-
cam miseroꝝ cām p mea cōsuetudine suscepim: nō
q̄ æs alienū meis sūptū noib⁹ ex possessionib⁹ sol-
uere nō possem: cū & alienis nominib⁹ liberalitas
Orestilla: suarū filiæq̄ copijs perfolueret: sed q̄ nō
dignos homines alieno honore hōestatos uidebā: meq̄
falsa suspitio alienatōne esse sentiebā: hoc noie
satis hōestas p meo casu spes reliq̄ dignitatis con-
seruandæ sum securus. Plura cū uellē scribere nū-
ciatum est mihi uim parari. Nunc Orestillam cō-
mendo: tuæq̄ fidei trado: eā ab iniuria defendas
per liberos tuos rogatus aucto. Sed ipse paucos
dies commoratus apud. C. Flamminium in agro
aretino: dum ciuitatem antea sollicitatā armis exor-
natūcum falsibus atq̄ alijs imperii insignib⁹ in ca-
stra ad Manlium contendit. Hæc ubi Romē co-
perta sūt: senat⁹ Catilinā & Māliū hostes iudicat

culpā: ut uera cognoscas. Mediūsi fidi: aduerbiū iurādi a mediatore: & fide. i. p̄ Mercuriūq̄ mediator & fidus
stēps deoꝝ ē: uel q̄ meli⁹ ē mediūsi fidi. i. mediāte fide. ¶ Ego cō. inu. q̄tū ad scā. ¶ Et cō. q̄tū ad uerba.
¶ Q. d. e. pri. fructu laboris: & hoc q̄tū ad bella. ¶ Industriæq̄: q̄tū ad utilitatē: uel q̄tū ad utilia s̄ilia. ¶ Sufce-
pi. i. sub me accepi. ¶ Cām mi. p mea cō. i. quæ ad modū semp cōsueui: sed ne oppōeret: q̄ p aliq̄ necessitate
fecisset hoc remouet dicēs. ¶ Nō q̄ æs aliē. & c. q. d. nō suscepim: q̄ nō possem p̄soluere. ¶ Exposset. i. ex his
quæ possideo. ¶ Alienū æs meis no. s. sūptū cū &c. ¶ Liberalitas Orestill. i. libera Orestilla p̄solueret. ¶ Alie-
num. s. mutuo acceptū. ¶ Alienis no. i. ad fidē alienoꝝ: nō dicit noib⁹: q̄a feneratorū: & debitoꝝ: & fideiūsoꝝ
noia scribebāt. ¶ Perfolueret: inq̄ ex suis copijs: & ex copijs filiarū suarū iō iq̄ suscepisset eo. i. iō q̄. ¶ Alie-
natū: ab honore. ¶ Hoc no. i. hac de cā sum secur⁹. ¶ Satis hone. spes reli. meæ digni. cōser. i. ut fuare possent
quod residuū erat libertatis. ¶ Pro meo casu. i. q̄liscūq̄ seq̄ret exitus. Plura tibi scribere: sed puidendū est de
hostibus: qui uim parant mihi. ¶ Nūc igit̄ Orestillā tibi cōmēdo: ut defendas eā: sed ipse ad hoc respicit: q̄d
superius dixerat: q̄a Catilina ex itinere cuiq̄ optimo litteras miserat: & se Massiliā in exiliū p̄ficisci manda-
uerat: sed hoc totū falsū erat. ¶ Quia ipse cōmorat⁹ &c. ¶ Aliis insignib⁹. Per hō ondit⁹ facies sūt insignia.

LAV.
VAL.

¶ Ceteris infig. uidelicet cū prætextraq̄ erat uestis imperatoria. ¶ Iudicat hostē iudicare hostē ē: quod uulgo diciſſet bandizando p̄ ribello. ¶ Statuit delibe. antq̄ dicat. ¶ Sine fraude sine pœna. ¶ Cōdēnati rerum: præt̄ eos condēnati erant capite anteq̄ inirent cōiurationē: & Priscia. adducit hunc locū lib. de conſtru. cum ostendit præt̄ interdū cū abltō coniungi. ¶ Ea tempeſtate. Hic patriæ caſum miſeratus Salu. ¶ Cui cum. i. Po. Ro. ¶ Ab or. ſo. i. ab occidente ad orientē. i. uniuerſus orbis ab eo ſubactus eſt. ¶ Domita: uicta. ¶ Parenti nob̄ edirent. ¶ Affluerent: abundarent. ſocium: & diuitiā. ¶ Prima. i. præcipua: & excellentia.

¶ Perditum ad perden dum ſe. ¶ Nāq̄. Reddit rationem: cur miſerabile ſibi uiſum fuerit im perium Po. Ro. ea tēpeſtate. ¶ Duobus. i. factis duob⁹ decretis: quæ ſupra memorauī: unum ſi quis coniurationē indicaffet maxima ſumptu rum eſſe præmia: alterū q̄ intra certū diem qui in exercitu Manlii & Catilinae erat: ipſe ab armis diſcedere liceret. Tanta enī cā erat ut neq̄ qſq̄ coniurationē patefecerat: neq̄ ab armis diſceſſerat. ¶ Tanta uiſitatus impetus. ¶ Vti tabes: ueluti quædam conſectio atq̄ cōtagio. ¶ Plæ roſq̄ ci. i. animos multoq̄ ciu. ſi. ¶ Alia aliena erat a Reip. ſtatutis: q̄. ſi. qui cōſcii coniurationis fuerant cauſa. ¶ Cuncta plæbs: oēs ſine excep tione. ¶ Probabat laudabat. ¶ Incepta: ppoſita Catilinae. ¶ Studio noua. re. uoluntate nouarū rerum. ¶ Adeo. i. certe: quia ſibi ſua diſplicent. ¶ Bonis inuidēt: quia boni nullo ſibi malis ad iumento ſunt ſperant ex magnificētia maloḡ aliquid boni cōſequi. ¶ Vetera: quæ ſunt præ ter utilitatem eorū. ¶ Noua: quia ſperant ſibi cō moda fore. ¶ Turbaturbatione. ¶ Seditiōib⁹: diſcordiis. ¶ Alunt: nutriunt. ¶ Sine cu. cura re rum ſuagē: q̄ppe q̄a nihil poſſunt perdere. ¶ Fa cile: q̄a facile ē pauper fieri. ¶ Habet: poſſidet. ¶ Sine dāno: q̄a q̄ nihil hē: nihil amittere pōt. ¶ Urbana plæbs: erat præceps. ¶ Vero: pro ſed ea erat præceps. ¶ Ubique: in oib⁹ Italiae locis. ¶ Præſtabant: uincebant: excellentiores erant probro. ¶ Obſcēnitate. Re obſcēnā intelligit: ut ſunt ſupra adulterii: inſectus. ¶ Petulantia: ſuperfluitate inā petulantia pprie eſt loq̄ſitas. i. ſuperfluitas in uerbis: ſed conuenit: ut nō ſolū uerboḡ ſuperfluitas dicat: ſed etiam ſuperflui tas bibendi: edendi & cæterarum rerum: q̄ lu xuriæ ſunt. ¶ Itē alii conſlauerant Ro. qui præſtabant pa. i. qui rem a patribus relictā amiſerant: uel conui uiis ſumptuoſis: uel amorib⁹ illicitis: uel condēnationibus: cū pœnas pecuniarias ſoluere coacti eſſent ppter ſcelus aliquod perpetratur. ¶ Amiſſis: perditis diuitiis. quas eaz̄ patres teſtamento reliquerant.

OMNI
BO.

¶ Cætera multitudo: quæ erat cū eis. ¶ Statuit diē: nāq̄. i. infra quā diē. ¶ Sine fraude. i. ſine pœna liceret inq̄ omnibus. ¶ Præt̄ condēnatis. Priscianus hoc adducit in exēplū. Quia præt̄ figurate abltō adiun xitū actō tātū adiūgi debeat. ¶ Præt̄erea decernit ſenatus: ut cōſules delectū haberent. i. electionem quid ē unuſquiſq̄ faciat. Et ecce delectio. ¶ Antonius perſequat Catilinā: Cicero conſerget urbē: tātus metus erat in urbe &c. ¶ Ea tempeſtate. Multo maxime augmentū augmento addidit. ¶ Perditū itē. i. perdere. ¶ Obſti natis. i. malignitate pertinacibus: & induratis & obſtinatis uere. ¶ Nāq̄ duob⁹ ſenatus decretis. Si quidem ſenatus duo decreta dederat: ut ſi quis ſeruus coniurationem indicaffet libertatem primū pro præmio ha beret. Et ſi quis ab armis diſcedere uellet: infra diem ſtatutum diſcedere liceret: ſed propter illa decreta neq̄ quiſq̄ &c. ¶ Vti deſt ſicut tabes. Tabes morbus eſt porcorum: qui de uno tranſit ad alium: ita illi: qui con iurati erant Catilinæ fauebant. ¶ Neq̄ ſolum illis erat aliena mens a rep. &c. ¶ Sed studio. i. ppter ſtudio nouarum rerum. Nouas res coniurationes uocat. ¶ Odio ſuagē regē: quæ aduerſæ ſunt & ſere nullæ. ¶ Tur bant deſturbatione. ¶ Sine cura: quia cum habeant nihil: de nihilo curant. ¶ Sine dāno: cum pauper nō ha beat quid amittat. Ita cuncta plæbs fauebat inceptis Catilinæ. ¶ Sed urbana plæbs: maxime ea uero erat præceps: deſt præcipitata in malum: & quare præcipitata erat uarias cauſas assignat. ¶ Primum: deſt pri ma cauſa eſt hæc. ¶ Ubique præſtabant: deſt ubique præſtantes erant. ¶ Probroidēſt obprobrio: ad uerba. ¶ Atq̄ petulantia: deſt laſciuitas: ad facta: peto iſpetulantes enim ſuperflua appetunt: & illi erant qui amiſ ſis patrimoniiſ: deſt qui patrimonia amiſerant &c.

¶ Per dede. per uituperia. & obprobria. ¶ Fla. a. f. ¶ Flagitiū dē oē uitū flagitatione. i. rephensione dignū LAV. & pōt i uerbis cōsiderari. nā flagitiū cētū q̄s p̄iunū faceret. h. n. ostituit uerbo nō re. ¶ Faci. est uiticiū qd i VAL. scō ostitit. ut eēt: furtū homicidiū adulteriū cōmittere. Hi ro. si. i. sen. quē admodū aq̄ uitiosa p̄imas in fun do nauis igredīta uitiosa hoīes: & p̄diti se Ro. trulerāt. ¶ Sēti. Sēti. ē aq̄ uitiosa p̄imas i fūdo nauis in gressa putrida: & mali odoris: unū sēti ē dē a sentiēdo. eo q̄ odore suo narib⁹ nautagē sentiat: & p̄p malū odore dē nausēā facit. i. uomitū. ¶ Memo. syl. meminērāt q̄rū ex memoria Syllā cōq̄sti eunt q̄ p̄ eadē utilitatē se cecuturos putabāt. si nouā res fierēt

per dedecora. patrimōiis amissis uagabāt. Postre mo. quos flagitiū. aut facin⁹ domo expulerat. Hi Ro. sicut i sentiā cōfluxerāt. Deīde multū memo res Syllā uictoria. q̄ ex gregariis militibus alios Sēatores uidebāt. alios ita diuitis. ut regio uictu: atq̄ cultu atate agerēt. sibi q̄sq̄: si i armis foret: ex uictoria talia spabat. Preterea iuuetis quā i agris manuū mercede inopiā tollerauerat: priuatis atq̄ publicis largitiōibus excita. urbanū ociū igrato la bori p̄tulerat: eos atq̄ alios oēs malū publicū ale bat. Quo min⁹ mirādū ē: hoīes egētes malis mo ribus: maxia spe: Reip. iuxta: ac sibi cōsuluisse. Pre terea quoḡ uictoria p̄scripti Syllā parētes: bona erepta. ius libertatis imminutū erat: haud sane alio aio belli euertū expectabāt. Ad hoc q̄cūq̄ aliagē q̄ Senatus partiū erant cōturbari Rēp. q̄ minus ua lere ipsi malebāt: id adeo malū multos post annos in Ciuitatē reuerterat Nā postq̄. G. pompeio. M. Crasso Cōsulibus tribunitia pōtestas restituta ē. homines adolecētes summā potestare nacti. qui bus atas. animusq̄ ferox erat. cape Senatū crimi nādo. plēbem exagitare. deīde largiēdo. atq̄ pol licendo magis icendere. ita ipsi clari potentēque

Cā. gessit: nōdū tps huius belli ciuilis euenerat. cū i urbe cōciliaret rogationes ad populū tulit: ut & tri. pl. carent. q̄ magis p̄ i sensus erat ordini. senat⁹. ¶ Aetas q̄ iuuenis. animus: q̄ icitati erant aduersus p̄res. ¶ Cri. senatū. ¶ Lar. legimus Cā. populo fecisse cōuiuiū. ¶ Per dedecora: & quia longū ē cōmemorare oēs dicit. ¶ Postre. oēs quos. ¶ Flagi. in factis. ¶ Facinus in dictis. hi inq̄ oēs sordidi. ¶ Confluxerāt Romā: ueluti in sentiā fluunt sordes: & dē sentiā a sentiēdo: eo q̄ grauiter sentiat setor ei⁹. ¶ Deīde: ē alia cā corruptiōis ex militib⁹. ¶ Gregariis. i. q̄ erat de grege. i. de plē be. Quisq̄ sibi sperabat talia uentura ex uictoria ita tñsi foret in armis uictoria subaudi. ¶ In armis foret. i. in armis catilinā. ¶ Pra. i. p̄teritas cāserat: & ista. ¶ Excita cōmota ad belum donis. ¶ Vrbānum ociū. qd ēet bellū spabāt adipisci. ¶ Ingrato labori. quē exercebāt i agris. ¶ Quo. i. pp qd. ¶ Minus mirādū ē hoīes egētes: ut pote q̄ talia sibi spabāt. ¶ Syllanis contingerāt. ¶ Iuxta. i. equaliter ¶ Cōsuluisse. r. p. ac sibi q̄ sibi & reip. male cōsulerūt. ¶ Pra. i. p̄ter hos supra dictos: quoḡ parētes p̄scripti erat. i. deleri in tabulis. i. q̄ p̄ri⁹ eēnt cōscripti. ¶ Sae. i. certe. ¶ Haud. p̄ n. ¶ Alio aio: q̄ supra. ¶ Ad hāc erat alio: q̄ p̄tiū q̄ senat⁹: sētiebāt cōtra x. p. ut sic magis ualerent: q̄ ipsi uellent minus ualere repu. conturbata: & quia animis adeo obstinatis erant: ideo malum istud reuerterat. Antiquū est: & benedico reuerterat: nam prius extiterat: qd ostendendū au thor facit digressionem. Si quidem tribunitia potestas maxia cē solebat. Tribunus in quōiēs uolebat: plē bē cōtra nobilitatem excitare poterat. sed iā longo tpe deperierat. Contigit autem. G. pompeiū. & M. cras sum eodem tempore tribunos: & consules cōstitui quodammodo: neglecto consulatu. tribunatum uolue runt in pristinum statum reuocare: & ita plebem contra nobilitatem grauiter excitare: & tunc a plebe gra uissime astricta est nobilitas: postea contigit Pompeium cōtra Mitrdatē regem Pōti missum fuisse: & tūc opes plēbis maxime sunt imminutae: & sic ecōtrario plēbs grauissime astricta est a nobilitate. Et hoc exeq tur author dicens. ¶ Nam postq̄ tribunitia potestas restituta est in pristinum statum. ¶ Homines adolescen tes. Tales eos ostendit: q̄ cito quid tale facerent: ita ipsi. i. consules.

OMNI
BON.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

¶ Fieri: p. fiebat. ¶ Pleraq: maior pars. ¶ Ope: possibilitate: sic Vir. Nō opis ē nostrae Dido. ¶ No. adolescētes. ¶ Sub ipi. simulātes se defendere: senatus auctoritatem: sed tamen hoc faciebāt ut magis senatus de-
fenderent: q. ut suas opes augerent. ¶ Pro sua. mai. pro defendenda sua magnitudine. ¶ Quicunq: i. om-
nes ciues. ¶ Alii. Declarat quomodo honestis nominibus ptes certabant modestiat ut se continerent. ¶ Mo-
dus finis: ¶ Vtriq: & plēbis & patrici. ¶ Gn. Pō. q. semper popularis. i. populo gratus fuerat: & plēbe: qui-
buscunq: poterat ratio: bus sibi uendicauerat. ¶ Bellum ma. contra piratas: qui itinera obsederat: & transē-
tibus bona diriperant. ¶ Mithridaticum: nam
deuidis piratis missus est contra Mithridatem
regeth Pontisquem Pō. tandem coegit ad mor-
tē. ¶ Plēbis opes duce amisso Pō. uidelz: plēbs
in poenis uenit. ¶ Paucorū. snobilium: pauco-
rum dixit: quia plēbs maior in numero. est q.
nobilitas. ¶ Hi. snobiles. ¶ Innoxii. Innoxius
dicitur non solū: qui nemini nocet: sed etiam: q.
a nullo nocet: sicut hoc loco accipiendum est.
¶ Florentes: opibus. ¶ Sine metu: a plēbe. ¶ Iu-
diciis: condēnationibus. ¶ Terrere ipsi: qui i ma-
gistratu erant: alios nobiles terrebāt iudiciis: ut
placidius tractarent plēbe: ut si plēbs subiecta
teneret: si ipsa facilius ferret: cū uideret alios iudi-
cis terri. ¶ Dubiis: cū res dubiae essent. ¶ No-
uandis re. i. nouitate rerum. ¶ Vetus cer. qd. in-
ter nobiles: & plēbem fuerat. ¶ Primo plio: qd.
gestum est inter Catilinam: & Anto. confulem.
¶ Aequa manu: a quo Marte. ¶ Clades: p. nices.
¶ Calamitas: miseria. ¶ Quiniprout non. ¶ De-
cessis. i. nictogibus: detrimētis belli lassis. ¶ Exā-
guibus: languidus: uulneribus acceptis in bello.
¶ Extorqueret: ut auferret. ¶ Qui plus posset. si
gnificat: ut magnum Pompeiū: sine Crasso:
quorum opes maximae erant in urbe. Ro. ¶ Ex-
tra coniurationē: qui coniurationis conficī nō
erant. ¶ In his. i. qui cōiurationis ignari ad Ca-
tilinam proficiscerentur. ¶ Quem. i. Fulvium.
¶ Retractum ex itinere. domū rediit. ¶ Nec. sus-
focari sine iudicio: cum ad coniuratores patriae
se conferre uoluisset. ¶ Hisdem temporibus: nō
nulli extra cōiurationem profecti sunt in ca-
stra ad Catilinam.

OMNI
BO.

¶ Fieri. i. fiebant clara in fama. Et constantes in
populo sub spē senatus: dicebant enim causa: &
& defensione senatus faceret: tamen id facie-
bant. ¶ Pro sua magnitudine: id est secundum posse suum: & bene dixit sub specie senatus. ¶ Nanque: ut i
ut paucis uerum: id est ueritatem paucis &c. ¶ Quicunque agitauere. i. p. sub honestis causis agitauere
honestas semper praetendebant causas: & uere honestas. Nam alii: qui infestabant nobiles: id faciebant: sicut
si defenderent iura populis: enim id facere dicebant. ¶ Pars ueroque: labem infestabant: quae: id est: ut au-
thoritas senatus foret maxima: bonum. p. simulantes: qd. non erat. ¶ Neque modestia: in uerbis. ¶ Nec mo-
dus: in factis. ¶ Vtrique: cum qui fauebant senatui: tum qui plēbi. ¶ Victoriam crudeliter exercebant: id est
per crudelitatem uincere intendebant. ¶ Sed postquam. Gn. Pompeius ab bellum Mithridaticum. i. con-
tra Mithridatem. ¶ Potentia paucorum creuit: scilicet nobilium: & quia nobiles omnia tenebant. ¶ Ipsi in-
noxii erant: Innoxii in passiva significatione: id est quibus nemo nocebat: ideo florentes erant prosperita-
te sua gloriantes. ¶ Terrere: id est terrebāt. ¶ Ceteros iudiciis: id est ignobiles. ¶ Quo: id est ut. ¶ In magistra-
tu: id est ipsi facti magistri. ¶ Tractarent plēbem placidius. id est magis iuxta placidū. ¶ Sed ubi ita plēbs at-
trita est: & postq. primum potuit furere: scilicet per Catilinam: & hoc est qd. superius dixit. Reuerterat ue-
tus certamen. qd. fuerat inter nobiles & plēbem. ¶ Eorum. qui erant ex parte plēbis. ¶ Quod. id est propter
q. quia erecti sunt. ¶ Si primo praelio non fuerit. i. uictor. ¶ Catilina discessit superius. i. uictor. ¶ Aut aequa
manu. id est aequo prelio. ¶ Fuere. Rediit ad nouationem. facta digressione: continuat & dicit illos: qui de cō-
iuratione erant. profectos esse ad Catilinam. & quidem: qui non erant ad eum profecti sunt. & hoc est.
¶ Fuluius: extra coniurationem. ¶ Retractum ex itinere. Per hoc ostendit quantum. ab omnibus diligen-
da sit. p. quia etiam pater contra. i. p. filio non peperciuit: Catilina se: & suos extra romanam urbem pra-
parabat.

fieri. Contra eos summa ope nitebat: plēraq: no-
bilitas: sub Senat⁹ spē: p. sua magnitudine. Nāq.
uti paucis uerum absoluā: post illa tēpora: quicunq:
Rempu. agitauere: honestis nominibus alii: sicut
iura populi defenderent: pars quo Senat⁹ aucto-
ritas maxima foret: bonū publicū simulātes: pro
sua quisq: potentia certabat. Neq: illis modestia:
neq: modus contentionis erat: utriq: uictoriā cru-
deliter exercebant. Sed postq. Gn. Pō. ad bellum
maritimum: atq: Mithridaticum missus ē: plēbis
opēs imminutae: paucorū potentia creuit. Hi Magi-
stratus: prouincias: aliaq: omnia tenere: ipi innoxii
florētes: sine metu atate agere: ceterosq: iudiciis
terrere grauissimē: quo ipsam plēbe i magistratu
placidi⁹ tractaret. Sed ubi primū: dubiis reb⁹ no-
uandis spes oblata ē: uetus certamē aīos eorū arre-
xit. Quod si primo plio Catilina superior: aut aq.
manu discessisset: pfecto magna clades: atq: cala-
mitas Rēp. oppfessisset. Neq: illis: qui uictoriam
adepti forent: diutius ea uolucisset. qn. defessis &
exanguib⁹. q. plus posset libertatē. atq: ipiū extor-
queret. Fuere tamē extra cōiurationē cōplures. q.
ad Catilinam in initio pfecti sunt. In his erat Ful-
uius Senatoris filius. quem retractū ex itinere pa-
res necari iussit. Hisdē temporibus Ro. Lentulus

¶ Fieri. i. fiebant clara in fama. Et constantes in
populo sub spē senatus: dicebant enim causa: &
& defensione senatus faceret: tamen id facie-
bant. ¶ Pro sua magnitudine: id est secundum posse suum: & bene dixit sub specie senatus. ¶ Nanque: ut i
ut paucis uerum: id est ueritatem paucis &c. ¶ Quicunque agitauere. i. p. sub honestis causis agitauere
honestas semper praetendebant causas: & uere honestas. Nam alii: qui infestabant nobiles: id faciebant: sicut
si defenderent iura populis: enim id facere dicebant. ¶ Pars ueroque: labem infestabant: quae: id est: ut au-
thoritas senatus foret maxima: bonum. p. simulantes: qd. non erat. ¶ Neque modestia: in uerbis. ¶ Nec mo-
dus: in factis. ¶ Vtrique: cum qui fauebant senatui: tum qui plēbi. ¶ Victoriam crudeliter exercebant: id est
per crudelitatem uincere intendebant. ¶ Sed postquam. Gn. Pompeius ab bellum Mithridaticum. i. con-
tra Mithridatem. ¶ Potentia paucorum creuit: scilicet nobilium: & quia nobiles omnia tenebant. ¶ Ipsi in-
noxii erant: Innoxii in passiva significatione: id est quibus nemo nocebat: ideo florentes erant prosperita-
te sua gloriantes. ¶ Terrere: id est terrebāt. ¶ Ceteros iudiciis: id est ignobiles. ¶ Quo: id est ut. ¶ In magistra-
tu: id est ipsi facti magistri. ¶ Tractarent plēbem placidius. id est magis iuxta placidū. ¶ Sed ubi ita plēbs at-
trita est: & postq. primum potuit furere: scilicet per Catilinam: & hoc est qd. superius dixit. Reuerterat ue-
tus certamen. qd. fuerat inter nobiles & plēbem. ¶ Eorum. qui erant ex parte plēbis. ¶ Quod. id est propter
q. quia erecti sunt. ¶ Si primo praelio non fuerit. i. uictor. ¶ Catilina discessit superius. i. uictor. ¶ Aut aequa
manu. id est aequo prelio. ¶ Fuere. Rediit ad nouationem. facta digressione: continuat & dicit illos: qui de cō-
iuratione erant. profectos esse ad Catilinam. & quidem: qui non erant ad eum profecti sunt. & hoc est.
¶ Fuluius: extra coniurationem. ¶ Retractum ex itinere. Per hoc ostendit quantum. ab omnibus diligen-
da sit. p. quia etiam pater contra. i. p. filio non peperciuit: Catilina se: & suos extra romanam urbem pra-
parabat.

¶ Sicuti Ca. 6. nam ut superius dixi: cū discessit Catilina tradidit negocium Lentulo: ut omnia diligenter ageret: quā ad cōiurationis opus pertinerent. ¶ Idoneos: aptos. ¶ Nouis rebust ad nouandas res. ¶ Morib: quia malis moribus uiuebant: & uixerant: & ideo per duriores erant ad flagitia. ¶ Fortuna: quia pauperes erant: & inopes. ¶ Per alios: per internuncios. ¶ Cuiuscūq; modi. g. h. o. i. omne genus hominum. ¶ V sui: utilitati. ¶ Bello: ad bellum. ¶ Igitur: quia p̄ter ciues Romanos etiā cuiuscūq; generis homines sollicitabant: qui bello usui forent. ¶ Allobrogum. Sunt populi Galliae Transalpinæ. ¶ Ad societatem: contra patriam. ¶ Publice: propter non solutū publicū tributū. ¶ Priuati pp tributū singulæ psonæ: iō alieno are erāt obstricti. ¶ Bellicosi: quia semp Galli delectantur bellis. ¶ Negociatus erat. i. negociationē fecerat i Gallia: iō nouerat eos inuicem: sicuti ipsi eum noscebāt. ¶ Sine mora. q. d. non opus fuit longa salutatio: cum ipse legatis esset notus: & ipse eos nouisset. ¶ Dolens. Dicebat: scio uos usq; adeo oppressi: ut soluere non possitis tributum: quod Populus Romanus imposuit ciuitatibus: atq; priuatis hoibus. ¶ Magistratu: uidelicet consuli p̄torū p̄fectorum prouinciarum: & ceterorum: qui imperiū populi haberent. ¶ Accusare senatū: quā cōquestus ad senatū ipse: nec qdem sibi quicq; opis attulisset. Et se in eam necessitatem adductū esse dicebat: ut calamitatibus suis nullum sibi remedium relinqueretur: p̄ter mortem. ¶ Dixit. Vmbrenus. ¶ Asperum: durū. ¶ Ea res: quā faceret. ¶ Decii Bruti. Hic erat uir Sēptonia: quam dixit coniurationis consciam esse: iō in domū ipsius duxit legatos: i; ipse coniurationis in scius: eo q; amātrist: mus esset Reipub. sed Sēptonia eius uxor in coniuratione erat. ¶ Tum: eo tēpore. ¶ Prætere: p̄ter q; in domum Bruti deduxit: q. s. domus coniurationis erat conscia ppter Sēptoniam. ¶ Gabinium: nam Gabinus Senator erat. ¶ Eo: Gabinio. ¶ Socios: potentissimos: ac nobilissimos huius coniurationis conscios. ¶ Cuiuscūq; tam ordinis senator: q; equestis: ut erat Cæsar Pomp. Cras. Innoxios: innocentes: q; nihil penitus de coniuratione sciebant. ¶ Amplior cētū alacriori aīo rem aggredere: ut legati. ¶ Pollicitos: quia p̄miserūt se quoq; ipsius coniurationis partes adiuturos esse. ¶ In incerto: in dubio in ambiguo. quidnam consilii potissimum sequerentur: an coniurationem: an reipū statum iuuarent. ¶ In altera pte: uidelicet: ut legentur coniurationis partes.

sicuti Catilina p̄ceperat: quoscūq; morib: aut fortuna: nouis uirib: idoneos credebatur: aut p se: aut p alios sollicitabat: neq; solū ciues: sed cuiuscūq; modi gen: hominū: qd mō bello usui foret. Igitur P. Vmbreno cuidā negociū daturū legatos Allobrogū requare: si possit impellat ad societate bellicā: existimās publice: priuatq; are alieno opp̄ssos: p̄terea q; natura gēs gallica bellicosa esset: facile eos ad tale cōsiliū adduci posse. Vmbrenus: q; i Gallia negociatus erat: plerisq; principib: ciuitatum notus erat: atq; eos nouerat. Itaq; sine mora: ubi primū legatos in foro cōspexit: p̄cunctās pauca de statu ciuitatis: & q̄si dolēs casū eius requare coepit: quē exitum tātis malis speraret. Postq̄ illos uidet q̄ri de auaritiā magistratū: accusare senatum: q; in eo auxiliū nihil eēt: miseris suis remediū morte expectare. At ego inq; uobis mō: si uiri eēt uultis: rationē oñdā: qua tanta ista mala effugiatis. Hæc ubi dixit: Allobroges i maxiam spē adducit Vmbrenū orare: ut sui misereatur: nihil tam asperum: nihil tam difficile esse: qd non cupidissime facturi essent: dum ea res ciuitatem are alieno liberaret. Ille eos in domum D. Bruti perduxit: qd foro p̄pinqua erat. neq; aliena consilii pp Sēptoniā. nā tū Brutus ab Ro. aberat. p̄terea Gabiniū arcescit. quo maior auctoritas suo sermōi inesset. eo p̄sente. cōiurationem apit. noīat socios. p̄terea multos cuiuscūq; gñis innoxios. quo legatis aīus amplior esset. Deinde eos pollicitos operam suam. domū mittit. Sed Allobroges diū i incerto habuere. qd nā consilii caperent. In altera parte erat as alienum.

oberratos. ¶ Publice. i. pp publica tributa. ¶ Priuati: pp sua p̄pa. ¶ Præ. i. p̄ter eā cām impellādū: & hac de cā negociū dedit Vmbre. ¶ Quod. i. qā Vmbrenus erat nego. i. negocia sua hūerat iqrēdo tributa Romanorū ciuitatū Gallicarū. ¶ Eos. i. legatos Vmbreō datū ē negociū: qā Vmbrenus & c. ¶ Ciuitatis. s. suæ dolēs casum eius. s. q; ita erat tributaria. ¶ Tantis malis: idest seruituti illi: & aliis. ¶ Auaritia magi. qā illi sua auferabant. Nos qdē mortē expectam. s. p̄mū: uel solaciū nr̄is misissiat ego alio dñā remediū uobis. ¶ Dū ea res quā s. faceret. ¶ Liberaret eos ab aliēo are. i. a tributo: qd soluebāt: & ita se alienabāt. ¶ Ille eos i domū D. Bruti perduxit. His duab: de cāis: q; domus erat p̄pinq; foro: & qā Sēpro. uxor Bruti cōscia erat d cōiurationē. Diceret ali quis: quō auderet eos ducere illuc: cū Brutus nō esset de cōiurationē. dic. Nam tum Brutus a Roma aberat. ¶ Innoxios. i. imunes. ¶ Opā: qdē pollicebant opam: sed tñ adhuc dubitabāt qd facerēt: & ponit utrāq; pte deliberationis: & dicit. ¶ In altera parte. s. Catilinæ erat as alienum p̄soluendum.

OMNI
BON.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

¶ Studium belli: quia gens illa bellicosissima fuit. ¶ Magna merces in spe: quia si obtinuerimus ciuitati dominabimur. ¶ In altera pars maiores opes reip. contra coniuratos. ¶ Maiores opes: nam plus posse uidebatur totus Reip. status: quod pauci contra Reip. coniurassent. ¶ Tutissima consilia: quia nihil erat periculi coniuratione pate facere. ¶ Certa promissa. Nam senatus consultum factum est: quo praemia dabantur his: qui coniurationem indicassent. ¶ Illis: Allobrogibus. ¶ Fortuna reip. ut reip. magis faueret quam coniuratoribus. ¶ Cuius. Qu. Fabii. ¶ Ciuitas eorum: Allobrogum. Nam ut uidimus fieri, unaqueque ciuitas suum habet patronum. ¶ Studium in uoluntatem con-

iurationis. ¶ Ceteros: socios praeter hunc Umbrenum: & Gabinium. ¶ Bene polliceantur: uidelicet seu paratos esse ad inuadam coniurationem. ¶ Quam maxime: ut ita ab eis coniurationis consilia excipiant: ut ipsi postea negare non possint. ¶ Huiusmodi temporibus: quibus illa gerebantur. ¶ In Gallia citeriore: quae est citra Alpes. ¶ Vltiore: quae est ultra Alpes. ¶ Agropicensi: quem nunc anconitanum appellamus. ¶ Dimiserat in diuersas partes miserat: ut cum opus esset sibi praesto essent. ¶ Inconsulte: quia haec rerum erat imperiti: ideo nesciebant occulte coniurationem sequi. ¶ Inconsulte: inconsiderate: simul tali tempore non ordine agebant: sicuti Catilina praeeperat. ¶ Nocturnis consiliis: quia nocturno tempore catus congregabant: & inter se de coniuratione consilia agebant. ¶ Portationibus telorum. Nam arma portabant: nunc huc nunc illuc. ¶ Timoris quod periculi: omnia timore compleuerant: cum tamen nullum periculum esset. ¶ Ex eo numero: qui metus fecerant. ¶ Ex sociis: Catilinae. ¶ Causa cognita: detecta: plures ex sociis eo numero coniecerat in uincula. ¶ Coplures: multos. ¶ In uincula in carcerem. ¶ Itidem similiter: quae admodum ille fecerat in Gallia ulteriore: ita iste in Gallia citeriore multos in uincula coniecit. ¶ Caius: multos scilicet coniecerat in carcerem. At Romae. Nunc dicitur: quid fecerit Lentulus in urbe cum ceteris coniuratoribus: uidelicet cum Umbreno Gabinio: & ceteris senatoribus: qui huius coniurationis conscii: & participes erant. ¶ Paratis a Catilina. ¶ Fesulanum. Fesulanum est ciuitas Hetruriae. ¶ Lucius: quia & ipse huius coniurationis erat socius. ¶ Coniunctione habitae: aggregato populo. ¶ Quare: reretur: pro conquarieretur. ¶ Grauis simam inuidiam belli: diuini maximum: quod diceret Cicero ne desperatur: atque inanimatum fuisse in Catilina: nam: & quod ipse coactus fuerit arma contra patriam sumere: & haec omnia mala causa Ci. puenisse. ¶ Optimo consuli. Ci. Haec maxima est laus Salustii: quod uerum fuerit historiae scriptor: nec quicquam mentitus fuerit. Nam ubique laudat Cicero. cum tamen constet inter eos maximas fuisse inimicitias. ¶ Eo signo: uidelicet concionis habitae a Lu. Bestia: quia ita constituerat: ut cum dies quo Lu. Bestia conquestus esset de actibus Cice. sequenti nocte: oia quae sibi commissa fuissent: impigre exequeretur. ¶ Proxima: sequenti. ¶ Eae negotiae. ¶ Magna manu magnis copiis.

OMNI BO. ¶ Et studium belli: quia eos bellare oportebat: propter res alienum huiusmodi: sed per studium belli erat magna merces in spe uictoriae. ¶ At in altera: Ciceronis. serant maiores opes. Magna promissa promiserat: si quis coniurationem apperiret. ¶ Tutissima consilia. Hoc refert ad eos: qui coniurationem pateficerent. ¶ Prospe. In certa promissa ex parte Catilinae erant: promissa certa ex parte Ciceronis. ¶ Tandem post longam deliberationem: uicit fortuna. R. P. quia legati. R. P. fauerant. ¶ Itaque Quinto Fabio Zagatinominis erat. ¶ Ciuitas. i. Roma. ¶ Simul et studium: quod tamen non habebant. ¶ Ceteros. scilicet coniuratos manifestos. i. oino detectos in coniuratione. Ita Romae agebant. ¶ Isdem fere temporibus & C. Phiscum temperamentum. ¶ In Gallia citeriore: quae nobis est Cisalpina: & ulteriore: quod nobis Transalpina uere erat metus: namque illi & C. Quibus Metellus celeratinominis erat. ¶ Cognita causa ex sociis. scilicet suis. ¶ He. C. Murena: qui ei provinciae legatus erat: quod proxima est superiorum complures in uincula coniecerat. ¶ Constituerat: ut Lucius Bestia & C. ¶ Eo signo: id est ea contione exigente pro signo.

studium belli: magna merces in spe uictoriae. At i altera: maiores opes: tutissima consilia: per certa spe: certa promissa. Haec illis uolentibus: tandem uicit fortuna reip. Itaque. Q. Fabio Zagatinominis erat: patrociniis ciuitas plurimum utebatur: oem rem: ut cognouerant: apud Cice. per Zagatinominis cognito consilio: legatus praecipit: ut studium coniurationis uacillanter simularent: ceteros adeant: bene polliceantur: dentque opera: ut eos qui maxime manifestos habeant. Huiusmodi fere temporibus in Gallia citeriore: atque ulteriore. Itaque in agro Piceno: Bruttioque: & Appulia motus erat. Namque illi: quos antea Catilina dimiserat: inconsulte: ac uoluti per dementiae cuncta agebant: nocturnis consiliis: armorum: atque telorum portationibus: festinando: agitando omnia: plus timoris quam periculi effecerant. Ex eo numero complures. Q. Metellus Celer praetor ex sociis. causa cognita: in uincula coniecerat. Item in citeriore Gallia. C. Murena: qui ei provinciae legatus praerat. At Romae Lentulus: cum ceteris: qui principes coniurationis erant: paratis. ut uidebatur. magnis copiis. constituerat. ut cum Catilia in agrum Fesulanum cum exercitu uenisset. L. Bestia Tri. ple. concione habita. cum querebat de actibus Cice. belli: grauissimam inuidiam optimo consuli iponeret. Eo signo. proxima nocte. cetera multitudo coniurationis. suum quisque negotium exequerentur. sed ea diuisa hoc modo dicebantur. Statilius & Gabinius. uti cum magna manu. duodecim simul

¶ Opportuna: ad gerendum nam cum in parte urbis in cendium factum esset: omnes mediam urbem reliquissent & ad extinguendum ignem concurrissent itaq; Cicero consul & ceteri boni ciues in media urbe destituerentur: quo facto: nos maximo ocio: & consulem: & ceteros Reipublice amantissimos trucidare poterimus. ¶ Aggrederetur contenderet: ut intra ades: ad eum obtruncandum iret. ¶ Alium: scilicet senatorem. ¶ Parentes: reipublice amantissimos. ¶ Cades: senatorum: consulis & parentum. ¶ Incendio: urbis. ¶ Hæc parata: scilicet incendia: cades & rapinas. ¶ Prolatando proferendo. ¶ Corrumperet: destruere. ¶ Facto: pro facere. ¶ Consulto: pro consulere. ¶ Pauci adiunati: pauci ex sociis. ¶ Languentibus: torpescetibus. ¶ Ferox: indomitus natura. ¶ Vehemens: acer. ¶ Promptus: ad lacessendum: & pulsandum. ¶ Ex præcepto Ciceronis: quia Cicero consul & ceperat introductionem habere per intercessorem Gabinium: quate uenerunt: & perierunt a Gabinio: ut sibi copia fieret colloquendi ceteros coniuratos. ¶ Postulat ius: & ita Gabinium eos duxit ad ceteros coniuratos. ¶ Létulo Cethego Item Calpurnio qui omnes erant coniuratores. ¶ Iusiurandum: scilicet societatis factæ inter Allobroges & coniuratos. ¶ Quod signatum: ad suos uidelicet: ut possumus fœdus iureiurati factum ostendere ciuibz nostris: ut scripto appareat: uos iureiurando facto: nos in hac cõiuratiõe accipere: dicebant enim aliter suos ciues sibi iudicari non esse duros. Quod iusiurandum. ¶ Signatum: sigillatum: nam scripta rata: & summa solent sigilla habere: quibus magna fides adhibetur: nam aliter scripta corrupti possent. ¶ Eos impelli: suos Allobroges. Dicebat enim nisi nobis iusiurandum sigillatum dederitis: non facile per suadere poterimus ciuibz nostris hoc uerum esse. ¶ Nihil suspicantes: credebant enim hoc uere: nõ simulate dici a legatis. ¶ Eos ad Allobroges. ¶ Breui tempore: quia propter non est opus iure iurando meo. ¶ Lentulus: alter coniurationis princeps. ¶ His Allobrogibus. ¶ Crotoniensibz de Crotona ciuitate. ¶ Domum pergerent: priusquam domum conuerterentur. ¶ Volturcio datus: idest litteras committit uolturnio: quas ad Catilinam deferat: & est usitatus dicendi modus: do tibi litteras ad Antonium: idest committo tibi litteras: quas deferat ad Antonium. ¶ Qui sim: & cetera. Noli ponere nomẽ suum ne scriptũ cognosceret. ¶ Viri fortis. ¶ Eriam infimorum: non solum a ciuibz: sed etiam a seruis: si forte ita opus esse uidebatur. ¶ Promptus manu uulgo dicitur. baccaletto de le man. ¶ Iusiurandum: scriptum intellige aliter nisi dederit iusiurandum cetera. ¶ Ad hæc. Non prosequitur mandata: quæ dedit his qui litteras portabant ne forte: cõiuratione detecta daret penas.

opportuna loca urbis incenderent: quo tumultu facilior aditus ad consulem: ceterosq; quibus infestis parabantur: fieret: Cethegus Cicerum ianuam obfideret: eumq; uis aggrederetur: alius autem alium. Sed filii familiarum: quorum ex nobilitate maxima pars erat: parentes interficerent: simul cades: & incendio perculsis omnibus: ad Catilinam erumperent. Inter hæc parata: atq; decreta: Cethegus semper quærebatur de ignauia sociorum: illos dubitantes: & dies prolatando: magnas oportunitates corrumpere: facto non consulto: in tali periculo opus esse: seque: si pauci adiunati: languentibus aliis: impetum in curiam facturum. Natura ferox. uahemens: manu promptus erat: maximum bonum in celeritate putabat. Sed Allobroges: ex præcepto Ciceronis: per Gabinium ceteros conueniunt. Ab Lentulo: Cethego: Statilio. item Cassio postulant iusiurandum: quod signatum ad ciues perferant. aliter haud facile. ad tantum negocium eos impelli posse. Ceteri nihil suspicantes dat cassius semet. eo breui uenturum pollicetur. ac paulo ante legatus ex urbe profisciscitur. Létulus cum his Titum Volturcium quendam crotoniensem mittit. ut Allobroges. priusquam domum pergerent cum Catilina data. atq; accepta fide. societate cõfirmarent. Ipse Volturcio litteras ad Catilinam dat: quarum exemplum infra scriptum est. Qui sim scies. ex eo. quæ ad te misi. cura ut uir sis. & cogita quæ in locum sis pgressus. & uide qd iam tibi sit uicesset. cura. ut oium tibi auxilia adiugas. etiam infimorum

¶ Filii familiarum: idest suorum nobilium: non enim numerantur familiae. nisi nobilium. ¶ Ad Catilinam erumperent: idest exirent in urbem. Catilina extra urbem erat. Cethegus maximum bonum in celeritate putabat: unde Horatius Cethegorum familiam citam: & expeditam uocat: ubi ait. Vbiq; citis non exaudita Cethegis. Ita constituerant Catilinam & cetera. ¶ Sed Allobroges. Hoc modo impediunt: quia ex præcepto Ciceronis & cetera. ¶ Per Gabinium: qui erat ex Catilinatis. ¶ Ceteros: participes coniurationis. ¶ Quod signatum: idest sigillo suo confirmatum. ¶ Perferant ad ciues suos: scilicet Gallicos. ¶ Litteras. In his litteris intendit Lentulus Catilinam persuadere: ut cum indicatus sit hostis a Romanis: auxilium petat ab omnibus: etiam ab infimis: audierat enim ipsum refutare seruorum auxilia. Noli autem ponere nomen suum: ne litteris inuentis: eas misisse argueretur: dicit itaque: nomen meum non posui: quia satis per legatum cognoscere qui sim & cetera. ¶ Qui sim: fac ut cogites in quanta calamitate sis: & ita tibi provideas: & memineris: te uirum esse: ne a proposito desistas.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

Adhuc præterea. i. p̄st̄idest hæc. ¶ Dat Létulor & Volturcio: & legatis. ¶ Quo cōsilio: & cætera: quia Catili- na repudiabat seruos: ne uideret contra dignitatem facere: si uellet seruos ciuibus Roma: miscere. ¶ Cū ab senatu hostis: ob quam causam iam non potes tuam dignitatem tueri. ¶ Seruitia: idest seruos: inam seruitia pro seruis poni sæpe uidimus. ¶ Propius: uidelicet ad urbem. ¶ His rebus actis. Nunc dicit: quo cōsilio usus fuit consul: cum hæc oīa sibi nūcia essent. ¶ His rebus: supra memoratis. ¶ Actis: gestis. ¶ Constituta: determinata: diffinita nocte. ¶ Quæ profici: scerent: ad Catilinam. ¶ Cice. cuncta: quia Allobroges cuncta

patefecerāt Ciceroni. ¶ Prætoribus impe. iubet Miluior: p̄os est in urbe. ¶ Per insidias: i. uidelicet ipsi delitescerent in insidiis. ¶ Comitatus: so- cietatem Allobrogum. ¶ Aperit: declarat: mani- festat p̄torib⁹. ¶ Cætera: cætera p̄cepit: ut agant p̄tores. ¶ Facto: idest facere permittit: & ut hoc facere possent dat sibi milites: qui sibi parati es- sent ad impetum. ¶ Sine tu: sine motu: ne si hoc cognoscerent: per aliam uiam proficisce- rentur. ¶ Collocatis: dispositis in ponte Mil- uio. ¶ Occultè: latenter ne sentirent. ¶ Obsidū occupant. Dicimus: & obsident: & obsidunt: obsi- dent ex ob & sedeo: obsidunt ex ob & sideo: sicut erat præceptum a Cice. ¶ Cum Volturcio: qui ducebat eos ad Catilinam. ¶ Vtriq; .i. a dex- tra: & a sinistra. ¶ Cohortatus cæ. uidelicet ne ti- meant: sed & ipsi fortiter dimicent cum hostiū multitudi- ne. quæ obfederat eos. ¶ Promptinū. Hic Promptin⁹ prætor cognitus erat huic Vol- turcio: ideo sperabat ab eo posse imperare salu- tem. ¶ Obtestatus. cum deprecatus esset multa. ¶ Quod ei erat notus: quia cognoscebat eum. ¶ Diffidens uitæ: quia diffidebat se posse uitam seruare in tanta multitudine: & quia iam coniuratio detecta erat. ¶ Properet extēplo: cōfestim ¶ Consul: Ciceroni. Nā lætabatur non esse ere- pram libertatem. ¶ Anxius erat: sollicitus: & cu- ra plenus. ¶ Tātis ciuibus: idest deprehēsis: opti- maribus ciuibus. ¶ In maximo scelere: uidelicet in coniuratione. ¶ Impunitatem: eorum. ¶ Pro- dēdæ reipub. ad prodendam rempub. sp̄citate. ¶ Igitur: quando quidem ambiguus: & anxius erat Cic. quid faceret: utrum p̄nam ex perditis ciuibus sumeret: an eos impunitos relinqueret. ¶ Confirmato animo: bene cōfirmato: nam pri- mo incertus erat animus Cice. utrum p̄uieret: an- nonis tandem animum confirmauit punien- dos esse coniuratores. ¶ Animo. s. puniendi eos ¶ Qui. Cepari⁹. ¶ Ad concitanda seruitia: idest commouendos seruos: ut Catilinam aduersus rempu. sequerentur. ¶ Ceteri uocati: scilicet a cō- sule. s. Lentulus: Cethegus: Statili⁹: Gabinius: sed Cepari⁹ rebus suis fugam consulit cōsilio Ci- ceronis. ¶ Consul. Lentu. consul Cicero hono- ris gratia: q̄ prætor erat manu cepit Lentulum: & ipsum in curiā introduxit. ¶ Custodibus. i. cū militibus armatis: qui custodirent: ne e manib⁹ elaberentur. ¶ Aedem: templum. ¶ Eo: scilicet i- zede Cōcordiæ. ¶ Frequentia: multitudine. ¶ Ei⁹ ordinis: scilicet senatorii. ¶ Legatis. Allobrogum. ¶ Prætorē: urbanum.

Ad hæc. i. præter. hæc p̄dicta: quæ mandauit litteris: mandauit & h̄ sequentia uerbis. ¶ Quæ p̄ficierent: ad Catilinam. ¶ Quod. i. eo: q̄ erat ei notus. ¶ Curæ. i. anxietate. ¶ P̄cena illoq; .i. rātorū ciuiū credebat sibi fore oneri. i. inuidiæ: & odio. ¶ Impunitatem: nisi eos puniret credebat fore perdendā reip. i. perditōe reipu. & c. ¶ Igitur cōfirmato animo: & c. ¶ Cetera Cepario: q̄ ipse prætor erat in aedem Cōcordiæ. idest in Capi- tolium. ¶ Scrinium: in quo erant litteræ. ¶ Fingere alia: quæ scilicet uera nō erant.

OMNI.
BO.

¶ Scribiū capiamusculum ubi erant litteræ conditæ. Litteris rex quibus coniuratio patefiebat, nam in his continebatur quomodo Catilina admonebatur: quomodo omnibus quæ iusserat in urbe peractis: ipse propin- cum exercitu ad urbem proficisceretur. De itinere: quia ex urbe hoc tempore proficisceretur: Quid, si cū legatis haberet. De litteris: & quæ nā sibi litteras dedisset. Aut qua de causa, si habuisset id consiliū. Primo fingere falso dicebat: se iturum quidem fuisse extra urbem ad Catilinam non ut quicquid contra tempus ageret, sed ut uideret quidnam Catilina ibi facere constituisset. Alias alias res de coniuratione: quæ falsæ erant. Post ubi pro postquam Data fide pu, hoc est cum polliciti essent id sibi impune futurum si uerum aperuisset. Aperit admonet: ostēdit, Accitū uocatum. Eadē Ga. quæ. Volturri dicebat. Coarguunt, corripiunt Galli dissimulantem: negantem ea: quæ erant uera. Præter litteras: quas dederat ad Catilinam. Postē dispiciendi significati. Tribus Cornelii: de gente cornelia scilicet: innæ: & Syllæ: Sibi: Lentulo: nam ipse quoque de gente cornelia erat. Hi duo: scilicet Cinna & Sylla ante fuerant imperio urbis potiti: se autem nūc tertium eē: qui urbis imperio potiret. Fatatum destinatum. Præter aliam rationem dicere solebat: quæ ostēdebat imperium Ro. hoc tēpore sibi deberi. Ab incēso Capitolio quem admodum Ci. in libro de diuinatione dicitur: quoniam est Capitolium: ex illo incēdio cognitum est ab aruspici- bus: post uigesimum annum: bellum ciuile futurum: cum maxima ciuium pernicie: & hic iam erat uigesimus annus: ex quo Capitolium incensum fuerat. Quem uigesimum annum. Ex prodi. quæ incendium Capitolii uiderāt. Cruentum fore: cunctari oportere bello ciuili. Litteris per lectis: quas Lentulus mittebat ad Catilinam. Sua signa: sua sigilla: sigilla ipsi us Lētu. Omnes senatores. Abdicatus ma- sit priuatus præturam: nam abdicare priuare magistram significat: hoc autem fecit Lētu, quia contra dignitatem po. Romani erat: nec etiam licebat in magistratu in quempiā animaduerte- re. Itē: præterea censui lenatus. Cateri: con- iuratores cum ipso Lentulo. In liberis custo- diis: in custodiis in quibus seruabantur liberi homines: & dixit hoc ad differtiam custodiæ seruilis: nam seruilis custodia est carcer. Incu- li: in custodiis: quæ conueniāt liberis homini- bus. non seruis: hoc etiam & domi seruentur apud ciues Ro. Lētuus itaq; & c. Spinther: est co- gnomen: quia Lentulus Spinther uocatus est. Tum eo tēpore. Cethegus traditur. Statilius: traditur. Nam his paulo etcetera. parenthesis est. Nam is paulo ante, quā ex ur- be fugeratur ad Catilinam se confecturus erat: & ex itinere tractus fuit Romam. Interea plæbs. Nunc uulgi mo- bilitate ostendit: quod prius latrabatur: quod Catilina bellum pararet: eo quod res nouas optaret: nunc uero: quia Catilinæ res non procefferant ex sententia: auctorē belli execrabantur, & precipue: quod incendere urbem con- stituerant coniuratores. Nimis: ualde.

Scripium cum litteris: quas a legatis acceperat: eo- dem afferre iubet. Volturcius interrogatus de iti- nere: & de litteris: postremo quid: aut qua de cau- sa consilii habuisset: primo fingere: alia omnia dis- simulare de coniuratione. Post ubi fide publica di- cere iussus est: omnia uti gesta erant: aperit: do- cetque: se paucis ante diebus a Gabinio: & Cepario socio accitum: nihil amplius scire. quā legatos tan- tummodo audire solitum ex Gabinio. Pu. Anto- nium. Seruium Syllam. L. Vargunteium: multos præterea in ea coniuratione esse. Eadem galli faten- tur. At Lentulum dissimulantē coarguunt: præter lit- teras sermōibus. quos ille hñe solitus erat ex libris Sybillinis: Regnum Romanum tribus Corneliiis portendi. Cynnam. atque Syllam antea. tertiu se di- cebat: cui fatatum foret urbis potiri. Præterea ab incenso Capitolio illū esse. xx. annū. quē sepe ex prodigiis aruspices respondiissent. bello ciuili cru- entū fore. Igitur perlectis litteris. cum prius oēs si- gna sua cognouissent. Senatus decreuit. uti abdi- catus esset a magistratu Lentulus. itemque ceteri in liberis custodiis haberentur. Itaque Lentulus. P. Lē- rulo Spintheri. qui tum ædilis erat. Cethegus. Q. Cornificio. Statilius. C. Cæsari. Gabinius. M. Craf- so. Ceparius (Nam is paulo ante ex fuga re- tractus erat) Gn. Terentio Senatori traditur. Interea plæbs: coniuratione patefacta. quæ pri- mo cupida non uarum rerum. bello nimis fauebat

tilius: traditur. ¶ Gabinius: traditur. ¶ Nam his paulo etcetera. parenthesis est. Nam is paulo ante, quā ex ur- be fugeratur ad Catilinam se confecturus erat: & ex itinere tractus fuit Romam. ¶ Interea plæbs. Nunc uulgi mo- bilitate ostendit: quod prius latrabatur: quod Catilina bellum pararet: eo quod res nouas optaret: nunc uero: quia Catilinæ res non procefferant ex sententia: auctorē belli execrabantur, & precipue: quod incendere urbem con- stituerant coniuratores. ¶ Nimis: ualde.

¶ Fide publicæ: id est fide populi interposita: quod nullam inde pœnam pateretur. ¶ Lentulum coarguunt litte- ris: & præter litteras sermōibus. ¶ Regnum Roma. Ecce sermones: siquid scriptū erat in libris Sybillæ: to- ergo tertiu dicebat futurū. ¶ Fatatū fore: ¶ Potiri urbe. id est imperio urbis: potior illius rei antiquus dicebat. ¶ Præterea. alia est cōiectura: ipsum uelle urbem incendere. ¶ Quē sepe ex prodigiis aruspices respondiissent bellum ciuile: & hoc solebat dicere Lentulus: unde enim argu- bant. ¶ Igitur litteris perlectis. Igitur litteras perlegerunt & c. ¶ Senatus decreuit. i. diiudicauit. ¶ Abdicatus magistratu. i. depositus: non enim licebat ali- quē honoratum punire: nisi prius deposito honore. ¶ In liberis custodiis: liberorum: & potentū: itaque tradi- tur iste isti: & ille i illis: est p artificio. ¶ Execrati: id est execrabatur a uct ores nouarum rerum.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

¶ Mutata mente mutato proposito. ¶ Tollere pro extollebat, i. efferebat: scilicet laudibus. ¶ Erepta: libera-
ta. ¶ Gaudium: mentis. ¶ Læticia corporis. ¶ Alia facinora: ut sunt rapina: cædes: ciuium proscriptioes.
¶ Prædæ: scilicet ad prædam. ¶ Detrimen- to: i. ad detrimen- tum. i. ad dānum. ¶ Fore: futura esse. ¶ Cui scilicet
plæbi. ¶ Omnes copiarum omnes facultates. ¶ In usu quotidiano: quia in dies opere manuum suarum uiuit.
¶ Cultu corporis: scilicet in uestibus. ¶ Post eum diem: quo coniuratores sunt traditi ciuibz in custodiis ser-
uandi. ¶ Quem. Lu. tarquinium. ¶ Aiebat: dicebant. ¶ Fides. p. esset data: si permiffum fuisset publicè: id si

bi fraudi non esse. ¶ Quæ de coniuratione sciret
dicere iussus est. ¶ De paratis incendiis: ut in duo
decim scipuis locis urbis Ro. incendium para-
retur. ¶ Cæde bono, ut Cice. & cæteri ciues interfici-
cerentur. ¶ Iti. hostium: ut Catilina cum hosti-
bus ad urbem ueniret. ¶ Prætere: ad docet. ¶ Ter-
rerentia proposito remoueretur: eo qd depræhen-
si essent. ¶ Eor tanto magis: qd erant depræhen-
si. ¶ Quo. i. ut reficeret: quia perituri erant: cum illi
principes coniurationis capti essent. ¶ Apericu-
lo erip. ut Lentulus: & Cethegus: & cæteri qd de
præhen- si erant a periculo cædis liberaretur: quo
depræhen- si in custodiis habebantur. ¶ Sed ubi
Tarquinius: proleptis est. Ordo erit hoc modo
¶ mnes conclamant indicem esse falsum ubi
postq Tarqnus etcetera: Alii rati: & c. clamant
indicem esse falsum. Pars conclamat indicem
esse falsum. Plæriq cõclamat etcetera indicem
esse falsum. ¶ Nominauit Crassum: Crassi no-
men dixit. ¶ Hominem no. nobili genere na-
tus erat: nam patricius fuit Crassus. ¶ Maximis
di. quia dirissimus fuit Crassus: adeo ut diues
Crassus appellatus sit. ¶ Potentia summa: quia
potens Crassus: nam eo tempore tres potentissi-
mi fuerunt in urbe Ro. s. Crassus Pompeius & cæsar.
¶ Rati arbitrati. ¶ Et si quis. ¶ In tali tẽpore: tã
periculoso. ¶ Tanta uis tanta potentia. ¶ Exagi-
tanda. exacerbanda: d. falsitate huius indiciis.
¶ Obnoxii obligati. ¶ Referatur. Referre in se-
natu est qd ueneti dicunt partem ponere. ¶ Con-
sultente consulente. ¶ Referente de ea re Cice.
¶ Frequens: ex maiori parte. ¶ Potestare. s. dicere
di. ¶ Indicare: aperire: & mentitus falso dixit.
¶ Erant eo tempore. Supius scripsit Salust.
qdo decretum est Tarquinium falsum esse indi-
cem: qd Crassum nobilissimum uirum: maxima
potentia: atq; maximis copiis præstantem no-
minasset, nunc autem dicit causam cur nomina-
uerint in coniuratione Crassum. Tarquinius
Eo tempore: quo ista gesta sunt. ¶ Indici-
um illud scilicet Tarquinii: machinatum eẽsistum:
inuentum, atq; fabricatum, a Pu. Anto. qui fa-
uebat cõiurationi. Nã Antonius uolebat saluos
eẽ cõiuratores. ¶ Quo facilius. i. ut facilius. ¶ Ap-
pellato Crasso nominato Crasso cõiuratiõis cõ-
scio. ¶ Societatem periculitum in eodem peri-
culo esset Crassus: quo & cæteri cõiuratores.

mutata mente: Catilina cõsilia execrari: Ciceronẽ
ad cœlũ tollere: ueluti ex seruitute eẽt erepta: gau-
diũ: & læticiam agitabant. Nãque alia belli facino-
ra prædæ: magis qd detrimento fore. Incẽdium ue-
ro crudele: immoderatum: ac sibi maxime calami-
tosum putabat. Quippe cui oēs copiarũ in usu quoti-
diano: & cultu corporis erant. Post eũ diem qui-
dã. l. Tarquinius ad Senatum adductus erat: quẽ
Catilinam proficiscentem ex itinere retractũ aie-
bant. Is cum diceret. se indicaturum de cõiuratio-
ne: si fides publica data esset: iussus a consule: quæ
sciret ediscere: eadẽ fere: quæ Volturcius de para-
tis incendiis: de cæde bonorũ: inire hostiũ sena-
tũ docet. Prætere se missum a M. crasso: qui
Catilinæ nunciaret. ne eum Lætulus & Cethegus
aliique ex cõiuratione depræhen- si terrerẽt: eoque
magis pperaret ad urbem accedere: quo cætero-
rũ animos reficeret: & illi facilius a periculo eripe-
rent. Sed ubi Tarquinius Crassum nominauit: ho-
minem nobilem: maximis diuitiis: summa poten-
tia: alii rem incredibilem rati: pars tamen uerum
existimabãt: tamẽ quia in tali tẽpore tanta uis ho-
minis magis lenienda qd exagitanda uidebat. Plæ-
rique Crasso ex negociis priuatis obnoxii. concla-
mant indicẽ falsum eẽ: deque ea re postulãt: ut re-
feratur. Itaq; consulente Cicerone: frequẽs sena-
tus decreuit Tarquinii indicium falsum uidere: eũ
que in uinculis retinendũ: neque amplius potesta-
tem faciendã: nisi de eo indicaret: cuius cõsilio tã-
tam rem esset mētitus. Erant eo tempore: qui
existimarent indicium illud a Pu. Antonio ma-
chinatum: quo facilius. appellato Crasso per so-
cietatem periculi. reliquos illum illius potentia

OMNI.
BO.

¶ Calamitosum id est calamitat. & miseria plenum. ¶ In usu quotidiano. i. in uis- tu. cultu & uestimentis
non solum predicti aperuerunt coniurationem: sed etiam. L. Tarquinius & c. ¶ Post eum diem & cætera. i. ut
ipse nunciaret & c. ¶ Cæterorum. s. Catilinario. i. & illi qui rapti erant. ¶ Indicem: clamant falsum esse.
quia iudicio falso iudicauerat Crassum esse de coniuratione: cum non esset. ¶ Vti referatur: id est retro sera-
ritur: quasi non dicit habebatur: uel efferatur: id est rursus feratur: & ducatur: & inde sententia detur. ¶ Con-
sultente cicerone. i. consilium dante. ¶ Indicare. i. indicium facere: de eo: cuius consilio tantam rem esset
concitatus & c. ¶ Eo tẽpore: & cætera. ¶ Quo. i. ut ¶ Appellato: id est nominato. More suo solitus erat. n.
defendere malos. Quidam dicebant. Tarquinium missum a Cicerone: & ipse Crassus sæpius hoc dicebat:
sed falsum erat: quia Cicero nunq ad hoc potuit impelli: ut Cæsar nominaretur.

¶ Tegeret: defenderet. ¶ Reliquos ceteros coniuratos. Potentia illius Crassi. ¶ Aiebant: dicebant. ¶ Pa- LAV.
trocinio: defensione: conturbaret rem publicam: immo nominari fecit. Cice apsum Crassum: & huius sentē- VAL.
tia etiam fuit Crassus: q̄ hanc inuidiam contra se factam esse crederet. ¶ Ego: Salustius. ¶ Prædicantem di-
centem. ¶ Contumeliam: iniuriā. ¶ Sed hisdem temporibus: uidetur hoc loco quasi defendere Cicero. Sa-
lustius: dicit enim non uidetur uerisimile falso a Cicerone accusatum fuisse: cum nobilissimi Roma, ciues
cum nulla conditione inducere potuerint ut Cæsarem in coniuratione falso nominari faceret. ¶ Qu. Catu-
C. Piso. nobilissimi Romani. ¶ Precibus: suppli-
citer agendo. ¶ Gratia. uidelicet fauore: quo plu-
rimum ualebant. ¶ Precio: uidelicet ostenden-
do præmia. ¶ Alium iudicē: uel Volturciū: uel
Tarquinium. ¶ Vterq; scilicet Piso: & Catullus.
¶ Piso: ostendit iniurias: qbus affecti erant Cæsari
¶ Oppugnatus est: damnatus est a Cæsare pecu-
niarum repetundarum. Ea uerba: quæ pertinent
ad accusationem: uel defensionē: uel absolutio-
nem cum genitiuo construuntur: uel cum abla-
tiuo: ut damnatus furtis: oppugnatus repetunda-
rum: absolutus adulteriis. ¶ Propter cuiusdā trāspa-
dani supplicium: quia Piso: cum præfectus esset
in Gallia transpadana: quendam Gallum trans-
padanum iudicio iniusto condemnauit: & accu-
satus est: postquam magistratu se abdicauit re-
us: qui satisfacere deberet iniuriis sibi illatis ini-
stet: ab eo Cæsar iudicio Pisonē oppugnauit: &
obtinuit: ut conuinceretur iniuriis illius satisfac-
cere. Sed reus propriæ pecuniarum repetundarū
dicebatur ille: qui sociorū pecunias expilasset: &
accusatus satisfacere deberet: quod iniuriōse sur-
ripuisset: abusus tamen reus iniuriarum dici-
tur: accusatus satisfacere debet iniuriis: ut hoc
loco. ¶ Incensus: scilicet erat. ¶ Pontificatus. s.
maximus. Cum Catullus & Cæsar cōpetitores
essent in pontificatu maximo: qui præerat oib;
templis sacris: & etiam omnibus sacerdotibus
Catulus autem iam grādū ætate: auctoritate ma-
ximarebus gestis præualens: superatus est a Cæ-
sare adolescentulo: quod Catullo fuit molestissi-
mum. Nam Cæsar adeo ambiuerat populū Ro-
manum largitionibus: & precibusq; die petiti-
onis domo discedens matri dixerat: uel me pon-
tificem hodie uidebis: uel mortuum. ¶ Maximis

tegeret: alii Tarquinium a Cicerōe immisum aie-
bant: ne Crassus: more suo: suscepto malorum pa-
trocinio: rem pu. cōturbaret. Ipsum Crassum ego
postea prædicantem audiui: tantam illam contu-
meliam sibi a Cicerone impositam. Sed iisdem tē-
poribus. Q. Catullus. & C. Piso: neq; precibus:
neq; gratia: neq; precio Ciceronem impellere po-
tuerunt: uti per Allobroges aut aliū iudicem Cæsar
falso nominaretur. Namq; uterq; cum illo graues
inimicitias exercebat. Piso oppugnatus in iudicio
repetundarum: propter cuiusdā trāspadani sup-
plicium iniustum Catullus ex petitione pontifica-
tus odio incensus: q̄ extrema ætate usus maximis
honoribus ab adolescentulo Cæsare uictus disces-
serat. Res autem opportuna uidebatur: q̄ is priua-
tim egregia liberalitate: publice maximis muni-
bus grandem pecuniam debebat. Sed ubi cōsulē
ad tantum facinus impellere nequeunt: sigillatim
circūeūdo: atq; mētiēdo: q̄ se ex Volturcio: aut Al-
lobrogibus audisse dicerent. magnā illi inuidiam
cōflauerant. usq; adeo. ut illi equites Romani. q̄p
fidii cā cū talis erat. circū ædem Cōcordiæ. seu pi-
culi magnitudine. seu ai mobilitate impulsū. quo stu-
dium suū in rem publi. clarius esset. Egredienti ex

hono. ædilis prætor. cōsul fuerat Ca. ¶ Discesserat ex cāpo Martio ¶ Opportuna: commoda ad persuadēdū
hunc participem coniurationis. ¶ Is Cæsar egregie: excellenti quadam liberalitate animi numeribus maxi-
mis: quæ populo distribuērat. Nam cum stat Cæsarem populū Romanum accepisse conuiuio. ¶ Ipsi: scili-
cet Piso & Catullus. ¶ Conflauerant: fecerant iniurias: & odium. ¶ Illi: Cæsari. ¶ Circūeūdo sigillatim:
quomodo conflauerant: scilicet circūeūdō ambiēdo. ¶ Sigillatim: per singulos. ¶ Mentiendo: falso dicen-
do: uidelicet facinora Cæsaris. ¶ Quæ audisse dice. Nam falso dicebant cum Volturcio & Allobroges de
coniuratione narrarēt: dixerunt & huius coniurationis participem esse Cæsarem. ¶ Impellere: cōtra Cæsā-
rem. ¶ Ad emiteplum Concordiæ: ubi natus frequens habebatur. ¶ Circum locum stabant arma: ne
ne uis aliqua senatū & consiliū inferretur. Nam quia Cicero timebat: ne coniuratos in se atq; in senatum
impetum facerent: armatos milites semper secum habebat. ¶ Seu impulsū periculi magnitudine: quia uide-
rant in quāto periculo respu. esset per hos cōiuratos. ¶ Mobilitate: leuitate quadā animi. ¶ Quouit. ¶ Stu-
dium: uoluntas. ¶ Clarius: manifestius: & nobilius.

¶ Piso oppugnatus. Causam utriusq; inimicitia reddidit. ¶ Oppugnatus id est damnatus. ¶ Si quidem: qdā OMNI;
transpadanus id est ultra Padum natus Pisoni commiserat pecuniam: quam cum ipse requireret: & Piso red- BO.
dere nolleret: uerberabat cum Pisonē unde Cæsar dānādū iudicauit. ¶ Catullus uero iam antea maximis hono-
ribus usus est: & cum in extrema ætate esset: pontificatum requisitū: ne habere potuisset quem Cæsar adhuc
adolescentulus obtinuit. Dicit enim Suetonius: Cæsarem maiorem fauorē habuisse ex omni tribu. cū. xxy.
tribus essent Romæ: q̄ Catullus ex sua propria tribu. ¶ Res autem opportuna uidebatur nominandi Cæsā-
rem. ¶ Quo. i. eo q̄ is. s. Cæsar. ¶ Illi Cæsari conflauerant. i. intulerant &c.

LAV.
VAL.

¶ Gladio: cum gladiis. ¶ Egređienti e senatu: & ita fuit. Nam dum Cæſar egrederetur hi equites: qui credebant eum coniurationis eſſe participem propter uerba Piſonis: & Catuli irruerunt in eum: & Cicero periculum uidens: ſalutem Cæſaris complexus eſt eum: ita ut equites Cæſarem uulnerare non poſſent: niſi Cicero nem prius tranſfixiſſent: & hoc modo eum ex curia deduxit incolumem. ¶ Hæc: quæ ſupradicta ſunt. ¶ Volturnio: eo q̃ data ſibi fide publica de coniuratione: patefecerat quæ ſciret. ¶ Comprobato indicio: uidelicet q̃ uerum eſſet. ¶ Liberti: id eſt ſerui Lentuli: qui ab eo facti fuerant liberi: & ideo ob tale beneficium pietas

re commoti: ſtudebant herum ex periculo eripere. ¶ Ex clientibus. Clientes ſunt: qui in deſenſio ſua tutela conſtituuntur patroni ſunt qui deſendunt. ¶ Diuerſis itineribus: in alios uicinos diuiſi ibant ſolicitando: opifices ac ſeruos: ut Lentulus impetu facto ex cuſtodiis eriperet. ¶ Sollicitabant ſ. præmiis: & pollicitationibus. Opifices dicunt illi. qui opere manuum ſuarum uitam ſuſtentant & ab opere faciendo diſti ſunt opifices. ¶ Eripiendum: liberandum. ¶ Precio: præmiis: & quia ita conſueuerant liberi: tati eos eſſe ydoneos ad hanc rem ingens præmium pollicebatur huiusmodi ſacinoſiſſis & pernicioſis hominibus: ut herum ſuum de cuſtodia liberaſſent. ¶ Cethegus: illi ſua ſponte mouebantur ad eripiendum Lentulum dominum ſuum: ſed Cethegus ſe aliter habebat. ¶ Exercitatus: in huiusmodi rebus. ¶ Grege facto. i. multitudine facta. ¶ Irrumpe: id eſt ui ingrederentur ad eum: & eo modo e cuſtodiis eriperent. ¶ Ea parui: uidelicet uim parari a Lentulo: & Cethego: ut liberentur a cuſtodia. ¶ Diſpoſitis præſidiis: diſpoſitis militibus armatis circa ædem: ubi erant coniuratores. ¶ Monebat: poſtulare uidebatur. ¶ Refert: rogat ſenatum. ¶ Sed eoſ: quæ uis refert quid uideretur faciendum eſſe de his: tum ſenatus de creuerat ante eos contra rempublicam feciſſe. ¶ Quod eo: quod pro quo. ¶ De Lucio Craſſo: qui non in urbe nec in cuſtodiis erant: ſed ipſi ex urbe profugerant: ergo hac conditione conſultabatur: quid faciendum eſſet: ſi deprehendiſſent. ¶ Oratione Caii Cæſaris: quæ ſequitur: ſcilicet: quæ incipit: omnes homines & cætera. ¶ Pedibus in ſententiam: quia hoc modo fiebat inter principes ſenatus: cum duæ erant ſententia: uidelicet una ſuadens alia diſſuadens qui hanc ſuadentem ſequabatur: ibat in dextrâ qui illam diſſuadentem ſequabatur in ſiniſtram: & ille qui in dextram: aut in ſiniſtrâ uiſſet: pedibus ire in ſententiam dicebatur. Nam quia erat maxima multitudo ſenatorum: magnum ſpaciū conſumptum eſſet: ſi inguli ſententia ſuam diſſent: ſed eo modo breuiter explebatur conſultatio. ¶ Abdicatis præſidiis: ſcilicet in locis opportunis: ne aliqua timeri poſſet uis: & perturbatio. ¶ Sed Cæſar: ſed quia dixit de oratione Cæſaris offendit: quænam fuerit eius oratio.

¶ Cum hæc in ſenatu aguntur &c. ¶ Opifices: qui ei opem conſerunt. ¶ Seruitia. i. ſeruatorum auxilia. ¶ Ducem multitudinum: qui multos milites ſecum habebat: ſed eos de pœna quaſiuit: ſed de culpa non. quia patebat ut hic eſſet: ſed eos &c. ¶ Designatus: & cui designatus erat hic honor exhibebatur: ut in ſententia ab eo primū quereret. ¶ Is: ſcilicet Decius poſtea per motus oratione Cæſarum: quam orationem inferius faciet Cæſar. ¶ Quod. i. eo q̃ de ea re Cæſar cenſuerat. ¶ Referendū. i. differendū. ¶ Abdicatis: præſidiis ſtatui enim Cæſar: ut deprehendi in cuſtodia ponerentur præſidia abderentur: ita res differunt. ¶ Decius inquam per motus dixerat ſe iturū pedibus in ſententia: id eſt imitari & confirmare ſententiam Liberi Neronis: cuius ſententia erat: ut de aliquo damnato ſententia non daretur: uel aliter poteſt conſtrui. Ordo. Is per motus oratione Cæſaris dixit ſe iturum &c. q̃ id eſt eo q̃ Tiberius non cenſuerat de ea re referendum. ¶ Abdicatis: præſidiis. i. remotis deſenſoribus: & eſt poſitio Neronis: qui dixit ſententia eius eſſe differendum: donec remouerentur deſenſores. ¶ Vbi ad eum uentum eſt: multi enim inter Cæſarem & Decium perorauerunt &c.

OMNI.
BO.

Ab odio: nam odiū quod habetur contra rēpu. nō sinit ueritatem discernere: & quia od' o habetis cō- LAV.
iuratores nō recte iudicabitis q̄ propter iusticiam. ¶ Amicitia. Nam gratia moti hoīes fauore iudicare so- VAL
lent cōtra iusticiā & rectū. ¶ Ira referas ad odium. ¶ Misericordia: referas ad amicitia. nam odio irascimur.
¶ Verum: ueritate illa supra memorata. s. odium. ira: amicitia: atq; misericordia. ¶ Officiunt nocent in iu-
dicando. ¶ Quisq; hominū nemo. ¶ Libidini. uoluptati suae. ¶ Vt uilitati: nemo est: qui animo suo mo-
rē gerere possit: & utilitatē pub. sequatur. ¶ Vbi: quando intēderis ingeniū ad odiū: ualeat ad dānandum: si
uero ingeniū intēderis ad misericordiā: ualeat
ad absolūtiōē. ¶ Intēderis intentum habebis
ubi qñ intēderis ad aliquā rē: quia intēsus fue-
rit & nō erit inflexū ab aliqua passiōe: uidelicet
neq; ab odio: neq; a misericordia. ¶ Vt suas. p-
prias habet uires: nec sibi ad hmōi auferunt: &
ob eā rem: recte iudicare poterit: sed si remissus
fuerit ingenium: & inflexum aliqua passiōe.
raro recte iudicabit. ¶ Possidet: ingeniū. ¶ Ea
libido. i. appetitus animi. ¶ Anim' ingenium.
¶ Magna copia: nunc incipit uti insinuatione.
qua rem ponit: & pro coniuratione ponit ex ter-
narū ciuitatū defectionem. ¶ Recte iustitiae &
honeste. ¶ Ordinate modestie: quia ordo p̄cipue
uersat in modestia. ¶ Bello macedonico. p̄ exē-
pla probat quod dixerat ineq; non posse simul
eos patere libidini & utilitati suae: dicit enī &c.
¶ Bello macedonico. uere inquit omīssis: qñ alii
reges & populi incōsulte fecerint: ita peccata: q̄
maiores nri modeste & ordinate fecerūt. ¶ Ma-
cedonico bello: quod cōtra Macedones gestū
est. ¶ Cum rege Persa. Scimus quō extra ordi-
nem Paulus æmilius: eam prouinciā impator
missus debilitauit hostes: & regē ipsum Persam
in triūpho Romā duxit. ¶ Rhodiō. Rhodos
insula est: & in ea ciuitas eiusdē noīis. ¶ Magna
amplamagnifica: p̄potens. ¶ Infida perfida: di-
uersa. contraria. bello. s. Macedonia. rege Persa
uictō. ¶ Cōsultū. de Rhodiis. qd nā placeret fie-
ri de Rhodiis: qui defecerāt ad hostes. ¶ Bellis

Mneis hoies. P. C. q de reb⁹ dubi-
is cōsultat: ab odio: amicitia: ira atq;
misericordia uacuos esse decet. ha-
ud facile anim⁹ uer⁹ puidet: ubi illa
officiūt: neq; hoium q̄q; libidini si-
mul: & ului parer. ubi intēderis ingeniū ualeat. Si
libido possidet. ea dominat^r. anim⁹ nihil ualeat. ma-
gna mihi copia est memorandi. P. Cō. qui reges:
atq; populi ira. aut misericordia ipulsi male cōsul-
uerint. Sed ea malo dicere. q̄ maiores nri: cōtra li-
bidinē ai sui recte. atq; ordinate fecere. Bello Ma-
cedonico: qd cū rege p̄sa gessim⁹. Rhodiō. ciui-
tas magna atq; magnifica: quae Po. Romani opi-
bus creuerat. infida atq; aduersa nobis fuit. Sed
postq̄ bello cōfecto de Rhodiis cōsultū est. Ma-
iores nostrine quis diuitia: magis quam iniuria
causa bellum cōceptum diceret. impunitos eos di-
miserunt. Item bellis punicis omnibus. Cum sæ-
pe Carthaginenses in pace: & per inducias multa
nepharia facinora fecissent: nunquam tamen ipsi

punicis sicut uideri pōt apud Li. ¶ Per inducias: cū induciæ essent inter Romanos & Pœnos. Carthaginē-
tes classem Romanam inuasere. & partē eius maris summiserunt partem aut traxerūt: & Romanos lega-
tos uerberib⁹ cedere ausi sunt: & tñ cum legati Carthaginenses uenissent ad Scipionem eos reliquit in-
tactos: sed cū legatis Romanorum eos Romā misit: senatus simul Romanus eos Carthaginē tutos remisit.
Quod etiā Valer⁹ li. vi. de fide po. tangit. Speciosa illa quoq; romana fides ingenti pœno: classe circa Si-
ciliā deducta: de eius fractis ais cōsilia petēdæ: pacis agitabāt. Quorū Hamilcar ire se ad cōsulem nega-
bat audire: eodem mō cathenæ sibi iniicerent: quo ab ipsis Cornelio asinæ fuerāt iniectæ: Hāmo autē
certior romani animi existimator nihil tale timēdū rat⁹: maxima cū fiducia colloquiū eorū: tetēdit apd
quos cū de fide belli ageret: & tribun⁹ militū ei dixisset: posset illi merito euenire: qd Cornelio accidisset.
uterq; cōsul tribuō tacet iussit: ito iqt metu. Hāmo fides ciuitatis n̄ræ te liberau: claudos fecerat tñ hostiū du-
cē uicere potuissēs: multo clariōres fecit aduersus eosdē hostes parē fide iuriā legatiōis tueri. P. C. dēre.

Mneis hoies &c. i hac orōne. C. Cælar iūdit illis iterceptis misfirdia iperrare a. P. C. & hoc
facit i probādo & destruēdo sniam Decii Syllai: q̄ eos iudicauerat iterfici dignos. Agit at̄ rhe-
torice: ut ifi insinuatōe: multis. n. locis eos dānat & grauitur puniēdos idicatur ita facili⁹ ue-
niā & misericordiā iperrare ualeat. Ne aut uideret apte eos uelle de fide iū remouet: dicēs se
ab amicitia: & misericordia: & ceteris eū affectiōib⁹ uacuū eē: q̄b⁹ oēs iudices uacuos eē decet
& ab hoc pūcto icipit dicēs. Oēs hoies &c. p̄res cōscripti: ubi p̄res eos appellat ad misericordiā multū iur-
uati. Quē ad modū bon⁹ p̄f sup filios: si qd peccauerūt: misericorditer debet cōmoueri: & ipsi sup ciuib⁹ suis
miserrimis. q̄ sūt qñ filii cōscripti. Si qdem Romulus scdm. uos dā. xxx. scdm alios cētum. s. senatores q. x.
p. puidere: elegit: atq; eorū noia in ænea tabula: & aureis iūis scriptū in ænea tabula p̄p designandam iperitū
phēnitat: iūis aureis p̄p ipso: dignitatē. ¶ Qui cōsultat. i. cōsiliū dāt de reb⁹ dubis. i. aspis: & piculosis:
uel res uocat dubias. de qbus lex nūdū data est: uel si est data nūdum. pmulgata ē & cognita. oēs inq; hoies
deberēt eē uacui ab istis quattuor affectiōib⁹: quare duæ sunt de p̄ntidū: de preterito: duæ nouitiae: duæ
ueterustate: duæ de bono: duæ de malo. Odiū ē qdā ai passio uetusta: ad malū: p̄na subito: sed ex deliberatiōe p-
genita. Ira est qdā ai passio nouitia ad malū: p̄na: nō ex deliberatiōe: sed repētino ai impulsu pgenita affectio.

OMNI-
BO.

LAV.
VAL.

Occasionem, per opportunitatem, quam pſidia hoſtium ſibi dederat. Quod ſe dignū ſa. quid ad dignita-
tem ſuam pſtineret: hoc item uidelicet: ut ſitis attrēiores ad ſalutem cōiuratorū: q̄ ad obſeruandū. quid ipſi
cōmiſerint. ¶ Ira ueſtra cō. ne magis iram ueſtram expleatis. ¶ Nam ſi digna &c. i. ſi tanta pœna reperiret
q̄ta ſuit magnitudo ſcelerū ſuorū. ¶ Pro factis pro magnitudine ſcelerū ſuorum. ¶ Nouum cōſilium. ſc3
non ſtetur legibus: ſed alia maiora ſupplicia inueniant. ¶ His cōſiliis compta. ſunt legi. nā leges nō pmit-
tebant ciuē ro. uirgis cædi: nec capite puniri: ſed ſi dephenus eſſet. perpetuo carcere teneret: ſi nā ut exi-
bem fuiſſet: ita ut dephendi nō poſſet: exularet.

¶ Rapi. i. ſtuprati. ¶ Pati. i. ſtupra & adulteria.
¶ Si p deos obſecro uos. p. c. ¶ Quo. i. ad qd illa
oſo ē in qua cſia & ſclera cōiuratoꝝ nōnulli
exaggeraſ uoluerūt. ¶ An utian illa oſo ampli-
ficās ſclera cōiuratoꝝ prinit. ¶ An aut iſeſtos:
iratos: & iſenſos. ¶ Tanta res atq; tā atrox cū iro-
nia legendū eſt: qui te nō mouet. multominus
uerbis mouebit. ¶ Atrox: ſæua. ¶ Sua iniuria:
pprie erant iniuriæ omniū ſenatorū: eo q̄ con-
tra temp. ſua cōiuratio ſacta eſt. ¶ Eas iniurias
ſuas. ſ. graui⁹ paſſi ſunt iniuriæ q̄ æquū fuerat.
¶ Aliiſ alia ulciſcendi iniuriæ: ſi priuati hoīes
poſſunt iniuriæ grauius ulciſci. qd potētes ſa-
cere non poſſunt: niſi cum ignominia maxi-
ma &c.

OMNI.

Miſericordia eſt quedā animi paſſio nouicia
ad bonum prona: nō ex deliberatione ſed ſubi-
to & repentino ai impulſu pgenita. uere ab his
affectiōibus omnes iudices uacui eſſe debent:
quia ubi ſunt officiunt: & nō facile ueritas pui-
detur: & hoc eſt haud facile &c. Iſta officiū nec
ſimul eē pnt: quia nec quiſq; ¶ Libidini. i. pprie
uolūtat. ¶ V ſui. i. utilitati uere nemo utriq; pu-
it: q̄ ubi intēderis animū. ſ. ad quārūcūq; affe-
ctiōnū applicaueris: tibi ingeniū ualet: nā iuxta
illā affectiōnē iudicas. & ita a ueritate diuis uel
aliter ubi intēderis. i. poſtq̄ animū intēſum ha-
bueris nō impediūt priuato odio: nūc ingeniū
ualet ad cōſilium. ſ. ſubile inueniendū: uere ubi
intēderis ualet ingeniū. ¶ Quia ſi libido poſſi-
det. i. ſi uoluntas te ad aliquā affectiōnem applicet: anim⁹ nihil ualet. i. ratio ſuccūbit. ¶ Magna mihi copia
&c. oſtēderat ſua ratione paſſiones illas ad bene iudicandum officere: modo uero dicit: ſe ex perſona mul-
torum: qui paſſionibus occupati: male iudicauerūt: illud idem poſſe oſtēdere: & hoc eſt. ¶ Magna mihi co-
pia illoꝝ inq; magna eſt copia: ſed maloiſ eſt magis uolo memorare ea: quæ bene iudicauerunt: q̄ quæ ma-
le. ¶ Contra libidinem. i. cōtra aliquā affectiōnē. ¶ Bello macedonico. ecce exēplificat de bono maiore iu-
dicio. ſiquidem Perſes rex fuit Macedoniæ: qui Romanos diutius inquietauit. Rhodii aut̄ qui ſemper ex
r. p. Romanos excreuerant contra Romanos ſumpſerunt bellū: poſtea a Romanis deuicti ſunt. Romani
uero eos punire noluerūt: ſed ne amplius inſurgerent: phibuerūt. & in hoc bñ iudicauerunt: & hoc eſt bello
Macedonico &c. ¶ Ciuitas Rhodiorum magna in ſei: & magnifica per ſamam. ¶ Item bellis &c. Aliud
exēplum eſt in quo Romani bene iudicauerunt. ¶ Punicis. i. africanis. ¶ In pace: quia p̄das rapiēbāt. ¶ Per
idūcias: quia confederati fidem pmiſerant: nec obſeruabant. ¶ Nunq̄ ipſi. ſ. maiores noſtri. ¶ Talia fecere.
ſ. ciues necandos iudicare. ¶ Per oſſionē aliquam. quia magis q̄ foret dignū. & hoc ad ſuæ famæ con-
ſeruatiōnem. ¶ Hoc item. i. ſimiliter eſt nobis puidendum uere. ¶ Ne magis cōſultis iræ q̄ famæ. Nam ſi
iræ cōſulatis: eos punieris. ſed non puniendi: quia digna pœna nō poſſet inueniri: i. deo puniendi non ſunt
a ſimili per contrarium. & hoc eſt. ¶ Nam ſi digna pœna &c. ¶ Nouum cōſilium: ubiq; interſectiōnem ci-
uium. ¶ Sin pro ſi. ſi magnitudo ſclerum ſuperat omniū ingeniū: q̄ nemo ſit adeo ingeniōſus: qui pœ-
nam poſſit æqualiter ſcleri inuenire: hiſ quæ legibus ſunt comparata ad ſimilia patrata: pleriq; &c. ¶ Cō-
poſterad rethoricam: magnifice ad uerborum exaggeratiōem: & ſententias eorū: qui auctōritate di-
xerant. improbare & diſtinguere aggreditur: dicens. ¶ Belli ſæuitia. Ecce magnificentiā: & exaggeratiō
uerborum. ita porauerunt. ¶ Sed quo. i. ad quid pertinuit &c. ¶ Anicicito ira perorauerunt. ¶ Vn. i. ut oſo
non mouebitur oratione. & hoc eſt multi eas grauius æquo habuere: ita grauius quam debuiffet punire
¶ Sed alia eſt aliis licentiā puniendi. ſcilicet: & uere alia aliis: & aliis aliis: quia nobilibus non licet inſtitis
uero licet. & hoc eſt.

per oſſionem talia facere. magis quod foret di-
gnū ſe. q̄ quod in illos iure fieri poſſet: quæ rebāt.
Hoc itē uobis puidēdum eſt. ¶ C. ne plus apud
uos ualeat. P. Lētuli: & ceteros: ſcelus q̄ ueſtra di-
gnitas. neu magis iræ ueſtræ q̄ famæ cōſulatis. nā
ſi digna pœna pro factis eorum reperiretur. nouū
cōſilū approbo. Si magnitudo ſcleris oīum iſe-
nia exuperat. his utendū cēleo. quæ legib⁹ cōpa-
rata ſunt. Pleriq; eorū: q̄ aū me ſnias dixerunt cō-
poſite ac magnifice caſum Reipub. miſerati ſunt.
quæ belli ſæuitia eſſet. quæ uictis acciderēt: enume-
rauerunt: rapi uirgines. pueros. diuelli liberos appa-
rētum cōplexu. Matres familiarū pati: quæ uicto-
ribus collibuiffent: phana atq; domos ſpoliari: cæ-
dē. icēdia fieri. Poſt rēo armis: cædauit: cruor
atq; luctu oīa cōpleri. Sed p deos imortales: quo il-
la oratio prinit. An uti uos iſeſtos cōiuratiōi face-
ret: ſcilicet. quæ res tāta: atq; tā atrox nō pmouet.
eū oratio accendit: nō ita eſt. neq; cuiquam mor-
talium iniuriæ ſuæ paruæ uidentur. multi eas gra-
uius æquo habuere. Sed alia aliis licentiā. P. Con.

¶ Demissi in obli. humiles hoīes in humili: & ignobili loco positi. ¶ Si quid iracūdia de. i. iracūdia ali- LAV.
qd crimē fecerūt. ¶ Agunt. i. uiuunt. ¶ Fama atq; for. pares. fortuna est humilis. ergo fama est obscura: & VAL.
ignobilis. ¶ In maxima for. ppositi exornati magno iperio. i. in locupleti & nobili pstatissimoq; fortunae
statu positi pnt pauca licēter facere tipsis neq; odio qd facere licet. ¶ Studere: q̄tum ad gr̄as. ¶ Odisse: q̄tū
hos paruo supplicio: s̄se afficiendo: ne crudeliores existimetur potius q̄ iusti: cōfutat illud Cāsar. ¶ Po-

Qui demissi in obscuro uita agunt. si qd iracū-
dia deliquere: pauci sciunt: fama atq; fortuna eorū
pares sūt: qui magno Impio p̄ditū: i. excelsio aetate
agūt. Eorū facta cuncti mortales nouere. Ita in ma-
xima fortuna: minima lnia est. Neq; studeri: neq;
odisse: sed mīme irasci decet. Quē ap̄ illōs iracū-
dia dicit: ea i Impio supbia atq; crudelitas appella-
tur. Equidē ego sic existimo. P. C. oīs cruciat⁹ mi-
nores q̄ facinorosi illorū esse. Sed plariq; mortales
postrema meminere: & in hoib⁹ ipiis sceleris eorū
obliū differūt de p̄na: si ea paulo saueior fuit.
D. Syllanū uirū fortē: atq; strēnuū certe scio: q̄ di-
xerit studio Reipublicae dixisse: neq; illū in tanta
re gratiam. aut inimiciā exercei. eos mores: atq;
modestia uiri cognoui. Verum snia eius nō uide-
tur mihi crudelis. Quid enim in tales hoīes cru-
dele fieri potest: sed aliena a Republica nostra
snia uidetur. Nam profecto: aut met⁹: aut iniuria
te subegit. Syllane cōsulem designatum: genus
p̄nae nouum decernere. De timore aut superua-
caneum est disserere: cum praesertim diligentia
Clarissimi uiri Consulis tanta sint p̄sidia in armis.

¶ Qui demissi in obscuro. i. humiles & uiles: de quorū uita nulla fit mentio. Fama atq; fortuna sunt pares. OMNI-
Nullius enim sunt fortunae: & ideo nullius famae praedita: quia p̄ditus a p̄do is. qd non est in usu: & q̄a BO.
oēs mortales facta eorū agnoscunt. ¶ Ita uere minimeq; quia neq; decet eos studere. in priuata. f. amicitia
neq; odisse: sed etiā minime irasci decet. & uere minime: quia q̄ ap̄ alios. i. demissos: ut aū uideret eos ap-
te uelle liberare: dicit eos grauissimis dignos cruciatib⁹. oēs. n. cruciatus minores sunt q̄ scelera eorū: sed ple-
riq; quidē digni sūt grauitate puniri: sed si grauitate puniant: de p̄na eorum apud posteros differunt: & de
culpa tacebitur: & hoc est. Sed plariq; mortales meminere postrema. id est p̄nam. Semper enim praecedit
culpa & sequitur p̄na. ¶ In hominibus impiis. i. damnatis. ¶ Obliti sceleris. i. non attendentes scelus eorū.
rum. ¶ De p̄na differunt. id est p̄nam. solummodo retractant: sed eos p̄na. ¶ Fuit paulo saueior. id est
aliquulū saua. Quia iterum sententia Decii Syllani nimis aperte uidebatur uelle destrueret: circo quodam
modo lenit dicens. ¶ Decium Syllanū &c. ¶ Virum fortem in corpore: & strēnuum in cōsiliis suis. ¶ Quae
dixerat studio. r. p. id est amore. r. p. ¶ Neq; in tanta re ut est cōiuratio. ¶ Exercere gratia. i. amicitia: neq; ini-
micitia: quales dicantur: p̄ amicitia: neq; p̄ inimicitia male iudicauit. ¶ Quos mores q̄tum ad alios: qbus se-
cit se comparare: & modestiam quantum ad alios. Decius quidem dedit sniam: ut ne quaeretur uerū: sed sen-
tentia non uidetur mihi tenēda &c. & hoc deberet dicere: ponit antecēdes. s. nō esse crudelē. s. n. crudelis est
fieri tenēda uere: nō ē crudelis. ¶ Quid. n. crudele fieri pōt. q. d. nihil. Sententia quidē nō est tenenda: sed est
abiicienda: & ite: ponit antecēdes p̄ cōsequente: quia est aliena a nostra. r. p. ¶ Nam p̄fecto &c. hucq; sen-
tentiam Decii occulte depraeferat: modo uero aperte i probat: quia uero nō est snia tenēda. nā quod iudi-
cant: aut pro metu: aut pro iniuria iudicant: & hic uocat iniuriā quālibet praedictae affectionum. Si p̄ metu
ira iudicauit: male fecit: non. n. est habendus metus pristinus: cum tū bonū tutorem habeamus: scilicet Cice-
ronē: & hic quodammodo applaudit Ciceroni: de iniuria non luit argumētari. Superius enim dixerat omne;
iudicem carere ea: ergo. d. q̄ si iniuria fecit male fecit.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

De pœna possumus quod pœnet ad iniuriam coniurationis ut quemadmodum magna flagitia commiserunt ita magno supplicio afficiantur. ¶ Erunt autem miseriarii. ¶ Requiem finem. ¶ Non cruciati non pœnam esse mortis causa inuentam: & possum dicere eam mortem. ¶ Dissoluere & delere. ¶ Ultra ulterius. scilicet post mortem. ¶ Cura: uidelicet tristitia: ma: cura generatur ex tristitia. ¶ Vt prius uerberibus: ut prius uerberibus caderentur inde cæsi necarentur. ¶ Animaduertetur in eos, ut prius punirentur: nam animaduertere in aliquem est punire aliquem. ¶ An non addidisti. ¶ Lex portia: lex quæ Portius Cato tulit.

¶ An non addidisti: ut caderetur uerberibus. ¶ In homines: cōtra homines. ¶ Sin: pro sed si nō addidisti: ut uerberetur prius. ¶ In miore negocio: seruasti legem: hoc quod celsiusti ciues romanos nō esse uerberibus cædēdos: sed fecisti contra legem: quod celsiusti esse necādos: quod contra leges est. ¶ In miore negocio. scilicet i uerberando. ¶ In maiori. scilicet i necādo. ¶ Parricidas: i. eos: qui rēpublicam perdere uoluerūt. ¶ Tēpus reprehendet: & tps significat statum tps. ¶ Fortūa: casus: quia aliquis incidet casus: i quo hoc reprehēdi poterit. ¶ Dies cum sceminini generis est significat lōgitudinem temporis. ¶ Libido. uoluntas. ¶ Moderatur libido gentibus, idest gentes regit & gubernat. ¶ Illis. scilicet cōiuratis. ¶ Quid i alios: bonum & supplicium cōiuratis fumere: sed cauēdum est ne malum exemplum inde oriatur. ¶ Ignaros: legum & iudiciorum. ¶ Minus bonos: nō bonos. ¶ Nouum exemplum. quod cōtra leges factū fuerit. ¶ Lacedæmonii. Superius narrauit quomodo Cæsar ad confirmationem suæ orationis ueniret: nūc dicit omnia mala ex bonis principiis uenisse: hoc idem cauendum est: hoc temporis dicit: ut si consul damnatos necauerit ciues, ad exempla huiusmodi rei: cum imperium ad malos perueniret: ciues bonos: & Rēpublicæ amantissimos uidebunt necari pro arbitrio suo.

OMNI.
BO.

De pœna quidem &c. Decius male iudicat: ueritatē ego bene iudicare possum: & hoc est. ¶ De pœna &c. ¶ In luctu ipse quidem morte puniendus iudicatus: sed non sunt morte puniendi. Nam si qua mors esset pœna: morte essent puniendi: ergo qua mors non est pœna: morte non sunt puniendi: & quod mors nō sit pœna. probat quia est requies. ¶ Ultra. idest post mortem. tu quidem eos necādos iudicasti. Sed per deos immortales: cur de uerberibus tacuisti. Antiquitus enim ciues solebāt uerberari: nō necari. ¶ Animaduertetur. i. punirent. animaduertere p. punire ponitur: quia in aio quātitas pœnæ pro qualitate culpæ prius uertitur & diiudicatur ab eo. iccirco de uerberibus tacuisti. ¶ Quia lex portia uetat ciuem. s. uerberibus perimere: sed iccirco tacuisti: male fecisti: quia unam legem ob seruasti: multas offendidisti: quæ prohibent ciuem necari: & hoc est. ¶ At aliæ leges: portia lex uerberari uetat: aliæ iubēt. ¶ Item: idest similiter si illa uetat: tu quidem de uerberibus tacuisti: ergo uel quia grauius uerberari quā necari: uel quia leuius: sed quia grauius est tacuisti: male fecisti: quia nihil grauius in eos fieri potest. Et si quia leuius tacuisti: male fecisti: quia in minori & leuiori. s. in pœna uerberum legem portiam offendere timuisti: & maiori uero: & grauiori. s. in morte alias leges offendere nō timuisti: sed quō hoc cōuenit: & hoc est. ¶ Sin. i. sed si quia leuius ē tacuisti: quid. i. quomodo conuenit. i. conueniens ē in miore &c. Superius dixerat: quod grauius puniretur de pœna: si apud posteros ageretur: modo autem ipse quærit. quid sibi posset obici. d. At enim certe. ¶ Quis reprehendet &c. Tempus: responsio est. quasi dicat: & si nullus modo reprehendat. tamē aliud tempus erit. & alius dies in quo poterit reprehēdi. Et fortuna reprehendi. ¶ Cuius libido. i. uoluntas. ¶ Domi gentibus. q. d. per fortunam poterit cōtingere. quod in eos qui ita iudicati & in suos poterit culpa reffundi. Nec ideo dico ut illos defendā: quia illis merito accidet. quicquid malis euenierit. ¶ Ceterum. i. scdm finē considerare debetis: & bene quia omnia: scilicet mala extra bona habuerunt principia: & hoc modo nō ē timendum: sed alio tempore: & hoc est: sed ubi imperiū &c. Nouū exemplū interficidi ciues a dignis & idoneis imperatibus: qui nūc iubēt addici dignos & nō idoneos imperato rumque nunc uidebūt: hęc nō est snia authoris: sed hęc. Dignos & idoneos puniri ab indignis & nō idoneis: qui scilicet puniri nō metuerūt: & quia mala extra ex bonis rebus orta sint probat. tam per graecos quod per latinos: & primitus exemplificat de graecis dicens.

De pœna possum equidē dicere id: quod res habet i luctu atque miseriis: mortē erūnā: requiē nō cruciatū esse. Eam cūcta mortaliū mala dissoluere: ultra neque curā: neque gaudio locū ēē. Sed per deos immortales. quamobrem in finem nō addidisti: ut prius uerberibus in eos animaduerteres: an quia Lex portia uetat. At aliæ leges. Item de condēnatis ciuibus nō aiam eripi: sed exilium pmitti iubēt: an quia grauius ē uerberari quā necari. Quid aut acerbum: aut nimis graue ē in homines tantis facinorosis conuictos. Sin: quia leuius est. quid conuenit. in minore negocio legē timere: cū eam in maiore neglexeris. Etenim quod reprehendat id: quod in parricidas Rēpublice decretum erit: tempus. dies fortuna. cuius libido gentibus moderatur. Illis merito accidet. quicquid euenierit. Ceterum uos. P. C. quid in alios statuatis considerate. Omnia mala exempla ex bonis rebus orta sunt. Sed ubi Imperium in ignaros: aut minus bonos peruenit: nouum illud exemplum ab indignis & idoneis: ad indignos & non idoneos transfertur.

Lacedæmonii: nunc uero exemplum ponit illius quod supra dixerat: uidelicet a bonis initiis: mala exē. LAV.
 pla semp pfecta fuisse. Deuictis Atheniensibus: diu bellum fuit inter Athenienses & Lacedæmonios & ma VAL.
 gnæ clades ultro citroq; acceptæ: funt tandem Lacedæmonii superauerunt Athenienses: quibus deuictis tri
 ginta prætores cleantur: qui reipu. administrationem haberent: qui postea in totidem tyrannos uersi sunt.
 Traheret. triginta uiri. Oibus inuisumq; odio toti? ciuitatis erat psequendus. Indenatū. indicta cā:
 anteq; causæ indictio daretur: ille indenatus dicebat. Ea. re: q; pessimi ciues & inuisi oēs tollerent. Pau
 latim insensim. Licetia. i. q; firmato impioiā sibi
 oia licere scelleret. Iuxta bonos & malos. i.
 sine discrimine bonos & malos interfeciebant.
 Iuxta: æqualiter. Libidinosi. p libidine: & uo
 luntate sua: nam libido uoluntas dicitur. Ciui
 tas: Lacedæmonio. Oppressa seruitute: hoc ē
 subiecta & obnoxia his triginta proiib? Stula
 ra latitiae: q; stulte latata fuerat: pessa est pœ
 nas. Nostra memoria Nunc pbat exēplis do
 mesticis: quod superius pposuit. Nota est discor
 dia po. ro. q; fuit inter Syllam & Mariū: q; fauo
 re pdisitorum ciuium factus est cōsul: & Syllam
 cum suis complicitib? ex urbe pepulit: hui? Ma
 rii ptes fouebat. Damaspippus qdē romanus ci
 uis pditus: sed postq; Sylla recupatis uirib? in ur
 bem rediit: hunc Damaspippū: & alios seditionis
 ciues interfici iussit: & hæc oia po. Ro. laudabat:
 sed & c. Quis non factū & c. q. d. laudabat oēs.
 Nostra memoria: nostra atate: quod memi
 nisse possumus: & alios hmoi seditionis: q; secuti
 fuerant Marii partes. Sceleratos: sceleratos: & fa
 ctiosos: qui conspirauerant in rempu. Est factio
 malog; conspiratio. Seditionibus: discordiis.
 Exagitauerant: turbauerant. Magnæ cladis
 initium: nam a seditionis & pditis ciuib? ad bo
 nos: & reip. amantissimos: uel studiosos Sylla trā
 stulit. Dabat operā. f. Sylla. Vt is Ro. ciuis: q;
 possederat: aut domum: aut uillam: aut uas: aut
 uestimentum. In numero pscriptorū: pscripti
 pti ciues erant hi: qui cū noia eorum in foro ex
 posita essent: interfici poterant a quocūq;. Illis
 quibus mors Damaspippi & c. i. qui morte Dama
 sippi latati fuerant: eadem more paulo post ipsi
 peribant. Pritis finis iugulandi: non prius fact?
 est modus ciuium interficiendorum: q; oēs Syl
 lani milites sūt locupletati. Expleuit: expleri ē
 plus q; satiare. Atq; ego hæc nō in Marco. R. n.
 det Cato obiectioni: quia dicere posset aliquis
 illud Cato: sed certe poterit esse pspiciendum.

Lacedæmonii: deuictis Atheniensibus: triginta ui
 ros imposuere: qui Rempublicam tractarent. Hi
 primo cœper pessimū quēq; & oibus inuisum in
 demnatum necare. Ea lege populus latati: & me
 rito dicere fieri. Post ubi licentia paulatim creuit:
 iuxta bonos & malos libidinosē interficere: cæte
 ros metu terre. Ita ciuitas: seruitute opprēsa: stultæ
 latitiæ graues pœnas dedit. Nostra memoria ui
 ctor Sylla: cū Damaspippum: & alios huiuscemo
 di: qui malo Reipublicæ creuerant: iugulari iussit:
 quis nō factum eius laudabat? homines scelestos:
 factiosos: qui seditionibus Rempublicam exagi
 tauerant: merito necatos aiebant. Sed ea res ma
 gnæ initium cladis fuit. Nam uti quisq; aut domū
 aut uillam: postremo: aut uas: aut uestimētum ali
 cuius concupiuerat: dabat operam: ut is in pscri
 ptorum numero esset. Ita illi quibus Damaspippi
 mors latitiæ fuerat: paulo post ipsi trahebātur: ne
 q; prius iugulādi finis fuit: q; Sylla omnes suos di
 uitiis expleuit. Atq; ego hæc: non in. M. Tullio: ne
 q; his temporibus uereor. Sed in magna Ciuitate
 multa: & uaria ingenia sunt. Potest alio tempo
 re: alio consule: cui item exercitus in manu sit:
 aliquid falsum pro uero credi: ubi hoc exemplo
 per senatus decretum consul gladium eduxerit.
 Quis illi finem statuet: aut quis moderabitur?

sub eo cōsule res gerit: nihil tale uerendum sit: confirmat
 Multa & uaria ingenia: cum diuersorum ingeniorum natura sint homines in urbe Ro. Vbi hoc exē.
 q. M. T. Cice. gladio ciues necaret contra legem: etiam si seditionis fuerint per decretum senatus: quia decre
 to senatus hoc sibi cōmissum fuerat. Eduxerit: perstrinxerit. Statuet modum q; imponere poterit pdito
 ciui q; ad impium puenierit. Quis moderabitur: quia gubernabit uim & ptem eius cōsulis hois pdi.
 Lacedæmonii & c. Indemnati. i. sententiæ dānatione & iudicio. Iuxta. i. æqualiter. Libidinosi. i. ad
 libitum suum. Nostra in memoria & c. Postq; exemplificauit de græcis: exemplificat de latinis: ne uideret
 uelutitate abolita dicit. Nostra in memoria. q. d. in nostro tpe: q; bene possumus mēorare. Sylla uictori
 scilicet Marii. Damaspippum illū crudelissimum & alios. Qui creuerat Reip. malo. i. ex malo reip. uel
 malo. i. ad malum. r. p. Sed ea res: ita ipsi lætabant: sed potius erat tristitiam: quia ea res & c. Et uere fuit ini
 rium cladis. Nam uti. i. sicut quisq; f. Syllanus. Cōcupiuerat domum & c. Dabat operam. i. intentionē
 suam ad hæc: ut is: cuius rem concupiuerat: esset in numero. Proscriptorum. i. ut prosciberetur: & damna
 retur. Videns patres. C. rationibus suis ad misericordiam non posse cōpelleren: i. i. ut eos ad legalem obser
 uantiam coercere: paulatim autem accedit ad id dicens. Maiores uestros audatiores & prudentiores fuis
 se modernis: qui tam ab hostibus q; a sociis bona exempla assumebant: qui etiam a græcis leges: quæ ciues
 uerberari iubebant: assumpserant: postea ad inuenta est lex portia: quæ ciues uerberari phibuit: inde datæ
 sunt aliæ leges: quæ cōdemnatis permittebāt: & ad hoc tēdit tota eius oratio: ut in exiliū mitteret: & hoc ē.

CONIVRATIO

LAV. **MAiores nostri.** Pergit Cæsar suam orationem expedire ubi probare intendit non esse nouum consilium de integro faciendum uidelicet ut inusitata supplicia sumantur de noxiis: & probat consuetudine maiorū: dicit enim &c. **MAiores nostri** quum hanc tempu. constituere. **NEq;** consilii: & propterea si hoc uidisset Reip. ut ille esset illud constituisset. **NEq;** illis superbia obstabat: quo minus non hac superbia atq; arrogantia inducti sunt maiores nostri. q. aliena constituta spernerent si modo pbauissent. **Q**uo minus. i. ut non. **P**roba: optima. **A**rma atq; tela. probat illud exemplis. **A** Samnitibus. Eodem genere armorum utebantur Romani quo Samnites. **P**luraq; in signa a Tusciis uidelicet fellam curtulem: lictō residuo deciq; fasces. **V**biq; i. in quocūq; loco. **I**doneum: aptum ad cōseruationem reipublicæ: seu socii: seu hostes id institutū habuissent: ille continuo sumebant si modo dignum imitatione usum fuisset. **S**tudiō diligentia. **I**mitari. s. bonos bonis illis. **M**alebant: magis uolebat. **E**odē illo tpe: quo supra memorata sumpturunt: ab aliis. **A**nimaduertebant in ciues. i. puniebāt ciues uirgis tātū mō nō capitali pœna **C**ōdemnatis. s. capitali crimine. **S**ummum suppliciu: qd erat: ut uirgis caderent. **F**actiones: cōspiratiōes maleq;. **C**œpere: circūuenire id est fraude opprimere: qā circūuenire est fraude & dolis aliquem decipere. **I**nnocentes. i. bonos: qui nullo crimine erant dammandi. **T**ūc lex portia: qā improbi ciues plarūq; puniebant bonum contra ius & fas. **Q**uibus exiliū merito prohibitū est ciues rō. uirgis cædi: & multo magis securi. **I**mprimis: p̄cipue: potissimum. **Q**uominus: ut non. **N**ouum cōsilium: uidelicet ne iubeat coniuratores: qui ciues sunt necari. **H**anc cām: uidelicet: qā in p̄tate erāt p̄nitio. s. ciues aia duertebāt in bonos ciues. **P**rofecto uirtus: alia rō est. **I**n illis iunioribus. **Q**ui ex paruis: nā cū nihil p̄ter mœnia Romana hērent: quæ Romulus cōdidetati impium totius orbis terrarum peperunt. **B**ene paria: bene acquisita bene comparata. **P**lacet: dicit aliq; placet tibi o Iuli Cæsar &c. **M**inime: pro nō placet hoc. **P**ecunias: p̄ oibus bonis accipit: qā in pecudi bus ois substantia fuit apud maiores. **I**n uinculisti n̄ compedibus cē tenēdos. **P**er municipia per ciuitates: quæ in ciuitatem Romanam acceptæ sūt. **N**e referat nullam relationē faciat de his cōiuratoribus in senatu. **A**gat cū populo. **P**ulchram posuit differētiā inter referre in senatu: & cum populo agere: inam refertur in senatu: tunc: cum proponitur aliqd deliberandum senatu: agit: cum populo tunc: cum aliquid proponitur populo. **A**liter: uidelicet: qui in senatu retulerit: uel cum populo egerit. **V**erbo: quia & pedibus assentitur. **R**ogatus. s. ut diceret quidnam sentiret de hac re.

MAiores nostri. Patres. Cōscripti neq; cōsili: neq; audacia unq; eger: neq; illis supbia obstabat: quo minus aliena instituta: si mō pba erāt imitarent. **A**rma atq; tela militaria a Samnitib; insignia magistatū ab Tusciis plarūq; sumpturunt. **P**ostremo: quod ubiq; apud socios: aut hostes idoneum uidebat. cū sumo studio domi exequabant. **I**mitari q̄ inuidere bonos malebant. **S**ed eodē illo tpe **MAiores nostri** **G**raciæ morē imitati. uerberib; animaduertebant in ciues: de condemnatis summum suppliciu sumebāt. postquā **R**esp. adoleuit & multitudine ciuium factiones ualere. circūuenire in nocētes. alia huiusmodi fieri cœpere. tūc **L**ex **P**ortia aliq; leges paratæ sunt. qbus exiliū damnatis pmisum est. hāc ego cām. **P. C.** quominus nouum cōsilu capiamus: imprimis magnam puto. p̄fecto uirtus atq; sapiētia maior in illis fuit: qui ex paruis copiis tantum impium fecere. q̄ i nobis. q̄ ea bene paria uix retinemus. placet igit eos dimitti. & augeri exercitū **C**atilinæ. **M**inime. **S**ed ita cenleo. publicadās eorū pecunias. ipsos in uinculis habendos per municipia. q̄ maxime opibus ualent. **N**e quis de his postea ad **S**enatum referat ne uē cū populo agat. **Q**ui aliter fecerit. **S**enatu existimare eū contra **R**em publicā. & salutē oīum facturū. **P**ostquā Cæsar dicēdi finē fecit. **C**atēri uerbo eius aliq; uarie assentiebāt. **A**t. **M. P.** **P**ortū **C**ato rogatus iniam huiusmodi habuit oratiōem.

OMNI.
BO.

MAiores nostri &c. **M**inus. i. nō. **S**i mō. i. si tantū mō. q. d. quando quidem illi prudentissimi alios imitati sunt: multo magis nos minus prudentes eos imitari debemus: & q̄ antiqui alios imitenti ostendit dicēs. **A**rma &c. **D**omi. i. Romæ: & nō solū instituta alioq; imitati sunt in armis: & insignib; magistratū: sed et Græcos imitati sunt in legibus: & hoc est. **S**ed eodem tpe &c. **A**ia duertebant. i. iudicabāt summum suppliciu. i. mortem: uel summum suppliciu. i. uerbera. **D**amnatis pmisum est exiliū: qbus legibus datis: ita q̄ hāc cām puto magis imprimis. i. inter prima. **Q**uo minus. i. ut nō capiamus. **M**odus cōsiliū. s. in terficiendi ciues scdmq; p̄ leges pmisum est: faciamus. **P**rofecto uirtus &c. **L**audat itē: uirtutē maioris: ut tāto magis digni imitatioe uideant. **P**lacet igit: qd sibi posset obici: ipse sibi obicit dicēs. **P**lacet igit &c. **S**ed ita cenleo. **E**cce Cæsarum inia p̄ municipia. i. p̄ oppida: q̄ maxie ualēt opibus. i. copiis p̄sidiōq; militum: & aliq; regē in debilib; ponant: inde eripiant: & ad senatū referant. **N**e uē cū populo agat. i. litiget q̄rens: ut populus eos uitā debilib; locis posuisset: q̄ aliter fecerit: q̄ ego iudicauerim sciat senatus &c. **P**ostq̄ finem &c. **A**ssentiebant uariis: quia alii assentiebant: & alii dissentiebant &c.

Onge alia. Vidimus superius: quomodo Cæsar suam sententiā petorauit: uidelicet: ut di. LAV.
nisi per municipia: quæ plurimum ualebant opibus: in uinculis seruarentur conuicti: uinc VAL.
uero ponitur: quæ Cato responderit: dicit enim Cato se multo aliter sentire: q̃ Cæsarem. / Longe aliena: ual
ge aliena: ita q̃dem se dicit sentire Cæsari: ego autem ualde aliter sentio. / Longe aliena: ual
de aliena a sententia Cæsaris. / Reputo: mecum ipse uolui: & cogito. / Illi: qui ante me di
xerunt. / De pœna eorum: quasi id in dubio sit: nunquid id puniendum esse uideatur. / Pa
triar: parentibus: & hoc fecerunt: non dubium ē
quin puniendi sint. / Res autem. i. conditio rei.
/ Cauere magis: uidelicet: ne ipsi contra tempu.
faciant. / Consultare. q. d. quis nec sint cōiurato
res: quos in uinculis tenemus: esse necandos: &
eos: qui adhuc sunt in potestate sua: uidelicet in
exercitu Catilinæ: simili supplicio esse afficiēdos
/ Prosequere: repro prosequi possis: cetera malefi
cia sunt eiusdem generis: ut cum perpetrata fue
rint: puniantur: sed maleficium: quod p̃tinet ad
perdendam patriam: prius puniendum: q̃ factu:
sit. / Hoc. i. quod pertinet ad perniciem patriæ:
uidelicet cōiuratio. / Prouideas. i. diligēter: p̃ui
debis. / Implores: p̃ implorabis. / Euenerit: acci
derit. / Nihil reliqui sit: nihil relinquatur uictis.
/ Sed per deos immortales uos ego appello: q̃ semp do
mos: uillas: signa: tabulas uestras pluris: q̃ Repu
blicā fecistis: si ista cuiuscūq̃ modi sint: q̃ amplexa
mini retinere: si uolupatib⁹ uestris ocium p̃bere
uultis: exp̃ergiscimini aliq̃n. & capeſſite Rēp. Nō
nunc agit de uectigalibus: neq̃ de sociorū iniuriis
Libertas: & aīa n̄ra indubio ē. Sēp numero. P. C.
multa uerba in hoc ordine feci: sape de luxuria at
q̃ auaritia n̄rorū ciuiū q̃tus sum: multoq̃ mor
tales ea causā aduersos habeo: qui mihi: atq̃ ani
mo meo nullius unq̃ delicti gratiam fecisse: haud
facile alteri⁹ libidini malefacta cōdonabā. Sed ea
tamen si p̃uipēdebatis: tñ resp. firma erat: opulētia

Onge aliena mihi mēs ē. P. C. cum
res atq̃ picula n̄ra cōsidero: & cum
iniam nōnullos: ipse mecum rep̃uto
illi mihi differuisse uidē: de pœna
eorū: q̃ priar: pentibus: aris: atq̃ fo
cis: bellū parauere. Res autē monet
caueri ab illis magis: q̃ qd in illos statuamus cōsul
tare. Nā cetera maleficia tū p̃legre: ubi facta sūt.
Hoc nisi puideris: ne accidat: ubi euenierit: iudicia
frustra iplores, Capta urbe nihil sit reliqui uictis.
Sed p̃ deos immortales uos ego appello: q̃ semp do
mos: uillas: signa: tabulas uestras pluris: q̃ Repu
blicā fecistis: si ista cuiuscūq̃ modi sint: q̃ amplexa
mini retinere: si uolupatib⁹ uestris ocium p̃bere
uultis: exp̃ergiscimini aliq̃n. & capeſſite Rēp. Nō
nunc agit de uectigalibus: neq̃ de sociorū iniuriis
Libertas: & aīa n̄ra indubio ē. Sēp numero. P. C.
multa uerba in hoc ordine feci: sape de luxuria at
q̃ auaritia n̄rorū ciuiū q̃tus sum: multoq̃ mor
tales ea causā aduersos habeo: qui mihi: atq̃ ani
mo meo nullius unq̃ delicti gratiam fecisse: haud
facile alteri⁹ libidini malefacta cōdonabā. Sed ea
tamen si p̃uipēdebatis: tñ resp. firma erat: opulētia

& tñ hñt cōiūctionē inter se. Nam luxuria fere esse non potest sine auaritia: & tñ luxuriæ auaritia uī ē aliēa
sed q̃aq̃ luxuriosi sūt: multas pecūias p̃fundū: ergo: ut pecūia suis uolupatibus satisfaciāt: auari efficiunt.
/ Aduersos: cōtrarios: & infensos. / Qui mihi: sed ē cur mihi ipsi ueniā p̃stare debeā: q̃ grauius inuectus
sum: in eorū libidine. / Vnq̃ delicti. i. nunq̃ ullius delicti ueniam dediſſe mihi: neq̃: aīo meos: & est honestus
dicēdi modus: gratiam tibi facio huius delicti. i. ueniā tibi do huius delicti. / Haud facile cō. nō facile remit
tebā. / Sed ea tamen si. Supi⁹ p̃ amplificationē cōepit detestari cōiurationē: & allocut⁹ eos: q̃ uolupatib⁹ de
diti: ocium sibi p̃petuū fore existimarēt: hāc cōiurationē ipunitā nullo mō permitterēt: nūc p̃bat illd: dicit. n.
ea neq̃ de peculatoribus arariis: neq̃ de iniuriis sociorū. / Opulētia: negligētia tolerabat: q̃a adeo negligē
tes esse poteramus: ut copias & opes reip. assumeremus. Nā opes reip. maiores erāt: q̃ negligētia nostra.

Onge mihi & c. In hac oratione intendit Marcus Portius Cato sententiā Cæsarem obnariē & pa OMN.
tres. Quid interceptos grauius: & cito puniendos animare dicens. / Longe mihi & c. q. d. Cæsari: BO.
& alii eos nō morte: puniendos iudicauerūt. / Sed mihi longe aliena mens est. Beniuolētiam atq̃
p̃tendit Cæsar superius a noīe dignitatis uocans eos patres conscriptos. / Cū cōsidero res: atq̃
cōsilia: pericula mundi. i. res uestras in maximo periculo positas. / Nonnullorum. i. Cæsarium & aliorum:
nec mirum: si est mihi alia mens: quia illi uidētur differuisse. i. diiudicasse de pœna eorum. i. interceptorum
illo: q̃ dico: qui p̃cipes sunt cōiurationis: unde eis non est credendū: sed hāc sententia non nullorum: m
q̃ illi uidentur differuisse. i. immorati fuisse de pœna eorū: eorum dico. / Qui patriæ & c. id est qui tātū sce
lus impetrauerunt: q̃ de pœna eorum esset immorandum: ipsi quidem morati sunt: sed potius est cauē
dum: q̃ immorandum: & hoc etiam res id est rei periculose statui.

LAV.
VAL.

¶ Bonis an malis moribus: utrum modesti simus in socios nostros. ¶ Futura nostra id est sint futura tam-
tummodo possessionis nostrae. ¶ Hostium futura: uidelicet ut nō nostra solum: sed communia hostiū no-
biscum sint futura. ¶ Quia bona aliena & cætera: quia corruptis uocabulis res appellatur. ¶ Audacia mala-
rum: id est: qui audent diumpere aliorum bona: uel interficere inimicos suos: uel stuprare mulieres fortes
uocantur: & hæc talis audacia malarum rerum istis temporibus fortitudo appellatur. ¶ Eo: ideo. ¶ In extre-
mo sita in extremo & ultimo sita est. ¶ Ita mores se habent: qui ita uiuunt. ¶ Ex fortunis sociorum: id est

fortunas: atque diuitias sociorum largiantur: & se
liberales appellent. ¶ Furibus: id est ueniam præ-
stent peculatoribus reipublicæ. ¶ Ne illis san-
guinem: scilicet & fortunas sociorum largian-
tur: & peculatoribus reipublicæ ueniam præstet
non largiantur sanguinem nostrum. ¶ Ne per-
ditum eant: id est non dent: & est honestus dicē-
di modus. ¶ Bene & compositæ. Hactenus suā
confirmauit orationem: nunc incipit confutare
re argumenta aduersarii: scilicet. C. Iulii. Cæsæ.

OMNI.
BO.

¶ Consultare: id est frequenter consulere: &
ita immorari: & uere cauendum est: & non iudi-
cio immoradum. Nam post peracta cætera ma-
leficia potest sequi uindicta: hic uero nulla: & hoc
est. ¶ Nā cætera maleficia tum: & hoc est: per se
qui uindicta: scilicet: & uere frustra: quia urbe
captæ: nihil est reliquum: id est residuum uictis: quasi
dicat neque uindicta restat: neque aliud. Sed per de-
os: & modo conuertit se ad eos: qui rem priua-
tam semper pluri fecere quam publicam: & cū indi-
gnatione contra eos exclamat dicēs. ¶ Sed per
deos & cætera: quasi dicat tale periculum nobis
imminet: sed uos non attenditis. ¶ Signa: signa
uocat statuas: uel sigilla: uel uexilla: tabulas: id est picturas cuiuscunque modi sunt: Cato sanctissimus erat: qui
terrena despiciat. Et ideo dicit cuiuscunque modi sunt. ¶ Amplexamini: frequenter amplexamini: id est cum ma-
gna uoluntate: & frequentia amplectimini ¶ Capeffite: desideratium: id est cum maximo desiderio capi-
re: & defendite rem publicam: & bene debetis defendere: non enim agitur de tributis nostris: sed de uitæ
& de libertate nostræ. ¶ Sapenumero una pars: id est multotiens: aduerbium numeri: quasi dicat sæ-
pe: ego uobiscum de moribus: sed non exaudistis me. ¶ Ea causa: id est propter reprehensionem: sed non
est mirum si uos reprehendi: quia nec iam mihi peperci: ne dū uobis parcerem: & hoc est. ¶ Si gratiam:
qui non fecissem mihi: id est actui mei. ¶ Atque animo: id est cogitationi meæ. ¶ Gratiam nullius deli-
cti: ille gratiam delicti animo facit: qui sibi delinquenti parcat: & uicium non corrigit: ego inquam: qui
me ipsum reprehendi. ¶ Haud facile cum donabam malefacta libidini alterius: id est libidinoso alte-
rius animo: uos quidem uerba mea paruipendistis: sed quamuis paruipendistis non multum curabam: fir-
mitudo enim & opulentia reipublicæ tanta erat: quod negligentiam uestram bene tolerare poterat: & hoc est.
¶ Sed ea tam & si & cætera: id est quamnis tunc quidem: cum paruipenderetis de moribus nostris agebam:
hoc agitur an hoc: quæ scilicet modo nos possidemus: cuiuscunque modi uiderentur siue uilia: siue non
an hoc inquam sunt futura nostra: id est nobis propria: an una sunt futura: hostium nobiscum. Et quia
tanta est aduersitas: igitur hic id est in tanta aduersitate nominat mihi quisquam mansuetudinem & mise-
ricordiam. Hæc enim supius Cæsar nominauerat: nominat quidem: sed scio. quare: quia uocabulum usur-
pat: & hoc est: iam pridem & cætera. ¶ Eo: id est ideo: quia ita uitium uiuitum uocant. ¶ In extremo: id est
in pessimo puncto: ipsi quidem uolunt esse misericordes: & sint sane: & est concessio: ex indignatione
& quia aperta: ne uideretur concessio: uel persuasio: subiungitur quoniam: per quod manifesta appa-
ret dissuasio: sicut illud Virgilianum. I sequare italiam uentis pete regna per undas: similiter & hic: sed
non meo subaudi: ne largiantur nostrum sanguinem. ¶ Perditum: id est perdat. ¶ Volens Cato
sententiam Cæsarum improbare: utitur Hironia dicens. ¶ Et compositæ de uita & morte differuit: id est
tractauit: cum mortem esse omnium laborum requiem dixit: & quia ea falsa existimauit: itaque taliter iudi-
cauit. hic compositionem facit: quia utrobique confunditur hostis: quasi dicat eos in municipiis tenendos iu-
dicauit: sed cum taliter iudicauit: sed non fecit: uel quia timuit: uel non timuit: si quia timuit malefecit: quia
sicuti Romæ sūt maliuita & in cæteris municipiis. Iterum de eodem membro: si quia timuit male fecit: quia
melius Romæ possunt defendi quam alibi: minores enim opes sunt in cæteris municipiis ad defendendum
quam Romæ: si quia non timuit fecit: patet ergo de coniuratione fuisse: quia nō timuit: ubi omnes timent ibi:
scilicet in municipiis. ¶ Vbi id est in quibus.

De uita & morte. ¶ Cum dixit mortem miseriarum finem: nō cruciatum esse. ¶ Falsa existimans differu LAV.
it. ¶ Diuerso itinere: quia alii itinere campos elisiorum possident amœna loca: alii itinere tartari ingentia VAL.
supplicia proferunt. ¶ Terra obscura: inculta: siluestria. ¶ Fœda: turpia: deformia: & fœda: ¶ Formidolosa
horrore: & formidine plena. ¶ Videt: censuit. ¶ Popularibus: fautoribus coniurationis. ¶ Conducta. s. præ
cio. ¶ Audacia plus: quasi plus audacia nō in municipiis q̃ in urbe ubi sunt opes ad defendendū: me enī p̃
per uim. ¶ Si tanto omnium Nos clare superius uidimus: quomodo argumentari cœpit Cato aduersus Cæ
sarem uidelicet: q̃ censuisset i custodiis hñdos
p̃ municipia cōiuratos: & confutauit illud Cato: quia tutius seruari Romæ: q̃ in munici
piis: si uim eorū timeret. Nunc rñdet ad illā pr̃e
si nō timer dicens. si ille nō timet. p. c. nec me ut
q̃ simul magis timere decet. Si i tãto: ē pulchra
cōpositio: aut timet: aut si nō timet uanū est cō
siliū fusi: uidelicet q̃ p̃ municipia distribuāt:
si nō timet: nō bis: multo magis timēdum est: &
hic latet inuitiū huius coniurationis cōfici
esse. ¶ Eo magis: quanto magis refert ad temp̃
net. ¶ Mihi atq̃. n. i. timere mei cā & cā uestri
¶ Statuetis: sniam tuleritis. ¶ Pro ciceru: hoc
siti: & exploratū uobis. ¶ Decet. iudicare & sniaz
afferre. ¶ Illi. s. Cati. & complicitibus suis. ¶ Infir
mior: imbecilior. ¶ Languere. torpescere. ad uī
dictam eorū: qui capiti sunt. ¶ Omnes. Catilina.
cū suis militibus: quos in exercitu habet. ¶ Fe
roces ade. urbē ferocius inuadent. ¶ Amis. i. tã
tūmodo armis. Si res ita esset uidelicet: armis
tantūmodo auctum esset imperium nostrum.
¶ Quippe sociorū inq̃. si respub. tantūmodo ar
mis aucta fuisset: nos cā multo maiorē atq̃ am
pliore habereamus. ¶ Illis. i. maioribus nostris
¶ Industria: uidelicet retinendi ea: q̃ ipsi pepe
rant foris. ¶ Iustū impe. uidelicet nullis iniuriis
afficiendo socios. ¶ Animus nō gratia: nō me
tū: nō misericordia cōmouebantur: sed uerita
tem tātūmodo sequebatur. ¶ Obnoxius subie
ctus libidini: nā qui sibi consciū est alicuius deli
cti. uel libidinis: nō audent liberā habere sententiā
¶ Pro uidelicet p̃ industria: p̃ iudicio iusto: pro
consilio: pro libertate cōsulēdi. ¶ Publice ege
quia tempu. nihil oīno curamus. ¶ Priuati opu
lentiā: quia dūmodo nos diuites sumus: parū cu
ramus q̃o se resp. habeat. ¶ Laudamus di. unū
sequit̃ ex reliquis: nā q̃a diuitiā nobis placent:
ideo ocio torpescimus. ¶ Inter bo. & ma. quia
nulla differētia sit: seu bonus: seu malus fuerit.

de uita & morte differuit: credo falsa existimās: ea
quæ de iseris memorant: diuerso itinere malos a
boīs. loca tetra. inculta. fœda: atq̃ formidolosa hñe.
Itaq̃ cēsuit pecunias eorū publicandas: ip̃os p̃ mu
nicipia in custodiis habendos: uidelicet timēs: ne
si Romæ sint: aut a popularib⁹ cōiurationis. aut a
multitudine conductæ per uim eripiant̃. Quasi
uero mali atq̃ scelesti tātūmō in Vrbe: & nō pro
tā Italia sint: aut nō ibi plus possit audacia: ubi ad
defendendū opes minores sunt. Quare uanū eq̃
dē hoc cōsiliū est. si piculū ex illis metuit. si in tãto
oīum metu solus nō timet: eo magis cōuenit: me
mihi atq̃ uobis timere. quare cū de. P. Lentulo cē
terisq̃ statuetis p̃ certo habetote. uos simul d̃ exer
citu Catilinæ: & d̃ oībus cōiuratis decerner̃. Quā
to uos attentius ea agitis. tãto illis animus infirmior
erit. Si paulum lāguere uos uiderint. oēs iam fero
ces aderūt. Nolite existimare maiores nostros rē
publicā ex pua armis magnā fecisse: si ita res esset
multo pulcherrimā eam hēremus: quippe socio
rū atq̃ Ciuiū: p̃terea armorū: atq̃ equorū maior co
pia nobis q̃ illis est: sed alia fuere: q̃ illos magnos
fecere: quæ nobis nulla sunt: domi industria. foris
Imperiū iustū: anim⁹ in cōsulēdo liber: neq̃ deli
cto: neq̃ libidini obnoxius. Pro his nos hēmus lu
xuriā & auitiā: publice egestatē. priuati opulen
tiā. laudam⁹ diuitias: seq̃mur inertiam. Inter bonos
& malos discriminē nullū est. Oīa uirtutis præmia

uobis. i. ad utilitatem mei: & uestri. q. d. de cōiuratione est: & q̃n quidē Cæsar male iudicauit. Qualiter ergo
ego taliter iudico. ut qd̃ de Lentulo statuetis de oībus cōplicit⁹ Catilinæ iudicetis: & cito q̃a q̃to attētius.
i. citius ea ageitis. i. supplicium de eo accipietis. tãto infirmior erit aīus illis catilinariis: uere si uos uiderit. attē
tos & p̃perates erūt. ¶ Infirmior: q̃a si uos uiderint lāguētes: fiet sortiores: & hoc ē si paulū uos uiderit lan
guere: ¶ Nolite existimare. Ecce recta frōte infirmat sniam Cæsaris. q. d. Cæsar dicitur maiores eē imitādos: &
re uera digni sunt imitatione: nō tātūm in lēgib⁹: ut Cæsar dixit: ut iusto ip̃ero & libero cōsilio: p̃ hoc
n. creuit apud eos respu. non aut armis: nā si armis creuisset: noster multo maior eē: maiorē. n. tã ciuiū q̃ ar
morū copiā hēmus. & hoc est nolite existimare & c. ¶ Liber ab affectionibus: quæ officiūt ad uerū iudicā
dū. pro his uirtutibus. smajor: nos habemus uicia publice egestatē. nā in publico egeni apparem⁹. ¶ Priua
tim opulentia: priuati enim oppulenti & uiciose & luxuriose uiuimus: uere nullū est discriminē: q̃a melius ē
remunerantur mali q̃ boni: uel uirtuosi: & hoc est.

OMNI.
BO.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

Ambitio: ambire est blanditiis circūfire uidelicet signis blanditiis allicere. ¶ Neq̃ mirum nuncratōes adducit Cato: quia adeo corrupti sunt mores ciuitatis: ut nullum discrimen inter bonos & malos. ¶ Sed s. quia quæ præmia uirtutis sunt: omnia ambitio sequitur. ¶ Neq̃ mirum, scilicet est: nō discrepare bonum a malo & præmia uirtutis ambitionem possidere. ¶ Separatim: ubi non in commune consulis: sed priuā tū sibi quisq̃ prouidet. ¶ Vbi domi: & nō est mirum. ¶ Vbi quando. ¶ Voluptatibus edendi: bibendiue stendi: exornandi domos uestras: & edificandi eas. ¶ Hic pecuniæ aut gratiæ seruitis. uidelicet pecuniæ

gratia omnia conceditis. si quis pecuniam uobis tradiderit: ille in senatu consequitur quod optauerit: & si quis plus gratia apud uos ualuerit: facile quicquid uoluerit obtinebit. ¶ Eo. i. ideo. ¶ Vacuam: desertam: quia respu. defensoribus nuda inuaditur a sceleratis hominibus. ¶ Coniurauerem: rem omnē ante oculos ponit: ut periculosior uideatur. ¶ Nobilissimū: quasi diu cati homines humiles conditionibus hoc fecissent. fortasse ueniam dandam esse censerem. ¶ Infestissimam: scitis Gallos semper populo Romano infestissimos fuisse: & superatis alpi- bus in Italiam transitum fecisse: eamq̃ armis plurimum uastasse. ¶ Dux Cati. super caput imminet nobis: q̃ iam occupauerat alpes. ¶ Vos cuncti. cum tantum periculum imminet tergi uerfamini. ¶ Miseremini: irridet Cati. Cæsaris orationem: per quamdam hironiam. ¶ Adolescentuli: ualde iuuenes. ¶ Per amb. non spe res. gnis: sed ambitione quadam. ¶ Res ipsa: dicit aliquis. o Cato non est quod mireris: quia res quidem per se aspera est: sed non timetur: immo tu. scilicet timeris. ¶ Inertia: inertiam corporis molliciem animi esse uult. ¶ Inertia: imbecillitate corporis. ¶ Mollicie: effeminatione animi. ¶ Cunctamini: moramini. ¶ In maximis peri. scilicet bellis gallicis omnibus: belli punici primo & secundo & tertio: ¶ Supplicii. i. idest precibus: quia non solum supplicium pœna dicit: sed etiam preces significat: quia apud maiores omnis pœna erat pecuniaria: etiam qui iter fecisset pecuniam soluebat: sed multo maiorem: & quia hac pecunia multatitia: quæ soluebatur propter supplicium emebatur hostiæ quæ diis immortalibus immolarentur. inde consuetudo inoleuit: ut supplicium preces significaret. ¶ Vi- gilando procurando res. ¶ Agendo tractando. ¶ Cedunt eueniunt. ¶ Secordia atq̃ ignauia. secordia: animi & inertia corporis te tradideris. ¶ Sunt. scilicet dii. ¶ Hostem: contra hostem.

OMNI.
BO.

Ambitio possidet præmia uirtutis. Nec est mirum: si nullum est discrimen. ¶ Vbi. idest postquam capitis consilium separatim. quod commune debet eē. ¶ Quisq̃ sibi idest ad utilitatem sui. ¶ Hic idest Romæ i cōsilio seruitis. ¶ Pecuniæ: aut gratiæ. idest amicitia: cā. n. pecuniæ: aut amicitia male iudicatis. ¶ Eo. i. iō sit: quia sibi q̃sq̃ consiliū & pecuniā seruit. ¶ Vt impetus fiat in tempu. uacuum suis defensorib: hac ego dixi de moribus nris: sed modo hæc omitto. i. prætermitto: & ad orationem meam redeo: & ecce redit: & cām eorum grauat dicens. ¶ Coniurauerem ciues nobilissimi: & ideo ad nocendum potentiores. ¶ Dux hostium. scilicet Catilina supra caput nostrum imminet: uos autem cunctamini: & dubitatis. q. d. non est cunctā dum: & nō est dubitandū. ¶ Miseremini censeo: hironica concessio: & iterum subiungit uidetur dissuasio dicens. ¶ Sed timeo: subaudi: Ne mansuetudo & c. Et est timendum: quia scilicet te uera ipsa res. idest ipse rei status est qui perturbatur. Sed uos non timetis eā hironice. ¶ Immo uero maxime. hic deregit hironiam: uos quidem timetis: sed quadam animi inertia cunctamini: dum alius alium expectat: ita uos inuicem expectatis: quia in diis confiditis: sed non debetis stulte in diis considerare: quia auxilia deorum non parantur uotis muliebribus: idest stultis & indiscretis: neq̃ supplicii: idest supplicationibus: & uotis non parantur deorum auxilia: sed uigilando & agendo: idest bene faciendo omnia prospera pcedunt. i. eueniunt bene agendo prospera contingunt: quia ubi. postquam tradideris te secordia atq̃ ignauia: secors. i. sine corde ignauis: quasi igne animi uacuis: uere non debetis cunctari punire hostes.

ambitio possidet. Neq̃ mirum: ubi uos separatim sibi quisq̃ consilium capitis. ubi domi uoluptatibus. Hic pecuniæ: aut gratiæ seruitis. eo fit ut impetus fiat in uacuum Rempublicā. Sed ego hæc omitto: Coniurauerem Nobilissimū ciues. patriam incendere. Gallorum gentem infestissimam: nō minī Roma. ad bellū accersuerunt. dux hostiū cum exercitu supra caput est. Vos cunctamini etiam nunciat: dubitatis. quid intra mœnia deprehensis hostibus statuatis. Miseremini censeo. de liquere homines iuuenes. adolescentuli per ambitionem. atq̃ etiam armatos dimittatis. Vereor. ne ista nobis mansuetudo. & misericordia. si illi arma caperint: in miseriam conuertatur. scilicet res ipsa aspera est. sed uos non timetis eam. Immo uero maxime. Sed inertia atq̃ mollietie animi alius alium expectantes. cunctamini. uidelicet diis immortalibus confisi. qui hanc Rēpu. saepe i maximis piculis seruauere. Nō uotis. neq̃ suppliciiis muliebribus: auxilia deorū parantur. uigilando. agendo. bene cōsulēdo. pspere oīa cedunt. Vbi secordia te atq̃ ignauia tradideris. nequicq̃ deos implores. irati infestiq̃ sunt. Apud maiores nostros

Egregius adolefcens. egregii animi iuuenis. Immoderate fortitudinis: quia præter modum fortis fuit. **LAV.**
 Mortis. capitali poena affectus est. Cætera uel id est præter hoc scelus omni reliqua uita modestissimi. **VAL.**
 ac temperantes fuerint. Cætera: reliqua. Obstat huic ut scilicet propter reliquam ante actam uitam hoc scelus remitti debet. Diis uidelicet ne peieraret per deos. Homi-
 nibus uidelicet ne homines iniuriis afficeretur. Iterum: secundo. Nam quid ego ac si diceretur flagitia satis nota sunt nobis. Quicquam penalis aliquid considerationis habuerit. Me Hercule peccato locus esset ut peccari posset sine excidio reipublice. ut demissis cõiuratoribus expiarentur quanta perniciēs uobis instaret. In fauibus: uidelicet in alapis. In sinu. in gremio uidelicet. Parant: neque cõsulam si quid occulte facere uoluerim: cõtinuo cõiuratores in urbe sunt: qui consilia nostra palam faciant Catilinæ. Quare ego: ecce nunc finem suam cõcludit. Nephario: scelerato modo dicendo contra deos iura. Consilio: quia nefas pertinet ad deos. & contra deos facere patriæ nocere machinas. In maxima: uidelicet ut ipse riuus amitteret. Titi uolturni: quia facta fide perdidit de cõiuratione. Cõiuncti sunt. argumentis cõfessi sua sponte inuincimur argumentis confitemur sponte nostra. Fœda. cruenta. Confessi. nam si cõfessi sumus manifesti. More maiorum antequam lex portia fereretur: nam lex fuit ut ciues contra reipublicam quicquid patrauissent capite punirentur. sicut Brutus duos filios uirgis cecidit: & securi percuti iussit. cõsilia pendere urbis sumserint. Valerius lib. v. cap. viii. de saueritate patrum in liberos. Brutus quoque gloria per Romulo: quia ille urbes: hic libertatem Romanam cõdidit. Filios suos dominationem Tarquini a se expulsum reducere: summum impium obtinere cõprehensos: pro tribunali uirgis cæcos: & ad palum religatos securi percuti iussit: & pater ut consul egeret. orbibus uiueret: & publicæ uindictæ deesse maluit. Postquam Cato affedit. nunc dicit quid fecerint senatores: perorata Cato oratione. Affedit scilicet perorata oratione. Omnes. cõsules consulares: qui consulatum gesserant. Ferunt: efferrunt extollunt.

A. Manlius Torquatus bello gallico: filium suum. quod is contra imperium in hostem pugnauerat. necari iussit. Atque ille egregius adolefcens: immoderate fortitudinis. morte poenas dedit. Vos de crudelissimis parricidis: quid statuatis cunctamini: uidelicet cætera uita eorum huic sceleris obstat. Verum parcite dignitati Lentuli. si ipse pudicitia. si fama sua. si diis: aut hominibus: unquam ullis pepercit. Ignoscite adolefcentiæ Cethegi: nisi iterum iam patriæ bellum intulit. nam quod ego de Gabinio. Strabione. Cepario loquor: quibus si quicquam unquam perliuisset. non ea consilia de Republica habuissent. Postremo. P. C. si me Hercule peccato locus esset. facile paterer. uos ipsam re corrigi: quoniam mea uerba continetis: sed undique circumuenti sumus. Catilina cum exercitu facibus Italiae urget. Alii intra moenia in sinu urbis sunt hostes: neque parari: neque consuli quicquam potest occulte: quo magis perperandum est. quare ego ita celeo cum nephario consilio sceleratorum Ciuium Respublicam. in maxima pericula uenerit. Hic indicio. Volturcius: & legatorum Allobrogum cõiuncti. cõfessi: sint cæde incendia. alia fœda: atque crudelia facinora in ciues: patriamque parauisse: de confessis. sicut de manifestis rerum capitalium more maiorum supplicium sumendum. Postquam Cato affedit: omnes consulares. itemque senatus magna pars sententiam eius laudant uirtutem animi ad cælum ferunt. alii alios increpantes timidos uocant. Cato clarus atque magnus habetur. Senatus decretum sit. sic ut ille censuerat.

cite dignitati Lentuli inquit parces: ita igitur si ipse unquam pepercit pudicitiam. quod non pepercit. & id non est ei parcendum. Nisi iterum fecerit bellum in patria. quod iterum fecit: & ideo non est ei ignoscendum. De istis dixit. Nam de cæteris quod loquar quibus & cætera. Pensis. id est consilii a penso: as: quia qui consulit pensat rem in animo. Postremo patres &c. multis modis poenam eorum persuado. & adhuc assentire mihi non uultis: sed postremo. ad ultimum uerbis dico. Me Hercule. super Herculem una pars aduersum iurandi. Si locus esset peccato. i. patientiæ meae: quæ peccatum esset facile. paterer uos corrigi ipsa rei: & ipsius rei periculo: sed non est locus undique ita censeo. Ecce Catonis sententia: & iuxta præceptum epilogat. ut firmior steterit sententia sua dicens. Cum nefario &c. & cum his sunt. Coniuncti per alios: cõfessi per se ipsos: & respicit ad id. quod superius dixerat quia cognouerant sua signa cum hi inquit cõfessi sint: se parere eodem &c. De cõfessis: sicut de manifestis: nullus. nam manifestior. quod cõfessus &c. Postquam Cato affedit &c. Cato stans perorauerat: ita finita uero oratione affedit: & postquam affedit: laudatus est ab omnibus: & hoc est consulares &c. Consulares uocat uel eos qui consulationi usi erant: uel qui digni erant. Clarus in fama: quod uel ad alios. magnus in uirtute: quod uel ad se &c.

**OMNI-
BO.**

LAV.
VAL.

¶ Sed mihi multa digressionem facit: in qua ostenditur quæ nam res fuerit: quæ a paruulo initio respu Roma, ad imperiũ totius orbis terrarum peruenit. ¶ Multa le. multas historias. ¶ Audiẽti a maioribus: a senato, ribus. ¶ Domi in pace. ¶ Mari atq; ter. bello terrestri atq; nauali. ¶ Attẽdere: diligenter cõsiderare. ¶ Quæ res. scilicet bello paceq; gesta. ¶ Parua: parua turba. ¶ Magis. le. ho. duabus legionibus Luculus contra Mi thridatem & Tigranem pugnauit: qui in exercitu quinquaginta milia hominũ habuisse dicuntur: unde Cice. in oratione pro Archia poeta cum Luculũ laudaret: ut populi ro. exercitus: non cum magna manu i. numerabiles armatoꝝ copias fudit. ¶ Violenti amut aduersus Annibalem: aduersus Gallos. ¶ Facundia Grecos: quia Greci semper Ro. elo quentia: Galli iisdem romanis bellicis rebus su periores extiterunt. ¶ Fuisse ante Romanos. i. superiores fuisse Romanis: & est idoneus dicẽs di modus. Petrus est ante Ioannem uirtute. s. Petrus præstat Ioannẽ uirtute. ¶ Agitanti. co gitanti. ¶ Constat. manifestum erat. ¶ Patra uisse: confecisse cuncta: quæ ad augendum im perium popu. Roma. pertinuisent. ¶ Eo que factum est: quia egregia uirtus paucorum om nia comparauerat populo Romano: sequitur illud: ut pauptas diuitias: & paucitas superaret multitudinem. ¶ Postquam luxu. quia occurre bat: si pauptas diuitias: & paucitas multitudi nem: quomodo ergo tantum imperium pman sit cum nec uirtus: nec parsimonia remanserit in urbe. R. spondet Salusti. luxu. luxuria: super fluitate. ¶ Desidia inertia. Nam deses dicitur: qui labore desistit. ¶ Sustainere: quia ad eam magnitudinem peruenierat: ut eueri non possẽt uirtus Imperatorum ¶ Sicuti effœta: diu inquit ciuitas parentibus. quasi orba sine magnæ uir tutis ciuibus fuit. ¶ Effœta: siue si res publi. effœtatur: & orbata parentibus. nam mulier dicitur esse effœta cum partum ediderit: aut effœta casus ablatiui est: ut sit effœta. scilicet existen te. ¶ Sed memoria mea: post magnum tempo ris intervalum ætate mea inquit Salustius duo præstantissimi uiri in urbe Ro. inuenti sunt. C. Cæsar. & M. Cato: & uide quomodo post digressionem ad id peruenit: quod intendebat: uidelicet ut de uirtutibus Caii Iulii Cæsa. & Marci. Cato. diceret. ¶ Res obtulit: scilicet dicendo de orationibus. quas uter q; in senatu habuerit. ¶ Non fuit consilium: non placuit. ¶ Prætere silentio: non nihil de uirtute eorum p dicare. ¶ Naturam: ingenium. ¶ Mores: consuetudines uitæ. ¶ Quantum ingenio possem: quantum uirtu bus ingenii ualerem.

OMNI.
BO.

¶ Sed mihi &c. Cum multi orationes suas dixerunt. quare. s. Cæsar. & Catonis posuit: & non aliorum sub iungit: quia isti uiri erant honesti. & in repu. strẽnu: quare resp. olim multos bonos parere solebat: & q; mul tos bonos peperisset ostendit: & taliter probat: siquidem Salustius in historiis legerat: & a plurib; audie rat: q; olim paucitas Romanorum multitudine superasset hostiũ: & q; pauptas Romanos: euicisset hosti um diuitias: unde ergo hoc cõtigisset. diu apud se considerauerat. Armis enim nō contigerat. Nā si armis cõtigisset repu. Gallos: multo amplius esset. Gallici bellicosiores sunt q; Romani. Facidia: iterum nō cõti gerat. Nam si faciudia. R. P. Græcorum. multo clarior esset: Græci. n. faciuidiores sunt q; Romani. de præhen dit itaq; q; egregia uirtus paucos: ciuiũ hæc oĩa hic imperauit. Sed. R. P. multis tpibus quasi effœta fuerat. nec aliquẽ dignũ & honestũ parere poterat. Nouissime aut in sua memoria hi duo reperti sunt digni & ho nesti. & iccirco eorũ orationes tantum posuit: descẽsus ad litteram. multi quidem porauerunt: quorũ om nes orationes tacui. Istos aut protuli: & nō sine cā. sed ideo quia multa mihi legẽti &c. ¶ Domi in pace. mi litia. in bello. ¶ Mari. i. nauali prælio. ¶ Terra: terrestri bello. ¶ Ad hæc. i. præter hæc. ista libuit mihi intende re. ¶ At mihi multa agitanti. i. consideranti. ¶ Eo. i. pp id factũ est &c. Ita per egregiam uirtutem: & per bo nos mores creuit ciuitas. Sed postea illis bonis uiris deficientibus negligentia & uiciis imperatorum: illoꝝ qui successerunt. r. p. magnitudine sua uicia sustentabat. Effœta parẽtum. i. extra setum bonorum patrũ: q; nullũ gignebat. ¶ Sane. i. certe. ¶ Haud quisq;. i. nullus. ita multis tpibus nullus inuentus dignus: sed i. mea memoria duo inuenti sunt digni. s. Cato. & Cæsar. ¶ Diuersis moribus: diuersitatẽ postea õdit. ¶ Quos qm res & c. res & tractus secus. igitur &c. Quia naturam & mores eorum aperire uisum est mihi utile. igit apperiamus: & hoc est. hi. s. Cato & Cæsar.

Sed mihi multa legenti: multa q; audiẽti: quæ Po pulus Roma. domi: militiæq; mari: atq; terra pcla ra facinora fecit: forte libuit attẽdere: quæ res ma xime tanta negotia sustinuisent. Scieba sãpe nu mero po. Ro. parua manu cũ magnis legiõib; ho stium contendisse: cognouerã paruũ copiis bella gesta cũ opulẽtis Regibus: ad hoc sãpe fortuna uiolẽtiã tollerauisse: facundia græcos. gloria bel li gallos: ante Romanos fuisse. At mihi multa agi tanti constabat paucorũ Ciuiũ egregiam uirtutẽ cũcta patrauisse: eoq; factũ est: ut diuitias: pauptas. multitudine paucitas superaret. Sed postquã luxu atq; desidia Ciuitas corrupta est. rursus Res pub. magnitudine sua: impatorũ atq; magistratu um uicia sustentabat. Ac sicuti effœta parentum multis tẽpestatib; . haud sane quisq; Romẽ uirtute magnus fuit: sed memoria mea ingenti uirtute diuersis morib; fuere duo uiri. M. Cato. & C. Cæ sar. Quos (quoniã res obtulit) silentio prætereire nō fuit cõsilium: quin utriusq; naturam & mores q; tum ingenio possem aperire. Igitur his duobus

¶ Genus: ætas eloquētia: quia ambo erāt ætate florentes: eloquētia insignes: genere nobiles. ¶ Alia aliū. LAV. VAL.
 randū est q̄ aliū cū de pluribus dicat: hic de duobus tantū dī. ¶ Beneficiū merēdo. ¶ Munificētia: largiēdo
 ¶ Ille: Cæsar. ¶ Mansuetudine & misericordia. ¶ Ignoscēdo: nocētibus: seueritate dignitatis nemini parcē-
 do: qui q̄dem aliquid deliquisset. ¶ Dādo: bñficiā paupibus. ¶ Ignoscēdo: nocētibus.
 ¶ Nihil largiēdo: nec pecūias nec pœnas remittebat Cato. ¶ Pernities: exitiū. ¶ Facilitas: q̄ facilis erat
 ad ignoscēdū. ¶ Constantia: q̄ cōstās erat & a iusticia nullo mō deterri potuerat. ¶ Postremo: pergit mo-
 res & ingeniū Cæsarīs & Catonis psequi osten-
 dens: quānam inter eos differentia esset: dicit. n̄
 ut oīa cōplectar: Cæsar uic nobilissimus fuit: Ca-
 to aut seuerissimus & modestissim⁹. ¶ Lab. u. la-
 boribus uigiliis opam dare & intentū eē. ¶ Sua
 negligere: paupēdebat res suas priuatas: idūmō
 sociorū negocia pcuraret. ¶ Quod donū: nihil
 quod donari posset unq̄ negabat. ¶ Nouū mag-
 nū quod tandē obtinuit cū in galliā missus ē.
 ¶ Vbi in quo studiū exercitatio. ¶ Decoris:
 decentiæ & ornamentis: ne quid faceret contra
 hōestatiē. ¶ Seueritatis: iusticie: adeo enī seuerus
 erat ut præcanti ignoscere nollet. ¶ Diuitiis: ut
 cæteris diuitiis præfaret. ¶ Factionis: factio dicit
 malorum conspiratio. Factiones interdum di-
 cunt opes & diuitiæ. ¶ Cū strēnuorū strēnuū
 uirtute: modestū pudore: innocentē abstinen-
 tia suparet. ¶ Esse: postq̄ ad proposuū redit: dicens:
 duo tāta uirtute uiri sniam suā dixerāt. ¶ Senat⁹
 in Catonis sniam discessit. Senatus oīs laudauit
 Catōis sniam. ¶ Antecapere: præuenire anticipa-
 re. ¶ Triuiros: iudices reꝝ capitaliū. ¶ Dispo-
 sitis præsidiiis in locis opportunis: ne quis p̄ uim
 Lentulum eriperet. Nam potentissimus erat in
 urbe. Fuerat enim ante consul: nunc uero p̄tor.
 ¶ Quæ postulabat uidelicet laqueum & eius
 modi: quibus noxiū necātur. ¶ Quod Tulianū:
 quotienscūq̄ relatum inter duo substantia di-
 uersorum generum ponitur cuiusq̄ uolueris
 addere potes: dūmodo utrūq̄ sit appellatiuū: q̄
 si eorum alterū proprium ē: cōcordatur cū p̄ptio
 nō cū appellatiuo. ¶ Parietes murus. Dfīa est in-
 ter mœniamurū & parietes. Nā mœnia sunt ur-
 bis: mur⁹ publicorū ædificiorū: paties priuatorū.
 Camera: arcus icutus. Dfīa est inter camerā &
 fornica. Nā camera est totū ædificium coniu-
 ctum: fornix est quælibet ex quattuor arcub⁹ ca-
 merarū super q̄bus ædificata ē ipsa camera. ¶ In-
 culta: deformis. ¶ Lapideis for. i. uicta fornicib⁹
 ex lapide facta. ¶ Fœda: fordida. ¶ Terribilis: for-
 midolosa. ¶ In eū locum: idē scripsit locū in quo demissi sūt nocētes: nūc dicit quō suppliciiū sūptū ē de his

gen⁹: ætas: eloquētia ppe eq̄lia fuere. Magnitudo
 ai par. Itē gl̄ia: sed alia aliū. Cæsar bñficiū & muni-
 ficētia magn⁹ hēbatur. Integritate uitæ Cato. Ille
 mānsuetudie: & mīa clar⁹ fact⁹. Huic seueritas di-
 gnitatē addiderat. Cæsar dādo: subleuādo: ignoscē-
 do. Cato nihil largiēdo gl̄ia adept⁹. In altero mise-
 ris pfugiū. In altero malis p̄niciē. Illi⁹ facilitas. Hu-
 ius cōstātia laudabat. Postreō Cæsar in aīum idu-
 xerat: laborare: uigilare: negociis aīcorū intentus:
 sua negligere: nihil denegare: qd dono dignū eēt:
 sibi magnū ipiū: exercitiū: bellū nouū exoptabat:
 ubi uir⁹ entescere posset: at Catoni studiū mode-
 stia: decoris: sed maxie seueritatis erat: nō diuitiis
 cū diuite: neq̄ factioe cū factioso: sed cū strēnuo
 uirtute: cū modesto pudore: cū innocentē absten-
 tia certabat: eē q̄ uideri bon⁹ malebat. Itaq̄ quom-
 n⁹ petebat gl̄iam: eo magis assequēbat. Postq̄ ut di-
 xit senat⁹ i Catōis sniam discessit: cōsul optimū fa-
 ctu rat⁹. noctē q̄ istabat antecapere: ne qd eo spatio
 nouaret. Triuiros: q̄ ad supplicium postulabat:
 parare iubet: ipse dispositis p̄diis Lentulū cauti⁹
 in carcere deducit. Idē sit cæteris p̄tores. Est lo-
 cus in carcere: qd appellat⁹ Tulianū: ubi paululū
 ascēderis ad leuā circiter. xii. pedes de p̄suis humi-
 eū mūiūt undiq̄ pietes: atq̄ insup̄ camera lapideis
 fornicibus uincta: sed inculta tenebris: odore fœ-
 da: atq̄ terribilis facies eius est: in eū locū postq̄

midolosa. ¶ In eū locum: idē scripsit locū in quo demissi sūt nocētes: nūc dicit quō suppliciiū sūptū ē de his
 ¶ Genus & ætas cōmēdat eos a genere & ætate: & ita aperit naturam eloquentia. Hic aperit mores gloria
 paritā ambo pariter erāt gloriosi in factis. ¶ Sed alii alia. aliū de pcedēs. ¶ Ille. f. Cæsar huic scilicet Catoni
 decoris scilicet honorum. ¶ Dando egenis. ¶ Subleuādo de p̄suis. ¶ Ignoscēdo reīs &c. ¶ Postq̄ senat⁹ &c.
 ¶ Consul Cetero antecapere. i. anticipare. q. d. noluit diutius illorū supplicium differre. ¶ Ne quid. f. mali.
 ¶ Inno uerituri. nouum incidet. ¶ Triumuiros: Triumuiratus erat qdā dignitas: quā possidentes triumui-
 dicebant: quorum officium erat damnatos punire: & necessaria ad suppliciiū inuenire. ¶ Ipse. f. consul. ¶ Di-
 sp̄sitis: præsidiiis. i. militibus suis: ne aliquo mō possent impediri. ¶ Est locus in carcere &c. Ecce uult lo-
 cum describere in quo puniti sunt Lentulus & alii intercepti dicēs. Est locus in carcere quod tulianum ap-
 pellatur: quod ut quidam dicunt fm sensu m̄ refertur ad locum: & fm constructionem refertur ad tullianū
 ut ibi. Semini tuo qui est Xpsi & ita tulianum erat nomē loci: uel quod melius est referatur ad carcer. Antiq̄
 tus enim secundum Priscianum hoc carcer dicebatur: & ita Tulianū erat nomē carcerum: quod autem no-
 men sit carceris: & nō loci testatur Cornutus supra uersum illum Iuuenalis. Vno contentā uiderunt carce-
 re Romam. i. tuliano. Cum. f. locum. camera: camerim græce c̄trum latine, unde camer⁹ ra um dicitur oē
 illud: quod iunctum est fornicibus. i. arcubus adnexis ad modū cœli.

OMNL.
BO.

LAV.
VAL.

Demissus: supiori loco missus i seniorē. Tu
dices reogitos maleficio iudices appellam?

Vm ea Romæ nūc redit ad Catilinā dicēs: quō se habuerit postq̄ audiuit: q̄ facta fuerant. Abdu-
xerat: tūc cū ab urbe pfectus est.
Instituit: ordinauit. Cohortes pro numero inā legio sex cohortes continet: unaq̄q̄ cohors sexcētos milites cōtinet. Equaliter per omnes cohortes.
Sed ex oī: hoc plurimum Catilinæ nocuit pauci admodū arma militaria hēbant. Calus: sicut casu unicuiq̄ ad manus arma puenerant.
Spartosie genus tell. quo utunt rustici ad putandas arbores: & est oblongū: & i extrio i curuū in modū pedis. Galliā uer. notādū ē hāc ppositionē uersus siue i appositionē siue i cōpōne sp postpōi debet: i cōpōnerūt dextrosū: leuorsū in appōnerūt hic galliā uersus. Incepit: incēdiat rapinas. Seruitia. i. seruos: quorū magna copia confluerat libertatis cupiditate. Aliēnū inconueniens ne extimeret malo potius q̄ bono ciui id facere. Dilabunt: i diuersas ptes fugiunt. Magnis itineribus: longis itinerib⁹.
Pistoriensem. Pistorium ciuitas est Hetruriæ. Tramites: dicunt angustiores semitæ. Præsidebatur inq̄ in agro piceno. Qu. Metellus: qui cum uideret in maximis angustii Catilinā existimauit: Catilinā eadē illa cogitare: q̄ pposuerat Salu. Ex difficultate rerū: ex angustii: quibus obstitus erat Catilina. Sub radicibus in faucibus alpiū. Qua descendus: qua parte descenderet Catilina: ut iret in galliā. Neq̄ tñ Antonius: superius scriptu quomodo Metellus celer existimans id quod erat. sin Galliā transire stauisse Catilinā: qui alpiū fauces occupauit: nec interea euz perseq̄ desisteat Antonius: & nō ualde erat aptior Catilina ad fugiendum q̄ ad persequendum. Antonius nam si Catilina erat cum suis expeditior ad fugā. Antonius locis ægoribus iter faciebat: i q̄ tū iuuabat spes fugæ Catilinam tātum Antonium æquiorat: tñ quāuis Metellus Celer Catilinā descendenti ex alpiibus oppositus esset. Tentare: experiri.
Æquioribus: planioribus.

OMNI
BO.

Demissus. i. deorsum missus. Iudices rerū capitalium erant: qui cum aliquem puniebant crimina capitalia & iudicabant: uel quibus ab ipso iudicabatur. Ita ille p̄fici: cōgemiscit auctor de isto nobilitat a cōsimili scelere omnes alios absterreat. Quam ipse abduxerat ad manliana. i. castra duas legiones in unaq̄q̄ legione sūt sex milia militū & sexcēti sexagita sex. Complet cohortes: nontamen plenarie: sed pro numero: id est secundum numerum militum uolūtarium. i. a cōiurationē alienū. Ita ipse uelit legiōes oib⁹ sed non oēs militaria arma hēbant. Sed q̄tra ps militū erat mūta more militis. Alii uero habebant spartos borras. Hostibus plures qdē Catilia hūit: sed tñ pugnādi locū nō dedit: quia postq̄ Antonius &c. Non dare. i. dabat.

demissus est Lentulus: i. iudices rerū capitalium: quibus præceptū erat: laqueo gulam fregere. Ita: q̄ ille Lentulus patricius ex clarissima gente corneliōrum: qui consulare imperium Rome habuerat: dignum moribus factisq̄ suis exitum uitæ inuenit. De Cethego. Statilio. Gabinio. Cepario eodem modo sumptum supplicium est.

Vm ea Romæ gerunt: Catilia ex omni copia: quam & ipse ab Iuxerāt: & Manlius habuerat: duas legiones instituit. Cohortes pro numero militum complet. deinde ut qs que uoluntarius: aut ex sociis in castra uenerat. equaliter distribuere: ac breui spacio legiones numero hominū expleuerat. cum in initio nō amplius duobus milibus habuisset. Sed ex oī copia circiter quarta pars erat militanib⁹ armis instructa: ceteri uero quēque calus armauerat: sparos: aut lāceas: alii præacutas fudes portabat. Sed postq̄ Antonius cū exercitu aduentabat: Catil. p mōtis iter facere: mō ad urbē: mō galliā uersus castra mouere: hostibus occasione pugnandi nō dare. Sperabat ppediem magnas copias sese habiturū: si Ro. focii incepta patrauissent. Interea seruitia repudiabat. cuius rei initio ad eū magnæ copiar concurrebant: opibus coniurationis fretus: simul alienum suis ratiōibus existimās: uideri cām ciuiū cum seruis fugitiuis cōmunicasse. Sed postquam i castra nuncius peruenit: Ro. cōiurationem patefactam: de Lentu. & Cethego: ceterisq̄: quos supra memorauī: supplicium sumptum. pleriq̄ quos ad bellum spes rapinarū. aut nouarū: rerū studium illexerat dilabūt. reliquos Catil. per mōteis alpos magnis itinerib⁹ in agrū pistoriensem adducit: eo cōsilio uti p tramites occulte p fugeret in galliā trasalpina. At. Q. Metel. Celer cū trib⁹ legiōib⁹ in agro piceno præsidebat ex difficultate rerū eadē illa existimās q̄ supra diximus Catilinā exagitare. Igī ubi eius iter ex p fugis cognouit: castra ppere mouit: ac sub ipis radicib⁹ mōtiū cōsedit: qua illi descensus erat i galliā pperatū. neq̄ tñ Antonius pcul aberat: uipote q̄ magno exercitu locis æquioribus expeditos in suam sequeretur. Sed postquam uidet Catilina

Montibus obiectis. / Clausum: hinc Antonius praemebat hinc montes astabant. / Fortunam: seu pro- LAV.
spera: seu aduersam. / Concionem: multitudine. / Ex timido: si naturaliter fuerit imbellis: non potest firmior VAL.
fieri corpore: & si timidus fuerit: non potest audaciam: & fortitudinem animi capere. / Ignauo: ad corpus.
/ Timido: ad animum. / Natura: ad strennum. / Moribus: ad fortitudinem: sed cum hinc pericula sint
hinc gloria uideatis strennuos & fortes esse oportere. / Patere: apparere. / Sed ego uos quo: occurrebat: si
nihil proficit oratio Imperatoris ad milites adhortandos: cur nos aduocasti. / Secordi: ignauia. / Clade:
calamitatem. / Nequie: timorem: quia se nobis obii-
cit. / Mecum: nunc uero pergit Catilina quod
superius coeperat: ut ostendat: in qua necessitate
sint milites sui: ut fortiter sibi pugnandum intel-
ligat. / Iuxta: pariter. / Loco: statu. / Ab urbe:
scilicet exercitus Antonii. / A gallia: scilicet ex-
ercitus Metelli. / Parato: prompto. / Dextris:
nam dextrae nostrae possunt nobis hoc parare.
/ Texerint: defenderint. / Nobis & illis: non
eadem necessitate bellum geritis: quia nos pro
nobis illi pro aliis pugnant. / Super: acaneus: &
superfluum: & minime necessarium.

motibus: atque copiis hostium se clausum: in urbe
res aduersas: neque fugae: neque praesidii ullam spem: op-
timum factu ratus in tali re fortunae belli tentare:
statuit cum Antonio quam primum confligere. Itaque
contione aduocata: huiuscemodi oratione habuit.

Ompertum ego habeo milites uer-
ba uirtutem non addere: neque ego
ex ignauo strennuum: neque fortem
ex timido: exercitum imperatoris ora-
tione fieri: quanta cuiusque animo: au-
daciam: naturam: aut moribus inest: tanta in bello pa-
tere solet: quem neque gloria: neque pericula excitant:
neque quicquam horret: timor animi auribus offi-
citur: sed ego uos: quo pauca memorem: aduocaui:
simul uti causam meam consilium aperirem: scitis equi-
dem milites recordari: atque ignauia Lentuli quantam
ipsis: nobisque clade attulerit: quoquo modo: dum ex ur-
be praesidia opior: in Galliam praefici nequieui. / OMNI-
Nunc uero: quo loco res nostrae sunt: iuxta ab urbe: BO.
intelligitis: exercitus hostium duo: unum ab urbe: al-
ter a Gallia obsecrat. Diutius in his locis cessari animus
maxime feracis: frumentum atque aliarum rerum egestas phi-
bet: quocumque ire placet: ferro iter aperiendum est:
quod propter uos moneo: uti fortis atque parato animo sitis
& cum prolium inibitis meminertis: uos diuitias:
decus: gloriam: praeterea libertatem: atque priam dextris ue-
stris portare. Si uicerimus omnia uobis tuta erunt.

Propediem: id est cito: uel illum diem esse pe-
tin quem sperat sese habiturum copias &c. / Si
socii patrauissent incepta: socios enim scibat
interceptos. / Seruicilis: seruorum. / Cuius: id est
quorum seruorum: dicit Priscianus figuratiue
hic poni: singularem pro plurali simul: ideo re-
pudiabat: quia existimans &c. Ita primum serui-
tia repudiabat. Sed postquam supplicium sociorum
cognouit: non tantum alienos habuit: sed etiam
multos de suis amisit: & hoc est &c. Sed postquam
nuncios &c. / Reliquosque dilabi noluerunt.
/ In agrum pistoriensem Regio est. Ita in Gallia
Catilina fugere uoluit. At Quintus Metellus
Celer ei obstitit: existimans Catilinam agitare
illa eadem: quae praediximus: scilicet in Galliam
uelle aufugere: & quia hoc existimauit &c. / Ex
profugis. Profugi dicuntur: qui de uno exercitu
fugiant ad alium. Item Metellus in pedem mon-
tis confederat: neque tamen Antonius procul aberat.
/ Aequioribus: id est planioribus. / Expeditos
in fugam: id est paratos in fugam: scilicet Catili-
na. Sed postquam Catilina uidet non esse spem
fugae: quia Metellus eum obsederat. / Neque praesidii
quia Antonius non multum aberat: uel quia
in urbe multae erant aduersae res. / In tali re: in
tanta rei aduersitate statuit. / Confligere: id est
pugnare quam primum: uel ociter etiam: & quia
statuit pugnare: itaque &c.

OMPertum habeo & cetera. In hac oratione intendit Catilina suos animare: ut fortiter pu-
gnando hostes deuincant: uel si uicti fuerint: luctuosam & cruentam uictoriam relinquant dicēs.
Compertum & c. quasi dicat multitudine uerborum nihil est opus: scio enim multitudinem uer-
borum non addere uiris uirtutem: & hoc est compertum ego &c. / Oratio: id est per orationem
quia inutilis est longa oratio: uere uirtute non addunt uirtutem: nunc uirtutis quanta audacia inest animo
cuiusque: nam naturaliter inest. / Aut moribus: id est per doctrinam: uere uerba non addunt ignauo uirtutem:
quia quem neque gloria uictoria: neque pericula: neque fuga. Vere neque quicquam horret. / Timor: autibus
officit: id est nec aures: id est per auditionem. Cum enim pericula timido enarrantur: ipse fit timidior.
/ Sed ego: & quia uerba nec strennuo: nec ignauo addunt uirtutem: non ideo uos uocaui: ut hortarer ad
uirtutem: sed quod ideo: ut pauca monerem &c. / Scitis equidem: finito exordio incipit narrare: & consilium
aperire. / Nunc uero: quo in loco: id est in quantam aduersitate. / Iuxta: id est aequaliter. / Vnus ab urbe: scilicet
exercitus Antonii: ex parte urbis. Alter a Gallia: scilicet Quintus Metellus Celer: hic autem non possumus mo-
rari pro egestate: & hoc est. / Diutius &c. / Si maxime animus ferax: id est si maxime uellemus: & ex utraque
parte obiecti sumus: ergo quocumque &c. / Aperiendum: cum sit ab hostibus impeditum. / Quapropter.
Quia ita agendum est: uos moneo &c.

LAV.
VAL.

FAV.
VAL.

¶ Potentia paucorum: & ob eam rem paru faciunt uter uincat. ¶ Licet enim ecce necessitas maxima. ¶ Amisisti: perditis bonis uestris. ¶ Hæc arma. ¶ Nisi uictor: cui semel bellū placuerit: si pacem uoluerit: necesse ē ut uictor euadat. ¶ Auertitis: abiectis. ¶ Ea uero. i. certe. ¶ Maximū periculū: quia maximo timore afficiunt: & periculis subiacent. ¶ Nam: responder obiectioni. ¶ Innulli: non uindictati sicut pecora: quia quædam modum pecora iugulantur: ita uos cū in eorum manibus peruenitis: iugulabimini. ¶ Ordines instituit: totius aciei centuriones tribuni militū: manipuli. ¶ Legati: legati qui legioni sex milium sexcentorum: & sexaginta sex hominum præerant. ¶ Pedes: cū descendisset equo. ¶ Pro loco: pro qualitate. ¶ Aspera rupe: aspero saxo reliquarum cohortium. ¶ In subsidii: si forte prima acies cecidisset. ¶ Ab his ceteris: ones: pergit dicere: quo pacto instruxit exercitū suū: dicit enim: cū a dextra in rupe aspa posuisset aciem in subsidii: manipulos collocasset: ex his delegit centuriones &c. ¶ Ab his subsidii. ¶ Centuriones: qui præerant manipulis. ¶ Euocatos: euocati dicebantur: qui scripti erant ex diuersis urbibus sociorum populi Romani. ¶ Ex gregariis. Gregarii milites dicuntur de gregariis: qui nullum ordinem habent. ¶ Curate: curam habere. ¶ Commeatus &c. Comeatus dicitur expensa commeanibus in itinere necessaria: uere in armis libertatem portatis: quia nec locus. i. ipsi loci opportunitas. ¶ Præterea o milites. A nomine officii capiat beniuolentiam. ¶ Illis. i. hostibus superuacaneum. i. superfluum. i. & tediosum pugnare: cum ut pauci potentes fiant: pugnent: quia non eadem necessitudo impendat. ¶ Quo. i. propter quod licuit: & debetis audacter aggredi: quia sponte hoc opus icipistis: uere sponte: quia licuit &c. Spectare non autem habere. ¶ Et qui intoleranda uidebantur uiris: id est non mulieribus: sed uiris diuiciastis sequi: scilicet hæc incepta mea: si uultis relinquere hæc: id est illa intoleranda: opus audacia est: uere opus audacia est: quia nemo &c. Possent aliquis dicere: melius esset effugere quæ periculū belli incurere. hoc remouet dicens: noli persuadere fugam. ¶ Nam in fuga &c. cum arma auertitis: id est proieceris: uere est dementia: quia timentibus semper imminet periculum: audacibus uero non. Sed non timendum est: immo de uictoria sperandum: quia considero &c. ¶ Necessitudo: facit uos fortes: iuxta illud. Pau-pertas secunda uiro-um: præterea loci opportunitas. Nam angustia loci &c. Ita habeo spem uictoriae. ¶ Quod si fortuna uirtuti uestre inuiderit: id est aduersa fuerit: cauete &c. ¶ Hæc ubi dixit paulum commoratus: ut se & suos præpararet ad bellum. ¶ Ordines: scilicet militum in loco. cum æquum: id est in campi planitie: quo id est: ut ex æquato periculo: quasi dicat ipse pedes fuit & ita periculum ex æquauit: & ceteros audaciores reddidit. ¶ Pro loco: id est iuxta loci capacitatem: & uere pro loco: in uti planicies. ¶ Arctius: id est strictius. ¶ Ab his: id est post hos. ¶ Collocat omnes lectos: id est electos: & euocatos: id est ab aliis uocatos. ¶ Euocatos: dicit: quia sunt tria genera militum. Euocati: qui ad bellum causa subiiciendi euocantur. Legitimi: qui legibus & sacramentis sunt ascripti. ¶ Fesulanū quædam: id est de Fesulis natum. ¶ Prope: id est iuxta.

OMNI
BO,

Commearatus abunde: municipia: atque colōia patebunt: si metu cesserimus: eadem illa aduersa fiet. Neque locus: neque amicus quisquam teget: quem arma non tegerint. Præterea milites non eadem nobis: & illis necessitudo impendat: nos pro libertate: pro uita certamus. Illis superuacaneum est: pro potentia paucorum pugnare: quo audacius aggrediamini memores pristinae uirtutis: licuit uobis scū summa turpitudine in exilio ætate agere. Potuistis nonnulli Romam: amisisti bonis: alienas opes spectare: quia illa sceda atque intoleranda uiris uidebantur: hæc seque decreuistis. si hæc relinquere uultis: audacia opus est. Nemo nisi uictor pro pace bellum mutauit. Nam in fuga salutem sperare: cum arma: quibus corpus tegitur: ab hoste auerteris: ea uero dementia est: semper in prælio his est maximū periculū: qui maxime timent: audacia pro muro habetur. Cum uos considero milites: & cū facta uestra æstimo: magna me spes uictoriae tenet: animus: ætas: uirtus uestra me hortant. Præterea necessitudo: quæ etiam timidos fortes facit: nam multitudo hostium: ne circūuenire queat: prohibent angustia loci. Quod si uirtuti uestræ fortuna inuiderit: cauete ne iuli animam amittatis: neu capti potius: sicuti pecora trucidamini: quam uiro-um more pugnantibus: scruetam atque luctuosam uictoriam hostibus relinquatis. Hæc ubi dixit paululum commoratus: signa canere iubet: atque instruit ordines in locum æquum deducit. Deinde remotis omnium equis: quo peditibus: ex æquato periculo: animus amplior efficitur: ipse pedes exercitū pro loco: atque copiis instruxit: nam uti planicies erat inter sinistros montes: & ab dextra rupe aspera: octo cohortes in fronte constituit. Reliquorum signa in subsidii arctius collocat: ab his ceteris omnes lectos euocatos: præterea ex gregariis militibus optimū quæque armatū in primam aciem subducit C. Manliū in dextera. Fesulanū quædam in sinistra parte curare iubet. Ipse cū liberis & colōis prope

¶ Aquilam: ideo prope vexillum: eo quod aquilas signa Romana scimus fuisse. ¶ Cimbrico: quod gessit: contra Cimbricos. ¶ Aeger pedibus: podagra laboras. ¶ Veteranas cohortes: id est veteranorum militum cohortes. Veterani milites dicebantur: qui diu militiam gesserant: & propterea rei militaris erant peritissimi. ¶ Tu multus causa: veterani milites subiti periculi causa conscripti erant. ¶ Post eas: post veteranos milites: quos subiti periculi causa conscripserat. ¶ In subsidii. Subsidia dicta sunt a subsidendo: eo quod post primas acies subsidiant. i. stent: & cum prima acies uicta: uel labefacta fuerit: tunc milites: qui subsidii peritissimi: prio loco ponebatur: unde prima acies pedem retulerat. ¶ Nominas: nominatim. ¶ Ipse Petreius. ¶ Pro aris: & focis pro templis & focis. ¶ Praefectus: qui princeps exercitum ducebat. ¶ Praetor: imperator idem quod facit: quo tempore motus est exercitus Antonii: & eodem Catili. motus est exercitus. ¶ A ferentariis. Ferentarii dicuntur milites levis armaturae: eo quod arma tantummodo ferebant: quae leuia manibus geruntur. ¶ Praetoria: cuius cohortis imperatoria tutela erat: hi ex robustissimis totius exercitus erant electi. ¶ Expeditis: levis armaturae. ¶ Ex lateribus non in fronte ubi Catilina uersabatur. ¶ Impremis: inter primos. ¶ Catilina: postquam Catilia: omnes suos uidet fuissos meminit suae nobilitatis: & ne turpiter caperetur in hostes confertissimos prorupit: ubi confossus est. ¶ Fusas: prostratas: caelas. ¶ Confodit: transigitur. ¶ Sed confecto. Nunc dicit Salustius: qualiter se habuerunt Romani fuso exercitu hostium. ¶ Confecto: perfecto. i. inter Catilinam & Marcum Petreium: quod in ancipiti fortuna lance steterat. Tunc uero cernes &c. & est ordo clarus.

Aquilam assitit: quam bello Cimbrico. C. Marius in exercitu habuisse dicebatur. At ex altera parte. C. Antonius pedibus ager: quod praelio adesse ne quibat. M. Petreio legato exercitum permittit. ille cohortis ueteranas: quas tumultus causa conscripserat: in fronte. post eas ceterum exercitum in subsidii collocat: ipse equo circumiens unum quemque nominas appellat hortatur: rogat: ut meminerint se contra latrones inermes pro patria: pro liberis: pro aris: atque focis certare. Homo militaris qui amplius triginta annos tribunus: aut praefectus: aut legatus: aut praetor cum magna gloria in exercitu fuerat. pluresque ipsos: factaque eorum fortia nouerat: ea commemorando militum animos accendebat: sed ubi omnibus rebus exploratis Petreius tuba signum dat: cohortes paulatim incedere iubet. Idem facit hostium exercitus: postquam eo uentum est: unde ab ferentariis praelium committi posset: maximo clamore cum infestis signis utrinque concurrunt: illi omittunt: gladiis res agitur: ueterani pristinae uirtutis memores comminus acriter instare: illi haud timidi resistunt: maxima ui certatur. Interea Catilina cum expeditis in prima acie uersatis laborantibus succurrere: integros pro faucibus accersere: omnia providere: multum pugnare. Saepo hostem ferire: strenui militis & boni imperatoris officia simul exequabatur. Petreius: ubi uidet Catilinam contra: ac ratus erat magna ui contendere: cohortem praetoriam in medios hostes inducit: eosque perturbatos atque alios alibi resistentes interficit. Deinde utrinque ex lateribus ceteros aggreditur. Manlius & Felulanus imprimis pugnae cadunt. Postquam fusas copias: seque cum paucis relictum uidet Catilina memor generis: atque pristinae suae dignitatis confertissimos hostes incurrit: ibique pugnae confodit. Sed & copio: tunc uero cerneret: quanta audacia: quanta

¶ Aquilam quam bello Cimbrico. Marius in Cimbrico bello aquilam habuit & Cimbricos deuicerat: & quia Mario bene contigit: ut circiter propter bonum omnem Catilina illam habuit: ita Catilina pro se suos regebat: sed Antonius per alium &c. ¶ Et ex altera parte &c. ¶ Quod id est propter quod nequibat in eo praelio adesse. ¶ Aeger pedibus: quia podagram patiebatur. Legatus dicitur quia ad hoc ut uicem alterius compellat: legitur. ¶ Causa tumultus: id est causa multitudinis. ¶ Homo militaris: talem describit Antonium: qui bene posset hoc agere: quod id est eo quod fuerat in exercitu amplius: id est ultra. xxx. annos ¶ Pluresque nouerat ipsos: quantum ad personarum: & eorum facta hostium Catilinarius &c. ¶ Postquam eos id est ad id loci. ¶ Ferentariis: ferentarios uocat signiferos. ¶ Strenui militis bene feriendo: & bene imperando, bene prouidendo. ¶ Praetoriam cohortem. Legio constat ex sex milibus: sexcentis. lxxvi. sunt autem in legione. xiii. cohortes: unaquaeque constat ex xlii. et quingentis militibus. Terti. decima uero ex sexcentis. lxxvi. & illa uocabatur praetoria: quae quia fortior erat: idcirco a Petreio est in medios hostes perducta. Item in unaquaque cohortia sunt decem decaniae: & sex milites: quae praetoria dicebatur: quia illi praerat praetor: uel quia facta erat de praetoribus. ¶ In confertissimos: id est in densissimos & cetera. ¶ Sed confecto & cetera: dum pugnare steterunt maxima uirtus in Catilinariis potuit notari: sed post

quam occiderunt & hoc. ¶ Sed confecto praelio & cetera,

OMNIA
BONI.

CONIVRATIO

LAV.
VAL.

¶ **V**is: cōatus. ¶ Amīssa anima. luita. ¶ Diuer-
sius: a suis. ¶ Catilina uero longe. Catilina non
modo contentus fuit non fugere, uerum etiam
Romanos irrumpere uoluit: ne inultus mori-
retur. ¶ Ingenuus libere natus esset. ¶ Iuxta: si,
militar. ¶ Tamen: quamuis cāsus esset exercit⁹
Catilinā. ¶ Volentes: ut spoliarent. ¶ Lætitia:
eorum: qui inimicos reperiēbant. ¶ Mōror: lu-
ctus eorum qui amicos: cognatos: aut hospites
inuenerant.

OMNI
BO.

¶ Tegebat: scilicet mortuus eundem locū: quē
quisq; uiuus occupauerat. ¶ Aduersis uulnerib⁹
idest oppositis: pectore enim fixi erant: non a
tergo. ¶ Spirans: idest spiritum ducens. ¶ Iuxta
idest æqualiter: pepererūt suā uitā & hostium
quia neq; suā: neq; hostium uitā pepercerunt:
neq; tamen sic ex utraq; parte habuerunt: ga-
tandem Romani uictoriam obtinuerunt: non
tamen lētā: sed cruentā: & luctuosā. Multi
autem illorum, qui ex castris perfecti sunt: alii læ-
tabantur: alii tristabantur: & hic esset lætitia ī uul-
tu pro hostibus inuentis: & gaudium in corde:
iterum pro hostibus. mōror: in corde pro ami-
cis: luctus in uultu: iterum pro amicis &c. Amē.
Salustii Crispi de Catilinario bello scriptū fœ-
liciter explicat.

FINIS.

uis ai fuisset in exercitu Catilinā. Nam fere quem
quisq; pugnādo locum uiuus cōperat: eum amī-
sa anima corpore tegebat. Pauci autem: quos me-
dios choors prætoria discēcerat: paulo diuersius ia-
cebant: sed omnes tamen aduērsis uulneribus cō-
ciderant. Catilina uero longe a suis inter hostium
cadauera repertus est. Paululum etiam spirans: se
rociāq; animi: quam habuerat uiuus in uultu re-
tinens. Postremo ex omni copia: neq; in plio: neq;
in fuga quicquam Ciuis ingenuus captus est: ita
cuncti suā: hostiūq; uitā iuxta pepercerāt. Neq;
tamen exercitus populi Romani lētā: aut incruē-
tam uictoriam adeptus est. nam strenuissimus q̄
q; aut occiderat in prœlio: aut grauiter uulnerat⁹
discesserat. Multi autē: qui de castris uifendi: aut
spoliandi gratia processerāt: uolētes hostilia ca-
dauera: amicum alii: pars hospitem: aut cognatū
reperiēbant. Fuere item: qui inimicos suos cogno-
scent: ita uarie per omnem exercitum lætitia: mō-
ror: luctus: atq; gaudia agitabantur.

FINIS.

¶ **I**oānes Chrysostomus Bartholomeo Soldo fratri salutem. Dedi operam mi frater: ut Sa-
lustii de bello Iugurthino interpretationem inchoarem: ut haberes quod: & utiliter legeres: &
commode doceres. Cum opus absoluero, curabo illud ad te transmittere. Tu interea da ope-
ram: ut memorię teneas: quā pręcepta dederim tibi: cum a te discederem. Scolasticos assiduo
studio: atq; labore prosequere: eosq; oī diligentia custodi. Plura scriberem: nisi celeritas nunciū
phiberet. Vale. Ex monasterio sancti Leonardi. q̄nto Calē. Ianua. M. cccc. lxx. extra Veronā.
¶ **I**oannes Chrysostomus Bartholomeo Soldo fratri salutem. Mitto ad te expositionem in
Salustium de bello Iugurthino: sicuti eram pollicitus: opus summo labore confectum. Quia
in re ideo maior est a me labor susceptus: q̄ non solum sententię: resq; ipsę mihi fuerunt ex-
plicandę: sed ordo quoq; uerborum multis in locis est demonstratus: ut & tu ipse melius intel-
ligeres: & alios facilius doceres. Tu si Salustium: & interpretationem: atq; expositionem no-
stram diligenter intuitus fueris: aditum intelligentię tibi multas ad res apertū esse cognosces.
Te rogo: ut des operam: ne tantus labor frustra a me susceptus: ne ue ex industria mea igna-
uia tibi parata esse uideatur. Quod si te hoc opere nostro delectatum eē intellexero: ad alia ma-
iora aggredienda studium meum excitabis. Quantum enim tibi prodesse scis: ego etiam quā-
tum possim itelligo. Nemo enim est qui te mihi in hac luce Charior sit: uel cui plus ingenium
meum desudare cupiam. Sed fac te dignū pręstes: in quem talia a fratre officia conferantur.
Cum epistolā legeris: Brixiam te conferes ad sanctū Saluatorē: & fratrem Stephaninū conue-
nies: cui opus tibi assignandū tradidi. Curabisq; ut textū correctissimum habearis: atq; ita lege:
ut meo labore pficere incipias. Vale. & Pasinum tuum cura diligenter. Vxorē: ceterosque
meos nomine meo saluta. Datum Patauī. xy. Calē. Iulī. M. cccc. lxx.

Commentaria Ioannis Chrysostomi Soldi Brixiani in bellum Iugurthinum.

Salustius Cuius Romanus Senatorii ordinis fuit. Hic primo se ad rempublicam contulit: & in ea aliquandiu uersatus ē: postea cū ei in senatu (ut tradit Acron) a censoribus obiectum esset: q̄ libertinarum sectator esset: tum ille non se matronarum: sed libertinarum sectatorem esse testatus est: atq; ideo senatu repulsus est: quod & in principio belli Catilinarii: & in praesenti exordio excusat. Dicit enim aliam fuisse causam: quamobrem se ab administratione Reipublicae remoueret: q̄ uidelicet uirtuti honos non daretur: sed ambitio omnia uirtutis praemia possideret. Sed re uera constat Salustium infamia circa foeminas laborasse. Nam ut idem Acron refert: in Faustinae Syllae filiae & Milonis uxoris adulterio deprehensus ab ipso Tito Anio Milone flagellis caesus est. Igitur Salustius ob eiusmodi flagitia a senatu remotus: cum intelligeret sibi ob tantā ignominiam aditum ad honores poenitus interclusum: omīssa cura Reipublicae: se ad historiam scribendam contulit. In qua re ita claruit: ut omnibus qui historiam scripserunt: oīum iudicio anteponatur. Et quemadmodum apud graecos Thucydides Herodotum: ceterosq; qui historiam scripserunt nobilitate & artificio dicendi superauit: sic apud latinos Salustius Liuium ceterosq; historicos facile uicit. Vnde Quintilianus Thucydidi Salustium comparat. Liuium Herodoto. Porro tā in Thucydide: q̄ in Salustio mira breuitas quaedam & affectata rerum ubertas commendatur. Nam uterq; ita rerum frequentia creber est: ut uerborum, ppe numerum sententiarum numero consequatur. Genus autem dicēdi p̄ssum & nitidum & omnino rebus magis: q̄ uerbis redundans. In hoc autem opere bellum: quod Romani cum Iugurtha rege Numidiaē gesserunt conscribit. Sed ante praemittit exordium: in quo causam: ut diximus: ostendit quamobrem se ab administratione Reipublicae ad historiam scribendam contulit: ne forte ignauia daretur: si uel tadio laboris: uel metu periculi potius q̄ iusto iudicio animi Remp. reliquisse uideretur. Dicit enim sic. Cū multa sint studia & exercitia animi: quibus summa laus & claritudo comparari possit: ueluti consilio Rempu. regere: dare operam litteris: & alia huiusmodi. Hoc tempore mihi non placuit per administrationem Reipub. laudem & gloriam comparare: quia uidebam hoc tempore imperia & honores & magistratus dari hominibus indignis & non uirtute praeditis: sed ambitione corruptis. Et propterea aliud studium atq; aliud exercitium animi querendum esse putaui: in quo laudem & gloriam comparari possem. Sed ex oībus studiis: quae exercentur animo atq; ingenio: utilissimum uisum est historiam scribere: & memoriae mandare res gestas. Et ideo ad hoc studium atq; exercitium me contuli: omīssa cura Reipublicae. Sed uideamus quomodo paulatim ueniat ad exponendam hanc causam: atq; hunc sensum explicandum.

ALSo queritur. In iuste inquit homines conqueruntur de natura sua iudicantes: q̄ natura sua imbecilla sit: & uiribus infirma: & breui tempore duret: & q̄ fortuna potius q̄ cōsilio regatur: id male faciunt: qui sic conqueruntur. Nā ego contrarium existimo. Nihil enī esse puto maius: aut prāstabilius natura hominis: homo enim cūctis animantibus prāstat: & excellit. Nam homo capax est rationis. & c. omnia animantia prāter hominem: carent ratione. Est autem ratio aspectus animi: qui per seipsum uerum non per corpus intuetur. Et ratio est, per quam uerum a falso discernitur. Et hac rōne carent cātera animantia prāter hominem. Falso. Ordo est. Genus humanū falso queritur: id est conqueritur de natura sua: q̄ imbecilla scilicet ipsa natura: atq; aui brevis regatur potius forte: q̄ uirtute. Falso. i. false. est aduerbium. i. iniuste. Genus humanū. i. hoīs. Quod imbecilla est uiribus infirma. Ecce causā: quare homines conqueruntur de natura sua. Tres sunt causā: primam causam eē dicunt quia natura hominis infirma sit uiribus. Nam multa sunt animalia fortiora hominibus quantum ad uires: ut bos: leo: & multa alia. Secundā causam esse dicunt: quia natura hominis brevis ætatis est. Nam ætas hominis brevis admodum est: pauci enim sunt: qui centesimum annum attingant: multi inter ipsa infantia primordia in tereunt: deniq; cōmunis hoīm natura: uix sexagesimum annum attingit. Tertia causa: quare cōqueruntur de natura sua est: quia dicūt: hominē magis regi & gubernari a fortuna q̄ a cōsilio: propterea quia dicūt hoīem multis casibus fortunæ esse subiectū: nō possunt humana rōne: neq; cōsilio euitari. Sed has oēs rōnes inferius

IOAN.
CHRI.

CRISPI SALVSTII LIBER DE BELLO INIVGVRTHINO.

ALSO queritur de natura sua genus humanū q̄ ætas imbecilla, atque aui brevis, forte potius quā uirtute regatur. Nā contra reputando, neq; maius aliud, neq; prāstabilius inuenies, magisq; naturæ industriam ho-

minum, q̄ uim, aut tempus deesse. Sed Dux, atq; imperator uitæ mortalium animus est, qui ubi ad gloriā uirtutis uia crassatur, abunde pollens, potensque, & clarus est, neque fortuna eget.

confutari: & eas falsas esse ostendit. Aui. i. ætatis temporis. Fortē hoc ē fortuna: & est casus ablatiui: imminatiuus est fors. Terentius. Quod fors feret feram. Quam uirtute. i. cōsilio: & iudicio animi. Nā contra reputando, Ordo est. Nam reputando contrariū inuenies aliud inaius: neq; prāstabilius. Ipsa natura hominis magisq; inuenies industriā hoīm deesse naturā q̄ uim: aut tēpus. Nam cōtrariū dico: q̄ genus hominū falso cōqueritur: & contrario existimado nihil inuenitur prāstabilius humana natura. Et reddit cāusā: quare dixitq; genus humanum falso cōqueritur. Et confutat eas rōnes: p̄ quas hoīs cōqueritur de natura sua. Dicit. n. i. diligēter inspicere uolumus: nō uires: aut tps deest natura hominū: sed industria q̄ si hoīs uellēt exercere animū: & ingenii: satis uiribus fortes: & ualidi esse uiderent: & ubi brevis uitā eē uident: exercendo uirtutē animi: & ingenii: imortales efficere: q̄a memoria eorū nunq̄ periret: p̄clarū aliqd monumentū ingenii sui relinqueret. Et certe neq; est: quod dicit. Ecce quis Salustius ipse scdm naturā humanā breui tpe durauerit: tñ q̄a p̄clā ingenii sui monumentū reliquit: memoria eius æterna manebit. Et hoc est: qd dicit. Nam p̄ q̄a. Contra reputādo cōtra existimādo. Prāstabilius. i. excellētius. Industria. i. exercitationē animi: & ingenii. Quā uim Refert ad id qd dixit. Imbecilla. Aut tps ad id qd dixit. Aui brevis. Sed dux. Ordo est. Sed aius ē dux: atq; ipator uitæ mortalium. i. aius ē abūdē pollēs potēs & clarus: neq; eget fortūa, ubi. i. quādo crassatur. Ille aius ad gloriā uia uirtutis. Sed dux. Ac si diceret. Ita qd em hoīs cōquerunt de natura sua: dicētes illā eē infirmā: & brevis ætatis: & fortunæ esse subiectā. Sed ego ostendā illos falsum existimare: & iniuste cōqueri. Et hic incipit cōfutare opinionē eorū: qui existimāt & cōquerūt: q̄ natura hoīs sit infirma: & brevis ætatis: & q̄ fortūa potius q̄ cōsilio regat. Dicit enī sic. Hō cōpositus est ex aīa & corpe. Anima a deo ē. corpus a terra. Aius: sūde aīa dñari debet: corpus seruire. Si igit hō aīum teneat corpi iperantē: neq; pmitrat illū uincit: & pessundari a uoluptatib⁹ corporis: sed illū ad uirtutes exercere: sine dubio satis uiribus potēs erit: neq; a fortūa reges: sed ipse reget fortūam: & eas res geret: quāq; memoria æterna erit: ut cū ipse hō mortuus fuerit: tñ facta eius uiuāt. Et ita ostēdit quēdam modū hō possit ætatē suāq; naturā brevis ē: mēoria excellētū factōrū: q̄ lōgissimā facere. Sz dux. i. rector: ita anim⁹ regit corp⁹. Impator. i. dñs. Nā aius dñat: corpus autē seruit: unde ipse Salustius in Cailinario. Animi impio, corpus seruitio magis utimur. Alterq; nobis cū diis. alterq; cū bellis cōmūe ē. Mortaliū. i. hominū. Qui cū inquit aius tēdit ad gloriā p̄ uia uirtutis. satis potēs ē. & uiribus ualēt. neq; fortūa idiget. cōtra opinionē eorū q̄ dicūt. q̄ natura hoīs. i. hō sit imbecillus & a fortūa regat. Ad gloriā Gloria est frēqns fama cū laude. Virtutis uia. i. p̄ uia uirtutis. Crassatur. i. tēdit. uadit. & crassatur uēitab eo. qd est gradior. & crassatur. scdm Noniū Marcellū duo significat. aliqñ crassari est supra modū seruire. aliquando significat ambulare ut hoc loco. Potens. i. ualens. uirtute: potens. i. uiribus. Clarus. nobilis. Neque fortuna eget. quia animus prouidet sibi ea. quæ sunt necessaria ad gloriā comparandam sine adminiculo & prāsidio fortunæ

IOAN.
CHRI.

Quippe. i. quas. **Q**uæ. i. fortunare dico q̄ animus nō indiget fortūa: q̄a animus per se sibi parat: & acquirit probitatem: & industriam: & alias bonas artes: quibus tendit ad gloriam: quas res fortūa nec dare cuiq̄ nec tollere pōt. **B**onas artes. i. bonos mores: & uirtutes: nam artes in numero plurali mores significat. **S**in captus. ordo est. Sed infirmitas naturæ accusatur: & quicq̄ authores transferūt suā culpā ad negiciā. ubi. i. quā uel postq̄ uires: tempus: & ingeniu defluxere per seccordiam si animus captus prauis cupiditatibus est pessundatus: ad inertiam: & uoluptatem corporis ufus paulisper perniciofa libidine sin captus. ita quidē animus satis est potens: & clarus: neq̄ fortuna indiget: quando per uirtutem exerceat ad gloriam: imperium retinet supra corpus. **S**ed contratio. Si animus uincat a uoluptatib⁹ corporis: ignauia & libidini deditus cum homo ad finē uitæ suæ puenierit: atate consūpta i luxu: & inertia: & nihil præclarū: & memoria dignū in tota sua uita gesserit: continuo naturā culpā humanā: cū reuera nō natura: sed uitia culpāre debeat. **C**aptus: i. irretitus. **P**rauis: peruersis. **P**essundat⁹ est. i. calcatus. **A**d inertiam: pigritia: ut nihil agere uelit memoria: & laude dignū. **V**oluptatē corporis: ueluti ad luxuriā & gulā: his. u. uitis uigor animi enervat. **P**erniciofa: mala: & dānosa. **V**bi p seccordiā. i. ignauia: & negligentiam. Seccordia. pprie est negligentia animi: in inertia ē negligentia corporis: seccordia dicta: quasi seorsum a corde. **D**effluxere. i. transiere. **N**aturæ infirmitas accusat. i. culpā: q̄a dicūt naturā infirmā eē: & imbecillam: ut pati nō possit tot labores. Nā cū uident in uita sua nihil prælagē: & memoria dignū gessisse: dicūt hoc euernisse pp imbecillitatem humanæ naturæ: quæ tot labores pati nō pōt. Atq̄ ita culpant naturam: cum potuissent ipsos culpāre: qui se rotos uoluptatibus corporis dederūt: & luxuriæ: atq̄ ignauie seruierunt. **S**uam quicq̄ culpā authores ad negocia transferunt: id est. aut culpā in naturā transferunt: aut in aliquod aliud negociū: cū potius in seipsos culpā transferre deberent. **C**ulpā scilicet q̄ nihil in uita sua præclarū: & memoria dignū gesserunt. **A**d negocia: id est ad res: quæ in humana uita contingunt. Multa enim contingere possunt hominib⁹ illū impediunt: ne præclarū aliquid gerere possint: ægritudo: inopia. Sed reuera seipsos potius q̄ aliquid aliud culpāre deberent: q̄a animū uirtutib⁹ excolere noluerunt. Sed illū prauis cupiditatibus: ac uoluptatibus corrumpi permiserunt. **Q**uod si hominibus. Ordo est. **H**oies neq̄ regerentur magis casibus: q̄ regerent casus: & procederēt eo magnitudinis: ubi p mortalib⁹ fierent æterni gloria: si tanta cura bonæ regē esset ipsis hoibus: quāto studio petunt aliena: ac nihil pfutura. & multū ēt piculosa. Docet quomodo possint hoies facere: ne regantur a fortuna: sed ipsi regant fortunam: & quomodo possint ex mortalibus immortalis fieri nō natura: sed æternitate gloria. Et ita perstat in proposito: ut ostendat falso homines cōqueri: q̄ natura hūana sit breuis: & q̄ a fortuna regat. **D**icit enim: si homines tanto studio bonis artibus & uirtutibus operā darent: quāto studio caduca: & nihil profutura quærunt. pfecto nō magis regerent a fortuna: q̄ ipsi infortunati regerent: & ad eam magnitudinem perueniret: ut pro mortalibus: gloria immortales fierent. **B**onæ regē. Omnino tria sunt genera bonorū: uidelicet bona animi: bona corporis: bona fortunæ. Bona animi sunt uirtutes: uidelicet iustitia: prudentia: fortitudo: temperantia. Iustitia autē diuiditur in has partes. I. religionem: pietatē: gratiam: uindicationē: obseruantiam: & ueritatem. Prudentiæ partes sunt memoria: intelligentia: prouidentia. Partes fortitudinis: magnificencia: fidentia: patientia: perseverantia. Temperantiæ partes: continentia: clauentia: modestia. Hæ igitur uirtutes: earumq̄ partes bona animi dicuntur: quæ stabilia sunt. nec a possidēte possunt auferri. Bona corporis. sunt incolumitas: sanitas: uelocitas: uires: pulchritudo: & hæc instabilia sunt: & breui tēpore dilabuntur. Bona uero fortunæ sunt diuitiæ: honores: dignitates. Et hæc quoq̄ bona nequaquā stabilia sunt: sed pro arbitrio fortunæ serūt: uelut xpiana religio fortunā tollat: & cuncta nutu diuino regiat: quæ uenire cōstmet. Dicit ergo Salustius. Si homines bona animi tāto studio: atq̄ sollicitudine quærerēt: quāto studio quærunt bona corporis: atq̄ fortunæ: quæ sunt caduca: & instabilia: profecto nō magis regerentur a fortuna: q̄ ipsi regerent fortunam: & ex mortalibus gloria æterni fierent. **B**onarum: scilicet bonarū animi: quæ sunt uirtutes: quas supra posuimus. **A**liena: id est extranea a nobis. bona fortunæ: sicuti sunt diuitiæ: quæ bona externa dicuntur: quia sunt extra nos. **A**c nihil profutura: quæ nihil pdesse possunt in appmo plerūq̄ obsunt. **P**ericulosa: quis nescit: diuitias multis sæpe periculo & exitio fuisse. **P**etunt: appetunt: quærunt. **N**eque regerent magis a casibus. Causa quare hoies putant naturā hūanā casibus fortunæ eis auferri: sed dicunt naturam humanam fortunæ eē subiectā. Sed sequantur bona animi: sequantur uirtutes: & quæ ab eis auferri non possunt: & tunc intelligent: id quod p̄st uerū: uidelicet naturam humanam casib⁹ fortunæ non esse subiectā. **E**t eo magnitudinis procederent. id est ad eam magnitudinem peruenirent.

quippe quæ probitatem: industriam: aliasque bonas artes: neq̄ dare: neq̄ eripere cuiquā potest. Sin captus prauis cupidinibus ad inertiam: & uoluptates corporis pessundatus est: perniciofa libidine paulisper ufus: ubi per seccordiā uires: atq̄ ingenium defluxere: naturæ infirmitas accusatur: suam quicq̄ culpā authores ad negocia transferunt. Quod si hominibus bonarum rerum tanta cura esset: quanto studio alienarū nihil pfutura. multumque etiam periculosa petunt. neque magis regerentur casibus. q̄ regerent casus. & eo magnitudinis procederent. ubi pro moralibus.

¶ Gloria æterni ubi sunt mortales: efficerentur immortales: non quia non morerentur: sed quia post mortem facta eorum uiderent. ¶ Nam uti. Ordo ita res cunctæ: & omnia studia nostra sequuntur alia naturam animi. alia naturam corporis: uti pro sicut genus humanum compositum est ex anima & corpore. ¶ Nam uti. Ostendit quomodo fieri possit id quod dixit: scilicet ut homines ex mortalibus: gloria immortales: & æterni fieri possint. Dixit enim. Sicut homo compositus est ex anima & corpore: anima autem immortalis est: corpus uero mortale: sic etiam omnes res: & omnia quæ facimus: alia sunt mortalia: alia uero immortalia. Mortalia sunt ea quæ pertinent ad corpus: sicut est pulchritudo diuitiarum. Nam ista pertinent ad corpus: & ad tempus pereunt. Immortalia uero sunt ea: quæ pertinent ad animum: siue ad animam sicuti sunt ea: quæ exercentur consilio prudentia: & ingenio: & hoc breuiter dicit. Bona animi: immortalia sunt ipsa anima. Bona corporis: & fortunæ sunt mortalia: sicuti corpus. Si ergo ex mortalibus immortales effici cupimus: sequamur bona animi: & omittamus: ac contemnamus bona corporis: & fortunæ: quia illa sunt eterna: & immortalia: hæc uero mortalia: & corruptibilia. ¶ Studia quoque omnia. id est omnia exercitia. scilicet quæ facimus: & exercemus. ¶ Alia sequuntur naturam corporis: sicuti sunt bona corporis: & fortunæ: quæ sunt mortalia: & corruptibilia: sicuti corpus: alia sequuntur naturam animi: & hæc sunt bona animi: quæ sunt immortalia: sicut ipsa anima. ¶ Igitur præclara facies. Ostendit: quæ sunt ea: quæ sequuntur naturam corporis: & quæ sunt illa: quæ sequuntur naturam animi: dicit ergo: pulchritudo corporis: magna diuitiarum: præterea uis corporis: & cætera huiusmodi: quæ ponunt in numero bonorum corporis: uel fortunæ: sequuntur naturam corporis: quia sunt mortalia: sicuti corpus: & breui tempore pereunt. ¶ Ad hoc

IOAN.
CHRI.

gloria æterni fieret. Nam uti genus hominum compositum ex corpore. & anima est. Ita res cunctæ: studium quoque omnia. alia corporis. alia animi naturam sequuntur. Igitur præclara facies. magna diuitiarum. ad hoc uis corporis. & alia huiusmodi omnia breui dilabuntur. At ingenium egregia facinora. sicuti anima immortalia sunt. Postremo corporis. & fortunæ bonorum. ut initium. sic finis est. Omnia quoque orta occidunt. & aucta senescunt. Animus incorruptus æternus. rector humani generis agit. atque habet cuncta. neque ipse habetur. quo magis prauitas eorum est admiranda. qui corporis dedit gaudiis. per luxum. & ignauiam ætatem agunt. Cæterum ingenium. quo neque melius. neque amplius aliud est in natura mortalium. incultum. atque secordia torpescere sinunt. quum præsertim tam multæ. uariæque artes animi sunt: quibus summa claritudo parat.

¶ præterea. ¶ Dilabunt: cadunt & pereunt sicuti corpus. ¶ At ingenium. Nunc ostendit: quæ sint illa: quæ sequuntur naturam animi: & immortalia sunt ipsa anima. ¶ Ingenium egregia facinora. id est præclara facta ingenii. sicuti est dare operam præterea: gressus madare memoria: causus forenses oratoria facultate tractare: & eas scriptis ac memoriam commendare. consilio iuuare reipublicæ. hæc & huiusmodi præclara ingenii ac uirtutis opera immortalia sunt: sicuti anima. ¶ Postremo corporis. Ordo est. Postremo si ceteri finis bonorum corporis: & bonorum fortunæ: id est sicut est initium: ac si diceret. quod opus est multa dicere: bona corporis & fortunæ: sicuti habent principium: sic & habent finem: quæ necesse est ut o quod oritur aliquando moriatur. & o quod crescit aliquando senescat: & o quod aliquid producat. Sed alia est ratio animi: quia animus æternus est: & propterea opera eius æterna sunt similiter. Æternum dicimus: quod est sine principio: & sine fine: sicuti est deus. quod nec principium habet nec finem. Sed anima licet finem non habeat: tamen habet principium: quia a deo creata est. ¶ Omnia quoque orta occidunt: id est omnia que sunt nata aliquando moriuntur. Et occido media correpta significat mortis: media uero producta significat interficere: primum a cadendo: sed & a cado compositum est. ¶ Aucta: quæ crescit. ¶ Animus incorruptus: id est incorruptibilis: & immortalis. ¶ Æternus. id est qui finem non habet. ¶ Rector humani generis: quia animus & uirtute eius cuncta gubernant. ¶ Agitur: id est regitur. Vitgilius in primo æneidos. Tros tyrosque mihi nullo discrimine agel: id est regel. ¶ Habet: id est tenet & itelligit: habere significat intelligere: ut ait Donatus in Terentium. Quod enim tenemus corpore habemus quoque commune animo. quod habemus intelligimus. ¶ Nam se habet: ipse animus non itelligitur. ¶ Quod. propter quod. Nunc concludit dicens. Cum hæc ita sint: reprobare debemus magnopere illi qui in uita laetantur modo curam corporis habent: animum autem: atque ingenium incultum: & in exercitum relinquunt. cum multæ sint attestatæ multa studia in quibus. si animum & ingenium exercere uellent. summam laudem: & gloriam comparare. possent. & hoc est quod dicit. ¶ Præuitas. id est peruersitas. ¶ Corporis gaudiis. id est uoluptatibus. ¶ Per luxum: atque ignauiam ætatem agunt: id est uiuunt luxuria: & ignauia. ¶ Cæterum: id est sed. ¶ Amplius: id est maius: nihil enim est melius: aut maius ingenio in natura hominis: quia per exercitationem ingenium torpescit. ¶ Secundaria: id est negligetia. ¶ Torpescere: marcescere: corrumpi. ¶ Sinunt. permittunt. ¶ Cum præsertim tam multæ. Paulatim descendit ad id quod supra diximus: uidelicet ut ostendat rationem consilii sui: quod reposita curat & administratione reipublice. ad historiam scribendam contulerit. ¶ Tam multæ uariæque sunt artes animi. n. sunt studia: ac multæ artes in quibus ingenium exercere licet: ad gloriam cõparandam: uel ut dare operam præterea: in administratione reipublice. uel in aliis. forenses tractare: historiam cõscribere: hæc omnes artes animi: atque ingenio. exercent: ex quibus summa claritudo comparatur. ¶ Claritudo: gloria: fama. ¶ Parat. id est comparat: & acquirit

IOAN.
CHRI.

¶ Verum ex histartibus Supra generaliter docuit: quē admodū hoīes possint ad summā gloriā peruenire: si uidelicet contēnere uelint bona corporis & fortunā: & amplecti bona animi uidelicet uirtutes: & si nō pariantur animū: & ingenium suū ocio: & ignauia torpescere: praesertim cum multa sint studia: ac multae artes: in quibus illud ualeant exercere. Nunc specialiter ad causam suam descenditur ostendat in qua arte potissimū ingeniu suū exercere uoluerit. Dicit. n. cū administratio reipublicae una illarum artium sit in quibus si animus: & ingenium exercentur summa gloria comparari potest. Non placuit mihi hoc tempore in hac arte ingenium meum exercere: & propterea me ad aliam artem atque ad aliud studium contuli uidelicet ad historiam scribendam: quoniam inter cetera studia hoc maxime utilissimum est: memoriae mādare res gestas: & ita honesto nomine factum suū excusat. Nam cū pp flagitia sua turpiter a senatu repulsus: administrationē reipub. relinquere coactus sit: uidet se non coactū sed sponte: & certo iudicio reipublicam reliquit. quia uidelicet honores: & magistratus datur non uirtute praeditis: sed ambitione corruptis: & hac de causa relicta Republica se ad historiam scribendam contulisse. ¶ Verum ex his

Multae & uariae sunt artes animi: ex quibus summa gloria cōparatur: sed ex his artibus administratio Reipublicae hoc tempore mihi non uidetur esse cupienda. ¶ Verū id est sed: ¶ Magistratus officia publicae: ut praetura: aedilitas: tribunatus. ¶ Imperia: ut erant consules: & proconsules. ac etiam praetores. ¶ Nam erant praetores urbani: & praetores prouinciarū. ¶ Hac tempestate. i. hoc tempore. ¶ Quoniam neque uirtuti honores datur. Reddit causam. quare administratio reipublicae hoc tempore sibi non placeat. Dicit enim hoc tempore nemo per uirtutē ad honores aspirat: id est nemo per uirtutem honores assequi potest. Et quia occurrit illud. Si non potes o Salusti per uirtutem honores adipisci: ad piscare per fraudem. & ambitionem sicut multi faciunt. Sed hoc quoque offendit non esse faciendū. Dicit. n. illi qui per latrocinia. & uim. & fraudem. & ambitionē honores. & magistratus assequuntur. in magno periculo uersant: ualde enim periculosum est uel se per uim patriam regere. & reipublicam administrare. etiam si delicta. & peccata corrigas. quia si postea rerū conditio mutet: imminet tibi haec mala ab his quorum delicta correxisti. uidelicet caedes: exilium: direptio bonorū tuorū: & alia huiusmodi mala. Si autem delicta: & peccata non corrigas idementia summa est uelle regere: & nihil proficere. ¶ Quoniam neque uirtuti honores datur: aut per uirtutē peruenitur ad honores & magistratus: aut per fraudē: & uim: & ambitionē. Sed hoc tempore per uirtutē non peruenitur per fraudē uero: & ambitionem peruenitur quidem sed cum magno periculo: & hac est causa: quare hoc tempore administratio reipublicae mihi non placet. ¶ Neque uirtuti honores datur. i. quia hoībus uirtute praeditis hoc tempore non dantur honores: & magistratus: sicut consulatus: praetura: aedilitas: tribunatus: imperia. Imperium dicitur proprie praetura: & cōsulatus: quādo aliquis in prouinciā mittit cū officio publico: & exercitū: sicuti quādo Caesar missus est in Gallias: quatuor legionibus praefectus: hic dicebatur esse cum imperio. ¶ Virtuti. i. hōi uirtute praedito & ornato. ¶ Neque illi quibus per fraudem ius fuit utique tuti: aut eo magis honesti sunt. i. neque illi qui assequuntur magistratus: & honores per uim: & fraudē: & ambitionē sunt tuti: quia in magno periculo uersant: & quomodo uersant in magno periculo: ipse subdit causam: quia periculosum ualde est per uim patriā regere uel letitia si possis: & si delicta corrigas: sicut iustus est. Sed quare periculosum est per uim patriā regere: reuera si postea status regis mutet: haec omnia mala imminet tibi ab his: quorum delicta correxisti: & qui uolebant regere Reipublicam: uidelicet caedes: exilium: direptio bonorū tuorū: & alia mala his similia. Et hoc est quod dicit. ¶ Per fraudem. i. per ambitionem: per uim. Ambire est blanditiis circūuenire. Qui ergo per ambitionē magistratus obtinere uolebant: populum largitione pecuniarum: & numerum corrupteabant. aliquando cōuiua populo exhibebant: & eo modo fauorem populi sibi conciliabant. ¶ Ius fuit id est potestas publica fuit. i. illi qui magistratum affecti sunt per fraudem. ¶ Vtiq: tuti non sunt tuti. quia in magno periculo uersant. & statim causam ipse subiungit. ¶ Aut eo. id est propter id uidelicet. quia affecti sunt magistratū. ¶ Magis honesti sunt. i. propter eum magistratum. quem per fraudem affecti sunt. non sunt magis honorati. quia magistratus sic acquisitus. non tam illis honoris est. quā de decoro. uel quā melius est. non sunt magis honesti. i. non sunt magis boni. non sunt meliores. neque enim honor homini uirtutem. aut bonitatem addit. ¶ Nam quidem regere. Quare dixit. quod illi non sunt tuti: qui honores assequuntur per fraudem. & uim. quia periculosum est per uim patriam regere uelle. Et hoc est. quod dicit. ¶ Regere uel parentes. hoc quod dicit de parentibus. ideo dicit. ut ostendat tam turpe esse per uim patriam regere uelle. quam etiam ceterum turpe. si quis per uim parentes. patriamque suam regere uellet. Ostendit ergo Salustius. turpe esse. & periculosum patriam & parentes regere uelle per uim. ¶ Nam Quidem regere patriam. & parentes. Ordo est. Nam regere uel patres. aut patriam: tamen est importunū. quāquā possis id. & quāquā delicta corrigas. praesertim cū omnes mutationes regis: portendant caedē. fugā. & alia hostilia: quāquā id possis. scilicet facere. ac si diceret. etiam si possis per uim patriam regere. & eius delicta corrigere. tamen non debes. quia & turpe est. & periculosum. ¶ Importunū. i. cōmodū & periculosū. Importunū. quasi sine portu. Mare autem. quod caret portu ualde incōmodū est: & periculosū

Verum ex his: magistratus: & iperia. Postremo omnis cura rerum publicarum: minime mihi hac tempestate cupiēda uident. Quoniam neque uirtuti honores datur: neque illi quibus: per fraudē ius fuit: utique eo magis tuti. aut honesti sunt. Nā uel quidē regere patriam: aut parētes: quāquā id possis: & delicta corrigas. tamen importunū est: quum praesertim

Omnes rerū mutationes q̃ si mutet̃ status rerū: ut q̃ tui erāt inimici, l̃ repu. obtineāt postea principatū. IOAN:
iminent tibi hæc mala. ¶ Cades exilii: & alia huiusmōi mala. ¶ Eūgami idest exilii. ¶ Aliq̃ hostilia: alia CHR.
mala: q̃q̃ hostes facere solēt: ut idest pro bonorum. ¶ Portēdanti. denūciēt. ¶ Frustra autē niti. Vide
quid dicat, Velle regere patriā per uictiam si possis: tamen est turpe: & periculosum. Velle autē reges
re p̃tūm: & nō possē: hæc est sumā stultitia. Et hoc est qd̃ dicit, ¶ Frustra autē niti. ¶ Ordo autē est. Sed ex
tremā demētia frustra nitimur: quārerē aliud: nisi odium fatigando se. Et hoc dicit: nisi forte quēdam inho-

IOAN.
CHRI.

¶ Gratiam querere: gratiā & fauorem acquirere. ¶ Qui se reputauerint. Ordo est. Profecto illi existimabat me mutauisse iudicium animi magis merito q̄ ignauia: & maius commodum uēturū Reipublicā ex ocio meo: q̄ negotio aliorum: si quid est illi reputauerint: & quibus temporibus ego sum adeptus magistratū & quales uiri nequiuertint assequi idem: scilicet quod ego adeptus sum: uidelicet magistratū: & postea q̄ genera hominum peruenierint in Senatum. Illi inquit intelligunt me non propter ignauiam: sed iustus de causis subtraxisse ab administratione reipublicae: me ad historiam scribendam contulisse: si cōsiderare uoluerint: quibus ego temporibus sum adeptus magistratū: & quales uiri non potuerint assequi illum magistratū: & si considerabunt: quae genera hominum peruenierint in senatum: Nam hoc tempore uenerunt in senatum homines sordidi: & ignobiles: qui maiestatem Sēatus ignobilitate sua polluit. Et propterea ego pati non potui uersari in administratione reipublicae: & uidere Senatum electum non ex nobilitate: sed ex sapientibus: ac praestantibus uiris: sed mihi fecerit hominum commixtum atq̄ positum: & ideo mutauī consilium: & iudicium animi mei: ut nollem diutius uersari in administratione reipublicae: sed potius historia cōscribere: praesertim quum ego iam perfunctus essem honoribus in reipublica: & eum magistratum essem assecutus: quem summi: & praestantes uiri assequi non potuerunt. Et hoc est quod dicit. ¶ Qui si reputauerint: id est considerauerint. ¶ Quibus ego temporibus: uidelicet cū adhuc iuuenis essem: magistratum adeptus sum: hoc ideo dicit: quia posset dicere aliquis: Tu ideo nō uis in administratione reipublicae uersari: quia nō speras te posse aliquem magistratum consequi. Respondet: haec non est causa: quia cum essem iuuenis: tum magistratum sum consecutus: quem summi: & excellentes uiri assequi non potuerunt: nunc in hac aetate iam matura: multo magis me posse assequi magistratus sperare licet. ¶ Quales uiri: uidelicet: praestantes: & excellentes. ¶ Ipsum. scilicet: quod ego sum assecutus: uidelicet talem magistratum. Cicero in inuectiua contra Salustium obiicit ei: q̄ quaestor: & praetor prouinciam Africam expulauerit: ergo Salustius hunc magistratum est assecutus: quia praetor prouinciam Africam rexit: tum magistratum Salustius sit assecutus: non legitimus: sed intelligere possumus aliquē ex minoribus magistratibus: ut quaesturam: & adiutorem: forsasse etiam praeturam: sed in hoc nihil temere affirmamus. ¶ Quae genera hominum. uidelicet homines sordidi: & ignobiles: qui non erant digni ut in Senatu admitterentur. ¶ Magis merito: id est iusta de causa. ¶ Ignauiam: id est propter ignauiam: quia laborem subterfugerem administrandae reipublicae: & iudicium animi mei mutauissem: ut existimarem melius esse historiam conscribere: q̄ administrare rempū. ¶ Maius commodum: id est maiore utilitate. ¶ Ex ocio meo. Duplex est ocium: honestum ocium: & turpe ocium. Ocium honestum dicitur eorum: qui subtrahunt se a rebus gerendis: & in aliquo honesto studio plurimum occupantur: sicuti multi philosophi temporibus suis fecisse leguntur: qui nequaquam se ad Rempublicam conferebant: sed te totos ad contemplandam rerum naturam tradebant: sicut Plato fecisse legitur: qui Rempublicam nō arripuit: sed totum tempus in philosophia consumpsit. Ocium turpe dicitur eorum: qui laborem prorsus fugiunt: & se ignauiae dedunt: nec ingenio: nec corpus exercentes. ¶ Ex ocio meo. scilicet scribendi historiam. ¶ Quam ex aliorum negotio: qui tempus ad ministrat. Ociū. pprie est illorum: qui ingenium in aliquo studio contemplationis exercent: ut philosophi: historici: ut poetae faciunt. Negocium est illorum: qui in rebus gerendis occupantur: ut sunt illi: qui in administratione reipub. uersantur: in foro causas agunt: qui bella gerunt: & cetera huiusmodi faciunt. ¶ Ex negotio: id est ex occupatione: & labore administrandae reipub. ¶ Reipublicae. id est in re pub. ¶ Nam saepe ego audiui. Reddit rationem: quare utilius sit: historiam scribere q̄ administrare Rempublicam: & hoc ē qd dicit. Historia est imago q̄dā: & figura: atq̄ pictura earum rerū gestarū: quā uiri gloriae cupidi intuentes accenduntur: & desiderio quodam uehementi inflammantur: ut ea facta imitentur: quae in ipsa imagine historiae depicta intuentur. ¶ Sic enim inquit Audiui Quintum Maximum: & Publium Scipionem Africanum: & alios claros uiros solitos dicere: uideat: atq̄ uehementer sibi accendi animum: cum imagines maiorum suorum intuerentur: quia ipsa imagine gesta praecleara maiorum in eorum animo cernerent: quae imitari atq̄ imitari qui cupiebant. Quod si imago: uel pictura tantam habet uim ac uirtutem: ut animos intuentium uehementer accendat: quia in ipsa imagine quodammodo cernant facta illius. cuius effigiem intuenti quāto magis hoc facit historia: quā multo clarius. multoque expressius. quam statua. uel pictura. non solum egregie gestata. & facta. sed et dicta: & consilia. & animos clarorum: atque excellentium uirorum ante oculos poat. ¶ Nā saepe ego audiui. Vere dico. q̄ maius commodum uenturum est in rempublicam ex ocio meo scribendi: historiam q̄ ex aliorum negotio. quia animi hominum accenduntur per historiam. Nam cum legunt in historia excellentium uirorum facta. accenduntur: & inflammantur animi eorum. ut imitentur ea facta: quae legunt. ¶ Sic enim audiui Quintum Maximum. & Publium Scipionem solere dicere: q̄ eorum animi magnopere accenderentur: cum excellentium uirorum imagines intuerentur: quia tunc in memoriam ueniebant facta uirorum illorum. quorum imagines intuebantur. & sic animi eorum accenduntur.

debanantur facta illorum imitarenturq; si per imaginem uel picturam tantopere accenduntur animi: quā
 to magis acceduntur per historiam: quā est imago multo expressior atq; polior. Nam imago uel pictura
 tantummodo exprimit corporis effigiem: sed historia exprimit effigiem animi: consilii, mentis: & habitus
 ut Cicero pro Archia poeta. An cum statuas: & imagines nō animorum simulachra: sed corporum studio
 se multi summi homines reliquerunt: consiliorum reliquerunt uirtutū nostrarum effigiem nomines: multo
 male debemus summis ingeniis expressam atq; politam. Nam sæpe. Ordo est. Nam ego sæpe audiui
 Quintum maximum: & Publiū Scipionem: &
 præterea præclaros uiros nostræ ciuitatis soli-
 tos dicere ita uidelicet: animū uāhemētissime
 accendi sibi ad uirtutem cum intuerent imagi-
 nes maiorum. Et etiam dicere scilicet: id est certe
 non illam figuram habere tantam uim in se:
 sed eam flammam crescere in pectore uiris egre-
 gis: memoria rerum gestarum: neque illā flam-
 mam scilicet prius sedari: q̄ uirtus eorum adæqua-
 uerit: nam atq; gloriam eorum. Audiui scilicet
 a maioribus natū. Quid est hoc quod audi-
 uis hoc quod sequitur. Quī. Maximū &c. Hic
 est: qui Hannibalem iuueniliter exultātem pati-
 entia sua uicit: cuius non dimicare uincere fuit.
 De hoc Ennius. Vnus q̄ nobis cūctādo restituit
 rem. P. Scipionē. Hic est: qui Hannibalem p̄lo
 sudauit: q; fugauit: & Carthaginem tributo nam
 populo Roma fecit. Præterea. i. p̄ter hos. Imagi-
 nes: uel statuas: uel picturas. Carat: id est statu-
 am cæream. Neq; figuram. i. picturam. Tā-
 tam uim in se habere: quia animi non accende-
 bantur propter statuam illam: uel pictam: sed p-

IOAN.
CHR1.

Nam sæpe audiui ego. Q. Maximum. P. Scipio-
 nē: præterea ciuitatis nostræ præclaros uiros soli-
 tos dicere: quum imagines maiōrū intuerētur:
 uāhemētissime sibi animū ad uirtutē accendi:
 scilicet: noui cæram illam: neq; figuram tantā uim
 in se habere: sed memoriam rerum gestarū: eam
 flammam egregis uiris in pectore crescere: neq;
 prius sedari: q̄ uirtus eorū famam: atque gloriam
 adæquare. Contra quis omnium est his mori-
 bus: qui non de diuitiis: & sumptibus: non probita-
 te: neque industria cum moribus suis contendat:
 etiā homines noui: qui per uirtutē solū erant no-
 bilitatē anteuenire furtim: & per latrocinia potius
 q̄ ex bonis artibus ad iperia: & honores nituntur

pter memoriam rerum gestarum ab eo: cuius imaginem intuebantur. Memoria: propter memoriam.
 Eam flammam id est eam cupiditatem illud desiderium. Sedari: id est comprimere: & extinguere. Cellare:
 quiescere. Sedari: scilicet illam flammam. i. illam cupiditatem non prius conquiescere: & cessare q̄ uirtus
 adæquare famam: & gloriam. id est priusq̄ uirtus pettingeret: & perueniret ad æquales gloriam. At quis
 ita quod maiores nostri uirtute conabantur maiorum suorum gloriam adæquare. Sed e contrario homi-
 nes huius nostræ ætatis faciunt. Nam non famam: neque gloriam: aut probitatem: uel industriam maiōrū
 suorum: sed sumptus: & diuitias adæquare cōtendunt. At quid est. sed certe. Contra: id est e contrario.
 Ordo est. At quis contra: id est e contrario: qui omnium est existens his moribus: qui non contendat cum
 suis maiōribus diuitiis: & sumptibus: non autem scilicet probitate: neq; industria. Hoc dicit. Homines nos-
 tri temporis contendunt cum suis maiōribus: cum diuitiis: & sumptibus: non cum probitate: & industria:
 quia conātur superare maiores suos in diuitiis: & sumptibus: non autem in uirtutibus. Quis est omnium
 quasi dicat: nemo est: qui non faciat hoc. His moribus: id est talibus moribus: quales scilicet sunt mores
 nostri temporis. Diuitiis: & sumptibus: per hæc duo uitia notat contraria: auaritiā: & prodigalitatem.
 Auaritiā in accumulandis diuitiis: prodigalitatem in expendendis. Sumptibus: id est expensis. Probi-
 tate: id est bonitate. Contendat. i. certet. Etiam homines. Carpit mores sui temporis: & supra luxuriā:
 & auaritiā notauit: nunc carpit ambitionem dicens. Antea noui homines erant: qui nullis maiōrum suo-
 rum imaginibus adiuti: propria uirtute honores assequabantur: nunc autem per latrocinia: ambitionē eos
 assequuntur: quasi claritudo in magistratibus sit: ac non potius tales sint magistratus: qualis est eorum uir-
 tus: qui eos administrant. Et hoc ē quod dicit. Homines noui. Homines noui dicuntur: qui nulla maiōrū
 suorum nobilitate: aut gloria: sed propria uirtute ad honores accedunt: sicut fuit Marius: & Cicero: qui cum
 maiores sui nulla gloria: aut fama rerum gestarum clari essent: facti sunt consules: alter septies: alter semel.
 Hi nobilitatem non acceperunt: sed uirtutē sibi pepererunt. Ergo noui homines dicuntur ignobiles gene-
 rantur: qui uirtute sibi nobilitatem: & gloriam acquirunt. Etiam homines noui. Ordo est. Etiam homines ele-
 uantur ad imperia: & ad honores furtim: & per latrocinia potius: q̄ bonis artibus: qui soliti erant anteueni-
 re nobilitatem per uirtutem. Anteuenire nobilitatem: cum esset ignobilis uirtute nobiles superabant in
 petendis honoribus. Nunc autem non uirtute: sed per ambitionem ad honores accedunt. Anteuenire:
 uincere: superare. Furtim: & per latrocinia: id est per ambitionem: quia populum largitione: & pecuniisq; cor-
 rumpunt. Potiusq̄ bonis artibus: id est bonis moribus: & uirtutibus. Ad imperia: uidelicet ad consulatū
 & præturam. Nam hi duo magistratus proprie dicuntur imperia: quia his fasces conceduntur. Consul duo
 decim fasces habet: id est duodecim listores. prætor sex. Listores autem dicuntur: a ligando: hi consules:
 uel prætores præcedunt: fasces uirgarum securibus alligatos portantes: quæ sunt insignia magistratus.
 Virgis autem reos pro qualitate criminis cedebant: secuti autem percutiebant: & occidebant. Nituntur:
 id est crassantur: & tendunt. Perinde: id est similiter. Quasi: id est sicut.

IOAN.
CHRI.

¶ Perinde quasi ordo pendet a superiori: dico quod noni homines per ambitionē nituntur ad honores: perinde quasi consularius: & præturalis: alia huiusmodi sint clara: & magnifica per se: ac non habeantur: perinde ut est ultus eorum: qui sustinent ea: id est hi noni homines tendunt ad honores per ambitionē: quia credunt se per honores nobilitatē: & gloriam acquirere: sed decipiuntur. Nam honores & magistratus per se non habent nobilitatē: aut claritudinem: sed clari & magnifici videntur illi uirtute præditi sunt: qui eos magistratus administrant. Et hoc est: quod dicit. ¶ Atque alia huiusmodi id est ceteri magistratus: ut tribunatus: census: rædilitas: quæstura. ¶ Ac non perinde habentur: aut id est & non reputantur talia: qualis est uirtus eorum: qui ea administrant. ¶ Sustinent: administrant. Et bene dixit: sustinent: quia honores semper sunt cum onere. ¶ Verum: paulo inquit longius processit: dum mores ciuitatis reprehendit: quia mihi displicent. Nam tota ciuitas auaritia: luxuriat: & ambitione corrupta est. Hæc enim tria uitia: & hic: & in Catilinatio carpsit. ¶ Liberius: quia licenter carpsit mores ciuitatis. ¶ Altius id est longius. ¶ Processit: progressus sum. ¶ Nunc ad inceptum redeo: id est nunc reuertor ad id: quod inceptam: uidelicet: ut scribam res gestas populo Romano. ante enim bellum Catilinæ scripserat: sed digressus erat ab incepto interponens hoc exordium.

Ellum scripturum sum: quod populus Romanus cum Iugurtha rege Numidarum gessit: primum quod magnum. & atrox uaria uictoria fuit. Deinde quia tum primum superbiæ nobilitatis obuiatum est.

FINIS EXORDII.

Bellum. Exordio præmissor: rem ipsam aggredior. Dicit se scripturum esse bellum: quod populus Romanus gessit cum Iugurtha Rege Numidarum. Numidia est pars Africæ: in qua regnauit Massinissa rex: socius: & amicus populi Romani. Hic Massinissa tres habuit filios: Micipsam: Manafabalem: & Gulsam. Sed mortuo Manafabale: & Gulsam: Micipsa solus regnum obtinuit: qui Adherbalem & Hiempsalem filios ex se se genuit. Iugurtham autem filium fratris sui Manafabalis educauit: filium quem Massinissa auus priuatum reliquerat: quia ex concubina natus erat. Sed Iugurtha uirtute & uiribus multum ualebat: ingenio maxime excellens: maior natu Adherbale: & Hiempsale. Micipsa igitur timens: ne post mortem suam Iugurtha: paruis liberis Adherbale: & Hiempsale existentibus: regnum sibi usurparet: statuit eum obicere periculis: & eo modo tentare: quo modo Iugurtha perire posset. Cum igitur populus romanus Numantiam ciuitatem Hispaniæ: duce Scipione: obsideret. Micipsa auxilia petitum: & equitum ad id bellum populo Romano misit: quibus Iugurtham præfecit: sperans illum in eo bello posse interire. Sed longe aliter euenit. Nam uirtus Iugurthæ in eo bello plurimum enituit: ac multa præclara facinora gessit: ob quæ Scipio Iugurtham in concione laudatum: ac donis militaribus insignem donatum: finito bello: captum: & deletam Numantiam ad Micipsam remisit: cum litteris in quibus uirtutem Iugurthæ mitis laudibus extollebat. Quo factum fuit: Micipsam mutato consilio: ac alio: quæ antea interire cupiebat: huc maxime incolumem esse uellet. Micipsa igitur Iugurtham sibi in filium adoptauit: & paulo post moriens: fortunas suas omnes: ac regnum ipsum ei cum liberis commune reliquit. Mortuo Micipsa: cum tres reguli: Adherbal: Hiempsal: & Iugurtha regnum inter se diuidere constituisent: loco: & tempore ad id faciendum: constituto: Iugurtha Hiempsalem natum minorem per insidias interfecit. Quo extincto: cum ad occupandum uniuersum regnum iecisset animum: contra Adherbalem exercitum paratum: & prælio factum illum uictum: fugauit. Adherbal uictus: ac regno spoliatus Romam uenit: expositus: nefanda crudelitate Iugurthæ in se: fratremque suum Hiempsalem extinctum: a Senatu petit auxilium contra illum. Senatus decretum fuit: ut mittantur decem legatio: qui regnum inter Adherbalem & Iugurtham diuiderent. Diuisio itaque regno: cum legati Romani ex Africâ discessissent: rursus Iugurtha animum intendit: ad occupandum regnum Adherbalis. Igitur exercitu comparato regnum eius inuadit. Adherbal necessitate coactus: & ipse copias parat: Iugurthæ obuiam proficiscitur: mox prælio commisso: Iugurtha Adherbalis exercitum fudit: atque ipsam Adherbalem cum paucis equitibus in Cyrtam oppidum fugere compellit. Iugurtha oppidum obsidet. Interea Adherbal per litteras Senatum monet: quo in statu fortunæ suæ sint posite. regno spoliatum a Iugurtha esse: fame: ac ferro ad extrema esse deductum: nec amplius obsidionem posse sustinere: Iugurtham decreta senatus paruifacere: peteretur sibi auxilium mitti. His litteris in Senatu recitatis: fuerunt: qui censerent statim Adherbali subueniendum esse: & exercitum in Africam contra Iugurtham esse mittendum. Sed resistentibus amicis Iugurthæ: quos sibi pecuniis parauerat: ne quid tale fieret: legati ad Iugurtham mittuntur. qui uerbis Senatus cum ab incepto desistere cogerent: Iugurtha legatis uerba dedit: quo ad usque discederent: quo factum illi: qui cum Adherbale intra oppidum obsidebantur: persuadent ei: ut oppidum Iugurthæ tradat: tantum ab eo uitam petat. Deditione igitur facta: Iugurtha statim contra fidem datam Adherbalem excruciatum interfecit.

qua contentio diuina cūcta: & humana p̄misuit
Eoq̄ necordia p̄cessit: ut studiis ciuilib9 bellum:
atq̄ uastitas Italiae finem faceret. Sed priuſquā hu
iulcemodi iuitium exp̄diat: pauca supra repetā:
quo ad cognoscendum oīa illustraria: magis magis
que in aperto sint. Bello punico secundo: quo dux

cederent . Quæ, cum Romæ nūciata essent dolor actior oēs iussit. Post Auli scēdus: & Romani exercitus fugam: Metello cōsuli puincia Numidia p̄ sortē uenit. Hic optimi imperatoris artibus usus: cū exercitu in uitio superioꝝ ducū licētia solutū accepisset: ad normā ueteris disciplinæ reduxit: atq; ita Iugurtham aggressus aliquod grauibus præliis opes eius attriuit. Postremo. C. Marius post Metellum cōsul creatus, cū ei Numidia puincia decreta esset: Iugurthā bello p̄sequens: ad illū ad extrema cōpulsi: & p̄p̄ditionē sibi traditū in ritūp̄ duxit. Hoc est totius operis argumentū. ¶ Primū nūq; magnū. i. asperum: & difficile. ¶ Variā q̄ uictoria: q̄a aliquod Romani uiceret: aliq̄ sunt uictū: supra monstrauimus. Ergo uaria uictoria: q̄a aliq̄ uicerūt Romā: aliq̄ Iugurthā. ¶ Supbia nobilitatis obuiauē est. Sæpe certamina erant: & feditiōes iter p̄fē. i. iter fēatū: & plēbē q̄a fēatū magna ex pte cūta pro arbitrio suo gerebat. i. hoc ergo bello plēb maxime nobilitati & patribus restitit: sicuti ista uidebit. Nā magna pars nobilitatis Iugurthæ fauebat. quia ab eo pecūiā acceptat: q̄d plēbs moleste ferebat. Sed quō plēbs restitit nobilitati: uidebit infra. Nam. C. Mariū nouū hoīem & ignobilē cōtra factionē nobilitatis cō. creauit. Et hic primū factiōis in urbe Roma. pullare cōcepit: ita ciuitas quodāmodo in duas ptes diuisa: & una factiō: & una pars erat nobilium altera ps plēbs. Neq; pates prius defideratū: tota ciuitas: atq; uniuerſa Italia uastata ē: & cede: ac sāguie ciuium repleta est. ¶ Cōtētiō: certamē. i. p̄tū. ¶ Diuina & humana cūta pmiscuit. Hoc ideo dicunt: q̄ ex his prius bellū ciuile iter Mariū: & Syllā ortū ē: idū plēbs Mariū nobilitati Syllā sibi ducē assumit: quo bello oīa iura diuisa: & hūana uiolata sūt: nec. n. leges hūanæ: aut diuina: i eo bello ualuerūt: s; post libido uictoris erat siebat. ¶ Permiscuit: turbauit. ¶ Eoq; uicioria p̄fēuit. ad eā insaniā puenit. ¶ Studiis ciuilibus. i. p̄ribus & factiōib;. ¶ Bellū atq; uastitas Italia: finē faceret: nō pri⁹ inq; p̄tū. & factiōnū certamē cessauit: q̄ bello: & uastitate finiret Italia. Nā tota Italia bello ciuili Marii & Syllæ implicata ē. ¶ Quæ cōtētiō. Ordo ē. Et quæ cōtētiō pmiscuit diuina & humana: & p̄fēuit. i. ea cōtētiō eo uicioria: ut bellū atq; uastitas Italia: faceret finē studiis ciuilibus. i. factionibus: & p̄ribus ciuiliū: q̄a nō prius cessauerūt p̄tes: & factiōes ciuitatis: q̄ finire tur bello & uastitate: atque clade totius Italia: ¶ Sed priusq; Ordo. Sed ego repetā pauca: priusq; expediā initiū. huiusmodi rei. quō. i. ut oīa sint magis illustria ad cognoscendū: & sint magis in apto. ¶ Sed pri⁹. An (inquit) q̄ incipiā narrare bellū Iugurthæ pauca: q̄ antea gesta sunt: exponā: ut oīa clarius intelligā. ¶ Faci. ¶ Priusq; expediā initiū huiusmodi rei. i. priusq; exponā: & explicē initiū belli Iugurthini. ¶ Pauca re. pauca añ gesta: narrabor: & exponā: repetere: hoc loco n̄ significat. re andictā replicare: q̄ re āte gesta narra rei quā bellū punicum scdm gēstū est ante bellū Iugurthinū. ¶ Illustria: clariora. ¶ Bello punico scdo. Ter romani cū Carthaginēsis bella gesserunt. Primū punicum bellum cōfecit. Q. Luctatius cōsul. Secundū Scipio Aphricanus maior: uictō Hānibale: & Carthagine imbutaria scā Po. Ro. Tertium Scipio Aphricanus minor. deleta prius: & extincta Carthagine. ¶ Bello punico scdo. Ordo est. Massinissa rex Numidarū est receptus in amicitia a Publio Scipione: cui postea fuit cognomē Aphricanus ex uirtute: q̄ est receptus in amicitia: bello punico scdo: quo Hannibal dux Carthaginensū maxime attriuebat opes Italia: p̄ magnitudinē nois Ro. & fecerat. i. Massinissa multa p̄clara facinora rei militaris: ob quæ populus Roman⁹ dedit dono regi qualcūq; urbes & agros cæperat manu. ¶ Victis Carthaginēsis: & capto Siphace: ip̄tū eius magnū atq; latū ualuit in Aphrica. ¶ Bel. punico scdo. Primo punico bello finito. Q. Luctatius: & M. Manilius consulibus: p̄ Carthaginēsis annis. xl. data est. xxiii. annis post inceptū est finē bellū punicum & .xxvii. anno finitū. Hoc aut ordine gēstū est. Hannibal Hamilcaris filius post mortē patris dux Carthaginensū creatus: igno mense. postq; a Carthagine discesserat i Italiam peruenit cum. lxxx. millib; peditū. xx. millibus equitū. Consulēs. P. Cornelius: & T. Sempronius iter se puincias partiti sūt. Cornelio Hispania. Sempronio. Sicilia cū Aphrica forte euenit. Copias ita inter se diuiserunt: Sempronio data sunt legiones duæ: quæ octo millia militū cōtinebant. Nā singulæ legiones quaterma millia militū habebant. Post. ecc. equites: & hic numerus ex Romanis. Socij: aut populi Romani data sūt sexdecim millia peditū: equites mille octingēti: naues longæ. clx. celoces. xii. Cū his terrestrib;. maritimisq; copiis in Siciliam p̄fectus ē Sēpronius: ubi foeliciter contra Carthaginenses dimicauit.

IO. AN.
CARL.

vii. manibus captis cæteris in fugam uersis. Cornelio minores copiarum datæ sunt. Legiões duæ cum suo iusto equitatu: & quatuordecim millibus peditum: equitibus mille ducentis ex sociis. Cornelius igitur cum his copiis obuiâ proficiscit Hannibali in Italiâ transuentium transiit. Rhodani primum prælium commissum est: haud grâdeis atrox in quo superiores Romani fuerunt. cæ. ex hostibus ceciderunt in eo prælio: ex Romanis, clx. Secundum apud Ticinum flumen: haud longe a Placentia prælium ab Hannibale: & Scipione commissum est: cæ. omnibus copiis in quo Hannibal superior fuit: grauius cõsule uulnerato: quem e periculo liberauit uictus pubescens filius: cui postea cognomine Aphricani fuit. Et cum, P. Cornelius Scipio uirtutibus: & numero copiarum Hannibali par non esset: iussu Senatus: Sempronius: relictâ Scicilia: se Scipioni coniunxit: & apud Trebiam castra loca nitui cum consilio: uel potius temeritate Sempronius renitente Scipione: cum prælium cum Hannibale esset commissum: ingenti clade fusi: fugatiq; sunt Romani. Deinde cum alpes Hannibal transisset: apud lacum Trasumenum: Flaminio consule duce: exercitum Romanum prælio fudit: in quo prælio cæ. fuit Romanorum. xy. milia: decem milia sparsa fuga per oem Hætruriâ: diuersis itineribus Romanos petiere. Translato deinde in Apuliâ bello: apud Cånasicõsulibus Emilio Paulo: ac Terentio Varrone: Hannibal: prælio commissit: temeritate. Terentius inuito collega ac renitente: exercitum Romanum solum ad internicionem occidit. In hoc prælio. Romanorum. xl. peditum milia cæ. sunt: equites duo milia ducenti: & tanta prope ciuium sociorum pars cæsa tradita. In his paulus Emilius consul cecidit. Hac clade res romana afflicta est: ut de summa rerum prope desperatum sit. Cum Mago frater Hannibalis: nuncios huius uictoria: Carthaginensibus: de rebus a fratre gestis in Italiâ: apud senatum loqueretur: dixit occidisse illum supra duceta milia: supra quinquaginta milia hostium capisserat: fide deinde tante felicitatis effundi iussit in uestibulo curiæ annulos aureos: qui: ut quid traduntur: modum cui dimidio fuerit: uelior tã fama est modum nõ excessisse. Hac uictoria multæ ciuitates ad eum defecerunt: inter quas Capua ciuitas opulentiissima. Vario deinde euentu cum Marcello apud Nolam pugna uictis: tandem Marcellus cum speculatu existeret: infidiis interceptus occidit. Dũ in Italiâ hæc ab Hannibale gerunt. P. Cornelius Scipio in Aphricâ mitti tibi Siphacem regem Massessulorum: qui cum Carthaginensibus foras habebat: ad amicitiam Romanorum traxit. Massessuli gens affinis Mauris est: regionem Hispaniæ maxime: quia sita noua Carthago est: quo facto in Hispaniam transiit: ubi seditio militaris orta comprimis. Deinde cõpositis rebus Hispaniæ: cum rediret, Massinissam qui cum Carthaginensibus erat: ad Scipionem uenit: eumq; alloquitur: gratias agit ei de fratris filio remisit: ex eo tẽpore affirmat eam se quæsiße occasionem quam oblata deorum beneficio omiserat. Cupere se illi populo Romano operam nauare: ut nemo unus magis enixe adiuuerit rem romanam. Lætus est Scipio uidit: audiuitq;: cui caput rerum in oĩ hostium equitatu Massinissam sciret: fide data: acceptaq; firmataq; amicitia: Massinissa digreditur: missusq; Scipio: ubi populat agros uicinos: ne sine causa ex Gadis ubi erat in continenti transisse uideretur: sicq; Gadis redit. Deinde cum Romam Scipio rediisset: & in Senatu extra urbem res a se in Hispania gestas narrasset: quot oppida ex hostibus: ui capisset: acie dimicasset: senatum missos: urbem ingressus est: statimq; summo oĩum cõsensu ante annos consul creatus est. P. Licinius Crassus pontifice maximo: statimq; ingenti classe atq; exercitu Siciliam traiecit: præmissis in Aphricam. Lelios: ad quem prædas ex agro inermi agentem Massinissa cum paucis equibus: uenit: queritq; in Sicilia Scipio cõstetur. Cum igitur hæc per Lælium Scipioni nunciata essent: & in altero annu ei prorogatum esset imperium: eum exercitum in Aphricam traiecit: ac primo Viticam ciuitatem obsidere parat. Carthaginenses Hasdrubalem cum exercitu in Aphricam accesserunt: ut patriam prope circumfessam: opem ferat: Siphacem qui iam Hasdrubalis filiam in uxore acceperat: oratur Carthaginensium: ut uniuersæ aphricæ subueniat. Hasdrubalis cum triginta milia peditum: tria milia equitum confecisset: Siphaci se coniunxit: qui exercitum quinquaginta milia peditum cum multo equitatu comparauerat: quorq; aduentu Scipio ab obsidione Viticæ discessit. Sextodecimo anno belli punici: Seruilio Cepione: & Seruilio Heminio consulis: Scipioni prorogatum est imperium: donec in Aphricâ belletur foret. Scipio igitur castra Siphacis: & Hasdrubalis: instructo exercitu: nocturno tempore aggressus incendit. Cæsa sunt ita ut flammis consumpta quadraginta milia hominum: capta supra quinque milia: undecim seniores nobiles Carthaginensium: centum octoginta quattuor signa militaria capta. Carthaginenses tanta clade accepta: cum quid agendum esset: consulerent: decernunt exercitum reparandum: Siphacemq; oradum: ne bello obsisteret. gitur nouo exercitu comparato: qui fuit ad triginta milia armatorum: Scipio nem ab Viticæ oppugnatione depellunt: commissoque in campos magnos: sic uocatipralio. Pœni. Numidæq; funduntur a Romanis. Ibi Siphax: grauius equo uulnerato: dum obequitat: si aciem nutantem institeret: effusus in terram uiuus opprimitur. Quæ clade Carthaginenses coacti sunt Hannibalem ex Italia reuocare. Cum igitur Hannibal in Aphricam traiecit: & cõtra Scipionem castra locasset: duces in colloquium uenerunt: si forte de pace fienda inuicem cõuenirent. Cum de pace nihil ageretur: uterq; exercitum ad prælium instruit. Dato utriusq; ad pugnam signo cõcurrunt: summa ui utriusq; pugnatu est: tandem Pœni fundunt. Carthaginensium: sociorumque: cæsa sunt supra uiginti milia: non idem ferme captorum centum triginta duobus signis militariibus. Elephantum undecim capti: quos ad. lxxx. Hannibal in acie locauerat. Non tamẽ Romanis inuenta uictoria fuit. Nam. x. milia ex Romanis ceciderunt. post hæc Verminam Siphacis filium

Carthaginensium Hannibal: post magnitudinẽ noĩs. Romanis. Italiæ opes maxie attruerat: Massinissa rex Numidæ: amicitiam recepit? a P. Scipione: cui postea Aphricæ cognomẽ ex uirtute fuit: multa & p̄clara rei militaris facinora fecerat: ob q̄ uictis

Carthaginensibus auxilium ferentem: missa exercitus parte: Scipio suditica ea eo praelio. xy. milia hominum. Deinde uictis Carthaginensibus pax data est his conditionibus: ut liberi legibus suis uiuerent: populi Romani bellum ne in Aphricane ue extra Aphricam: iniussu populi Roma. facerent: naues rostratas traderent: Massinissa res redderet: & foedus cum eo facerent: decem milia talenta argenti descripta: aequatis pensionibus: in annos quinquaginta soluerent: centum obsides arbitratu Scipionis darent. Atque ita finis secundo punico bello a Scipione impositus est. His ita gestis Romam reuerlus clarissimum omnium egit triumphum. Bello secundo punico. Peni dicuntur Carthaginenses: quasi Phoeni. Nam de Tiro Phoenicis regionis parte ueneret: qui Carthaginem condiderunt: inde Punicus Carthaginensis: Dido namque de Tiro: quae est pars Phoenicis regionis uenit: quae Carthaginem condidit. Post magnitudinem nominis romani. Nam iam tunc nomen Romanorum magnus erat per totum orbem terrarum propter magnitudinem imperii. Italiae opes maxime attriebat: quia multas & clarissimas uictorias in Italia ex ducibusque imperatoribus Romanis affecurus fuerat. xviij. annis: quibus in Italia fuit: sicuti supra monstrauimus. In amicitiam receptus est a P. Scipione: eo modo quo supra diximus. Multa militaris rei: & praecleara facinora fecerat: quia cum Scipione bis Hadrubalem & Siphacem praeliorum acie uicini: postremo ipsum Hannibalem: uictis Carthaginensibus: scilicet Hadrubalem: & Siphacem bis praelio uictis: ac ad postremum ipso Hannibale acie superato a Scipione: qui postea ob eam uictoriam dictus est Aphricanus. Capto Siphace: eo praeliorum quo ipse & Hadrubal uicti sunt in campos magnos apud Uticam Aphricae ciuitatem: ut supra monstrauimus. Regi dono dedit. scilicet Massinissae: ut refert Titus Livius: Scipionem: parata uictoria de Hadrubale duce Carthaginensi

Carthaginensibus: & capto Siphace: cuius in Aphrica magnum atque latum imperium ualuit: populus Romanus quasque urbes: & agros manu cepit: regi dono dedit. Igitur amicitia Massinissae bona: atque honesta nobis permansit: sed imperii: uitaeque eius finis idem fuit: deinde Micipsa filius regnum solus obtinuit. Manastabale: & Gulussa fratribus morbo absumptis. Is Adherbalem: & Hiempsalem ex se genuit. Iugurthamque filium Manastabalium: quem Massinissaeque ortus ex concubina erat: priuatum reliquerat: eodem cultu: quo liberos suos domi habuit. Qui ubi primum adoleuit: polens uiribus: decora facie: sed multo maxime ingenio ualidus: non se luxui: neque inertiae corrumpendum dedit: sed uirtuosus est illius gentis: equitare iaculari: cursu cum aequalibus certare: & cum gloria ante omnes iret: omnibus tamen charus esse poterat. Ad haec pluraque tempora in uenando: agere leonem: atque alias feras primus: aut in primis ferre: plurimum facere: & minimum de seipso loqui:

um. Siphace regis cepto: & coronatus: aliis insignibus Massinissam donasse: ac praesente exercitu regem appellasse postea Senatus decreto: quicquid urbium: & agri bello acquisuerat in Aphrica Romam ipsi Massinissae dono datum est. Bona: scilicet ipsius utilis. Atque honesta: hoc est honorifica: & honeste digna. Imperii uirtuteque eius idem finis fuit: quia finitum est imperium: quando uita Massinissae finita est. Deinde uidelicet post mortem Massinissae. Is scilicet Micipsa. Quod ortus ex concubina. Massinissa autem Iugurthae ipsum Iugurtham priuatum reliquit: quia non erat natus legitime: sed ex concubina. Nam qui sunt illegitime nati: non succedunt in hereditatem: sicuti etiam hoc tempore fit. Priuatum uidelicet sine regno: non dedit ei partem aliquam regni. Eodem cultu: uidelicet quantum ad uictum & uestitum: traiauit Iugurtham: sicuti filios proprios: quantum ad uictum & uestitum. Eodem cultu: uictus & uestitus. Habuit idem tractauit. Quis scilicet Iugurtha. Adoleuit idem creuit. Pollens idem potens. Decora facie: idem pulchra: facies dicitur tota species: quae apparet: & cernitur secundum Donatum in Terentium. Validus idem potens. Luxui idem luxuriae: & deliciis. Inertia idem ignauiae corporis. Vt mos est gentis illius: sicuti est consuetudo Numidarum: quia Numidae: ubi ad adolescentiam ueniunt: exercent ad iuuentutem corpus: uitando iaculando: currando: uenando. nam per haec exercitia uires corporis roborentur. Equitare pro equitabat. Consuetudo historicorum est: ut infinitum ponant frequenter pro praeterito imperfecto indicatiui. Iaculari pro iaculabatur. Cum aequalibus idem sociis: & coeui: idem qui eiusdem aetatis sunt. Certare pro certabat. Cum omnes antea idem superaret. Gloria: idem fama: & laude. Tamen omnibus charus esse poterat: hoc ideo dicitur: quia ferme semper uirtuti comes est inuidia: sed in Iugurtha aliter erat. Nam quamuis uirtute superaret: tamen nemo ei inuidebat: omnibus charus erat: & ab omnibus amabatur. Ad haec idem praeterita: & est uisus loquendi modus apud Crispum hic & in Catilinatio milies parei: & alibi notati sunt. Pluraque tempora. idem multa tempora: hoc est multum tempus. Agere pro agebat: idem consumebat. Ferre pro feriebat: & hic uirtutem: & exercitationem Iugurthae ostendit: qui non dedit se luxuriae: & ignauiae: sed uirtutis: & exercitatio corporis. Facere pro faciebat. Loqui pro loquebatur. Non ostendebat uirtutem suam uerbis: neque egregia facta sua: quae in expugnatione Numantiae: & alibi gesserat uerbis extollebat: sed cum multa faceret: nihil de seipso dicebat.

IOAN.
CHRI.

Quibus rebus Micipsa. Ordo est, Micipsa tñ p̄mōt̄ uāhemēt̄ eo negotio: uoluebat multa cū suo aio postq̄ intelligit hoīem adolēscētē magis ac magis crescere: exacta sua aetate: & puis liberis. i. existētib⁹: tā & si ipse Micipsa fuerat latus ī initio: quib⁹. i. illis rebus: existimās uirtutē lugurthæ fore gloriæ suo regno. A principio, Micipsa gaudebat q̄ lugurthæ uirtus indies crescebat: credens: & existimās: lugurthā futurum gloriæ regno suo: idē postea timere cōp̄it: cum uideret illum nimīū crescere. Timebat enī ne si ipse mori: res: uel etiā adhuc ipso uiuente, lugurthā regnū occuparet: quia filii sui Adherbali & Hiempsal adhuc paru erant: & ipse erat senex. ¶ Quibus rebus: uideli cet̄: q̄a lugurtha ita se dederat ad exercendas ui res corporis. ¶ Fore. i. futurū eē. ¶ Gloriæ. i. ad gloriā. ¶ Exacta. i. finita: q̄a iā Micipsa ad extre mam senectutem uenerat. ¶ P̄t̄ uis liberis. i. filiis suis Adherbale: & Hiempsale. ¶ Eo negotio: id est ea re: uidelicet: q̄a crescebat nimīū uirt⁹: & potentia lugurthæ. ¶ Voluebat. i. agitabat: cō siderabat. ¶ Terrebat eum. Micipsa iō timebat: quia uidebat naturā hominū esse p̄cliuē: & cup idam ad imperiū. Nam naturaliter hoīes magis cupiunt imperare: q̄ serui. Et p̄t̄erea time bat: ne si mori res: lugurthā capta occasione fi lios suos interficeret: & regnū usurparet: sicut etiam fecit. ¶ Terrebat. i. pauefaciebat. ¶ Mor taliū. i. hominū. ¶ Auida. i. cupida. ¶ Et p̄ceptis. i. pronas: p̄cliuis: & inclinatas: q̄a naturaliter hō ni citius explere cupidinē aī sui. ¶ Oportūtas. i. oc casio. i. terrebat. ¶ Suæ ætatis: quia senex erat. ¶ Liberos. i. filios: q̄a adhuc pui erant. ¶ Quæ etiā mediocres uiros ipe p̄dā trans uert̄os agit. Opportunitas: inquit facit: ut hūq̄ a natura bōi sumis: ipe aliquis cōmodi data: mali: & p̄uersi efficiant: nam sæpe hoc euenire solet: ut hō: q̄a natura bon⁹ ē: oblata sibi occasiōe ad aliquod facinus perpetrāq̄ ducat: q̄d nō fecisset: nec excogitasset: nisi occasio sibi oblata esset: & hoc est: q̄d dicit. ¶ Quæ. i. oportunitas. ¶ Etiā me diocres: non solū malos: sed etiam moderatos & modestos. ¶ Spe p̄dā. i. spe lucii: & cōmodi. ¶ Trāsuert̄os agit. i. p̄uertit: & p̄uersos facit: ut ut ex bonis malos faciat. ¶ Ad hoc. i. p̄t̄erea. ¶ Studia. i. fauor: & beniuolentia: q̄a Numidæ omnes miro quodam amore lugurtham diligebant: p̄pter uirtutē eius: & ei fauebāt. ¶ Lugurthā. i. erga: & in fauorē lu gurthæ. ¶ Ex quibus. i. studiis: p̄pter studia Numidarū in lugurtham Micipsa timebat: ne si lugurthā dolo: uel ui interfecisset: seditionem populi contra se: uel bellum concitaret. Ordo est. Ex quibus anxius erat. i. Micipsa: nequa seditio: aut bellum oriret: si interfecisset talem uirum dolis. ¶ Talē uirū. i. si lugurthā: ac si dice ret tam gr̄atum omnibus. ¶ Ne: quia seditio. i. ne aliqua discordia. Et seditio p̄prie dī populi discordia: neq̄ enim recte dicere seditio inter duos: & dicit seditio: quasi seorsum initio. ¶ Anxius erat. i. timebat. ¶ His. i. talibus. ¶ Circunuentus: id est circumdatus: & pressus: scilicet Micipsa. ¶ Acceptum popularibus. i. tā gr̄atū populo. Popularis dicitur secundum Donatum: in Teren. qui a populo amatus est: & hoc loco hanc signifi cationem non habet. Popularis etiā dicitur ciuis: popularis humilis: popularis uilis: & hæ significationes hoc loco conueniunt: ut popularibus dicat hominibus populi. ¶ Manu promptus: id est strenuus: & foris manu. ¶ Obiectare. i. obicere: & exponere. ¶ Periculis: ut quē aperte interficere non audebat: exponēdo il lum periculis faceret interire. ¶ Fortunam tētare. i. experiri fortunam. i. si aliquo mō lugurthā perire posset. ¶ Numantino. Numantia ciuitas est Hispaniæ: quā Scipio Africanus minor diu obsessam tādē capiti atq̄ deleuit. ¶ Ad hoc bellum. Micipsa auxilia peditū & equitū misit Populo Ro. quia amicus erat: & socius erat populi Ro. His igit peditibus & equitibus: quos mittebat in Hispaniā Micipsa ducē p̄posuit lugurthā: sperans illum in eo bello posse iterire: uel dū uirtutē suā ostentare uult: uel p̄p̄ s̄cūtiā hostiū. ¶ S̄cūtiā: cru delitate. ¶ Occasurū. i. periturū: moriturū. ¶ Præfecit: p̄p̄osuit. ¶ Res longe aliter: ac ratus erat: euenit. i. res multo aliter euenit q̄ putabat. ¶ Longe. i. ualde. ¶ Ac pro q̄. ¶ Ratus erat. i. putauerat. ¶ Nam lugurthā. Or do est. Nam lugurthā breui tēpore p̄uenerat in tantā claritatē: ut esset uāhemēter nr̄is charus: & esset ma ximo terrori Numantinis: multo labore: & multa cura: p̄t̄erea parendo modestissime: & sæpe eundo obuiā periculis: ubi pro postq̄ cognouit naturā. P. Sc p̄iōist̄ tū erat impator Romanus: & postq̄ cognouit morē hostiū: dico fecit hæc oīa: ut. i. sicut erat. i. hō ip̄iōiatq̄ acri ingenio. ¶ Nam lugurthā. Reddit cām: q̄re res aliter euenit q̄ putabat Micipsa: q̄a Micipsa putabat lugurthā in eo bello periturum: i. ipse aut̄ clarior euasit.

¶ Ut erat. Ac si diceret facile cognouit naturam. P. Scipionis: & consuetudinem hostitumq̃ homo acutis
& actis ingenii. ¶ Impigro: idicimus. Cæsar uir acer ingenio: & uir acri ingenio: & uir actis ingenii. ¶ Impi-
gro: meloci. ¶ Acti. i. uahementi. ¶ Imperator: idest dux. ¶ Morem: consuetudinem. ¶ Parendo: obediendo:
scilicet imperatori. ¶ Claritate. i. famam: gloriam. ¶ Nostris. i. Romanis. ¶ At sane. i. certe. ¶ Quod diffi-
cillimum in primis. i. quæ res maxime difficillima est: ut inueniatur in uno: & eodẽ homine & cõsiliũ ani-
mi: & fortitudo corpis. ¶ Strenuus: fortis. ¶ Quos: alterũ. scẽ bonũ cõsilio. Hoc dicit: euenire solet: ut hi

IOAN.
CHRI.

(ut erat impigro: atq; acri ingenio) ubi naturam
P. Scipionis: qui tum Romanis Imperator erat:
& mores hostium cognouit: multo labore: multa-
que cura. Præterea modestissime parendo: sæpe
obuiam eundo periculis: in tantam claritudinem
breui peruenerat: ut nostris uahementer charus.
Numantinis maximo terrori esse. At sane: quod
difficillimum in primis est: & prælio strenuus
erat: & bonus cõsilio. Quorum alterum ex pro-
uidentiã timorem: alterum ex audaciã temerita-
tem asserre plarunq; solet. Igitur Imperator om-
nes fere res alperas per Iugurtham agere: in ami-
cis habere: magis: magisque eum indies ample-
cti. Quippe: cuius neque cõsiliũ: neque in-
ceptum ullum frustra erat: huc accedebat muni-
ficientia animi: ingenii solertia. Quibus rebus:
Iugurtha multos ex Romanis sibi familiari ami-
citia coniunxerat. Ea tempestate in exercitu no-
stro fuere q̃ plures noui: atq; nobiles: quibus diui-
tiarũ bono: atque honesto potiores erant. Factiosi

qui ualent cõsilio: plarunq; sint timidi: q̃a pui-
dent: & intelligunt earq; cõtingere pnt: & hi
qui ualẽt uiribus: temerarii sint: & se iprudent
periculis obiciunt ppter audaciã: quã habet ex
uiribus. Dicit ergo: eẽ bonũ cõsilio: solet asser-
re timorem ex puidentiã: esse strenuũ prælio:
solet asserre temeritatẽ ex audaciã. ¶ Ex puidẽ-
tiã. i. ppter puidentiã: nã q̃a prouident etiã ad-
uersa sibi posse contingere: plarunq; timent: &
propterea dixit rem eẽ difficillimã: ut hæc duo
in uno inueniantur: quia cõtraria sunt prouidẽ-
tiã: & temeritatẽ: & duo cõtraria nõ possunt stare
simul in uno subiecto: una enĩ & eadem res nõ
potest eẽ alba simul: & nigra. Igitur quia Iugur-
tha erat strẽnuũ prælio: & bonus cõsilio: agere:
pro agebat: ferme oĩa difficilia: & aspera Scipio
per Iugurthã faciebat. ¶ Amplecti: pro amplex-
tebatur. ¶ Quippe: quia Iugurtha nihil perex-
cogitabat: cõsilio aut opere incipiebat sine cã.
¶ Erat frustra. i. inutiliter: sine causa. ¶ Huc acce-
debat. i. ad hoc addebatur: adiũgebatur: nã acce-
dere est addi: & adiungi: unde accessio est addi-
tio: & incrementũ. ¶ Munificentia. i. liberalitas:
quia Iugurtha liberalis erat. ¶ Solertia: industria.
Est aut industria proprie uis quãdã ingenii ex-
ercitatio: cui contraria est ignauia. i. torpor inge-
nii: quãdõ ingeniu nõ exercet: sed torpore lan-
guescit. ¶ Quibus rebus: his inquit rebus mul-
tos ex Romanis sibi fecerat amicos. ¶ Ea tẽpe-
state: idest eo tẽpore. ¶ Noui atq; nobiles: idest

ignobiles: & nobiles. Eo tempore inquit: multi fuerunt tam nobiles q̃ ignobiles: qui Iugurthã incitabant:
dicentes fore: ut ipse totius Numidiã occuparet imperiũ: si Micipsa patrũs eius interisset: & dicebant Iu-
gurthã hoc facile assequi posse: quia in eo magna uirtus erat: & Romã omnia uendebatur: uidelicet: puin-
ciarũ: regna: & imperia. Qui aut ita Iugurthã incitabãt: erant hoies factiosi: auari: potentes: & hoc qd̃ dicit.
¶ Cũ plures. i. ualde multi. ¶ Quib; diuitiarũ bono: honestoq; potiores erãt. i. quibus diuitiarũ cariore erant:
q̃ honestas: & iusticia. Nã eiũs mōi hoies pp diuitias: iusticiã: & honestatẽ calcata: unũquodq; facin? ppetras-
sent. ¶ Bono & honesto. i. utili: & honesto. Nihil aut utile esse pōtũq; iusticia uacat: fm stoicos: & hoc Cice-
ro tractat: & ppter ea diximus bonũ iusticiã intelligi: aut certe bono: & honesto dixit: utili: & honesto fm
Ciceronem: qui in arte ueteri honestatis duas partes esse dicit: honestatẽ simplicem: & honestatẽ iunctã:
honestas simplex dicitur: quæ appetitur ppter se: honestas iuncta dicitur: q̃ appetit ppter se: partim pp
aliud. i. ppter utilitatẽ: honestas simplex est uirtus. Est aut uirtus habitus animi: naturæ modo ratioĩ con-
sentaneus. Hæc diuiditur in iusticiã: prudentiã: & temperantiã. Iusticia est habitus animi: cõmuni utili-
tate seruata: suam cuiq; tribuens dignitatẽ. Prudentia est rerum bonarũ: & malarũ: & utrarũq; scientia.
Fortitudo est considerata periculorum: uiscipio: & laborum cum utilitatis ratione persequi. Temperantia
est rationis in libidinem atq; in alios non rectos impetus animi: firma & moderata dominatio: hæc uirtutes
in eas partes diuiduntur: quas supra nominauimus: quæ ad simplicem pertinent honestatẽ: honestas aut
iuncta est: quæ in se honestatis habet: & utilitatis cõsiderationem. Sunt enim multa: quæ nos cũ dignitates
tum quoq; fructu suo ducentur: ut gloria: dignitas: amplitudo: amicitia. Gloria est frequẽs de aliquo fama
cum laude. Dignitas est alicuius honestas: & honore: & uerecundia digna auctoritas. Amplitudo est poten-
tia: aut maiestatis: aut aliquatũ copiarum magna abundantia. Amicitia est uoluntas erga aliquem rerũ
bonarum: illius causa: quem diligit: cum pari eius uoluntate. Bonum ergo Salustius appellat hanc honesta-
tis partem: quam habet cum honestate coniunctã: cõsiderationem utilitatis: honestum autem appellat
superiorem illam simplicem partem honestatis. Sed diuitiarũ: quas illi qui Iugurtham accendebãt: bono &
honesto cariore habebant: neq; superioriorem illam: neq; hanc posteriorem partem honestatis attingunt.
¶ Potiores: idest cariore. ¶ Factiosi. Factio dicitur malorum hominum conspiatio.

IOAN.
CHRI.

Domus potentes: uidelicet Romæ. Apud socios. Socii populi Romani dicebant: qui erant cum populo. Roma. confederati sicuti erant Latini sicuti fuit Masinissa & Micipsa. Nam quotiens populus Roma. bellum gerebat. socii auxilia mittebant: & uicissim sociis bellum ab aliquo populo illatum esset populus Roma. eis auxilia mittebat: & eos tuebatur. Clarus hoc est fama insignes. Quam honesti. i. qui uirtute præditi. Clarus autem: & nobilis in bonam: & in malam partem accipiuntur. Pollicitando. i. promittendo. Accedebant. i. incitabant. i. dicebant. Occidisset. i. mortuus esset: & iteraret. In ipso: & dicebat in ipso esse uirtutem. Romæ

omnia uenalia. i. Romæ omnia uendi: & omnia esse uendibilia dici possent. Ecce occasiones ad obtinendum imperium Numidie. In te o. Iugurtha est uirtus: & Romæ omnia uenduntur: hoc autem ideo dicitur quia Iugurtha dicere potuisset. Senatus populusque Romanus non patietur socios suos: uidelicet filios Micipsæ regno spoliare. Rudent ad hoc. Tu oia pecuniis obtinebis: quod etiam postea fecit. Venalia dicunt: quæ ad uendendum exponuntur: a ueneo uenis. i. uendo. Sed postquam Numantia: ac si diceretur quidē homines corrupti Iugurtham incitabant sed Scipio Imperator aliter ipsam admonuit: quoniam delata Numantia ipsam: & donatum: & laudatum domum remisit. Ordo est. Sed. P. Scipio adducit in prætorium Iugurtham donatum: atque laudatum magnifice pro concione: postquam ipse Scipio decreuit dimittere auxilia: & ipse decreuit reuerti domum delata Numantia. Delata. i. excisa: destructa. Dimittere uulgo dicitur licentare. Auxilia: propter dicuntur copie: quæ a sociis mittuntur in auxilium belli. Ipse. i. Scipio. Reuerti domum. i. Romam. Donatum. i. donis militaribus. Atque laudatum: quia miris laudibus Scipio in concione uirtutē Iugurthæ: & facta illius laudauit. Pro concione. i. in concione. Concio ē multitudo populū uel exercitū cōuocata. Prætorium dicitur tabernaculum imperatoris. Ibi. i. in prætorio. Coleret. i. suaret: custodiret. Neu. i. & ne largiretur pecuniam: uel munus. Infuseceret: cōfuseret. Periculose a paucis emig: quod multorum esset. Scipio sciebat & ipse: quod Ro. per pecuniam oia fiebant. Sed tamen monebat Iugurtham: ne pecuniis sibi regnum parare uellet: quia cum periculo emitur a paucis: quod est cōe oium. Periculose: subaudi dicebat. Nā oia pēdēt ab eo: quod dixit: monuit: & monere nō potuit: nisi dicendo. Periculose a paucis emig: & dicebat Scipio: quod si quis uelit emere a paucis hominibus id: quod est cōmune omnibus: ualde periculose hoc facit: quia omnes nō patiuntur: quod pauci uendant eas quæ sunt cōmunia tam sibi: quam his qui ea uendunt. Si permanere uellet: subauditur: & dicebat. Scipio: inquit dicebat ad Iugurtham: o Iugurtha: si perseueraueris in uirtutibus: & gloriæ: & regnum habebis: sed si ante tempus per largitionem pecuniæ: imperiū tibi parare uolueris: & pecunia tua: & tu ipse peribis. Suis artibus: suis moribus: & uirtutibus. Vltro id est etiam si non quesieris. Venit. i. esse. Propterantius: festinanti. Pergeret. i. tenderet: iret casum. Iuratur. Sic locutus. Cum hæc inquit Scipio dixisset: Iugurtham dimisit: & ei litteras dedit: quas Micipsa redderet. Earum litterarum. Iugurtham. Hæc fuit sententia litterarum Scipionis ad Micipsam. Lōge. i. ualde. Summa ope. i. summa ui. En: ecce. Virum. Iugurtham. Dignum: quia nō degenerat a moribus suis: & aui sui Masinissæ. Igitur rex. Cum igitur rex per litteras Scipionis intellexisset id: quod antea per famam cognouerat: mutauit animū suū: ut Iugurtham maxime incolumē esse uellet: quē paulo ante interire cupiebat. Ordo est. Rex. i. Micipsa promouit: tū uirtute ipsius Iugurthæ: ut si uirtutē alium suū: & est aggressus uincere Iugurtham beneuolens: & statim eum adoptauit: & instituit hæredem pariter cū filiis restit. ubi id est postquam ipse rex cognouit ex litteris imperatoris ea esse ita quæ acceperat famam. Famam per famam. Acceperat. i. audiuerat: intellexerat. Tū. i. primum. Gressus. i. uirtus. Scipionis: & uirtus Iugurthæ: inquit: ita scipierat. Flexit. i. mutauit. Aggressus. i. conatus ē: & cepit. Eum adoptauit. i. filium fecit. Secundū. Aul. Gel. cū extraneū sumum i locū liberorum: aut propter situm pro populo. Quod priorē sita adoptatio dicitur: quod pro populo: in adoptione. Ergo adoptare ē extraneū in locū liberorum: sumere. Instituit ordinari. Sed ipse. i. Micipsa. Cū Micipsa ad extremū diē uitæ uenisset: coram iudicibus: & cognatis: & filiis propriis: Adherbale: & Hiempsale: cū Iugurtha locutus est. Morbo: egritudine:

domus potentes: apud socios clari: magis quam honesti: quia Iugurthæ nō mediocrē animū pollicitando accedebat: si Micipsa rex occidisset: fore uti solus imperio Numidie potiret: in ipso maximā uirtutē Roma. oia uenalia esse. Sed postquam Numantia deleta. P. Scipio dimittere auxilia: & ipse reuerti domum decreuit: donatum: atque laudatum magnifice pro concione Iugurtham in prætorio adduxit: ibique secreto mouit: ut potius publice quam priuati: aicitia populo Romano. coleret: neu aliquibus largiri infuseret: periculose a paucis emig: quod multorum esset. Si permanere uellet i suis artibus: ultro: & illi gloriæ: & regnum uerturū. Si propterantius pergeret: suā pecuniā: & ipsam precipite calum. Sic locutus cum Iugurthæ: quod Micipsa redderet: dimisit. Earum sententia hæc erat. Iugurthæ tu in bello Numantino: maxima uirtus fuit: quare ubi certe gaudio esse scio: nobis ob merita tua charus es: ut idē Senatui & populo Romano. sit summa ope nitentur. Tibi quod per nostra aicitia gratulor. En hæc uirum dignum te: atque aui suo Masinissa. Igitur rex: ubi ea: quæ fama acceperat: ex litteris imperatoris esse ita cognouit: tū uirtute: tū gratia uiri promouit: flexit animum suū: & Iugurtham beneficiis uincere aggressus ē: statimque eum adoptauit: & testamento pariter cū filiis hæredem instituit. Sed ipse paucos post annos morbo: atque

[Aetate: scilicet senectute. ¶ Confectus: consumptus: maceratus. ¶ Adessend est ininere. Ordo est. Sed ipse IOAN.
post paucos annos confectus morbo: atq; aetate dicitur habuisse huiuscemodi uerba cum Iugurtha: coram CHRI,
amicis: & cognatis: item coram Adherbale: & Hiempsale filiis suis: cum intelligit finem uitae adesse sibi.
¶ Huiuscemodi uerba: id est talia uerba. Est aut huiuscemodi indeclinabile: & gñs omnis: sicut illiusmodi.

aetate confectus: cum sibi finem uitae adesse intelli-
geret: corā amicis: & cognatis: itemq; Adherbale
& Hiempsale filiis dicit: huiuscemodi uerba cū
Iugurtha habuisse.

Argū ego Iugurtha te: amisso pa-
tre: sine spe: sine opibus: in meū re-
gnum suscepī. existimans: non mi-
nus me tibi: q̄ liberis: si genuissem
ob beneficia charum fore: neq; ea
res falsū me habuit: nā: ut alia ma-

gna: & egregia tua facta omittam: nouissime tu re-
diens Numantia: meq; regnumq; meum gloria
decorasti: tuq; uirtute nobis Romanos ex amicis
amicissimos fecisti: in Hispania nomē familiā no-
strā renouatum est. Postremo: quod difficillimū
inter mortales est: gloria inuidiam uicisti. Nunc:
quoniam mihi natura finem uitae facit: per hanc
dextram: per regni fidem moneo: obtestorq; te:
uti hos: qui genere tibi propinqui beneficio meo
fratres sunt: charos habeas: neu malis alienos ad-
iungere q̄ sanguine coniunctos retinere. Nō exer-
citus: neq; thesauri praesidia regni sūt: uerū amici.
Quos neq; armis cogere: neq; auro pare q̄as: offi-
cio: & fide pariuntur. Quis aut alicor: q̄ fr. fratris:
aut quem alienū fidū iuenies: si tuis hostis fueris:
equidē ego uobis regnum trado firmum: si boni
eritis: si mali imbecillum. Nam concordia parua
res crescunt: discordia maxime dilabuntur. Cate-
rum Iugurtha ante hos te (quia aetate: & sapien-
tia prior es) ne aliter: quid eueniat: puidere decet.

tutē Iugurtha ab oibus amabat: sicuti supra monstrauit. ¶ Gloria. i. uirtute. ¶ Nūc. Postq̄ beniuolentiā capta
uit: & a persona sua: & a persona auditoris descendit ad cā: ut ostēdat quid uellit ab eo. ¶ Per hāc dexteram.
Intelligimus Micipsā hāc dicēte dextrā Iugurthae apphēdisse. ¶ Hos: didicos. i. demonstratiue dixit ostē
dens Adherbale & Hiempsale q̄ aderāt. ¶ Genere sanguis: cōiunctio ē. Nā Micipsa: & p̄ Iugurthae ffreres erant.
¶ Bñficio meo: q̄a te adoptari in filiū: & nūc p̄ adoptionē ff eoq; ex. ¶ Malis. i. magis uelis. ¶ Nō exercitus.
Sniā gñales pulcherrimā. ¶ Armis. i. ui. ¶ Cogere. i. cōparare: acq̄rere. ¶ Auro. i. pecuniis. ¶ Parare. i. acq̄re
re. ¶ Offō. Offm dē cū hō facit: qd ex honestate facere debet. ¶ Pariunt: uel parati. i. acq̄rūt officia. ¶ Quis
aut: Micipsa p̄ rōcinationē hōc cōcludere intēdit: ut si regnū icolumē seruare uultis: uos oportet esse cōcordes: & amore cōiunctos. Ratio p̄po-
sitionis est. Nā aīci magis q̄ exercitus: aut pecūiā praesidio regni sunt. Nemo aut amior est: q̄ frater fratris:
ergo uos: qui fratres estis: oportet eē cōcordes: & amore coniunctos. ¶ Fidum: id est fidelem. ¶ Imbecillū. i.
infirmum. ¶ Boni eritis: id est concordēs: & unanimes. ¶ Maxima: scilicet res. ¶ Caterū: ante hos: scilicet
Adherbalem & Hiempsale. ¶ Ante hos: id est magis: q̄ hos: scilicet decet. ¶ Decet inquit: ut tu magis q̄ hi:
prouideas: ne inter uos discordia oriatu: quia tu: & aetate: & sapientia: antecedis eos.

IOAN.
CHRI.

¶ Nam in omni certamine. Reddit aut causam & rationem quare Iugurtha magis q̄ Adherbalē: & Hiempsalem puidere deceatne discordia inter eos oriatur: q̄ si inter uos discordia: & contentio oneraretis tibi hanc culpā adscriberent & attribuerent: q̄ tu es potentior: & ppter aetate: & pp sapiam: & pp uiresq̄ in oi certamine: & in oi dissensione ille qui plus pōt: dī facere iniuriā: & esse cā totius discordiā: pari rōne si inter uos discordia oriret: oēs existimabunt o Iugurtha cām discordiā a te p̄fici q̄ tu plus potes. Et propterea magis te q̄ illos puidere decerne inter uos discordia: & certamē oriat. ¶ Ne aliter quid eueniat. s. discordia aliqua. ¶ Nam in omni certamine: in omni contentione: & discordia. ¶ Opulentior. i. ditior: potentior. ¶ Vos aut o Adherbal. Nunc Micipsa conuertit sermonem ad filios: Adherbalem & Hiempsalē. ¶ Colite: amate: & honorate. ¶ Hunc talē uirum. s. Iugurtham: acsi diceret: tanta uirtute: & gloria pradi tum. ¶ Nitimini: conamini: & dare opā: ne melior sit fili⁹ Iugurtha: quē adoptauit q̄ uos genui. ¶ Meliores libe. notādū liberos nūero plurali dici ēt de uno. ¶ Meliores liberos sumpsisse. s. Iugurthā. ¶ Quā genuisset. s. uos. ¶ Ad ea Iugurtha. Quamuis inquit Iugurtha intelligeret: Micipsam ficta locutum fuisse: & aliq̄ habuisse in animo: aliud dixisset: tñ benigne rñdit: sicuti tempus postulabat. ¶ Et ipse. s. Iugurtha. ¶ Agitabat. i. uersabat: cogitabat i animo suo: non enim respondit: sicuti cogitabat i animo: sed sicuti tempus postulabat. ¶ Postq̄: mortuo inquit Regetum exequias magnifice celebraf sentin unum reguli conuenerunt: ut de omni bus rebus inter se differerent: & disputarent. ¶ Illi scilicet Micipsa mortuo. ¶ More regio: secundum regiam consuetudinem. Magna. n. ambitione: & pōpa exequias regum celebrabat. ¶ Iusta. i. exequas funebres. Et tantūō plurali numero declinant. ¶ Reguli: scilicet Iugurtha: Adherbal: & Hiempsal. ¶ Disceptarent: ut differerent: & disputarent. ¶ Sed Hiempsal: cum in unum reguli conuenerent: ut de omnibus rebus inter se colloquerentur: inter sedendum Hiempsali ita cōfedit: ut fratrem Adherbalem inter tres medium constitueret: quāuis aetate Iugurtha prior esset: non enim ferre poterat: ut Iugurtha honore esset superiori: qui genere erat inferior: nam ex concubina natus erat. ¶ Ante Adherbalem assedit: idest iuxta Adherbalē sedit. ¶ Deinde tamen: ut aetati concederet: idest ut locū daret Iugurthae: qui aetate maior erat. ¶ Vix. i. cū labore: difficulter. ¶ Ibi cū multa. Oñdit i hoc primo colloquio: inter se reges habuerūt causam discordiarum: & certaminis eorum. Nam cum Iugurtha dixisset omnia oportere rescindi: q̄ Micipsa statuerat: & decreuerat quinq̄ annis ante mortem suam: q̄a propter aetatem: & senectutem: non satis animo ualebat. Hiempsal respondit idē sibi placere. Nam in eo quinquennio dicebat Iugurthā a Micipsa filium adoptatum. Quod dictum ex aio & memoria Iugurtha non decessit: postq̄ illd̄ semper cogitauit Iugurtha: quo pacto Hiempsalē interficeret. ¶ Consiliandēst statuta. ¶ Decreta: quicquid decreuisset Micipsa per quinq̄ annos ante mortem. ¶ Rescindi: idest irritari: ut essent irrita quaecūq̄ decreuisset: & nihil ualerent nullam uim haberent. ¶ Nam: scilicet dicebat. ¶ Confectum: consumptum. ¶ Parum animo ualuisse: idest nō satis intellectu ualuisse: idē ipse dicebat rescindi. ¶ Altius: idest interius. ¶ Quā quisq̄ erat rarus: q̄ quisq̄ putauerat. ¶ Anxius: sollicitus. ¶ Moliri: pro moliebat. i. parabat. ¶ Atq̄ ea modo: idest tantūmodo. ¶ Habere: pro habebat in animo. ¶ Quā ubi: tardius pcedūt. Cum (inquit) Iugurtha uidet: Hiempsalē per dolum facile capi nō posse: sed eam rem: tardius p̄cūit: & in longius tempus ire q̄ uolebat: decreuit: quoquo modo: idest uel per uim: uel per insidias facere: quod statuerat. ¶ Quā. s. ut per dolum Hiempsal caperetur. Quā. i. quā res. ¶ Vbi: pro postq̄. ¶ Tardius procedunt. i. in longius tempus uadunt. ¶ Neq̄ lenitur: idest mitigatur. ¶ Animus ferox: i. indomitus: animus. i. Iugurtha.

Quous modo, i. quoquo modo: quolibet mō uidelicet ut si non posset per insidias iterficere Hiempsalem: iua apta eū occideret. Incēptū, i. ppositū animi sui. Perficeret: adimplere; cōplere. Primo cōueniū in primo colloquio: qd fecerūt inter se reguli decreuerūt uidere thesauros: & oēs pecunias: & assignare unicuiq; partē suā imperiū: ut unusquisq; sciret: qd suū esset. Primo conuentu, i. qn primum cōueniunt. Ad utraq; rem, scilicet ad diuidendū impium: & ad diuidendos thesauros. Maturius, i. prius: celerius. Distribuebā, i. diuidēdā. Alius alio, i. alius in aliū locū.

IOAN.
CHRI.

quous modo incēptum perficere: primo conuē-
tum: ab regulis factū: supra memorauī: ppter dis-
ensionem placuerat diuidi thesauros: sineq; im-
periū singulis constitui. Itaq; tēpus ad utraq; res
decernitur: sed maturius ad pecuniam distribuē-
dam: reguli interea in loca p̄pina thesauris ali-
o concessere. Sed Hiempsal in oppidum Thir-
mida: forte eius domo utebatur: quidam proxim⁹
lictor iugurthæ: q charus acceptusq; ei: semp fue-
rat: quē ille casu ministrū oblatum: promissis: one-
rat: impellitq; uti tāq suā uisens domū eat: portaq;
claves adulterinas parat: nam ueræ claves ad Hiē-
psalē referebantur. Caterum: ubi res postularēt:
seipsum cum maxima manu uenturū. Numida
uero mandata breui cōfecit. Atq; uti doctus erat:
noctū iugurthæ milites introducit: qui postq in
ædes irrupere: diuersi regem quærebant: dormiē-
tes alios: alios occurrētes iterficere. Scrutari lo-
ca omnia: clausa effringere: strepitu & tumultu
omnia miscere. Quum interim Hiempsal reperi-
tur: occultās se in tugurio mulieris ancillæ: quo in
initio pauidus: & loci ignarus perlugerat. Numi-
dæ caput eius: uti iussu erant: ad iugurthā referūt.
Caterum fama tantū facinoris per oēm Aphricā
breui diuulgat: Adherbalē: oēsq; q sub imperio
Micipsæ fuerant: mætus inuadit: in duas ptes Nu-
midæ discedunt: plures Adherbalē sequunt: sed
illū alterum bello meliores. Igitur iugurtha quā
maximas potest: copias parat: urbes p̄im uis: alias
uoluntate impio suo adiungere: omni Numidæ
imperare. Adherbal tāctis legatos Romam mise-
rat: q senatū docerent de cæde fratris: & fortunis
suis: tñ fretus multitudie militum parat armis cō-
tendere. Sed: ubi rex ad certamē uenit: uict⁹ & p̄lio

rium est domus uilis: & abiecta: a regendo dicta. Quosidest in quod tugurium. Referunt: reportant.
Tanti facinoris idest tanti sceleris. Facinus in bonam: & malam partē accipi pōt. Nam & bonū: & malum
facinus dicimus. Diuulgatur idest spargitur. Adherbalem: iordo ē. Mætus inuadit Adherbalem: & oēs:
qui fuerant sub imperio Micipsæ. Numidæ: tota provincia Numidæ: in duas ptes diuisa: una ps Adher-
balem: altera iugurtham sequebatur: sed plures tamen sequuntur Adherbalē: q meliores etat bello sequunt
iugurtham. Copias: exercitum. Qui senatū docerent: qui senatui exponerent.

IOAN.
CHRI.

Pro fugit in puiniciam. Romani partes terrarum quas bello subiugabat: puinicias appellabant: ad quas uel prores: uel pcor: sules cū offō mittebat: q eas regeret. Multa ergo oppida in Aphrica Po. Ro. hēbat: quas p mas gistratus administrabat. Hęc ergo loca q Po. Ro. hēbat: dicebat: puiniciam in hac puiniciam rex Adherbal uictus a Iugurtha: pfugit: deinde Romā uenit. Contendit. i. uadit: psciscit. Tunc Iugurtha: cū Iugurtha Hiempsale occidisset: & Adherbalē regno spoliasset: scelus suū in aio praestāst: timere cepit Po. Ro. nec ali quam spē habebat aduersus irā eius: nisi in auaritia nobiliū Romanorū: & i pecunia sua. Ordo est. Tunc Iugurtha reputas facinus suū cū animo suo: timebat: pro timebat Po. Ro. neq habere: pro habebat spem usq aduersus irā eius: nisi in auaritia nobilitatis: & in sua pecunia: postq potiebat: oī Numidia i ocio. peractis cōsiliis. Peractis cōsiliis: id est perfectis cōsiliis. i. cū pscisset: id qd facere decreuerat: uidelicet cū Hiempsale interfecisset: & alterū frē Adherbalē regno expulisset: & totum regnū Numidię usurpasset: sicuti facere cogitauerat. In ocio in qere & pace: i quia nemo ei impedimentū afferebat. Reputas: consideras: pertractans. Populū Romanū timere. Timebat enī Po. Ro. qā sciebat illū non esse passurum socios suos ita indigne & crudeliter fuisse uexatos a Iugurtha. Vsq. i. in aliqua re. Nisi i auaritia nobilitatis: quia sperabat nobiles senatores Romę auaritia se posse pecunia corrūpere: paterent aliquid decerni contra senatū: qd etiā fecit. In auaritia nobilitatis. i. nobillum ciuiū Romanorū. Et pecunia sua: quia sperabat nobiles Ro. ciues posse corrūpere. Quibus pręcepit. i. iussit. Ne cūstentur. i. ne morent: ne differat. Sed ubi Romam legati. Ostendit qta mutatio aio: Ro. facta sit: postq legati Iugurthę Romam missi: ciues muneribus: & pecunia corruperunt. Dicit enim Iugurtham facta largitione: in gratiam omnī uenisse: quē antea oēs odio hēbant. Sed ubi. Ordo est. Tanta cōmutatio incescit: ut Iugurtha ueniret in gratiam nobilitatis: ex maxima inuidia: ubi p postq legati Ro. uenire: & misere magna munera hospitib: & aliis: auctoritas quoq pollebat in senatu: ea tēpestare dico misere magna munera ex pręcepto regis: quorum pars inducti spēciali inducti prēmio nitebantur: ambiendo singulos ex Senatu: ne consuleretur grauius in eum. Hospitibus: uel qui susceperant legatos hospitibus: uel qui aliquando suscepti fuerant hospitio a Iugurtha in prouincia Numidię. Ea tēpestare eo tēpore. Pollebat: id est potens erat. Incescit: inuasit. Ut ex maxima inuidia. i. odio. Ecce cōmutatio: quē pmo maxie oderat: ei postea fauebāt: eūq sūme diligebāt. Quorū. i. nobiliū. Nā nobilitas collectiuū nomen est. Pars spēq dā inducti spēquā legati faciebant: p mittebat. n. in futurū magna munera. Alii pmo: alii inducti pmo: q iā munera uel pecunias acceperant. Ambiedo. i. blādiciis: circūueniedo: & blādiedo: q corrupti erāt: alios senatores sigillatim alloquebant: blādiciis rogātes: ne in Iugurthā graue aliqd decerneret. In eū. i. Iugurthā. Cōsuleret. i. decerneret: deliberaret: & determinaret. Igitur legati. Postq legati uisi sūt munerib: & pecuniis satis sibi pprios reddidisse senatores: ut iam cōfidere possent: dies statuitur: in quo & Rex Adherbal: & ipsi legati in enatum uenirent. Locutū. s. in senatu. Accepimus. i. audiui: intelleximus. Vtrūq. s. & regi: & legatis. Senatus dat: ut Senatus eos audiat. Oratio Adherbalis Regis Numidię in senatu Romę habita.

profugit in puiniciam: ac de hinc Romā cōtendit. Tū Iugurtha: pactis cōsiliis: postq oī Numidia potiebat in ocio: facin suū in aio reputas: timere po. Ro. neq aduersus irā eius usq: nisi in auaritia nobilitatis: & pecunia sua spē hēre. Itaq paucis dieb post cū auro: & argēto multo: Romā legatos mittit. Quib pręcipit primū: uti ueteres amicos muneribus repleāt: deinde nouos exgrant. Postremo quācūq possint largiedo parare: ne cūctentur. Sed ubi legati Romā uenire: & ex pcepto regis hospitib: aliiq: quorū ea tēpestare in senatu auctoritas pollebat: magna munera misere. Tāta cōmutatio incescit: ut ex maxia inuidia: & malis uolentia: in gratiā & fauorē nobilitatis Iugurtha ueniret. Quorū pars spēciali prēmio inducti: singulos ex senatu ambiendo nitebant: ne grauius in eum consuleret. Igitur: ubi legati satis cōfidū die constituto: senatus utriq: datur: tum Adherbalem hoc modolo cutum accepimus.

Atres. C. Micipia p me mories mihi pcepit: uti regni Numidię tātū mō pcuratiōe existimare meā. Ceterū ius: & iperium penes poscet. Po. Ro. si ueniret domū: militiāq q maxio ului esse. Vos mihi cognator: & affiniū loco ducerem. Si ea fecissem in uestra aicitia exercitū: diuitias: munimēta re-

P

Atres Conscripti. Romulusq primus Romę regnauit: centū senatores elegit: quos a similitudine curę: partes appellauit: postea centū alii ut refert Liuius: additi sunt: q quia simul cum primis in senatu scripti sunt: simul omnes patres conscripti sunt appellati: quasi simul scripti. Patres autē ideo dicti sunt: uel ab ætate: quia cētū illi primi a Romulo senes electi sunt: unde & senatores dicti: uel ut dicit Salustius: a similitudine curę: quia uelut patres filios suos: & familiam: sic illi Rempu. curarent: & administrarent. Qui ab his patribus descenderūt: patricii: sunt uocati.

Hæc autem oratio in genere deliberatio posita est. Est autem genús deliberatiuum: quod positum in consultatione habet in se suasionem & dissuasionem. Suadet enim senatus tibi contra iugurtham auxilium ferat. Huius autem generis finis est utilitas. Nam qui suadet aliquid oportet ut ostendat id esse utile. Utile autem diuiditur in tutum: & honestum. Tutum est quod cõsistat instantia: ut consequens periculi uitatione: qualibet ratione. Honestum diuiditur in rectum: & laudabile. Rectum est quod cõ uirtute & officio fit. Id diuiditur in prudentiam iusticiam fortitudinem: & modestiam.

gni me habiturum. Quæ præcepta patris. quum agitare: iugurtha homo omnium: quos terra sustinet sceleratissimus. contempto uestro imperio. Massinissæ me nepotæ. et a stirpe socium. atque amicum populi Romani. regno. fortunisque omnibus expulit. Atque ego Pa. C. quoniam ego miseriarum uenturus eram. uellem potius ob mea, quam ob maiorum beneficia meorum. posse meum auxilium a uobis petere.

In exordio beniuolentiam capiat a persona sua: & a persona aduersariorum. A persona sua beniuolentiam capitatum quæ incommoda sibi acciderint: exponit: dicit enim se expulsum regno: & omnibus fortunis spoliatum. Simul etiam beniuolentiam capitatum cum obsecratione humili ac supplici utitur. A persona aduersariorum beniuolentiam capiat: cum crudelitatem iugurthæ in se & fratrem suum ostendit. dicit enim se crudeliter ab ipso regno expulsum. Attentos facit auditores: cum ostendit hoc de quo agitur ad ipsos: qui audiunt pertinere. Dicit enim: se ex toto regno pulsum: cuius administrationem tantummodo non sua fuerit: sed ius regni ipsius populi Ro. sit. Hæc in exordio facit. Nam exordium est oratio: per quam nobis beniuolentiam attentum: & docilem reddimus auditorem. Parres conscripti. Alloquitur senatores. Ordo patet & sensus. Dicit enim pater meus moriens precepit mihi ut existimare administrationem regni Numidie tantummodo esse meam: sed regnum ipsum esse populi Ro. Procurationem. administrationem. Eius. regni. Penes uos apud uos esse. i. regnum ipsum esse uestrum. Et ita attentos facit auditores: cum ostendit hoc de quo loquitur ad eos pertinere. Enterericonarer. Simul. i. & præcepit ut dare operam ut essem maxime utilis populo Romano. Vtui. utilitati. Vos mihi cognatorum uos affinium cognati genus patrum respiciunt affines genus matrum. Ducerem id est existimarem. Si eam fecissem. pendet a superiori: hoc enim respicit illud quod dicit præcepit: sed præcipere non potuit: nisi dicendo. ergo subauditur: & dicebat me habiturum exercitum: diuitias: munimenta regni in uestra amicitia esse fecissem. Si ea fecissem. i. si ita existi- masset: sicuti mihi præcipiebat. In uestra amicitia quia uestra amicitia erit mihi exercitus: uerut diuitias: erit munimentum regni. Et ex his uerbis sibi beniuolentiam conciliat auditorum: cum in nulla remissi amici- tia populi Romani spem habuisse ostendit. Quæ cum præcepta. Nunc aduersarium in odium adducit: cum superbiam eius: & crudelitatem ostendit: qui contempto: & neglecto imperio populi Romani: se regno crudeliter expulit. Agitarem: id est seruarem. Ex hoc sibi beniuolentiam comparat: cum laudat officium suum sine arrogancia. Contempto impio uestro. Ex hoc indignationem senatus contra iugurtham concitat. Massinissæ me nepotæ. Personam Massinissæ nominat artificiosè: quia hic & amicitia instituit cum populo Ro. & eam idem uixit officiosissime coluit. Expulsiui eiecit. Atque ego. Exordio præmissis: transit ad narrationem in qua breuiter exponit quid uelit: petit enim auxilium a senatu contra iugurtham: sicut & illa potuerit esse narrationum qua rem gestam breuiter aperuit: uidelicet: quæ ad modum regno expulsum sit a iugurtha. Atque ego. P. C. Vide quid dicat. Utinam (inquit) ita mihi euenisset: ut si aliqui in meis necessitatibus opus esset auxilium petere a uobis: id facere auderem magis propter beneficia mea erga populum Romanum: quam propter beneficia maiorum meorum. Ac si diceret: doleo: quod cum a me nullum beneficium acceperitis: scogor a uobis beneficiū petere. Nam si aliquando uobis aliquod beneficium præstitissem: iusta causa esset: cur in meis necessitatibus ego quoque a uobis beneficium: & auxilium peterem. Nunc autem nullum meum erga uos beneficium: sed tantummodo beneficia ipsa maiorum meorum audaciam præstant ad petendum a uobis auxilium. Sed uellem potius ut mea erga uos beneficia: quæ beneficia maiorum meorum hanc præstarent audaciam. Et hoc est quod dicit. Ordo est. Atque ego. O patres con. Vellem potius me posse petere a uobis auxilium ob beneficia mea: quam ob beneficia maiorum meorum: quoniam ego eram uertus eo miseriarum: ut uelle maxime beneficia debere mihi a populo Ro. quibus utinam non egerem. sed uti uterer debitis. si erant desideranda. Eo miseriarum. id est ad eas. hoc est tantas miseria. scilicet ad quantas perueni. Ob mea. id est propter mea scilicet beneficia. Meorum maiorum. In hac parte latenter tangit populum Ro. meorem esse debere beneficiorum maiorum suorum. Massinissæ aui. & micipsæ patris sui. Nam ut supra monstrauimus. massinissæ in Africa contra Carthaginenses multa præclara facinora gessit. micipsæ etiam bello Numantino populum Romanum iuuit.

IO AN.
CHR.

CAc maxime. Vide quid dicat. Vellem inquit populus ro. mihi beneficia deberet. sed nollem eis idigere. & si beneficiis po. ro. indigeret: uellē posse uti debitis: non gratuitis. Beneficia debita dicunt: quæ alii debet ex merito nostro: gratuita dñr beneficiis: q̄ alii nobis p̄stātñ ex merito nostro: sed ex gr̄a suā & liberalitate: cum nihil nobis debeant. ¶ Deberi mihi bea po. R. o. Quo modo po. R. o. deberet Adherbali beneficia. Si po. ro. accepisset aliqua bñcia ab Adherbale: tūc ei deberet beneficia. ¶ Vti debitis uterer. i. uterer his bñcia: quæ mihi deberentur ex merito meo a populo ro. ¶ Sed quoniam. ac si diceret nollē: ut mihi eēt necessitas incumbit: propterea ad uos confugi. neq̄ enim per me tutus esse possum. Et hoc est quod dicit. ¶ Sed quoniam ipsa probitas. i. ipsa bonitas: ac si diceret: quoniam bonitas mea: & innocentia per se tuta esse nō potest: neq̄ iugurtham cognoscere potui: qualis esset: ad uos confugi. ¶ Neq̄ mihi in manu fuit iugurtha. i. neq̄ mihi cognitus est iugurtha: qualis esset. Et est modus notandus. Ea in manu esse dicuntur: quæ palam cognoscunt. Nam id: quod in manu habemus: nobis est notum. ¶ Confugi. i. recurri. ¶ Quib⁹: quod mihi miserimū est: cogor prius oneri eē quam ului. Doleo inq̄: quod prius uobis sum oneri: q̄ utilitati: quia a uobis beneficiū petor: antequam aliqd utilitatis uobis attulerim. ¶ Vt ui. i. utilitati. ¶ Ceteri reges. Per narrationem exposita cā trāsīt ad confirmationē. Nam tota spes uincendiratione q̄ persuadendi in confirmatione & confutatione posita est. Est aut̄ confirmatio: p̄ quam argumentando nostrā causā fidē: & auctoritatē: & firmamentum adiungit oratio. Oēs aut̄ argumentatiōes sumunt: aut ex his: quæ attributa sunt p̄sonis: aut ex his: quæ sunt attributa negociis: p̄sonis attributa sunt: nomen: natus: ramus: fortuna: habitus: affectio: studia: consilia: facta: casus: oratiōes. Hoc loco arguit a factis. dicit. n. quid fecerint maiores sui pro po. Ro. Simul a partib⁹ iustitiæ arguitur antea diximus. Nā iustū est benemerentibus gratiā referre: in hoc argumēto maxie p̄statut meminerint beneficiorū: aut aui sui massinissæ: & p̄ris micipsæ: dicit ergo. Ceteri reges i. uestrā amicitia uenere necessitate coacti: cū sibi magis: q̄ uobis p̄desse quærerēt: sed massinissa auus meus uobiscū amicitia cōtraxit eo tpe: quo uobis se maxie eē utilē itelligebat: fidei magis q̄ fortūæ rōne. ¶ Ceteri reges. ¶ Familia nostra uidelicet massinissa. ¶ Bello carthagenis. s. bello punico secūdo: hoc supra mōstrauim⁹. ¶ Instituit: inceptis inchoauit. ¶ Fides eius magis q̄ fortūa: quia tunc Massinissa pauper erat. Vnde Liuius refert ad eum Romanos transisse tantummodo cum ducentis equitibus. Ergo fides eius magis q̄ fortuna erat petenda: quia potētia eius erat pua: utpote: q̄ spoliatus erat a Carthaginēsis: & cū his postea foedus fecerat. ¶ Petenda. i. expetēda: desiderāda. ¶ Quorū p̄geniū ad familiam refert: sed familia nomē collectiuū: & in nūero sing. plures significat: unde nunc dicit. i. quorū filios. s. me nepotem Massinissæ nolite pati: frustra petere auxilium a uobis. ¶ Si nihil causæ. Nunc utitur locis ad eliciendā misericordiā accōmodatis: plures locos Cice. tractat (q̄bus misericordia capta) quorum primus est: per quem: quibus in bonis fuerimus: & nūc q̄b⁹ in malis simus: ostendimus. Hoc loco utitur Adherbali: dicit enim. Si nihil haberem aliud: quod uos moueret ad præstandū auxilium: fortuna mea uos mouere deberet: quia paulo ante eram rex potens: genereis faueretur: fortunisq̄ omnibus: nūc inopis: & calamitatus: & miseris plenus: totibus rebus spoliatus: alienas opes medicare compellor. Hic locus diligenter tractus sine dubio multum ualeat ad animos flectendos ad misericordiam. ¶ Si nihil aliud. Ordo est. Tamen erat maiestatis populi Romani phibere iniuriam: neq̄ pati regnum cuiusq̄ crescere p̄ scelusi nisi nō aliud causæ haberem ad impetrandū: p̄ter miserandā fortunā: quod pro quia ego paulo ante rex potens: genereis faueretur: famasq̄ copiiis: nunc deformatus: erumnis: & inopis: expeto opes alienas. Ac si diceret. Si nullam causam societatis & amicitia hērem cum populo Ro. tñ maiestas populi Romani est miserabili fortunæ meæ subuenire: & nō pati: ut aliquis usurpet regnum alterius per scelus: sicuti fecit iugurtha. ¶ Genere: sanguinis nobilitate. ¶ Nunc deformatus. i. deturpatus. ¶ Erumnis. i. per erumnas. ¶ Erūnā: p̄prie dicuntur labores onerosi: dicit aut̄ arumnilis: quæ secundū Plautum sunt futcillæ: quibus religatas sarcinas uiatores gerebant secundum Sextum Pompeium. ¶ Alienas opes aliena p̄sidia: uel opes facultates. ¶ Tamen maiestatis erat populi Romani. Arguit hoc loco a partibus fortitudinis quæ res magnas & excelsas sequitur: & a partibus iustitiæ: quæ quod suū est cui q̄ restituit. ¶ Per scelus crep̄scet: sicuti creuit regnum iugurthæ per scelus: qui Hiempsaem dolo iterfecit: & Adherbalē regno expulit.

ac maxime deberi mihi beneficia a populo roma. quibus utinā nō egerē: sed si ea desideranda erāt: uti debitis uterer. Sed quoniam parum tuta per se ipsa probitas est: neq̄ mihi in manu fuit: qualis foret iugurthā: ad uos confugi. P. C. quibus: quod mihi miserimū est: cogor prius oneri: quā ului eē. Ceteri reges: aut bello uicti i. amicitia recepti sunt: aut i suis dubiis reb⁹ societate uestrā appetuerūt. Familia nostra cū po. ro. bello carthaginēsi amicitia instituit: quo tpe magis fides ei⁹: q̄ fortūa petēda erat. Quorū p̄geniū uos. P. Con. nolite pati: me nepotē massinissæ frustra auxiliū petere: sed si ad impetrandū nihil causæ haberē: p̄ter miserandā fortunā: q̄ paulo ante ego rex: genereis fama: atq̄ copiis potēs: nūc deformatus erūnis: i. opes: aliēas opes expeto: tamē erat maiestatis po. ro. prohibere iniuriā: neq̄ pati cuiusquā regnum per scel⁹ crescere:

¶ Vetū ego his. Vide qđ dicat: & quō hoc cū supiore sensu cōiungat. Si nō hēre aliā cām: pter miserādam fortunā: tū pp maiestātē uestrā: deberetis mihi subuenire. Sed pter fortunā miserabilē: hēo alias cās: uidelicet amicitia: & societātē antiquā: qđ po. Ro. pp societātē & amicitia donauit maioribus meis hoc regnū: de quo sum expulsi: & de quo auus meus: & p̄r meus una nobiscū expulerūt Syphacē & Carthaginēses: & h̄ est: qđ dicit. ¶ Veg. i. sed. ¶ His finibus. i. eo regno. ¶ Po. Ro. dedit hoc supra dixit: qđ ut ēis Carthagenibus: & capto Syphacē: po. Ro. dono dedit Massinissā qđcūq; ciuitates: & loca bello acquiserat in Aphrica.

IOAN.
CHRI.

uerum ego his finibus eiectus sum. quos maiori-
bus meis. po. Ro. dedit. unde pater. & auus meus
una uobiscū expulere Syphacē. & Carthagenē-
ses. Vestra mihi beneficia erepta sūt. P. C. i mea
iniuria despecti estis. Heu miserum me. Huccine
Micipsa pater beneficia tua euasere: ut quē tū pa-
rē cū liberis tuis. regniq; participē fecisti: is potissi-
mū stirpis tuæ exūctor sit. Nunq̄ ne ergo fami-
lia nostra quieta erit? Semper ne in sanguine: fer-
ro: fuga uersabimur? Dū Carthagenēses incolu-
mes fuere: iure omnia sēua patiebamur. hostis a
latere. uos amici procul. spes omnis erat in armis.
Postquā illa pestis ex Aphrica eiecta est. lēti pacē
agitabamus. quippe. quibus nullus hostis erat. ni-
si ille forte. quē uos iussissetis. Ecce autē ex impro-
uiso Iugurtha intolleranda audacia. scelere. atque
superbia sese efferens. fratre meo. atque eodē p-
pinquo suo interfecto. primū regnū eius sceleris
sui prēda fecit. Post ubi in eisdē dolis me nequiuit
capere: nihil minus q̄ uim: aut bellū expectantē in
iperio uestro (sicut uidetis) extorē patriā: domo
inopē. & coopertū: miseris effecit. ut ubiuis tuti
quā in meo regno essē. Ego sic existimabā. P. C.
(ut) pradicantē audiuerā patrē meū: qui diligēter
coleret uestrā amicitia. eo s multū laborē suscipe-
re: ceterū ex oibus maxime tutos esse. Quod in fa-
milia nostra fuit prestitit: uti in oibus bellis adesset
uobis. Nos uti per oīū tuti sumus: i manu uestra
est. P. Con. Pater nos duos fratres reliquit. tertiū
Iugurthā beneficiis suis: ratus est eo iunctū fore.
Alter eorū necat. 9. alter ipse ego manū ipsius uix ef-
fugi. Quid agā: aut quo potissimū ifelix accedā
Generis oīa p̄sidia extincta sunt. Pater: uti neces-
se erat. naturā cōcessit. Fratri quē minime decuit

alterius memoria: & alterius remunerādi uolūtas cōtineat. Dicit ergo familia nra sp uobis auxilio fuit i oib
bellis iustis ē igit: si grati & mēores bñficiorū eē uultis: ut uos mihi usm i tanta necessitate p̄stetis auxilium.
¶ Qđ in familia. Ordo ē. Nra familia p̄stitit. hoc ut adesset uobis i oib⁹ bellis: qđ in nra familia fuit. i. qđ
familia nra potuit uobis auxilio fuit in oib⁹ bellis. ¶ Nos. Ordo ē. In nra manu: uti nos sumus tuti p oīū
ac si diceret. Parum ē qđ peto. Nā sine bello uos facere potestis: ut tuti sim i regno. ¶ Pater nos duos frēs
reliquit. Rē ponit añ oculos: ita ut magis genitū narrari uideatur. ¶ Alter eorū. s. Hiēpal: alterius Iugurthā.

IO AN.
CHR.

¶ Propinquus. s. iugurtha. ¶ Oppressit. Quid agam? aut quo potissimū infœlix accedat? Color estq̃ appellat. Subiectio. Est aut subiectio cum interrogamus aut quimus: qd cōtra nos dici possit: deinde subiicimus id qd oportet dicat aut nō oportet: aut nobis adiuuētō futūq̃ sitat aduersariis obfutur. Dicit ergo. Quid agam? aut quo potissimū infœlix accedat? ac si diceret: quo p̃sidiū petā? A meis? At hi extincti sunt. An ab affinis: p̃pinq̃s amicis. At hi alius alia clade a iugurtha sunt oppressi. An ab aliis regib⁹? & natōib⁹? At oēs infesti: & inimici sunt mihi p̃p societate & amicitia: q̃ mihi est cum po. ro. Cum igitur & familiæ nostræ: & p̃p quosq̃. & amicos. & affiniū. & regū. & nationum. ac gētiū oīum. p̃sidia mihi sublata sint: relinquitur. ut ad uos cōfugiā. & a uobis p̃sidiū petā. P. Cō. & a po. Ro. in cuius amicitia. & societate familia nostra regi sui p̃sidiū. semper uoluit eē colloata. & hoc est. qd dicit. Vis aut colore. qd cōmoratio qua sitūc in loco firmissima mo mact diutius. & eodem sapiens reddid. sicut facit Adherbal. qui p totā oīonē hoc tractat. & ad hanc sniam sapiens recurrit. ut dicat maiores suos sp̃e oēm cōseruadi regni sui in fide. ac societate po. Ro. positam eē uoluisse. nec ad p̃sidiū regni sui aliarum gētiū aut regū societates: aut fœdera q̃siuisse. ¶ Pauci. Mirā crudelitatem ingurthæ ostendit: q̃a supplicia morte grauiora inuenit. ¶ In tenebris. i. in carcere. ¶ Sed si oīa. Ordo est. O. P. C. tum ego implorarem uos. qb⁹ decet uis & iniurias oēs eē cutā p magnitudine imperii. si quid aduersi accidisset ex improuiso. si oīa manerent incolumia. quæ aut amisi. aut facta sūt ad uersa necessariis. Supra dixit p̃sidia generis amicorum. affinium. & propinquorū eē sublata. nec ab eis posse p̃sidiū petere. q̃a eorū ps extincti sūt ps i carcere clausimūc dicit. Si p̃r. & frater. & aīci & p̃pinq̃i: & oēs supra dicti uiuerent. & incolumes eēnt. tū si qd mihi aduersi accidisset. ad uos cōfugissē. a uobis auxiliū iplorare. nūc uero. cū eorū mihi p̃sidia sublata sint. & exul patria i tāta calamitate positus sim. ad quos alios cōfugiam. nisi ad uos. qd nemo mihi reliquus est. a quo p̃sidiū petā. nisi a uobis. Et q̃a q̃s obicere potuisset Sūt & aliæ natōes. atq̃ alii reges. a qb⁹ potes auxiliū petere. Rūdet Adherbal nō possum. q̃a oēs mihi & familiæ nræ sūt aduersi p̃p societate. & amicitia uestra. Sed si ēt possem ab aliis. q̃ a uobis auxiliū petere. nō facerē: q̃a massinissa auus nos ita docuit. atq̃ iſtruxit. ne cū aliquo populo: aut rege. uel gēte sociaret: & aicitia hēremus. nisi cū po. Ro. in eo magna nobis & ampla p̃sidia ad uēdum regnū nostrū futura dicebat. Et hoc est qd dicit. ¶ Quæ aut amisi: hoc p̃tinet ad patrē & ad fratrem extinctum. ¶ Aut q̃ necessariis aduersa scā sūt: hoc p̃tinet ad affines. p̃p quos. & amicos. Nā necessarij dicūtur. nō solū sanguine. sed & familiaritate: atq̃ aicitia nobis cōiuncti. ¶ Aduersa scā sūt: nō solū q̃tū ad eosq̃ necati sunt: sed ēt q̃tū ad eosq̃ carcerē afflicti sūt. ¶ Incolumia manerēt. i. salua: atq̃ integra: & q̃tū ad uitā: & q̃tū ad fortunas: & q̃tū ad dignitatem. Nā ille d incolumis de cui⁹ salutes: ac dignitate nihil diminutū ē. ¶ Pro magnitudie impij. Arguit a fortitudine: cuius p̃tes sūt magnificētia: fidei: patiētia: p̃seueratia. Nūc ab ea p̃te. qd magnificētia arguit Est at magnificētia regū: magnag: & excellag: cū ai ampla q̃dā: & splendida p̃positōe agitatio: atq̃ admistratio. Dicit ergo p magnitudine impij uſi uos decet dare opam: ut unusq̃q̃ ius suū hēat: & iniurias illatas uī dicetis: atq̃ p̃uatis. ¶ An Quoq̃. i. ab aliquo ad alique locū. Quo ingit ire possēt: ubi nō apparet: quēadmodū maiores mei hostes fuerūt illius loci p̃p uos. Nam q̃cunq̃ fuerūt uestri fuerūt & familiæ nostræ p̃p societate. ¶ Postremo. ac si diceret. Etiam si habere p̃ter uosq̃ nō p̃sidiū petere possem. nō peterē. q̃a auus nr Massinissa ita nos docuit. ne cū aliquo populo societate hēremus. nisi cū po Ro. Dicebat incolumi impio Ro. nos quosq̃ futuros icolomes. Et ecōtra. ruēt & cadēt impio Ro. nos cū occa uros eē. ¶ Ac diis uolētib⁹ ac si diceret: benignitate deorū. Et arguit a possibili. Nā q̃ petire: ea petere debet: q̃ is p̃tare possit. a quo petit. ¶ Virtute. s. uſa. ¶ Diis uo. i. benignitate deorū. ¶ Magni. s. noie. ac fama. ¶ Opulētī. s. ipio. i. potētes. & diuites. ac si diceret. Date opem. ut intelligā. Massinissa uera nobis p̃dixisse de uob. Dixit. n. icolumi hoc ipio. nos quosq̃ futuros icolomes. Nūc uſm impiū icolome ē. & magnū atq̃ amplū. Curate igitur ego p̃p uſam societate incolumis sim. Brita cōcludit argumēta suā cōfirmatōis. ¶ Oīa secūda. i. p̃p̃era. ¶ Sociorum. cōfœderatorum. quos nunc uulgo colligatos uocat. ¶ Iniurias. sicuti est iniuria. quam mihi iugurtha intulit.

propinquus p scelus uirā eripuit. affines amicos. ceteros meos p̃p quos. alium. alia clade opp̃ssit. capti a iugurtha. ps in crucē acti. ps bestiis abiecti sunt. pauci q̃bus relicta est aīa. clausi in tenebris. cum morerē. & luctu. morte grauiorem uitā exiunt. Etia: si quæ. aut amisi. aut quæ ex necessariis aduersa facta sunt. incolumia manerent. tamen: si quid ex improuiso mali accidisset. uos implorare. P. C. q̃bus p magnitudine imperij eius. iniurias oīs curæ esse decet. Nunc uero exul patria. domo. solus. atq̃ omniū honestarū regū egens: quo accedat: aut quos appellē? Nationes ne. an reges? q̃ oēs familiæ nræ. ob uestra aicitia. iſesti sunt. an quoquā mihi adire licet. ubi nō meorū maiorū monimēta hostilia plurima sint? an quisq̃ nostrū misereri potest. qui aliquādo uobis hostis fuit. Postremo Mi cipsa. ita nos instituit. P. C. ne quē colerēus. nisi po. Ro. ne societate: neq̃ fœdera noua accipere: mus: abūde magna p̃sidia nobis in uestra amicitia fore. Sed si huic imperio fortuna mutaretur una occidendū nobis. uirtute. ac diis uolētib⁹ magni. & opulenti estis. omnia secūda. & obediētia sunt. quo facilius sociorū iniurias curare licet:

¶ Tantum illud uereor: Nūc transit ad confutationem. Confutatio est: per quam aduersariorum argumen-
ta dissoluimus. ¶ Quos (inquir) intelligo priuata amicitia saure iugurtha: & ambire unumquēq; ueltrum
ne ipso absente: aliquid contra ipsum statueris: & dicere: me fingere uerba: & simulare fugam: cum in regno
manere poterim: quod falsum est. ¶ Ne quos. i. aliquos. ¶ Transuerfos agat. i. perueritatē: & a recto deducat
¶ Maxima ope. i. maxima ui. ¶ Niti. i. conari. ¶ Ambire: blāditiis circūuenire. ¶ Absente. i. iugurtha. ¶ Fin-
gere me uerba: subauditur: & audio illos dicere: me fingere uerba. ¶ Quod utinam. ¶ Per imprecationem uer-
tit in iugurtham hoc: quod de se dicunt aduersa-
rii sui. Amici iugurtha: dicit me omnino finge-
re: sed utinam inquir ego aliquando uideam iu-
gurtham sceleratum ita fingentem: & simulatē
quem admodum ego fingō: ut sic poenas meri-
tas luat scelerum suorum: quæ in partem meam
& fratrem Micipsam ausus ē perpetrare. ¶ Qd
utinam: id est: sed utinā: ordo est. Quod. i. sed uti-
nam uideam illum simulantem hanc eadem: illū
dico: impio facinore: cuius filius pietus i has mi-
serias. Et aliquando oriat̃ cura rerum humanarū
aut apud uos: aut apud deos immortales: ut ille:
qui nunc est ferociatq; præclarus suis facinorib⁹
excruciat⁹ omnibus malis: reddat graues pœ-
nas impietatis in parētē nrm: & poenas necis ffrs
mei: & poenas miseriæ meæ. ¶ Sceleribus suis
ferox. i. idomit⁹. & imanis pp scelera sua. ¶ Præ-
clarus: nobilib⁹: per hironiam dictū. ¶ Impietatis
in parentem: quia a quo adoptatus erat in filiū:
eius filios impie persecutus ē. ¶ Iam aio meo
charissime frater. Hic incipit cōclusio: quæ tripli-
citer tractatur: aut per enumerationem: aut per in-
dignationem: aut per conuersionem: hic con-
cludit per cōuersionem. Est autem cōuersionis
oratio auditorum misericordiā captans. In hac
cōquōne ex pluribus locis misericordiā captat: ex
primo loco: cum ostēdit ex regno ad tātas mise-
rias esse deductū: ex loco sexto: cum ostēdit p-
ter spem in tantas calamitates incidisse: ex qua-
to decimo. cum humili & supplici oratione ob-
secrat auditores: ut sui misereant⁹: & sibi opem fe-
rant. ¶ Iam iam color est: qui dicitur conduplica-
tionis: fit cū rōne amplificandis: aut cōmisericatio-
nis eiusdē unius: aut pluriū uerbo: iteratio fit. Nūc unius uerbi iteratio est: & orationē ad fratrē extinctum
uertitur: nece indigna fratris cōmemorata: aī oīum magis ad misericordiā cōmoueat. ¶ Aīo meo charissi-
me. Affectū suū erga fratrē ostēdit. ¶ Immaturo. i. iuueni. ¶ Et unde. i. quo. Iam iugurtha. p. p. quo tuos: & fra-
tre adoptiuo. ¶ Vnde minime decuit. Captat misericordiā ex eo loco: per quē cum indignatione conq-
runtur: male tractemur ab his: a quibus minime conueniat: p. p. inquis: amicis: quibus bñfecimus minime de-
cuit. i. eripi. Ordo est. O frater chariss. me animo meo iam tamen puto esse lætandum magis casu: tuū
q̃ dolēdū: q̃q̃ uita sit erepta tibi immaturo: &. i. erepta sit ab eoz: unde id est: a quo minime decuit. i. eripi. ¶ Ca-
sum tuum. i. propter mortem tuā. ¶ Nō enim. Reddit causam: quare magis lætandum sit ex morte eius q̃ do-
lendum. Melius fuit mori q̃ uiuere: sicut ego uiuo. s. in exilio: in egestate: in erumnis: hæc oīa mala cum uita
simul amisi. ¶ Fugam. Declarat quid sit fuga. i. exilium. ¶ Premunt affl. gunt: erumnas. i. miseria: & labo-
res. ¶ Anima: id est: uita. ¶ Precipitatus: id est: deiectus. ¶ Rerum humanarum spectaculum præbeo. Sine du-
bio ingenti artificio hanc conclusionem tractat. Paulo ante (inquit) rex eram: nunc in tanta mala deductus
sum: ut rerum humanarum spectaculum & exemplum sim: quia qui me aspiciunt: dicunt ex meiq̃ mutabi-
lis sit rerum humanarum natura: quia cum paulo ante rex fuero: nunc autem tam inops & infelix: doceo
rerum humanarum naturam instabilem esse: atq; uolubilem. ¶ Incertus: id est: dubius. ¶ Quid agam. Subie-
ctio: quæ color ē: et supra tractauit. ¶ Tuas ne iniurias persequar: ipse auxilii egens. q. d. num adhuc persequar
fratrem extinctum ab eo. ¶ An regno consulam: id est: prouidebo. q. d. non possum: cum uita mea & mors
in potestate aliorum sit posita. ¶ Tuas ne iniurias persequar: ipse auxilii egens. O frater: an persequar eum: q̃
tibi iniuria attulit: cum ego indigeam auxilio. q. d. non possum: non enim possum tibi ad uindicandas ini-
urias auxilium afferre: cum ego ipse egeam auxilio. ¶ An regno. i. meo. ¶ Cuius. i. mei. Ordo. An ego con-
sulam regno cuius potestas uita: & necis pēdet ex alienis opibus: uita inquit mea & mors ex aliorum pēdet
auxilio. Nā si mihi afferat auxilium: uita uiaū negat auxilium: moriar. ¶ Ex opibus alienis. i. ex p̃sidio alieno:

IOAN.
CHRI.

¶ Utinam emori: fortunis meis honestus exitus esset: ne uiuere cōtemptus uiderer: si desessus malis iniuriæ concessissem. Utinam inquit pro dignitate mea honeste mori possem: ne turpiter: & cum dedecore uiuere uideris malis defatigatus iniuriis prohibere: & superare non ualens in regnum nō rediero. Atq; ita neq; mihi uiuere placet: neq; mori possum sine dedecore. Adherbal' in eo statu: quo nec erat nec mori nec uiuere honeste poterat: quia regno: & dignitate: & fortunis omnibus spoliatus: tanq̃ homo priuatus: turpiter cum dedecore & uiuisset: & mortuus esset. Quia ergo neutrum honeste facere poterat: medium quoddam petiit a senatu populoq; Ro. ut praesidio eius restitutus in regnum.

¶ Utinam emori. i. utinam mors esset honestus finis statui meo: & hoc est qd' dicit.

¶ Cōtemptus. i. neglectus spretus. ¶ Iniuriæ cōcessissem. i. locum dedissem iniuriæ: quid est lo cum dare iniuriæ: nisi uinci ab iniuria: & iniuriæ superare non posse. Nunc neq; uiuere libet: quia regno pulsus: & fortunis omnibus spoliatus cū dedecore uiuo. ¶ Neq; mori licet. i. nec mori possum sine dedecore eadem rōne. q̃ qm dignitate generis mei: regno amissio: & fortunis oib' priuatus mori nō possem. ¶ Subuenite mihi mi sero. Item obuiam iniuriæ. Dissolutio: & quæ fiti cum oratio: cōiunctio: ibus ex medio sublati: se paratis p'ib'us effertur. ¶ Itē obuiam iniuriæ. i. iniuriam: phibete: arcete: repellite. ¶ Regnū Numidiae: quod uestrū est: qd' est ualidissimum argumentum: & primum: & ultimum ponit. Vult. n. hoc inhære animis auditorum: regnū Nūidiæ esse non suū: sed populi Ro. ¶ Per scelus & sanguinem: eadem fratris sui iugurthæ ppetratā notat: ut animi auditorum cōtra iugurtham ad indignationē: & odium cōciterent. ¶ Tabescere. i. corrumpi. ¶ Postq; finita oratione Adherbalis: dicit quid ex altera parte legati uiderint. ¶ Largitione: quā fecerāt supra dixit. ¶ Quū cā eorū turpis erat. ¶ Fretus cōsiliū. ¶ Paucis. i. cum paucis uerbis. ¶ Hiēpsalē ob. hoc falsū est. Adherbalē ultro bellū inferēt. Et hoc quoq; est falsū. ¶ Vltro. i. sponte: quū puocatus nō eēt. ¶ Quāti: pro cōqueri. ¶ Adherbalē: p oīa subaudiū in dēt: uel dicūt: nam rudentes dicebant. ¶ Ac Numantiæ cognitus eēt uirtutē iugurthæ in bello Numantino monstratam in memoriam reducūt. ¶ Ac p quā. ¶ Vtriq; & rex: & legati. ¶ Curia. i. senatus

¶ Consulit. i. rogatur. Nam qui senatum rogabat: proposita re: de qua deliberandum eēt. unumquemq; senatorem rogabat. ut sententiam suam diceret. deinde: cum super ea re satis dictum uideretur: senatores in sententiam mittebantur. Nam ab una parte curia: in alteram partem transferebantur. Et hoc erat ire pedib' in sententiam: quicquid maior pars decreuisset scriptis notabatur. Et id tale dicebatur Senatusconsultum: uel Decretum Senatus. ¶ Deprauata gratia: id est ficta: & corrupta ipsa gratia: siue per gratiam. ¶ Contemnere dicta Adherbalis. p contemnebat. ¶ Extollere iugurthæ uirtutem: pro extollebat: id est laudabat. ¶ Nitebantur pro gloria: id est certabant. ¶ Pro alieno scelere. si ipsius iugurthæ: ita contendebant pro scelere iugurthæ: ut scelus iugurthæ defenderent: qui & Hiempsalem interfecerat: & Adherbalem regno spoliauerat. ¶ At contra bonum & æquum: id est honestum: & iustum: id est honestas: & iusticia. ¶ Seueri: id est iuste: & pro merito uindicandum: id est puniendum. ¶ Censebant: iudicabant. ¶ Sed ex oibus maxime Aemilius Scaurus: scilicet censebat. Super omnes Aemilius Scaurus censebat Adherbali esse subueniendum: & iugurtham esse puniendum: qui Scaurus quauis auarus & diuitiarum cupidus esset: tamen non permisit se a legatis pecunia corrumpi: quia uidebat eam largitionem tam aperte: & impudenter fieri: ut inuidiam in eos qui corrupti essent: accendere posset. Mores autem Scauri describit: hac de causa: quia cum diuitiarum & potentie cupidus esset: mitum uidetur: & ipse non fuerit a legatis largitione corruptus: sed Salustius causa ostendit: quare non permisit se corrumpi: & dicit Scaurus quidem erat potentie cupidus & diuitiarum: sed sua uita calide & astute occultabat. Nolebat enim: ut omnes uitia sua intelligerēt. Et ideo cum uideret eam largitionem: quam legati iugurthæ faciebant: esse nimis apertam: & impudentem: ita ut inuidiam accendere posset: & continui seipsum: & nihil pecuniarum a legatis iugurthæ accipere uoluit. & propterea libere contra iugurtham in senatu locutus est. Et hoc est quod dicit. Homo nobilis ex gente patricia.

utinā posse emori. fortunis meis honestus exitus esset. ne uiuere cōtemptus uiderer. si desessus malis iniuriæ concessissem. Nūc neq; uiuere libet mihi. neque mori licet sine dedecore. P. C. obtestor uos p liberos. atq; parētes uestros p maiestate patro. subuenite mihi misero. Itē obuiā iniuriæ. nolite pati regnū Numidiæ. qd' uestrū ē. p scelus. & sanguinē familię nostrę tabescere. Postquam rex loquēdi finē fecit. Legati iugurthæ largitionē. freu magis q̃ cā: paucis rōdēt. Hiempsalem obsequitiā suā a Numidis interceptā. Adherbalē ultro bellū inferentem. postquā superatus sit. qn q̃ iniuriā facere nequisset. iugurtham ab senatu petere. ne se alium putarent. ac Numantię cognitus eēt. neu uerba inimici ante facta sua ponerēt. Deinde utri que a curia digrediuntur. Senatus statim consulitur. Fautores legatorum. praterea senatus. deprauata gratia. magna pars Adherbalis dicta cōtemnere. iugurthæ uirtutē extollere laudib' g'ra. & uoce. Deniq; omnibus modis pro alieno scelere. sua quasi p gloria nitebant. At contra pauci. qb' bonū & æquū carius diuitiis erat. subueniēdi Adherbali. & Hiēpsalis mortē seuer uindicādā cēsebant. sed ex omnibus maxime Aemilius Scaur?

Impiger in laboribus exercitatus. Factiosus, quia factiões amabat. Auidus, cupidus. Callide, astute maliciose. Is postq. Ordo ē. Is ueritus, si id qd solet fieri in tali re, sine polluta Inia accēderet nimia inuidia: cōtinuit aium a consueta libidine. postq ille uidet famosam, & impudētē largitiōē regis. Regis, s. Iugurthæ: quā faciebāt legatī ei? Famo, i. itamē, & turpē. Impu, quā nimis apte: & ipudētē eā largitiōē faciebāt legatī. Venitus, i. timēs. Qd in ra, re fieri so. Sic, n. euenire solet: ut eiusmodi largitiōēs odiū: & inuidiā pariat, qā corūptū uege aī iudiciū. Nā cū hō uel pecuniis uel munere aliquo uel grā corūptus emō dicit id qd sentit: & platiūq nō sentit id: qd sentit dēt. Ne polluta Inia, i. ne turpis, & ihonestē largitiō. Accē, concitaret. Aium a consueta libidine cōtinuit, qā nihil a legatis accipere uoluit. A consueta libidine, nā supra dixit eum fuisse cupidum diuitiarū. Dicit tamen, quāuis pauci senatores, & maxime Scaurus, cuius magna erat i fenatu auctoritas cēserēt: Iugurthā eē poniendū, & Adherbali subueniendū, tñ fautores Iugurthæ uicerūt, s. ne qd cōtra ipm decerneret, uide licet. ne p tātis scelēb' puniret. Nam uerebatur se regno, & uita s. oliari, quē ad modū ipse Hiēpsalem interfecerat. & Adherbalem regno priuauerat. Pars illa, uidelicet fautores Iugurthæ q corūpti erāt pecunia, & q pponebāt pecuniam, & gratiā ueritati. Quæ uero pciū: aut

impiger: factiosus: auidus: potētis: honoris, diuitiarū. Ceterę uitiā callide sua occultās. Is postq uidet regis largitiōē famosā: impudētēq uerit: qd in tali re fieri solet, ne polluta Inia inuidiā accēderet: aium a consueta libidine cōtinuit. Vicit tñ in senatu psilla q uero pciū: aut gratiam anteferebat. Decretū fit: uti decē legatī regnū: qd Micipsa obtinuerat: iter Iugurtham, & Adherbalem diuiderent: cuius quidem legatiōis princeps fuit. L. Opimius homo clarus: & tum in senatu potens: qui consulibus:

gratiam anteferebat, i. qui praeponēbat pecuniam: & gratiam ueritati. Vero, id est ueritati. Decretū fit. Dicit quid decreuerit senatus. Decreuit senatus: ut eligerent decem legatī ex Romanisq diuiderēt regnū totū: quod Micipsa tenuerat inter Adherbalē & Iugurthā. Qui cōsul, Caius Gracchus: & M. Fuluius Flaccus interfecit accētime uictoriā nobilitatis in plabē exercuerat. Dicit quāobrē. L. Opimius princeps illi legatiōis eo tpe fuerit potēs in senatu. Hic Lucius Opimius accētime p dignitate, & ptiūs senatus contra plabē: & C. Gracchū tribunū plabīs dimicauerat, cū eēt cōsul. Res aut ita gesta est. Caius Gracchus tribunus plabīs plures leges ad minuendā nobilitatis potētā, & ad conciliandā sibi populi beniuolentiā tulit, ueluti de coloniis deducēdis: publicae militibus dādis sine stipendiōrū diminutiōē: de iuniorib' de cē & septē ānis ad militiā nō cogēdis: tulit & d suffragiis sociorū: pares Italos: & ciues constituit. Tulit & frumētariā legē de ānona paupib' assignādā. Tulit de iudiciis deligēdis. Nā cū soli antea senatores iudicārent: ea q re a plabē timerēt: trecentis ex eqstri ordine iudices adiecit parē senatoribus nume: statūq hēc lex potētā senatus magna ex pte pēdidit: ac minuit. Vias lapide laborato: & arenā sumā diligētiā mūnit. Ob hēc cū se sume gratū a populo credidisset, Caius Saniū aicū suū ad cōsulatū grā & fauore suo puxit. Ipse triplabīs sedo creat: & plabē id iubētē ulla ipsius petitiōe. Sed cum senatū sibi iestū aīduerteret Fanium uero cōsulē ob id ipm minus potētē: qā sibi aicuserat, rursus aliis legibus p mulgata istos plabīs suscitauit Colōias Tarētūq: Capuā mītēdas: & latios i cōionē ciuitatis uocādos decernēs. Sed cum L. Opimius factus cōsul multas ex legibus a C. Graccho satis abrogare decerneret: erat enī ei inimic' q Graccho Saniū amicū suū i comitiis pferret, repulsam cōsulatus antea acceperat: Gracchus multitudie collecta: aduersus cōsulē resistere statuit amicis eius: & maxie Fuluius Flacco uiro cōsulari familiari suo: & i diuisiōe agrorū: collega cohortāte eū atq icitāte. Quo die Opimius de abrogādis legib' Gracchiāis erat, latu' p' p'ia luce ab utrisq Capitolii occupat: sibi dū cōsul ciura fecisset: minister qdam Antillus nomine inestina a sportās illis q circa Fuluiū erāt: dicit. Cedite bōis ciuib' mali ciues: quo dicto minister a Fuluiāis statī occidit. Ea de re Caius Gracchus quidē idoluit. At L. Opim' cōsul: qsi data occasiō: ad ulciscēdū suos hortatus est Imber ea die certamē diremit. Postero die cōsul senatū sumo mane in curiā uocati ibi dū de repu agereq corp' Antili cū plāctu fecus cunā deserēt: simulatē cōsulē id se mirari senatu egredis: & ad ignationē cōcitāt' decernit: Opimius cōsul uideat: ne qd resp. detrimētī capiat: illē statim iubet ut Sēatus arma capiat atq equites Romāi singuli binos seruos cū amīs posttridie adducāt. At Fului' cōtra se pāt: & plabē colligere cōepit. Igit postero die Fului' cū armatis hoīb' mōrē Auentinū occupat: hūc secutus est Gracchus tristis nec armatus sed uelut forū iturus: rogatus ipso dūtaxat gladio accinctus ubi Gracch' cū sua multitudine se Fuluiō cōiūxit: cōmū cōsensu miserūt iuniorē filiū Fuluii cū caduceo ad senatū: & cōsulē q de concordia agerēt: cōsul Opimius rūditi de cōcordia agere uellēt, de Auentino descēderent: & se iudicio Senatus permitterēt: ac ueniā postulerent. Quod cum adolescens: Graccho & patrī retulisset: ferūt Caium Gracchū uoluisse ad Senatum descendere. Sed ceteris non probantibus: iterum remissus est adolescens cum mandatis similibus. At p' p'imus pugnandi cupidiorum Cretensum profectus aduersarios proelio cōmissio turbat: & in fugā uertit. Fuluius in quodā ba'neum se cōiecit: ac paulopost deprehensus cū maiore filio occiditur. Gracchus fugiens cum in templum Dianæ se contulisset: & sibi ipse uim inferre uellet: Licinio: & Pōponio fidelissimis familiaribus phibitus ē. Itaq in fugam conuersus cum aduersarii iuxta potē lignēū illum iā assequerentur, Licinius & Pōpo, amici se obicientes non prius quēquā transire pmiserūt: quā ipsi pugnātes occisi sunt.

IOAN.
CHRI.

Cum. C. Graccho Seruus unus aufugerat Philocrateſiac cū uniuerſi certati eū hortarent: nemo tñ auxiliū pſtare nec petēti equū qſq̄ cederet: & iā aduerſarii addeſſent: cū ſe in ſacrū deagē nem⁹ priuitib⁹ a Philocrate ſeruo occidiſſiq̄ priō dñm deide ſeipm pemit. Caput eius abſciſum: & Septumuleo quodā relatu⁹ ſtatera deide poſitu⁹ libraꝝ. x. & .vii. ac dimidia pōdus traxit: detracto cerebro: & p eo plūbo iſuſo a Septumuleo: ut aequū pōdus auri de publico: ut erat pmiſſū acciperet. In eo cettamſe cæſa ſūt circiter tria milia hominū ex plabe. Corpa Caii Gracchi: & Fuluii, & alioꝝ hoīum ī Tyberipieſta ſūt ubiq̄ eoꝝ publicata: edi

ſtū eſt mulierib⁹ me lugerēt. Accertime uictoria nobilitati in plabē exercuerat. Nā ut ſupra apparet. Opimius conſul uictor cū tota nobilitate tria milia hoīū: ex plabe occidit: & qd̄ cru deliſſimū fuit. occiſos ſepultura ſpoliauit: cada uerib⁹ ī Tyberi proiecit. Eū lugurtha. Opim⁹ princeps legatōis: cū ad lugurthā uēſſi: ſplē dide ſuſceptus ē a rege: atq̄ ab eo pecunia corru pti cōmodū regis ſamā: & fidei ſuā antepoſu. it. Ob quā rē cū Ro. rediſſet: tū ſūmo dēcore ī iudicio dānā⁹ eſt: ut tradit Plutar. ī uita Gracchoꝝ. Accuratiſſime diligētīſſime. Perficit obtinuit. Famā fidei: q̄a pecunia corruptus Opim⁹ pluriſ faciebat cōmodū regis: q̄ ſamā ſuā: & fidē. Nā ī diuiſione regni meliorē ptē lu gurthā assignauit. Eadē uia. i. eadē rōne. ſ. lar gitōe pecuniā. Plaroſq̄ maiorē ptē legato rūt pecunia corrupti pauci tamē ex ipſis corū. pi nō potuerūt. In diuiſiōe dicit meliorē ptē regni p legatos lugurthā fuiſſe assignata: pul chriorē uero Adherbali. Quā ps ſubaudi ea ſ. ps. Mauritania, in q̄ habitant Mauri. Illam alteram. Ordo ē. Adherbal poſſedit illā altera: pēptiorē ſpecie. i. pulchriorē. i. q̄ utiliorē. Specie. i. pulchritudine. Quā uſu. i. utilita. te. Quā portuoſior: q̄a hęc ps plures portu ha bebat. Res. i. propoſitum. Poſtulare: exigerē. Sz quā loca. Ordo ē. Sz ego haud facile nar rau cōpertū de his. ſ. locis & natiōib⁹: quā loca: & natiōes ſunt minus frequentata: aut aſperitate aut ſolitudine ob calorē. De ſitu Aphricā totū uidet eſſe dicēdū: ſed qm̄ in Aphrica loca ſūt: & natiōes: ad q̄s hoīes accedere nō pnt pp aſpi ratē. & ſolitudinē ipſoꝝ locoꝝ: quā eſt ī eis lo cis pp ſolis calore: i. dē his locis nō dicā: q̄a d̄ his uerā nō hēm⁹ cognitionē. Ob calorē: nā Aphrica in meridie poſita eſt: & circa eā calor ſolis uehe mēter exaſtuat: adeo: ut multa loca habitari nō poſſint propter ſolis calorem: idē q̄bus locis ſe facile dice re nō poſſe affirmat. Aut aſperitate: aut ſolitudine minus frequentata. Conceptio generis eſt: nā neutrum genus cōcipit maſculinum: & ſœmininum: ut hoc loco. Cum dixiſſet loca: & natiōes: intulit frequentata: & neutro rñdit. Dicit. n. ea loca nō eſſe frequentata & celebrata pp locoꝝ nimia aſperitatē: & ſolitudinē: quā eſt ī eis locis: & hoc propter nemiū ſolis calorē: & ideo ad ea loca rarīſſime homines accedūt: & ppea de his perfectā: & uera cognitio haberi nō pōt: & cum uera nō poſſit haberi cognitio: idē his dicit ſe nō eē ſcriptu rū. Compertum: cognitū. Cætera q̄ pauciſſimis abſoluā. i. reliq̄ loca uidelicet q̄ ſunt frequentata: & de q̄bus pōt haberi certa noticiā: paucis uerbis exponā. Quā pauciſſimis. i. ualde paucis uerbis. Abſoluā idēſt perfecte exponam. Nam abſouere eſt perficere: ita ut nihil deſit. Abſoluam idēſt dicam: & exponam.

In diuiſiōe. Dicit cōem eſſe opinionem ſcriptoꝝ: q̄ orbis terrarū ī tres ptes diuiſū ſit. ſ. Aſiā Europā: & Aphricā. Fuerūt tñ qui dicerent orbem terrarū tantū in duas ptes eſſe diuiſum. ſ. in Aſiā & Europā. Et hñoi Aphricā ī pte Europæ poſuerūt. Plariq̄. i. maior ps ſcriptoꝝ. Po ſuere. i. ſcribere. Nā ponere ſignificat ſcribere. Horat⁹ ſcriptor honoratūſi forte repōis A. hil ē. Iuenaſ. Semp ego auditor tm̄: nūq̄ ne repōnā. i. reſcribam. Perſuſ. S. i. poete lucꝝ. Pau ci tantū ſubaudi poſuere. Sed Aphricā in Europa eſſe: ſubaudi poſuere. Ea fines. Deſcribit Aphricā: & ei tam terminos ab oriente: & ab occidente. Ea ſcilicet Aphrica. Fretum noſtri maris: idēſt aquā no ſtri maris. Nā fretū licet mare ſignificet: proprie tñ dicitur aqua maris mobilis: ab undarum ſeuior notatū. Et oceani. Oceanus eſt mare magnū: q̄ uniuerſam terrā ambit. Ab ortu ſolis declinē latitudinē: ſcilicet habet. Ab oriente (inquit) Aphrica habet fines: latitudinem quandam decliuem: idēſt pendentem.

N diuiſione orbis terrarū plariq̄ ī pte tertia Aphricā poſuere. Pau ci tantūmō Aſiā. & Europa ecclēd Aphricā ī Europa. Ea fines hēt: ab occidente fretum noſtri maris & oceāi: & ab ortu ſolis declinē.

Quem locum Cathabathmon incolæ appellant: habitatores eum locum lingua punica appellat Cathabathmon. Mare sæuum. s. est. i. ad nauigandum difficile: & periculosum. Ager fertilis frugum: per oia subauditur est. Terra inquit sæcunda est: & fructifera. Bonus pecori. Ager Aphricæ bonus est: & utilis pecoribus: pascua habet latissima: pecoris autem appellatione omnia animalia grandiora intelliguntur: ut sunt armenta: & greges. Arbori infœcundus: sterilis est arboribus. Nam ibi arbores non nascuntur: aut subinfertur statim. q. ibi neq. de cœlo pluit aqua: neq. de terra manat. Penuria. i. inopia. Genus hominū salubri corpore. Non potuit brevius: & perfectius cūcta describere. In Aphrica (inquit) hoies corpora habent sanarato morbis: & infirmitatibus obnoxia. & id eo maiori ex parte hoies usq. ad senectutē uiuunt. Velox quantum ad cursus celeritatem. Plerosq. i. maiorē prem. Senectus dissoluit. Dicit hoies ibi pro maiori parte nō mori nisi senectute. Dissoluit. i. interemit Ferro. uidelicet i pugna dimicando: aut i aliquo priuato certamine. Bestiis: uidelicet uel leonibus: uel alijs feris. Nā morbus. Vere dico: quia pro maiori parte intereunt. uel senectute: uel ferro: aut bestiis: q. ex morbo raro moriuntur. Supra: occidit: interimit. Virgi. primo æne. Clam ferro incautum superat. i. interficit. Ad hoc. i. prætere. Maligni generis plura animalia. s. sunt: ne leones: & serpentes. Sed q. mortales. Descripsimus Aphricam: & fines eius: & qualitatē terrarū: q. hominum. Nunc dicemus q. hoies prius habitauerint Aphricā. Deinde q. adiuncti cū prioribus se cōmiscuerint. Et hoc quod dicā: licet dissentiat a fama multorum: tamen ita nobis interpretatū est ex libris punicis: q. fuerunt Hiempsalis: & ita ē res se habet sicuti habitatores Aphricæ putant. Ordo est. Sed tñ ego quā paucissimis dicā. qui mortales habuerint Aphricā in initio: & q. postea accesserint: aut quomodo sint permixti iter se: uti ē nobis interpretatum ex libris punicis: q. dicebāt. s. i. ē regis Hiempsalis. & ut cultores eius terræ

Quem locū Cathabathmō incolæ appellant: mare sæuum: importuosū. Ager frugū fertilis: bonus pecori. arbori infœcundus. cœlo. terræ: penuria aquarū genus hominū salubri corpore: uelox. patiens laborū: plerōq. senectus dissoluit: nisi q. ferro. aut bestiis sterere. Nam haud morbus saepe quēquā su pat. Ad hoc maligni generis plura gēlia: sed qui mortales i initio Aphricam hūerint. q. postea accesserint. aut q. iter se pmixti sūt: q. ab ea fama: q. plerōq. obtinet. diuersum est: uti ex libris punicis. q. regis utiq. rē sese hñe cultores ei⁹ terrę putant. Hiēpsalis dicebāt: iterptatū nobis ē. q. paucis simis dicā. Ceterū fides eius rei penes auctores erit. Aphricā hūere i initio Getulī. & Lybes. aspī: scilicet. q. b⁹ cib⁹ erat caro ferina: atq. humi pabulū uti pecorib⁹. Hi neq. morib⁹: neq. lege. aut imperio cuiusquam regebantur. uagi palantes. quonox coegerat. sedes habebāt. Sed postquam in Hispania Hercules. sicuti Aphri putant. interiit: exercitus eius compositus ex uarijs gentibus.

putat rem sese habere: q. est diuersum ab ea fama: q. obtinet plerōq. Mortales: hoies. Aphricā habuerint. i. habitauerint. Quicq. qui hoies postea supuenerint: & additi sint: & adiuncti. Inter se pmixti: uidelicet posteriores cū priorib⁹. Quāquam ab ea fama: q. plerōq. obtinet diuersum est. i. q. hoc: quod dicam: dissentiāt a fama multorū. Nam multi dicunt rem non ita sese habere. Diuersum. differēs. Tamē uti ex libris punicis: qui regis Hiempsalis dicebantur: nobis interpretatum est. Salustius libris lingua punica conscriptos habebat: qui aliquando regis Hiempsalis fuerant. Eos cū nō intelligeret ppter diuersitatē linguæ: sibi fecit interpretari: ex qbus libris accepit. qui primi homines fuerint. qui Aphricam habitauerint. Cultores. i. habitatores. Eius terræ. scilicet Aphricæ. Opinio eorum: q. nunc habitant Aphricam: conuenit cum hisq. accepit ex libris punicis. Rem sese hñe. i. rē ita esse: & ueritatem ita esse. Ceterū fides ei⁹ rei penes auctores erit. sed hoc (inquit) credet author sibi: punicis nō mihi: q. auctores punici hoc pbe esse ponunt. Aphricam i initio. Primi qui habitauerunt Aphricam fuerunt Getulī: & Lybes: qui ritu ferarum sine legibus: & sine ullo rectore uiuentes sparsi uagabantur. Deinde mortuo Hercule gentes diuersæ: quæ erant in exercitu eius Hispania p mare in Aphricā transferūt. Hæ aut gentes erāt Mædi. Persæ. Armeni. Sed Persæ coniunxerunt se Getulis. & cōnubia miscuerunt. Mædi & Armēi adiunxerūt se ad Lybes. Et ita paulatim in Aphrica creuit numerus incolarū: urbesq. edificari cœptæ sunt ab his qui antea in tugurijs habitabant. Postea etiam Phœnices uenerunt in Aphricam: & multas urbes cōdiderūt. quas Salustius inferius commemorat. Habuere. i. habitauerunt. Asperi. i. duri. & rigiditum ad uictum. nam canibus ferinis: & pabulo uesciebantur tanquam pecora. Inculti. q. tum ad uestitū. Atq. humi. i. ex terra. Moribus neq. legibus. Inter mores. & leges hoc interest. Mos ē cōis cōsensus oīum simul habitantiū. q. iueteratus cōsuetudinē facit. Lex est q. aliquid fieri nō sicut uespīrat utat. Palātes. i. sparsi. & uagantes. Quo: subauditur ea parte certas: & stables sedes. aut domicilia nō habebāt. Sed ubicūq. nox eos inuenisset ibi habitabant. Sz postq. cum inquit Hercules in Hispania mortuus esset: exercitus eiusq. mixtus erat ex diuersis gentibus: statim dissipatus est: quia cū essent diuersæ nationes p gentes simul stare nō potuerunt: amisso duce. & iō pars eorū ex Hispania p mare trāsiiit in Aphricā. Exercitus eius compositus. i. mixtus. Ex uarijs gentibus. Nam alii erant Mædi. alii Persæ. alii Armeni.

IOAN.
CHRL.

Amisso duce, id est Hercule. Passim. i. ubique: p oēs. Imperiū petētibz: qā unusq; sibi q̄rebat imperiū. Breui dilabitur. i. diffipat: & ruit. Proximos. i. uicinos. Nostro mari. i. Aphrico mari. i. Romano. i. mā nēp qd nos Romani nauigamus: & sub imperio nro tenem⁹. Sed Persae intra Oceanū magis. i. occupauerūt locos. Nā hi retrahētes se longius a nostro mari mediterraneo: magis Oceanū uersus habitauere. Hi al. ueros nauū inuētos: aluci nauū inuēti fuerunt eis. Tuguria: quia sub fundis nauū inuētis habitauerūt. Et cām ostendit quare sibi aliter domos aedificare nō potuerūt: qā nec i. Africa materies lignorum erat:

Nā iter Aphricā & Hispaniā mediū est mare. & p̄trea cum linguā Hispaniā ignorarēt: nō satis cōmode negociationes exercere poterāt. Materies: uidelicet ligna. Nam supra dixit terram Aphricā esse infēcundam arboribus: propter nimii caloris aestum. Copia. i. facultas: & declarat quare nō poterāt emere ab Hispania: aut cōmutare. quia mare: & ignara lingua phibebant. Mare magnum. i. mare oceanū: qd est iter Aphricā & Hispaniā. Ignara. i. ignota: incognita. i. lingua Hispania ignota ip sis Persis: uel ignara lingua. i. sua. i. ignorans. Cōmercia. i. negociatōes. Hi. i. Persae. Et qā saepe tētantes agros. Dicit quā hi Persae cū Getulis adiūcti Nūdā sint appellati: hi ab initio q̄litate agroz: tētantes sepi⁹: ut terrā fertilē & fecūdā inuenirēt: multa loca diuiferūt: & a diuēdo semen p̄os Numidas appellauerūt: ita graeco uocabulo. Nā νεμεωδον significat diuido. Partiuērant. Antiqui priores: & partior dicebāt ut hoc loco partiuerāt dixit. Nos autē partior dicimus. Tētantes agros. id est qualitatē agroz probantes: an fecūdā esset in eis terra: an nō: ex hoc eniebatnr multa loca diuiderent: qā agros: quos steriles & infēcūdos: p babant: eos deferebant: & relinquebāt: atq; alios tentabant. Ceterum adhuc aedificia Numidarum. Dicit ergo Salustius: qd usq; ad sua tempora aedificia domorum agrestium. siue rudium Numidarum gentium in modum: siue ad instar carinae erāt facta: qā sic a principio alueos nauū iuersos: p tuguriis habuere. Mapalia illi uocant. Ex hoc ergo loco apte colligitur: quid significant mapalia. Nā Mapalia sunt domus hominum agrestium in agris.

Incuruis: id est flexis: & incuruatis. Nauium carinae. Carina ē pars nauis inferior. Mœdi autē: & Armeni accessere Lybes. Ita qd em Persae cōiunxerunt se Getulis. Sed Mœdi & Armeni adiunxerūt se ad Lybes populos. Accessere Lybes. i. cessere ad Lybes. i. peruenierunt ad Lybes: & se eis cōiunxerunt. Lybes autē magis mare Aphricū Romā uersus agitabant. Getuli uero in meridiem magis uersi non pcul a solis ardoribus habitabant. Mare ppius Aphricū. i. magis ppe Aphricū. Agitabant. i. habitabant: & uiuebant. Sub sole magis. in plagam australem magis descendentes. Hi q; mature oppida habuere. Mœdi & Armeni celeriter urbes habuerūt. qā per mare Aphricū in Hispaniā nauigare: & mercaturā exercere poterant. Qui. i. Mœdi: & Armeni. Nec quēquā mouere debet: qd relatiui: sibi ab antecēdēte tam longe distet. quia hāc oīa p parenthesis interposita sunt: uidelicet. Nā hi Lybes mā ppius Aphricū agitabant: Getuli sub sole magis haud pcul ab ardoribus. Mature. i. celeriter. Oppida: urbes. Fretum. i. mari. Diuisi ab Hispania. qā ut dictū est. mare diuidit Aphricā ab Hispania. Mutat res inter se instituerāt. Hac de cā (inquit) Mœdi & Armeni celeriter urbes condiderunt: quia per mare in Hispaniā nauigare poterāt: & mercaturam exercef. unde cito facti sunt opulenti. Sed mirum usq; supra dixit Persas: qui postea Numidā sunt appellati: deo alueos nauium iuersos: p tuguriis habuisse: ppea qd domos & urbes aedificare nō poterāt: qā ab Hispaniis materiā aedificādi emere non poterāt: nec res cōmutare: quia mare phibebat: qd mediū erat. Nūc autē dicit Mœdos & Armenos celeriter urbes aedificasse: opportunitate maris: qd in Hispaniā nauigabant: interneniēte. Ergo mare Persis erat impedimētum: & Mœdis: atq; Armenis adiūmētum ad nauigandū in Hispaniā. Hoc certe mixte usq; de maria erāt diuersa. Ocean⁹. n. mā magnū Persas ab Hispaniis diuidebat: & p oceanū nauigāf nō poterāt. Mœdi autē: & Armeni cōmode p mā Aphricā in Hispaniā nauigabāt. Iustit. i. incēpant. Mutare res. i. mercaturā exercef: q̄ sit p cōmutationē regy.

amisso duce, ac passim: multis sibi impium petētibz: breui dilabit. Ex eo nūero Mœdi. Persae. Armeni nauibus in Aphricam trāfacti. p̄ximos nro mari locos occupauer. Sed Persae itra magis oceanū. Hi q; alueos nauū iuersos p Tuguriis habuere. quia neq; materia in agris. neq; ab Hispaniis emēdi: aut mutuādi copia erat. mā magnū: ignara lingua cōmercio phibebant. Hi paulatim p cōnubia Getulos secū miscuere. & qā sepe tētantes agros. alia deinde loca petiuērat: semetipsi Numidas appellauer. Ceterq; adhuc aedificia Numidarum: quā agrestium mapalia illi uocant. oblōga: curuis lateribz: tecta: quasi nauū carinae sunt. Mœdi autē: & Armeni accesserunt Lybes. Nā hi mare ppi⁹ Aphricū agitabant. Getuli sub sole magis. haud pcul ab ardoribus. hi q; mature oppida habuere. nam fretum diuersi ab Hispania mutare res inter se constituerant. Nomen eorum paulatim Lybes corrupe re: barbarā lingua Mauroz p Mœdis appellātes. Sed res Persarū breui adoleuit. ac postea noīe Numidarū pp multitudinem a parentibz digressi possidere ea loca: quā proxime Carthaginem Numidia appellatur. Deinde utriq; alterius freti: finitiui: armis: aut mixtu sub imperium suū coeger.

¶ Nomen eorū paulatim Lybes corrūpere. subaudiſt iſtuerāt. Cceperāt inq; Lybes populi paulatī corrūpere nomē Mœdoꝝ. p Mœdis Mauros uocātes. ¶ Libes cū his ſe coniunxerāt Mœdi & Armenii ut paulo ante dixit. Sed res Perſarū. Dicit quēadmodū hæ gētes ī Aphrica creuerint: & impiū auxerint. ſ. Mœdi: Armenii. Perſarū: & Mædos qdēatq; Armēios dixit celeriter urbes ædificaffe. qā cōmode īn Hispaniā nauigare poterāt: & mercaturā exercē. Nūc dicit quō creuerit Perſarū: q Nūidæ ſūt appellati. ſicut ſupra dixit. ¶ S; res Perſarū. i. impiū. Virg. iiii. æneidos. Poſtq; res Aſiæ. Priamiq; euertere gētem. ¶ Breui. ſ. tpe. ¶ Adoleuit. i. creuit: ac ſi diceret: ita qdem Mœdi: & Armenii nauigādo: & mercaturā exercēdo cito urbes cōdiderūt: & opulētī facti ſunt. Sed & Perſa breuiter iperū ſuū auxerūt: nō mercaturā exercēdo: ſ; bella gerēdo. Nā Perſarūq; Nūidæ ſūt diſtincti: moſ populoſ bello ſupatoſ iperio ſuo ſubegerūt: itaq; ita gloria belli magni ſcī ſūt. ¶ Ac poſtea Nūidæ noīe pp multitudinē a parentib; digreſſi: poſſedere ea loca: q; pxiē Carthaginē: Nūidia appellabāt. Dicit q; hi Perſarū q poſtea dicti ſūt Nūidæ: cū multū nūeto & multitudie creuiſſent: parētib; ſuis diſceſſerūt. & ea loca q; ſūtp. p Carthaginē poſſederūt: q; loca poſtea dcā ſūt Nūidia. ¶ Ac poſtea Nūidæ noīe, ac ſi diceret: hi Perſarū pri; ipoteſta Nūidæ appellati nomie digreſſi a parētib; pp multitudinē poſſederūt: ea loca q; ppe Carthaginē appellat Numidia: ¶ Digreſſi. i. cū diſceſſiſſent. ¶ Proxie Carth. i. ualde ppe Carthaginē. ¶ Dei. utriq;. Dicit hi Numidæ: quī ſi duas ptes eēnt diuiſi: nū ad bella gerēda ſibi inuicē auxilio erāt & ita populoſ uicinoſ iperio ſuo ſubingabāt. ¶ Deinde utriq; uidelicet: & hi q; in priſtinis ſedib; remāſerāt: & hi q; ſedes nouas & loca ppe Carthaginē occupauerāt. ¶ Freti. cōſiliū ubi op' erat: ſibi inuicē auxilia pſtabāt. ¶ Finitimos. i. populoſ uicinoſ: & pxiōſ. ¶ Armis. i. bello. ¶ Nomē. i. famā. ¶ Magiſq; hi q; ad nū; mare pceſſerāt: qā Lybes q; Getuli min' ſunt bellicoſi. Dicit Numidas: q Perſarū pri; dicebant: maiore famā: & gloriā bello ſibi cōparaſſet: q Mœdos & Armenioſ. Et hæc fuit rō: qā Getulicū qb; ſe Numidæ cōiunxerāt: magis bellicoſi fuerūt: q Lybes: cū qb; Mœdi: & Armeni cōiunxerāt. Et h; eſt qd dicit. ¶ Quod nūm mare pceſſerāt. ſ. Mœdi: & Armenii. Nā ſupra dixit: Mœdos & Armenioſ ſe ad Lybes adiūxiſſet: q mare pprius Aphricū agitabāt. Dicit ergo Nūidæ nomē & gloriā ſibi addidere: magis: q Mœdi: & Armeniū q ad nū; mare pceſſerāt. i. iuxta mare nūm habitauerāt. Et hæc fuit rō: qā Lybes qb; admixti ſūt Mœdi: & Armēi min' ſunt bellicoſi: q Getuli: qb; ſe admixuerūt Perſarū poſtea Nūidæ ſūt dicti. ¶ Ad nūm mare. ſ. mare Aphricū: ſi tpe dē mare leo. ¶ Deniq; Aphricæ ps iſerior plarāq; a Nūidis poſſeſſa ē: ac ſi diceret: Vis uidetis quō uerē ē: qd di cōſideret: q Nūidæ maiore belli gloriā adepti ſūt: q Mœdi & Armēi: q poſtea dicti ſūt Mauri. Ecce maiori ex pte gētes oēs q; in iſeriori pte Aphricæ poſitæ ſūt: a Nūidis bello uictæ ſunt: & i gēte nomēq; ceſſere uictorū. ¶ Pars iſerior: uidelicet ps illa: quæ magis ī plagā aſtralē deſcēdēs meridiē reſpicit. ¶ Plarāq; i. p maiori pte. ¶ Viſit oēs i gēte nomēq; impantiū cōceſſere. Cōſuetudo fuit apud antiquoſ: ut uicti nomē ac cipent eorū: quiſcent: uñ gētes & populi: fuerāt a Nūidis uicti bello: nomē priū amiferūt: & Nūidæ ſūt appellati. Et h; ē qd dicit. ¶ Impantiū. ſ. Nūidæ. ¶ Cōceſſere. i. puenere. ¶ Poſtea Phœnicē. Hoc uſq; dixit: quō Getuli & Lybes primi populi fuerint: q Aphricā habitauerūt: deinde quēadmodū Perſarū: Mœdi: & Armeni: hiſ ad iūctū iperū ī Aphrica auxerūt: mutato noīe: ut Perſarū Nūidæ uocaret: Mœdi & Armēi appella rēt Mauri. Nūc dicit: quēadmodū de Phœnicie regiōe multi ī Aphricā trāſierūt: iperū cupiditate ducti: & rerū nouarū aniditq; multas ī Aphrica urbes cōdiderūt. ¶ Alii multitudinis minuēdæ grā. Varias cās oñdit: qre de Phœnicie ī Aphricā multi uenerūt. ¶ Grā. i. cā multi deſcēdebāt: ut multitudinē domi minuerēt: q regio tātā multitudinē cōmode cape nō poterāt: & paſcere. ¶ Pars impii cupidie ſolicitabat plābē. Multi iperū affectabāt: cū eſſent porētes: & plābē: minutāq; turbā: & inopē īducebāt: ut ſecū pſciſcerent ad nouū impiū qdēdū. ¶ Sollicitata: uerbis: & pollicitatiōib; i ducta. ¶ Hiponemū Adrumetū. Lepti. Hæc ſūt noīa ciuitatū. ¶ In orain regiōe maritima: uidelicet circa mare. ¶ Hæ. ſ. urbes. ¶ Originib; ſuis pſidio. Aliq; hæc ciuitatū pſidio fuerūt Phœnicibus: uñ originē ducebāt: alie fuerūt honoris: & ornāmēto. ¶ Nā de Carthagine. Dicit quēadmodū Hipponemū Adrumetū. & Lepti originē ducūt a Phœnicib; qā de Carthagine nolo inq; dicere: qā meli' ē de ipſa tacere: q pagē dicere. Nā & ipſa carthago a Phœnicib; originē ducit. Sed qā Carthago apliſſima ciuitas erat: & caput toti; Aphricæ: maluit tacere de ipſa: q tantū dē dicere: a qb; cōdita eēt: nū ē: tōtā explicaret hitoriā. A Phœnicib; aut h; mō originē ducit. Dido cū fratrē ſuū Pigmalionē q; maritū ei; Sicheū interſecerat: iugeret. collecta i gēti multitudie de Tyro: q ps eſt Phœnicæ regiōis: claſſe in Aphricā uenit: uñ cū ab Hiabſa rege pellere: et cāla petit: ut ei uēderet tū terrā: q tū poſſet coriū bouis tenē qd cū ille pmiſiſſet: coriū ī tē uiſſimas corrigias ſectū terēdit: occupauitq; ſtadia. xxiii. q tria miliaia cōſiciūt. A tō ita urbē cōdidi: q priō byſſa appellata ē a corio bouis: nā byſſi ſignificat bouis coriū: poſtea aucta Tyroſ dcā ē: ipoteſtē carthago uocata ab cartha oppido: uñ fuit Dido. Hæc citās poſtea aucta ad eā magnitudinē uēit ut. xxliii. miliaia ī circo patēt: uñ cū capta & euerſa ē a Scipioē Aemi. q obea uictoria Aphri. poſtea dicta ē:

IOAN
CHRIST

IOAN.
CHRI.

¶ Alio. i. ad aliud uidelicet ad historiā positā Iugurthini belli psequēdam. ¶ Monet. i. hortat. ¶ Igitur ergo succincte & breuiter dicamus de aliis ciuitatib⁹ Africā: qñ qdē de Carthagine nūc dicere uolum⁹. qñ lō gā explicare oporteret historiā: qd nūc facere nō possum⁹. qā ad aliud tendimus. Igitur describit ciuitates: q sunt citra fines Africā: q oriētem respiciūt. Nā antea dicit Africā ab oriēte habere fines Cathabathmō: q locus diuidit Africā ab Aegypto. ¶ Ad Cathabathmō. i. apud uidelicet citra Cathabathmō. Nā ultra hūc locū Africā nō pcedit. ¶ Prima Cyrene est: prima ciuitas: q inuenit⁹ apud Cathabathmon est Cyrenē: hęc ciuitas Cyrene dē a regina Cyren. q eā con didit⁹ de suo noīe eā appellauit: ut dicit Seruius. ¶ Colonia. There. noīa ciuitatū sunt. ¶ Duæ Syrtēs. Ipe Salustius in sen⁹ describit has Syrtēs. Sunt autē loca in mari piculosa: qā sūt arenosa. ¶ Inter quas Leptis. Hęc ciuitas inter duas syrtēs est positā: nō q in mari sit fundata: sed extra mare posita inter duas Syrtēs. ¶ Deinde Philēnū arā. s. sunt. Quare hic locus dictus sit. Philēnū arā: historia est cōsiderādā: cū Carthaginēses & Cyrenēses de finib⁹ diu inter se bello decertaſſent: tandē defatigati. ita inter se cōuenērūt: ut certo die legati utriusq; ciuitatis domo discederēt: & quo in loco obuii inter se fuissent. is locus cōis utriusq; ciuitatis finis haberet. Igitur a Carthagine duo fratres missi sunt: q Philēnes uocabant. hi celeriter iter suū direxerunt. Cyrenēses tardius iuerūt. Hi igitur domi pēnas metuētes. qā tardius iuerāt. criminabātur Carthaginēses: dicentes eos ante tps constitum domo discessisse: & ppea celerius uenisse: se nō passuros. ut dictū domum abeant. Igitur cū Carthaginēses aliam aliquam cōditionē aq peterent. Cyrenēses hanc eis obtulerunt: ut quo in loco fines populo suo peterent: ibi uiui obruerent. se quoq; tandē cōditionē subire paros. Philēni: pbata conditione se uitamq; suā Reipublice cōdonauerūt: atq; ubi fines patrie eē uolebāt: ibi uiui sepulti sunt. ob eā rē Carthaginēses Philēnis frīb⁹ aras cōsecrauerūt in eo locotibi uiui obrutiac sepulti sunt. Philēnū arā ē locus. ubi sūt fines ipe rē Carthaginēsiū uersus Aegyptū. ¶ Quē locū. Ordo estque. s. locū ipsi Carthaginēses habuere finē. i. i. perii uersus Aegyptum. ¶ Post aliā punicā urbē. s. sunt. post locas & ciuitates: quas supra descripsit: sūt aliæ punicæ urbes. i. urbes Carthaginēsiū. ¶ Cætera loca. Apparet magnum fuisse Nummidarū. i. perii. ¶ Sup Numidiā. i. ultra Numidiā. Ordo ē. Nos accepim⁹ Getulos uagos agitare prim in tuguriis. alios incultius. supra Numidiā multa Numidiā inqt habitāt Getuli. ptim i Tuguriis. alii etiā incultius uagātes. Et ultra Getulos habitant Aethiopes. Post Aethiopes loca sunt deserta. exusta calorib⁹ solis. ¶ Accepim⁹. i. audiui. mus. itellexim⁹. Tuguria sunt uilia aedificia in agris paleis testa a tegendo dicta. ¶ Inculti⁹. i. asperi⁹. qā multi ex Getulis sub dio. hoc est sub aēf degunt sine tecto. ¶ Agitat. i. uiuēt: habitāt. ¶ Post eos Aethio: es eē. i. accepimus. Aethiopes sunt. q ob solis calore: cui sunt uicini. carnē nigrā habent. ατο τοῦ αἰῶ πο. quod ē ardere. Nam αῖθο græce. latine significat ardeo. καὶ ποῶ τοῦ ποῶ. id est a uultu. ¶ Deinde subaudi accepimus esse loca exusta solis ardoribus. s. pp solis uicinatem. ¶ Igitur bello Iugurthino. Ordo est. Igitur po. ro. administrabat p magistratū plarāq; oppida ex punicis. & fines Carthaginēsinū. quos nouissime habuerat. dico administrabat bello Iugurthino. i. tpe belli Iugurthini. Postquam totam Africā descripsit. Nunc cōcludit. cōdens: qui eam impio regebant. Nā antea toti Africæ impabant Carthaginēses. Numidæ. Mauri. Getuli. Aethiopes. Totū impii Africæ inter hos erat diuisum. Sed tpe Iugurthini belli fere totā eā ptem quā Carthaginēses tenuerant: populus Romanus p magistratū regebat: iam a Scipione Africano minori deleta Carthagine: & iperio eius ferme toto in ditionē: & prātem populi Romani redacta. Magna pars Getulorū. & Numidiæ sub impio Iugurthæ erat: Bocch⁹ rex Mauris impabat. ¶ Quos nouissime habuerat: quos nuprime subegerat duce & impatore. P. Scipione. Emilianoi qui African⁹ est dictus: quia i. perii Carthaginis: qd erat in Africā Romano subegit iperio: ipsa Carthagine prorsus deleta & extincta. ¶ Per magistratū. uidelicet p cōsules uel ptores: uel pconsules. ¶ Præter nomē p cætera ignarus Po. Ro. Bocchus rex Mauroꝝ ignotus erat po. Ro. poia. excepto noīe: qā nullā amicitia: aut societatē cū po. ro. habuerat. Et nō pter nomē eius in cæteris rebus erat populo Romano prsus incognitus. ¶ Cætera. i. deinceps. i. p cæteris cæteris rebus. ¶ Ignarus. i. ignotus: incognitus. Ignarus dicit⁹: & qui ignorat. ¶ Incolis habitatoribus. ¶ Ad necessitudinē. i. ad necessitatē. Salustius digressiōe frā ad scribendam Africā: dicit se nūc ad ppositum redi: qñ quidem de Africā id qd erat necessarium dixit.

alio properare tps monet. Igitur a Cathabathmon. qui locus Aegyptum Africā diuidit. secūdo mari prima habitatio Cyrene est. colonia Thereorum ac deinde duæ sunt Syrtēs. inter quas Leptis. deinde Philēnū arē. quē locū Aegyptū uersus. finē imperii habuere Carthaginēses: post aliā punicā urbes. cætera loca usq; ad Mauritaniā Numidæ tenēt Proxiā Hispaniā Mauri sunt: sup Numidiā Getulos accepim⁹. pti i tuguriis. alios incultius uagos agitare. Post eos Aethiopes eē. deinde loca exusta solis ardorib⁹. Igitur bello Iugurthino. plarāq; ex punicis oppida. & fines Carthaginēsinū. quos nouissime hūerat. Po. R. p magistratū admīstrabat Getulorū magna pars: & Numidiæ usq; ad flumē Muluchā sub Iugurtha erāt. Mauris oib⁹ impabat rex Bocch⁹. pter nomē p cætera ignarus. P. r. iteq; nob. neq; pace. neq; bello añ cognit⁹ erat. De Africā: & de eiusdē incolis ad necessitatē rei satis dictum ē.

Postquam diuiso. Nunc redit ad ppositum: ut ostēdat qd fecerit Iugurtha: postq legati Romani diuise-
runt regnum Numidiæ inter ipsum & Adherbalē. Ordo est. Iugurtha ratus esse certum. i. id: qd acceptat ex
amicis suis apud Numantiā. uidelicet oīa eē uenalia Romæ: & accensus pollicitationibꝫ illoꝝ quos paulo
ante muneribus expleuerat: intendit aīum in regnū Adherbalis: postq legati discesse. Aphrica: diuiso te
gnos: & postquā uidet se eē adeptū pīa sceleris cōtra timorē aī. Cum (iquit) legati Romani diuiso regno
ex Aphrica discessissent: statim Iugurtha cogitare cōcepit: quomō regnū Adherbalis inuadere posset: qñ qui

Postquam autem: diuiso regno. legati ab Aphri-
ca discesse. & Iugurtha cōtra animi timorē prae-
mia sceleris adeptū se se uidet: certū eē ratū. qd ex
amicis ad Numantiā acceperat: omnia Ro. uenalia
eē. simul & illoꝝ pollicitatōibꝫ accēsus. quos pau-
lo ante muneribus expleuerat. in regnū Adherba-
lis animū intrēdit. Ipse acer. bellicosus. At is. quē pe-
tebat: qet in bellis: placido ingenio. opportunū in
iuriā. metuens magis qd metuēdus. Igī ex impro-
uīso eiꝫ fines cū magna manu inuadit: multos mor-
tales cū pecore atqꝫ alia pda capīt. adificia incēdit
placiqꝫ loca hostiliter cū equatu petīt. Deinde cū
omni multitudine in regnū suū uertit. existimās
Adherbalē dolore p̄motū. iniurias suas manu uin-
dicaturū. eāqꝫ rē belli cām fore. At ille: qñeqꝫ se pa-
rem armis existimabat. & amicitia po. ro. magis qꝫ
Numidis fret⁹ erat. legatos ad Iugurtham dī iuri-
is qstū misit. qui tamen sū cōtumeliosa dicta retule-
rāt. prius tñ omnia pati decreuit: qd bellū sumere:
quia teratū ante secus cesserat. Neqꝫ eo magis cu-
pido Iugurthæ minuebat. Q uippe q totū regnū
eius animo iam inuaserat: itaqꝫ non uī ante cum p-
datoria manu: sed magno exercitu cōparato. bel-
lum gerere cōcepit: & aperte totius imperiū Nu-
midiaꝫ petere. Ceterū. qua pgebat: urbes: agros ua-
stare. p̄das agere. suis aīum: hostibꝫ terrorem au-
gere. Adherbal ubi intellexit esse p̄cessum: uti re-
gnū. aut relinquendū esse. aut armis retinendum:
necessario copias parat. & Iugurthæ obui⁹ p̄cedit
iterim haud lōge a mari ppe Cīrthā oppidū. utri-
usqꝫ exercit⁹ cōsedit. & qd diei extremū erat: plū
nō est inceptū: sed ubi plurimū noctis p̄cessit. ob-
scuro etiam tūc lumine: milites Iugurthinī: signo
dato castra hostiū inuadūt: semisomnos p̄tim: alios
fumentes arma fugant. fundūqꝫ. Adherbal cum
paucis equitibus Cīrtham p̄fugit. & nī multitudine

buccina: tuba. Inuadunt. i. aggrediuntur. Et nī multitudine togatorū. Nisi inqt ciues Iugurthinos mili-
tes a mœnibus urbis repulsi: sed dies finitū esset bellum. quod inceptū erat. nā urbē Cīrthā introissent:
& regem Adherbalem capissent: sed ciues phibuerunt. Et nī. pro nī.

dē cognouit id eē neg: qd audiuerat ab amicis
suis: cū apud Numantiā eēt uidelicet q oīa erāt
uenalia Romæ. Contra timorē aī pīa sce-
ris adeptū se se uidet. i. postq uidet se eē cōsecutū
ipunitatē sceleris sui cōtra id: qd timebat in aīo
suo. Nam Iugurtha semp timuerat: ne senatus
scelus suū puniret. qā Hiēpsalem iterfecerat &
Adherbalē regno expulerat. Præmia sceleris
i. ipunitatē: qā senat⁹ nō puniuit cel⁹ Iugurthæ:
imo decreuit: ut dimidiū regni Numidiaꝫ h̄ret.
Apd Numantiā acceperat. i. audiuerat hoc qd
supra monstratū est. Oīa Ro. uenalia eē. i. oīa
Romæ p pecuniā uendit: qd Iugurtha tūc exp-
tus erat. Nā pecuniis ipunitatē sui sceleris eme-
rat a senatōibꝫ Roma. Pollicitationibꝫ. i. p-
missionibus: qā legatī q pecuniā & munera pau-
lo ante ab eo acceperant: p̄miserāt ei suū auxiliū
si forte accideretur de o aliqꝫ tractaret Roma
in senatū. In regnū. ut regnū Adherbalis inua-
dat. Intēdit. ditigit. ple acer. Ecce occasio
nestiqꝫ accēdebant Iugurthā: ut regnū Adherba-
lis inuaderet. Ipse. s. Iugurtha. Acer. i. fortis.
Bellicosus: bello assuet⁹. belli pitus. At is. s.
Adherbal. Petebat. i. inuadebat. Quiet⁹. i. pa-
cific⁹. Placido. i. miti. Opportun⁹ iniuriā. i. ad
iniuriā cōmodus. uidelicet: cui cōmode inferri
posset iniuria. Fines eius: ipenū Adherbalis.
Magna manu. idest magna multitudo. Vi-
dicaturū. i. ulturū. At ille. s. Adherbal. Ar-
mis. idest bello. Quæstū. i. ad conqueren-
dum. Cōtumeliosa dicta: qā Iugurtha cāz
belli q̄rebat. Legatīs Adherbalis cōtumeliose re-
spōdit. ut Adherbal: & iniuriis simul: & contus-
meliis cōcitarus: bellū cōtra eū susciperet. Sz
Adherbal oīa potius pati uolebat: quā bellū su-
mere cōtra Iugurthā: qñ bello pauloātē ab eo
uictus fuerat. Retulerant: re portauerāt. Pri-
us. i. potius. Decre. s. Adherbal. Secus ces-
serat. i. male euenerat. Nam: ut supra uisum ē: a
Iugurthā plio uictus ē Adherbal. Neqꝫ eo. i.
pp id qā Adherbal de iniuriis sibi a Iugurthā il-
latis uindictā nō faciebat: sed tolerabat: nō tñ
pp id Iugurthæ cupiditas minuebat. Manus
idest multitudo. Comparato. i. cōtracto: col-
lecto. Petere. i. inuadere. Quā pgebat. sub-
audif ea pte. Vastare: pro uastabat. Agere.
p̄gebat. i. pellebat: uel ducebat. Augere. pro-
augebat. Vbi postq. Eo p̄cessum. i. ad id est
p̄uentum. Copias. idest exercitū. Diei extre-
mū. i. extrema pars diei. Plurimū noctis. i.
magna ps noctis Processit. i. petrasit. Ob-
scuro lu. Lexifente. Signo dato: uidelicet cū

IOAN.
CHRI.

Cogatorum. i. oppidanorum: & ciuium: qui nō erant armati: milites: sed togati: ut ciues esse solent. i. toga induti. ¶ Patrātū. i. pfectum: & finitū: in oppidum cirthā. Adherbal ingressus fuisset a lugurtha fuga tus uictusq;. ¶ Oppidum. i. ciuitatem. ¶ Circumsedit. i. obsedit. ¶ Vineis. Vineae est genus machinā: in modū uitis: ab una parte testum: sub qua milites tecti pugnant. Vnde secundum Festum Pompeium: sub uitem p liari dicuntur. militesq; sub uinea militari pugnant. Sub uinea iacere dicuntur milites: cum centurionibus astantibus fudes iacere coguntur: hoc genus machinā: in urbium expugnatione: moenibus admoeri solitū erat. ¶ Turribusq;. Turres sunt aedificia alta: atq; munita extra moenia: ab hoste obidente con structa: de quibus commode: & tute pugnatur. ¶ Maxime festinans. Iugurtha. festinabat ut si posset urbem expugnaret: antequam legati Ad herbalis Romam peruenirent. Nam Adherbal legatos Romā miserat ante bellū inceptū: ui delicet: cū Iugurtha subita incursione praeda bū dus fines eius inuasis. Deinde multis locis incen sis: uastatoq; agro: & praeda abacta: in regnū su um reuersus est: ut supra uisum est. Vel certe itē misit legatos: cū intellexit Iugurtham iam cō parato exercitu: non pparatoria manu: ut antea regnū suum inuaderet. ¶ Antecapere: id est anteuenire. ¶ Praeuenire: uidelicet: ut prius urbem caperet: quam legati Romam perueniret. ¶ Ac cepit: id est audiuit: intellexit. ¶ In Aphricam le gantur: id est legati mittuntur. ¶ Senatus populiq; Roma. uerbis nuncient: id est ex parte Sena tus: & po. Roma. nuncient. s. hoc qd sequit: ui delicet: se uelle & cēdere: id est decernere. scilicet hoc: uidelicet: ut a bello desistant. ¶ Ita & cense re ita: etia dignum se: scilicet senatu populoque Romano. ¶ Illis que. s. regibus. ¶ Maturantes: id est festinantes. ¶ Eo magis: id est quia magis festinantes ueniunt in Aphricam: quia dum in Aphricā ire parantiam Romae audiebat: quo modo pzelio commissio: uidetur Adherbal in ur bem Cirtham profugisset: & ibi a Iugurtha ob sideretur. ¶ Sed is rumor clāmens erat: id est hāc fama mitis erat: quia non ualde aspera nun ciabatur: nec ea res ualde diuulgabatur. ¶ Quo rum: scilicet legatorū. ¶ Accepta oratione: id est addito sermone. ¶ Respōdit. Iugurtha: cum au diuisset legatos sibi uerbis senatus imperantes: ut a bello desisteret: callide respondit: se nihil charius habere: auctoritate senatus: id est se nihil charius habere: qd ut faciat id: quod senatus de cernit. ¶ Ab adolescentia. Hāc omnia sunt cla ra. Et subauditur: per omnia respondit: uel dicebat. ¶ Enixum: id est conatum: dedi semper operam ab ado lescencia mea: ut me unusquisq; optimus laudaret. Ob uirtutem apud Numātam placui Scipioni optimo imperatori: ob eandem uirtutem Micipsa me in filium adoptauit. ¶ Probaretur: id est laudaretur. ¶ Artis: id est uirtutes. ¶ Non penuria liberorum: id est non quia filios non haberet micipsa: me in regnum adopta uir: sed propter uirtutem: Nam filios duos habebat. ¶ Ceterum. Sed dicebat eo: id est deo animū suū mi nus tolerare iniuriā: qd pro quia fecisset plura bene: atq; strenue. Apud legatos Iugurtha causam suā men dacio defendit. Dicit enim. Ego hoc bellum non sponte suscepi: sed coactus. Nam cum Adherbal mihi ten deret insidias: & me dolo interficere conaret. coactus sum me defendere: & iniuriā repellere. Nam cū mol ta fortiter fecerim: non possum iniurias tolerare: sed hoc totū falsum est: qd Iugurtha dicit. ¶ Strenue. i. for titer. ¶ Minus. i. nō. ¶ Dolis. i. p. dolos: dolus a ledendo dictus est. ¶ Quod ubi comperisset. ¶ Et dicebat: se obuiam esse sceleri eius. ubi pro postquam comperisset qd i. id est illud: uidelicet insidias sibi. ¶ Comperisset: id est inuenisset. ¶ Obuiam esse. i. restitisse. ¶ Populum Romanū. Populus Romanus (inquit) nō bñ faciet si me phiber iniuriā mihi illatā repellere: qd iure gētium cōcedit unicuiq;. Nam ius gentiū: & ius naturale est: ut unicuiq; uim ui repellere liceat. ¶ Ab iure gentiū sese phibuerit: uidelicet si prohibuerit: quomin⁹ uī ui repellā: qd apud omnes gentes licet. Nā ius gentiū dī. qd apud oēs gentes seruā. ¶ Ita hoc modum uide licet cum Iugurtha ita respondisset. ¶ Vtriq;. i. legati Iugurtha: & Digrediuntur. i. ab inuicem discedunt.

Iugurtha ubi eos. Iugurtha postquam legatos Ro. ex Aphrica discessisse cognouit: cum uideret se Cirthā armis capere non posse: quia per naturā loci munitissima erat uallo: & fossa moenia circūdat. turres altas extruit: & eas p̄sidiis firmat. hoc fecit utne quis ex urbe egredi posset: & ne cōmeat⁹ introferri possent. ¶ Rat⁹ ē id est opinatus est. ¶ Expugnare. i. uincere. ¶ Vallo. Valli dicuntur fustes fossarum genere masculino. Nam munitio ipsa uallum dicitur neutro genere. nam uallum est munitio ex fustibus facta. i. ex palis. Vnde q̄ ob sident urbes uallo: & fossa solent eas cingere. me oppidani subita eruptione exercitū inuadere possint: & ne cōmeatus ex aliqua parte introduci possint. ne ue multitudo possit exire: atq; ita ad famem ciuitas deducatur. uirtute ea necessitate deditionem facere compellatur. ¶ Præsidii. Præsidium dicitur a præsidendo. Est autē præsidium electa militum multitudo ad custodiam alicuius: uel urbis: uel arcis: uel castelli: uel alterius cuiuspiā loci mūiri posita. ¶ Firmat. i. munit. ¶ Dies noctesq; i. per diē: & per noctem. ¶ Tentare: pro tentabat more suo. ¶ Defensoribus. promittebat ingentia præmia his: qui urbem defendebant. ut eam sibi tradere uellent. ¶ Modo. i. aliqñ. ¶ Intentus. i. sollicitus. ¶ Adherbal. Ordo ē Adherbal delegit duos maxime impigros ex his qui profugerant secū una Cirtham: & confirmat eos multa pollicēdo: ac miserando casum suū: uti noctu pergerent ad mare per munitiones hostiū: dehinc pgerent Romā. ubi postq̄ cognoscit oēs suas fortunas. s. esse in extremis: & hostē infestū. s. esse: nullā spem auxilii. s. esse: & bellū trahi nō posse penuria regis necessitate. Sensus patet. Cū (inquit) Adherbal uidit se ad extremū eē deductū: nec habet spem aliquā auxilii: & obsidionē diutius ferre non posse: p. ter inopiā rerum necessariorum. duos uiros Romā misit: cum lris ad senatū. ¶ Oēs fortunas suas. i. statum suū. ¶ Sitas. i. positas eē. ¶ Hostem infestum. i. hostem in exitū suū paratū: & perseuerantē. ¶ Penuria. i. inopia. ¶ Rerum necessariorum: quia necessaria ad uitam iā de ficere incēpant. ¶ Trahi. i. plōgan. ¶ Impigros. i. strenuos. ¶ Miserādo casum suū. i. icōmiserationem ducendo. ¶ Confirmat. i. iducit. ¶ Paucis diebus iussa efficiūt: quia paucis dieb⁹ Romam uenerunt cum lris Adherbalis ad Senatū. ¶ Iussa. i. præcepta: que præceperat Adherbal. ¶ Quorum sententia. Salustius non uerba sed sententias lrarum Adherbalis ponit.

IOAN.
CHRI

Iugurtha: ubi eos Aphrica discessisse ratus ē. neq; p̄ loci naturam armis expugnare Cirthā pōt: uallo atq; fossa moenia circūdat: turres extruit: easq; p̄sidiis firmat. p̄terea dies noctesq; aut p̄ uim. aut dolis tentare. defensoribus moenium p̄mia modo modo formidine ostentare: suos hortando ad uirtutē erigere: prorsus intētus cuncta pare. Ac ubi Adherbal intelligit omnes fortunas suas in extremo sitas: hostē infestū: auxiliū spē nullā: penuria necessariorū rerū bellū trahi nō posse: ex his: qui unā Cirthā pfugerāt. duos maxie impigros delegit. eos multa pollicēdo. ac miserando casum suū confirmat: uti p̄ hostiū munitiones noctu ad p̄ximū mare. deinde Romam pgerent. Numidā paucis diebus iussa efficiūt. Lrā Adherbalis in senatu recitate. quarū sententia hæc fuit.

Non mea culpa sepe ad uos oratum mitto. Pa. Conscri. sed uis Iugurthe subegit: quē tāta libido extinguedi me inuasit. ut neq; uos. neq; deos immortales in aīo hēar. sanguinē meū quā oīa malit. itaq; iam qntū mēse socius. & amic⁹ Po. Ro. armis obsessus teneor. neq; Micipsæ p̄ris mei bñficia. neq; uſa decreta auxiliāt. ferro: an fame acius urgear. incertus sū. Plura de Iugurtha scriberē dehortat⁹ fortuna mea. etiam añ exp̄tus sū

Non mea culpa id est propter meam culpam. In hac epistola beniuolētiā captat a senatu: & in odium aduersariū adducit: cum eius crudelitatem offendit. & superbiam. ¶ Oratum: id est ad orandum. ¶ Vis. uiolentia. ¶ Subegit. id est coegit. ¶ Extinguedi. id est occidēdi. Ecce crudelitatem Iugurthæ ostēdit. ¶ Inuasit. id est incescit. ¶ Neq; uos neq; deos. i. nec deos nec homines ueretur. ¶ Sanguinem meum. i. uitam. ¶ Malit. id est magis uelit. ¶ Itaq; quia cupit me extinguerē: nō jam menses quinq; me obsidet. ¶ Socius. per hoc ostēdit sibi a senatu auxilium deberi. Et est argumētum a partibus iusticiarū idelicet a gratia. ¶ Neq; patris mei. Contra Iugurtham non opitulatur mihi: quia p̄se meo ipse in filiū adoptatus est: neq; quia uos decreuistis: quāquam p̄rem regni quicq; possideat. sed calcata pietate: & decreto uestro neglecto: meo regno expulsi: & uitam mihi auferre conatur. ¶ Beneficiis. scilicet in Iugurtham: quia Iugurtha a patre meo in filiū adoptatus: & assumptus est: & hoc nihil mihi prodest: quia Iugurtha impius: & immemor beneficii sanguinem meū querit. ¶ Decreta uestra id qd uos decreuistis: idelicet: ut uterq; partem illam regni teneat: quā legati Romani assignauerunt: ipse Iugurtha hoc negligit: & regnum meū inuasit. ¶ Ferro: an fame. Ingentibus malis se premit dicit ferro: & fame. ¶ Acius. i. uehementius. ¶ Urgeat. i. premat. ¶ Incertus sum. i. nescio: idubius sum. ¶ Dehortat⁹ fortuna mea. s. scilicet: & aduersa fortuna dehortat me plura scribere de Iugurtha: quia timeo ne mihi nō credat. Nā ita euenire solent miseris & infelicitibus parum credatur.

IOAN.
CHRI.

¶ Parum fidei miseris esse. i. pag. credi miseris: sicuti ego sum regno: & fortunis oibus spoliatus. ¶ Nisi in-
intelligo: ac si diceret: Nescio utrū mihi credatis id: qđ scribo de Iugurtha. Sed hoc certe scio. ¶ Aliud ē p-
ter me Iugurthā q̄rere. Nam q̄rit hoc: quō regnum Numidiæ: qđ ē uestrū: sibi usurpet. Quare si mihi auxi-
lio esse non uultis: saltem rebus uestris prouidete. Tantū illud a uobis peto: ut me ex manibus eius eripiat
& hoc est: qđ dicit. Et ex hoc loco maxime attentos facit eos: ad quos scribit. Dicit. n. hoc ad eos pertinere:
de quo agitur. ¶ Nisi tantū. i. solū modo. ¶ Illum. i. Iugurtham. ¶ Supra qđ ego sum petere: intelligo inq̄tu-
gurthā plus qđ ego sū q̄rere: nō solū me q̄rit sed
et aliud. Et ita senatū ualde sollicitū reddi: ne
diutius taret. ita Iugurthā puidere. Dicit. n.
Iugurthā q̄rit aliud qđ me. Et quid est illud: qđ
quærit: imperiū Numidiæ: qđ est uestrum: sibi
usurpare quærit. ¶ Petere. i. quærere. ¶ Supra qđ
ego sum. i. plus qđ ego sum. ¶ Neq̄ simul ami-
citiā uestrā: & regnū spare meū. Ego intelligo:
qđ Iugurthā hęc duo simul spare nō pōt: uide-
licet: ut & amicus uester sit: & regnū meū teneat:
atq; usurpet. Nouit. n. & intelligit Iugurthā: si
fieri nō possiet me regno spoliare, & sit uester
amicus. Et quāobrē. Quia cū ego iunctus sim
societate & amicitia cū populo Romano: apte
intelligit: se eē uestre inimicitia: me regno spo-
liauerit: ius. n. societatis. & amicitia: hoc exigit
ut qđ mihi hostis ē: is ē uester sit hostis. Cū autē
nō Iugurthā me regno spoliauerit: apte se ho-
stem po. ro. esse demonstrat: atq; satis: qđ si ho-
stis uester est Iugurthā: uidete. ne regnū Numi-
diæ: qđ ē uestrū: sibi usurpet. Et hoc est qđ dicit. ¶ Neq̄ simul. Et intelligo illū Iugurthā nō spare simul ami-
citiā uestrā: & regnū meū: qā amicus uester eē nō pōt simul: & tenere regnū meum. Et hęc est rō: qā ego sū
amicus & socius populi Romani. ut necesse sit: reū esse uestrū inimicū. qđ mihi inferat iniuriā. ¶ Vtrum gra-
uius existimet: nemini occultū est: ac si diceret. Cū Iugurthā intelligat se amicitia uestram simul: & regnum
meū hīc nō posse. i. cū Iugurthā intelligat se nō posse uestrū amicū esse simul: & mihi inimicū: quis non in-
telligit: cū me regno iam spoliauerit: illud factū esse uestrū inimicū: & hostē. Si autē uester hostis est factus:
quis hoc quoq; nō intelligit: illum aliud q̄rere: qđ me uidelicet regnū Numidiæ: qđ est uestrū. Et hoc est qđ
dicit. ¶ Vtrum grauius existimet. nemini est occultum. i. nemo ignorat: an graui- aliquid cogitet Iugurthā.
i. nemo ignorat: an maius qđdā quærat Iugurthā qđ ego sum. Vult. n. Adherbal p̄bare hoc. & cōcludere: qđ
Iugurthā q̄rit aliud: qđ se Adherbalē. uidelicet regnū Numidiæ: qđ est populi Romani: ut senatus cito pui-
deat: q̄ res sua agitur. Nam in initio p̄bat hoc Adherbal: qđ dicit: uidelicet Iugurthā: aliud q̄rere: quam se
Adherbalem. Et hoc p̄bat ab ante: ad: ac si diceret. Iugurthā hoc facere cōsuevit. cum aliquem regno spo-
liauit: statim aggreditur alius: & p̄pea cum me regno spoliauerit. qđ dubitabit: qn regnum Numidiæ. qđ ē
uestrum: statim inuadat. Imo illud iam armis tenet: nisi cito prouideatis. Iugurthā. n. habet hanc consue-
tudinē. ut cū aliquē regnum spoliauerit: statim aliud aggreditur: p̄bat ab exemplo dicens: Iugurthā p̄o
Hiempsalem fratrem meū interfecit. deinde me regno expulsi. ¶ Nam in initio: uere dicit: qđ cū Iugurthā
me regno spoliauerit. nemo ignorat: qn grauius aliqđ facere cogitet: qā sic facere consuevit. Nam in initio
Hiempsalē occidit: deinde me regno expulsi. ¶ Quare sane fuerint n̄ræ iniuriæ: nihil ad uos. Color est. qđ uoca-
tur occupatio. qđ sit: cū dicimus: nō p̄terit: aut nō scire. aut nolle dicere. inde qđ nūc maxime dicimus: ut si
loco. Adherbal cōmemorat iniurias acceptas a Iugurthā: ut ostēdat eas ad senatū p̄tinere. qn quidem ipe
Adherbal socius est: & amicus populi Romani. Et tñ dicit iniurias: quas intulit Iugurthā n̄ræ sint. i. ad nos tā-
tūmō p̄tineant. ¶ Nihil ad uos. tñ p̄tineat. ac si diceret: id iniuriis n̄ris nolite eē solliciti: solliciti estē de regno
Numidiæ. qđ ē uestrū. qđ nunc Iugurthā armis tenet. ¶ Nihil ad uos. p̄tineant iniuriæ nostræ: p̄ occupā-
tionem monet Senatū: ut iniurias illatas a Iugurthā ulciscatur: & tñ negare uideatur. ¶ Verum. ac si diceret. si
de nostris iniuriis nō curatis. saltem de regno Numidiæ: quod est uestrum curam habete. ¶ Vestrū reg-
s. Numidiæ: sicut supra dixit. Administrationem regni uult esse suam: sed regnum ipsum uult esse Populi
Romani. ¶ Quanti fecerit. q̄rit æstimauerit. ¶ Pericula mea declarant. non. n. esse in his periculis. si uer-
ba legatos: obseruasset. ¶ Quid reliquum. id. est quid superest. quod restat: per quod Iugurthā moueri pos-
sit. ¶ Nisi uis uestra. i. potentia uestra. ¶ Nam ego qđ dem. Ordo est. Nam pro quia. & hęc quæ ego scribo. &
illa: quæ ante sum q̄ questus in senatu: uana forēt potius. id est potius essent falsa. quam miseria mea faceret si
dem uerbis. ac si diceret. uos potius crederet id eē uerum. quod scribo. qđ calamitas & miseria mea facit. ut
credatis. Sed unanimit̄ hęc quæ nūc scribo. & ea quæ conquestus sum in senatu de Iugurthā. cum essem
Romæ: essent falsa potius qđ miseria mea faceret fidem uerbis. uell: ut id: quod scribo. non ē: ut qđ potius qđ
ut ex miseria mea credatis. uerum esse qđ scribo.

¶ Sed quoniam in eo natus sum. Ordo est. Sed ego iam deprecor ut euadā nō mortē neq; erūnas: sed tantūmō īperīū inimici & cruciat⁹ corp⁹: quonīā sum natus eo. i. ad id ut essem oñtūi scelex. Iugurthā. Sēsus pēder a supiorinā antea p occupationē hoc dixit. nolo uos de me: & de meis iniuriis esse sollicitos: ac si diceret non peto: ut me restitutus in regnūq; nolo uos de me esse sollicitos: tantūmodo de regno Nūdiā: qd est uestrū esse solliciti q; qd ad me attineret unū solū a uobis peto. ut me de manibus impiis Iugurthā eripiat⁹: ne si in prāter⁹ man⁹ eius uenero uitā in tormētis & cruciatib⁹ finire cōpellar. ¶ Eo nat⁹ sū. ac si diceret: qm̄ fatali quadā necessitate ad hoc natus sum: & ad hāc miserā me uenire oportebat: ut Iugurtha in me potissimū sua scelera offēderet. ¶ Sce. offēti eēm. i. ut eēz ad oñtationē scelex Iugurthā: q; Iugurtha sua scelera i me potissimū oñtaret. ¶ Inimici. i. Iugurthā. ¶ Impe. prāter supbia: & dñationē. ¶ Euadā. i. effugia. ¶ Reg. Numidia: qd uestrū est uti libet cōsuleret: me maib⁹ ab īpiis eripite: p maiestātē īperii: p amicitia fide: si ulla apd uos memoria manet aui mei Massinissā. His litteris recitatis. fuere: q; exercitū in Aphricā mītēdū cerneret: quamprimum Adherbali subueniēdum: interim de Iugurtha cōsuleretur: quonīā legat⁹ non parui⁹ set: Sed ab īf dem regis fautoribus summa ope enixum est: ne tale decretum fieret: ita bonum publicum: ut plāriscq; negōciis loletū priuata gratia deuictū. Legatur tamē in Aphricā maiores natu nobiles: āplis honoribus usq; in quibus fuit. M. Aemilius Scaurus: de quo supra memorauimus: homo. cōsularis: & tum in Senatu potētes principes. Hi: & qd Iugurthā res i inuidia erat: simul & a Nūdis obsecrat⁹: triduo nauē ascēdere: deide breuī. Vticā apulsi: itas ad Iugurthā mītūt: q; ocessime ad puici am accedat: se ad eū ab Sēatu missos. Ille ubi accipit hoies claros: quoz auctoritatē Ro. polleē audierat: oīra īceptū suū uēisse: priō cōmot⁹ metu atq; libidine diuers⁹ agitabat. Tiebat irā lēat⁹: nī puisset legat⁹: porro ai⁹s cāc⁹: cupidie ad īceptū scel⁹

sed quoniam in eo natus sum: ut Iugurthā scelerū offēti essem: nō iā mortē: neq; erūnas: tantūmō īperīū inimici: & cruciat⁹ corp⁹ de pcor. Regno. Pa. Cōscri. Numidia: qd uestrū ē: uti libet cōsuleret: me maib⁹ ab īpiis eripite: p maiestātē īperii: p amicitia fide: si ulla apd uos memoria manet aui mei Massinissā. His litteris recitatis. fuere: q; exercitū in Aphricā mītēdū cerneret: quamprimum Adherbali subueniēdum: interim de Iugurtha cōsuleretur: quonīā legat⁹ non parui⁹ set: Sed ab īf dem regis fautoribus summa ope enixum est: ne tale decretum fieret: ita bonum publicum: ut plāriscq; negōciis loletū priuata gratia deuictū. Legatur tamē in Aphricā maiores natu nobiles: āplis honoribus usq; in quibus fuit. M. Aemilius Scaurus: de quo supra memorauimus: homo. cōsularis: & tum in Senatu potētes principes. Hi: & qd Iugurthā res i inuidia erat: simul & a Nūdis obsecrat⁹: triduo nauē ascēdere: deide breuī. Vticā apulsi: itas ad Iugurthā mītūt: q; ocessime ad puici am accedat: se ad eū ab Sēatu missos. Ille ubi accipit hoies claros: quoz auctoritatē Ro. polleē audierat: oīra īceptū suū uēisse: priō cōmot⁹ metu atq; libidine diuers⁹ agitabat. Tiebat irā lēat⁹: nī puisset legat⁹: porro ai⁹s cāc⁹: cupidie ad īceptū scel⁹

legati mittunt. ¶ Maiores natu. i. senes: non sicuti paulo ante adolescentes. ¶ Ampli. usq; honoribus: id est p functi magnis honoribus: ut cōsularis: sicuti Scaurus: qui & cōsul fuerat: & princeps senatus. ¶ In quis. i. in quibus: ¶ Hi. scilicet legat⁹ triduo nauē ascēdere: pro ascēderūt: quia res erat in inuidia: & q; a Numidis obsecrati. i. fuerant. ¶ Res erat inuidia. i. in odio. Nā multi moleste ferebant. q; Iugurtha tam sceleratus esset in Adherbalem: & tam supbius ut legat⁹ non parui⁹ set. ¶ A Numidis. qui uenerant ad senatum cum litteris Adherbalis. ¶ Obsecrati. rogati. ¶ Triduo. i. tribus diebus. ¶ Vticā. est ciuitas Aphricā: quam Ro mani tenebant. ¶ Appulsi. i. aduecti. ¶ Litteras ad Iugurtham mittunt: cuius rei litteras mittunt. s. ut q; celeriter me accedat ad provinciam. ¶ Quā ocessime. i. quam celerrime: hoc ē ualde: & maxime celeriter. ¶ Accedat id est ueniat. ¶ Ad provinciam. Sicuti supra dixit ea pars Aphricā: quam tenebāt Romanī: uocabat provinciam: a porto & uincendo dicta. ¶ Ille ubi accipit. Ordo ē. Ille. i. Iugurtha priō cōmot⁹ metu atq; libidine agitabat diuers⁹ agitat⁹. p postq; accipit hoies claros uenisse oīra suū īceptū: quoz. i. hominū auctoritatē an duciat polleē Romā. Cū inq; Iugurtha audiui⁹ set hoies sūmā auctoritatē uenisse ad sentimē cōcepit. Sed tñ cū hoc timore erat iūcta libido pñciēdi: qd semel īncepat: uidelicet ut urbē Cīrthā expugnaret: & Adherbalē caperet: Cū ergo metus & libido Iugurthā agitant: uicit tandem libido. atq; ita circundato exercitū Cīrthā īrripē conat⁹ est: sed nihil pñcere potuit. ¶ Pollere. i. ualere. ¶ Cōtra īceptū. i. oīra conatū suū: uel dicitur ut cogerēt eū desister ad īcepto: & apposito suo. ¶ Metu atq; libi. ipse declarat⁹: qd timere: & qd cupere: timebat senatū nī puisset legat⁹: q; uolebat eū ab oppugnatōe Cīrthā desistere: cupiebat autē īpe urbe capere: priuātq; ad legatos ueniret. ¶ Aduer. i. in diuersas ptes. ¶ Agita. i. cōmouebat. ¶ Por. i. deide. ¶ Cupidi. i. cupiditate. ¶ Ad īceptū scel⁹ uidelicet: ut Cīrthā urbē expugnaret: & Adherbalē caperet atq; necaret.

IOAN.
CHRI.

¶ Rapiebatur: ferebatur: ducebatur. ¶ Vicit tamē in auido ingenio prauū consilium: quia deliberauit prius expugnare urbē: si ullo mō posset: deinde ad legatos uenire. ¶ Irrūpere. i. per uim ingredi. ¶ Niti: conatur. p. oppugnationē ingredi. ¶ Maxime sperās: sperabat Iugurtha posse urbem aut ui. aut dolis capere: si hosies diuiderent inter se. nec in uno loco simul oēs pugnaret: sed separati urbē diuersis i locis defenderēt: & hoc est qd dicit. ¶ Maxime sperās: de ducta manu hostiū: aut ui: aut dolis sese casum uictorię inuētū. ¶ Deducta manu hostiū: i. diuisa multitudine hostiū: q. urbē defendebāt: uideli: et ne in uno loco simul oēs pugnaret: nā deduco significat diuidi. ¶ Aut ui: aut dolus. i.

aut p uim: aut p dolos: q. qn simul oēs in uno loco pugnāt: difficilē supant: & difficilius decipiuntur. Sed si multitudo diuisa esset: facilius: & uincunt: & dolis decipiunt. ¶ Qd ubi secus pcedit. Ordo est. Ille Iugurtha uenit in puinciam: cum paucis equibz me amplius morādo intēderet. M. Scaurus: quē plurimū metuebatur ubi postq qd. i. illud secus pcedit: neq. pōt efficere: id qd intēderat. s. uti potiret Adherbalis: priusq. cōueniret legatos. Senus patet. ¶ Secus pcedit. i. aliter euenit. s. q. putabat nā sperabat posse urbē capere: anteq. legatos ueniret: sed non potuit. ¶ Intēderat. i. cogitauerat: & conatus fuerat: & declarat. qd sit illud: qd intenderat uolebat. n. priusq. legatos cōueniret capere Adherbalē. ¶ Cōueniret. i. alloq. res. ¶ Adherbalis potiret. i. Adherbalē caperet. & eū i p. tate suā rideret. ¶ Amplius. i. diutius. M. Scaurus: principem legationis. ¶ Incēderet. i. exagitareti iuraret. ¶ In puincia dixi antea: qd sit puincia. ¶ Venit in puincia: uidelicet Romanorū ad legatos. ¶ At tamen. Ordo ē. Ac. i. & tamē legati frustra discesserūt supra multa ofone: tamen. p. quīs graues minā nūciabant ei uerbis Senatus: q. pro quia nō desisteret ab oppugnatione: quis legati ex pte senatus grauitur minarent Iugurthā: quia nō desisteret oppugnare Adherbalē: nīhil fecerunt sed frustra discesserūt. ¶ Ea. Ordo ē. Italici. uirtute quoq. moenia defensabantur: consiliū sese fore inuiolatos p magnitudinem po. ro. scā de ditione. suadēt Adherbali. uti tradat se. & oppidum Iugurthā. & suadēt: & dico fecerūt hoc: postq. ea sūt audita Cirthā: pacificat tñ uitā ab eo: & dicebāt de ceteris fore curā senatui. ¶ Qui urbē Cirtham defendebāt magna ex pte erāt Italici. Igitur hi cū uiderent legatos frustra discessisse: nec spē auxilii Adherbali eē reliq. suadēt ei: ut & se & urbem Iugurthā tradat: hoc p. cō: ut uitā sibi relinquat. Adherbalis quis crederet Iugurtham fidē nō eē seruaturū: tñ q. illi Italici: q. hoc suadebāt Adherbali. cogere ēr poterāt: ille nolēs fecerūt: sicuti illi hortabant. & tradidit se Iugurthā: Quo scō statū Iugurtha extra fidē Adherbalē interfecit. ¶ Ea. i. illa res uidelicet q. o. legati frustra discessissent: re infecta. ¶ Consiliū. Spabāt Italici: si deditio fieret: se nihil mali passuros eē. sed fore oīno inuiolatos a Iugurthā: q. erāt Italici sub impio Ro. cōstituti. ¶ Tantū ab eo uitā pacificat. i. solū ex p. cō uitam petat. ¶ De ceteris. s. rebz Italici dicebāt. O Adherbalis: si uitā seruaueris: satis ē. cetera senatus curabit. ¶ At ille. Ordo ē. At. i. sed ille fecit deditiōē: ita ut Italici cēserāt: q. prās cogēdi erat penes eosdē: si ille aduersaret. tamen. p. quīs ille rebat: oīa portiora fide Iugurthā. Adherbalis quis d. fide Iugurthā dubitareti uidelicet illū nō seruaturū: id. qd. p. mitteretū: q. uidebat fore ut si nollet cogere se p uim ab ipīs Italici: quādam fidē Iugurthā. Videbat Adherbalis: se nihil peius facere posse. q. se fidei Iugurthā cōmittere: q. sciebat illū nō eē seruaturū: fidē. ¶ Penes eosdē. i. apud eosdē. s. Italicos: q. n. noluisse Adherbalē tradere se: & urbē Iugurthā: sicuti uolebat: ipm. cogessent: uel ipsi urbē tradidissent. ¶ Necati interfici. Dicit qd fecerūt Iugurthā: postq. Adherbalis eū urbē tradidit. p. tio ipsi Adherbalē interfecit: uidelicet oēs Numidas adultos: & negociatores: qui armati defenderāt urbē: Italicos seruauit: q. timebat Romanos. ¶ Oēs puberes. i. adultos. Puberes dicunt: q. ad eam aetatem uenerūt: ut iam primam barbā lanuginē emittant. ¶ Omnes Numidas: uidelicet q. habitabant Cirthā. Nam Cirtha est ciuitas Numidarū. ¶ Nego. q. nō erāt ciues nec icola Cirthā: sed aduenae & pegrini. q. tñ & ipsi urbē defenderāt. ¶ Promiscue. i. mixtim. pariter: sine dīa. q. sic pegrinos sicuti in colas necauit. ¶ Vt q. q. armatus obuius fuerat. sicuti quisq. armatus sibi resisterat in expugnatione urbis.

rapiebatur. Vicit tñ in auido ingenio prauū consilium. Igitur exercitū circumdato: summā uel Cirthā irrūpere nititur: maxime sperās: deducta manu hostiū: aut ui: aut dolis sese casum uictorię inuētū. Qd ubi secus pcedit: neq. qd intēderat: efficere pōt: ut prius q. legatos cōueniret. Adherbalis potiret: ne amplius morādo Scaurus: quē plurimū metuebatur: incenderet: cū paucis equitibus in puinciam uenit. Tamen si senatus uerbis minā graues nunciabantur: quod ab oppugnatione Cirthā nō desisteret: multa tamen oratione consumpta: legati frustra decessere. Ea postquam Cirthā audita sunt. Italici: quorum praeclara uirtute moenia defendebantur: consiliū: deditiōne facta: propter magnitudinem Populi Romani: inuiolatos sese fore. Adherbali suadent: uti se: & oppidum Iugurthā tradat: tantum ab eo uitam paciscatur. de ceteris senatus curā fore. At ille tamen si omnia potiora fide Iugurthā rebatur: tamen quia penes eosdē si aduersaret: cogēdi prās erat: ita uti cēserat: Italici deditiōne facit. Iugurthā i primis Adherbalē executus necat. dein oēs puberes Nūidas. atq. negocia tores promiscue: uti quisq. armatus obuius fuerat. iter fecit

¶ Quod postq̃ Cū (inquit) Romæ cognitū ē: t̃quid fecisset Iugurthā uidelicet quō Cinthā p̃ deditiōem accepisset: & cōtra fidē Adherbalē regē necasset: & cedē ingentē hoīum p̃perasset: senatus tractare cōcepit: quid de ipso faciendū esset. Fautores Iugurthæ: ne aliqd̃ decerneret elabotabant: t̃ps: & gr̃a: & contentione quantū poterāt trahēbant: & atrocitatē facti Iugurthæ mitigabant. ¶ Quod post. Ordo est iudicium illi ministri regis seruibāt: atrocitatē facti iterpellando: & trahendo t̃ps s̃ape gratia interdū iurgius. ¶ Postq̃ qd̃. i. illud est cognitum Romæ: & postq̃ res cōcepit agitari in senatu. ¶ Agitari. i. tractari: discuti. ¶ Ministri. i. fautores: qui corrupti erant pecunia. ¶ Interpellando. i. impediendo: interpellare p̃prie est mediā alterius orationē uel actionē interrūpere. ¶ Sape gr̃a: quia nōnq̃ fautores regis senatores priuatim benigne & suppliciter rogabant: ut amore: gr̃a suā nihil cōtra Iugurthā decernere uellent. ¶ Interdū iurgius. i. cōtentionibus: quia fautores regis aliqui non priuatim: sed publice in senatu cām Iugurthæ defendebāt: aperte resistētes his: qui aliqd̃ contra Iugurthā dicebāt esse decernendum. ¶ Trahendo. i. prolongando: prolatando. ¶ Atrocitatē: asperitatē. i. inuidiam: nihil enī tam asperū: & tā graue est: quod diuturnitate t̃pis leuet: & molle nō fiat. ¶ Ac nisi iudicium est: profecto oīs inuidia foret dilapsa: platanis cōsultationibus tanta erat uis gr̃a: & pecuniæ regis: nisi Caius Mēmius designatus tribunus plæbis: oppositiue: uir acer: & infestus potentia nobilitatis: docuisset populū Romanū: uid agi: ut scelus condonaretur Iugurthæ per paucos factiosos. Tribuni plæbis primum creati fuerunt ad defensionem plæbis contra uim consulum: & nobilitatis: hominum tribunorum magna erat potestas:

Qd̃ postq̃ Ro. cognitū ē: & res in senatu agitari cōcepit: idē ministri regis iterpellādo: ac s̃ape gr̃a interdū iurgius trahēdo t̃ps: atrocitatē facti leniebāt: ac nī. C. Mēmius Trib. Ple. designat: uir acer: & infestus potentia nobilitatis. Populū Ro. edocuisse: id agi: ut p̃ paucos factiosos Iugurthæ scelus condonaretur: p̃fecto oīs inuidia i. platanis cōsultationibus dilapsa foret. Tanta uis gr̃a: atq̃ pecuniæ regis erat. Sed ubi senatus delicti cōscientia populū timebat. Sempronius puincia futuris Cōsul. Numidia: atq̃ Italia decreta sūt. Cōsules declarati. P. Scipio Nasica. L. Calphurnius Bestia. Calphurnio Numidia. Scipioni Italia obuēnit. Deinde exercitus: qui in Aphricā portaretur: scribitur: stipendiū: alia: quæ bello usui foret: decernūt. At Iugurthā

adeo: ut si totus senatus aliquid decerneret: solus tribunus plæbis intercedendo illud impedire posset. Cū ergo Caius Mēmius tribunus plæ. designatus uideret maiore partē senatus & nobilitatis ita corruptā: ut scelus Iugurthæ impunitum relinqueret: populū ad cōtentionē uocauit: & ei exposuit: quem admodū per paucos potentes & amicos Iugurthæ: id tractaretur: ut scelus Iugurthæ impunitū relinqueretur. Quo factū ē: ut senatus populū timēs: statim decerneretur cōsul cū exercitu in Aphricā mitteret cōtra Iugurthā. Et hoc est quod dicit. ¶ Tribunus plæbis designatus. i. electus: & creatus. Nōdum enī: iniuncta magistraturā: sed tantūmodo creatus erat tribunus plæbis. ¶ Acer. i. fortis. & uāhemens. ¶ Infestus potentia nobilitatis. i. aduersus: & contrarius potentia nobili. Mēmius moleste ferebat tantā esse potentia senatus: ut puincias regeret: & totā rēp. pro arbitrio suo gubernaret: iō erat aduersus: & inimicus potentia nobiliū. ¶ Id agi: idest tractari. ¶ Iugurthæ scelus condonare. i. ut Iugurthæ scelus nō puniret: nā scelus dicit cōdōari: qñ ipunitū relinq̃. ¶ Omnis inuidia prolatandis cōsultationibus dilapsa foret. Vnūquodq̃ scelus: qñ recens est: atrox & indignum: punitiōe dignū uidet: sed si in longū punitio differt atq̃ p̃trahit: per diuturnitatē t̃pis atrocitas sceleris & inuidia minuit. Fautores igit & amici Iugurthæ: quotiens in senatu de ipso agita bā: sidabant operā: ut nihil decerneret: sed in aliud: atq̃ in aliud t̃ps differret: & ita t̃ps deliberatiōis plōgando sensim atrocitatem facti Iugurthæ: & inuidiā minuebāt. ¶ Omnis inuidia. i. odiū. ¶ Prolatādis cōsultatiōibus. i. plōgādis: & p̃trahendis deliberatiōib⁹. ¶ Dilapsa foret. i. effugisset. ¶ Sed ubi ordo est. Numidia atq̃ Italia puincia decreta sunt futuris cōsulis: ut lege Sēpronia. ubi p̃ postq̃ Senatus timet populū: in cōscientia delicti: ¶ Prouincia populi Roma. gerebant: alia p̃ cōsules: uel p̃ cōsules: alia p̃ p̃tores: idigniores puincias gerebāt: ¶ Per cōsules: Sēpronius Gracchus cōsul legē tulerat: ut Italia & Numidia puincia regeret per cōsules. Cum ergo Senatus intelligeret populū per C. Mēmiū tribunū plæbis eē cōmotum: timere cōcepit: & statim decreuit secundū legē Sēproniā: ut p̃ proxime cōsules electi essent: Italia & Numidia puincias regendas haberēt. ¶ Cōsules declarati sunt. P. Scipio Nasica & L. Calphurnius Bestia: hi puincias inter se p̃titi sunt. Calphurnio Numidia: Scipioni Italia per sortē euenit. ¶ Delicti cōscientiā: quia Senatus sciebat se peccasse: p̃pterea timebat populū. Sciebat enim Senatus partē maiore Iugurthā esse corruptā: & iō non puniri scelus ei⁹: quē admodum & iusticia & dignitas populi Rom. exigebat. Et hoc erat delictū. ¶ Decretas: idest deliberatas. ¶ Deinde exercitus ostendit quanta celeritate prouideret Senatus cōtra Iugurthā postq̃ timere cōcepit populū. ¶ Portaretur: idest nauibus uāheretur per mare: in mare diuidit Aphricā ab Italia. ¶ Stipendium: stipendium dicitur merces & præmium militares. ¶ V. i. i. utilitati. ¶ Decernunt: idest deliberant: ¶ Sed Iugurthā cum hoc intellexisset: filium suū: & duos familiares legatos misit ad Senatum. ordo est. At Iugurthā mittit filium & duos familiares cum eo legatos ad Senatum: nuncio accepto contra t̃pē: quippe pro quia cui hæretat in animo: omnia ueniam ire Romā.

IOAN.
CHRIST.

¶ Contra spem nuncio accepto: id est cū nuncium accepisset cōtra spem: quia nō sperabat lugurtham q̄ Senatus contra se exercitū mitteret: quia hoc fixum hēbat in animo: q̄ omnia Romā eē: nē uenalia: id est oīa Romā uenderētur. Cū ergo lugurtha hoc haberet in animo: q̄ oīa Romā uenderentis: pabat se pecūiis posse redimere ipunitatē sui sceleris: quia Adherbalē primo regno spoliauerat: postea interfecerat. Sed ubi uidit Senatum decreuisset ut exercitus contra se mitteretur: statim legatos ad eū misit. ¶ Cui hāserat in animo: id est cui fixum erat in animo. Et quid erat fixum: hoc quod sequitur: uidelicet omnia uenum ire: id est oīa uendi Romā. ¶ Venum ire: id est uenire hoc ē uendi. ¶ Hicq̄ ordo est. Et praecepit his: scilicet legatis: ut ipsi aggrediant oēs mortales pecūia uti: p̄ sicut p̄cepit illis. s. legatis: quos miserat. s. Romanis: interfecto Hiempsale. lugurtha totā suam spem habebat in pecunia sua: & auaritia Romanorum nobiliū. Dicit ergo lugurtha sicuti quando Hiempsalē interfecit: legatis quos Romam misit praecepit uti corrumpere pecunia quoscuq̄ ciues nobiles possentis: etiā p̄cepit his legatis: quos nunc misit. ¶ Omnes mortales aggrediatur pecūia: id est omnes homines pecunia corrumpere temptent. ¶ Qui: ordo est. Senatus est consultus a Bestia cōsule: i. an placeret legatos lugurthae recipi mōnibus: postq̄ qui: id est illi aduentabant Romam: Bestia cōsul cum audiuisset legatos lugurthae Romam appropinquare. Senatum conuocauit & eū rogauit: an placeret q̄ legati lugurthae inter urbē reciperentur. Senatus decreuit: q̄ non reciperentur: iter urbem nisi uenissent: ut regnum lugurthae & ipsum lugurtham traderent & dederent populo Romā: q̄ si uenissent propter hoc: spatium decem dierum ab Italia recederent. ¶ Aduentabant: id est appropinquabant. ¶ Consultus. i. rogatus. ¶ A Bestia. L. Calphurnius Bestia cōsul erat: ut antea dixit. ¶ Mōnibus: id est iter mōnia. ¶ Neq̄: scilicet Senatores. ¶ Ipsum. s. lugurtham. ¶ Deditum: dedere est tradere. ¶ Ex Senatus decreto nunciari iubet: id est Cōsul iubet: ut legatis nunciaretur quemadmodum decreuisset Senatus. ¶ Infectis: id est nō perfectis. ¶ Interim: dum legati lugurthae in Aphricam tedeunt: Calphurnius Bestia cōsul exercitū praeprato: eligit homines nobiles & potentes: quos secū ducat in Aphricam & in Numidiam: & ideo nobiles & potētes elegit: ut si quid minus laudabile fecisset: eorū auctoritate tegeret. ¶ Parato. i. p̄parato. ¶ Legit. i. elegit. ¶ Factiosos. i. potentes: factiosi dicuntur qui multos habent sui studiosos: & complures sibi adherentes. Quorum auctoritates: quae deliquisset munita fore sperabat. Sic enim solet euenire: ut si quis socium habeat magnū aliquem & potentē: uerū etiā si male faciat: tamē tolleretur: & recte factum putetur p̄pter auctoritatem potentis illius: utriq̄que habuit socium. ¶ Munita. i. tecta. ¶ Supra memorauimus. Nam supra mores Scauri descripsit. ¶ Memorauimus. i. dixim⁹. Nam uere dico q̄ Calphurnius Bestia hoīes potentes elegit: quos secum duceret: ut si quid peccassent: eorū auctoritate se defenderet. Quia ipse cōsul habebat quidē multas uirtutes: sed habebat uitium auaritia: quo uitio omnes uirtutes impediabantur: & ideo facile peccare poterat: ac p̄pterea se potētibus uirtus munierat. ¶ Artes. i. uirtutes. ¶ Præpediebat. i. impediēbat. ¶ Patiens laborū. s. erat. ¶ Acti. i. uehementi. ¶ Belli haud ignarus. i. peritus belli. ¶ Firmissim⁹. i. fortissimus. ¶ Sed legiōes. Dicit quō exercitus in Aphricā trāsuectus sit. ¶ Igitur. s. postq̄ exercitus in Aphricā traductus est. ¶ Cōmeatibus: cōmeatus dicuntur ea quae ad uictū sūt necessaria: uulgo uictualia nūc appellāt. ¶ Sed ubi lugurtha ita qdē Calphurnius Bestia cōsul cū exercitū Numidiā ingressus multos hoīes & aliquot urbes cepit. Sed lugurtha ubi hoc intellexit legatos ad cōsulē misit: qui illā pecunia corrūperent: & asperitatē ac difficultatē belli ei monstrarent: quo facto statim anim⁹ ad auaritiā p̄nus mutatus ē. Ordo est: sed ali⁹ ager auaritia facile ē cōuersus: ubi p̄ postq̄ lugurtha cepit temptare. s. cū pecunia p̄ legatos: & cepit cōndere asperitatē belli: qdē administrabat. ¶ Pecunia. i. cū pecunia. ¶ Temptare. i. experiri. ¶ Administrabat. s. cōsul. ¶ Animus. s. cōsul. ¶ Ager. i. infirmus. ¶ Auaritia. i. p̄p̄ auaritia. ¶ Ceterū: cōsul accepit sibi socium. M. Scaurum: ut omnia ex cōsilio & auctoritate eius faceret.

cōtra spē nūcio accepto: quippe oīa: cui uenū ire Romā: in aio hāserat: filiū & cū eo duos familiares ad scātū legatos mittit. Hicq̄ uti illis quos Hiempsale interfecto miserat: p̄cepit: oīs mortales uti pecunia aggrediant. Qui postq̄ Romā aduentabāt: senatus a Bestia cōsultus ē: placeret: ne legatos lugurthae recipi mōnibus. Hicq̄ decreuere si regnū: ipm⁹q̄ deditū uenissent: uti dieb⁹ i p̄xis decē Italia decederēt. Cōsul Numidis ex Scipione Decimo nūciari iubet: ita infectis reb⁹ illi domū discedūt. Interim Calphurnius parato exercitus: legit sibi hoīes nobiles factiosos: quorū auctoritate q̄ deliquisset: mūita fore sperabat: in q̄b⁹ fuerat Scaur⁹: de cui⁹ natura & hītu supra memorauim⁹. Nā i cōsule nō multā bōāq̄ artes ai & corpis erat: q̄s oīs auaritia p̄pediebat: patiens laborū: acri ingenio: latius p̄uidēs: belli haud ignar⁹: fortissim⁹ cōtra pericla & insidias: sed legiōes p̄ Italiā Regiū: atq̄ ide Si ciliā: porro ex Sicilia i Aphricā trāsuect⁹ sūt. Igit⁹ Calphurnius i initio paratis cōmeatib⁹ acris Nūdiā aggressus ē: multos mortales & urbes aliquot p̄ugnādo cepit. Sed ubi lugurtha p̄ legatos pecūia tētare: belliq̄q̄ administrabat: asperitatē cōndere cepit: ali⁹ ager auaritia: facile cōuersus ē: ceter⁹ socius & minister oīum cōsilioq̄ assumit Scaurus:

¶ Qui tametsi: ordo est qui, s. Scaurus: tñ est abstractus a bono & honesto ad prauū magnitudine pecūiæ: IOAN. tametsi pro quāuis ille acerrime impugnaverat regem a p̄cipio plarīsq; ex factione ei⁹ corruptis. Quāuis CHRI. (inquit) Scaurus a principio regē spugnasset: & cum multi ex factione eius corrupti eēnt ipse tñ corripit nō potuisset tñ nūc ipse quoq; magnitudine pecuniæ simul cū consule corruptus est: & a iusticia atq; honestate ad prauitatem deductus est. ¶ A principio uidelicet qñ Adherbal rex Romā uenit: & de Iugurtha in senatu conquestus est. Tūc enī Scaurus cōtra Iugurthā in senatu sniam dixit: eūq; uahementer ipugnauit: plarīsq; ex factione eius corruptis. Tunc multi ex factione Scauri corrupti fuerunt a rege Iugurtha uel a legatis: sed Scaurus ipse corripit nō potuit. ¶ A bono. i. recto & iusto ¶ Ad prauū. i. ad prauitatem & iniusticiā. ¶ Abstract⁹. i. deduct⁹. ¶ Sed Iugurtha: Iugurtha a principio solummodo q̄rebat hoc quō bellū p̄traheret. tunc copīa pugnandi hostibus faceret: quia in inferiore eē intelligebatur si p̄lio uictus esset: regnū amitteret. Ergo a principio in hoc tantū elaborabatur bellū p̄traheretur & pugnā subterfugeret. Sed postea q̄ Scaurū pecunia corripuit atq; illū negotii p̄cipem fecit: sperare cōcepit se pacē cū Romanis habere possent cōsul oīa faciebatur ex cōsilio Scauri sūmæ auctoritatis uiri. Scauro igitur pecunia corrupto cū rex de pace sperare cōcepisset: statuit ad cōsulē ire: & p̄ns cū eo & Scaurū tractare de oībus: quæ ad pacē p̄tinebant. ¶ Tantūmō belli moram redimebat. i. solummō bellū protraherebat & prolongabat pugnā subterfugiens. ¶ P̄cipio. i. pecunia. ¶ Participē negotii Scaurū accepit. i. postea q̄ Scaurū pecunia corripuit: & negotii participē fecerat. ¶ Recuperādā pacis: quā amiserat bello sibi a Romanis illato. ¶ De omnibus pactionibus. i. pactionibus: quæ ad pacem p̄tinebant. ¶ Agere tractare cum eis: scilicet cum consule Calpurnio Bestia & Scauro socio & participē oīum cōsilio: & consulis. ¶ Ceterum interea uide q̄ dicit: consul pecunia corruptus a Iugurtha: pacē ei se daturū eē promissurū uenirent. Igit̄ Cōsul: ut Iugurtha ad se in castra ueniret: Sextū q̄stōrē suū misit in Vaccā: ubi erat Iugurtha causa fidei: puta ut fidē Iugurthæ daret: & sine periculo ad cōsulē in castra ueniret. Nam Iugurtha nō uenisset ad cōsulē nisi data ei fides esset a cōsule: p̄ quā tutus ad eū ire. Hac igit̄ de cā: cōsul Sextum q̄stōrē in urbem Vaccā misit: uidelicet ut fidē Iugurthæ daret: sed tamē simulauit se alia de cā cōsul mittere q̄stōrē. Finxit enī se mittere q̄stōrē: ut frumentū acciperet: q̄ legatis Iugurthæ ip̄erauerat: q̄ ad se uenerat: hoc aut̄ iō simulauit: ne quis intelligere posset cōsiliū suū: & ne q̄s deprehendere posset illū a Iugurtha pecunia esse corruptū. ¶ Fidei cā: uidelicet ut Iugurthæ fidē daret: & p̄mitteret illū tutū & inuiolatū fore: si ad cōsulē in castra ueniret. ¶ Quæstōrē q̄stōres dicebant: qui p̄erant pecuniā publicā: siue urbanā: siue provinciales eēnt: a quærendis pecuniis nominati. ¶ Cuius rei species erat acceptio frumenti. Consul palā ostēdit oībus se mittere quæstōrem: ut frumentū acciperetur: antea legatis Iugurthæ ip̄erauerat corā oībus: sed tamē illū misit cā fidei: uolebat enī cōsiliū suū oīb⁹ paucis exceptis esse occultū. ¶ Cui⁹ rei: uidelicet: q̄ q̄stōr missus esset in urbē Vaccā. ¶ Species. i. color: apparebat enī: q̄ quæstōr missus esset p̄pter frumentū accipiendū: cū reuera missus eēt p̄ fidē Iugurthæ p̄stāndā. ¶ Quod Calpurnius palā legatis ip̄erauerat q̄m deditōis morā iudiciā agebant. Iugurtha per legatos suos cōsuli Calpurnio mōstrauit se deditōnē eē facturū. Sed interea donec deditōnē faceret a consule petebat iudiciā: s̄q̄bus cōsul cōcessit sub hac cōditionē: ut certam quantitātē frumētī Iugurtha daret: & hoc est q̄ dicit. Tñ hac oīa cōposita erāt: s̄ta a cōsule iā corrupto: ut cōsiliū suū oībus occultaret. ¶ Legatis. i. Iugurthæ. Nam supra dixit Iugurtham misisse legatos ad cōsulē. ¶ Quoniam deditōnis mora. Quamobrē consul legatis Iugurthæ frumentū imperauit: quo iure hoc fecit. Quia cū legati iudiciā pererant a consule: donec Iugurtha deditōnē faceret: illæ eas cōcessit sub hac conditione: ut Iugurtha certam frumenti quantitātē daret: aliter eas nequaquā concedebat. ¶ Deditōnis morā id est propter moram deditōnis: donec Iugurtha se consuli dederat iudiciā agebāt. ¶ Igitur rex: quādo quidem data est ei fides per quæstōrem. ¶ Constituerat: id est decreuerat. ¶ In castris: scilicet Romanorū. ordo est igitur. Rex uenit in castra: alie locutus pauca p̄ntē cōsilio de inuidia sui facti: atq; ut acciperetur in deditōnē: trālegit: reliqua cū Bestia & Scauro secreto. Vide quo cōsilio usus sit cōsul: ut uideretur facere de cōsilio omnium: id quod faciebat. Cum Rex uenisset in castra: statim cōsiliū nobiliū & principum conuocauit: ut toto p̄sente cōsilio Iugurtha peteret quod uolebat. Igitur Iugurtha p̄sente cōsule & toto cōsilio: pauca quædam de inuidia sui facti locutus est. Deinde rogauit i deditōnē acciperetur. Et nihil aliud p̄sente cōsilio locutus est: sed cætera separatim cum consule Bestia & Scauro tractauit.

IOAN.
CHRI.

Deinde sequenti die: consul iterū cōuocato cōsilio: snias oīum quāsiuiti nūqd eis uideretur Iugurtha in
 deditioe accipiendus. Itaq; toto pbanter: & assentiente cōsilio: Iugurtha in deditioe accipit: hac cōditioe
 ac pacto hocitur. xxx. elephātos tradere: & pec⁹: & multos equos: & parū quoddam pondus argenti: q̄ oīa
 quāstori tradita sunt. præsenti cōsilio. Nam in exercitu cū deditio aliqua facienda uel suscipienda eēt: cō
 uocabantur a duce exercitus capitā: & princeps exercitus ueluti quāstor: legati: centuriōes: & qui i exercitu
 aliqua præsenti erant dignitate uel qui aliquando magistratum aliquē gessissent. Et de cōsilio eorū facie
 bat quod faciendū erat: si res postulabat: uel sententias eorum exquireret. ¶ Trāsegit. i. perfecit.
 ¶ Quasi per legem satyrā. Dicendo quasi ostendit
 consule hāc omnia simulasse. Nā consul si
 mulabat se nihil facere uelle: nisi de consensu cō
 siliū: cum lex Satyrā ē: quā uno rogatu plura cō
 tinent: hoc mō placet: Iugurthā fœdus ferat: in
 deditioe Iugurthā recipiatur. Elephantos:
 tradat: omnes transfugas: itamen parua & pauca
 ad cōsiliū referret: magna autē & multa secrete
 cum Scauro perageret. Dicit ergo: tūc consu
 lem cōuocato cōsilio snias oīum exquisiuit: quasi
 legem Satyrā: seruare uellet: quā iubebat
 Dux & Impator exercitus sententias exquireret
 totius cōsiliū: cum graue aliquid deliberādum
 esset: præsertim cū ipsa deditio facienda uel sus
 cipiēda esset. hoc autē ideo fecit: ut si fœdus hu
 ius deditiois improbareret a Senatu: sicuti in
 probatū est: culpam a se in cōsiliū reiceret: &
 eam sibi cū omnibus esse cōmunem ostēderet.
 ¶ Quāstori traduntur: quia quāstor pecuniā pu
 blicam curat. Calphurnius dicit: quid fecerit cō
 sul composito bello: & pace data Iugurthā. Ro
 mam: inquit Calphurnius profectus est: ut Comi
 tia haberet: in quibus magistratus futuri decla
 rantur. ¶ Ad magistratus rogandos. Rogare
 legē uel rogare magistratū est: cū quis populū
 rogat: & a populo petit: ut eā legem: quam fert:
 populus accipiat: & asciscat ac fāciat. Sic & ro
 gare magistratū est: quū quis populū rogat:
 & ab ipso populo petit: ut hunc uel illū magistratū
 creet: siue cōsul siue p̄tor: siue quāstor: siue quicūq; ali⁹
 magistratus sit creandus. Quo facto cū candidati: hoc est illi qui p̄tebant magistratum: populo sigillatim
 supplicasset: ut sibi fauerent: tribus in suffragiū mittebant: & ita magistratus declarabant. Erat autem po
 pulus Romanus in tribus trigintaquinque diuisus. Cum populus ad ferenda suffragia conuocabat: comitia
 dicebātur. ¶ In Numidia: ex parte Iugurthā. ¶ Agitabat. i. agebat: & erat. ¶ Postq; res. Ordo est grauis inui
 dia apud plābem. i. erat: postq; fama diuulgauit Romā res gestas in Africa: & quo mō forent acta. s. illa
 res. Et postq; cœpit agitari de facto cōsulis per oēs locos: & per oēs conuentus. Cū (inquit) Romā diuulga
 tum esset: qd fecerat cōsul cū Iugurthā in Africa: uehementer populo displicuit & senatui: incert⁹ erat se
 natus confirmaret: nec an infirmaret & rescinderet fœdus: qd cōsul fecerat: cū Iugurthā. Nā potentia Scauri
 qui socius cōsulis fuerat in ea re obstabat: ne Senatus factū cōsulis rescinderet. Et hoc est qd dicit. ¶ Apud
 plābē grauis inuidia. s. erat: q̄ plābēs uehementer oderat: id qd fecerat consul. ¶ Probarēt. i. ordo est: patres
 erant solliciti. i. an p̄baret tūc flagitiū: & pax cōstabat an subuerterent decretū cōsulis. ¶ Probarēt. i.
 confirmarent. ¶ Flagitiū. i. rem tam turpem & indignā. Flagitiū: secundum Donatū, dē more militari res
 flagitiōe. i. reprehensioe digna. ¶ Decretū id qd cōsul decreuerat iniussu senat⁹. ¶ Subuerterent. i. rescinde
 rent: & infirmarent: irritarent. ¶ Parū cōstabat. i. nō cōstabat: incertū erat. ¶ Ferebat. i. dicebat. ¶ Ac. C. Mē
 mius. Ita quidem senatus dubitabat qd de federe cōsulis cū Iugurthā factū statueret: an p̄baret illud: an im
 probaret. Sed Mēmius Tribunus plā. populū hortabatur: ut scelus cōsulis uindicaret atq; puniret. ¶ Et odio
 nobilitaris potentia. Nā supra dixit hunc Memmii infestū & inimicū fuisse potentia senatus & nobilitatis
 ¶ Inter dubitationem & moram senatus. Dum senatus dubitat & differt quid de facto cōsulis statuat.
 ¶ Concionibus. Concio significat multitudinem populi conuocatam ad audiēdum: & significat orationē
 quā habetur ad ipsam multitudinem. Et significat locū ubi conuocatur: nunc significat orationē.
 ¶ Ad uindicandū: id est puniendū. ¶ Hortari: pro hortabatur. ¶ Monere: pro monebat. ¶ Sed quoniam
 ordo est: sed ego existimaui decere. ¶ Præscribere unam scilicet orationē: mix tam multis eius orationibus
 quoniam ea tempestate facundia Memmii fuit clara & pollens Romā. Sensus patet. ¶ Ea tempestate id est
 eo tempore. ¶ Facundia Memmii. id est eloquentia. ¶ Clara id est nobilis & nota.

¶ Pollens id est potens. Multum enim in dicendo ualebat Memmius. ¶ Decere id est conuenire. ¶ Potissimum id est maxime: præcipue. ¶ Eam: scilicet orationem. ¶ In concione. Ecce concio hoc loco non orationem significat: sed multitudinem populi conuocatam. ¶ Post reditum Bestiæ: postq̃ Bestia consul rediit ex Aphrica Romam. ¶ Disseruit id est dixit,

IOAN.
CHRI.

pollensq; fuit: decere existimaui unam ex tā multis orationem eius perscribere. Ac potissimū eam dicam: quam in concio post reditum Bestiæ huiusmodi uerbis disseruit.

Multa me dehortantur a uobis Quirites: nisi studium Reipublicæ omnia superet: opes factionis: uestra patientia: ius nullum: ac maxime: q̃ innocentia plus periculi q̃ honoris est: nam illa quidem piget dicere: his annis quindecim q̃ ludibrio fueritis superbiæ paucorum: quā scede quamque inulti perierunt uestri defensores: ut uobis animus ab ignauia: atq; secordia corruptus sit: q̃ nec nunc obnoxii inimicis exurgitis: atq; etiam nunc timetis eos: quibus terrori decet esse: sed q̃ hæc talia sunt: tamē

Multa me dehortantur a uobis Quirites: nisi studium Reipublicæ oīa superet. In hac oratione Memmius hoc suadere populo Romano intendit: ut libertatem suam tueatur & eam a nobilitate opprimi non patiat: ut factū consulis puniatur: nō uisneq; armis: sed iudicio: ut uidelicet quæstionibus & inquisitionibus ueritas inuestigetur: deturq; opera: ut lugurtha populo Romāo dedatur: ut eius indicio scelus detegatur. Sed in principio orationis beniuolentiā captat a persona suam offendit studium suū in Rēpub. & in eos ipsos qui audiunt. ¶ Multa me dehortantur a uobis. Quirites. Multa (inquit) quæ me dehortantur atq; deterrēt a studio defendendæ uestre libertatis. Sed amor meus i reipubli. omnia uiciis: & facit ut illa cōtemnat: quæ me deterrēt a studio defendendæ uestre libertatis contra nobilitatem. ¶ Multa me dehortantur a uobis multa me dehortantur o Quirites a defensione uestri. ¶ Quirites id est o Romāi. Quirites autē dicti sunt: uel a curi hasta Sabinorū: uel a Curibus: quæ est ciuitas Sabinorum: postq̃ inter Romulū & Tacitum regem Sabinorū: scē

dus percussam est. ¶ Nisi studiū Rēpub. i. amor & uoluntas mea prona in Rēpublicam superet: id est uincat. ¶ Opes factionis: hæc sunt quæ me dehortantur a uobis: uidelicet opes factionis. i. potentia partis: uidelicet potentia nobilitatis: quæ est pars aduersa: contra quam uestram defensionem suscipio. ¶ Vestra patientia. Ac si diceret: nobilitas potens est ad opprimendam uestram libertatem: & uos patientes estis ad tantam iniuriam tolerandam. ¶ Ius nullum: quia plæbs labores sustinet bellorum: nobilitas honores possidet.

¶ Ac maxime q̃ innocentia plus periculi q̃ honoris est. Ecce probat quomodo ius nullum est: quia boni & innocentes plus periculi habent q̃ honoris. Hoc autem dicit plæbs bona & innocens: pericula quidem & labores sustinet: sed nobilitas honores habet: quia magistratus: & imperia: & prouinciæ per nobilitatem gubernantur. Plæbs uero ad bella gerenda detruditur: & ad labores ac pericula subeunda destinatur. ¶ Nā illa quidem piget dicere: dixi q̃ potentia nobilitatis: & uestra patientia: & ius nullum dehortantur me a defensione uestre libertatis: quia sunt: & alia quæ me dehortantur: sed piget dicere ea. Et quæ sunt illa: his annis quindecim superioribus: multi ex plæbe interfecti sunt a nobilitate: multi etiam uestri defensores perierunt: quos in ipso periculo deseruistis: & postea interfectos multos reliquistis. Cum ergo hæc in memoriā ueniunt: dehortantur me a studio uestre defensionis: quia uideo uos deserere: & paruifacere uestros defensores. ¶ Nam illa dixi q̃ illa me dehortantur: quæ supra posui: quia illa quæ sequuntur sine labore & tædio dicere non possum. Ordo est. Nam: pro quia me piget dicere illa: scilicet quæ sequuntur: uidelicet q̃ pro quantum fueritis ludibrio superbiæ paucorum: & piget dicere q̃ pro quantum scede multi uestri defensores perierint inulti: & ut p̃ sicut animus sit corruptus uobis ab ignauia: & secordia: qui nec nūc quidem obnoxii inimicis exurgitis: atque etiam nunc timetis eos: quibus decet esse terrori. Commemorat Salustius iniurias: quas plæbs accepit a nobilitate: ut ipsam plæbem magis contra nobilitatem Romanæ uisib accendat: & non pariat diuitiis opprimi suam libertatem. ¶ Quam ludibrio fueritis superbiæ paucorum: piget me dicere: quemadmodum superbia nobilitatis uos ludibrio habuerit & lacertauerit: ac pro arbitrio suo tractauerit: iam quindecim annis: ex quo Tyberius Gracchus uester defensor interfecit: & quæ sunt illa: quæ timetis uestros inimicos: a quibus timendi estis: propterea non exurgitis cōtra eos: qui tot uobis iniurias intulerunt: & uestros defensores occiderunt. ¶ Timetis eos: quibus terrori decet esse: id est timetis eos a quibus nos estis timendi. ¶ Sed q̃q̃ ordo est: tamen animus meus subegit me obuiam ire potentia factionis: q̃q̃ hæc sint talia. Quauis inquit multa & magna sint: quæ me dehortantur a uobis o Quirites: sicuti sunt hæc: quæ supra monstrauimus: tamē animus meus erga uos & erga Rēpublicam uincit hæc omnia: & cogit me resistere potentia nobilitatis. ¶ Hæc talia sunt: uidelicet magna & graua.

IOAN.
CHRI.

Obuia ire. i. resistere. Factionis potentia. i. potestas p[er] aduersa. Inobilitatis. Subegit. i. coegit. Certe ego uolo inquit experiri libertatem meam contra nobilitatem. Vegeto r[ati]o est: uerum. i. sed e[st] situ[m] in uestra manu Quirites: an facia[m] id frustra: an facia[m] ob rem. i. Quirites i[st]a p[ar]te posuit etiam experiri libertatem meam frustra an utiliter: quia si me sequi uolueritis: & uestru[m] auxilium mihi p[ro]stare utiliter experiri libertatem meam. Si autem me de-

serueritis frustra: & sine utilitate libertatem meam experiar. Ob rem. i. utiliter. Frustra. i. sine utilitate. In uestra manu. i. in uestra p[ar]te. Situ[m] e[st] i. posuitum est. Neque uos hortor: ordo est: neque ego hortor uos: ut uos armati eatis contra militias. quod. i. quare res n[ost]ra maiores plures fecerit. Non hortor uos: ut uim & armis resistatis iniuriis: quod nobilitas uobis infert: sicuti fecerunt saepe maiores n[ost]ri: n[on] exactis iam regibus plabs armata bis secessit a patribus in montem Auentinum: nec recediliari potuit donec ei Senatus postulata concederet. Causa autem patriae secessionis haec fuit. Magna iter p[re]s. i. senatus & plab[is] discordia: erat p[ro]p[ter] nexos ob as alienum: nexti dicebantur: t[ame]n sper seruiebat creditoribus suis: donec debitu[m] p[ro]soluissent. Nexti dicebantur p[ro]p[ter] debita uinum est creditoribus suis tradebant. Fremebant & murmurabant plab[is] homines se foris p[ro]p[ter] impio & libertate dimicare: idomi autem a ciuib[us] captos & opp[re]ssos teneri: tunc in bello quod in pace inter hostes quod inter ciues libertatem suam esse. Legit. Appio Claudio & Seruilio cosulibus: cum Volsci infesto exercitu ad urbem uenire nunciarent: turralius aliu[m] hortabatur omnia noia dare: & ne se ad militiam scribi paterent. Patres ancipiti re pulsus in tanto periculo Seruiliu[m] cosule[m] monuit: ut repleto terroribus circumuentu[m] expediat. Tu cosul misso Senatu in concilio nem p[ro]dit: docet curam esse p[ro]p[ter] uos plabi cosulas: & p[ro]uideat. Interim citati de noia. Deinde editu[m] p[ro]p[ter] ne quis uinctu[m] neu[e] clausum teneat: quominus nome[n] dare possint: ne quis miles donec in castris esset: bona ipsa possideret. Mox uero aderant nexti noia p[ro]pitentes. Finito ergo & expedito bello. plab[is] aderat p[ro]missa consulis & Senatus mobilitatisque fidem expectans. Appius plabi semper grauis atque infestus: ut fide collegae uana faceret: uis de creditis pecuniis dicebat: nexti fuerat creditoribus tradebant. Plab[is] p[ro]missis elusa & decepta: cum a tribus populis Volcis: Eque & Sabinis bellu[m] infaret: nulla r[ati]o copelli potuit: ut ad militiam noia daret. Coactus nocturni: & colloquia fiebant inuicem exhortantiu[m] ad bellu[m] gerendu[m] p[ro]ficiscere. Senatus hac de re cosulus increpat cosules: imperiu[m] consulare non exequatur. Sed consules nihil p[ro]ficiunt: tamen Dictator creatur: quid editu[m] p[ro]p[ter] iure simile edito seruili. Atque ita plabe dante noia: legiones decem conscriptae sunt. Mox tribus bellis p[ro]p[ter] re confectis: & parua uictoria de Volcis: Equis & Sabinis cum dictatore ad Senatu[m] retulisset: quid de nexis fieri placeat: relatio reiecta est. Tu dictator iratus. Non placeo (inquit) concordiae auctor. Oprobriis mediis infidius p[ro]p[ter] die ut mei similes Roma plabs patronos heat: ita curia egressus dictatura se abdicauit. Tum patres timor inuasit: ne si exercitus dimissus esset: rursus coactus occulu[m] & colloquia secreta conuentusque nocturni fierent cum magno periculo ciuitatis. Itaque simulant ab Equis bellu[m] re nouatum esset: sub hac specie iubentur consules legiones: & exercitum educant. Plab[is] qui in consulis uerba iurauerat: ut legione & iuramento soluere. Consules interficere parabant: cum intellexisset se p[ro] hoc non exolui religione. Sicino quondam auctore secessit in montem sacru[m]: ut quidam referunt: ut alii dicunt: in montem Auentinum. Ibi sine ullo duce uallo fossaque comuniis castris quieti re nullam: nisi necessariam ad uictum sumentem: aliquot dies sese tenuerunt. Pavor ingens urbem inuasit. Itaque patres Meneniu[m] Agrippa facundum uirum miserunt ad plabem recedilianda: qui in concione huiusmodi uerba fecit. Tempore: quo in hoste non: ut nunc: omnia consensiebant: sed singulis membris suu[m] cuique consilium: suus sermo erat indignatus: sunt reliqui p[ro]p[ter] suo labore omnia uestri parent. Veter autem in medio getus nihil faceret: nisi quod uoluptatibus datis fruere. Cospirauerunt igitur in manus ad os cibum ferret: ne os acciperet: dante deus cogeret. Hac ita dum uentre domare uoluit: ipsa quoque membra p[ro]pter cum toto corpore ad extremam tabem corruptionemque uenerunt: hic apparuit uestris quoque non esse otiosum officiu[m]: qui cibum acceptu[m] in omnes partes corporis redderet: sanguine hunc quo uiuimus comparando cibo mature cosceto. Menenius igitur qui docuisset ita plabis in patres esse similem iram membris in uentre: flexit animos omium: coeptumque est agi de concordia: concessumque plabi est: ut suos magistratus haberet sacrosanctos: qui ei aduersus consules auxilium ferrent: ne uel cuique ex patribus eum magistratum caperetur. Ita Tribuni plabis tunc primu[m] duo creati sunt. C. Licinius & L. Albinus. Atque ita plabs recediliata est: & seditio sedata. Caeterius secessionis haec fuit. Appius Claudius delem uir cap[er] erat amore infano Virginiae filiae cuiusdam Virginii plabei hominis: scilicet uero Tribunicio desponsata. Et cum eam aliter habere non posset ad explendam libidinem suam. M. Claudio clienti suo negotium dedit: ut illam in seruitute traheret: quid diceret eam ex serua sua natam: eique auxilium suum pollicitus est. Cum ergo M. Claudius ea p[ro]p[ter] forum transiret: rapuisse eam seruam suam asserere: ad tribunalem Appi deducta: eam. M. Claudius Appio adiudicauit. Virginii pater cum indignitatem rei ferre non posset: simulato cum filia & eius nutrice colloquio uelut ab ea rei ueritatem exquirere uellet: antequam uelut seruam abduceret: istu[m] seruo hoc te (inquit) modo filia in libertate uindico: p[ro]p[ter] deinde puellam transfigit: resp[er]antemque ad Tribunalem Appii hoc te (inquit) Appi caputque tuu[m] sanguine coscero. Ad hoc facinus clamore sublatu[m]. Appius coprehendi Virginium iubet: ille quacumque incedit ferro uiam facit. Icilius sponsus corpus exagat: puella sublatu[m] populo ostentat. Scelus Appii puellae infelicis fortunae p[ro]p[ter] necessitate deplorat. Ita plab[is] i[n] urbe Iciliu[m] clamore: & indignitate sceleris

obuia ire potentia factionis aius subegit. Certe ego libertatem: quae mihi a parente meo tradita est: experiar. Verum id frustra: an ob rem faciam: in uestra manu situm est Quirites: neque ego uos hortor: quod saepe uestri maiores fecere

concitatur. Virginii in castra profectus ubi ordines ducebat: nō minorē ibiq; in urbe tumultū concitat. Scelus Appii: & cunctarūq; gesta erant exponit. Supinas deinde tendens manus, cōmilitones appellans orabat, ne quod scelus Appii eēt: suum crederēt. Vitā filiae sibi sua cariorē fuisse: si libere ac pudice uinere potuissent: cū uelut setua ad stuprū duci uideretur morte melius adimī ratū q̃ cōtumelia liberos uiuere in speciem crudelitatis lapsum eēt. Illis quoq; sorores: filiaq; & uxores esse: libidinem Appii cū filia sua nequaquā extinctā: Hęc Virginio uociferatū succlamat multitudine nec dolori illius nec libertati suę defuturos. Ita multitudine exercitus cōcitata facto agmine: eūt ad urbē

utī cōtra iniurias armati eatis: nihil ui: nec secessio ne op? ē: necesse ē: suo metipsi more p̃cipites eāt

& mōtem Auētinum occupant: ut qsq; occurreret ad reperēdā libertatē: in bunosq; plābis creādos adhortantes. Nam paulo ante creatis decem uiris sublata erat tribunitia prās: & puocatio ad

populū duo munimenta libertati: alia uox nulla uiolentię audita est. Sed non multo post plābs urbana cum liberis & uxoribus factū exercitus secuta impa quoq; secessit in montē Auētiniū: urbe uelut in solitudine relicta. Patres noua re perterriti. L. Valeriū. & M. Horatiū legatos mittunt: q; de recōciliatiōe cū plābe ageret Iuliusq; multitudine rēdis plābem petere: ut sibi potestas tribunitia & puocatio restitatur. Et sibi decem uiri tradant: ne ui cū fraudi esset: cōfisse milites ante plābem. Legati postulatā plābis ad senatū deferūt. Senatus consultum fit: decem uiri primo quoq; tpe se magfatu abdicarent. Qu. Furius pontifex maximus tribunos plābis crearet: & ne cui fraudi. i. poenā esset: secessio militū plābisq;. Ita plābs recōciliata est. Nihil ui: nec successione opus est. Non est opus ui aut successionē uidelicet secedatis & recedatis a patribus: quē admodum bis nostri maiores fecerūt. Necesse est. Est necessē ut ipsemet erat p̃cipites suo more. Vide qd dicat. Memmius rēdit tacitā qōni. Postea. n. dicere a ijs: O Mēmi. tu dicis q non est opus ui aut secessione. Quare hoc dicis? An forte patres cōmittant scelera digna secessiōe? Mēmius rēdit. Ita cōmittūt. Necesse ē enim ut nobilitas & patres faciant sicuti facere cōsueuerunt: & scelus scelerī addant ut uestram opprimāt libertatem. Ex quo necesse est: ut uos eis resistatis non ui: neq; armis: neq; secessione: sed iudicio & iusticia. Et hoc est sensus totius orōnis Memmii. Necesse est obscure hunc sensum cum superiore cōiungi. Dicit enī scio. Quittes ego uos hortor ut uobis libertatē defendatis: & resistatis iniurijs patrum non ui: neq; armis: neq; secessione quemadmodū merent. Nam quātum p̃tinet ad ipsos patres: necesse est ut faciant quē admodum cōsueuerūt: & ea cōmittāt si mereant. ut resistatis eis ui: & armis & secessione. Sed nō hortor ut sic resistatis eorum iniurijs. Quid ergo faciēdū est? Vindicādū inq; in eos cēse nō manu neq; uisicuri merent sed iudicio & iusticia. Itaq; quātionib; & tormētis: & iudicio ipsius lugurthæ ueritas indaganda & inqrenda est de crimine: p quod cōsul tā ignominiosum scēdus cū lugurtha fecit in iussu Senatus populiq; romano. Nam in eo scēdere maiestas Senatus populiq; Romani uiolata est. Et ideo hoc crimen puniendū censui non uinēq; armis: sed iudicio & iusticia. Prācipites eant ut p̃cipitem est temere & incōsulte in aliquod malū tuere: est inquit necessē ut patres & nobiles ad opprimēdā uestrā libertatē p̃cipites ruāt: sicuti cōsueuerūt. Er̃ta opportunitate iniurias nobilitatis in plābem Romanā cōmemorat. Et prio quē admodum Tyberium Gracchum defensorē plābis iniuste occiderūt. Postea. C. Gracchū & Fuluiū: q iura libertatis plābis Romanę tuebāt. Occisorordo ē: magnę qōnes habitæ sūt in plābe Romanā: occisio Tyberio Graccho: quē nobiles aiebāt parare regnū. Postq; inq; occiderūt Tyberii Gracchū tanq; regnū affectantē: multos ex plābe Romana tormētis cruciauerūt: uelut p torturā & sunē ab eis ueritatē elicere uellēt. Tyberius autem Gracchus interfectus est: itaq; hac de cā Romani agros quos hostibus uicinis bello uictos adinēbāt pti uēdere pti i publicū redigeret: & egenis ac paupib; ciuib; p modica pēsiōe utēdū tradere solebāt. S; cū diuites icēpissent eas pēsiōs augere: & hoc mō ex agris paupes excludere lata ē lex: q; uetabat quēq; ciuem Romanū hīe plusq; quāquingenta iugera agri: hac lex auxilio fuit paupib; ciuib; alquot annos contra diuites. Sed cū rursus locupletes cōtēpta lege agros occupare cēpissent: & ob eā cām paupes ciues irritati ad militiam dare noia recufaret: & filios educare nollēt. Tyberius Gracchus Tribunus plābis creat; hāc cām suscipiet: & paupibus subuenire cōstituit. Itaq; plābe flagitante legem pmulgat mitissime scriptā: q; iurabat. Factio nobiliū & locupletū aduersus hāc legē se opponit: quo minus ferat: & a populo faciāt. Sed cū p locupletes infirmi eēnt. M. Octauiū tribunum plābis collegā & familiarē Tyberii cōfirmāt ut legi intercedat: hoc est auctoritatem suā iterponat ne lex ferat. Est autē tribunorū plābis maxima in phibēdo potestas: nam uno prohibente alii etiā si plures sint: nihil efficere possint. Ob hāc intercessionem iratus Tyberius priore lege reiecta: q; erat humaniter scripta: aliā plābi magis gratā pmulgat: uidelicet: ut agris qui cōtra leges erāt possessi dimitterentur in nulla mentione precii facta. Et edito pposito oēs urbanos magfatus quicq; agere phibuit: priusq; de lege agraria ad populū ferret. Aeratio figillim fuit: & p q̃stores qēq; depromi. aut importari ueruit. Locupletes cuncti uestes mutauerūt: & mōstī forū circuibāt. Postq; dies comitiōne defisit. Quod cum negaret Octauius. Tyberius ad rem non legitimam: neque humanam conuersus. M. Octauium tribunatu priuare atq; amouere cogitauit. Itaq; postremo die: conuocato populo: rursus. M. Octauium uerbis hortat: ut ab intercessiōe defisit. Quod cum impetrare non posset: tulit ad populū de abrogatione Octauii. Ac statim tribus in suffragium misit. Erāt tribus trigintaquinq; quarum cum decem & septem Octauium abrogassent: & una tantum restaret ad rem perficiendam: Tyberius ad Octauium

IOAN.
CHRI.

conuersus rogat: ut ab intercessione desistat ne tantam notam sibi inferri patiat. Deinde toto inspecta re populo eum reuerent er amplexus deprecabatur. Ferunt his precibus Octauium oculos lachrymis implet. se; & aliquanto cum silentio fuisse. Sed ubi ad locupletes & nobiles respexit: qui aderant rogantes eum: ut perseveraret in intercessione: generose Tyberio respondit: ut faceret: quod uellet. Itaque populi iussu abrogato magistratu Octauius: & missa a Tyberio apparitor: qui illum tribunali detraheret. concursus ex locupletibus: & a plæbe factus: itaque orta est. Octauius per tumultum aufugit. Itaque lex agraria. hoc est de diuidendis agris lata est. Tres uiri: qui agros diuiderent creati sunt. Tyberius ipse legis auctor. Appius Claudius Socer. C. Gracchus frater. Post hæc cum Attali regis testamentum a Pergamenis Romam transmissum esset: in quo populo. Romanis scriptus fuerat statim Tyberius tulit ad populum: ut Regis pecunia ciuibus Romanis: quibus agri dabatur per cultura assignaret. De oppidis autem Attali fuisse nihil ad senatum: sed ad populum pertinere dicebat. Hæc res maxime Senatum offendit. Postremo aperte contra Senatum contentio magis quam iusticia & æquitate multitudinem excitare conatus est: alii legibus: quibus tempora militie detrahebatur: & iudicibus tunc senatoribus parem numerum ex equestri ordine statuebat. De his rebus: ut ad populum ferret: in Capitolium pergit: ubi multitudo conuenerat. Inter hæc Fuluius Flaccus senator in eminentem locum ascendens: quoniam uox eius præ clamore: & strepitu multitudinis exaudiri non poterat: manu significauit uelle se cum Tyberio loqui: iussuque Tyberii per multitudinem receptus: nuntiavit ei diuites de nece eius agitare: eaque de causa seruos ac liberos cum armis habere. Hæc postquam amici qui circa Tyberium steterant: audierant subito togas accingunt hastiliisque de manibus ministrorum: qui multitudinem reprimunt: rapientes se ad resistendum parant. Sed illi qui in concione longius aberant: hanc præparationem admirantes: quomodo interrogaret: quod sibi uellet ea res: Tyberius manu tangens caput suum sibi periculum imminere significabat. Hoc signum inimici maligne interpretantes: quasi diadema & coronam regni deposceret: Senatum nuntiant. Quare de re cum omnes perculsi essent Scipio Nasica Mutium Scauolam consulem cohortantur: ut libertatem Romanæ Reipublice succurrat. Deinde cum respondisset consuli: se autorem belli intestini & ciuili discordiæ fore: nec quemquam Romanum ciuem sine iudicio necatum: pro filio Nasica. Quando (inquit) consul ciuitatem proditum qui leges saluas esse cupiunt me sequantur. Hæc dicens lacinia togæ super caput posita in Capitolium pergit. Aliique post eum toga circa brachia inuoluta secuti sunt. Itaque subsellioque pedibus reuulsis obuio serièratis contra Tyberium quadunt. Cæde igitur & fuga Tyberii sociorum facta: cum ipse Tyberius cursu euadere præpararet. toga per quendam retentus cecidit. Surgenti uero P. Saturnus collega eius pede subsellii caput percussit. Hic primam plagam in uulnere secunda uero. L. Ruffus de qua etiam gloriari solitus est: ex alio circiter triginta mactati sunt sustibus: & lapidibus omnes: nemo ferro. Corpus Tyberii cum aliis cadaueribus in Tyberim proiectum est. Nec his finis cladis fuit. Nam amicorum & familiarium Tyberii alii in dicta causa in exilium pulsi: sunt alii capti crudelissime trucidati sunt inter quos. C. Iulius euleo cum anguibz infusus necatus est. ¶ Occiso Tyberio Graccho: id est postquam Tyberius Gracchus occisus est: duce Scipione Nasica: eo modo quod diximus. ¶ Quem regnum parare nobiles agebant. i. quem nobiles dicebant acquirere signum. Nam (ut supra diximus) cum in concione manu caput suum tangens salutem suam populo commendaret: nobiles ita interpretati sunt: illud signum ut dicerent: Tyberium coronam regni petere a populo. ¶ In plæbem Romanam magnas quaestiones habita sunt. i. magnæ inquisitiones factæ sunt: contra plæbem Romanam mortuo Tyberio. Multi. n. ex plæbe fune torti sunt: & multi in exilium pulsi: & multi sunt interfecti: ut ante diximus. Quaestiones: dicuntur inquisitiones criminum: quæ sunt per iudices: adhibitis tormentis: unde quoniam etiam tormenta dicuntur: per quæ ueritas exquiritur. ¶ Habita. i. exercitata. ¶ Post Caji Gracchi: & M. Fuluii cædem: de his ante diximus quæ admodum sunt interfecti. Ordo est. Item multi uestri ordinis sunt necati in carcere post necem Gracchi: & M. Fuluii. ¶ Multi uestri ordinis. i. multi ex plæbe. Nam tres ordines erant. Senatus. Equestris ordo: & plæbs. ¶ Vtriusque cladis. s. & Tyberii & C. Gracchi. Ordo est. Non lex sed libido eorum fecit finem utriusque cladis. Clades significat exitum & perniciem. Dicit ergo: nobiles fecerunt finem utriusque cladis: non quoniam debuerunt: sed quoniam uoluerunt. Non. n. legibus paruertit: sed libidine & uoluntate suâ expleuerunt. Multos. n. ex plæbe contra leges: sine iudicio necauerunt. Sed sane fuerit regni reparatio: plæbi iura sua restituere. Tyberius Gracchus dum plæbi iura sua restituit: nobilitati uisus est querere sibi regnum. Dicit ergo. Concedamus uerum esse id quod dicitur aduersari: uidelicet Tyberium Gracchum regnum sibi querere uoluisse: quod tamen falsum est. Nam Tyberius Gracchus non sibi regnum quaesierat: sed plæbi iura sua restituere: & libertatem eius defendere uoluit. Et est color qui dicitur permissio: siue concessio: quæ fit: quoniam id maxime negamus: quod concedere uidemur: scitum nunc. Nam uult Mæmius negare: quod Tyberius Gracchus regnum affectauerit & quaesierit. Et tamen uis concedere dicens. ¶ Sed sane fuerit Regni reparatio: plæbi iura sua restituere: id est concedamus uerum esse: quod dicunt nobiles Tyberium Gracchum regnum sibi parare uoluisse: cum plæbi iura sua restitueret: & defendere iura plæbis: uocemus acquirere regnum. Sic. n. hic color Rhetoricus: qui dicit permissio siue concessio fit: quando nos ostendimus in dicendo aliquid concedere: & tamen semper aliqua uerba interponimus: per quæ aperte significamus nos id negare: quod concedere uidemus. Sic Virgilius. in. iiii. aenei. Sequere Italiam: uentis pete regna per undas.

¶ Regni reparatio. Ordo est. Sed restituere iura sua plæbi fuerit reparatio regni: & iure sit factum: quicquid non potuit ulcisci sine sanguine ciuium. Totum hoc dicit per concessionem: in qua id maxime negatur: quod uidetur concedi. ¶ Regni reparatio id est reformatio: renouatio: restitutio regni. Sane id dicitur reparari: quod deletum & perditum est. Vnde expulsi: iam multo tempore ante regibus: & regnum extinctum erat Romæ: nunc ergo recte dicitur reparatio regni: id est restitutio & reformatio. ¶ Plæbi iura sua restitueret: sicuti fecit Tyberius Gracchus: qui legem ægrariam tulit contra factionem locupletum & nobilium: ut pauperibus ciuibz agri restituerentur: qui eis adem-
 IOAN. CHRI

regni reparatio plæbi sua iura restituere: quicquid sine sanguine ciuium ulcisci: nequid iure factum sit Superioribz annis taciti indignabamini ærarium expilari: reges & populos liberos paucis nobilibz uestigal pendere: penes eosdem & summam gloriam: & maximas diuitias esse: tamen hæc talia facinora ipse suscepisse parum habuere. Itaq; postremo leges: maiestas uestra: diuina & humana oia hostibz tradita sunt. neq; eos: q; ea fecerit pudet aut poenitet: sed incedunt pora uestra magnifici

te nō debetis. ¶ Quicquid sine sanguine ciuium ulcisci: nequid iure factum sit. Hoc dicit propter Gracchos & eos qui cum ipsis interfecti sunt. Ac si diceret. Concedo Gracchos iure interfectos esse: equam q; si in aliquo peccauerant: eos poterant aliter punire: & nō interficere. ¶ Vlcisci id est vindicare: puniri: passim positum est ulcisci. ¶ Nequid id est non potest. Ac si diceret: concedo iure interfectos esse: & tamen si quid de liquerant: id puniri poterat sine sanguine. Et ita per hæc uerba negat iure interfectos esse: equam uis concedere uideatur. ¶ Superioribus annis. Memmius transit ad alia crimina patrū siue nobilitatis: quia de Gracchis uariata erat opinio: nunquid iure occisi essent. Vnde Scipio Aemilianus: qui erat affinis Gracchorum. Nam sororem eorum uxorem habebat: cum apud Numantiam bellum gerens, audiisset Tyberium Gracchum interfectum fuisse: interrogatusq; esset: quid sibi uideret de morte eius. Respondit illi sibi uideri iure interfectum esse. Memmius igitur transit ad alia scelera nobilitatis: & dicit. O Quirites superioribus anis uos moleste ferebatis q; nobiles ærarium expilabant: & pecunias publicas diripiebant: & a regibus & populis libetis uestigalia exigebant: hæc tanta scelera nequaquam punita fuerunt. Et propterea: quia uidebant se impune peccare: leges & maiestatem uestram hostibus tradiderunt: sicuti nunc fecit cōsal Bestia: quia tā ignominiosum scdus cum Iugurtha fecit. Ordo est: uos taciti indignabamini superioribus annis ærarium expilari: & indignabamini reges & liberos populos pendere uestigal paucis nobilibz: & indignabamini penes eosdem esse: & summam gloriam: & maximas diuitias: ac si diceret. O Quirites: nōne uidetis nobilitatem & patres in manibus suis uniuersam rem publicam habere: & eam pro arbitrio suo uersare: ipsi ærariū spoliant: uestigalia publica exigunt: prouincias administrant: & in administratiōe harum rerum infinita scelera impune committunt. ¶ Taciti: quia indignabamini: sed nihil dicebatis. Aerariū dicitur locus: ubi ara & pecunia publica reponuntur. ¶ Expilari: id est spoliari: & furto diripi. ¶ Reges & populos liberos: qui bello subacti fuerat a Romanis: & populos liberosq; reges nō hnt: sed in libertate uiuūt. ¶ Vestigal. i. tributū: uestigal pprie dī id precium: quod pendit pro uectura alicuius rei. ¶ Pendere: id est soluere. ¶ Tamen hæc talia facinora impune fecisse parum habuerit: id est nobiles non satis putauerunt: q; tanta scelera perpetrassent: nec puniti fuissent: sed etiam alia scelera addiderunt: itaq; leges & maiestatem uestram hostibus tradiderunt. ¶ Impune sine pœna: quia puniti non sunt. ¶ Parum habuerit: id est parum putauerit: ac si diceret: nō fuerunt contenti sceleribus illis: & ideo alia addiderunt. ¶ Itaque: quia parum putabant scelera supra scripta impune perpetrasse. Ordo est: itaq; leges & maiestas uestra & omnia diuina & humana sunt tradita hostibus: neq; eos pudet: qui facere ea aut poeniteret incedunt magnifici per ora uestra: ostentantes sacerdotia & consulatus: ipsi ostentantes triumphos suos: perinde quasi id est tanquam si habeant ea honoris: & nō prædæ: Memmius ostendit nobilitatem uniuersam pro arbitrio suo tractare: Rem publicā. & leges & maiestatem populi Romani: & diuina atque humana omnia uiolare: itaq; ea hostibus tradere: quemadmodum supra Salustius ostendit. Nam maior pars Senatus ac nobilium pecunia a Iugurtha corrupti contra leges & præter maiestatem populi Romani: Iugurtham impunitum dimiserunt: qui Hiempsalē interfecerat. Ad herbalem regno eiecerat. Cum ergo Senatus talia facit: leges & maiestatem populi: & diuina & humana omnia hostibus tradit. ¶ Pudet: neque condūx est. ¶ Poenitet: doloris est. Male faciunt: nec eos male facti pudet aut poenitet: sed procedunt in publicis indignitates: & honores suos palam omnibus ostentantes: quia aliquando uel pontifices maximi fuerunt: uel consulatum gesserūt: uel ex hostibus triumpharūt. ¶ Per ora uestra: id est in conspectu uestro.

IOAN.
CHRI.

¶ Sacerdotia: uel pontificatum: uel aliquod aliud sacerdotium: nam Romani pontificem maximum creabant: qui omnibus sacerdotibus præerat. ¶ Perinde quasi honori habeant: non prædæ. Nobiles ex sacerdotibus: & ex magistratibus: & ex triumphis: non tam honorem sibi acquirunt: quam prædam & diuitias atque pecunias. Nam qui triumphabant: & qui magistratus Romanæ reipublicæ administrabant: multas sibi diuitias: & pecunias accumulabant. Et propterea triumphus & magistratus: non tam illis honori sunt: quàm prædæ. Sicuti consulatus Bestiæ consului: non tam fuit honori: quàm prædæ. Nam multas pecunias accepit a Iugurtha: ut illum in dedicationem acciperet. Bestia igitur consulatum habuit: non tam honoris: id est ad honorem: quàm prædæ: quia in eo consulatu plus prædæ: & pecuniarum acquisiuit: quàm honoris. ¶ Serui ære comparati: iniusta imperia non perferunt. Postquam uitia & scelera nobilitatis offendit: hortatur plæbem ad ea scelera puniendi: & ne uelint pati libertatem suam opprimi. Dicit enim serui qui pecunia empti sunt: non possunt pati dominos iniustos & crudeles. Vos autem Quirites totius orbis terrarum domini & rectores: quomodo potestis pati ignominiosam seruitutem. ¶ Serui ære parati: id est ipsa pecunia empti. ¶ In iusta impia: id est dominos iniustos & crudeles. ¶ Non perferunt: id est non sustinent. ¶ Vos qui rites in imperio nati: id est uos qui non estis serui: sed domini. Et est color qui dicitur contentio qui sit cum ex contrariis rebus oratio conficitur. ¶ At qui animo seruitutem tolleratis: id est uos pati potestis: ut uobis dominetur nobiles. ¶ At qui sunt hi. Ostendit eos non debere pati seruitutem: præsertim ab hominibus sceleratis. ¶ Sceleratissimi: in odium adducit aduersarios: sceleratos eos: & flagitiosos appellans. ¶ Cruentis manibus ac si diceret homicidæ. ¶ Immundi: id est ingenti. ¶ Quibus fides: decus: pietas: honesta atque inhonesta omnia quaestui sunt: id est qui uedunt fidem: & decus: & pietatem: & honesta: & inhonesta. Nam pecunia talibus carior est quam fides: & decus: & honestas: sicuti supra dixit de legatis qui in Numidiam prouinciam misit: meliorem partem regni Iugurthæ adiudicarunt. Nam hi pecuniam fide cariorē habuere. Deinde dicit. Paucis fides quàm pecunia carior fuit. ¶ Decus: id est honorem: Bestia decus suum quaerit: stui habuit: quia honorem suum per pecuniam uendit. Nam propter pecuniam foedus cum Iugurthæ fecit: quod sibi magno dedecori fuit. ¶ Honestas: ut si quis propter pecuniam pudicitiam suam amitteret. ¶ Quaestui: id est ad quaestum: quaestus dicitur turpe lucrum. ¶ Pars eorum: ordo est. Pars eorum habent pro munimento. ¶ Tribunos plæbis occidisse: alii scilicet habent pro munimento quaestiones iniustas fecisse. ¶ Plærique habent pro munimento fecisse eadem in uos: id est quidam putant sese esse tutos: quia tribunos plæbis occiderunt. Alii uero putant se esse tutos: quia multos ex plæbe interfecerunt. Atque hoc modo: unde maxime timere deberent: inde maxime tutos se esse putant. ¶ Occidisse: id est interfecisse. ¶ Tribunos plæbis: scilicet Tiberium & Caium Gracchos. ¶ Quaestiones: id est inquisitiones: quæ per tormenta fiunt. ¶ Pro munimento pro defensione. ¶ Ita quæ: id est hoc modo tantum quisque est maxime tutus: quantum quisque pessime fecit. ¶ Metum a scelere suo ad ignauiam uestram transfulerunt: hoc est quod supra dixit. Atque etiam non timetis eos: quibus terrori esse deceat: hoc enim dicit. Nobiles timere debent propter scelera sua. Nunt autem uos: quoniam quiritis timetis propter ignauiam uestram: quia animus uobis ab ignauia corruptus est: sicuti supra dixit. Et ita ipsi transfulerunt metum a scelere suo ad ignauiam uestram: quia ipsi non timetis: qui timere debuerant propter scelera sua. Et uos timetis propter ignauiam uestram: qui timere non debetis: quia nihil mali fecistis: sed timetis propter ignauiam: quia pusillanimes estis: ordo est illi nobiles scelera transfulerunt metum a scelere suo ad uestram ignauiam: quos omnes coegit in unum hoc: quod sequitur uidelicet: eadem cupere: eadem odissse: eadem metuere. ¶ Eadem cupere: scilicet mala. ¶ Eadem odissse: scilicet bonas: sicuti in Catilinario dicit: idem uelle: & idem nolle: eadem firma amicitia est: hoc loco dicit: eadem cupere: eadem odissse: eadem metuere: inter bonos est amicitia: sed inter malos est factio. Quando ergo mali homines eandem rem cupiunt: & eandem rem odio habent: & eandem rem metuunt: si in unum coniunguntur: uocatur factio: si boni homines faciunt: hoc idem uocatur amicitia. ¶ Coegit: id est congregauit. ¶ Quod si tam uirum est: quod pro sed.

sacerdotia & consulatus. pars triumphos suos ostentantes: perinde quasi ea honori non prædæ habent. serui ære comparati iniusta imperia dominorum non perferunt. Vos Quirites in imperio nati: æquo animo seruitutem tolleratis? At qui sunt hi: qui hanc rem publicam occupauere: homines sceleratissimi: cruentis manibus: immani auaritia. nocentissimi. idemque superbissimi. quibus decus. fides. pieras. postremo honesta atque inhonesta omnia quaestui sunt: pars occidisse tribunos plæbis: alii quaestiones iniustas: plærique eadem in uos fecisse pro munimento habent. Ita quæ quisque pessime facit: tam maxime tutus est. metum a scelere ad ignauiam uestram transfutere: quos omnis cupere eadem: eadem odissse: eadem metuere in unum coegit: sed hæc inter bonos amicitia: inter malos factio est. Quod si tam uos ad curam libertatis: quam illi ad dominationem accensi sunt

¶ Sed profecto neq[ue] respu. uastaretur: sicuti nunc scilicet uastatur: & beneficia uestra forent penes optimos non penes audacissimos: si uos haberetis tantam curam libertatis: qui pro quantum illi sunt accensi ad dominationem. A duersarios in odium adducitum dicit illos esse cupidos dominandi: inobiles dominari uobis cupiunt: qui uos liberatem uestram non curatis. Nam si tantopere curam uestre libertatis haberetis: quantopere illi cupiunt dominari: profecto neq[ue] respu. uastaretur sicuti uastata: & honores ac magistratus penes optimos essent: & non audacissimos: quia si maiorem curam uestre libertatis haberetis: honores & magistratus daretis optimis uiris: & non improbis ac sceleratis. ¶ Beneficia uestra: id est honores magistratus. Nam popu. Roma. beneficium est: dare honores & magistratus quibuscunq[ue] uoluerunt. ¶ Penes optimos. i. apud optimos. ¶ Maior uestri parandi iuris & maiestatis constitutenda gratia: per secessionem armati: bis auentinum monte occupauere. uos p[er] libertate. quam ab illis accepistis. nonne summa ope nitimini: atque eo uehementius: quod maius dedecus est parta amittere. q[uam] omnino non paruisse. Dicit aliquis quid igitur censes? uindicandum in eos. qui hosti prodidere Rempublicam non manu neq[ue] ui: quod magis uobis fecisse. q[uam] illis accidisse indignum est. Verum quæstionibus. & indicio ipsius Iugurthæ. qui si deditus est. profecto iussis uestris obediens erit. Sin ea contemnit. scilicet existimabitis. qualiter illis pax. aut deditio sit. ex q[uo] ad Iugurtham scelerum impunitas ad paucos potentes maxime diuitiis. at in Rempu. damna atq[ue]

profecto: neq[ue] res publica. sicuti nunc uastaretur: & beneficia uestra penes optimos: non audacissimos forent. maiores quidem uestri parandi iuris & maiestatis constitutenda gratia: per secessionem armati: bis auentinum monte occupauere. uos p[er] libertate. quam ab illis accepistis. nonne summa ope nitimini: atque eo uehementius: quod maius dedecus est parta amittere. q[uam] omnino non paruisse. Dicit aliquis quid igitur censes? uindicandum in eos. qui hosti prodidere Rempublicam non manu neq[ue] ui: quod magis uobis fecisse. q[uam] illis accidisse indignum est. Verum quæstionibus. & indicio ipsius Iugurthæ. qui si deditus est. profecto iussis uestris obediens erit. Sin ea contemnit. scilicet existimabitis. qualiter illis pax. aut deditio sit. ex q[uo] ad Iugurtham scelerum impunitas ad paucos potentes maxime diuitiis. at in Rempu. damna atq[ue]

uissse. ¶ Quid igitur censes. Aliquis mihi fortasse diceret: o Memmi. Tu hortaris nos ut ueamus nostram libertatem: sed tu dixisti supra: q[uod] nō est opus: ut neq[ue] armis ad hoc. Quid ergo censes tu esse faciendum? Memmius respondet. Ego censeo eos esse puniendos: qui hosti prodidere rempu. non uineq[ue] armis: sed q[uo]niam id est inquisitionibus: & indicio ipsius Iugurthæ. ¶ Quid igitur censes? inducit aliquem ita se interrogatē O Memmi. Quid igitur censes. i. quid iudicas esse faciendum. ¶ Vindicandum hæc sunt uerba Memmii rēdētis ego censeo uindicandum in eos qui prodidere Rempublicam hosti: non manu neq[ue] uiquid est magis indignum uos fecissetis quam illis accidisse. ¶ Verum. i. sed quæstionibus. uindicandum censeo: & indicio ipsius Iugurthæ: qui profecto erit obediens nostris iussis: si ille est deditus. ¶ Vindicandū in eos: id est eos esse puniendos. ¶ Hosti. s. Iugurthæ. ¶ Prodidere Rempublicam. Quomodo respu. prodita in Iugurthā: q[uia] scedus flagitiosissimum cum eo factum est: iniussu Senatus populiq[ue] Romani. ¶ Non manu. per manum. i. per uim: & hoc sequentia declarant. ¶ Quæ magis. i. quæ res non tam uobis conuenit q[uam] illis: qui tātum scelus commiserunt: timerentur quacunq[ue] ratione puniri etiam uisus hoc uobis non conuenit. Nam uos decet nocentes punire non uitare armis: sed indicio & iusticia. ¶ Quod: id est quæ res scilicet punire eos ui. ¶ Quæstionibus: id est inquisitionibus: ut quæratur diligenter: & indagetur: qui fuerint auctores & complices huius sceleris: quod cum Iugurthā factum est. ¶ Indicio. i. per indicium: ut Iugurthā indicet & delegat ueritatem. ¶ Qui. s. Iugurthā. ¶ Deditus: id est tradere. ¶ Iussis. i. præceptis nostris obediens erit: quia ueritate dicere cogemus Iugurtham. ¶ Sin ea contemnit. si (inquit) Iugurthā Romani uenerit: ex ipso ueritatem agnosceamus. Sed si uenire noluerit: signum est sine dubio in ea pacet: quæ cum ipso facta est: fraudem & dolum fuisse: quia ex ipsa pace hæc mala sunt secuta. Nam ipse pro suis sceleribus punitionem non est: pauci Romani per ipsam pacem diuites facti sunt: in rempublicam damna & dedecora peruenerunt. ¶ Sin ea contemnit: ordo est: si id est certe existimabitis qualis sit illa pax: ex qua impunitas scelerum peruenit ad Iugurtham: Iugurthā contemnit ea. ¶ Sin. i. sed si contemnit ea: id est si contemnit & negligit: & non uult uenire Romani: quia timet: ne uerum dicere cogatur. ¶ Scilicet existimabitis: id est certe putabitis: hoc est certe putare debetis: qualis sit illa pax: ex qua tot mala secuta sunt. Existimare enim certe potestis q[uod] sit iniqua pax. ¶ Impunitas scelerum: scilicet peruenit. est enim zeuma ab inferiori. ¶ Impunitas scelerum: quia in conditionibus pacis illius scelerum eius impunita relinquuntur. ¶ Ad paucos: ueluti ad consulem & Scaturum. ¶ Damna atq[ue] dedecora. Damnum enim hoc peruenit in rempu. quia Numidia prouincia in conditionibus pacis Iugurthæ concessa est: quæ in potestatem & ius populi Romani uenisset: si consul bello persecutus esset Iugurthā.

IOAN.
CHRI.

¶ Decorata quia tot & tanta scelera Iugurthæ impunita sunt relicta : & dedecus fuit etiam populo Roma
no tam ignominiosam pacem & foedus cum Iugurtha facere in qua pace Numidia ei concessa est : quæ an-
tea iuris fuit populi Romani : licet administratio permissa esset familie Massinissæ propter amicitiam. ¶ Ni-
si forte ordo litterarum cum superiore coniungitur : & sensus pendet a superiori. Dico quod summa ope conati de-
betis pro uestra libertate : & punire eos qui tempus hosti prodiderunt : si forte adhuc uobis placet seruire no-
bilibus : quæ admodum fecistis superioribus annis : postquam interfecti fuerunt Tyberius & C. Gracchus.

¶ Nisi forte dico : quod debetis facere quod dixi : nisi nōdum
etiam satietas dominationis eorum teneat uos
& nisi illa tempora magis placent : hæc uideli-
cet quando regnat : & prouinciæ : & leges : & iura
& iudicia : & bella & paces : postremo omnia di-
uina & humana erant penes paucos : scilicet penes
Senatum & nobiles : & quādo uos hoc est popu-
lus Romanus inuicti ab hostibus : & imperatores
omnium gentium : satis habebatis retinere ani-
mum in inuidiam : & adducit Senatum & nobi-
les patricios : quos dicit superioribus annis post
mortem Tyberii & Caii Gracchorum dominos
& principes fuisse : & totam Romanam repu-
blicam in eorum potestate & arbitrio fuisse. Populum
autem Romanum pauperem & summa cum ege-
state uiuere potuisse : qui uisitor omnium ge-
ntium totum orbem terrarum subiegerat im-
perio. Et reuera. Nam plæbs : hoc est populus :
& multitudo multa bella agebat : & gentes ac
populos infinitos imperio Romano subiegebat
& semper in paupertate erat. Senatus autem &
nobiles honores & magistratus : & administra-
tionem prouintiarum totius Romanæ Reipub-
licæ possidebat. ¶ Dominationis eorum. scilicet Nobilium & Senatus. ¶ Illa tempora. scilicet post mortem Tyberii
& Caii Gracchorum. Nam post mortem eorum per aliquot annos tota respublica Romana in potestate &
arbitrio senatus fuit : tota plæbs perculsa. ¶ Quam hæc. scilicet temporaria in quibus plæbs in suum sibi cepit uēdi
care. ¶ Regna quia regna : quæ bello subigebantur imperio populi Romani per Senatum administrabantur
& similiter prouinciæ. Sciendum est autem quod Romani regnum aliquod uel insulam aliquam : uel partem
alicuius prouinciæ uel totam prouinciā aliquā bello subigebant : eandem siue easdem uel per cōsules : uel per p̄cōsules
uel per prætores administrabant : per prouinciā uocabatur. ¶ Leges iura iudicia bella : atque paces. postremo
uero diuina & humana omnia : his omnibus rebus tota Romana Respublica conseruatur & continetur.

¶ Penes paucos. id est apud paucos. id est in potestate paucorum uidelicet senatus & nobilium. ¶ Vos autem : hoc est
populus Romanus. Ex hoc magis inuidiam ac si diceret. Tota respublica in potestate paucorum : & populus
Romanus : qui totum orbem terrarum subiegit imperio : uix habebat : unde uiuere : ac si diceret res indi-
gna est : & non tolleranda. ¶ Nam seruitutē : uere dico : quod satis habebatis si uiuere poteratis : quia seruitutem
non recusauisset aliquis uestrum : modo uisum iuuenire potuisset : ideo pauperes & miseri eratis. ¶ A te go
ordo est : atque ego tamen paterer æquo animo uos ignoscere sceleratissimis hominibus : quoniam sunt Ciues : nisi miseri-
cordia esset casura in perniciem : tamen si pro quibus ego existimo esse flagitiosissimum accepisse iniuriam im-
pune. Quamuis inquit turpe putem : non punire iniuriam acceptam : si ego æquo animo ferrem uos parces
sceleratis hominibus : quia sunt ciues : nisi talis misericordia maius malum & maiorē perniciem generaret. ¶ Flagi-
tiosissimum. id est turpissimum. ¶ Iniuriam : quia resp. hosti. p̄dita est. ¶ Hoibus sceler. qui tempus hosti prodiderunt.
¶ In perniciem. id est exitium & ruinam rei. uel Casura. id est uentura. ¶ Nam & illis (quantum importunitatis ha-
bent) parum est impune male fecisse : nisi deinde faciendi licentia eripitur : & nobis æterna sollicitudo re-
manebit : cum intelligetis : aut seruendū eē : aut per manus libertatem retinendam : ordo est. Nam & illis est pa-
rum male fecisse impune (quantum importunitatis habent) nisi licentia faciendi deinde eripietur : & æterna sol-
licitudo remanebit : nobis cum intelligetis : aut seruendum esset aut libertatem eē retinendam per manus. Red-
dit causam quare misericordia in perniciem uentura sit. Quāobrem dixi quod misericordia in perniciē & rui-
nam uentura est : quia. et illi tantum importuni sunt. ut non contenti impunitate prioris scelerum alia ma-
iora scelera sint commissuri : nisi omnino eis malefaciendi licentia tollatur. Et nos perpetuo solliciti erimus : quan-
do intelligemus esse necesse : quod uel seruiamus uel libertatem per uim retineamus. ¶ Quantum importunita-
tis habent per parenthesis dictum est : cum admiratione & indignatione. ¶ Nam & illis : scilicet hominibus sce-
leratis. ¶ Parum est : parum uidetur eis hoc : quod male fecerunt : & puniti nō sunt : & quia hoc parum uidetur : scelera sce-
leribus addent : nisi nunc puniantur : & eis omnino malefaciendi licentia tollatur. ¶ Impune. id est sine pœna. ¶ Ser-
uendum esse. iugum seruitutis esse sumendum : quemadmodum seruus populi regibus & tyrannis subiecti.

¶ Per manus, i. p uim. Nā fidei: uere dico: q si nunc nō puniretis sceleratos hoies: aut libertatē amitteremus: aut eā per uim retinere oportebit: quia nō est spesq inter uos & patres fides: aut cōcordia: uel pax esse possit: & hac est ratio: quia illi uolunt esse domini: & uos non uultis esse serui: sed liberi: rursus illi uolunt facere uobis iniurias: & uos nō uultis tolerare: nā fides dicitur quando fit id: quod dicitur. Nūc ergo dicit fides inter uos patres esse: nō poterit: q si illi uobis aliquid promittent: non seruabunt. Nā uos tanq seruos tractare & habere cupient & uolēt. ¶ Illi: p̄p̄es & nobiles. ¶ Vos. s. uultis. ¶ Facere. s. uolūt. ¶ Sociis n̄is: socios nostros tanq hostes tractant: quare res indigna ē po-

p man⁹ libertatē retinēdā. Nā fidei qdē: aut cōcordia: quare spes ē: dominari illi uolūt: uos liberi esse: facere illi iniuriā: uos phiber: postreō sociis n̄is ueluti hostib⁹: hostib⁹ p sociis utunt⁹. pōt ne in tā diuersis mētib⁹ pax. aut aicitia eē. Quare mōeo horrore uos. ne tātū scelus ipunitū omittatis. non pecculat⁹ arii factus ē. neq p uim lociis creptae pecuniae: q q̄q̄ grauiā sint. tū ex cōsuetudie iā p n̄hilo h̄ntur: hosti acerrimo p̄dita senat⁹ authoritas. p̄ditū iperiū uestrū est. domi militiāq; res publica uenalis fuit. quare nisi q̄sita erūt: & nisi uindictatū in noxios. qd erit reliquū: nisi ut illis obediētes uiuamus: q̄ ea fecerūt. nā ip̄ue quodlibet facere. i. regē esse. Neq ego uol. Q. u. hortor: ut malitis ciues uelut nostros perperā q̄ recte fecisse. sed ne ignoscēdo malis bonos perditū eatis. Ad hoc in rep. multū p̄stat beneficij: q̄ maleficiū imemore eē: bonus sit tātūmodo legnior. ubi negligas: at malus improbius. ad hoc: si iniuriā nō sint: haud s̄ape auxiliū egeas.

populo Ro. & nullo mō tolerāda. ¶ Sociis nō. Dixi supra q uocabant socii populi Ro. ¶ Po. test ne eē pax. q. d. nō. Quare ergo Mēmi⁹ postq̄ oīditi quare mala uētura sint in rep. nisi factū cōsulis & sociorū eius puniat: cōcludit oīonem exhortans populū Ro. ad puniendū scelus cōsulis: q̄a socius cū Iugurtha fecerat ignominiosū sine ulla authoritate Sena. Po. q̄ Ro. ¶ Non pecculatus p cōparationem auget atrocitatem criminis. Dicit. n. hoc nō est crimen lēx maiestas: tūq̄ q̄s totam rep̄u. offendit: scitipbat fecisse cōsul. ¶ Peculatus: peculatus dī furtum pecuniae publicae. ¶ Nō peculatus arii factus. i. furtum pecuniae publicae nō est factum: arii locus: ubi pecuniae publicae reponunt. ¶ Neq p uim lociis ereptae sunt pecuniae. Si quis socios expoliasset: & accusatus fuisset: reus reperūdā: dicebat: si cuti fuit Verres: cum p̄tor totā Siciliā rapinis & furtis uexasset: a Siculis quare lēx Romā delata: s̄iunt: ita Cicerōe cām Siculorū suscipiente: Verres repetundarum reus damnatus est: tū aut q̄ repetūdum accusatus eē: ratq̄ dānatus furtis oīum: quos expoliauerat in p̄ciūz redacti ex bonis suis uenditis auctōritatem suam restituebat. ¶ Quare. s. expoliare arii: uel socios. ¶ Tamen ex cōsuetudine. i. ppter cōsuetudinē: quia s̄ape hāc dū crimina ppetrant. s. peculatus & repetundarum. ¶ Habent. i. reputant. ¶ Hosti

acerrimior ac si diceret: ecce crimē: qd̄ puniēdum est: nam crimē est lēx maiestatis: quia maiestas totius populi offensa est. ¶ Authoritas senatus: p̄ditum impium uim: quia socius cum Iugurtha fieri nō potuit sine cōsensu Senatus populiq̄ Romani. ¶ Domi militiāq; i. & Romae & in exercitu ciues Romani nobiles corrupti rep̄u. prodiderunt. ¶ Quare: nisi quare sita: nisi inq̄t inq̄sio facta fuerit de his criminibus: & nisi nocētes puniti fuerint: n̄h aliud restat: nisi ut nos seruiam⁹ illis: nā q̄ regibus: quia illi p̄p̄ie reges dicunt: qui possunt facere quicqd uolunt ip̄ne: ordo ē. Quid erit reliquū: ut uiamus obediētes illis: qui fecere ea nisi: quare. i. illa erunt quare sita: & nisi erit uindictatū in noxios. ¶ In noxiis. i. cōtra nocētes. i. nisi nocētes puniti fuerint. ¶ Quid erit reliquū. i. quid restabit. ¶ Illis: qui ea fecerunt uidelicet nobilibus. ¶ Obediētes: ac si diceret. Quid restat: nisi ut in seruitutē redacti obediāmus illis: quasi regibus. ¶ Nam ip̄u. uere dico: q̄ nihil aliud restat: nisi ut seruiam⁹ illis: quasi regib⁹: quia illi p̄p̄ie uocant⁹ reges: quia faciūt quicqd uolūt ip̄ne. Si ergo illi: qui tempu. p̄diderūt puniti nō fuerint: nōne sūt tanq̄ reges. Nullū. n. peccatū grauius cōmittere potuerūt. Nā impune. Hic est color: qui dī diffinitio: nam p cōmodo suo diffinit quid sit rex. Quid ē rex: Rex ē: qui pōt facere qd̄ uult ip̄ne. Hic est color: qui dī diffinitio: nam p cōmodo peram: idest peruerse & male. ¶ Recte. i. bene. ¶ Sed ne idest sed hortor. ¶ Ignoscēdo malis: dum malis ciuib⁹ p̄ciis. ¶ Perditum eatis: idest perdati. ¶ Ad hoc. i. prae terea. ¶ Præstat idest melius ē: ut Virgi. Præstat trinacti metas lustrare pachini. In repub. Melius est obliuisci beneficiū q̄ iniuriā: sed secus est in rebus priuatis. Nam priuatum hominem magis decet iniurias obliuisci q̄ beneficia ¶ Quam maleficiū idest iniuriā. Et notandum maleficiū iniuriā significare. ¶ Bonus: reddit rationem: quare melius est obliuisci beneficiū q̄ iniuriā: quia ille: qui in republi. benefacit: si non remuneratur: negligentior tantūmodo fit ad bene merendum in posterum. Sed ille qui malefacit in republi. non punitur: sceleratior fit. ¶ Segnior: idest negligentior & tardior ad promerendum in posterum. ¶ Vbi negligas: idest quando contemnas prēmio digno meritum eius: & uirtutem afficere. ¶ Improbius. s. sceleratior & peior. ¶ Ad hoc. idest prae terea. Alia etiam ratio est: quare melius est obliuisci beneficiū q̄ iniuriā: obliuisci idest punire innocētes q̄ non remunerare bene meritos: quia si nocentes puniuntur: non sunt quae faciāt iniuriā: & si iniuriā nō sunt: nunquam indigebis auxilio: tunc indigemus auxilio: quando opus est: ut resistamus eis: qui nobis iniuriā faciunt. ¶ Haud sapēdum est non s̄ape. ¶ Egeas pro egebis: idest indigebis.

IOAN.
CHRI.

Aec atq; alia dicit Mēmius oratione sua persuasisse populo id quod uolebat uidelicet: ut mitteretur. L. Cassius prātor ad Iugurtham: eum interposita fide publica Romam adduceret: ipse Iugurtha indicaret & panderet: qui fuissent illi canes Romani: qui ab ipso pecunia acceperant. L. Cassius hic fuit uir summæ seueritatis. Nam multa ei extāt seueritatis exempli: etiam Tribunis plēbis plures leges tulit ad minuēdam nobilitatis potētiam. Huius ex tāt leges de suffragiis ferēdis nō uocesset per tabellā. Prātor erat. Decē prātores Romæ creabant: qui ius populo dicerent. Similiter decem tribuni plēbis: quorū magna erat authoritas. Nam ad defensionem populi creati erant. Interposita fide publica id est data fide publica ut Iugurtha securus ueniret Romam: & inuolatus esset. Scauri & reli. quorū delicta patefierent: quos capta pecunia arcebat: ideo uolebant Iugurthā Romam uenire: ut eius indicio facilius crimen Scauri & reliquorum patefieret: qui dicebant se pecuniam accepisse ab ipso Iugurtha. Quos capta pecunia arcebat: id est quos pecunia accepta accusabāt. Accerso & arcesso significant euocare uel aduocare: arcesso uero significat acculo. Si autem legeris arcessebant ut accersibant. i. aduocabant: & est sensus: quos pecunia accepta Romam aduocabant: ut ad iudicium uenirent: dicimus autem accerso tertiæ coniugationis: & accersio quartæ & significat aduoco & appello. Dum hæc Romæ geruntur. Dicit nunc quid fecerint illi: qui in Numidia relictī fuerāt a cōsule ut exercitui præessent. Elephantēs: quos Iugurtha tradiderat Romanis in conditionib; pacis. Alii per fugas: per fugas dicuntur illi: qui fugiūt ad hostem. Ex pacatis. i. ex populis: qui pacem cum Romanis habebāt. Tanta uis avaritiæ: hæc flagitia perpetrabant propter nimiam avaritiam: quæ animos eorum uelut quædam pestis inuaserat. At Cassius prātor postquam breuiter dixit: quid in Numidia gestum sit ab his: qui præerant exercitui: reuertitur. ut ostendat quid fecerit. Cassius prātor: quando electus erat a populo: ut ad Iugurtham proficisceretur. Perlata rogatione. i. perlata lege: hoc est data lege. Et quæ erat hæc lex: uidelicet: ut Cassius prātor ad Iugurtham iret: & eum data fide publica: Romam duceret. Nam quicquid populus decernit siue iubet: dicitur rogatio siue lex: siue plēbiscitum: nam nobilitas & senatus uehemēter timere cōpit: hac lege perlata. Multi enim timebant: ne si Iugurtha Romam ueniret: ab eo panderet: quia pecuniam ab ipso accepissent: & ita damnaretur. Eiq; s. Iugurthæ. Et ex consuetudine rebus suis diffident: quia sciebat se talia scelera perpetrasset: merito timere deberet rebus suis. Persuadet quo se populo Ro. dedisset. i. persuadet Iugurthæ: ut se populo Ro. daret: & ab eo ueniam peteret. Priuatim. Cassius: tanq̃ legatus ex parte populi Romani Iugurthæ promittebat illi: ut eum inuolatum foret: Romam iret: & hæc erat fides publica: sed priuatim postea: nō ut legeret: sed ut Cassius: fidem suam interponebat: promittens ei suum auxilium: si Romam iret: & omnia libere sicut gesta erant apperiret. Non minoris. s. præciū Iugurthæ tanti estimabat fidem Cassii: quanti estimabat fidē populi Romani. Ducebat. i. existimabat. Cōtra decus regiū: quia reges uestib; præciosius ubi ferme solent: hic uero uestitu fordido & abiecto usus est ad eliciendā misericordiā. Cultu. i. ornatu & uestitu miserabili. Ac tamen. Dicit qd fecerit Iugurtha postq̃ Romā uenit: ad præsidium cōsuetū confugit: uidelicet: ut pecuniā sibi fautores para retinere. Caius Bebius Tribunus plebis pecuniā corrupit: cuius auxilio tuus est contra oēs iniurias: & contra ius. Tanta autem erat authoritas uni? tribuni plēbis: ut unus phibere posset: ne fieret id quod reliq; oēs tribuni uellent. Erant autem: ut diximus: decē tribuni. Ordo est: ut ille cōfirmatus ab oib; potētiatur: aut scelere: quos gesserat ea cūctatq; supra mēorauim; parat. C. Bebius tribunus plēbis magna mercede iudiciū cui? cēt munit? cōtra ius & oēs iniurias: tamen magna uis ei erat in ipso. In ipso. i. Iugurtha. Cōfirmat? i. cohortat? Magna mercede. i. magno p̃mio: magna pecuniā. Parat. i. p̃parat. Impudentia. i. p̃ impudentiā: & bñ impudentiā ei? dicit. q̃ contra ius Iugurthā tueri pat? cēt. contra ius & iniurias. i. contra iusticiā & iniusticiā.

Aec atq; alia huiusmodi sæpe in dicendo Memius populo persuadet. ut L. Cassius. qui tū p̃tor erat: ad Iugurtham mitteret: eūq; interposita fide publica. Romā duceret. quo facilius indicio regis Scauri & reliquorū. quos pecuniā capta arcessebant: delicta patefierent. Dum hæc Romæ gerunt: q̃ in Numidia relictī a Bestia exercitui præerāt: sequuti morē Imperatoris sui: plurima & flagitiosissima fecere facinora. Fuere qui auro corrupti elephantēs Iugurthæ traderent. alii per fugas uēderēt: ps ex pacatis p̃das agebāt. Tanta uis avaritiæ: aīos eorū uelut tabes inuaserat. At Cassius plata rogatiōe a. C. Mēmio: ac p̃culsa oī nobilitate ad Iugurthā p̃ficiscit. ei q̃ timido: & ex cōscia diffidēt rebus suis persuadet. quo se populo Ro. dedisset. ne uim q̃ misericordiā experiri mallet: priuatim p̃terea fidē suā interponit: quā nō minoris quam publicā ducebat. Talis ea tēpestate fama d. Cassio erat. Igitur Iugurtha cōtra dec? regiū cultu q̃ maxime miserabili cū Cassio Romā uenit. Ac tāctū i. ipso magna uis ai erat. cōfirmatus ab oib;: quorū potentia: aut scelere cūctā ea gesserat. quæ supra diximus. C. tū Bebius tribunus plēbis magna mercede parat. Cuius impudentia cōtra ius & iniurias omnes

¶ Munitus armatus & tutus. ¶ Ac. C. Memmius: ordo est. Ac p sed. C. Mémus cōsulens magis dignitati q̄ IOAN.
 irā: sedare p̄ sedabat motus: & molire p̄ molliat aios eorū & postremo cōfirmabat fidē publicā fore inui-
 latam per se: q̄q̄ plābs erat infesta regi: & q̄q̄ ps iubeat illū duci in uincula: ps iubeat supplicii fumi de ho-
 ste more maiorū nisi apperuisse socios sui sceleris. Sensus patet. ¶ Aduocata cōcione. i. multitudine populi
 conuocata ad concione. ¶ Infesta. i. irata. ¶ Regi. f. Iugurthā in uincula: ecce quō irata erat plābs contra Iu-
 gurtham: quia pars iubeat illū in carcerē ducips iubeat illū occidi: nisi indicasset socios sceleris. ¶ In uin-
 cula. i. in carcerē. ¶ Appetuisse. i. indicasset: de-
 texisset. ¶ More. i. e. m̄ consuetudinem maiorum
 & antiquorū: quā ita antiqui facere consueuerant.
 ¶ De hoste supplicium fumi. i. Iugurtham inter-
 fici debere. ¶ Dignitati magis q̄ irā cōsulēs. i.
 magis attendens dignitatem populi ro. q̄ irā: quā
 non decebat populum ro. facere id qd̄ ira suade-
 bat. Nam si de Iugurtha supplicium sumpsisset
 contra dignitatem suam fecisset: quia fide datā
 tam Iugurthā uolasset. ¶ Sedare pro sedabat. i.
 quiescere faciebat. ¶ Motus. i. irā & indignatio
 nem. ¶ Molire: pro molliat. i. mitigabat. ¶ Po-
 stremo cōfirmabat fidem publicā p se inui-
 latam fore. i. dicebat & affirmabat se nō esse pas-
 surū: ut fides publica uiolaretur: quā Iugurthā
 dederant per Cassium p̄torem. ¶ Post ubi silētiū
 Cum in concione oēs silentium fecissent: in me-
 dium pductus est Iugurtha: tūc Mémus ipso p̄
 te cōmemorare cōcepit oīa scelera eiusq̄ cōmīse-
 rat in Micipsam & Hiempsalem & Adherbalē:
 hortatusq̄ est eum: ut libere aperiret & diceret: q̄
 ciues Romani adiunxissent illum ad hęc scelera
 perpetranda dicens: Populum Ro. scire & intelli-
 gere: qui fuissent illi ciues: sed tū cape ex ipso Iu-
 gurtha oīa magis h̄re manifesta. ¶ Post ubi. i. p̄
 quā. ¶ Productio. i. in medium concionis ductio.

munis foret. At. C. Mémus aduocata cōcione: q̄q̄
 regi infesta plābs erat: & ps in uincula duci iubet:
 ps uī socios sceleris apiret: more maiorū de hoste
 supplicii fumi: dignitati magis q̄ irā cōsulēs: seda-
 re motū & aios eorū molire: postremo cōfirmare
 fidē publicā: p se iuiolatā fore. Post ubi silētiū cā-
 pit: pducto Iugurtha uerba fecit: Romā Nūdiā
 q̄ facinorā ei⁹ memorat: scelera i patrē f̄resq̄ ostē-
 dit: & q̄b⁹ iuuantib⁹ ministris ea egerit: q̄q̄ intelligat
 po. ro. tū se uelle m̄feste magis ex illo h̄re: si ue-
 apiat in fide & clamētia populi ro. magnā spem il-
 li sitā. Sin reticeat nō saluti sociis fore: sese & suas
 opes corrumpiturū. Deinde ubi Mémus dicēdi finē
 fecit: & Iugurtha iussus est r̄ndē. C. Bebius: quē
 pecūia corruptū supra dixim⁹: regē tacere iubet
 ac tametsi multitudo: quā in cōcione aderat: uehe-
 mēter accensa: terrebat eū clamore: uultuq̄ saepe

¶ Romā: uidelicet quē ad modū Romā ciues corrupisset pecunia. ¶ Numidiā: q̄. i. scelera: quae in Numidia
 cōmiserat: cōmemorat. ¶ In patrē. f. Micipsam: quā impie & crudeliter usq̄ ad mortē p̄cutus eū: & filios ei⁹:
 a quo ipse in filiū fuerat adoptatus. ¶ In fratres. f. Hiempsalem & Adherbalē: quos crudelissime necauerat.
 ¶ Quibus iuuantib⁹. Et dicebat populi Ro. tū uelle h̄re ex illo magis manifestū: q̄q̄ intelligeret. f. populus
 Ro. hoc uidelicet: quibus iuuantibus: & quibus ministris gesserat ea. ¶ Quibus. f. ciuib⁹ Romāis. ¶ Ex illo. f.
 Iugurtha. ¶ Si uegi: & dicebat magnā spem eē si tam illi fide & clamētia po. Ro. si aperiat uerā: sed dicebat
 illum non fore saluti sociis: sed esse corrupturū & suā opēs reticeat. ¶ Aperiret. i. indicaret & p̄deret. ¶ Si
 tam. i. positā. ¶ Sin reticeat. i. sed si taceat. ¶ Nō sociis: uidelicet ciuib⁹ Romāis: q̄ inuenerūt illū. Iugurtha
 si uerū dixerit: tu sperare potes misericordiam populi Ro. sed si ueritatem dicere nolueris: socios tui sceleris
 non p̄ hoc seruabis: sed te ipsum & tuū p̄sidium destrues. ¶ Corruptus. i. destruturū. ¶ Deinde ubi. Vide
 quem euentū habuit cōsiliū & diligētia Mēmi: q̄ tāto studio po. Ro. cohortatus fuerat ad uindictā: scelus
 consulis Bestiae: & aliorū ciuiū: qui cōplices & socii eius fuerant ad scēdus tā ignominiosum cum Iugurtha
 faciendū: Mémus oratione sua a populo impetrauerat: ut inquisitio fieret de crimine consulis & sociorū. Et
 ut melius ueritas inueniri posset p̄ indicium Iugurthā obtinuerat: ut Cassius p̄tor ad Iugurthā mitteret: qui
 eum data fide publica Romā adduceret: Iugurtha Romā uenerat. Res iam in eo erat: ut ueritas ueniret i lu-
 ce. Et ecce unius Bebi tribuni plābis impudētia: hāc oīa tāta diligētia & studio cōparata subuerit. Nā cum
 Mémus exposuisset scelera Iugurthā: iussissetq̄ illū ueritatē dicere: qui ciues Romani socii eius fuissent: Be-
 bius ex altera pte iussit illū tacere. At ita nihil actū est: cōcioq̄ illico ē soluta. Neq̄ ulla res alia Romā ac p̄res
 armauit in bella ciuiliā: nisi seditio tribunitiā: q̄ pcella: primo qd̄ ciuili sanguine Roma maculata est: se-
 ditione Gracchorū: q̄ dū imoderate nimis libertatē plābis & iura tueri cōfāst: totā ciuitatem in arma cō-
 pellūt. Hinc secutū est bellū ciuile Caii Marii & L. Syllae: cui. S. Sulpitius tribunus plābis cām maxime p̄stia-
 rit rogatōe sua: p̄ quā. C. Mario bellū Mithridaticū demādari fecerat: qd̄ iam. L. Sylla destinatus erat: hoc
 bello tota Italia sanguine ciuili repleta. Postremo. C. Caesaris. &. Cn. Pōpe. funestū ac luctuosum bellū exar-
 sit. Caii Curiōis maxie tribuni plābis: &. M. Antonii: scelere cōcitatum. Nā a principio: Caii Caesaris feroces
 aī atq̄ impetus leniri ac reprimi posse uidebant: nisi eos funesta fax Curiōis & Antonii in incepto uehemē-
 tius accēdissent: in qd̄ bellū nō tota mō ciuitas: cū itaq̄ Italia: sed totus orbis terrarum conspirauit. ¶ Terre-
 bat eum. f. Bebius: ordo ē: tū impudentia Bebi uicit: tametsi multitudo: q̄ erat in concione uehementer ac-
 censa: terrebat eum clamore: uultuq̄ saepe impeturatq̄ aliis modis oīb⁹: q̄ ira amat fieri. Quāuis multitu-
 do populi uerbis: uultu: & minis Bebi terretur: tū ab incepto moueri nō potuit. ¶ Vultus. f. iracundo.

IOAN.
CHRI.

Impetu: quia nōnūq̃ iruebant in eum minantes: nisi desisteret ab incepto. Quæ. i. quæ res: in ad oīa superiora refert: uidelicet ad clamorem: uultū impetū: & ad oēs alios modos. Ira amat fieri: quia hō irat⁹ ita ferme facere cōsuevit: ut uerbis durioribus: & minis nōnūq̃ utat: ita populus ludibrio hitus. i. popul⁹ ludificatus. Exagitat. i. uexabat. Quæstio. i. inq̃sitio. Augescūt. i. crescūt. Ea tēpestas: huc: & discursus: quē euerū habuerit conatus Mēmi: inq̃sitiōē facere uolebat de crimine cōsulis: nunc trāsit ad aliā rem narrandam. Dicit enim eo tempore Romæ fuisse quēdam de Numidia provinciam nomine, Massiuam filiū Gulussæ: nepotem Massinissæ: cui Spurius

Albinus consul persuasit: ut a Senatu peteret regnum Numidiæ: quādo quidem ipse erat de sanguine Massinissæ: & Iugurtha eo tpe in magno odio esset: ac metu. Ea tempestate eo tempore quo Iugurtha erat Romæ: erat etiam: quā Numida. i. quidam de Numidia provincia. Massiuam nomine: filiū Gulussæ: nepos Massinissæ: ut supra uisum est. hic ergo cum esset filius Gulussæ nepos erat Massinissæ. Dedita Cirtha. Hic ex Africā Romā uenerat: quē Adherbal obsidione diutius ferre nō ualēs: Cirthā urbē Iugurthæ tradiderat: & ipse a Iugurthā interfecit: erat. Dedita Cirtha. i. tradita Cirthā ciuitate in manus Iugurthæ. Profugus disqui procul a sedibus suis uagatur. Huic Spurius. Ordo est. Spurius Albinus: qui post Bestiam gerebat consulatum cū Minutio Rufio: persuadet huic: ut petat a senatu regnum Numidiæ: quoniam sit ex stirpe Massinissæ. Et quoniam inuidia cum metu urgeat Iugurtham ob scelera. Post Bestiam: post Bestiā consulem creatus est consul Spurius Albinus. Quinto: quia quinquies consul fuerat. Ex stirpe. i. ex progenie. Stirps masculino genere: truncum arboris: uel radicem significat. Stirps uero feminino genere: progeniem & prolapia significat. Duæ rationes erant: per quas Albinus consul suadebat Massiuæ: ut regnum Numidiæ a senatu peteret. Prima ratio erat: quia Massiuam ex sanguine Massinissæ: & ex progenie erat. Secunda rō: quia Iugurtha eo tempore erat in summis angustiis propter scelera eius. Inuidia cum metu. i. inuidia & metus. Urgeat. i. præmat. Auidus: ostēdit causam: quare Albinus consul hoc suadebat Massiuæ: quia uidelicet: auidus erat belli gerendi. Cum ergo Albino consuli decreta esset provincia Numidiæ: uidebat bellum geri oportere contra Iugurtham: si Senatus regnum Numidiæ Massiuæ concessisset: quia Iugurtha regnū Numidiæ sine bello Massiuæ tradere nolisset: Atq̃ ita futurum erat: ut cōsul exercitu suo Massiuam in regnum induceret: quod sine bello fieri non poterat. Auidus: consul auidus gerendi belli malebat omnia moueri: quā senescere. Consul inquit cupiebat omnia potius turbare: quā quiescere: sic causam haberet belli gerendi. Moueri: id est turbari: scilicet in provincia Numidiæ. Quam senescere: id est quiescere: torpescere. Malebat: id est magis uolebat. Ipsi: scilicet Albino consuli. Minutio: alteri consuli. Quæ: postquam. Ordo est. Iugurtha imperat Bomilcarī proximo ac maximo fido sibi: ut paret insidiatores Massiuæ maxime occulte: dico paret precio: sicut multa confecerat: & interficiat Numidam quous modo: si id parum pcedat: & hoc facit. postquam Massiuam cepit agitare: quæ id est illa: & postquam non est satis præsidii Iugurthæ in amicis: quod pro quia conscientia impediēbat alium eorum. & mala fama: & timor impediēbat alium. Cum inquit Massiuam tractare cepisset cum senatu: ut sibi regnum Numidiæ concederetur: Iugurtha desperato amicorum præsidio: cum Bomilcare ppinguo: & amicissimo suo tractare cepit: quomodo Massiuam interficeret: itaq̃ ipsi Bomilcarī imperat: ut homines pecunia præparet: qui per insidias Massiuam interficiant occulte: & si occulte per insidias occidi non posset: alio quocunq̃ modo ipsam interficiant. Quæ postquam Massiuam agitare cepit: id est postquam Massiuam tractare cepit: ut sibi Senatus regnum Numidiæ daret. Alium conscientia impediēbat: quia qui pecuniam ab ipso acceperant non audebant Iugurtham in hac causa defendere propter conscientiam: uidelicet: quia sciebant se pecuniam accepisse. Alium mala fama & timor: unum pendet ex alio: nam malam famam habebat: qui a Iugurthā pecuniam acceperant: & ideo timebant. Proximo: id est propinquo. Fido: id est fideli. Precio: id est pecunia. Paret: id est præparet. Sin id parum procedat: id est sed si id non ueniat ad effectum: uidelicet: ut occulte interficeretur.

impetu: atq̃ aliis oib⁹: quæ ira fieri amat. uicit tamen Bebiū impudentia. Ita populus ludibrio habit⁹ ex concione discessit. Iugurthæ Bestiæ: & cæteris: quos illa q̃stio exagitat: ai augescunt. Erat ea tēpestas Romæ Numida quidam noīe Massiuæ: filius Gulussæ: nepos Massinissæ: quā in dissensionē regum Iugurthæ aduersus fuerat: dedita Cirtha. & Adherbale interfecit. pfugus ex Africā abierat: huic Sp. Albinus: q̃ proximo anno post Bestiam cum. Q. Minutio Rufio consulatum gerebat: persuadet: quoniam de stirpe Massinissæ sit: Iugurtham: ob scelera: inuidia cum metu urgeat: regnū Nūidiæ a senatu petat. Auidus consul belli gerendi: mouere quā senescere oīa malebat. ipsi provincia Numidia. Minutio Macedoniam obuēnit. Quæ postq̃ Massiuam agitare cepit. neq̃ Iugurthæ in amicis satis præsidii eē. quia eorum alium cōscia: aliū mala fama. & timor impediēbat. Bomilcarī proximo. ac maxime fido: sibi imperat. ut precio. sicut multa confecerat. insidiatores Massiuæ pareret. ac maxime occultet. sin id parum procedat:

¶ Quouis mōi ac si diceret apte. ¶ Numidā. f. Massiua. ¶ Mature. i. celeriter. ¶ Exequitur. i. p̄ficit. ¶ Talis negotii artifices. i. p̄ hoīes qui talia negotia uidelicet homicidia perpetrare consueuerant. ¶ Explorat. i. inuestigat. ¶ Paulo inconsultius. i. paulo incautius: sed quō dicit paulo incautius: eū aggressum fuisse: cum dicat q̄ illum interfecerit: nō hoc dicit: quia licet eum occiderit: ipse quoq; cōprehensus est. ¶ Indiciū p̄fite: id est pollicetur: si indicatur: effecit: cuius consilio Massiuam occidit. Atq; ita confessas est se a Bomilcare missum ad interficiendum eum: igitur Bomilcar accusatur. ¶ Fit reus: Bomilcar fit reus magis ex æquo &

IOAN.
CHRI.

quouis mō Numidā interficiat. Bomilcar mature regis mādata exequit: & p̄ hoīes talis negotii artifices. i. inuenerat: egressusq; ei⁹. postremo loca atq; tpa explorat. Deinde: ubi res postulat: in insidias tetēdit. Igit⁹ un⁹ ex eo numero: qd ad eadē pati erāt: paulo inconsultius Massiuam aggredit⁹: illūq; obrūcat: dephēsus multis hortantib⁹: & in primis Albino cōsule indicium p̄fite. Fit reus magis ex æquo & bono q̄ ex iure gentium. Bomilcar comes ei⁹. qui Romā fide publica uenerat. At iugurtha manifestus tāi sceleris nō pri⁹ omisit cōtra uerū niti quā aduerit super grātiā atq; pecuniā suā inuidiam facti ēē. Igit⁹ quāquam in priori actiōe ex amicis quinquaginta uades dederat: regno magis q̄ uadibus cōsulens: clā i Numidiā dimittit Bomilcarē. ueritus: ne reliquos populares metus inuaderet parendi sibi. si de illo supplicium sumptum foret

bono: q̄ ex iure gētū. i. iugentū elicit fides publica inuolata seruatur: ergo ius gētū postulat: & exigebatur iugurtha cum comitib⁹ suis Romā ob fidem publicam datā: tutus oīo & inuolatus esset: si Romā iterum deliquisse inueniretur: non tunc puniretur: sed in locū remitteretur ubi fides publica ei data erat. Sin Numidia indein de ab eo satisfactio iniuriarum repeteret: q̄ si satisfaccere nollet: tunc eo bello persequi iure gētū populo Ro. licuisset. Hic igit⁹ rigor iuris gētū erat. Sed æquitas & bonum de hoc rigore aliqd remittit. Nam æquum & iustum est: ut qui non accipit iniuriā nō faciat. Cū ergo iugurtha & comites Romā tui & inuolabiles essent: æquitas exigebatur ipsi quoq; aliis iniuriā nō inferrent. Quia ergo Bomilcar occidi mandauerat Massiuam: ex iure æquitatis accusatus est. ¶ Fit reus. i. accusat⁹: q̄ Massiuam fecerit interfici: nā reus dicitur ille: qui accusat⁹: siue ille a quo in iudicio aliquid petitur: actor dicitur ille: q̄ accusat⁹: siue ille q̄ petit aliquid in iudicio. ¶ Ex æquo. i. ex æquitate: Nam æquitas postulat: ut qui non ledit: non ledat: & qui iniuriā nō accipit: iniuriā non inferat. ¶ Bono. i. ex iusto: ex iustitia æquum & bonū p̄s iuris sunt. ¶ Ex iure gentium: ius gentiū

dicitur: quod apud omnes gentes seruatur: quale ē: ut legati ubiq; sint tuti: fides publica ubiq; inuolata seruatur. liberi parentes obtemperant: & eos in necessitate alant: & similia. ¶ Comes eius. f. iugurthæ: & hæc erat causa: quare ex iure gētū Bomilcar Romā tutus erat: & inuolabilis. quia comes iugurthæ erat: qui Romam uenerat: data ei publica fide. ¶ At iugurtha. Vide qd dicitur iugurtha non prius cessauit defendere Bomilcare: q̄ cognouit inuidiā facti: & atrocitatē sceleris uincere gratiā & pecuniā suam: & ob eam eam famam uideret futurum esset: ut Bomilcar damnaretur: quia plus poterat inuidiā & atrocitas sceleris: ut damnaret⁹: q̄ grā de pecunia sua: ut defenderet: eū iudicio subtraxit: & occulte in Numidiā cū dimissione de damnato supplicium sumeret: & hoc est: quod dicit. ¶ Manifestus tanti sceleris. Notanda cōstructio: dicim⁹ enim hic manifestus est furti: hoc loco: iugurtha manifestus tanti sceleris: quia maieste oēs intelligebat causam p̄petratæ cædis ab ipso iugurtha esse p̄fectam. ¶ Non prius omisit contra uerū niti. i. nō prius cessauit contra ueritatem tendere: defendendo Bomilcarē. ¶ Quā aduerit. i. cognouit. ¶ Sup grām: atque pecuniā suā inuidiam facti esse. i. iugurtha nō prius cessauit cōtra ueritatem tendere: defendēdo Bomilcarem accusatum: q̄ cognouit inuidiam facti: plus possidet pecuniā & gratiā suā: nā iugurtha gratia & pecunia contendeat quantum poterat: ut Bomilcarē defenderet: sed inuidia: & atrocitas cædis p̄petratæ plus poterat: ut Bomilcarē dānaretur: q̄ pecūia iugurthæ: ut Bomilcar defenderet. ¶ Inuidiam facti. f. cædis p̄petratæ. ¶ Igitur: ergo quia uidebat se Bomilcarē defendere nō posse: eum clam in Numidiā remisit. Ordo est. Igitur iugurtha cōsulens magis regno q̄ uadibus. clam dimittit Bomilcarem in Numidiā: ueritus: ne metus parendi sibi inuaderet reliquos populares: si supplicium foret sumptum de illo: q̄ dederat quinquaginta uades ex amicis in priori actione. Scimus: q̄ qui in iudicium uocantur: uades dare coguntur: se obtemperaturos esse iudicio: ergo iugurtha: cum a Memmio Tribuno plæbis in iudicium uocatus est: dederat ex amicis suis uades quinquaginta: per quos p̄mittebat se staturum esse iudicio: & obtemperaturum. Nūc aut̄ cum uideret apte futurum ēē: ut Bomilcar damnaretur in iudicio: & de eo supplicium sumeretur: uadibus sub periculo satisfaciendi. p̄ fuga Bomilcaris relisit: ipsum Bomilcarem periculo subtraxit: & eum in Numidiā remisit. Hoc autem ideo fecit: quia si de Bomilcare supplicium sumptū esset: reliqui timuissent parere & obedire regi: si eos secum ducere uoluissent: quem admodum duxerat secum Romā Bomilcarē. ¶ In priori actione: uidelicet q̄ nā i Memmio in iudicium uocatus est: & in concione p̄ductus: ut supra uisum est. Actio dī ciuilis cōtrouersia agitatio: siue disceptatio: q̄ cōstat ex accusatione & defensione: siue ex petitione & recusatione: uel negatōe. ¶ Regno magis q̄ uadibus. ¶ Consulens. i. magis attendens cōseruatōem regni q̄ uades: nam charius sibi regnum erat q̄ uades: Nam si de Bomilcare supplicium sumptum ēē: regnū in periculo erat. hac de cāqua reliqui postmodū regi nō obtemperassent: casum Bomilcaris attendentes.

IOAN.
CHRI.

¶ Et ipse, s. iugurtha. ¶ Eodē loco, i. ad eundem locum, s. Numidiam. ¶ Iussus a senatu. Senatus iusserat Iugurthā ex Italia discedere. ¶ Fertur, i. dicitur. Eo, i. ad eam urbem, s. Romam. ¶ Vrbem uenalem, s. Romam. Cum egressus esset iugurtha: respiciens Romam dixit O Roma urbs uenalis: cito peribis si inueneris qui te emerit. ¶ Venalem idest uendibilem. ¶ Et mature idest cito.

Mater in Numidiā rediit. Dicit ergo Albinū cōsulē cū iugurtha bellū renouasse: atq; ex Italia

in Aphricā & comearū & stipendiū &c. q̄ militib⁹ sūt necessaria portasse. Comearū: quē nūc uulgo uictualia uocāt. ¶ Renouato bello, s. cōtra iugurthā. ¶ Stipendiū: p̄miū militariae. ¶ Aliaq; ueluti armauestes: ¶ Vtui, i. ad usuz ad utilitatē. ¶ Maturat, i. acceleratū festinat. ¶ Ipse, s. Albinus cōsul. ¶ Profect⁹ est, s. i. Aphricā: in Numidiā: in qua bellū gerebat ipse ē Aphricae: ut dicitur est. Ordo est. Ac ipse statim ē p̄fectus: uti put cōficeret bellū: ut armis: aut deditiōe: aut quouis mō āte comitiā: qd̄ tps̄ haud lōge aberat. Dicit Albinū cito in Aphricā eē p̄fectū: q̄a bellū renouatū cū iugurtha cito finire cupiebat: ut posset ad Romā redire ad comitiā: quā non longe aberat. Comitia tria significat: comitia dī tps̄ ipm: in quo populus cōuocat ad creādos magistratus. Dī ēt populus ipse cōuocatus ad hoc: uidelicet ad magistratus declarandos. Comitia ēt electiōes ipse a populo factae dicūt, hoc loco comitia tps̄ significat: unde sequit⁹. ¶ Qd̄ tps̄ haud lōge aberat. ¶ Armis bello. ¶ Deditiōe: ut iugurtha se dederet. ¶ Cōficeret, i. finiret. ¶ At tps̄ cōsul cupiebat bellum finire: sed iugurtha ecōtrario bellū trahēbat. ¶ Trahere, p. trahēbat, i. plōngabat. ¶ Facere, p. faciebat. ¶ Polliceri: p. pollicebatur. ¶ Metū simulare: simulabat se timere. ¶ Cedei istā turebus p̄sēntibus cedebat: ne uidelicet cū cōsule pugnaret: & quis hoc faceret: tū suos hortabatur: ne diffidat. ¶ Ne sui diffiderent, i. instabat ne, sui hoies diffiderēt: & desperarent. ¶ Ita belli mō, i. aliqñ. ¶ Mō, i. aliqñ mora pacis: aliqñ per moram bellū cōsulē ludificabat & decipiebat. ¶ Pacis morā: q̄a simulabat: se uelle facere pacē: p̄ deditiōe. ¶ Ludificare, i. decipiebat. ¶ Fauere, s. aliquid. ¶ Haud ignarum, i. insciū. Aliq̄ fuerūt:

qui existimarent Albinum intellexisse cōsiliū regis: neq; negligētia magis q̄ dolo bellū traxisse. ¶ Tāta p̄perantia, i. festinatio: ē supra dixit illū festinasse: ut bellū finiret ante comitiā. ¶ Secordia, i. negligētia. ¶ Neq; ex tāta p̄perantia. Et fuerūt, q̄ credebāt bellū tā facile tractū, s. fuisse: neq; p̄ nō magis secordia: q̄ dolo, i. aliq̄ fuerūt q̄ crederent bellum ab Albino eē plōngatū magis dolo q̄ negligētia: cuius rei indicium: & cōiectura erat: q̄a a principio tātope festinabat: & tā facile postea illa festinatio cessauit. ¶ Sed postq̄. Cū inquit ipse dies comitiōrū appropinquaret: Albinus cōsul fratrem suū Aulum in castris reliquit in loco p̄toris: & ipse Romā reuersus ē: ut comitiis interesset. ¶ Dilapso tpe, i. elapso tpe. ¶ Aduētabat, i. appropinquabat. ¶ Pro p̄tore, i. in loco p̄toris: hoc ē cū offō p̄toris. Prætor autē sex fasces hēbat. Cōsul uero duodecim. ¶ Ea tēpestare: eo tpe inq̄t res publica uexabat p̄ seditiōē tribunorū p̄lebis. ¶ Seditiōibus, i. discordiis. Publius Lucullus: & Lucius Annius tribuni p̄lebis nitebant cōtinuare magistratum: collegis resistētibus: q̄a uolebāt ut sequenti anno rescicerent tribuni: collegæ autē eorū nolebāt, & resistebāt. ¶ Collegis: uidelicet aliis tribunis p̄lebis: magistratus a populo creati nō poterant. ¶ Ea mora. Ordo est. Aulus: quē supradiximus eē relictū i castris p̄ prætorē: adductus i spē ea morā, i. p̄p̄ eam morā: euocat milites ex tabernaculis in expeditionem: mense Ianuario: aut cā cōficiēdi belli: aut cā capiēdæ pecuniæ: a rege terrore exercitūs, i. p̄p̄ terrorem exercitūs: Aulus frater Albini cōsulis relictus: ut p̄fesset exercitiū: cū uideret sibi tps̄ dari ad bellū gerēdū: q̄a successor creati nō poterat: p̄p̄ morā comitiōrū: q̄a tribunis ip̄e diebat: exercitiū in expeditionē eduxit: seu sperans bellum finire posse: anteq̄ successor mitteret: seu ut terrore iugurtham induceret: ut sibi pecūias daret. ¶ Ea mora, i. p̄p̄ eam moram. ¶ In spem adductus. Aulus: qui sperabat p̄p̄ eam moram, se posse bellum finire: anteq̄am successor crearetur in locum Albini fratris sui: qui annum suum expleuerat.

& ipse paucis dieb⁹ p̄fect⁹ ē: iussus a senatu Italia decedere. Sed postq̄ Roma egressus ē: fert⁹ saepe tacit⁹ respiciēs posttrēo dixisse: urbē uenale. & ma

ture piturā, si emptorē inuenerit. Nterim Albin⁹ renouato bello cōmeatū stipendiū: aliāq; q̄ militib⁹ uiui foret: maturat i Aphricā portat: ac statim ipse p̄fect⁹ ē: utiā cōmuni: qd̄ tps̄ haud lōge aberat: ar

mis: aut deditiōe: aut quouis mō bellū cōficeret. At cōtra Iugurthā trahē oia: & alias cās mōre facere: polliceri deditiōe: ac deinde metū simulare: cedere instanti: & post paulo: ne sui diffiderent: istā: ita belli mō: mō pacis morā cōsulē ludificat. Ac fuer: q̄ tū Albin⁹: haud ignarū cōsiliū regis exi stimaret. Neq; ex tāta p̄perantia: tam facile tractū bellū. secordia magis q̄ dolo crederet. Sed postq̄ dilapso tpe: comitiōrū dies aduētabat: Albin⁹. Aulo fratre in castris p̄ptore relict⁹: Romā discessit. Ea tēpestare Romæ seditiōib⁹ tribūitiis atrociter res publica agitabat. P. Lucili⁹. L. annius tribuni p̄lebis: resistētibus collegis. cōtinuare magistratū nitebantur: quā dissensio totius anni comitiā impediēbat. Ea mōra in spem adduct⁹ Aulus: quem pro prætorē in castris relictū supra dixim⁹: aut

IOAN.
CHRI.

q̄q̄ illud i d e f t illud oppidum i n e q̄ poterat capi
n e q̄ poterat obfideri & ſeuitia temporis & i o p
portunitate loci n a m p r o q̄a planities limofa
fecerat paludem hyemalibus aquis circa muru
ſitum i n e x t r e m o p r æ p t u m m o n t i s . S e n ſ u s e ſ t .
Aulus aggreſſus eſt oppugnare hoc oppidum .
Suthullicet inexpugnabile eſſet & propter n a m
tutam loci & propter ſeuitiam tēporis ſed hoc
fecit ut uel regem terreretur uel quia cupiebat ca
pere hoc oppidū propter theſaurus regis : q̄ i b i
erant . ¶ S e u i t i a t p i s : q a e r a t h y e m e a ſ p e r a . ¶ S e
u i t i a i d e f t a ſ p e r i t a t e . ¶ I n o p p o r t u n i t a t e : q a o p p i
d u m e r a t i n m o n t e a t i ſ ſ i m o m u r o m u n i t u m : &
circa murum aqua pluuialis paludem fecerāt i
planities limofa . ¶ N a m c i r c u m : d e c l a r a t q u a r e
d i c i t i o p p o r t u n i t a t e l o c i o p p i d i c a p i n o p ſ ſ e .
¶ S i t u m . i . p o ſ i t ſ u m . ¶ P r æ p t u m i d e f t e d i t i i & a l t i u
n a m p r æ p t u s d i c i t u r i n a l t u m e l e u a t u s . V i r g .
i . a . n e i . I n ſ e q u i t u r c a m u l o p r æ p t u s a q u a m o s .
¶ L i m o ſ a . i . c e n o ſ a : & l i m o : & c e n o : a c l u t o p l e
n a . ¶ H y e m a l i b u s a q s . i . c u m a q u i ſ q̄ a h y e m e
p l u u i t . ¶ G r a t i a i d e f t c a u ſ a . ¶ F o r m i d i n e . i . p a
u o r e m . ¶ A d d e r e t . i . i n i c i e r e t i n f e r r e t . ¶ O p p i
d i p o r i u n d i . i . c a p i e n d i o p p i d i . ¶ V i n e a s i m a c h i n a
m e n t u m b e l l i c u m . ¶ A g e r e : p a g e b a t . i . a d m o
n e b a t . ¶ A g e r e m i a c e r e . Q u i d ſ i t i a c e r e a g g e r e
c l a r i u s d e m o n ſ t r a t i n f e r i u ſ u b i ſ i c d i c i t . D e i d e
i u b e t u i n e a s a g e r e ſ u p e r i o r e a s a g g e r e m i a c e r e
& ſ u p e r a g g e r e m i m p o ſ i t i s t u r n u b u s o p u s a m i
n i ſ t r i s d e f e n d i . S i c e r g o f a c i e b a t . V i n e a s a d m u
r o s a g e b ā t : & a p p e l l a b a n t d e i n d e ſ u p e r u i n e a s
i a c i e b a n t : & f u n d e b a n t t e r r a m . i . a g e r e : & ſ u p

aggerē turres faciebant; & in his turribus pugnatōres locabāt. ¶ Quid sit uinea; qđ sit agger; declarāť ifenť. ¶ Inceptor; ad inceptū; uidelicet ad obfidionē; & oppugnationē; oppidi. ¶ Vni; ad ufum & utilitatē. ¶ Vanitate. i. amētia & ftultitia. ¶ Legat. i. Auli. Nā Aulus h; a ffe; p̄pore in caftris relitť; fittū erat legatť. ¶ Legatť dicebat; qđ uni legioni pręerat. Legio aut qđtuor milia militū continebat; poftēa ē numerus auctus fit. ¶ Subdole; fraudulentē; & doloſe. ¶ Augere; p̄ augebat. Et declarat qđo eius amentia augebat; nam lugurtha fingebat ſe timere; & p̄pterea ad eū legatos mittebat; ipſe cū exercitū ſe fugere ſimulabat. ¶ Miſſitare; p̄ miſſitabat. i. frequenter mittebat ipe. ſ. i. lugurtha. ¶ Vitabundis. i. uitatĩ ſimilimā nō uitabat; ſed uitare ſimulabat. ¶ Saluoſa. i. nem oſoſa. ¶ Trames. i. per uias occultas. ¶ Duſtare; p̄ duſtabat. ¶ Spepationis. i. per ſpem paſſiōis lugurtha callidus hęc ſpē Aulo deditut; diceret ſe cū illo paſſū; & ſœdus facere uelle; ſed uolebat; ut Aulus ſegreſ ſe in regione occultat; uſidiſta & errata ſua i hoc bello cōmiſſa; ēnt magis occulta. ¶ Populit. i. iduxit. ¶ Relicto Suthuli. i. omiſſa obſidione; & oppugnatione Suthulis. ¶ Abditas. i. remotas & occultas. ¶ Cedētē. i. retrocedētē & fugientē. ¶ Ita. i. dicebat. ¶ Calidos. i. aſtutos. ¶ Exercitū. ſ. Auli. ¶ Tētabat. i. ſolicitabat. ¶ Cēturiō; centurio dicebat; ſqđ uni centurie p̄erat. Cēturio. cētū hoies continebat; & centurie ſunt peditum; turmę uero equm. Turma triginta eqtes continebat; & ē p̄lepiſ. ¶ Tranſfugerētē; ab exercitū Romano; ad ſe. ¶ Corrūpere; p̄ corrūpebat; ut partim tranſfugerent; & alii deſererent locū; dato ſigno. Diſciplina militaris erat; ut miles in pugna locū ſemel captū; in iuſſu imperatoris nō deſereret. ¶ Signo dato. i. pugna; p̄ tubam; nam tubā canit; cū milites i pugna uadūt. ¶ Locū. ſ. pugna. ¶ Quę poſtqđ ex ſententia inſtruit. i. poſtqđ corrupte pecunia centuriones; & duces turmarum quemadmodum uolebat. ¶ In tempeſta nocte. i. media nocte; Nam ut dicit Seruius; nox tempeſta dicitur; nox media; hoc eſt nimidiu obſcuriſſima; quia caret tempore; quod ſecundū Lucretium per ſe nullū eſt; niſi ex actibus itelligat; mediū autem noctis tēpus caret actū; ergo tempeſta; nox inactuoſa; hoc eſt ſine actū; per quē dignoſciť tēpus; in tempeſta nox; i. deſť ſine tēpeſtate; hoc eſt ſine tēpore; nam tempeſtas ſignificat tempuſno; uero ſine tpe; ideo dicitur; quia eſt ſine actū; quo tempus dignoſcitur. ¶ Multitudine. i. cū multitudine.

IOAN.
CHRI.

Circuuenit. **L**ugurtha. i. circūdat. **P**erculsi. i. perterriti. **P**ericulū anceps. s. erat. i. duplex: nam periculum erat siue manerēt: siue fugerent: & hoc sequentia declarat. **C**ohors una ligurū. Ligures & Thracēs auxilia miserāt ad hoc bellū po. Ro. ergo ex Ligurib⁹ una cohors: & ex Thracib⁹ duæ turmæ equū cū paucis militibus gregariis ad lugurthā transfugerunt. **G**regariis militibus. Milites gregarii dicti sunt: quasi ex grege: hoc est ex multitudinē: & sunt milites uiliiores. **E**t centurio: ordo est. **E**t Centurio primi uexilli tertie legionis dedit locū introeundi hostibus per munitionē: quā acceperat uti defenderet. i. Centurio primi uexilli tertie legionis corruptus: locum hostibus dedit: ut in castra Romana introiret per munitionem: quam defendendam acceperat. In exercitu multæ legiones erant in legione multæ centuriæ. **P**rimipilus dicebatur: qui nō solum aquilæ præerat: uerū & quattuor centurias: hoc ē q̄ dūngentos milites in prima acie gubernabat. Dicitur autē centurio primipili: & centurio primipili: hoc est centurio primi uexilli: uidelicet aquilæ: quæ est primum signum ac uexillum: unaq̄q; legio habet unū centurionē primipili. **E**aq; i. per eam partem. **N**ostris. i. Romanis. Vide q̄ facile uicti sunt Romāi. Cum Numidæ hostes castra Romana irrupissent: subito Romani alii fugientes: alii arma abiicientes in collem: quēdam montis proximū ascenderūt. **P**lariq; ac si diceret: Romani collem occupauerunt: alii fugiendo: alii non fugiendo: sed pugnado paulatim cedētes. **N**ox atq; præda castrorū: hoc dicitur: quia res fuerunt: quæ hostes impediunt: ne funditus Romanos deleant. s. nox & præda castrorum. Nam nox obscura prohibebat: ne hostes Romanos insequerentur: & dum hostes occupati sunt in diripiendis castris Romanorum: interea in locum tutum Romani fugierunt. In legione decem cohortes sunt: sed prima cohors reliquas: & numero militum: & dignitate præcedit: hæc enim suscipit aquilam: quod primū & precipuū signum est in exercitu: hæc hēt imagines imperatorū: habet milites mille centū: quos equites. c. xxxii. reliquæ eiusdem numeri sunt: singulæ enim habent pedites quingentos: quingenta equites. lxx. prima cohors caput est totius legionis: ista hæc cū pugnandū est: prima acies incipit ordinari. **Q**uominus. i. ut non.

Victoria uterentur. **V**ictoria uti est hostē funditus delerent: ut reliquæ fracti exercitus i unū aliquem locum colligi non possint: uiresq; resu mere: nam sæpe euenire solet: ut acies p̄lio fusæ atq; fugatæ: in tutum aliquem locū se recipiāt: & breui tempore in pristinum robur reparētur. **T**æti. ordo ē. **L**ugurtha tñ dicebat se memorē regē hūanarū: eē missurū: oēs incolēs sub iugū: tæti tenet ipm cū exercitu clausū fame: & ferro. Cū Aulus & Lugurtha i colloquū uenissent. **L**ugurtha sic dixit. **O** Aule: scio res hūanas instabiles eē: ut quis hodie uictor sim: tñ cras uinci possim: & præeratq; is tñ cū exercitu fame & ferro clausum obfide: tñ si mecū fœd⁹ facere uis: nō recubabat: uē oēs milites Romanos sub iugū mit tã: atq; ita i columes abire pmit tã. Aulus cōditionē ignominiosam metu mortis nō recusauit: itaq; oēs exet cius sub iugū missus est. Sic autē milites sub iugū mittebantur: tradit Lilius. **H**astæ duæ terræ affixæ in altum erigebantur: tertia et transuerso ducebatur: ita milites subire cogebantur: quæ eos uictos significabat. **P**raterea: hoc etiā **L**ugurtha in cōditōibus fœderis uolebat: ut Romāi decē dieb⁹ spacio e Numidia discederent. **Q**uæ q̄q; ordo est: tñ pax cōuenit. s. ita sicuti liberat regi: quia nutabant metu mortis: q̄q; q̄ id est illa erat grauior & plena flagitii. **M**ortis metu: nā in colle: quē occupauerant clausi a **L**ugurtha obfidebantur: nec inde discedere poterāt: quin in Numidas inciderent. **C**onuenit. i. composita est. **M**etus atq; mœror: Romani ciues: & timebant: & dolebant. **E**t declarat utriq; **P**ro gloria impii nam gloria imperii Romani in tã turpi fœdere maculata: & uiolata esse uidebat. **D**edecore poti⁹: uidelicet p̄mittēdo: ut exercitus sub iugū mitteret: nam euentum pugnæ potius experiri debuit: q̄ tantam ignominiam subire.

Circuuenit. **M**ilites Romani **perculsi** insolito metu arma capere: alii sese abdere: pars terribis confirmare: trepidare: omnib⁹ locis uis magna hostiū: cœlum nocte: atq; nubibus obscuratum: periculū anceps. **P**ostremo fugere: ac manere tutius foret: in incerto: sed ex eo numero: quos paulo ante corruptos diximus: cohors una **ligurū** cum duabus turmis **Thracū**: & paucis gregariis militibus transire ad regem: & **Primipilus** tertie legionis p̄ munitionem: quā: uti defenderet: acceperat: locū hostibus introeūdi dedit. **E**a numidæ cuncti irrupere. **E**x nostris fœda fuga: plariq; abiectis armis: p̄ximū collem occupauerant: nox atq; p̄da castrorū hostes: quomin⁹ uictoria uerē: remorata sūt. **D**einde **Lugurtha** postero die cū **Aulo** in colloquūba facit: tæti si ipm cū exercitu fame ferroq; clausum teneat: tñ dicit se memorē humanarū regū: si secum fœdus faceret: incolumes oēs sub iugū missurū: p̄terea uti decē diebus Numidia decederent. **Q**uæ q̄q; grauior & flagitii plena erant: tñ quā mortis metu nutabāt: sicuti regi liberat: pax cōuenit. **S**ed ubi Romæ comperta sunt. metus atq; mœror ciuitatem inuaserat. pars dolere pro gloria imperii. pars insolito bellicarum rerum timore liberati. **Aulo** omnes infesti. ac maxime: qui bello p̄clari sæpe fuerāt. q̄ armat⁹ dedecore poti⁹ q̄ manu salutē q̄siuerat. **O**bea cōsul **Albin⁹** ex delicto fr̄is sui. de hinc inuidiā. ac piculū p̄mescens.

Senatū defendere consulebatur ut senatus fœdus p̄baret an rescinderet & irritaret. ¶ Supplementū scribere. i. scribebat milites: quos in supplementū mitteret eorū q̄ amissi erāt i p̄lio. ¶ Auxilia: milites q̄ a sociis adiūmēto mittebant: auxilia uocabant. ¶ Accersere: p̄ accersēbat. i. uocabat. ¶ Suo. sin iussu. i. senat⁹ decreuit: Aulū nō potuisse fœdus facere cū Iugurthā sine suo p̄cepto: & sine p̄cepto po. Ro. Ecce decreto Senatus rescinditur fœdus factū cū Iugurthā. ¶ Impeditus a tribunis. Ecce quanta erat auctoritas tribunorū plēbis. Consul copias parauerat: q̄s secū in Aphricā duceret: & tribuni eū ne hoc faceret: phibuerūt. ¶ Nā oīs exercitus. Dicitur q̄ cōsul in Aphr cā p̄fectus: q̄ totus exercitus hyemabat in puincia: qui erat deductus ex Numidia. ¶ Vti cōuenerat. i. sicuti patū fuerat iter Aulū & Iugurthā: sic enī inuicem cōuenerāt: ut Romani spatio decē dieꝝ ex Numidia discederēt. ¶ In puincia. i. in eā ptē Aphricā: quā tenebāt Romani q̄ more Romano dicebatur puincia: ut supra diximus. ¶ Postq̄ euentū est: ordo est Albinus cōsul: ex copia rerū statuit. Mos dicendi apud Salu. est: ex copia rerū consiliū capit: ex copia rerū cōsul trahit: ex copia rerū statuit. i. ex opportunitate: & occasiōe: quā hēbathoc cōsiliū capit: & hoc decernit: uidelicet nihil sibi agēdū eē statuit nihil sibi agendū. i. esse: cognitis militibus: quos Auli corruerat licentia: atq̄ lasciuia: soluto ip̄erio p̄ter fugā: q̄q̄ animus ardebat p̄seq̄ Iugurthā: & mederi fratrem inuidia. i. postq̄ uenit Albin⁹ cōsul in Aphricā cupiebat p̄seq̄ Iugurthā: ut cladē uitio fratris acceptā si posset aliquo mō releuaret. Sed postq̄ cognouit totū exercitū licetia & lasciuia corruptum: nihil tentare uoluit. ¶ Mederi frater nā inuidia. i. fraternā inuidia releuare: nā Aulus ab oībus odio hēbat. ¶ Præter fugā. i. post fugā. ¶ Solutio ip̄erio. i. impio fracto & enututo: q̄ milites faciebāt q̄cqd̄ uolebāt. ¶ Licentia: q̄ milites licetē faciebāt q̄cqd̄ uolebāt neglecta militari disciplina. ¶ Interim Romæ. Trāsit ad aliā rē. Dicit enī Caiū Manliū Tribunū plēbis rogationē ad populū p̄mulgasse: ut inq̄silio fieret de his: quorū cōsilio Iugurthā Senatus decreta neglexisset: & qui ab eo pecunias acceperant in legationibus: uel impiis: & q̄ elephātas ac pfugas tradidissent: & qui de pace: uel de bello padiones cū eo fecissent. ¶ Rogationē ad populū p̄mulgat. i. petitionē uel legē populo proponit: q̄ petitiō continebat ea: quæ sequunt. Is q̄ populū uocat: & petit ab eo: ut aliqd̄ iubeat aut uetēdiciat ad populū ferret: siue ad populū p̄mulgaret: siue populū rogare. Exēpli gratia. C. Mālius populū conuocatū ita interrogat: uultis: iubeatis ne Quiritēs: ut q̄rat in eos: quorū cōsilio Iugurthā Senatus decreta contempsit. Cum hanc rem ad populū promulgasset. i. cū hanc rem populo proposuisset: qui eā rem probabant: suadebant populo Romanorū: ut rogatiōem suffragiis aut auxiliis confirmaret: qui autem improabant: dissuadebant. Cum res in utraq̄ partem disputata esset & discussa: populus: qui ex trigintaquinq̄ tribus constabat: mittebatur in suffragiū. Cum decem & octo tribus. i. plūs q̄ dimidia pars populi rogationē probasset suffragiis: lex: siue rogatio perlata dicebat. Promulgare autē dicitur quasi p̄mulgare. i. ad uulgū ferre: hoc est populo proponere. ¶ Aut in legationibus: ex hoc legati notabantur: qui missi sunt ut regnum Numidiæ inter Iugurthā & Adherbalē diuiderēt: quorū pars maior a Iugurthā pecuniā acceperat suū p̄uifum est. ¶ Aut impiis: p̄ hoc cōsul Bestia notabat. ¶ Elephantes & pfugas: hoc uisum est sup̄ius. Nā q̄ in castris relictī sunt elephantes & transfugas tradiderūt. ¶ Padiōes fecissent: hoc Bestia consul & Aulus frater Albinī consulis notabantur. ¶ Huic rogationi: ordo est. Partim homines cōscii sibi: alii metuētes pecunias ex inuidia: partim parabant occulte impediētia huic rogationi per homines latini nominis: & per socios Italicos: quoniam aperte resistere non poterant: quin faterētur illas & alia talia placere sibi: hoc dicit illi qui erāt in delictis: hanc rogationē Manlii impedire conabantur p̄ hoīes Latinos & Italicos: qui erāt ciues Romani: sed tamen nihil facere potuerūt. Nā rogatio perlata est & iussa. ¶ Alii ex inuidia partiū pericula metuētes. Multi nobiles erant: q̄ timebant p̄pter inuidiam partiū: q̄ intelligebāt piculū sibi imminere si plēbis in hac rogatiōe uictoriā obtinisset: nam factio nobiliū p̄ hanc rogationem uires amittebat. Econtra factio plēbis uires & aīos augebat: si cuti ipse Salu. infra ostendit. ¶ Quoniam aperte resistere non poterant: occulte resistebāt huic rogationi p̄ alios: q̄a p̄ se aperte resistere nō poterant: quoniam suū delictū faterent. ¶ Illa & alia talia. i. acceperant pecunias a rege: & ip̄m regē inuissē & c. fecisse: quæ in rogatione p̄mulgata cōtinebant.

IOAN.
CHRI.

IOAN.
CARL.

¶ Homines latini nois. i. p. hoīes latinos: qbus ciuitas Ro. data erat. i. q. ciues Rōani facti erāt. ¶ Sed plēbs. Sed est incredibile memoratu qm̄ fuerat intenta plēbs: & q̄ta ui iussent rogationē: magis odio nobilitatis: cū illa mala parabant: q̄ cura reip. tanta libido erat i partibus: sensus pater. ¶ Incredibile memoratu. i. dictu incredibile: q̄ si dicere nō crederet. Suffragiū pprie dī uoti & uolūtas uniuscuiusq; q̄ p̄rio uoti deinde per. L. Cassiū legali lege p tabellā ondebatur: ita ut uolūtas cuiusq; p̄dāt: p̄lona occultaret. ¶ Rogationē iussit. i. rogationē suffragiis approbauerit. Nā eā rogationē se acceptare: & approbare suffragiis ondit. Nā plēbs dicebat iussisse: id qd suffragiis approbat. ¶ Igit̄ ceteris metu pculsis. Cū (inqt) cetera nobilitas p̄trita eēt ob legē Mālii: Scāu. inter ceteros nobiles potēs: p̄ter hui⁹ terroris & periculi imminētis excessit. Nā cū tres inq̄sitores cōtinerent in lege: fecit & obtinuit: ut ipse unus esset ex his: qui inq̄sitionē faciebant. Atq; ita cū de ipso inq̄sito facienda essetq; pecuniā acceperat a Iugurthā: per potentiā suā fecerat: ut ipse de aliis inq̄sitionē faceret. ¶ Igit̄ ceteris metu perculsis. i. ceteris nobilibus metu p̄terterritis. ¶ Inter lātitiā plēbis: nam plēbs lātabat: q̄a ui debet fore: ut multi nobiles damnarent. ¶ Tres qōnes: prima quæstio erat de his: quoz consilio Iugurthā Senatus decreta cōtēpserat: & q̄ pecuniā ab eo accepit. Secundā erat de his: q̄ p̄tiones de p̄ciatū bello cū hostibus fecissent. ¶ In eo numero. i. numero q̄sitorū: obtinuerat: ut ex tribus q̄sitoribus unus eēt: nā opus erat: ut singuli q̄sitores singulis inq̄sitiōibus p̄essent. Nā quæstiones dicunt: q̄ de criminibus suspectis inq̄sitionē faciunt. ¶ Sed q̄stione exercitata. ordo est: ut tēpestat: sic insolentia cæperat plēbē ex secūdis rebus: ut pro sicut ipsa insolentia sæpe cæperat nobilitatē: excitata qōne: aspere & uiolenter ex rumore & ex libidine plēbis. Postq̄ (inquit) inq̄sito exercitata ē: sicut plēbs cupiebat ipsa plēbs sup̄bire cœpit: ex hoc quēadmodū sæpe nobilitas sup̄bire consueuerat. ¶ Aspere & uiolenter: quia multi nobiles dānati sunt: inter quos. L. Opimus: q̄ princeps legationis fuit qm̄ decem legati missi sunt: ut regnū Numidiæ diuiderent inter Iugurthā & Adherbalē. ¶ Ex rumore & ex libidine plēbis. i. quēadmodū dicebat & cupiebat plēbs. ¶ Ex rumore. i. secundū rumorē & famā plēbis: quia inq̄sitiō facta est: de his hominibus: de quibus plēbs dicebat esse faciendā. ¶ Ex secundis. i. p̄peris rebus: quia inq̄sitiōes fiebat: quēadmodū ipsa plēbs uolebat. ¶ Ceterū mos. Salu. capta oportunitate: dicitur de partes & factiones Romæ originē habuerint. ¶ Partium popularium & senatus factionū. Tota ciuitas in duas partes & duas factiones diuisa erat. Vna pars siue factio erat senatus & nobilium. Altera pars erat plēbis. Sed factio senatus magis unita erat & coniuncta: factio plēbis magis dispersa. Sed ubi tota plēbs in unum conspirabat propter multitudinem superior erat: p̄sertim si dūces factionis potentē aliquē inuenissent: ut Caium Mariū & Caium Cæsare. ¶ Ocio. i. p̄pter pacē. Nam diuturna pax: & quies a tumultu bellorum uires: & animos enervauerāt: & in superbiā erexerāt. ¶ Prima. i. p̄cipua: & meliora. Nam homines existimant diuitias esse ceteris rebus meliores. ¶ Nā ante Carthaginē. Ostendit nocuisse Romanis delere Carthaginem: quia donec Carthago in imperio fuit semper in bello Romanos tenuit occupatos: ita ut nec lasciuire nec superbiere possent. Sed deleta & extincta Carthagine: cum impiū Romanū creuisset in immensum: & rex oīum affluentia diuturnitas pacis: atq; ocii peperisset: lasciuire animi cœperūt: & i superbiā extollat: ita dominandi libido paulatim incescit. Ante Carthaginē deletā. Cū in senatu ageretur: an delenda esset Carthago. Sententias dixerunt. M. C. Censorinus: & P. Scipio Naffica. Cato celebrat delendam esse Carthaginem: ut metu perpetuo belli Roma liberaretur: contra. P. Scipio Naffica censebat Carthaginem non esse delendam: ne metu belli sublato ignauia topefcerent animi: & uires ocio ac lasciuia corrumpētur: quod postea factum est: ut Salu. hic docet. ¶ Sed ubi ordo ē. Sed lasciuia atq; supbia incesceret dico lasciuia: & superbiā: appositue ea quæ secundæ res amant. ¶ Vbi: pro postq̄ illa formido discessit metibus. Sensus pater. ¶ Illa formido. i. Carthaginis. i. postq̄ Carthago deleta est: & metus bellis supra diximus quemadmodum. P. Scipio Aphricanus minor Carthaginem captam funditus deleuerit: ex quo Aphricanus cognominatus est. ¶ Ea quæ secundæ res amant. Nā ex affluentia rex: lasciuia & superbiā generantur.

per homines nominis latini: & sociis italicis impedimenta parabat: sed plēbs incredibile memoratu est: quantū intenta fuerit: quantaq; ui rogationē iussit: & decreuerit: & uoluerit: magis odio nobilitatis: cui illa mala parantur: q̄ cura reipublicæ: tanta libido in partibus erat. Igit̄ ceteris perculsis metu. M. Scaurum: quem legatū Bestiæ suæ memorauimus: inter lātitiā plēbis: & suorum fugam: trepidā etiā tum ciuitatis: quum & Manlii rogationes tres quæstiones rogarent: effecerat: ut ipse in eo nūero crearet. Sed qōne exercitata aspere uiolenterq; ex rumore & libidine plēbis: ut sæpe nobilitatē: sic ea tēpestate plēbē ex secūdis rebus insolentia cepit. Ceterū mos p̄tū populariū: & senatus factionū: ac deinde oīum malay artū paucis ante annis Romæ ortus est: ocio atq; abundantia ear; rex: q̄ priā mortales dūctina an Carthaginē deletā. P. R. & S. R. placide modesteq; iter se. R. P. tractabāt: neq; gl̄ie certam; neq; dñatōis iter ciues erat: met⁹ hostis i boīs artib⁹ ciuita tēretinebat. Sed ubi illa formido a mētib⁹ discessit. i. ea: quæ res secūda amāt: lasciuia atq; supbia

Incessere. i. inuasere intrauere inuicta: & introducta sunt. ¶ Itaq; ordo ita oculum quod optabant in aduer-
sis rebus sit acerbius & asperius postq; adepti sunt. sicut oculi. Optabant pacē qm in bello erāt. Et postq; adepti
sunt pacē eo aspiciunt bello. ¶ Cœperit plebs ē. Nobilitas inq; cœpit cōuerrere dignitatē in dñationē q
non satis hēbat: q; administrationē reip. & puiciā: possidebant sed p̄s dñi uolebant ex altera pte plēbs
libertatē suā in libidinē cōuerrere cœpit: q; nō solū senatui & nobilitati subiecta ēē uolebat: sed leges fere-
bat & inebantq; nobilitatis potentia extingueret: sicuti fuit lex supior de qñibz exercēdisq; lege nobili-
tas perculsa est. ¶ Abstracta. i. distracta: i. diuisa
sunt. ¶ Respu. bonū cōmune: & bonū publicū.
Dum unusquisq; rem suam curat respu. negle-
cta est: & dilacerata est. Dum unusquisq; bonū
priuatū curat: bonū publicū cōtēnit. ¶ No-
bilitas magis factiōe pollebat. i. factio nobilita-
tis potentior erat: quia magis erant uniti & con-
iuncti: plēbs uero dispersa erat. ¶ Soluta. i. disti-
cta: quia pauperes ciues q̄bant quotidiē: qñ
uictum sibi pararent: non quomodo diuitibus
& nobilitati resisterent. Et ideo potentia plēbs
minor erat: quia non erant uniti & coniuncti: si-
cuti nobiles. ¶ Imperatores. i. duces exercitū.
¶ Parentes: aut parui liberi militū: probat quod
superius dixit: uidelicet: quomodo nobilitas di-
gnitatem in dominationem uerrere cœperit.
Ecce totius reip. administrationem tenebāt: &
tñ postea p̄s & liberos pauperū ciuium: qui so-
ris bella gerebant de agris suis pellebant: si for-
te eis uicini erant. ¶ Sedibus: uidelicet de agris:
hoc etiā supra docuimus: factū ēē: qñ Tyberius
Gracchus legē agrariā tulit. Nā diuites q; potē-
tes augebant pensiones: & ita de agris publicis
pauperes ciues excludabant. ¶ Ita cum potētia
ordo esset: avaritia cum potentia inuadere pro-
inuadebat: & polluebat: & uastabat omnia sine
modo: & sine modestia: & nihil pensi habere p-
habebat: & nihil sancti: quoad prœcipituit se-
metipsum. Nobiles romani potentes erant & auari: & p̄pterea p̄sas ac nefas oīa aggrediebantur: atq; oīa
uiolabant. Nam q; potentes erāt oīa aggrediebant: quia auari erāt: oīa uiolabāt: & oīa p̄ pecuniā faciebāt.
¶ Polluere pro polluebat: hoc est uiolabat oīa p̄ avaritiā: sicuti senatores Romani pecuniā corrupti iustitiā
& fidem uiolauerunt: Iugurthā p̄ tantis sceleribus impunitū relinquētes: & quēadmodū legati per auari-
tiam fidē uiolauerunt: qui accepta pecunia meliōrē partē regni Iugurthæ assignauerunt. ¶ Nihil pensi hē. i.
nihil cōsiderabant. Et hoc refert ad id qd̄ dixit: inuadere: q; temere & sine ulla cōsideratiōe ea aggrediebā-
tūq; uel erant illicita: uel suis uiribus maiora. ¶ Neq; sancti hē. i. & nihil sancti hēbāt: hoc refert ad id qd̄
dixit polluere. ¶ Nihil sanctū hē est oīa sancta uiolant: nam id dicis sanctū: qd̄ uiolari nefas est: ut fides: pie-
tas: iustitia: religio: hęc oīa: & his similia sancta dicunt: q; ea pollui & uiolari nō licet. Sed nobiles Romāi
nihil sancti hēbant: q; oīa uiolabāt: quæ uiolari nō licet: nā fidem & iustitiā pro pecunia uiolabant: ut ante
dixit. ¶ Nihil pensi. i. nihil pensum hēbant: quia nihil quod facerent pensabant. i. librabant: & ponderabāt:
& examinabant: sed temere & inconsulte quicquid appetebant aggrediebant: & inuadebant potentia suā
confisi. ¶ Præcipitauit. i. euerit & deiecit: nā potentia Romanorū rātopere creauit: sua magnitudine rue-
ret. Nam arma ab hostibus in seipos uerterūt: donec bellis ciuilibus Roma funditus euerla esset. ¶ Nā ubi
primum postq; (inquit) ex nobilibus aliqui reperti sunt: q; iustitiā potentia cōtēnerent: & uerā gloriā q̄res-
rent: tunc primū bellū & discordia ciuilibis oriri cœpit: iniusta potentia erat nobilitati: qui ea faciebant: q̄ supra
dixit: uidelicet: qui totius reip. administrationē hē uolebant: & in superiōrē plēbē seruire oppressam te-
nebant: uera gloria erat dare operā: ut plēbs quæ pro repu. semper bella gerebat: non opprimeretur a nobi-
litate: sed libertatē suā inuolatā haberet. Postquam igitur inuenti sunt aliqui ex nobilibus: qui spreta iniu-
sta potentia: hanc ueram gloriā quærerēt: ut nobilitas dominari cupit: plēbs autē dominationē pati non
uult: necesse fuit ad arma uenire. ¶ Nam ubi ordo est: nam ciuitas cœpit moueri: & dissensio ciuilibis cœpit
oriri: qñ p̄mixtio terræ. ¶ Vbi primū. i. cō primū reperti sunt. s. aliq; ex nobilitate: q; anpōnerēt uerā gloriā.
¶ Iniusta potētia. Mirū uidet hoc qd̄ dicimus diligētius cōsideres. Nā mirū uidet: q; bellū ciuile sit: q; ex
nobilibz inuenti sūt: q; uerā gloriā iniusta potētia anpōnerēt: imo ex hoc uidet potius concordia nutriti po-
tuisse. Sed iā exposui hanc sententiam: quæ exemplo Gracchorum clarius intelligitur. Nam Gracchi uero
dum ueram gloriā quærunt: plēbi libertatem & iura sua restituēdo: discordiam ciuile in urbe cōcitāt.

Quasi permixtio terrarū. Quasi pulvis: sic ciuitas turbata cœpit: & fuscitari ciuiliſ discordia: quæ admodum pulvis turbari & fuscitari ſolet turbis ueti cōmotus. ¶ Nā poſtq̃ probat exēplo Gracchoꝝ hoc uerū eē: qđ dixit: uidelicet ciuile discordiā exoriri cœpiſſe idū inuenti ſunt ex nobilibꝫ: q̃ uerā gloriā iniuſta potentia aſſonere: ſicuti Gracchi feciſſe p̃bant: ordo eſt. Nā nobilitas noxia atq; percuſa eo. i. iō inerat obuiā actio. nibus Gracchoꝝ. ¶ Modo. i. aliqñ p̃ ſocios ac nomē latinū interdū p̃ eq̃tes romanos: quos ſpes ſocietatis dimouerat a plābe: poſtq̃ Tiberiꝫ & Caius Gracchus: maiores quoꝝ addiderāt multū reipu. bello punico. ¶ Atq; aliis. ſ. bellis. ¶ Cœpe p̃ cœperūt uēdica re plābe in liberatē: & patefacere ſcelera pauco rum. Quoꝝ maiores punico bello atq; aliis mul tum reip. addiderāt. Gracchi multa plāra faci nora bello geſſerūt: & in bello punico: & i aliis. Nā Sēpronius Gracchus cōſul & collega. P. Cor nelii Scipiōis p̃is Scipiōis Africani maioris ad inſidias miſſus cōtra Carthaginiēſes bello naua li ſceliciter dimicauit: ſep̃t nauibus captis: cæte ris in fugā uerſiſi dē apud Placētiā cōtra Hāni balē ſceliciter pugnaui: pulſo hoſte i caſtris. Ti berius aut Gracchꝫ Hanonē ducē Penorꝝ cum exercitu ſudit apud Luceriā rex quo plio minus duo milia hojū cū ipſo dūce fugerunt. Itē. P. Sēpronius cōſul in agro ctotonēſi cū Hāniba le cōſixit: uſulo fugatoꝝ exercitu. q̃tuor milia hoſtiū occidi: paulominꝫ trecētos cœpit unde cim ſigna militaria capta ſunt. Ex his pater quō maiores Tiberii & C. Gracchoꝝ multū reipu. addiderunt. Deniq; Tiberius Gracchus p̃ eoꝝ bis cōſul fuit: ac bis triūphauit. ¶ Vindicare. i. trahere. Ecce quō Tiberius & C. Gracchus uerā gloriā iniuſta potētiā anteponebāt: quia ipſi nō cupiebāt dominari ſi cuti cæteri nobiles ſed ipſam plābe ſeruitute oppreſſam in priſtinā libertatē reuocare cupiebāt: & dū hoc fa ciunt: discordia & bellū ciuile cœpit. ¶ Scelera patefacere. Nā oſtendebāt quæ admodum nobiles oīa ad ſe traherēt: ranū expulſerūt: paupes de agris ſuis pellerent: regna & puincias uēderent: & cætera ſcelera his ſi milia perpetrarēt. ¶ Bo. i. iō p̃pter id. ¶ Percuſa. i. p̃terita. Nā ipſa nobilitas timebat: quia ſciebat ſe eſſe in his delictis: q̃ Gracchi patefaciebāt. ¶ Modo per ſocios: ac nomen latinū: populi latinorꝝ ſocii uetuliſſime erant populi Romani: qui tandē in communione ciuitatis Romanæ accepti ſunt: hoc eſt ciues Romani fa cti: ſunt ita ut & ipſi haberent ſuffragia. Dicit ergo nobilitatem & ſenatum reſtituiſſe actionibus Gracchoꝝ per latinos: quia latini adhærebant ſenatui potius q̃ plābi: aliquando ſenatus reſiſtebat actionibus Graccho rum per equites Romanos: quia ſimiliter equaſter ordo adhærebat potius ſenatui q̃ plābi: licet ſæpe a ſenatu alienatus ſit: & ſe cum plābe coniunxerit. Ordo iſte eſt. Nam inter ſenatum & plābe mediꝫ erat or do equaſter: diuitiis maxime præpotens. ¶ Quos ſpes ſocietatis a plābe dimouerat: ſenatus: ut ordinem equaſtrem alienaret a plābe: & cum ſibi conciliaret: atq; etiam coniungeret: dabat ei ſpem ſocietatis: & propter hanc ſpem equaſter ordo a plābe diſceſſerat & ſenatui adhærebat. ¶ Spes ſocietatis: & quia equi tes ſperabant ſe ſocios fore ſenatus in adminiſtratione totius reipublicæ. Nam ſenatus totam reipublicā in ſua potestate habebat: ut ſupra uiſum eſt. ¶ Gracchoꝝ actionibus: quibus actionibus libertatem: & iura ſua plābi reſtituere conabantur: ut ſupra uiſum eſt. ¶ Eadem ingredientem: i. eſt eadem molientem & cō nantem: quæ ipſe Tiberius conatus fuerat: uidelicet ferentem leges agrarias. ¶ Triumuiꝫ coloniis dedu cendis. Quando agri publici ex hoſtibus capti pauperibus ciuibꝫ Romanis diuidendi erant: tres uiri crea bantur a populo: qui eos agros diuiderent. Et hi triumuiꝫ dicebantur: quemadmodum quādo Tiberius Gracchus legem tulit agraria: mitres uiri electi ſunt ad agros diuidendos: uidelicet ipſe Tiberius Appius Claudius focer eius: & C. Gracchus frater eius. Vnuiquique eorum triumuiꝫ dicebatur. Nunc ergo dicit C. Gracchum triumuiꝫ deducendis coloniis cum Fulio Flacho interfectum fuiſſe: quia. C. Gracchus Fuluius Flachus triumuiꝫ iuerant ad deducendas Colonias Tarentum atq; Capuam: & ad agros diuidē dos. Nam. C. Gracchus Tribunus plābis legem tulerat: ut Colonias mitterentur Tarentum atq; Capuam: Colonia dicebatur multitudine ciuium romanorum miſſa ad aliam ciuitatem: in qua agri publici per triū uiros ei diuidebantur: & aſſignabantur: ergo deducere Colonias eſt de ciuitate romana ciues tollere: & in aliam ciuitatem ducere: in qua eis agri publici diuiduntur & aſſignantur. Quemadmodum autē. C. Grac chus & Fuluius Flachus interfecti ſint a nobilitate ſupra diximus. ¶ Et ſane Gracchis. Saluſtius iudicium ſuum de morte Gracchorum oſtendit. Dicit enim eos immoderatum animum habuiſſe: dum iura ſua plābi reſtituere conarentur. Nam licet a p̃cipio Gracchi ægregio animo ducti ſint: ut plābis iura & libertatem contra nobilitatem tuerentur: tamen poſtea ad iniuſtitiam deſcenderūt: dum uincere & obtinere cō nantur quod ſemel intenderant: quæ admodū Tiberius Gracchus fecit: qui ſine exemplo Oſtatio Colle gæ ſuo magiſtratū abrogauit: hoc enim nimis ſuperbum & intolerandum uiſum eſt omnibus. ¶ Cupidine uictoriæ: i. eſt cupiditate uincendi: uidelicet idū cupiunt uincere & obtinere idū quod ſemel excogitauerāt.

quasi pmixtio terrarū oriri. Nā poſtq̃ Tiberius & C. Gracchus: quoꝝ maiores in punico bello: atq; aliis multū Reipub. addiderāt: uēdicare plābem in libertatem: & paucoꝝ ſcelera patefacere cœpe re: nobilitas noxia atq; eo percuſa: modo per ſo cios ac nomen latinū: interdum per eq̃tes Ro. quos ſpes ſocietatis a plābe dimouerat Graccho rum actiōibus obuiā inerat: & primo Tiberiꝫ: deinde paucos poſt annos ingredientem eadē. C. Tribunū: alterū triūuiꝫ in deducēdis colōiis cū M. Fuluiō Flacco ferro necauerat: & ſane Grac chis cupidie uictoriæ nō ſatis moderatꝫ aius fuit:

¶ Sed bono iordo ē. ¶ Sed ē satū uinci bono. s. more q̄ uicere iniuriā malo more. Hec ē apostolica snia atq̄ IOAN. CHRI. quina dicit. n. quis Gracchi imoderatū aiūm hēretū meli⁹ erat ut nobilitas eos uincere pmitteret q̄ ut eos interficeret: & exēplū malū itroderet. ¶ Sed bo. snia gñalis qd̄ est: sed adpositū accōmodata. ¶ Satiū. i. meli⁹. ¶ Malo mo. i. malo exēplo nobilitas uicit iniuriā Gracchog: sed malo exēplo uicit q̄ eol⁹ interfecit: & in ip̄a uictoria nimia crudelitate exercuit. Et iō meli⁹ ēēt uici: q̄ sic uicere. ¶ Igit. ordo est. ¶ Igit nobi. uia est uictoria ex sua libidine extitit multos mortales ferro aut fuga. ¶ Euiq. in q̄ Gracchos uicit & interfecit. ¶ Ex libidine sua. Inter uolūtate & libidine hoc ierest scdm Ciceronē in. iiii. Tusculanay: uolūtas est q̄ qd̄ cū rōne desiderat: quē aut rōne aduersa iei tata ē: ea libido est uel cupiditas effrenata. Ergo desiderū i bono uolūtas dīdēdēnū i malo libido uocat. ¶ Multos mor. fer. aut fuga extitit. i. multos interfecit & multos exilio multauit. ¶ Plus tū. q̄ po. si. addi. ¶ Ex ea uicto. nobili. f. ut plus timeret i posteq: nō ut plus posset. ¶ Quē res: uidelicet imoderate uti uictoria: & ip̄a crudelitate exerce: sicuti nobilitas fecit. ¶ Magnas ciuitates pessūdedit. i. euerit: & deleuit. i. Athēnā florētissima ciuitas euerfa ē. ¶ Maturius. i. citius. Si uellē loq̄ de pib⁹ ciuitatis: put res postulatam magna res est: ut citius tempus de futurum sit q̄ res. ¶ Redēdēdē reuertor.

Sed bono uinci satius est: q̄ malo more iniuriā uincere. Igit ea uictoria nobilitas ex libidine sua usa: multos mortales ferro: aut fuga extinxit. Plus q̄ in reliquū sibi timoris: quā potentia addidit. Quā res plerūq̄ magnas ciuitates pessūdedit: dum alteri alteros uincere quouis modo: & uictos acerbius ulci ci uolunt. Sed de studiis partiū: omnibusque ciuitatis moribus sigillatim: aut p̄ magnitudine parū differere tēpus: quā res maturius me defereret. Q uāobrem ad inceptū redeo.

Post Aulū scēdus: exercitusq̄ nostri fugam scēdā. Q. Metell⁹ & M. sylan⁹ Cons. designati prouincias iter se parauerant: Metelloq̄ Numidia obuenerat: acri uiros: & quāquā aduerso populi partibus: fama tamen aequabili & inuoluta: is ubi primum magistratū ingressus est: alia oīa sibi cū collega ratus. ad bellū: quod gesturus erat: animū intendit. Igitur diffidens ueteri exercitui milites eligere: scribere: præsidia undiq̄ accersere: arma: tela: equos & cetera in lra milia parare. Ad hoc cōmeatum assatim deniq̄ oīa: quā in bello uario: & multarū reg. egēū ului ēē solēt: ceterq̄ ad ea patrāda senatus auctoritate socii: nomēq̄ latinū: & rges ultro auxilia mittere. Postreō oīs ciuitas sūmo studio nitebat

PActa digressionē postq̄ descripsit mores & ptes ciuitatis: nūc reuertit ad id qd̄ omiserat: ut oñdat qd̄ factū sit. Romani fusi sūt a lugurtha: & postq̄ Aulus uictus scēdus cū lugurtha fecit. ¶ Quāq̄ aduerso. i. cōtrarius & inimicus: licet aduersus eēt plabi pp factionē tñ famā itegrā & icorruptam hēbat. ¶ Fama tñ aq̄bili: quā nihil de seipō prauū & iniquum dicebat. ¶ Magistratū igres. est. i. ubi magistratū iniit. ¶ Cōsules: & alii magistrat⁹ aliquot mensibus añ declarabant: de iude calēdis iāuariis magistratū inibāt. i. magistratū Rōanā reip. admistrat incipiebāt. ¶ Et q̄q̄ ad. po. par. ¶ Fama tñ aq̄bi. i. uio lata: & icorrupta erat. Ordo est pendēs a superiori. ¶ Numidia euenerat Metello acri uiro: & tñ erat fama aq̄bili: & inuoluta. s. ipse Metellus: q̄q̄ erat cōtrarius. i. aduersus populi partib⁹. i. quamquam Metellus erat inimicus partium ipsius populi: tñ erat aequabili fama: quia Metellus aequabiliter: & simul ter pbat⁹ erat apud populū: sicuti

ri apud Senatū: quāuis eēt inimicus populi propter partes: & sine dubio magna quidem laus est Metelli: siq̄ uita eius & mores ita pabantur ab inimicis: sicuti ab amicis. ¶ Aduerso partib⁹ populi: id est inimicus partium populi. ¶ Alia omnia communia sibi cum collega ratus: id est cum putasset alia omnia: prater bellum: ad collegam: q̄ ad se pertinere: Metellus enim putabat alia omnia esse communia sibi cum collega: hoc est alia omnia: prater bellum: tam ad collegam q̄ ad se pertinere: id est bellum: putabat praecepit ad se pertinere: quia illa prouincia sibi per sortem euenerat: in qua illud bellum gerendum erat. Et ideo Metellus curam rerum aliarum omnium ad tempus. i. spectantium collegae suo relinquens: ad bellum praecepit animū intendit. ¶ Præsidia undiq̄ accersere: pro accersere: auxilia undiq̄ a sociis petebat. ¶ Ad hoc: id est ptere. ¶ Patranda: id est perficienda. ¶ Auctoritate senatus: quia senatus decreuerat: ut Latini ad hoc bellum auxilia mitterent. ¶ Et reges: qui erant focii populi Romani: sicuti fuit Eumenēs Ariobarzanes rex: & multri alii. ¶ Vltro: in super. ¶ Aduersus diuitias inuictum animum regebat: Ciues bene de Metello sperabant ob hanc causam potissimum: quia sciebant illum pecuniis a lugurtha corrumpi non posse: quem admodū superiores duces: & legati corrupti fuerant: nam Metellus diuitiis uinci non poterat. ¶ Exercitus iners. Vitiā describit exercitus corrupti. A Spurio Albino proconsole: Albinus elapso anno non consulis sed proconsul erat. Consul autem & proconsulis idem erat imperium: nam uterq̄ duodecim fasces: id est duodecim istores habebat. ¶ Lingua q̄ manu promptior: magis promptus erat ad dicendum q̄ ad faciendum. ¶ Prædator exercitus Romanus: praeda ex sociis agebat: & ipse erat præda hostium. ¶ Sine imperio & modestia habitus: id est reclus sine auctoritate: & modestia: & hoc pertinet ad Aulum fratrem Albini consulis.

IOAN.
CHRI.

¶ Ita. i. hoc modo: q̄a exercitus tanta in se uirtia habebat. ¶ Imperatori nouo. s. Metello ordo est ita plus sollicitudinis accedebat nouo imperatori ex malis moribus q̄ auxiliatur bonæ spei ex copia militū. Nouus imperator magis timebat pp malos mores & pp uirtia exercitus q̄ sperabat pp multitudinem. statuit tñ Metellum inchoare noluit prius quā exercitum licetia & lascioia corruptū. ad normā ueteris disciplinae reuocasset. ¶ Statuit tñ ordo est tñ Metellus statuit non prius attingere bellum: q̄ coegisset milites laborare disciplina maiorum: q̄a tempus exiguum. imminerebat.

Itaq; ex snia oib; reb; paratis: cōpositisq; i Numi
diā p̄ficisitur: magna spe ciuiū: tū ppter artis bo
nas: tū maxie: q; aduerfus diuitias inuitū aium
gerebat: & auaritia magistratū ante id tēp; i Nu
midia nostrā opes cōtusa: hostiumq; aucta erat.
Sed ubi in Affricā uenit: exercit; ei tradit a Sp. A
bino procōsule iners: ibecillis: neq; periculi: neq; la
boris paties: lingua q̄ māu p̄mprior: p̄dator ex so
ciis: & ipe p̄da hostiū: sine i perio & modestia habi
tus: ita i peratori nouo plus e malis moribus sollici
tudinis: q̄ ex copia militū auxilii: aut bonā spei ac
cedebat. Statuū Metellū tñ: q̄q; & astituo; ipe cō
mūio; mora iminebat: & expectatione euetus ci
uiū anios intentos putabat: non prius bellū attin
gere: q̄ maio; disciplina milites laborā coegisset.
Nā Albin; Auli fratris: exercitusq; clade p̄cullus:
postquā decreuerat non egredi p̄uincia: quantū
tēporis astituo; in i periu fuit: plarūq; milites sta
tus castris hēbat: nisi quū ardor: aut pabuli ege
stas locū mutare subegerat. Sed neque more mi
litari uigilia; ducebant: uti cuiq; libebat: ab signis
abera. Lixā permixti cum equitibus die noctuq;
uagabantur: & palantes agros uastare: uillas ex
pugnare: i pecoris & m̄ncipiorum p̄dās certan
tes agere: eaq; mutare cum mercatoribus uino ad
uectio: & aliis talibus. Præterea frumentū publi
ce datū uedere: panē idies mercari. Postremo q̄cū
q; dici: aut fingi queū: signauit luxuriaq; probra
i illo exercitu cūcta fuere: & alia aplius: sed i ea dif
ficultate Metellū nō minus q̄ in reb; hostilib; ma
gnū & sapientem uirum fuisse comperio. tanta
tēperantia inter ambitionē s̄ciuitaq; moderatur.

ordo est: ut unusquisque ab erat a signis: ut ipse sicut libebat cuique. Mos militaris disciplinae est: ne miles discedat a signo. i. a vexillo suo. / Lix. a lix dicebant illi qui militibus aqua ad castrum vel ad tectoria ferri solebant: ut veteres lixa aqua dixerunt: ut elici d. q. q. ad q. molis: vel decoq. Nunc ergo dicit. Militi militi cum ipso militibus pml. xli. licet d. de nocte uagabant. / Palates. i. ipsi et uagates. / Macipio. i. fuo. Macipio d. fu. q. mau ca. emedadis uitis exercit. sapiet et moderatui fuisse: quippe qui non milites puniendo: sed eos a talibus uitis phibendo breui tpe exercitui firmat. / In ea d. ut uitia purgat exercit. / Inter ambi. fe. mo. Ambino d. bladicis quada lenitas affectat: ut uicia dicitur in puniendo crudelitas. Nunc dicit Metellus inter ambitionem: & facinora mediis se gessisse: ut in delictis emendandis: nec crudelitate: nec nimiam rursus lenitatem ostenderet.

¶ Namq; edicti Metellus primo iussit: ne aliquis panē: aut cibū coctū in castris uēderet: & ne lixæ sequeretur exercitū: & ne milites iumenta haberent: aut in castris aut in agmine. Et hoc fecit: ut milites corpus ad laborem exerceat. ¶ Ad iumenta ignauia: i. fomēta: & ad minicula ignauia. Ignauia dicitur quando corpus a labore subducit: atq; subtrahitur. ¶ Sustulisse: subaudi: cōperio. ¶ Ne quisq; i castris panē. Ecce quō sustulit ad iumenta ignauia. Nam hæc sunt quæ ignauia generant: & fouēt: uidelicet uendere panē in castris: & habere seruos & iumenta. ¶ Ne lixæ exercitū sequerentur: milites nō per lixas: & ministros sed per seipso

Nāq; edicti primo: adiumenta ignauia dī sustulisse: ne quisq; in castris panē: aut quē aliū cibum coctū uēderet: ne lixæ sequerentur exercitū: ne milites gregarij in castris: ne uē in agmine seruū: aut iumentū haberet. Cæteris arte modum statuisse. Præterea transuersis itinerib; quotidiē castra mouere: uallo ac fossa munire: uigilias in crebras ponere: & eadē ipse cū legatis circuire. Itē in agmine imprimis mō: modo in postremis: saepe in medio adesse: ne q̄spiam ordine egredere: ut cū signis frequētes incederēt: miles cibū & arma portaret. Ita prohibendo a delictis: magis quā uindicādo exercitū breuē cōfirmauit. Interea Iugurtha: ubi ea: quæ Metellus agebat: ex nuncijs accepit: simul de innoētia eius certior Romæ factus: diffidere suis rebus: ac tū demū uerā ditionē facere conatus ē: igitur legatos ad cōsulē cū supplicis mittit. Qui tātummodo ipsi liberisq; uitā peterēt: alia oīa dederent populo Romano: sed Metello iam antea experimentis cognitū erat: genus Numidarū in fidū: ingenio mobili: nouarū regū audū: eēt: atq; legatos: alium ab alio diuerlos aggredit: ac paulatim tēta: do: postq; opportunus sibi cognouit: multa pollicendo psuadendo Iugurthā maxie uiuū: sin id parum pcedat: necatū sibi crederēt. Cæterū palā. q̄ ex uolūrate forent: regi nūciare iubet. Deinde paucis diebus intento atq; infesto exercitū in Numidiam pcedit. Vbi contra bellī faciē. Iugurthā plena hoīum. pecora. cultoresq; i agris erāt ex oppidis.

inter eundū aliquē inter priores aliquē inter medios: aliquādo uero in ultimis erat: diligenter aduertens: ne aliquis ex ordine egredere: ut milites conferti & densi sub signis incederent: & ut cibum: atq; arma portarent. ¶ Adesse: pro aderat: præsens erat: in finitū ponuntur hic pro præterito imperfecto indicatiui. ¶ Interea. Dixit quid fecerit Metellus imperator: postq; uenit in castra. Nunc dicit quid fecerit Iugurtha: postq; audiuit per nuncios ea: quæ Metellus agebat in castris. ¶ Simul: id est & ¶ Innocentia: id est integritate: quia Metellus pecuniis corrumpi non poterat. ¶ Sed Metello. Metellus cum ad se uenissent legati Iugurthæ: ut dederent regnum Iugurthæ: & omnia quæ debebat: tentauit cum ipsis legatis: ut Iugurtham: uel uiuū uel mortuū sibi traderent. Et hoc cum ipsis tractauit: quia sciebat gentem Numidarum esse infidā: & ingenio mobilem: atq; aptam prodicioni. ¶ Sin id parum procederet: id est si id ad effectum uenire nō posset. ¶ Cæteram. Secretō cum legatis tractauit de prodicione Iugurthæ: sed aperte coram omnibus dixit: quid uellet: ut Iugurthæ nunciarent. ¶ Intento: id est parato: atq; infesto. i. aduerso. ¶ Cōtra bellī faciē: id est cōtra speciem bellī: quia in Numidia non apparebat: bellum gereretur.

IOAN.
CHRI.

¶ Mappalibus. i. domibus pastoralibus. Nam: ut supra dixit: aedificia agrestium mappalia dicebantur. ¶ Illa deditiois signa. Signa deditiois erant: q̄ cultores & pecora eēnt in agris: & q̄ lugurtha praefectos obuia Metello misisset: q̄ dicerent: se paratos eē facere q̄qd Metellus imperaret. Sed Metellus credebat hāc signa deditiois fieri: magis ad ostentationē q̄ ad ueritatem credebat. enī lugurthā simulare: ut in insidiis locū inueniret: & in insidiis locū tentaret: & Metellus credebat lugurtham tentare locum in insidiis. ¶ Itaq̄: quia timebat insidias Metellus. ¶ Expeditis. i. cum cohortibus leuis armaturae. Nam cohortes expeditae dicebantur cohortes leuis armaturae: quae grauib⁹ armis nō erāt impeditae: ut clypeo: & galeis: sed expeditae: & leues ad cursum: tela missilia gerebant. ¶ Cohortibus. In cohortes: sicuti & in legione numerus militum uariatus est. Aulus Gelius dicit in legione fuisse. lx. centurias: triginta manipulos: decē cohortes: ex quo colligitur in legione una sex milia militum fuisse. Nam centuria centum homines: manipulus ducentos: cohors sexcentos cōtinebat. Sed ut tradit Festus Pompeius primus Caius Marius sex milium & ducentorum militū legionem instituit: cum antea quattuor milium fuisse: ut aperte Liuius docet. ¶ Funditorum. Funditores dicuntur: qui funda pugnabāt. Nā glandes plumbeas funda iaciebant in hostem.

¶ Virg. Pars maxima glādes. Liuentis spargit plūbi. Est autē glandis plūbum iin modicū informatum. Fund: autē a fundendo dicta. i. ab emittendo. ¶ Delecta mā. i. electa multitudine. ¶ In postremo. i. in postrema parte exercitus. Vide q̄ta erat prudentia: & peritia: ac diligētia imperatoris: cū agmē incederet: nō negligebat disciplinā militare: licet nullū periculum instaret: sed ipse inter primos erat cum armatis cohortibus. Marium legatum in postrema pte locauerat: deinde a lateribus tribuni legionum: pfecti cohortum cum equitibus curabant: ne equites hostium a latere pedites Romanos inuaderēt. Nam apud antiquos maior pars exercitus ex peditibus cōstabat. Et pedites quidem in mediotē equites a latere collocabant: ut in acie q̄ in agmē. Acies dicebatur cum exercitus pugnabat. Agmē cum incedebat. ¶ Permisti Velites. Velites: roarii: & ferētarii idē sūt. Sūt autē milites leuis armaturae: armis grauib⁹ nō impediti: q̄ plū i choat nō multis iaculis: Velites dicti ἀνορον βολαῖς. i. iaculādo: q̄a tela missilia i hostē iaculā: uel a Velaneo: ut tradit Fest⁹. Pōpeo q̄ uelati. i. uestiti & inermes seq̄ntē exercitū: siue uelites dicti expediti milites: q̄si uolūtates: ut idē Fest⁹ ait. Roarii milites appellabant: q̄ anq̄ congressi erāt acies: p̄rio nō multis iaculis plū initabāt: tractū autē q̄ an maxias pluuias cōlū rorare incipiat: uñ: q̄a an pugnā graue: hi leuē pugnā cōmittentes: tela in modū roris spargebāt: roarii sunt appellati. Ferētarii milites leuis sunt armaturae: q̄ q̄qd op⁹ eēt auxilio ferēt ex cursu leuib⁹ armis: grauib⁹ nō impediti. Salu. in Catilinario. Postq̄ eo uenit: eundē a ferētariis plū cōmitti posset. Metellus igit Velites equibus auxiliariis pmiscuit circa latera peditū: ut hostiū equatū arcerēt. Equites autē auxiliarii erant nō Romani: sed qui a sociis & ab alienigenis i auxilium i bellum missi erant. ¶ Nam in iugurtha. Quāobrē Metellus tanta diligētia agmē instruebat: q̄a in iugurtha tātus dolus erat: & tanta peritia locorū & militū: ut et abis & pacē ac deditiōē offerens timendus esset. ¶ Incerto habere. i. dubiū eēt an esset p̄nciosior absentia p̄sian gerēs pacē: an gerēs bellū: et p̄pterea: quis iugurtha nunc abesset: & pacē ad deditiōem Metello offerret: ut propter dolos ei⁹ ac perfidias: & p̄pter peritiā militia: nō minus timebatur a Metello: q̄ si p̄ns fuisset: & bellum gessisset. ¶ Oppidum Vacca noie. i. ciuitas: q̄ uocabat Vacca. ¶ For⁹ rerū uenaliū: totius regni maxime celebratū. For⁹ dicit locus negociatū: sic dictus: q̄ illuc feruntur ea: quae uenduntur. Vacca igitur ciuitas erat: forū rerū uenaliū totius regni: quia tota puincia Numidia illic confluebat ad emendum & uendendum: quae opus erant. ¶ Incolere. i. habitare: in hac ciuitate multi mercatores italici habitabant. ¶ Huic. Ordo est. Consul imposuit praesidium huic: scilicet oppido tendi: gratia: quid animi haberent. Ponere praesidium est imponere milites ad custodiam: & tutelam: ne ciues deficiant ad hostem: & ut ciuitas tutior sit ab hoste. ¶ Tendendi gratia. Metellus imposuit praesidium huic ciuitati Vaccae: ut tentaret: an iugurtha ueram: an fictam deditiōem fecisset. Nam si ficta fuisset deditiō: cines: non passi essent: ut Metellus imponeret praesidium.

& mappalib⁹ pfecti regi obuia pcedebāt pati frumentū dare: cōmeatū portare. Postremo oia: q̄ imperarent facere. Neq̄ Metellus iccirco min⁹: sed pariter: ac si hostes adessent: munito agmine incedere: late explorare. oia illa deditiōis signa ostēti eē credere: eo in insidiis locū tentare: itaq̄ cū expeditis cohortibus: itē funditorū & sagittariorū delecta manu apud primos erat. In postremo. C. Marius legatus cū equitibus curabat. In utrūq̄ latus auxiliarios eq̄tes Tribuni legionū: & pfectis cohortum disposuerat: ut cū his Velites sic pmixti: quocūq̄ accederent: equatus hostiū ppullerēt. Nam in iugurtha tantus dolus: tantaq̄ peritia locorum & militiae erat: ut absens: an praesens: pacē: an bellum gerens perniciosior esset: in incerto habere. Erat haud lōge ab eo itine: quo Metellus pgebat oppidum Numidarum nomine Vacca: forū rerū uenaliū totius regni: & maxime celebratū: ubi incolere. & mercari res cōsueuerant italici generis multimortales. Huic consul simul tendendi gratia: si paterentur opportunitates loci. praesidium imposuit. Praeterea imperauit frumentum: & alia quae

¶ Bello usui foret. i. quæ opus essent ad bellum. Nam usus est significat opus est. Vir. viii. Nunc viribus usus. IOAN. CHRI.
 ¶ Præterea impauit. Metellus impauit. scilicet Vacceses: comportare frumentum: & alia: quæ foret usui belli.
 ¶ Ratus. Dicit quare Metellus huic ciuitati præcipue præsidium imposuit quia uidebat propter frequentiam
 & accessum mercatorum illuc assidue conueniebant: fore: ut suum iuuaret exercitum: & ei necessaria non deessent.
 ¶ Foret. i. frequentiam & conuentum & negotiorum. ¶ Vt priores: scilicet priores legatos. Nam supradixit: Metellum
 cum legatis Iugurthæ tractauisse de prodicione. ¶ Promissa legatos expectare: expectabat id: quod promiserat le-
 gati: uidelicet: ut sibi traderent Iugurthæ: uel ui-
 uum: uel mortuum. ¶ Iugurtha. Ordo est Iugur-
 tha coactus necessitudine rerum: statuit certare ar-
 mis: ubi. i. postquam composuit dicta Metelli cum fa-
 ctis: ac postquam animaduertit se tertiis suis artibus
 quippe: id est quia cui nuntiabat pax uerbis: sed
 bellum erat asperissimum in re: & postquam hostis ma-
 xima est alienata: & ager est cognitus: uerbis
 & postquam animi popularium tentari: scilicet sunt.
 Cum (inquit) Iugurtha uideret Metellum aliud
 dicere: & aliud facere: promittere pacem: & gere-
 re bellum: & uideret se amisisse maximam urbem. scilicet
 Vaccam: statuit cum Metello bello contendere.
 ¶ Composuit. i. comparauit. Nam componere est
 comparare. Virg. in Buc. Sic paruis componere
 magna solebat. ¶ Dicta cum factis composuit. Nam
 Iugurtha comparando dicta Metelli cum factis: co-
 gnouit facta eius conuenire cum dictis. Nam aliter
 dicebat: aliud faciebat: promittebat pacem: & bel-
 lum inferebat. ¶ Ac se suis artibus tentari animadu-
 ertit. Iugurtha cognouit Metellum uti his ar-
 tibus contra se: quibus ipse Iugurtha uti solebat
 contra alios: uidelicet dolis & fraudibus. ¶ Ar-
 tibus: scilicet dolis & fraudibus. ¶ Quippe. Ecce
 declarat dolos Metelli: qui pacem Iugurthæ pro-
 mittere uidebatur: & bello illum insequabatur.
 Et hic proprie dicitur dolus: quando aliud dicitur
 & aliud fit. ¶ Alienata: id est amissa. Nam Me-
 tellus eam in suam potestatem redegerat impos-
 sito præsidio. ¶ Animum popularium: id est ani-
 mi hominum uulgarium: & infirmorum. Nam popu-
 laris est qui a populo amatus est: popularis cuius
 est: popularis humilis: popularis uilis. ¶ Tetrari:
 id est sollicitari. ¶ Ex opportunitate loci Iugur-
 tha sperabat uincere: propter opportunitatem loci:
 ipsum autem locum infra describit. ¶ Anteuenerit. i.
 præoccupauit Iugurthæ: cum cognouisset quo tem-
 debat Metellus cum exercitu: eo ipse prior uenit.
 ¶ A quo aberata: quo fluuioprocul erat: mons
 fere uiginti milia passuum. ¶ Tractu pari: id est
 pari longitudine. Nam mons tantæ longitudi-
 nis erat: quantum a fluuiio distabat. ¶ Vastus ab
 natura: & humano cultu: id est desertus: & qua
 natura asper erat: & quia ab hominibus non calca-
 tus. ¶ Sed ex eo medio. Ex medio huius mon-
 tis: collis nascens: longissimum ex transuerso ducens:
 collis: plenus oleastro & myrtetis: atque aliis arboribus: quæ nascuntur in terra arida: & arenosa. ¶ Vestitus. i. ple-
 nus. Vestire enim significat implere. Virg. in geor. luuat olivæ baccho. Conserere: atque olea magnam uestire ba-
 burnam. i. implere. ¶ Oleastro. Oleaster arbor agrestis oliuæ. ¶ Ac myrtetis. Myrtetis id est locus plenus arboribus
 myrtetis. Myrtus est arbor ueneri consecrata. ¶ Media autem planicies. Inter montem & flumen planicies erat: de-
 ferta propter penuriam aquæ: propter loca: quæ sunt fluminis uicinam: ea loca habitant: & pecora: & cultori-
 bus sunt plena. ¶ Ea: scilicet loca propinqua flumini. ¶ Igitur in eo colle. Locum de triplici in quo Iugurtha in
 insidiis latens exercitum Metelli de monte descendente aggressus est. ¶ Porrectum. i. in longitudinem exten-
 sum. ¶ Extenuata. i. rarefacta: quia nec confertim nec densi: sed rari confederant Iugurthinum milites. ¶ Elephā-
 us. Antiqui in prælio elephantis utebantur: & maxime Aphri. Sunt enim bellæ mææ magnitudinis.

IOAN.
CHRI.

¶ Quæ ageret. i. quæ agere deberet. **¶** Turmas, Turmæ proprie sunt equitum. Nā turma triginta equites continet: dicta quasi ter una: eo quod ter deni equites ex tribus tribubus Tricienſum Rāniū Lucernū fiebant. Nā ſingulæ tribus ſingulas decurias equitum mittebant: unde & decuriones diſting decem equitibus. i. viii. decuriæ præerant. **¶** Manipulos, Manipulæ: ut antea dixi ducentos milites cōtinebat. i. duas centurias. Nā antiquis hic mos fuit: ut adhuc reges Romæ regnarēt: ut manipulos miſcerent ex Romanis & Latinis: ita una cēturia Romanorū & una Latinorū unū manipulū cōſicerent: & unū ſequerent ſignū. Manipulos autē

manipulos ſceni pticis alligabant: & eos pro ſignis ſeqbantur: Lucanus. Pertica ſuſpenſos portabat longa manipulos. **¶** Obreſtat. rogat. **¶** Priſtinæ. Priſtinus dicitur antiquus: cuius deruatio dubia eſt: et apud peritos. **¶** Cū his certamen fore: & dicebat. **¶** Quos antea uictos ſub iugū miſerint hoc ſupra uisum eſt. Nā Iugurtha Romanos uictos ſub iugū miſit. **¶** Ducē illis nō aium mutatur: quia uidetur dicebat: per oīa nō animū: quāuis nouū acceperint ducem: tñ priſtinū animū retinent: uidelicet ignauū & timidū. **¶** A bono impatore. ſ. prouideri. **¶** Locū ſuperiorem: ſcilicet eē prouiliū. Ecce quō oīa prouiſa ſunt Iugurtha ſuis milibus puidit: ut haberent locum ſuperiorem. ſ. colliē mōtis & puidit ut periti cum imperiis nec pauciores cū pluribus: nec rudes cū bello melioribus certarēt. **¶** Nec pauciores cū pluribus: quia Iugurthinū nō erāt pauciores numero q̄ Romani. **¶** Aut rudes. i. ignari: quia Iugurthinū milites peritiæ belli nō cedebāt Romanis. **¶** Manum conſererent. i. pugnarent. **¶** Proinde. i. ideo: & dicebat: ut ideo eſſent parati & intenti inuadere Romanos: dato ſigno. **¶** Illum diem: Iugurtha ſuos ad præliū exhortans dicebat. O milites: hic dies. aut oēs labores præteritos: & uictorias confirmabit: aut crit initium magnæ calamitatū. **¶** Omnes labores & uictorias confirmaturū: uidelicet ne labores fruſtra luſceperimus: & antea fruſtra uicerimus. **¶** Confirmaturū. ſ. ſi uicerimus. **¶** Maximarum erūnarum. i. miferiarū & calamitatū. **¶** Initium fore. ſ. ſi uicti erimus. **¶** Ad hoc. i. præterea ordo eſt:

Iugurtha cōmoneſcere: p cōmoneſciebat ſui bñficii. ſ. illū uti p ſicut extulerat quēq; pecunia: aut honore: ob facin⁹ militare: & oñtabat eū ipſi aliis. Iugurtha ſua bñſicia cōmemorabat cū: quos: aut pecunia: aut honore exaltauerat ob ægregia faciora eorū. Atq; hoc faciebat non ut exprobraret ſua beneficia: ſed ut illi magis ad uirtutē. & ad concurrendū accenderent: cū meminiffent Iugurthæ ægregiū eē uirtutis remuneratore. **¶** Extulerat. i. exaltauerat. **¶** Cōmoneſcere beneficii ſui. Dicimus ergo cōmoneſcio te hui⁹ rei. **¶** Et eū ipſi aliis oñtare. Oſtendebat eū: quē exaltauerat aliis: ut ipſi ſpe talis remunerationis ad uirtutē puocarent. **¶** Pro cuiuſq; ingenio. i. ſecundū ingeniū & naturā cuiuſq;. Nā alii ſpe pmiū: aut honoris: alii miniſtr alii pccibus mouent. **¶** Excitare p excitabat. i. accendebat: commouebat: incitabat. Ordo eſt. Poſtremo Iugurtha excitare p excitabat aliū alio modo p ingenio cuiuſq;. ſ. pollicendū minitandū: oſtendendo: cū pro q̄ interim Metellus ignarus hoſtiū digrediens mōte cōſpicit cū exercitu. Dū Iugurtha ſuos hortat ad p̄liū: ecce Metellus cū exercitu apparere incēpit: qui neſciebat Iugurthā cū exercitu ſuo in colle occultatū in inſidiis. **¶** Primo dubius: ordo eſt. Primo Metellus dubi⁹: qdā inſolita facies oſtēderet: deinde iſtituit agmē pauliſep cognitis inſidiis: breui ſpatio: cætera p parentheſim dicta ſunt. Et lōgū facit hypbathō. Et hoc dicit Metellus: cū de hoſtibus nihil oīno ſuſpicaret: pri⁹ dubitauit qdā eē id: qd uidebat i colle: nō. n. apte uidere poterat qd cētſed poſtea cū apte cognouiſſet inſidias: ſtatim exercitū inſtruxit ad pugnā. **¶** Primo dubius qdā inſolita facies oñderet. i. primo dubitans: qdā inuſitata ſpēs earū repx: quas uidebat in colle ſignificaret. Nā uidebat i colle equos & hoīes: ſed nō ita apte uidebat ut poſſet itelligere qd eē. Et declarat quare dubitabat qd cēt: quæ eq & hoīes Nūidæi inter arbores & uirgulta cōſtiterāt: nec ruruſ pſcēte uideri poſſent. **¶** Nā inter: ordo eſt. Nā & eq & Numidæ cōfederant inter uirgulta: neq; plene erant occultati humilitate arborū: & tamē erant incerti qdā eēnt obſcurati ipſarūq; ſignia militaria: tum id eſt partim natura loci tum. i. partim dolo. **¶** Humilitate arborū: quia arbores non erant altæ: ſed humiles. **¶** Et tamē quis non eſſent perfectē occultati: tñ cognosci nō poterant qdā eſſent. **¶** Tū natura loci: propter arbores.

quæ ageret: ipſe ppior montē: cū oī eqtatu atq; peditibus delectis: ſuos collocat. Deinde ſingulas turmas: & māipulos circuiens: mōnet atq; obreſtat: uti memores priſtinæ uirtutis: & uictoriæ ſeſe: regnumq; ab Romanorū auaritia defendant. Cum his certamen fore: quos antea uictos ſub iugū miſerint. Ducē illis nō mutātū animū: q ab impatore decreuerāt oīa ſuis puiſa: locū ſuperiorem: uti prouidētes cū impitis: ne pauciores cū pluribus: aut rudes cū bello melioribus manū cōſererēt: p inde parati: intentiq; eſſent: ſigno dato Romanos inuadere: illū diē: aut oīs labores & uictorias confirmaturū: aut maxiarū erūnarū: initū fore. Ad hoc uirtuti: uti quēq; ob militare facinus: pecūia: aut honore extulerat: cōmoneſcere bñficii: & eū ipſi aliis oſtētare. Poſtremo p cuiuſq; ingenio pollicēdo: minitādo: obſtando. aliū alio modo excitare. Cum interim Metellus ignarus hoſtiū monte digrediens. cū exercitu cōſpicitur. Primo dubi⁹ qdā inſolita facies oñderet. Nāq; inter uirgulta equi Nūidæq; conſederant. neq; plane occultati humilitate arborum: & tamen incertū quidnā eſſet. tū natura loci:

¶ Tum dolo: quia ita se locauerant: nō erectis sed pſtati: & inter arbores iacerēt. ¶ Agmē inſtituit. i. exercitum inſtruxit: id ē agmen dum ambulat: & icedit: ſicuti nunc. ¶ Ibi dicit: quō Metellus exercitū ad pugnā inſtruxit: nā ordines mutauit. Ordo eſt. Ibi p tunc Metellus inſtruxit acies triplicibus ſubſidiis: in dextro latere: qd erat: pxiμū hoſtibus: i. ordiñb⁹ cōmutatis: & diſpartit funditores & ſagittarios inter manipulos: & locat oēm egratū in cornib⁹. Cū exercitus in acie ad pugnā iſtuebat: hic ſere ordo ſeruabatur. In prima acie leuis armatura pōbebatur. i. Velites: ſiue Rotarii: ſiue Feretarii: i. funditores: & ſagittarii: hi leuib⁹ certaminib⁹

tū dolo: ipſi atq; militaria ſigna obſcurati. Deinde breui: cognitū inſidijs: pauliſ pagmē cōſtituit. Ibi: cōmutatis ordiñb⁹: i dextro latere: qd pxiμū hoſtib⁹ erat: triplicib⁹ ſubſidiis acie iſtruxit: iter manipulos funditores: & ſagittarios diſpartit: egratū oēm in cornib⁹ locat: ac pauca p tpe milites hortat acie: ſicuti iſtruxerat: trāuerſis pſcipiis i planū deducit. Sed ubi Nūidas qetos: neq; digreſſos colle aīaduertit: ex anni tpe uerit⁹: & inopia aq; ne ſiti cōſiceret exercit⁹. Rutiliū legatū: expeditis cohortib⁹: & pte eqtū pmiſit ad flumē: uti locum caſtris antecaperet: exiſtimans crebro hoſtes impetū: & trāuerſis pſiis iter remoratuſ (& quonā armis diſſideret) laſſitudine: & ſitū militū tentatuſ. Deinde ipſe pro tpe: atq; loco: ſicuti monte deſcenderat. paulatim pcedet. Mariū poſt principia habere: ipſe cum equitibus ſiniſtrā alā eſſe: qui in agmē principes facti erant. At Iugurtha ubi extremum agmen Metelli: primos ſuos prætergreſſum uidet: præſidio quaſi duum miliū peditum montem occupat. qua Metellus deſcendit. ne forte cedētib⁹ aduerſariis receptui. ac poſt

pugnā inchoabāt. In ſecunda acie principia ſue principes locabant: ſic dictū: quia a principio gladii pugna bāt: ait Varro. In tertia acie ſubſidia ſtatuēbant. q milites ſubſidiarii dicebant: q ſubſidium ſerebant principijs ſeſſis: & fatigatis. Sed hic ordo p loco & tpe mutabatur: uel ex toto uel ex parte. Nunc uero dicit Metellum in ea parte quā hoſtibus erat uicina: ſubſidia triplicia collocaſſe: funditorēſq; & ſagittarios: qui in pſia acie locari conſueuerant inter manipulos diuiſiſſe. ¶ Pro tpe: qā n erat tps: multa diceret. ¶ Acie Exercitus ad pugnam inſtructus dī acies. ¶ Trāuerſus principis. Vide qd dicat. Metellus de mōte deſcēdebat: Iugurtha aut in colle cōfederat⁹: ex trāuerſo montis naſcebatur. Metellus igi de mōte deſcēdēs acie inſtructā dirigebat non contra collem: & contra Iugurtham: ſed per trāuerſum uerſus flumē: qd diſtabat a mōte uiginti milibus paſſuū. ¶ Principijs dixi iam ante q principia dicunt milites: q in ſecunda acie locant. ¶ Sed ubi Ordo eſt. Metellus ueritus: ne exercitus cōſiceretur: ſiti ex tempore anni: & inopia aquæ: pmiſit ad flu. Rutiliū legatū cum expeditis cohortibus: & parte equitū: ut ante caperet locū caſtris: exiſtimans hoſtes eſſe remoratuſ ſuū: iter crebro impetū & trāuerſis præliis: & cē tēratuſ laſſitudine: & ſitū militū: qm diſſiderent armis: ubi poſtq aīaduertit hoſtes quietos: ſe neq; illos digredi colle. Metellus de mōte deſcēdens exiſtimabāt hoſtes: q erant in colle agmē ſuum inuaſuſ. Sed poſtq uidit eos nō moueri de colle: Rutiliū legatū cū cohortibus expeditis pmiſit ad flumen: ut locū caperet: ubi caſtra

ponere uolebat: ipſe uero poſt Rutiliū cum toto exercitu ſequēbatur: nec. n. apud mōtem diu manere poterat p penuriam aq. ¶ Quietos. ſ. eē. i. nō moueri. ¶ Neq; de colle digredi. i. diſcedere. ſ. contra ſe ¶ Veritus ex anni tpe: qā erat æſtiſ: quo tpe rariuſ pluit. ¶ Inopia aquæ: qā loca ipſa arida ſunt & ſine fontibus: & ſine aq. ¶ Conſiceret. i. conſumeret. ¶ Expeditis cohortibus. Dixi quæ ſint cohortes expeditæ. ¶ Ad flumen: quod ſo: & a latere non a fronte factis. Nam Metellus agmen inſtructum dirigebat: non cōtra collem: nec cōtra Iugurtham: ſed uerſus flumē: ita ut ſons agminis reſpiceret flumē: latus uero dextrum reſpiceret collem: atq; Iugurtham: ut neceſſe eſſet Iugurtham conareſ inuadere Ramanos: eos a latere: & ex tranſuerſo: nō a fronte neq; ex aduerſo inuaderet. ¶ Laſſitudine: ſ. ſitū: qm militū tentatuſ. Metellus uidebat Iugurtham non audere armis cōcedere: ſed quæret: ut fatigaret Romanos: & impediret: ne ad flumen irent. Deinde Metellus pmiſit Rutiliū legatū ad flumē: deinde ipſe ſecutus eſt cum toto exercitu. ¶ Pro re atq; loco: ſicuti reſi & locus poſtulabat. ¶ Sicuti monte. i. eo ordine: quo monte deſcenderant. ¶ Mariū poſt principia habere: pro hēbat. i. tenebat. Mariū poſt principia. i. poſt ſecundam aciem. ¶ Siniftrā alā. Alā pſie dī equitū ordo: eo q pedites tegat alā: uice. Virg. in. iiii. Dū trepidat alā ſaltuſq; indagine cingunt. Sed hoc loco alā ſiniſtrā accipit latere ſiniſtro. ¶ Principes facti erāt. Metellus ordines ita mutauerat: milites: q in ſiniſtro latere erāt: idū incederēt: principia eſſent. ¶ Principes. i. principia: iam ſape dixit principia. ¶ At Iugurtha poſt q uidit Metellū reliſſe montē: & iā cū toto exercitu trāſſe ſuos primos milites: q erant in colle: ſtatim cū duobus milibus peditum montem occupauit: atq; hoc fecit: ne Romani illuc reſugerent: ſi forte Iugurtha ipſos inuadens: ſugere compuliſſet. ¶ Primos ſuos. i. milites. ¶ Prætergreſſum. i. tranſiſſe. ¶ Quaſi ſere: & moranda noua ſignificatio apud Saluſtium. Nam quaſi proprie ſignificat ſicut: ſed hoc loco ſignificat ſere. ¶ Cedentibus: id eſt retrocedentibus: & ſe recipientibus. ¶ Receptui: id eſt ad receptum: Iugurtha montem occupauit: ne Romani illuc redire poſſent: ſi forte in pugnam cedere: & ſe recipere cogerentur.

IOAN.
CHRI.

¶ Munimēto. i. ad munimētū: ut Romani in mōte muniti de eo pelli non possent. ¶ Forte. i. mons. Ordo est. Iugurtha occupat montem praesidiosi quasi duum miliū pediti. I. ab ea pte. qua descenderat Metellus: ne ille mons foret receptui aduersariis sedentibus: & post foret munimēto: ubi pro postq̄ uidet extremū agmē metelli esse praetergressum suos. ¶ Numidā. i. milites Iugurthini de Numidia. ¶ Ordines. i. acies: hic deleribit plium inter Iugurtham & Metellum. Infinitiuos ponit. more suo. p̄ p̄teritis imperfectis indicatiuorum. ¶ Quorū. i. Romanorū: ex Romanis: qui erant fortiores obuiā hostib⁹ facientes: & resistentes: ipsi tantūmodo uulnerabant: nec uulnerare poterāt hostes. quia rationē plīi nō intelligebant: nam decepti erant. Ordo est. Quorum ipsi: qui fuerūt obuiā hostibus firmioribus animis ludificati: incerto plio: modo. i. tātummodo sauciabantur eminus: neq̄ erat copia contra faciēdi: aut cōserēdi manū. ¶ Fuerunt obuii. i. resisterunt. ¶ Ludificati. i. decepti: q̄a nō credebāt se inuadi posse: nisi a laterē dextro: nunc autem & a tergo: & ab utroq̄ latere praebantur ab hoste. ¶ Ipsi mō sauciabantur id est ipsi Ro. tantum mō uulnerabāt: nec uulnerare poterant. ¶ Eminus. i. de longe. ¶ Ante iā docti. ordo est. Equites iam ante docti ab Iugurtha recipiebant se non confertim: neq̄ in unum sed recipiebant se q̄ maxime diuersi: uidelicet alius alio. ¶ Vbi. i. quādo turba Romanorū coeperat insequi. seos. ¶ Ostendit cām. quare Romani tantum mō uulnerabant: & non poterant uulnerare hostem: q̄a Iugurtha nouā pugnandi rōnē inuenerat: nam suos equites docuerat: ut cū hostem inuasisset: & ille eos insequi coepisset: nō in unum se reciperēt atq̄ colligerēt: sed separatim loca diuersa peterent: atq̄ ita hostem eluderent. ¶ Nō cōferti. i. non cateruati: nec simul. ¶ Se recipiebāt. i. se retrahēbāt. ¶ Alius alio. i. alius ad aliū locū. i. recipiebat se. i. retrahēbat. ¶ Ita nūc priorior ordo est. Ita illi equites Iugurthini citro ueniebant disiectos. i. Romanos a tergo: aut a laterib⁹: si illi nequuerāt deterrere hostes prioribus numero a persequendo. Attende quid dicat plārunq̄: enim difficile est intelligere: quō sensus sequens cum superiore cohaeret: ne uagus & dissolutus errare uideatur: nam hic sensus est. Equites Iugurthini: si Romanos persequētes se reprimere non poterant: quia illi plures erant: nūmō: fugiebāt uel p̄ planiciem camporum: uel in collē: si fugiebāt p̄ campos: inuadebāt Romanos a tergo: aut a lateribus dissipatos: si fugiebāt in collem: equi eorum facile collē ascendebāt: q̄a erāt assueti. Romani uero in collē nō facile ascendere poterāt: & p̄ asperitatem: & q̄a nō erāt assueti. ¶ Numero priorē hostes. i. Ro. a psequēdo: nam paulo ante dixit: ubi Romanorū turba insequi coeperat. ¶ Hostes numero priorē. i. Romanos plures superiores numero. ¶ Disiectos. i. dissipatos: nam supra dixit: Iugurthinos. cōturbasse ordines Romanorū. ¶ Circūueniebant. i. inuadebant: aggrediebantur Iugurthini equites: si Romanis persequentibus resistere non poterant: si fugiebant per cāpos: & quos a tergo: aut a lateribus dissipatos inueniebant: eos aggrediebant. ¶ Sin oportunitas ordo est. Sed equi Numidarum consueti facile euadere p̄o euadebāt: i. p̄ eam p̄tē inter uirgulta: si collis fuerat oportunitior. fugā. i. ad sugāq̄ campi. i. fuerant: asperitas & insolētia loci retinebat nostros. i. Ro. sin oportunitior. i. erat magis cōmodū fugere in collē: q̄ fugē p̄ planiciē cāporū: uadere. i. ascendebāt. Euadere. i. ascendere. Virg. Euado ad summi fastigia culmis. Vñ euadere ē p̄ obstantia trāfire. ¶ Insolētia loci: q̄a Ro. nō fuerant assueti in eo colle. ¶ Totus negocii. i. plīi. totum hoc plīi uariū fuit & incertū. ¶ Dispersi. i. tam Romani q̄ Iugurthini. nam nec Ro. nec Iugurthini ordines seruabant. ¶ Pars. i. plebs est: & hic ut solet infinitiuos pōit p̄teritis imperfectis indicatiuorū. ¶ Cedere: cedere aliquid est ferire: & occidere: aliquid est locū uictori dare: ut hoc loco: nā cedere significat cedebat. i. recedebat: & retrahēbat se. ¶ Neq̄ signa: q̄a discedebāt a signis. ¶ Neq̄ ordines: q̄a discedebant ex ordine. ¶ Vbi quēq̄ ordo est: ibi quicq̄ residet: ubi periculum coeperat quēq̄. ¶ Armata: i. equi: ut hostes ciues permixti. i. seruant ostendit omnia fuisse confusa. ¶ Forstide fortuna. ¶ Euentus belli i incerto erat: quia nemo sciebat: utri uicerent: uan Ro. an Iugurthini. ¶ Ordines restituit: qui erant perturbati: & dissipati.

munimēto foret. Deinde repētes signo dato: hostes inuadit. Nūidā: alii postremos cedere: pars a sinistra: ac destra tentare: i. sensu adesse: in stare: atq̄ oībus locis Romanorū ordines cōturbare. Q uorū etiā: qui firmiorib⁹ a obuii hostib⁹ fuerūt ludificati: in incerto plio ipsi mō eminus sauciabantur: neq̄ cōtra feriēdi: aut cōserēdi manū copia erat: an iā docti ab Iugurtha eq̄tes: ubi Ro. turmā i se qui coeperāt: nō cōfertim in unū recipiebāt. Sed alius alio quā maxime diuersi. Ita nūero plures: si a psequēdo hostes deterrere nequuerāt: disiectos a tergo. aut a lateribus circūueniebāt. Sin oportunitior fugā collis. q̄ campi fuerat. ea uero cōsueti Numidarū eq̄. facile inter uirgulta euadere. Nros asperitas. & insolētia loci retinebat. Caterū facies totius negocii uaria. incerta. foeda. atq̄ miserabilis diuersi a suis. pars. cedere. alii inseq̄. neq̄ signa. neq̄ ordines obseruare: ubi quēq̄ piculū caperat. ibi resistere. ac p̄pulsar. arma. tela. eq̄. uiri. hostes atq̄ ciues pmixti: nihil cōsilio. atq̄ ipio agi. fors oīa reger. itaq̄ multū diei p̄cesserat. et tū euen⁹ in incerto erat. Deniq̄ oib⁹ labor. & estu lāguis. Merellus ubi uidet Nūidas min⁹ ista. pau. aut milites i unū adducit. ordies restituit. & cohortes legiōarias q̄tū or aduers⁹ pedites hostiū collocat. Eorū magna ps

Superioribus locis: uidelicet in colle. ¶ Ne deficeret. i. ne cessatet a pugna. Oratio Metelli ad milites erat hęc. O milites nolite a pugna deficere: & nolite patiut hostes uicari: fugiēbus nobis nō hētis castra nec locum aliquem munitum: ad quē fugere possitis: salus uestra in armis posita ē. ¶ Fugietes. s. Romāi. Ordo ē: & Metellus hortabatur Romāi fugietes paterent hostes uincere: uel ne Romāi paterent hostes uincere fugietes. s. Romanos. ¶ Neq; illis: & dicebat nō eē castra illis. s. militib⁹ Ro. Castra est locus ubi sunt tētoria qui locus uallo & fossa sp̄ mūiri solet. ¶ Vallū: munimētum. i. locum aliquē munitum. ¶ Oia: uidelicet spē salutis & uictoriae. ¶ Sed necq; Metellus suos in unum colligebat: & illos ad plū hortabat. Sed ex altera pte Iugurtha quocq; optimi impatoris artib⁹ utebat: circuibat: hortabat suos: plūm renouabat. ¶ Ip̄i pares. s. erāt ip̄i ipatoris uirtutes & scia militari pares erāt sed uirib⁹ erāt ipares. ¶ Nā Metello: declarat quō erāt impares opib⁹ i. uirib⁹. Metellus meliores milites hēbat: sed Iugurtha meliorē locum: & magis opportunum. ¶ Deniq; Rōani iugurtha locum munitum hēbat: uidelicet collē ubi tut⁹ erat. Rōani locū nullū munitū hēbat: quo fugerēt. Metellus igit euz uideret se nō hēre locū: quo milites sui tuti cōsa gerēt: iussit Romāi p collē aduersum ascēderent: & hostes iuaderēt. ¶ Neq; ab hoste copiam pugnandi fieri: q̄a iugurthin milites ex colle in planum ad pugnā descēdere uolebant: & nūro & uiribus erāt inferiores. ¶ Euadunt. i. ascendunt: aduerso colle. Euadere ē de ima pte sursum uersus ascēdere. ¶ Amisso loco. Ecce eue⁹ plū. Romāi collē ascēderūt. & hostes pullos suderūt atq; fugarūt. ¶ Fusi. i. fracti. ¶ Plērosq; i. maiorem pte ordo ē. Velocitas & regio ignara hostibus sūt tutate plērosq; pauci eo plio itierūt: q̄a maior ps cursu & fuga salutē q̄siuit: cū p regio nē fugerēt Rōanis icognitā. ¶ Velocitas: q̄a cū primi fusi sūt cursu & uelocitate fugerūt. ¶ Interea Bomilcar: supius dixit quō Iugurtha exercitū suū in duas ptes diuisit: uni pti Bomilcarem pposuit alteri pti ipse Iugurtha p̄erat. Dixit quō Iugurtha uid⁹ est a Metello: nunc dicit qd interea fecerit Bomilcar. Dicit. n. hunc Bomilcarem descēdisse de colle. & Rutiliū legatū: quē metellus ad flumē p̄miserat: iussisse: Iugurtham: ab eo fuisse. ¶ Præfectum i. ppositum: ordo est. Interea Bomilcar paulatim deducit suos i locū æquum. ¶ Vbi. p postq; Rutilius est p̄tergressus eū: dico Bomilcar: quē supra diximus esse p̄fectum ab Iugurtha elephātis: & pti copiae pedestriū. ¶ Vbi eū. s. Bomilcarē. ¶ Rutili⁹: qd ad flumē tēdebat. ¶ Prætergressus est. i. transiuit. ¶ Quietus. s. Bomilcar. ¶ Neq; remittit. i. cessat. Bomilcar non cessabat inuestigare qd faceret Rutilius: postq; Rutiliū cōsedisset. ordo est: Bomilcar uenit ut p̄tergressus i. ut off. i. ut noceret itineri ho. si uidelicet Rutili⁹ redire uellet: ut metello & Romāis ferret auxiliū cōtra Iugurthā pugnātib⁹. ¶ Latius por. i. latius extēdit. ¶ Eoq; mō: uidelicet sic acie extēsa. ¶ Romāi: uidelicet qd erāt cū Rutilio legato nō cū metello. ¶ Pulueris uis. i. copia pulueris: nā uel dico qd. ro. uiderāt puluerē: q̄a nō poterat uidē hoies. nā ager plē⁹ arborib⁹ erat. p̄fectū phibebat ut uidere nō possent hoies.

IOAN.
CHRI.

IOAN.
CHR. I.

Arbutis confitus. i. arboribus plātatus. ¶ Et primo rati. s. sunt primo putauerunt: puluerē a uento cōmo uerit: sed post cū uiderēt ipsum puluerē magis ac magis appropinquare: cognitis hostibus: subito arma capiunt. ¶ Pro castr. i. ante castra. ¶ Deinde ubi. Deinde cōcurrūt utrinq. magno clamore: ubi est uentū propius. ¶ Ventū. s. Numidis. i. postq. Numidæ: propius ad castra Rutili uenerūt utrinq. pugnare cōeperūt Numidæ. Ordo est: Numidæ ratiū mō remorati: dū putant auxiliū in elephātis: faciūt fugā: postq. uident eos impedire rami arborū: atq. ita disiectos circūueniri. s. a Romanis: Numidæ spē. suā hēbant in elephātis: Sed elephātū uirtutē & robur suū exercere non potuerunt: quia arbores eos ipēdiebāt: quod cū uiderent Numidæ: subito fugere cōeperūt. ¶ Collis: aut noctis auxilio: & collis uicinus: & nox: q. instabatur auxilio fuit Numidis. ¶ At Romāi. Rutilius ad flumē pmissus cū castra locasset: Metellū cū toto exercitu expectabat: qui tardius morabatur. ppter p̄liū cū Iugurthā cōmissum: cū ergo tardius moraret Me. Rutiliani obuiā ei p̄cesserāt. Ordo est. At Romani tū istructi & itē p̄cedūt obuiā. s. Metello: q. Metellus morabat amplius opinioe eorū: q. erāt fessi & lassī irinere: & ope castrog: & p̄lio. ¶ Itinerē. nā. xx. miliaria cōfecerat. ¶ Opere castrog: i. munitionē: nā castra munierant fossa & uallo. ¶ Et praelio: quo pugnauerāt contra Bomilcarē. ¶ Fessi p̄lio & ope. ¶ Amplius opinioe eorū. i. diutius q. opinabant. ¶ Instructi. i. armati: & in ordine cōpositi. ¶ Nā dolus. Quare Romani ē post uictoriā instruxerāt & armati obuiā p̄cedebāt Metello: q. tanta diligentia utebant: q. timebāt insidias & dolos Numidæ. Nam dolus Numidarū nō patiebat Romanos indulgentius & remissius se hēre. Lā guidū est torpere ignauo: Remissum est cōtrariū itē. Et ē trāslatio ab arcu: q. cū neruo. i. cor da cnuat ad iactum dē itē dicitur uero laxat dē remitti. Ac primo: Metellus fuso fugatoq. hoste. tēdebat ad flumē: quo iā ante Rutiliū p̄miserat. Rutilius autē obuiā Metello p̄cedit iam nō ēte obscurata Cum ergo iam uicini essent: strepitum iuicē faciebāt: & ppter noctē se nō cognoscēbāt: fututūq. erat ut inuicem pugnarent: nisi uterq. milites p̄misset: q. uestigaret rē: quo facto metū deposuerūt: & gaudiū ex utraq. parte ortū est. Et qm̄ Metellus Iugurthā uicerat Rutilius Bomilcarem oēs lātī facta sua laudabant: ¶ Velut hostes: strepitū faciebant: tanq. si hostes essent. ¶ Tu multum. i. strepitum & clamorem. ¶ Imprudentia: per imprudentiam: quia se non cognoscebant inuicem. ¶ Admissum: id est per petratum: & commissum. ¶ Facinus miserabile: quia inuicem pugnascent: cum oēs Romani essent. ¶ A cra: quæ acta erant. Nā utriq. hostem superauerant. ¶ Feti: id est extollit. ¶ Vel ignauis: id est etiam ignauis. In rebus humanis ita euenire solet: ut ab ea parte: ubi est uictoria: etiam ignaui & tudes gloriantur: & contra apud uictos etiam qui strenui sunt: & sortes tanquam ignaui uituperentur. ¶ In hisdē castris. uidelicet in castris Rutili. ¶ Reliquos labores. Dicebat Metellus amplius laborare non oportet pro uictoria: quia iam uictoriā simus assecuti. Sed si laborabimus p̄ præda laborabim⁹. ¶ Præda: id est ad prædam. Milites autem pro præda omnes labores facile tolerant. ¶ Tamen ordo est. Tamen interim Metellus misit transfugas & a iōs opportunos exploratum: ubi gentium foret Iugurtha: aut qd ageret. ¶ Ne. i. an esset cum paucis: an haberet suū exercitum. ¶ Et unpro: qualiter ille uictus gereret sese. Quamuis Metellus de Iugurthā uictoriā habuissent. tamen ut prudens imperator misit exploratores: q. diligenter inquirent: ubi nā esset Iugurtha: & qd ageret: an hēret exercitū. ¶ Tame: quamuis uicisset. ¶ Trās fugas. Transfugas: ideo ad explorandum idonei sunt. quia necessario eos oportet esse fideles & cautos. Nā: sumopere cauent: ne in manus hostium a quibus semper fugerunt: deueniant.

arbutis cōfitus p̄hibebat. Et primo humum rati aridā uēto agitari. Post ubi æq. bilē manere. sicuti acies mouebatur: magis: magisq. appropinquare uidebāt. cognita re p̄perates arma: ac p̄ castris sicuti ip̄erabat. Deinde ubi p̄pius uentū est: utrinq. magno clamore cōcurritur. Numidæ tantū mō remorati: dū in elephātis auxiliū putant: postquā eos ipeditos ramis arborum: atq. ita disiectos circūueniri uidēt. fugā faciunt: ac plarūq. abiectis armis: collis. aut noctis: q. iā aderāt. auxilio itegri abeunt. elephanti quattuor capti. reliqui oēs numero quadraginta interfecti sunt. At romāi quāq. itinere. atq. ope castrorū. & p̄lio fessi: lassiq. erant. tñ quod Metellus amplius opinioe morabatur. instructi. intentiq. obuiam procedunt. Nam dolus Numidarum nihil languidi. neq. remissi patiebatur. ac primo obscura nocte. postq. haud procul iter se erant. strepitu. uelut hostes aduentare. alteri apud alteros formidinem simul. & tumultū facere. & pene imprudentia admissum facinus miserabile foret. ni utrinq. p̄ramissi equites rem explorauissent. igitur pro metu repēte gaudiū exortum est. milites. alius alium lātī appellāt: acta edocēt. atq. audiūt. sua qsq. fortia facta ad calū effert. Quippe humanæ res ita se habent. in uictoria ēt ignauis gloriari licet. Aduersæ res etiā detrectant bonos. Metellus uero i hisdē castris quadriduo moratus. saucios cum cura reficit. meritos in præliis more militiæ donat. uniuerfos in cōtione laudat: atq. agit gr̄as: hortaturq. ad cætera: q. leuia sūt parē aium gerant: pro uictoria satis pugnatū: reliquos labores p̄dæ fore. Tñ interim transfugas: &

¶ Alios opportunos. i. alios hoīes idoneos. ¶ Vbi Iugurtha gentiū. i. ubi nā gētiū & locoꝝ ponunt: nō ad necessitatē: sed ad ornātū: dicimus enī: Nescio ubi gētiū sit: nescio ubi locoꝝ sit. ¶ Exploratū misit. i. ad explorādū: hoc ē ad uestigādū. ¶ At ille. i. Iugurtha. ¶ Sese i loca saluosa: munita natura: ad q̄ qdē loca non esset facilis: sed difficilis ad Iugurthā isultū accessus. ¶ Recepti. i. reduxerat se. ¶ Cogebat. i. colligebat: congregabat. Virg. in Bucco. I yrite coge pecus. ¶ Agri ac pec. ma. q̄ bel. cul. hoīes: quos congregabat Iugurtha erat assueti magis ad agros colendos: & ad curāda pecora q̄ ad bella gerenda. ¶ Id ea grā: posset ali

IOAN.
CHRI.

alios opportunos. Vbi Iugurtha gentiū: aut quid ageret: cū paucis ne eēt: an exercitū hēret: ut sese uictus gereret: exploratū misit. At ille sese in loca saluosa & munita natura receperat: ubiq̄ suū co. gebat exercitū numero hominū ampliorē. sed hebetem in firmūq̄: agri ac pecoris magisq̄ belli cultorem. Id ea grā: eueniebat: q̄ prāter regioꝝ eq̄tes: nemo omnium Numidarum ex fuga regem sequebat. Quo cuiusq̄ animus fert: eo discedūt: neq̄ id flagitiū militiā ducit: ita se mores habent. Igitur Metellus: ubi uidet regis etiā tū aīum ferro cem eē: bellū renouari: qd̄ nisi ex illius libidine geri non posset. Prāterea iniquū certamē sibi cū hostibus: minore detrimento illos uinci: q̄ uicere: statuit nō praeliis neq̄ in acies: sed alio mō bellū gerēdū fore. Itaq̄ in loca Numidiā opulentissima pergit: agros uastat: castella multa & oppida temere munit: aut sine p̄sidio capit: incenditq̄: puberes interficit: iubet alia oīa militū p̄da eē. Ea formidie multū mortales Romanis dedit: obīdes: frumentum: & alia: quā uisui forent: affatim prābita sunt: ubiq̄q̄ res postulabat prāsidū impositū. Quā negotia multo magis q̄ praelium male pugnatū ab suis regem terrebat. Quippe: cui spes omnis i fuga sita erat: sequi cogebat: & qui sua loca defendere nequiuert: in alienis bellum gereret: tū ex inopia: quod optimū uidebatur: consiliū capite: exercitum plarunq̄ in hisdem locis operiri iubet: ipse cum delictis equitibus Metellum sequit

& armis opportunā: & idoneā. ¶ Affatim: abundatē. ¶ Regē ter. i. alienabāt: q̄a multo plures populi defecerunt a rege p̄ uastationē hostilē q̄ p̄ plū. ¶ Quippe: ordo ē: q̄ p̄ p̄ille Iugurtha: cui oīs spes & salus erat sita i fuga: cogebat seq̄: & ille q̄ nequert defendere sua loca cogebat gerere bellum in alienis. i. locis. ¶ Oīs spes in fugā sita erat. i. posita: quia Iugurtha nō hēbat spem salutis: nisi in fugā: & tū cogebat seq̄ Metellum: cū a uastatiōe & depopulatiōe phibere tēsi posset: q̄a p̄ h̄mōi uastationē multos populos a se deficere uidebat. ¶ Tū ex inopia: qd̄ optimū uidebat cōsiliū capit. Mod⁹ dicēdi apd̄ Salu. celeberrimus. Ex copia regē cōsiliū capiti & cōtrario. Ex inopia cōsiliū capit. Ex copia regē cōsiliū capiti: cui opportunitas: & facultas: & occasio dat ad deliberandū: cōtrario: ex inopia cōsiliū capitiq̄ non ex multis: sed ex paucis: qd̄ optimū uidet: id legitatq̄ decernit: unde infirius cū Mauri & Getuli ex improposito Romanos iuasissent: atq̄ ordinibus p̄turbatis: cū nox esset: acrius instaret. Tū Marius (inquit) ex copia regē cōsiliū trahit. ¶ Tēpus non dabat: sed copia regē ad deliberādū. ¶ Exercitū plarunq̄. Ecce cōsiliū Iugurthā: maiorē p̄tē exercitus: ibi expectare iubet: ubi ip̄m exercitū cōgregauerat: ipse uero cū electis militibus Metellū seq̄: & statim Romanos inopinantes aggreditur: multos interfecit: multosq̄ capit. ¶ In hisdem locis ubi erat. ¶ Op̄i: expectare.

IOAN.
CHRI.

¶ Nocturnis & auis itineribus ignoratus, i. incognitus: quia iter nocturno rpe faciebat: & p loca inuia: neque eniuas aut semitas tenebat: sed p loca: q̄ erāt sine uia pficifcebat. ¶ Auius dī sine uia. ¶ Et iā Nūida: Nūi-
dā cū Romāos: q̄ ex castris temere & effuse uagabant: cōfēcissent: añq̄ ex castris auxiliū Romanis afferre-
tur: in coles p̄xios tuti se receperunt. ¶ Ex castris: i. Rōanorū. ¶ Subueniret. i. his: quos iuaferāt Nūida. ¶ Inte-
rim. Postq̄ narrauit ea: q̄ gesta sūt a Metello i Nūidia: dicit quēadmodū Ro. magnū gaudiū ortū sit: postq̄
cognitū ē: quēadmodū Metellus se & exercitū regeret: & quēadmodū i loco iniquo & aduerso uictoriam
hūisset: & aggr̄ hostium i prātem suā redegisset.

¶ Cognitis Metel. re. uidelz: his reb⁹ cognitis: q̄
sequūt. ¶ Se & exerceret. i. regeret: & guber-
naret. ¶ In aduerso loco. i. in loco iniquo: & sibi
ad pugnādū icōmodorūq̄ cōtrario. Nā Iugur-
tha locū meliorē & magis cōmodū hēbat: uide-
licet collē mōtis: cū eēt in plano. ¶ Hostiū agro
potiret. p oīa subaudiuit. i. quēadmodū: uel q̄li
tenet sit sensus: i. gēs gaudiū ē ortū Ro. postq̄ ē
cognitū: quēadmodū Metellus se & exercitū
gereret: & quēadmodū uictoriā hēret i loco ad-
uerso: & quēadmodū potiret agro hostium: &
quēadmodū coegisset Iugurthā hīc spē salutis
in solitudine & fuga. ¶ Auli secordia. i. ignauia
Auli: quē plio uicerat. ut supra uisum ē. ¶ Spem
salutis in solitudine & fuga: q̄a Iugurtha aliter
se saluare nō potuisset: nisi i solitudines fugis-
set. ¶ Supplicia decernere. Senatus decreuit: ut sup-
plicationes diis imortalib⁹ fierēt ob feliciter ge-
sta Metelli. ¶ Supplicia: antiq̄ supplicationes dix-
erunt: hac de cā: maiores iob paupertatē aut ex col-
latiōe sacrificabant: aut certe de bonis eorū: qui
dānati erāt. Vñ supplicia dicebāt supplicationes:
quā erāt de bonis eorū: q̄ supplicia passi fuerāt:
hinc ēt sacrum: & uenerabile: & execrādū intel-
ligimus: q̄a sacrā res de bonis execrandorū fie-
bant. Supplicationes aut sunt: q̄s nūc uulgo pces-
siones appellant. ¶ Decernere. i. decernebat.
Et hic more suos infinituos ponit ppteritis i perse-
ctis indicatiuorū. ¶ Meminisse post gloriā inui-
diā seq. Meminerat Metellus ita euenire solere:
ut post gloria sequatur inuidia. ¶ Quo. i. q̄to.
¶ Anxius. i. sollicitus. Quāto magis clar⁹ erat:
tāto magis cauebat hostem: ne forte aliqd̄ offē-
deret: & post habitam uictoriam per insolentiā
atq̄ imprudentiam aliquam cladem acciperet:
nam post gloriā sequit inuidia: si q̄d̄ onsum ēs

& iō anxius erat: & cauebat. ¶ Neq̄ post insidias Iugurthā. Insidias dicit p q̄s Iugurtha Rōanos palātes ag-
gressus pte eorū occidit: partē capitū neminē eorū itadū abire pmisit: ut paulo an mōstrauit. ¶ Effuso. i. sine
ordine sparso. ¶ Frumēto. i. ad usū hoīum. ¶ Pabulo: ad usum equorū. ¶ Vbi. i. q̄n. ¶ Præsidū. i. custodiam.
¶ Agitabant. i. agebāt. ¶ Exercitus: exercitū in duas partes diuiserat: partē ipe Metellus: partem Marius du-
cebat. ¶ Sed igne: regionem uniuersam igne populationibusq̄ uastabat: sed magis igne. ¶ Fuga. i. Numi-
darum. ¶ Diuisi agebant: id est habitabant: siue erant. ¶ Agere multa significati: agere enim significat esset
attestatur Virgilius. Getulis agerem si syrtibus exul: agere significat dicere: ut inquit Terentius in Adel-
phis. Sed est ne ipse de quo agebam: agere significat persequi. Virgilius in quarto. Pastor agens telis: agere
fugare: Virgilius in georgicis. Et membris agit atra uenenat: agere rotare. Virgilius. Ipse tibi adducta circū
caput egit habena: agere i. intendere: inquirere: inuestigare: ut Virgilius in Buccolicis. Id quod imago & ta-
lisme. uoluto: agere i. urgere: impellere. Tullius in Verrē. Agunt eū præcitem pœnæ ciuiū Romanorū: agere
reperire. Virgilius. Hic actis prope exequitur præcepta sibyllæ: actum: id est apulum. Virgilius. Siue ex
zore uia: seu tempestatibus attractum: id est infixum. Virgilius. Sed uiribus ensis adactus. Transiegit costas:
actum: coactum: territum. Virgilius. Prodigis acti cœlestibus ossa piabunt: actum: id est ad mortem. Virgili-
us. Acelerant acta pariter testudine uolles: agere: ut ait Festus Pompeius est ante se pellere: agere i. urgere
ut dicimus: agit cum eo furti: aliquando rependere: ut gratias ago: modo uerbis indicare: ut causam ago:
agere etiam scœnici dicuntur cum gestu & uultu alienas personas imitantur: in quam significationem
Tullius in epistola quādam ad Celiū dicit. Egi q̄ omnes illos adolefcētes. i. gestu & uultu imitatus sum.

nocturnis: auiisq̄ itineribus ignoratus: Romanos
palātes repente aggreditur: eorū plariq̄ inermes
cadunt: multū capiunt: nēo oīum intactus pfugit:
& Numida prius q̄ subueniret: sicut iussi erant:
in p̄ximos colles discedūt. Interi Romæ gaudiū
ingēs ortū: cognitis Metelli reb⁹: ut se exercitūq̄:
more maiorū gereret: ut in aduerso loco tñ uictor
fuisse: uirtute hostiū agro potiret. Iugurthā ma-
gnificū: ex Auli secordia: quod spem salutis in so-
litudine: aut fuga coegisset: habere. Itaq̄ senatus
ob ea feliciter acta: diis imortalibus supplicia de-
cernere. Ciuitas antea trepida & sollicita: de belli
euentu læta agere lætitiā. Fama de Metello præ-
clara esset. Igitur eo intentior Metellus ad uicto-
riam ut i omnibus modis festinare: cauere tamen:
nec ubi hosti oportuissimum fieret meminisse: post
gloriā: inuidiam sequi: ita quo clarior: eo magis an-
xius erat: neq̄ post insidias Iugurthā: effuso exer-
citu p̄dātū: sed ubi frumēto: aut pabulo op⁹ erat:
cohortes cū oī equitatu præsidium agebant. Exer-
citus partem ipe: reliquos Marius ducebat: sed
igne magis q̄ præda ager uastabatur: duob⁹ locis:
aut lōge iter se castra faciebant: ut ubi opus erat:
cūcti aderāt. Ceterq̄: quo fuga atq̄ formido lauius
cresceret: diuersi agebant. Eo tempore Iugurtha

¶ Per colles Iugurtha quia nūmeto & uiribus par non erat per loca tuta sequebat Metellū. ¶ Qua subau-
dit ea pte corrūpebat pabulum: & fontes aquarum: qua pte audierat hostē uenturū: ut arte fatigaret Me-
tellū: cui par uiribus esse nō poterat. ¶ Pabulū corrūpere. pabulū corrūpebatuel igneuel ueneno. ¶ Fōtes
ueneno inficiebat. ¶ Aliis p' aliis. minitabatur aliis postea aliis. ¶ Minitari. i. minabatur. frequē ratio usus ē: qā hī
sape faciebat. ¶ Ab incepto retinere ut phiberet Romanos a deuastatiōe agnī. ¶ Roman' impator. Metel-
lus: ut Iugurthā ad plium cogere ut statuit oppugnare quādam urbē nomine zamam existimāz Iugurthāz
latūz auxiliū urbi atqz ita ex necessitate ad plū
eē uēruz. ¶ Ar. reg. i. munimentū: & tutamen
regni. ¶ Laborantib' suis. i. in necessitate positis
¶ Perfugis: perfugis siue trāsfugas dicunt. q de
uno exercitu ad aliū fugiūt. ¶ Edō & Iugurthā
intellexit ex his: q fugiebāt de exercitu Metelli
ad se: quē admodū Metellus decreuit oppugnāz
zamā urbē. q erat atx & mūimētū regni in ea p-
te. ubi posita erat. Nam illa urbe stāte icolumi.
totū regnū erat incolumē: ergo cū hoc intelle-
xisset Iugurthā: zamā priuīqz Metellus cōtēdit
& zamēses hortat' ē. ut mōnia dēfēderēt eisqz
ad auxiliū pfugas tradidit. Nā hoc gen' hoīum
stabilissimū est. atqz firmissimū: deide pollicet.
se breui cū exercitu illuc uēruz. ¶ Quod gen'.
s. hoīum pfugaz. ¶ Quia salē neqz batine in
manus eoz uenirenta qbus fūgerāt. ¶ Ac post
paulo: ordo est. Iugurthā paulo post cognoscit
Mariū esse missum Siccā ex itinere frumentatū
cū paucis eqtibus: Metellus zamā p'spiciuit.
ad eā oppugnādā. i. iter eūdū Mariū legatū: cū
paucis eqtib' misit Siccā: ut ex ea ciuitate frumē-
ta ad exercitū cōueheret. Iugurthā cū hoc p-
exploratores intellexisset: statim cum electis eqti-
bus noctu Siccā peruenit. Et cū Marius egre-
deretur iam ex urbe Siccā Iugurthā se opponēs
in portis pugnam fecit. Et alta uoce ciues Sic-
censes hortatur ut a tergo Mariū inuadā: qd si
fecerit. & se in regno. & illos in libertate perpe-
tua futuros dicebat. ¶ Frumentatū. i. ad frumēta
coemēda: & cōuehenda ad exercitū. ¶ Siccā
est ciuitas. quā prima a rege ad Metellū defece-
rat: qn uictus est plio. ¶ Fortunā: subaudi dice-
bat. ¶ Aetate acturos. i. uicturos. ¶ At nī. Quā-
uis Siccēses paulo ante a rege ad Metellū dese-
cissent: tū pp instabilitatē gētis: rursus a Metel-
lo ad regē defecissent & Mariū inuadissēt. nisi ip-
se Mari' pperere se de ciuitate signis illatis etipuis-
set. ¶ Nī. i. nisi. ¶ Signa ferre. Properauisset. i. ac
celerasset signa cōtra ferre. Nā i ferre signa: ē si-
gna cōtra hostē ferre: ut cū eo plio contendat.
Marius igit signa cōtra Iugurthā qui se i portis
opposuerat: tulit: & repulso Iugurthā p uiz eua-
sit. ¶ Euadere. i. exire: egredi. euadere: nūc nō si-
gnificat ascēdere: sed p obstantia trāsire. Nam
Iugurthā obstabat in portis. ¶ Tanta mobilita-
te. i. mutabilitate. Nā Numidā mutabiles sunt.
¶ Sed milites: qn milites Iugurthini paulis su-
stinuerūt imperū Marii egredientis: sed postea
cū Marius maiore ui eos pmeret: i. fugā cōuer-
si sunt paucis amissis. ¶ Id oppidū: zamā ubis
situm describit. ¶ In campo. i. in planō: non in
monte. ¶ Quam natura: quia nec montes: nec
flumines: nec aliqua re naturali munitum est op-

vidum illud. sed opere. ¶ Circumuenit. id est circumdat.

IOAN.
CHRI.

Deniq; signo: incipit oppugnare zamam. ¶ In fensi irati in fensus pprie est plusq; inimicus. ¶ Glade: ut
delicet fundis gladis est plumbū in modicū formatū qd funda iacitur. ¶ Modo murum suffodere. aliqñ
mug: suffodiebat: aliqñ scalis murū ascendere conabant & cupiebāt p̄liari manibus. ¶ Sudes: iudes dicebā
tur fustes acutis: & praeuisti: qbus utebant in bello. Vir. Subdidus ue p̄stis: ¶ Pila: pilum pprie telū Romanū
¶ Sed nec illos qd emissa qdē uulnerabāt: q iuxta pugnabāt: & muros ascēdere conabant: sed & q pcul ma
nebat ad oppidanis uulnerabant iaculis: aut tormētis: aut manibus missis. Sed nec illos quidē: q pcul mase
rauit timor ai satis munierat. Qui timidi sunt a p
liopcul manēt: & ita eo timore sunt tuti: & mu
nitūga timor facit ne se piculo exponāt. Sed in
expugnatioe zamā: q pp timorē pcula mōnib⁹
stabat: nō tñ eo timore satis erāt multī & testī:
sed iaculis uulnerabant tormētis uel māib⁹ mis
sis. ¶ Tor. ois machina q aliqd ui emittit: dices
bat tormētū: sicut nūc uulgo balistræ & bōbar
dæ uocāt: sed balistræ apd antiquos alid erat: bō
bardamec noī: nec re erat apd antiquos. ¶ Pari
piculo. Bōi atq; ignaui erāt pari piculo: qz erāt
ipari fama boni. i. strēni in munis pugnabāt iū
gni gloria & fama: ignaui pcul a nocentibus sta
bāt cū dedecore: & tñ utriq; uulnerabant: ergo
periculū erat paritē fama & gloria erat dispar
¶ Dū apud zamā. Metellus nō lōge a zama ca
stra locauerat: ut moris ē: fossā ualloq; munie
rat. Deinde ipse cū exercitu ex castris egressus ē
ad oppugnandā zamā: relictis litib⁹ in p̄sidio: q
castra custodirēt. Præsidii autē sp extra castra te
nebat. sed milites q in p̄sidio erāt remissi fuerāt
in castris: eo tpe nihī mali a lugurtha times
rent imminere. Et dū ecce Romani nil timēt: lu
gurtha ex iprouiso ad est: portas castrorū irrūpit
Atq; ita Romani: q i castris erāt: inopinato me
tū pculsi alii fugiūt: alii arma capiūt: multi uul
nerant: multi occidunt. ¶ Por. i. castrorū. Nā ca
stra ita mūniti: ut portas hēant: q claudāt & api
ant. ¶ Noī. i. Ro. ¶ Pro moribus: q qualitate
mōis: nā q strēni erāt: q ma capiebāt & pugna
bāt: q uero ignaui fugiebāt. ¶ Caterq. Dicit ex
oib⁹ inuētos fuisse tñ nō qdragita: q uere Ro
mani fuisse: hi collecti. i. unū locū paulo altiorē
occupauerūt: nec inde pelli potuerūt. ¶ Locū ce
pe paulo editiorē. q alii. i. locum occupauerūt.
paulo altiorē: q erāt alia loca. uel occupauerūt
locū altiorē: q alii. i. occupauerūt. ¶ Qui uere. i.
potuerūt. ¶ Remittere: p remittebāt tela in ho
stē: q in se ab ipso hoste mittebāt. ¶ Pauci i plu
rib⁹ minus frustrati p frustrabant. cum pauci in
plures tela remitteret non frustrabant. i. tela fru
stra nō remittebāt. Nā quō hostes numero plu
res cōtinebāt: alique affēbant: & telo eos
acriter cōficebant. ¶ Si. i. s. i. p̄p̄ magis p̄p̄: ac si
diceret: ita qdē pugnabāt emin⁹: s. i. si hostes co
min⁹ accessissent: tūc Romani multo magis uir
tutē ondebāt. ¶ Rē gere. i. apd zamā. metell⁹
cū maxie itē: ēēt oppugnandi urbis: sēit p⁹ se tumultū hostilē mō. n. castra lōge aberāt. ¶ Tumultū. i. strepi
tū. ¶ A tergo uidelicet p se. ¶ Accepit. i. audiuit. ¶ Deide cōuerso equo: exp̄stū gestū metelli: se ad clamorē
cōuertētis. metell⁹ equū cōuertit: & uidit Ro. ad se fugiētes. ¶ Igitur uide quō impator piculo puidit. Statim
cū egatū. C. mariū ad castra misit. & lachrymās rogauit illū. ne pmitteret aliq; ignominia & cōtūelia i exer
citu iā uictore: & ne hostes fultos abi pmitteret. ¶ Ac sta. C. mariū. s. misit ¶ Cohortib⁹ sociorū. i. cū cohor
tib⁹: q socii populi Ro. miserāt p amicitia: q erat ei cū mario. ¶ Ille. s. mari⁹. ¶ Bre. s. tpe. ¶ At iug. Dicit qd
fecerit Iugur. q castra Ro. irrūpat. p q mari⁹ cū equatu sup̄uēit Iugur. ex castris egredi uolebat. i. mūmē
tis i p̄diebat: tū multis amissis euasit: & se i loca tuta recepit. ¶ Munimēto. i. castrorū. s. uallo & fossā. ¶ Sup.
ecce quō uallo castra erāt mūnita. i. angustis. i. portarū: inuulū dū p locū angustū eripe conāt: sibi inuicē nocebāt

Deniq; signo dato, undiq; simul clamor ingēs ori
tur: neq; ea res Nūidas terret: in fensi itentiq; sine
tumultu manēt. p̄liū incipitur. Romani p̄ ingenio.
q; q; s; p̄s emīn⁹ glade: aut lapidib⁹ pugnāt. alii iua
dere: ac mug: mō suffodere. mō scalis aggredi: cu
pe p̄liū in manib⁹ facere. Cōtra ea oppidani in p̄
ximos laxa uoluere. Iudes: pila. p̄trea pice & sul
phure tedā mixtā ardētū mittere. Sed nec illos q p
cul mase rat timor ai satis mūiuerat. Nā p̄ter oisq;
iacula: tormentis: aut manibus missa: q accerrime
uulnerabāt. Pariq; piculo: sed fama lōge ipari. bōi
atq; ignaui erāt. Dū apud zamā sic certat: Iugur
ex iprouiso castra hostiū cū magna māu iuadit: re
missis: q i p̄sidio erāt. & oīa magis q p̄liū expectā
tib⁹: portā irrūpit. At nostri repētinō metu pculsi
sibi qnīsq; p morib⁹ cōsulunt. alii fugere. alii arma
cape. magna ps uulnerat: aut occisi sunt. Caterū
ex oī multitudie nō apli⁹ qdraginta memores no
minis Romani. grege scō locū cepere. paulo q alii
editiorē. neq; inde maxia uī depelli quere. Sed te
la emīn⁹ missa remittere. pauci i plurib⁹ min⁹ fru
strati: si Numida p̄p̄i accessissent. ibiq; uirtutem
ostēdere. & eos maxia uī cedere: sūder: atq; fuga
re. Interi Metell⁹ cū accerrie rē gereret: clamorē a
tergo accepit. Deide cōuerso equo aiaduertit su
gā ad se uersū fieri. q res idicabat populares esse.
Igitur equitatū oēm ad castra p̄pere misit. ac sta
tim. C. Mariū cū cohortib⁹ sociorū. eū que lachri
mans p amicitia: q; Rēpu. obsecrat: ne quā cōtu
meliā remanere i exercitu uictore. ne ue hostes i
ulos abir finat: ille breui mandata efficit. at Iugur
tha mūimēto castrorū i pedit⁹: quū alii sup uallū p
cipitarentur. alii in angustis. ipsi sibi properantes

Officerent. i. nocerent. Insecto negotio: quia urbē expugnare non potuit. Igitur quia prima die urbē expugnare nō potuerat: uel qā Iugurtha castra inuaserat: deducto p̄sidio i dū nō tīmet Metellus cū sequēti die itē ad oppugnandā urbē reuerteret. oēm eq̄tarū in p̄sidio disposuit an castra. Pro castris. i. an castra. Agitari. i. esse. Tribus dispartitū diligenter custodirent castra. Qui in pximo: ordo ē illi q̄ erant locati in pximo paulisp̄ terribi p̄turbabant. Qui in pximo locati. i. positi illi q̄ erāt magis uicini Iugurthae: id est illi quos primos Iugurtha inuadens inuenit. Perturbantur. i. dissipant. Dicit autē Iugurthā iuasisse:

officerent: multis amissis. in loca inunita sese recipit Metellus. insecto negotio. postq̄ nox aderat: castra cū exercitu reuertitur. Igit̄ postero die: priusq̄ ad oppugnandū eggrederet: eq̄tarū oēm in castris: qua regis aduētus erat: p̄ castris agitare iubet: portas & pxima loca tribunis dispersit. deinde ip̄e p̄git ad oppidū: atq̄ uti superiore die: murū aggredit̄. interī Iugurtha ex occulto repēte n̄ros inuadit: & q̄ in pximo locatū fuerat: paulisp̄ terribi p̄turbant: tamen reliquī cito subueniūt. Nec diutius Numidā resistere quīuissent: nūi pedites cum equitibus p̄mixti magnā cladē in cōgressu facerēt. q̄b9 illi freti: nō uti equāstri fieri p̄lio solet. seq̄. Deinde uero cederet: sed aduersis eq̄s cōcurreret: implicare: ac p̄turbat̄ aciem. Ita cum expeditis peditib9 suis hostes pene uictos dat̄. Eodē tpe apud zamam magna uicertabatur: ubi quīsq̄ legatus. aut tribunus curabat. eo accerrime niti: neq̄ alius spem. in alio magis: quā in se habet. Pariterq̄ oppidani agere. oppugnare. aut parat̄ omnibus locis. Auidius alteri alteros lauciare. quā semet tegere. Clamor p̄mixtus hortatione. laticia: gemitu: item strepit9 armorū ad cœlum ferri. Tela utrinq̄ uolare. Sed illi: qui mœnia defensasabant. ubi hostes paululum modo pugnam remiserant. intenti p̄cœlum eque strep̄ p̄spectabāt eos. uti quāq̄ res Iugurthae erat. latus mō: pauidos modo animaduerteres. ac sicuti audiri a suis: aut cefni possent. admonet. alii hortari. alii aut māu significat̄. aut niti cōpib9: & huc & illuc. quasi uitabundi. aut iacentes tela agitare.

admodū in eq̄stri p̄lio Iugurthae res uel aduersae uel p̄sp̄e eueniebāt. Nam si Iugurtha in p̄lio uidebat̄ esse sup̄ior. lati erant. Si uero uinci uidebat̄. tristes. & pauidi erāt. Vti quāq̄ res erat Iugurthae. i. uel prosp̄e res uel aduersae. Ac sicuti: & illi oppidani. Monere pro monebant. Alii hortare. pro hortabant̄ alios: Aut significare: p̄ significabāt manu. Aut niti p̄. nitebant̄ corporibus. Et agitari p̄ agitabāt. i. corpora huc & illuc quasi uitabundi tela. Aut iaciētes. i. tela: sicuti audiri possent a suis aut cerni. Oppidani pro afsectu & clamabant: & manus: ac corpora mouebant̄ equāstre p̄cœliū intuetes: sicuti audiri a suis. uidelicet a Iugurthae: ab his qui erant cū eo: qui p̄lio equāstri pugnant cum p̄sidio Romanorū: ita oppidani alii alios monebant: & hortabant̄: itaq̄ si ita uicini essent: ut a pugnatibus uideri & audiri possent. quīs nec audiri possent: nec facile uideri a pugnantibus. Aut manu significare: i. manus mouebant̄: itaq̄ aliquid monebant. Niti corporibus. i. nitebant̄ corporibus: mā pro affectu animi corpora mouebāt: & si uidebāt Romanum iacentē telum in Numidam: corpore uitare illud nitebant̄: itaq̄ si in se iactū fuisset. Similiter si uidebant Numidā telū iacentē in Romanos: ita corpus mouebant̄: itaq̄ si ipsi iacerent.

IOAN.
CHRI.

Quod ubi Mari⁹, postquam uidit oppidanositia & oculis & aīo intentos in praeliū equāstre, dedita opa oppugnationē remissius & lenius exercebat, ut quā si non speraret posse urbē cape. Quo factum est, ut oppidani dū magis intenti efficiuntur in praeliū equāstre, ecce repēte Marius scalis murū aggreditur; & iam Romani summitatem muri caperant; cū oppidani & lapides & ignem: tela in Romanos detrudere cōpe-
runt: atq; ita Romanos de muro deiecerunt; & nox plū diremit. Metellus cū uideret se urbē capere nō pos-
se; & iam estatem esse finitimi exercitum in puinciam duxit proximā Numidiæ: prius impositis p̄sidiis
in illis urbibus: quæ ad se defecerant. **Q**uod ubi ordo est. Marius consulto lenius agere
pro agebat: ac simulare pro simulabat differen-
tiam rei: & pati pro patiebat Numidas uisere p̄-
lium regis sine tumultu: ubi pro postquā quod
idest illud est cognitū Marioq; curabat in ea p̄-
te. **Q**uod ubi cognitū est: uidelicet postquā
Marius cognouit oppidanos ita intentos esse i
plūm equāstre & oculis & aīo. **D**iffidentia
rei simulare, i. simulabat se diffidere: & despare
possem urbem capi. **N**umidas. i. qui erant in
oppido. **S**tudio suoz astrictis. i. dum affectu
suoz intēri plū intuent. **S**tudio suoz. i. affe-
ctu suoz. **P**rope sūma. i. ferme sūmitatē muri
caperant. **D**einde ordo est. Deinde illi q supstite-
rāt sunt afflictu: ubi p postq; unā atq; alterā sca-
læ sunt cōminutæ. **V**nā scalæ, unus naturali-
liter caret plurali: tamē si cōiungit cū noib⁹. q
tū numeri pluralis sunt: pluralem habet. Dici-
mus. n. unās lās a te accepi. i. unā epistolam: si-
cuti hoc loco unā scalæ. nam scalæ tantum nu-
meri pluralis sunt. Metellus ordo est. Metellus
discedit ab zama: & imposuit præsidia in his
urbibus: quæ defecerant ad se: & quæ erant sa-
tis munitæ loco aut mœnibus, postquam uidet
inceptum frustra. i. eē: & postq; uidet oppidum
nō posse capi: neq; Iugurthā niti: nisi ex insidiis
aut facit pugnā suo loco: & postq; uidet æstatē
iā exactā esse. **N**iti. i. cōtēdere: pugnā. **S**uo.
i. cōmodo: postq; uidit Iugurthā uel nisi ex in-
diis pugnā: uel nisi in loco sibi cōmodo. **N**e-
q; id tps. i. hyemis. **S**ed qm. Ordo ē. Sed Me-
tellus parat tēdere in diis regi per amicos. i. re-
gis: & uti perfidia eoz p armis: qm bellū parum
pcedebat armis. Senus patet. **P**arum pcedebat.
i. non satis prospere & fœliciter eueniebat.
Igitur Bomilcarem. Ordo est. Igitur Metel-
lus aggreditor. Bomilcarem multis pollicita-
tionibus. Bomilcarem: qui fuerat Romæ cum
Iugurthā: & inde fugerat clā iudicium de nece
Massiæ: uadib⁹ datis: idco aggreditur Bomilca-
rem: qā maxia copia fallendi erat ei: p maximā
amicitia. Bomilcarem: sicuti supra dixit: ppinquus
erat Iugurthæ: & ei maxime fidus. Ergo Metel-
lus tentauit per Bomilcarem: si Iugurtham uel
uiuiū: uel mortuum habere posset. Hac uero de cā impetravit posse inducē Bomilcarē ad pditionē: qā Bo-
milcar cū Romæ accusatus esset q Massiā interfici fecisset: uadibus datis iudiciū fugerat. Nunc ergo time-
bat Bomilcarne si pax inter Romanos & Iugurthā fieret. ipse in conditionibus pacis Romanis ad suppli-
ciū traderet. **D**einde fide data. Ordo est. Deinde Metellus facile p̄suadet Numidæ tum. id est partim in-
fido ingenio. tum. id est partim mentium ipse per cōditionem traderetur ad supplicium. si pax fieret cū
Romanis. ideo p̄suadet data fide fore. ut Senatus cōcederet illi impunitatē: & sua oīa: si tradidisset sibi Iu-
gurthā uiuum aut necatum. **F**ide data. Dare fidem est pmittere. **D**ata fidæ. i. cum p̄misisset. Quid pro-
mittebat Metellus: p̄mittebat fore: ut Senatus cōcederet illi impunitatem sceleris: quo Massiā interfici fecer-
at & sua oīa. **I**mpunitatē: ne puniret pro eo scelere. Nam merebat ultimū supplicium. i. mortē. **S**ua oīa
nā oīa quæ possidebat publica fuissent. **P**er cōditionem: uidelicet in conditionibus pacis.

Quod: ubi Mario cognitū est. Nā is i ea pte cura-
bat: cōsulto lenius agere. ac differentia rei simula-
re: pati Nūidas sine tumultu plū regis uisere. Ita
illis studio suoz astrictis: repēte magna uī murū
aggredit^r. & iam scalis aggressi milites ppe sūma
caperant. Tū oppidani cōcurrūt: lapides. ignem
alia p̄te rea tela ingerunt. Nostri primo congressu
resistere: deinde ubi unā. ac alterē scalā imminutē
sunt. qui supsteterāt affliti sunt. Ceteri ueri⁹ quo-
quomō potuere. p pauci integri. Nā magna ps cō-
fecti uulneribus abeūt. Deinde utrinq; praeliū nox
diremit. Metellus autē: ubi uidet frustra inceptū
neq; oppidū capi: neq; Iugurthā niti: nisi ex insidiis
aut suo loco pugnā facere. etiā æstatē exactā esse.
ab zama discedit. & in his urbibus quæ a rege defe-
cerant: quæ satis munitæ loco: aut mœnibus erant
præsidia imponit. Ceterū exercitū in puincia. quæ
proxima est. Numidiæ hyemandi gratia collocat.
neq; id tps ex aliorū more quieti. aut luxuriæ cōce-
dit. Sed quoniā armis bellū parum pcedebat. in si-
dias regi per amicos tendere. & eoz perfidia p ar-
mis uti parat. Igit^r Bomilcarē: qui Romæ cū Iu-
gurthā fuerat: & inde uadib⁹ datis. clā de Massiæ
nece iudiciū fugerat. qd ei per maximā amicitia
maxia copia fallendi erat: multis pollicitationibus
aggredit^r. ac prio efficit. uti ad se colloquēdi gratia
occulte ueniat. deinde: fide data: si Iugurthā uiuū.
aut necatū sibi tradidisset. fore: ut illi Senatus ipuni-
tatē & sua oīa cōcederet. facile Numidæ p̄suadet.
tū ingenio infido. tū metuētī. si pax cū Romanis
fieret. ipse per conditiones ad supplicium traderet^r

Et ubi primum, Dicit quō Bomilcar uerbis suis regem ad dedicationem inclinavit. ¶ Is. f. Bomilcar. ¶ Vbi IOAN. PRIMU. i. cū primū oportunitatē habuit. ¶ Commiutus. i. debilitas: & fractas. ¶ Illo cunctante. i. tardas. CHRI. O Iugurtha: caue nōdū tu puiderē tardas Numidis: ipsi per se sibi, puideant. ¶ Consulanti. i. puideant. ¶ His uerbis: his inquit uerbis induxit Iugurthā ut dedicationem faceret. ¶ Imperata quicquid imperasset. ¶ Metellus scdm consuetudinē maiorū. Metellus cum sibi p legatos Iugurtha dedicationē offerret: oēs senatoriū ordinis ad se ex hybernīs uocari iussit ut ex cōsilio eorū dedicationē acciperet. ¶ Ex hybernīs ex mansionibus.

Is. ubi primū opportunum fuit. Iugurthā anxīū. ac miserantē fortunas suas accedit. Monet. atq; la chrymās obtestat: uti aliqñ sibi liberisq; & genti Numiday optimā. meriteq; prouideat. oibus plī is sese uictos. agrū uastatū. multos mortaleis capros. aut occisos. regni opes cōminutas eē. satis sēpe iā uirtutem militū. fortunā tentatā. caueat. ne illo cūctante. Numidā sibi consulāt. His atq; aliis talib; ad dedicationē regis animū ipellit. Mittit ad imperatorem legatū. q Iugurthā imperata facturū dicerent. ac sine ulla pactione sese. regnūq; in illi; fide traderent. Metellus cunctos senatoriū ordinis ex hybernīs pperē accersiri iubet. eorū atq; aliorū. quos idoneos ducebat. cōsiliū habet. ita more maiorū ex cōsiliū decreto p legatos Iugurthā imperat. argenti pōdo ducēra milia. elephantos omnes equorū. & armorū aliquāulū. Quē postquā sine mora scā sunt. iubet oēs perfugas uinctos adduci eorū magna ps. uti iussū erat. adducti: pauci. quū primum deditio cōcepit. ad regem Bocchū in Mauritaniam abierant. Igī Iugurtha. ubi armis uirisq; & pecunia spoliatus est. quum ipse ad imperandū Thifidiū uocaret. rursus cōcepit flectere aium & ex mala conscia digna timere. Deniq; multis diebus p dubitationē cōsumptis. quū mō tadio regē aduersaq; oia bello potiora deduceret. iterdū secū ipse reputaret. quā grauis casus i seruitiū ex regno foret. multis magnisq; pñdiis. neq; qd pñdiis d itegro bellū sūt. romē scāt; d puiciis cōsult; Nūdiā metello decreuerat. p idē tps Vtice forte. C. mario

ubi hyemabant. ¶ Accersiri. i. uocari ad se. Et utrunq; arcesso & arcesso dicit. ¶ Eorū. uirorū ordīs Sētorū. ¶ Ducebat. i. existimabat. ¶ Facta sunt. f. a Iugurtha. Nam illico Iugurtha se. cit. qd sibi iperatū fuerat a Metello: ¶ Vistos ligatos. ¶ Igī. Dicit Iugurthā iterū mutauisse aium. & bellū renouasse cōtra Romāos: dū Metellus iussisset regē ipsum Thifidiū uenire ad se. ¶ Igitor. Ordo est. Iugurtha rursus cōcepit flectere animū suū: & timere digna ex mala conscia dū ipse uocaret. Thifidiū ad ipm ipatorē. ubi p postq est spoliatus uirisq; & armis & pecunia: sen sus ps. ¶ Ex mala conscia. Ille habet malā cōsci entia: q scit se multa mala perpetrasset: iō Iugurtha: q sciebat se multa mala cōmississet timebat ne p illis puniret. ¶ Dignauit dicit malā scitūti merebatur. Deniq; Ordo ē. Deniq; Iugurtha de itegro sumit bellū: multis & magnis pñdiis pñdiis. neq; qd cōsumptis multis dieb; p dubia tatiōem: cū p qñ modo. i. aliqñ duceret oia potiora bello: tadio regē aduersaq; & qñ iterdū ipse reputaret: secū qd qñ esset grauis casus ex regno in seruitiū. Iugurtha diu dubitauit an bellum renouaret: nō. Nā aliqñ putabat oia eē meliora q bellū: qñ cogitabat se toties eē uictū. Sed rursus qñ cogitabat qd graue est ex rege seruū fieri: mutabat aium. Igitor cū multos dies in hac dubitatiōe cōsumpsisset: tandē bellū renouare decreuit. ¶ Potiora. i. meliora. ¶ Duceret. i. putaret. ¶ Casus. i. ruina. ¶ Multis magnisq; pñdiis pñdiis neq; qd. Nā pecuniā: & arma: & equos Romanis tradiderat. ¶ Neq; qd. i. frustra. ¶ Et Romā. Dicit senatū eo tpe decreuisse Numidiā Metello in sequentē ānū: sed hoc postea populus irritauit: scō cōsule. C. Mario: & ei dēta Nūdiā: Nā maior est auctoritas populi q senat; ¶ Senat; de puinciis. cōsultus. i. rogat; Sēatus cōsules creat nō poterat. Sed cōsulib; creatis. puicias decernere poterat: & finito āno eis i pū progredi: & tūc nō cōsules: s; p cōsules dicebant. ¶ Per idē tps. i. eodē tpe. C. Mari; saepe in aīo suo cōsulatū cōcipiebat. Sed qā hō erat nouus: & ignobilis gener; nō audebat petere tātū magistratū. S; cū Vtica sacrificaret: Aruspex dixit magna & mirabilia. C. Mario portēdi. hortatusq; ē illū ut expiret: an asq; posset: id qd aīo cōcupierat. Qd cū Mari; itell exister aium ad cōsulatū intēdit. nec cessauit: dēc fact; est cōsul. Per idē tps. ordo ē. Aruspex p idē tps dixerat. C. Mario Vtica forte supplicatū diis: p hostias magna atq; mirabilia portēdi. Aruspices dicebat. q p qūtatē hostiarū deorum uolūtātē explorabat: & extis earum īspectis futura pñocebat. Vir. i. liii. aenei. Pecorūq; reclusis. Pecorib; in hians spīrātia cōsulit exta. Duo autē hostiarū genera erant. unū in quo p extra uolūtas deorū disgrebat alterū in quo sola aīa sacrabat. Vñ Aruspices has uocabat hostias aīales. Porro p hostias aruspices ita auspicia captabāt: uidelicet ut si hostia ab ara effugisset: aut pussa mugitus dedisset: aut in aliā ptem corpis: q oportebat: cecidisset. tristitia portēderet. Et huiusmodi auspicia piaculatia appellabantur. Si aut cor in extis: aut caput in iecinore non fuisset: pestifera auspicia dicebātur: qā tristitia similiter porēdebant. Si autem extra integrat exta: ac uigētia fuissent: felicia ostēdebāt. Extā autem dicta sunt: qā diis pferent; quā maxime extis: eminent; sicuti intra corpus cor. & iecur. p ceteris partib; maxie eminet.

IOAN.
CHRI.

per hostias. Bestiæ: quæ diis immolabantur: aut hostiæ dicebantur: aut uictimæ: hostiæ dicebāt: quæ sacrificabantur ab his qui contra hostem ibant: uictimæ quæ sacrificabantur ab his: quæ ex hoste uictoriam reportarent. Magna mirabilia portendi. i. denūciari: significari: ostendi. Proinde. i. subaudi dicebat Aruspex: ut iō Marius flet? diis ageret eaq̃ iactitabat aīo: & quā sapissimè experiret fortunam. Fretus diis. i. confusus diis: qui per exta ostendebant uoluntatem suā. Nam quia per exta ostēdebāt dii se uelle: ut Marius magnus & mirabilis euaderet: uisus euasit. Experiret. i. tentaret. Omnia p̃spere euentura. s. dicebat aruspex. At illum. Dicit qd cōcupiscit antea Marius. Præter uetustatem familiæ. Nihil ad capiendum cōsulatū Mario deerat: nisi uetustas familiæ. Neq̃ enim nobilis ex antiqua familia Romana erat. licet ciuis esset: sed erat ex Arpio: quæ ē ciuitas Cāpaniæ. Industria. Industria p̃prie dicitur exercitata uis ingenii. Militiæ magna scia: quia sp̃ in bello uersat⁹ erat. Aius belli ingēs. Belli aduerbialiter positū ē: sicut & domi. i. bello magnū aīum hēbat: in pace moderat⁹: ac tepatū. Animus igens. s. erat Mario. Domi. i. pace. Libidinis & diuitiæ: uictori uel aīus uictor. uel certe Mari⁹. Sed is. Marius inq̃ Arpini natus & educatus: cū primū p̃ ætatē potuisset militiā se exercuit. non in līs. Sed his natus. Ecce quō uetustas familiæ Mario deerat. Sū. Stipē diūponē dī p̃miū militare a stipē dāda. Stipē nūmū signatū dixerūt aīq̃ a stipēdo. i. cōponēdo: nā q̃ maiorē nūq̃ pecuniæ accipiebāt: nō in area ponebāt: sed in aliqua cella stipabant. i. cōponebāt: quomin⁹ loci occuparet. Nō græca faciūdia. i. eloquētia. nō se ad eloquentiā græcam exercuit. Tribunalū mi. petitur esset tribunus militū: ieiūsmodi honores dabant p̃populū i comitiis. Faciē eius ignorantibus. Marius quia semp̃ in bello uersatus erat: magis nomine & famat⁹ facie notus erat populo. Cū ergo i comitiis tribunalū peteret militatē. multi nesciebāt q̃s esset. Sed postq̃ dem⁹ ē. eū eē Caiū Mariū. cuius fama in bello clara erat: oēs tribus eū tribunū declarauerūt. Declarat⁹. enūciat⁹ tribunū. Agitabat. i. agebat. Quā gerebat. i. administrabat. Tū is ad id locor⁹: talis uir cōsulatū petere nō audebat. quīs talis esset uir. C. Marius tamen usq̃ ad id tempus non audebat petere cōsulatum: quia uidebat hunc magistratum solummodo nobilibus demandari: se autem ignobilem: & nouum hominem esse intelligebat. Talis uir: scilicet Marius. Ad id locorum: id est usq̃ ad id tempus. sicut supra dixit. Iugurtha ubi gentiū foret? Nam postea ambitione præceps datus est: dico q̃. C. Marius usq̃ ad id tps non audebat petere cōsulatum: sed postea supra modum ambiciosus fuit in petendis hoanibus. Nam septies cōsul fuit. qd̃ raro alii alicui contigit. Ambitio p̃prie dicitur honoris cupiditas. Præceps datus est. i. precipitauit se ambitione: quia supra modū pelius fuit ad honores. Et tū i. eo tempore. Alios (inquit) magistratus plēbs administrabat: præter cōsulatum: quem nobiles tantūmodo assequabant. Ordo est. Ertum pro tunc plēbs tradebat inter se alios magistratus: sed nobilitas tradebat cōsulatū iter se p̃ manus. Per mai. p̃ successionē: quā cū aliq̃ nobilis deponebat cōsulatū. alii nobili tradebat cōsulatū. & ita eū magistratū sola nobilitas administrabat. Nō. i. ignobilis genere: uidelicet q̃ nō eēt ex antiqua familia Romana. Licet aliq̃s clarus & nobilis eēt fact⁹: si nō erat nobilis generē ad cōsulatū aspirat⁹ nō poterat. Quin. i. q̃ non. Pollutus. i. maculatus. Si quis nouus cōsulatum esset adeptus: eo honore nō ornari & decorari: sed pollui. & quasi maculari uidebat. Igitur ubi Marius. Ordo est. Igitur Marius rogat missionem a Metello grā petendi cōsulatum ubi p̃ postquā uidet dicta Aruspici intēdere eodem: quo cupidō animi hortabatur. Postquā oñdit in Mano fuisse oīa: quæ sufficerent ad capiendū cōsulatū: præter uetustatem familiæ. Dicit qd̃ fecerit Marius: postq̃ Aruspex dixit ei magna & mirabilia portendi. Mari⁹ (inquit) a Metello missionē postulauit: ut Romā p̃ficere: ad petendū cōsulatum: postq̃ ex Aruspice intellexit ea sibi per exta portendūque cupiebat in animo suo. Aruspex ab ara. & aspiciēdo dictus ē: quia l̃ aris hostiæ exta inspiciebantur & futura prædicebant Aruspices.

per hostias diis supplicanti: magna: atq̃ mirabilia portēdi aruspex dixerat. Proinde. q̃ aīo agitabat. fretus diis: ageret. fortunā. quā sapissimè experiret: & oīa p̃spere euentura. At illū iā antea cōsulat⁹ ingens cupidō exagitabat: ad quē capiēdum. p̃ter uetustatē familiæ. oīa abūdē erāt: industria. p̃bitas. militiæ magna scia: aīus belli ingēs: domi modicus libidinis: & diuitiæ: uictor. Tantūmodo gloriæ auidus. Sed is natus p̃ oēm pueritiā Arpini: altius: ubi primū ætas militiæ patiens fuit: stipendiis faciundis: non græca facundia: neq̃ urbanis mūditiis. sese exercuit: ita inter artes bonas integrū ingeniū breui adoleuit. Ergo ubi primum tribunatū militarem a populo petit: plarisque faciem eius ignorantibus. facile notus per omnes tribus declaratur. Deinde ab eo magistratu. alium post alium sibi p̃perit: semperq̃ in potestatibus eo modo agitabat. ut amplior honore: quam gerebat dignus haberetur. Tamen is ad id locorum. talis uir cōsulatū petere non audebat. Nam postea ambitione præceps datus est: & iā tum alios magistratus plēbs: cōsulatum nobilitas inter se p̃ manus tradebat. Nouus nemo tā p̃clarus: neq̃ tam egregi⁹ fact⁹ erat: qñ is indignus illo honore: & quasi pollutus haberet. Igitur ubi Marius Aruspici dicta

Eodem. i. ad eandem rem. ¶ Intendere. i. pertinere. ¶ Missione: uulgo licentiā appellant. ¶ Cui. s. Metello. q. uis Metellus uirtute & gloria clar. et tū supbus erat sicuti ferme oēs nobiles eē solēti: & iō moleste tulit. q. Marius missione peteretur Romā p̄ficere tē ḡta petēdi cōsulatū. ¶ Alia optāda bonis. i. alia res: q. optat a bonis titis. ¶ Cōtēptor auius. despector animus erat in Metello: qui alios despiciebat & contēnebat. Qd erat pp supbiā. Nā q. alios despiciat: supbus ē. ¶ Supbia cōe nobilitatis malū. Nā oēs nobiles ferme solent esse supbi. ¶ Itai. hoc mō: uidelz quia erat supbus. ¶ Insolita re. uidelicet: q. nouus homo auderet petere cōsulatū: q. tātum mō nobilibz dari solebat. ¶ Ei. s. Marii. ¶ Cōsi. q. decreuisset petere cōsulatū. cū eēt nou⁹ hō. ¶ Tā praua. Prauū: & rectum cōtra ria sunt. Igit metello uidebat eē prauum: q. mari⁹ peteret cōsulatū. cū eēt nou⁹ hō. ¶ Sup sol. aium gereret. i. ne animum maiorem hēretiquā statui suo conueniret. ¶ Super fortunam. idēst super statum. ¶ Non oia oib⁹ cupiēda eē: subaudiē. dicebat. ¶ Iurē uidelicet: q. erat nouus hō. ¶ Per negocia publica: uidelicet nō impediretur p negociū ad rēpub. ptinēs. ¶ Factus: sele: q. peteret: uidelicet missione sē ei concessit. ¶ Ac po. cū marius a metello sēpi⁹ missione peteret: ut Romā iret ad petendū cōsulatū. metellus r̄n. dit. O mari. ne festines nūciare Romā hac de cā: q. satis idoneo tpe cōsulatū petes cū filio meo: Fili⁹ aut metelli erat etatis annor. xx. nec aliq. cōsulatū petere poterat. nisi eēt saltē āno. xxy. marius igit moleste tulit r̄nsum metelli: quolebat Mariū usq. in qnquēniū differre petitionē cōsulat⁹. ¶ Fers. dī. ¶ Mature petitur. s. dicebat mature. i. ppetere & cito. Tūc pprie id dī fieri mature: q. suo tpe fit. i. qd neq. citius ē. neq. serius: sed mediū qdā tempurū. Nā & in fragibus: & in pomis ea matura dñt: neq. cruda & imitia sūt: neq. caduca & decocta: sed tpe suo adultamaturaq. ¶ Is. s. filius. ¶ Contubernio patris. Contuberniū dī tabernaculū in quo milites habitāt: uel societas. ¶ Quae res. s. n̄sum metelli. ¶ Tum p etiam. ¶ Cupidine. pp honorē. ¶ Pessimis cōsultorib⁹. Appositio est. Cupido: & ira duo pessimi cōsultores sunt. Nā qui facit id qd cōsultat & suadet ira & cupido pessime facit. Nā ira & cupido pessime cōsultat. ¶ Crassari: pro Crassabatur. Crassariut supra diximus: secundū No. nium Marcellum significat supra modum sc̄ui rei: & significat ambulare. Dicit ergo Mari⁹: ibat cum cupidina: & ira: hoc est gerebat se cupidē & iracundē: q. faciebat id qd cupido honoris: & ira contra Metellum suadebat. Non. n. hoc loco crassari ad incesum pedum ptinet: sed ad tenorē uitae: atq. ad habitū morū. sicuti dicimus de eo: q. aliqd prudētē: & suo tpe facit: ille mature: & prudētē ambulat. ¶ Neq. facto ullo: neq. dicto abstinere: quod mō ambitosum foret. Quicquid dicebat & quicqd faciebat. erat ambitosum. Ambitosus dī honoris cupid⁹ Verba & facta ambitosia sunt. quae dicuntur & fiunt ad honorē aucupandum. ¶ Milites. Ecce sc̄m abitosum. Marius ut fauorē militū sibi conciliaret: eos remissius q. cōsueuerat: atq. indulgēt⁹ tractabat. ¶ In hybernīs. Hyberna dicunt loca & māsones: ubi hyemāt milites. ¶ Laxiore iperio. i. molliori regimine. ¶ Habere. i. tenebat. ¶ Apud negociatores. Ecce dictū ambitiosū. ¶ Criminose contra metellū magnifice p se: & i laudē sui ipius. ¶ Loq. p loq̄batur. ¶ In cathenis in uinculis. Ecce qd magnifice loq̄bat de se. ¶ Ab iperatore. Ecce qdō criminabat⁹ Metellū. Dicebat. n. Marius metellū dedit opera. p̄trahere bellum: qd cito: si uellet: perficere posset. ¶ Cōsulto. i. dedit opa. ¶ Protrahi. s. bellū. i. plangari. ¶ Quod hō inanis. i. gloriae cupid⁹ & regiae supbiā: ideo dicebat Metellū plangere bellū. quia ut rex supbus gaudebat esse diutius in imperio. ¶ Quae oīa: ea: quae dicebat marius de metello mercatoribus satis uera dicebant: duabus de causis: uidelicet: q. dū metellus diutius in bello gerendo est occupatus: res eius domesticā uehēmētē afflicta: & diminuta: sunt: & quia ipsi mercatores cupiebāt: cito bellum finire. ideo facile credebāt Metellū protrahere bellū: quia ipsi cupiebāt: cito finire. ¶ Animo aut cupienti nil satis festinat. ¶ Eo ideo.

eodem. quo cupido animi hortabatur. intendere uidet: ab Metello cōsulatū petēdi gratia missione rogat. Cui quāquam uirtus. gloria: atq. alia optanda bonis superabāt: tū inerat contemptor aius. & supbia. cōe nobilitatis malū. itaq. primū cōmotus i solita re: mirari eius cōsiliū: & quasi p amicitia monere. ne tā praua inciperet. neu sup fortuna aium gereret. nō oia oib⁹ cupiēda esse debere: illi res suas satis placeat. Postremo caueret id petere a populo Roma. quod iure negaret. Postquam hac atq. alia talia dixit. neq. animus Marii flectitur. respondit. ubi primū potuisset: per negocia publica facturum sese: q. peteret: ac postea saepe eadem postulanti fertur dixisse. ne festinaret abire: satis maturū: solum cum filio cōsulatū petiturum. Is eo tpe cōtubernio patris ibidē militabat. annos natus circiter uiginti. Queres Mariū: tū p honore: quē affectabat. cōtra Metellū. uehēmētē accenderat. ira cupidine. atq. ita pessimis cōsultorib⁹ crassari: neq. scō ullo. neq. dicto abstinere. quod modo ambitosum foret. milites. qbus in hybernīs praeerat: laxiore iperio. quā ante habere. Apud negociatores: quorum magna multitudo Vtce erat. crimio se. & simul magnifice de bello loqui: dimidia pars exercit⁹ si sibi pmitteret: paucis diebus Iugurthā in Cathenis habiturum. ab Imperatore cōsulto protrahi: quod homo inanis. & regiae superbiā in Imperio nimis gauderet. Quae omnia illis: eo

co crassari ad incesum pedum ptinet: sed ad tenorē uitae: atq. ad habitū morū. sicuti dicimus de eo: q. aliqd prudētē: & suo tpe facit: ille mature: & prudētē ambulat. ¶ Neq. facto ullo: neq. dicto abstinere: quod mō ambitosum foret. Quicquid dicebat & quicqd faciebat. erat ambitosum. Ambitosus dī honoris cupid⁹ Verba & facta ambitosia sunt. quae dicuntur & fiunt ad honorē aucupandum. ¶ Milites. Ecce sc̄m abitosum. Marius ut fauorē militū sibi conciliaret: eos remissius q. cōsueuerat: atq. indulgēt⁹ tractabat. ¶ In hybernīs. Hyberna dicunt loca & māsones: ubi hyemāt milites. ¶ Laxiore iperio. i. molliori regimine. ¶ Habere. i. tenebat. ¶ Apud negociatores. Ecce dictū ambitiosū. ¶ Criminose contra metellū magnifice p se: & i laudē sui ipius. ¶ Loq. p loq̄batur. ¶ In cathenis in uinculis. Ecce qd magnifice loq̄bat de se. ¶ Ab iperatore. Ecce qdō criminabat⁹ Metellū. Dicebat. n. Marius metellū dedit opera. p̄trahere bellum: qd cito: si uellet: perficere posset. ¶ Cōsulto. i. dedit opa. ¶ Protrahi. s. bellū. i. plangari. ¶ Quod hō inanis. i. gloriae cupid⁹ & regiae supbiā: ideo dicebat Metellū plangere bellū. quia ut rex supbus gaudebat esse diutius in imperio. ¶ Quae oīa: ea: quae dicebat marius de metello mercatoribus satis uera dicebant: duabus de causis: uidelicet: q. dū metellus diutius in bello gerendo est occupatus: res eius domesticā uehēmētē afflicta: & diminuta: sunt: & quia ipsi mercatores cupiebāt: cito bellum finire. ideo facile credebāt Metellū protrahere bellū: quia ipsi cupiebāt: cito finire. ¶ Animo aut cupienti nil satis festinat. ¶ Eo ideo.

IOAN.
CHRI.

Firmiora. i. magis certa & terna. Firmus certum significat sicuti e contra: certus firmus significat. Metellus apud latere certos locauerat. i. firmos. Quod diuturnitate belli res familiares corruptat. Mercatores Romani: qui erant utique ex hoc intelligebant Metellum delectari esse in impio: atque ideo praeferre bellum: quia uidebant eum res domesticas & familiares contemnere: modo imperio bellico praeferebat. Et animo cupienti nihil satis festinatur. Sententia generalis est: huic loco accommodata. Animo cupienti aliquid: omnia tarda uidentur. Nam aiunt: quod aliquid cupienti: non quod sibi uidetur assequi id quod cupit. Et a quo cupienti. mercatores Romani cupiebant. ut cito bellum finiret. & ideo facile crediderunt quod dicebat Marius: uidelicet Metellum dedita opera praeferre bellum. quia animo cupienti nihil satis festinatur. Iam cupienti aliquid: omnia tarda uidentur sicuti animo mercatorum cupienti: ut bellum finiret. Metellus illud diutius praeferre uidebat. & ideo id quod dicebat Marius. uidelicet Metellum consulo & dedita opera praeferre bellum: facile mercatores uere esse crediderunt. Marius autem hac de bello contra Metellum negotiatoribus Romanis dicebat: ut ipsi Romanis ad suos amicos: ac necessarios aspe contra Metellum de bello scriberent: & Marium in petitione consulatus inuenerent. Erat praeterea exercitus. Alia res narrat: quod Marius magis in spe consulatus exiret. Manastabalis filius Massinissa tres huiusmodi Manastabalis Gullus & Micipsa. Gauda filius erat Manastabalis: & nepos Massinissae: hunc Gauda Micipsa moriens in testamento reliquit huiusmodi. Nam prius huiusmodi reliquit filios Adherbalis & Hiempsalis: & Lugurtham filium adoptiuum moriens secundum reliquit huiusmodi. Gauda filius filius sui Manastabalis. Morbis cum illi infirmitati: & macerati & afflicti. Cui Metellus. Gauda saepe petierat a Metello: ut sellam suam mori regum iuxta se poneret: & ut custodiam eam sibi turmam equitum Romanorum cederet. Metellus Gaudam utrumque negauerat: ratione honoris sedis negauerat: quia dicebat honoris illud dari solent: tantummodo illis: quos populus Romanus appellauisset: turmam equitum pro custodia corporis negauerat: quia dicebat contumeliam ferri equitibus Romanis: si ad custodiam aditus Numidae. Gauda traderet. ordo est. Metellus negauerat utrumque: cui id est illi Gauda petenti: ut Metellus poneret iuxta se sellam suam mori regum. Item petenti: ut Metellus cederet turmam equitum Romanorum: eam custodiam. Sed proprie sella erat in qua sedebant Reges & imperatores. Gauda igitur licet non esset rex: tamen quia ex stirpe regia natus erat: uolebat sedem iuxta imperatorem Romanorum mori regum. Honoris subaudi negauerat. Honoris uidelicet ut poneret sellam iuxta se. Modum. Presens. subaudi negauerat. Presens uidelicet turmam equitum Romanorum. quod corpore eius custodiret. In eos. scilicet eques Romanos. Satel. Numidae. Satellites proprie dicebantur militibus mercede conducti. mori autem erat ut hos imperator. & circa se haberet: & primos mitteret ad omne discrimen: unde quod satellites dictos putant: quia satis late muerent imperatoris. Satel. scilicet Gauda: quia non erat rex. sed regum minister. & custos. Huiusmodi Gauda. Aggre. i. addit accedit. Atque hortatur: ut petat poenas contumeliae: in imperatore. i. huiusmodi: ut puniatur: & ulciscatur iniuriam acceptam ab imperatore Metello: qui ei negauerat: & honoris sellae: & turmam equitum. Petat contumeliam. i. exigit poenas iniuriae. Exiget poenas: punire: & ulcisci. Huiusmodi Gauda. Aio parum ualido. i. inermem. Secunda oratione. i. obsequenti sermone: quia Marius dicebat eas gratas erant Gaudae. Exito. i. laudat. Illud. scilicet Gauda extollit indicem uerba. Id. scilicet ut Gauda heat impius Numidae. Adeo incerte. Metu. celeriter. Ipse. scilicet Marius. Illud. scilicet Gauda. Negotiatores. apud quos creati erant: Metellus consul praeferre bellum. Spe. quod uidebat cito bellum finire: ipse consul ad id bellum mitteret. Ad suos necessarios: amicos: & propinquos. Necessarios dicimus: quod nobis uel cognatione uel benivolentia coniuncti sunt. Aspe in Metellum de bello scribat: quod uidetur dedita opera bellum praeferret. quod cito finire posset. Sic. i. huiusmodi: uidelicet cum Gauda: & eques Romanum. & negotiatores: & alii multi scriberent Romanis contra Metellum. Illi. scilicet Mario. Petebat. hoc modo multi homines mori consulatum petebat. Simul: erat et alia res. quod Marius ad petendum consulatum. hortabatur: quia eo tempore cum nobilitas praerupta esset: plebs Manliam. plaus: nouos homines ad honores extollebat. Simul. i. & ordo est. Plaus extollebat nouos homines: ea tempestate: nobilitate fusa per legem Manliam.

¶ Nobilitate fusa, perculsa & perterrita: & uicta hoc ē fractis uiribus nobilitatis. Nam nobilitas post legē Manliam uires amiserat. Multi, n. dammati per eā legem: & oēs perculsi. Est autem translatio ab exercitu: quia cum uincis fundis: & fragis. ¶ Per legem Manliā: quam Manlius tribunus plæbis tulit: ut supra uisum est: Leges nomē accipiunt a latoribus. ¶ Cūda pcedere, i. oīa scilicet eueniebant ad petendū consulatū. ¶ Interim, nunc Salustius redit ad propositū: ut ostendat quid fecerit Iugurtha postquam decreuit renouare bellum. Nam quasi digressionem fecit ad ostendendum: quibus causis: & qua rōne Marius ad consulatū prouectus est, ordo est. Interim Iugurtha, parare pro parabat omnia cum magna cura, post q̄ incepit bellum: omīsa deditiōe. ¶ Omīsa deditiōe: sicuti uisum est Iugurthā facere ita, tuerat deditiōe, postea pœnituit eum: atq; ita deditiōe omīsa: bellū renouare decreuit. ¶ Cogere, i. congregabat ciuitates. ¶ Affectare, p. affectabat, i. sollicitabat, uehementer afficiebat. ¶ Formidine: aut ostendādo p̄mia. ¶ Dicimus ego te afficio formidine, i. tibi metum & formidinem incutio. Dicit ergo & metu & p̄miis retabatur: & sollicitabat eas ciuitates: quæ ab se ad Metellum defecerant: ut rursus a Metello ad se deficerent: & redirēt. ¶ Commerari, s. pecunia ¶ Seruiriā, i. seruosi: & in p̄sidio, militesq; etiā i custodia ciuitatum pecunia corrumpere tentabat. ¶ Igitur, Diciturq; VACCENSES defecerunt ad Iugurthā interfecto p̄sidio Romanorū. Ordo est. Igitur VACCENSES principes ciuitatis fatigati supplicii regis neq; alienatiantea uolūtate cōiuranti inter se VACCENSES dico: quos Metellus imposuerat p̄sidio in initio Iugurthā pacificāte. ¶ Quo, i. ad quem locū. Nam hoc relationum refertur nō ad p̄sonas sed ad locū VACCENSES.

IOAN.
CHRI.

nobilitate fusa: per legem Manliā nouos extollere, ita Mario cuncta pcedere. Interim Iugurtha postq̄, omīsa deditiōe, bellū incipit cū magna cura parare, oīa festinare, exercitū augere, ciuitates, quæ a se defecerāt, formidine, aut ostendādo p̄mia: affectare, circūuenire suos locos, arma, tela: aliaque, quæ spe pacis amiserat, reficere, aut commercari, seruitia Romanorū allicere, & eos ipsos, qui in p̄sidio erant, pecunia tētare, prorsus intactū nihil neque quietū pati, cūcta agitare. Igitur VACCENSES, quo Metellus in initio, Iugurthā pacificante, p̄sidii iposuerat, fatigati regis supplicii, neq; antea sua uolūtate alienati, principes ciuitatis inter se cōiurāt. Nam uel q̄, uel plerūq; solet, & maxie Numidarū ingenio mobili, sediuosū, atq; discordiosum erat, cupidū nouarū rerū, quieti quidem, & ocio aduersum. Deinde, cōpositis inter se rebus, in diē tertii cōstituit, q̄, dies festus, celebratusq; per oēm Aphricā ludum & lasciuia magis quā formidinem ostendebat, sed ubi tēpus fuit, cēturiones, Tribunosq; militares, & ipsum p̄fectū oppidi, T. Turpilii Syllanū, alius aliū domos suas inuitat, eos omnes praeter Turpilii inter opulas obtruncat. Postea uero milites palātes: inermes, quippe in tali die, ac sine imperio aggrediunt, idem plæbs facit, pars edocti a nobilitate: alii studio talium rerum incitati, quis acta consiliūq; ignoratibus, tumultus ipse, & res nouæ satis placebant, Romani milites improuiso metu incertūgnarique, quid potissimum facerent, trepidare. Ad arcem oppidi, ubi signa, & scuta erant

VACCENSES Romanos: qui erant in p̄sidio domos suas inuitant, alius centurionem alius tribunum alius praefectum inuitat, & eos omnes interficiunt, praeter ipsum praefectum. Deinde milites, qui per urbem uagabantur, inermes aggrediuntur. ¶ Palantes: id est uagantes. ¶ Quippe: id est utpote. ¶ Sine imperio, i. sine regimine. Ordo est. Postea aggrediuntur milites palantes inermes: ac sine imperio: quippe in tali die: Ac si diceret plæbs facit: sicut principes ciuitatis milites Romanos per urbem uagantes aggrediebantur: sic etiam plæbs faciebat. ¶ Pars, s. plæbis. ¶ Alii studio talium rerū: ipsi plæbis intelligebat cōsiliū, & qui nō intelligebant: Romanos aggrediebantur. ¶ Studio talium rerum: nō quia intelligebant cōsiliū, & qui nō intelligebant: Romanos aggrediebantur. ¶ Studio talium rerum: nō quia intelligebant cōsiliū, & qui nō intelligebant: Romanos aggrediebantur. ¶ Quis, pro quibus. ¶ Acta, i. ea quæ acta erant: & tractata a principibus ciuitatis. ¶ Consiliū, scilicet coniurationis. ¶ Ad arcem: id est etiam hoc tempore situt p̄sidium arcibus ciuitatum ponantur.

IOAN.
CHRI.

Praesidium hostiū. I. Vaccensiu. Romani. nextra urbē fugere nō poterant; & quia portæ ciuitatis erāt clau-
 satæ; quia Vaccenses p̄sidii in portis collocauerāt cōtra Romanos: si forte fugere tentarēt. ¶ Ad hoc. i. p̄te-
 rea. ¶ Pro testis ædificiorū. i. ex domibus. ¶ Et alia ueluti. signa: regulas. Neq; caueri. i. uitari. i. posse p̄ pote-
 rant Romani. q; fugiebant p̄ ciuitatē. malū. qd̄ inferebat a mulierib; & pueris de testis euitare nō poterant:
 nec etiā poterant resistere infirmissimo generi. s. mulieribus & pueris. Forte & infirmū sunt cōtraria. ¶ Pos-
 se p̄ poterāt. ¶ Iuxta. i. similiter & pariter. ¶ Boni & mali. i. fortes: & ignaui: & h̄ sequētia declarat. ¶ In ea.
 Dicit Turpiliū p̄fectū solū ex oib; fugisse: id
 quāob̄re euenerit: nō satis cōstat. ¶ Turpis uita
 integrā fama. ¶ Porior fuit. i. carior. ¶ Turpilius
 cariorē habuit turpē uitā q̄ integrā samānā su-
 giēdo salutē quesiuisset: samā p̄didit: sed me-
 lius & laudabili⁹ fuisse fortiter mori: integrā fa-
 ma q; turpiter uiuere: amissa fama. Nam samā
 amisit: quā suspicio fuit: illū fuisse p̄ditorē: unde
 etiā accusat⁹. cū se purgat nō potuisset: capitis
 dānā est. ¶ Misericordia hospitis: qui eū ad cō-
 uiniū iuitauerat. ¶ Improbis i. testabilisq; uis. Sa-
 lu. dicit hūc Turpiliū iprobū i. testabilē q; fuisse:
 se ex hoc q; suspicionē criminis purgare nō po-
 tuisse: ista dicit. Improbis d. malus: & mori-
 bus p̄fectus. I. testabilis d. qui ita laborat in sa-
 mianā ut testimoniu faciendū nō recipiat: unde
 secūdū Noniū Mar. ¶ I. testator d. cui uerbis
 fides non adhibet. Dicit ergo Salu. hunc Turpi-
 lium nō solū improbū: sed i. testabilē fuisse:
 hoc est ualde scelerat⁹: & ita citibus circūuen-
 turus nec dignus ceteris uerbis fides h̄ret.
 ¶ Videt. s. fuisse. ¶ Metellus. Dicit quid fecerit
 Metellus impator: postq; cognouit Vaccā urbē
 defecisse ad iugurthā: interfecto p̄sidio Roma-
 norū. ¶ Ex cōspectu abiit. s. ne uideri possit a mi-
 lib;: latuit donec mœsticia & dolor uersus est
 in irā. ¶ Cum qua hyemabat: nā ut supra dixit:
 exercitū in hyberna deduxerat: q̄a erat tempus
 hyemis: nā hyemare est tps hyemis in hybernis
 trāsire. ¶ Numidas eqtes: nā licet Roman⁹ es-
 settū Numidas equites feci habebat. ¶ Expedi-
 tos. i. sarcinis nō ipeditos: neq; grauatos: sed ad
 rē gerendā paratos: & instructos: nā quādo uni-
 uersus exercitus ad locū aliq̄ dēducit: tū pedi-
 tes q; eqtes oīa: quā h̄nt sarcinis cōposita secū
 portāt: quā postea deponūt cū castra locantur.
 Sed cū aliq̄a rem breui tēpore gerendā ducū-
 tur: relictis sarcinib; expediti proficiscūtur. sicuti
 nūc. ¶ Etiam abnuētes. i. recusantes. nā q̄a fessi
 erāt. nōlebant ulterius p̄cedere. Tunc Metellus
 docuit eos. urbē Vaccā nō amplius mille pas-
 suū abesse: dicebatque illis cōuenire. ut sumeret
 uindictā ex hostibus. pro ciuib; romanis in-
 terfectis. ¶ Decere. i. cōuenire. ¶ Pro ciuib; qui
 interfecti fuerant in urbe Vaccā. ¶ Pœnas cape-
 rent. i. exigerēt. Pœnas exigere est punire & ul-
 cisci. & uindictā facere. ¶ Prædam offēdit: quia
 Metellus militibus promissū urbem caperēt:
 se concessurum. ut illam diriperēt. ¶ Numidas
 equites. Ecce quomodo decepti sunt Vaccenses:
 nam quia uiderūt equites Numidas. arbitrati sunt iugurthā esse. Et iō oēs ex urbe obuiam p̄cesserunt. ¶ Eq-
 res: peditesque. s. Romanorū. ¶ Ira atque prædæ spes amplius q̄ lassitudo posse pro poterat. Romani p̄ ma-
 gnitudinē itineris lassī & fessi erāt. Sed tāta erat ira & spes p̄dæ: ut lassitudinē uincerēt. ¶ Ita hoc mō (inqt)
 urbe Romāis capta. Vaccenses p̄ duos dies unū mō latati sūt ex p̄dia sua: q; ad iugurthā defecerūt: interfecto
 p̄sidio Romanorū. ¶ Pœ. aut p̄dæ fuit: q; urbs direpta ē: & ciues interfecti sūt. ¶ Præ: p̄p̄ direptionē: res oīū

praesidium hostiū. portæ ante clausa fugam phis-
 bebāt. ad hoc mulieres. pueriq; pro testis ædificio
 rū saxa & alia plura: quæ locus p̄bebat. certari mit-
 tere. ita neq; caueri anceps malū. neq; a fortissimis
 infirmissimo generi resisti posse. iuxta bōi maliq;
 strenui & ibecilles multi una obrutūcati sunt. In ea
 enim tāta asperitate sauiissimis Numidis: & oppi-
 do undiq; clauso. Turpilius p̄fectus unus ex oib;
 Italicis profugit intactus: id misericordia ne hospi-
 tis. ac pactioe. an casu ita euenerit. paḡ cōperim⁹:
 nisi q̄a. q; illi tāto malo turpis uita integrā fama po-
 rior fuit: improbus. i. testabilisq; uidet. Metellus
 postq; de reb; Vaccæ actis cōperit: paulisp̄ mœ-
 stus e cōspectu abiit. Deinde ubi ira & agritudo p̄-
 mixta sunt. q; maxia cura ultū ire iniurias festinat
 Legionem cū qua hyemabat. & quā plurimos p̄-
 Nūidas eqtes. p̄ter q̄ occāu solis expeditos edu-
 cit. postera die circiter horā tertiā puenit i q̄ndam
 planiciē. locis paulo supiorib; circūuentā. ibi mili-
 tes fessos itineris magnitudine. et abnuētes oīa. do-
 cet: oppidū Vaccā nō ampli⁹ mille passuū abesse. d
 cere reliquū laborē æquo aīo pati. dū p̄ ciuib; su-
 is uiris fortissimis: atq; miserrimis pœnas caperēt
 p̄terea p̄dā benigne oī tētat. sic ais eorū arrectis. eq-
 tes in primo latere: pedites quārcūssime ire: & si
 gna occultare iubet. Vaccenses. ubi aiaduenterent
 ad se uersū exercitū p̄gere. priō uti res erat: Metel-
 lū eērati: portas clauēr. Deinde ubi neq; agros ua-
 stari: & eos q; primi aderāt Numidas eqtes uidēt.
 rursum iugurthā arbitrati cū magnō gaudio obui
 p̄cedūt. Equites & pedites rep̄te signo dato. aliū
 uulgū effusū oppido ceder. aliū ad portas festinat
 ps turre cape. ira atq; p̄dæ spes ampli⁹ q; lassitudo
 posse. ita Vaccenses biduū mō ex p̄dia latati. Ci-
 uitas magna & opulēta cuncta pœnē atq; p̄dæ fuit

Turpilius. Dicit quē euentū habuerit Turpilius p̄fectusq; solus ex urbe Vacca p̄fugerat illā sus: hic accusatus est apud metellū impatorē: ueluti q; p̄sidiū Romanorū hostib; p̄didisset: iter ciues rei magna erat cōiectura: q; oppido undiq; clauso: solus ex oībus itatus p̄fugit. metellus iussit ut se defenderet. Sed cū defensio eius nō satis p̄bare fidā natus & uerberatus capite poenas soluit. ¶ Nam is ciuis ex Latio erat. Lex portia uetabat ciuē Romanū interfici: sed in exiliū mīti iubebat. Nunc ergo dicit: q; Turpilius dānatus interfecit? ē quia nō erat ciuis romanus: sed ciuis ex Latio. ¶ Per idem tps: nūc trāsit ad alia rē narrandā: q; tū ad p̄positū belli iugurthini p̄tinet. Dicit. n. Bomilcarē &

IOAN.
CHRI.

Turpilius: quē p̄fectum oppidi unum ex omnib; p̄fugisse supra ostendimus: iussus a Metello causam dicere: postquā se parū expurgat: cōdē natus: uerberatusq; poenas capite soluit. Nā is ciuis ē Collatia erat. Per idem tēpus Bomilcar: cui ipulſu Iugurtha deditiōe: quā metu deseruit: incoeperat: suspectus Regi: & ipse eū suspiciens nouas res cupere: ad perniciē eius dolum quærere: diu noctuq; fatigare aiū: deniq; oīa tentando so cū sibi adiūgit Nabdalſam hominē nobilem: magnis oppibus clauis: acceptuq; popularibus suis: q; plerūq; seorsum a rege exercitum dūctare: & oēs res exeq; solitus erat: quā Iugurtha fessio: aut maioribus astricto superant. ex quo illi gloria. opesq; inuēta. Igitur utriusq; cōsilio dies insidiis statuit. Cetera uero. uti res posceret. p̄ tēpore parari placuit. Nabdalſa ad exercitū p̄fectus ē. quem inter hyberna Romanorū iussus habebat. ne ager. iul. is hostib; uastaret. Is postquā magnitudine facinoris p̄culus. ad tps nō uenit. metuq; rē imp̄dibat. Bomilcar simul cupidus incepta patrādi. & timore socii anxius. ne omisso uetere consilio: nouū quæreretur litteras ad illū per homines fideles mittit. in q;bus molliciē. secordiāq; uiri accusare. & testari deus immortales. p̄ quos iurasset. ne prēmia Metelli in pestē conuerteret. Iugurtha. exitiū adesse. Ceterū sua ne. an Metelli uirtute periret: id mō agitari: p̄inde reputaret animo suo p̄mia: an cruciatū mallet: sed quō hāc lāx allatae fuer. forte Nabdalſa: exercitato corpore. fessio in lecto q̄secebat. ubi cognitis Bomilcaris uerbis: primo cura: deinde agrū aiū: ut solet. somnus nocturnū cepit. Erat. n. Numida quidā negociorum curator. fidus ei: acceptuq; & omniū consiliorū

Nabdalſam cōspirasse in p̄niciē iugurthae: tū consiliū eoz; frustra tractatū esse. Nā insidiis. q; parauerat cognitis. Bomilcar: & multi alii interfecti sūt: ordo ē. Per idem tps Bomilcar: ipulſu cuius Iugurtha incoeperat deditiōe: quā deseruit metu. suspectus regi: & ipse suspiciens eū cupere res nouas quærere. pro q̄rebat doli ad p̄niciē ei. ¶ Cui ipulſu. i. hortatu. hoc supra uisum ē: quō hortate Bomilcar: Iugurtha deditiōe: facere coepat: sed postea eū p̄cēnituit. ¶ Ipse Bomilcar ¶ Seorsum a rege. i. sine Iugurtha: tantus erat uirtutis Iugurtha ei exercitū cōmitteret: & negocia: q; ipse aliis reb; maioribus occupatis expedire nō poterat: rei expediēda demāderet. ¶ Astrictio: nē detēto & occupato. ¶ Illi. i. Nabdalſa ¶ Vtriusq; s. Bomilcaris: & Nabdalſa. ¶ Nabdalſa. Iugurtha p̄fecerat exercitui suo Nabdalſam: & iusserat ei ut exercitū teneret inter hyberna Romanorū: ne Romani p̄ incursionis agrū Numidia uastaret. ¶ Inter hyberna Romanorū erat. n. tps hyemis: quo tpe Romani in hybernis erāt. Cū exercitū hyberna dducit: p̄ uicos: & castella: & loca distantia collocat. ergo iter hāc loca Nabdalſa exercitū habebat: ne Romani (ut fit) crebris incursionib; aggre Numidia uastarent. Is. ordo est. Bomilcar simul. i. & cupidus patrādi incepta. & anxius timore socii: ne quæreret nouū cōsiliū: omisso uetere mittit lras ad eū per homines fideles. Postquā is. i. Nabdalſa percussus magnitudine facinoris non uenit ad tps: & postq; metu ip̄diebat rē. Sensus clarus est. ¶ Socii. i. Nabdalſa. ¶ In quis. i. in quibus litteris. ¶ Accusare: hoc est rep̄hēdebat. ne prēmia metelli in pestē cōuerteret. O Nabdalſa. uide ne p̄mia Metelli in p̄niciē mutes: nā Iugurtha oīo finem uitae habiturus est citotaur p̄ nos: aut per metellū si nos Iugurthā in manus Metelli dedērimus: uel uiuū: uel mortuū: prēmia a Metello nobis p̄missa cōsequemur. Si aut metellus. siue opera nra Iugurthā coeperit. prēmia in pestem cōuertemus. nam metellus nos quoq; interficiet. ¶ Prēmia metelli ut supra uisum ē: Metellus ingentia prēmia promisit Bomilcar: si Iugurtham sibi traderet: uel uiuū: uel mortuū.

¶ Exitium. i. finem & mortem. ¶ Ceterū: ne si an: ordo est. Ceterum. i. sed dicebat id modo. i. nūc agitari. uidelicet: ne id est. an periret uirtute sua: an periret uirtute Metelli. Iugurtha omnia nō periturus est. nunc id agitur: utrum uirtute nra pereat: an uirtute metelli si perierit uirtute nostra p̄mia a metello p̄missa cōsequamur. Si aut perierit uirtute metelli: cruciatū & mortē recipiemus. nunc igit cogita: ut ne malis p̄mia: an mortem. ¶ Erat. n. Nabdalſa ministrū quēdā Numidā habebat fidū & gratū: qui omnia negocia eius curabat: & oīa eius cōsilia nouerat. prāter hoc ulturū consiliū coniurationis: hic postq; litterae sunt allatae. existimans opus esse Nabdalſa. opera sua in tentorium introiuit. Et dormiente illo: epistolā alibi legit. statimq; cognitis insidiis. ad Iugurthā pergit.

¶ Nisi nouissimi. i. consilii coniurationis contra Iugurthā. ¶ In tabernaculū. hoc est intentōdū. ¶ Puluino puluinus dicitur cervicalis super quo sternitur caput dormientis: ita pluma dictus quasi pluminus. ¶ Temere: hoc est fortuito. Nam temere scdm Senuiū hac significat sine cā. ut Virgi. Haud temere est: conclamar ab agere uolens: temere significat fortuito: ut hoc loco significat aliquando male: aliq̃ iprouide. ¶ Sumit ea. p̃t. ¶ Indicem uidelicet ministrum qui ei abstulerat epistolam. Index proprie dicitur: qui sceleris, cuius ipse est conficius: latebras idicat. Dicit. que ipse facere parauisset: p̃fidia cliētis sui prauenta esse: hoc est dicit quē admodum decreuerat detegere p̃ditionem. O rex ego facturus erā id qd̃ fecit minister & cliēs meus. Nā epistolam mihi a Bomilcare missam p̃ditionē cōtinentē. ad te deferre decreueram: & totā p̃ditionē aperire. Sed p̃fidia cliētis mei prauenit me: nam prior ipse eam epistolam ad te detulit. ¶ P̃fidia cliētis: cliēs & patronus correlatiua sunt. sicut seruus & dominus: pater & filius. Nam cliēs dicitur qui sub alicuius patrocinio est: & dicitur cliēs: quasi colens patronū: hoc est obsequans & custodiens cliēs qui defenditur. patronus qui defendit. Sed cliēs tem hoc loco accipit p̃ ministro. ¶ Iram oppreserat hoc ē extiterat uel potius clauferat. ¶ Crederet: hoc est confidebat. ¶ Iuxta id est similiter. Nam qui sibi magis chari erant. quosq̃ magnis honoribus & operibus expleuerat: eos proditores expertus. ¶ Contra decus regium: quia in hoc loco humili & abiecto iacebat. ¶ Vecordia: hoc est infamia. Nam q̃ nimis timet. somno frequenter tremēs excitatus. ¶ Igitur. dicit qd̃ fecerit Metellus. postq̃ audiuit p̃ditionem esse patefactā. ¶ De casu: quō est iterfectus. ¶ Mariū. Mario postulanti sēpius missionem concessit. Metellus. ¶ Et Romæ. Dicit quomodo plēbs Romæ libenter accepit: & habuit grata: ea quæ scripta sunt de Metello & Mario a negociatoribus: & ab equitib⁹ Romanis qui erant in Aphri car ex quo factū est ut cum Marius missiōe accepta. Romam uenisset statim consul crearetur. ¶ Quæ de Metello ac Mario. Metellum criminabāt. & Mariū laudabāt. utq̃ ad id bellū iperatore p̃secebāt. ¶ Missæ erāt. s. a negociatorib⁹. & equitibus Romanis. & a Gauda: & ab aliis qui pacē desiderabāt. ¶ Imperatori. nobilitas nocebat Metello: cōtra ignobilitas proderat Mario ¶ Imperatori. scilicet Metello. ¶ Nobilitas hoc loco nō significat multitudinem nobilium. sed claritudo generis. & familiæ. ¶ Inuidia esse. i. erat ad inuidiam pp nobilitatem Metello inuidebatur. ¶ At illi alteri. s. Mario. ¶ Generis humilitas i. ignobilitas. ¶ Fauorem addiderat. i. quia tota plēbs pp similitudinē generis fauebat Mario. ¶ Ceterum in utroq̃ licet nobilitas generis in uidiā Metello peperit: ignobilitas Mario fauorem acquisierit: tñ plus ualuerunt uolūtates p̃tium: q̃ bona. aut mala sua in utroq̃. ¶ Studia p̃tū utraq̃ ps suos extollere cupiebat plēbs nouos hoies. ¶ Nobilitas mobiles. ¶ Quā bona aut mala sua: quia nō tā pp nobilitatē: aut uirtutes neq̃ pp ignobilitatē. aut uitia: q̃ pp cōditio nē prius uel Marius honore sublat⁹ ē: uel Metellus de p̃ssus. ¶ Moderata sunt hoc est ualuerunt. Moderari est Imperio: ac potestate regere. ¶ Præterea erat & alia resiq̃ & Mario fauorem: & Metello inuidiam comparabat. Nam tribuni plēbis in cōcionib⁹ Metellum criminabant: & illū reum capitis esse dicebant: contra Mariū miris laudibus extollebant.

Deniq; ciues egeni: & rustici atq; opifices: qui nihil habebant: unde uiueret: nisi ex opere m annu oēs ad Marium conueniebant: honorem illius cariorem hūtes: q̄ sua necessaria. ¶ Seditiosi magistratus. Tribu-
 nos plēbis: maxime intelligimus. ¶ Vulgum: & hic uulgus dicim⁹. ¶ Capitis arcescere. i. cap-
 itis accusabant: dicebant illum dignū eē. qui capitis dānaretur. ¶ Vt opifices: aggreſſeſq; oēs. Plēbs dicit
 multitudo ignobilis: & populus minutus: ut opifices: & ciues egeni. ¶ Quoꝝ res: fideſq; in manib⁹ ſitæ erāt:
 res in manibus eorū poſitæ erāt: qui nihil hēbant: niſi id quod manu quærebant: & opere lucrabant: fides
 in manibus eorū poſita erat: quia id quod pro-

IOAN.
CHRI.

Deniq; plēbs ſic ē accēſa: uti opifices: aggreſſeſq;
 oēs: quorū res: fideſq; in manib⁹ ſitæ erāt: relictiſ
 operibus frequētarent Mariū: & ut ſua neceſſa-
 ria poſt illi⁹ honorem ducerēt. Ita pculſa nobilita-
 re: poſt multas tempeſtates nouo homini conſula-
 tus mandāt: & poſtea populus a tribuno plēbis
 L. Mālio Mantino rogatus: quem uellet cum lu-
 gurtha bellum gerere. frequens Mariū iuſſit.
 Sed Senatus paulo ante Metello Numidiā puin-
 ciam decreuerat. ea res fruſtra fuit. Eodem tpe lu-
 gurtha: amiſſis amicis. quorū plēroſq; ipſe nece-
 uerat. Ceteri formidine. pars ad Romanos. alii ad
 ad regem Bogum pfugerant. quum neq; bellum
 geri ſine miniſtris poſſet. & nouorum fidē in tan-
 ta pfidia ueterū expiri piculoſum duceret: uariis:
 incertuſq; agitabat: neq; illi res. neq; cōſilium. aut
 diſq; hoīum ſatis placebat. Itinera: pfectuſq; in
 dies mutare: modo aduerſus hoſtes. interdū in ſo-
 litudines p̄gere. ſape in fuga. ac poſt paulo in ar-
 mis ſpem h̄re. dubitare uirtutū. an fidei populariū
 minus cederet. Ita: quocūq; intenderat. res aduer-
 ſæ erant. Sed inter eas moras repēte ſeſe Metell⁹
 cū exercitu oſtendit. Numidæ ab Iugurtha p tpe
 pati. inſtructiq; ſunt. Deinde plū incipit: qua in
 pte rex pugnæ affuit. ibi aliquādiū certatū eſt. Ce-
 teri uero eius omnes milites primo cōgreſſu pul-
 ſi fugatiq; ſunt. Romani ſignorum & armorū: &
 aliquāto numero hoſtiū paucorū potiū ſūt. Nam
 ferme Numidas in oībus praliis magis pedes q̄
 arma tutati ſunt. Ea fuga Iugurtha impēſius mo-
 do rebus ſuis diffidēs. cum pfugis. & pte equitat⁹
 in ſolitudines. deinde Thalam peruenit. id oppi-
 dum magnum: atq; opulentum. ibi plārique the-
 ſauri. filiorumq; eius multus pueritiæ cultus erat.

opulenta: ubi Iugurtha ſuos theſauros habebat: atq; etiam filios. ¶ Impenſius: modo rebus ſuis diffidens. i.
 uehementius nunc ſuo ſtatui diffidens. ¶ Plārique theſauri. i. multi theſauri. ſerant. eſt zeuma ab inferiōri.
 ¶ Quæ poſt q̄. Ordo eſt. Tñ Metellus aggreſſiſ ſupradere oēs aſperitates: ac ēt uincere manu ſpe patrandi
 belliſi foret potiū eius oppidiq; cognouerit loca arida: & ualta eſſe inter Thalam: & proximum flumē
 in ſpacio quinquaginta milium. ¶ Poſtquam hioc eſt illa ſunt comperta Metello.

IOAN.
CHRI.

Quæ postq̃ sunt cōperta. i. cognita. postq̃ Metellus cognouit iugurtham. Thalam p̃fugisse: decreuit exercitum traducere ad eum locum licet eū trāsire oporteret p̃ loca arida & vastas solitudines. Flumen quoddā erat distans a Thala quinquaginta miliaria in hoc spacio loca erant arida & aqua carentia: in quibus nemo habitabat: per hæc loca transeundū erat. Loca arida. i. aqua carentia. Tamẽ spe patrandi bellis eius oppidi potius foret: quis p̃ loca arida & difficilia transire oportet. tñ q̃ sperabat bellū finire: si eam ciuitatē cāpserit: oēs asperitates uincere decreuit. Si eius oppidi potius foret. i. si urbem cāpisset. Ac naturam etiā. Nā ferrē cōtra naturam est posse exercitū ducere p̃ loca tā arida. Igitur oīa iumenta. Vide quo consilio: & qua arte usus sit. ut exercitū Thala; duceret. iumēta onerari iussit tantumtō frumēto: quod decem dies sufficeret. Cæteras sarcinas atque alia onera ex iumentis tolli iussit. Et utres atq̃ uasa ad portandum aquam idonea iumentis imponi p̃cepit. ipsaq̃ uasa impleri aqua iussit ex flumine: quod proximum erat Thala; quinquaginta milibus passuum. Atq̃ ita frumēto: & aqua iumētis oneratis Thala cum exercitu p̃ficis. i. iumenta dicuntq̃ onera portant. Ni si frumēto dieq̃ decem. Cætera onera ex iumētis tolli iussit: præter frumentum decē dierum. Præter utres sunt de pellibus caprinis inuensis. Modo. i. tantūmodo. Præterea dicit Metellū quantum iumentorum potuit cōgregasse ad ualā plena aqua conuehenda. Neq̃ enim parū ē si per vastas solitudines & loca arida exercitū ducere potuisset. Domiti pecoris. i. iumētis: sicuti sunt equi: muli: quæ: asini: & c. h. m. o. i. Boq̃. i. super idē pecus domitum. Ad hoc. i. præterea. Vbi præsto fuerint. i. ubi sint parati. Ipse ex flumine: ordo est: ipse onerat iumenta ex flumine: q̃ diximus esse proximum oppido. Quāq̃ aquam: ac si diceret: quo flumen proximum oppido nam paulo ante dixit flumen esse proximum Thala; quinquaginta milibus passuum. Ad id loci: id est ad eum locum. Quo. i. ad quem. Numidas præceperat. Nam paulo ante dixit diem: locumq̃: ubi præsto fuerint prædicit. Cælo. i. per pluuiam. Vis abundantia. Modo. i. tantūmodo. Commeatus spe amplior. i. maior quā sperabat. Sicuti plariq̃. i. facit. Sic enim fieri solet. Nam semper populi in noua deditiōe se p̃m pros & officiosos p̃stant in eos quibus se dederunt. Officia intenderant: hoc est p̃mpte officia p̃stiterant. In noua deditiōe. Multi. n. populi Numidarum se Metello dederant: postq̃ uictus est iugurtha. Et in hac noua deditiōe unusquisq̃ populus officium suū: p̃mpte exhibebat Metello. Cæterum milites religiōe pluuiā magis uli sunt. Milites utebantur magis aqua p̃ pluuiam celitus demissa: quam aqua quæ fuerat p̃ iumenta conuecta. Et hoc ipsi faciebant religiōe ducti: putabant enim aquam illam diuinitus sibi missam suisq̃ diū cura essent. Religiō: id est p̃ religionem: hoc est p̃ honorē deorū. Nam religio p̃prie dicitur honor & cultus: qui deo optimo impenditur. Nihil segnius. i. nihilo tardius. Parare: p̃parabant. Idem nostri Romani si militet & ipsi bellum parabant. Facere: p̃ faciebant. Idem id est eandem rem. Sed rex dicit iugurtham cum liberis & multa pecunia noctu ex urbe fugisse: postq̃ uidit Metellum omnia uincere posse etiam ipsam naturam: quæ aliis dominari & imperare solet. Nihil insectum Metello. i. omnia fieri posse a Metello. Quippe: id est quia. Negocii gratia. i. cā alicuius rei. Celeritate: uidelicet non morādo diutius in uno loco: sed celeriter discedendo. Nā talia cōsilia uidelicet cōsilia p̃ditionis. Per ocium. i. p̃ occasione t̃p̃is.

Quæ postq̃ Metello cōperta sunt: q̃q̃ inter Thalam: flumēq̃ proximum i spacio milium quinquaginta loca arida: atq̃ uasta eē cognouerat: tñ spe patrādi bellis eius oppidi potius foret: oēs asperitates superuadere. ac naturā eē uincere aggredit̃. Igit̃ oīa iumēta sarcinis leuari iubet: nisi frumēto dieq̃ decē Cæterū utres modo: & alia uasa: atq̃ idonea portari. Præterea congrit ex agris q̃ plurimū pot domiti pecoris. Eoq̃ iponit uasa cuiusque modis: sed plarēq̃ lignea collecta ex tuguriis Numidarum. Ad hoc finitimis iperat. q̃ se post regis fugā Metello dederāt q̃ plurimū: ut quisq̃ atq̃ porraret. Diem: locūq̃: ubi p̃sto fuerit: p̃dicit. ipse ex flumine: q̃q̃ proxima oppido aqua eē supra diximus: iumēta onerat. Eo mō instructus ad Thalam p̃ficiscit̃. Deinde ubi ad id loci uenit ē. quo Numidas p̃ceperat & castra posita munitaq̃ sunt. tanta repēte celo missa uis atq̃ dī. ut ea mō exercitui satis superq̃ foret. Præterea cōmeatus spe amplior. quoniā Numidē sicuti plariq̃ faciunt. in noua deditiōe eorum officia intenderant. Cæterū milites religiōe. pluuiā magis uli. Ea q̃ res multū animis eorū addidit. Nā rati sunt. sese diis immortalibus curæ eē. Deinde postero die cōtra opiniōem Iugurthæ ad Thalam p̃ueniūt. Oppidani. qui se locorū asperitate munitos crediderāt. magna atq̃ insolita re p̃culsi nihilo segnius bellū pare. idē nri facere. Sed rex nihil iam insectū Metello credēs. quippe oīa tela: arma: locos. t̃p̃a. deniq̃ naturā ipsam cæteris ip̃itatē. iduſtria uicerat. cū liberis & magna p̃te pecuniæ ex oppido noctu p̃fugit. Neq̃ postea ullo in loco apliū uno die. aut una nocte morat̃: simulabat se negocii grā p̃pare. cæterū p̃ditionē tiebat. quā uitā p̃ se celeritate putabat. Nā talia cōsilia solēt p̃ociū ex

¶ Opportunitate in comoditate tps. Et ideo cum nō moraret amplius uno die aut una nocte in uno loco non dabat opportunitas tps alicui ad capiendum consilium pditionis. ¶ At Metellus. Dicit quemadmo-
 dum Iugurtha psgit ex oppido sed Metellus illud obsideret & oppugnare parauerat. ¶ Intentos. i. paratos.
 ¶ Operibus. uidelicet munitiōe mœnibus & fossa. ¶ Loco. i. natura loci. ¶ Circūuenit. i. circūdat. ¶ Vallo:
 fossaq. Qui obsidebat ciuitates uallo & fossa eas circū dare solebāt. ne oppidani eruptione facta castra circū
 posita inuaderent: & ut citius fame coacti dum nemo egredi pōt: de ditionē facerēt. Vallum est munitio ex

IOAN.
CHRI.

opportunitate capi. At Metellus ubi oppidanos p̄lio
 intētos: simul oppidū: & opib⁹. & loco Mūtū ui-
 det: uallo fossaq; mœnia circūuenit. Deinde iubet. lo-
 cis ex copia maxie idoneis: uineas agere. supq; eas
 aggerē facere. & sup aggerē. ip̄os turrīb⁹: op⁹
 mīstros tutari. Cōtra hāc oppidani festinare: p̄ar-
 p̄sus ab utrisq; nihil reliquū fieri. Deniq; Rōani
 milites multo ante labore. p̄liisq; fatigati: post dies
 q̄draginta: q̄ eo uētū erat: oppido ip̄o mō potiti: p̄-
 da ois a p̄fugis corrupta ē. Hi post q̄ murū arietib⁹
 feriri: resq; suas afflictas uidēt aux. atq; argē-
 tū: & alia q̄ pria ducunt. domū regiā cōportant:
 ibiq; uino & epulis grauati. illaq; & domū: & se-
 met igni corrūpunt: & q̄s uicti ab hostib⁹ pœnas
 metuerāt. eas ipsi uolētes pepēdere. Sed p̄ter cū
 capta thala. legauit ex oppido Lep̄ti ad Metellū ue-
 nerāt. orātes. uti p̄sidii p̄fectūq; eo mitteret. Amil-
 carē quēdā hoīem nobilē. factiosū. nouis reb⁹ stu-
 dere. aduersū quē. neq; impia magratū. neq; le-
 ges ualerēt. in id festinare. i. sūmo p̄iculo suā salu-
 tem. & illorū socios fore. Nā Lep̄tiani iam inde a
 principio belli Iugurthini. ad Bestiā consulem: &
 postea Romā miserant: amicitia societatēq; roga-
 tum. Deinde ubi ea impetrata fuere: temp̄ boni si
 delesq; mansere. & cūcta a Bestia. Albino. Metel-
 lo. q̄ ipetrata nauiter fecerāt. Itaq; ab impatore fa-
 cile. q̄ petebāt. adepti sunt. Emis̄e sunt eo cohō-
 res Lygurum quattuor. & G. Annius p̄fectus.

lummodo urbē caperūt: q̄ p̄dam nullā cape potuerunt. Nam p̄fugā eam igni cōsumperant. Nam post q̄
 uiderant urbem diutius defendendō posse: q̄qd auris & argentali uide p̄ciosum erat in urbe: portauerūt
 domū regiā: atq; ita uino & epulis onerāt: & domum: & res ipsas: ac seip̄os igni corruerunt. ¶ Hi. i. p̄fugā
 ¶ Postq; murū arietibus feriri. Aries machina bellica est: qua muri feriebant: & usq; ad ruinā quatiebāt: uidi-
 ctus aries: q̄a murū pugnat in modū arietum pugnatū: uel q̄a sit in summo in modum capitis arietini. ¶ Et
 alia. i. ornamenta p̄ciosā. ¶ Prima. i. p̄cipua: carā. ¶ Dicunt æstimant: uel dicūt. ¶ Domum regiā: ubi
 Iugurtha rex habitare solebat. ¶ Illa. i. aurum: argētū: & alia p̄ciosā. ¶ Sed pariter. Nunc ad aliā rem narrādā
 transit. Dicit. n. eodem tpe uenisse legatos ex ciuitate Lep̄ti ad Metellū orantes. ut mitteret eo p̄sidium mili-
 tum: & p̄fectū: eo q̄ Amilcar qdā nobilis: factiosus seditionē in urbe cōcitaret: cōtra quē nec leges: nec ma-
 gistratus ualerent. ¶ Amilcarē: quēdā: i. subaudi: dicebant. ¶ Nā Lep̄tiani. Declarat quō Lep̄tiani socii erāt
 populi Romanī a principio belli Iugurthini Lep̄tiani miserant legatos primo ad Bestiā consulem: deinde
 de Romani qui societatem & amicitiam peterent. Itaq; a populo. Ro. i. societatem & amicitia recepti: sem-
 per fideles fuerant. ¶ Nauiter. i. strenue: p̄mptē: quid Lep̄tiani imperauerant duces Romani. i. Bestia. Al-
 binus: & Metellus prompte fecerant. ¶ Eo. i. Lep̄tim. ¶ Ligurum. Ligures socii erant populi Romani.

IOAN.
CHRI.

¶ Id oppidum. Dicit a qbus populis Leptis ciuitas cōdita sit. Sydonii populi sunt Phœnicis regionis. Cum inter eos ciuiles discordiæ ortæ essent: pfecti sūt nauibus in ea loca ubi ciuitatē Leptim cōdiderūt. ¶ Sitū. i. positum. i. id oppidum Leptis. ¶ Quibus nomē ex re inditū est. i. imposuit. Dicit quare uocatæ sunt Syrtēs. Dicit enim a tractu: Syrtēs esse uocatas. Nam σϣρδω græce. significat traho: unde syrtēs. Quare autem a tractu sint uocatæ syrtēs: sipe declarat. ¶ Ex re. i. ab effectu: nam quia in his locis unde trahunt limum: & arenas: & saxa igētia: ppter ea a trahēdo. ita a syrao Syrtēs sunt uocatæ. ¶ Duo sunt sinus. Sinus est maris receptaculū. Duo loca in mari. ¶ In extrema Aphrica. i.

in extrema pte Aphricæ orientem uersus. ¶ Impares magnitudine: quia alter altero maior est. ¶ Pares naturæ: quia uterq; locus periculosus ē: ppter ea: quia uterq; locosicū mare uentis agitatur: harenam: & limū: & saxa igētia trahit: ut ppter ea mare ibi fiat asperū: & ad nauigādū admodum difficile: ac periculosum. ¶ Quorū pxiima terræ perlata sunt. Horum sinuū loca: q̄ sunt terræ & littori uicina: sunt ualde p̄funda: & alta. cætera uero loca: quæ non sunt littori: & terræ uicina: alia sūt alta: & p̄funda: alia aut uadosa. i. non profunda: nec alta: quia plena sunt harena. & limos: & saxis: sūt periculosa. Nā ibi naues illiduntur & frangūtur. ¶ Cætera (uti fors tulit) alta: alia in tempestate uadosa: hoc est cætera loca: quæ non sunt terræ uicina: alia sunt alta: alia uadosa: sicuti fors tempestatis tulit. Nam qñ tēpestas est: & mare uētis agitatur: inde tāta harenā: & limū & saxa trahūt: ut ea loca efficiā uadosa & innauigabilia. ¶ Alia in tempestate uadosa. Vadofus dī locus: ubi aqua tam humilis est: ut ibi uadi possit pedibus: et tempestas hæc loca uadofa facit. ¶ Nam ubi mare ordo est. Nam fluctus trahunt limum: & harena: & saxa ingentia: ubi. i. qñ mare cœperit esse magnum: & cœperit scire uentis. ¶ Vbi mare magnum & scire uētis cœperit. i. ubi: quando incœperit esse tempestas. ¶ Scire. i. agitare. ¶ Trahunt. Ecce quō a trahēdo. i. a syrao syrtēs sūt appellatæ. ¶ Ita facies. i. aspectus. Facies locorū cū uētis simul mutatur: quia loca: q̄ ante tēpestatem alta erant: & p̄funda: superueniente tempestate efficiunt uadofa. Et e contrario: q̄ loca si cedente tēpestate alta & p̄funda reddunt: cū uētis. i. cū tēpestate mutatur. ¶ Eius ciuitatis. Hæc ciuitas Leptitana: i. primo sermonē & linguā Phœnicū hēbat: unde originē ducebat: postea uero pp cōnubia Numidarum. pristino sermone relicto: lingua & sermō Numidæ: ut cœpit: leges tñ cultumq; Sydonicum retinuit. ¶ Lingua. i. sermo. ¶ Cōuersa est. i. mutata est. ¶ Cōnubio Nūidarum: quia Leptitani uxores Numidas accipiebāt. ¶ Leges cultusq; plaræq; Sydonica sunt. Leptitani linguam & sermonem mutauerūt: sed nō mutauerūt leges: & cultū. ¶ Leges: quia uiuunt fm leges Sydoniorū. ¶ Cultus: cultus p̄tinet ad uestitum: & ad mores uiuēdi. ¶ Plaræq; p̄ maiori pte. ¶ Quæ. i. quas res. ¶ leges & cultum. ¶ Qd. p̄cul ab imperio regis ætatē agebāt. i. quia uiuebāt p̄cul a rege Numidarum. Ex hoc appet Leptitāos fuisse sub imperio regis Numidæ. ¶ Inter illos. i. Leptitanos. Dicit q̄re Leptitani p̄cul ab imperio regis Numidæ: uiuunt: quia inter Leptitanos: & Numidiā loca sūt deserta. ¶ Vastū. i. desertū: & ppter ea: quia iter Leptitanos: & Numidiā multa loca deserta: & ingētes solitudines erāt: raro rex ad eos ibat. atq; ita leges eorū & mores priores nō mutabāt. ¶ Sed qm̄. Capta opportunitate Salustius p digressionē describit locū: q̄ appellatus est Aræ Silēnū. Et cām narrat: q̄re sic appellatus est. ¶ Quoniā in has regiōes uenimus. Quoniā inq̄ data occasiō p ne gociū Leptitanorū uenim⁹ ad describēdū Syrtēs: q̄ sūt in extrema pte Aphricæ: nō ut incōgruū describere ē: locū q̄ dīr Filenū. aræq; locus est in eadē pte ipsi⁹ Aphricæ: in has regiones uenim⁹: uidelicet describēdo Syrtēs. ¶ Duoq; Carthaginēsiū. i. Filenū. q̄ nomē dederūt loco ob egregiū scm̄ eorū. ¶ Locustigā locū dīr Filenū aræiō narrare uolum⁹: factū ipsorū Filenū. ¶ Qua tēpestate. i. quo tpe. Eo tēpore: quo imperium Carthaginēsiū magnum fuit in Aphrica: Cyrenenses populi ipsi quoq; magni imperio fuerūt. ideo cū Carthaginēsiū bellū gerebāt. ¶ Plaræq; Aphricæ: magnæ parti Aphricæ. ¶ Ager in medio arenosus. i. erat inter cōfines Carthaginēsiū & Cyrenēsiū ager erat plenus harena. ¶ Vna specie. scilicet erat ipsius agri. ¶ Quæ res uidelicet: quia nihil erat: quod fines eorum diuideret. ¶ Eos in maximo diuturnoque bello habuit: id est tenuit. Quia Carthaginenses & Cyrenenses inter se de finibus imperii bella gesserunt.

id oppidū a Sydoniis cōditū ē. quos accepimus p̄ fugos. ob discordias ciuiles. nauib⁹ i eos locos uenisse. Cæterq; sitū inter duas syrtis. qbus nomē ex re inditū. Nā duo sūt sinus ppe in extrema Aphrica impares magnitudine. pares tñ natura. quorū pxiima terræ plata sunt. Cætera. uti fors tulit. alta. alia tēpestate uadofa. Nā ubi mare magnum esse & scire uētis cœpit. limū. harenāq; & saxa igētia fluct⁹ trahūt. ita facies locorū. cū uētis simul mutatur. Igē ei⁹ ciuitatis lingua. mō cōuersa cōnubio Numidarū. leges. cultusq; plaræq; Sydonicāq; eo facilius retinebāt. q. p̄cul ab imperio regis ætatē agebāt. Inter illos: & frequētē Numidiā multi uastiq; loci sunt. Sed quoniā in has regiōes p̄ Leptitanorū negocia uenimus. nō indignū ur̄. egregium. atq; mirabile facinus duorū Carthaginēsiū memorare. Eam rem locus admonuit. quā tempestate Carthaginenses plaræq; Aphricæ ip̄eritabāt. Cyrenēses quoq; magni atq; opulenti fuere. Agger in medio harenosus una facie. Neq; flumē neq; mons erat. qui fines eorum discerneret. quæ res eos in magno. diuturnoque bello inter se habuit.

Postq̄ utrinq; Diu Carthaginēses & Cyrenēses de finibus impiis & de bello terrestri & bello nāuali inter se dimicauerāt: aliqñ Carthaginēses aliqñ Cyrenēses uicti sūt: igit̄ diuturno bello fatigati timētes: ne utroq; q̄ populus festos talis populus uel rex bello aggredere ita iter se cōueniūt: ut utroq; populus de sua ciuitate certo die: & certa hora legatos mitteret: & is loc⁹ ubi obuii iter se fuissent finis & termin⁹ cōis utriusq; populi eēt: igit̄ Carthaginēses duos frēs miserūq; uocabāt Philenēs: similiter Cyrenēses duos miserūq; Carthaginēses citi⁹: Cyrenēses uero tardi⁹ uenerūt: tū Cyrenēses cōeunt cōqueri: & criminari. atq; accusare legatos Carthaginēsiū: q̄ añ tps. & diē cōstitūt domo discessissent: & ob id citi⁹ uenissent: sed id nullo mō parati uelle. ut ibi terminos ponāt. ubi obuii iter se fuerint: q̄a decepti sint. Tū Carthaginēses legati postulauerūt. ut aliā aliquā cōditio nē aequa pponerent: igit̄ Cyrenēses hāc cōditio nem pposuerūt: ut Carthaginēses paterent. si uel nos sepeliri in eo loco: ubi uellent fines poni. se quoq; eā cōditionē subituros eē. Tū Carthaginēses: pbatā cōditioē: ubi terminos & fines poni uolebāt: ibi uiui sepulti sūt. Carthaginēses in eo loco Philenib⁹ frīb⁹ aras cōsecrarūt. atq; ita locus ille Philenū arā dictus ē. Postq̄ ordo est. illi. s. Carthaginēses & Cyrenēses uenitine mox ali⁹ aggredere: uictos & uictōs defessos: faciūt spōsionē p iudiciū: uti legati psciferent. ut mox certo loco: & is locus eēt cōis finis utriusq; populi in quo loco fuissent obuii iter se: postq̄ legiōes: & itē classes sēpe fusā & fugatā. s. sunt: & postq̄ alteri attriuerāt alteros aliqñ. ¶ Vñq; sex par the Carthaginēsiū. & ex pte Cyrenēsiū: nā inter ipsos uaria fuit uictoria: aliqñ Carthaginēses tali qñ Cyrenēses uicti sūt. ¶ Legiōes: copiae terrestrēs. ¶ Classes: q̄tū ad bellū nauale. ¶ Fusae: fractae. ¶ Fugatae: in fugā cōuersae. ¶ Attriuerāt. i. afflixerāt. ¶ Victos uictores. s. ipsos Carthaginēses & Cyrenēses. ¶ Ali⁹. s. populus uel rex: nā facile est i tergo aggredi de fessum & afflicto. ¶ Per iudiciū: iudicias fecerūt: & p tps iudicij: ita iuicē cōueniūt: ut utroq; populus certo die: & certa hora legatos mitteret: & i eo loco terminos poneret: ubi obuii iter se fuissent: hoc pacto illi q̄ añ tps & diē & horā constitutā domo discessissent: alteros decessissent: citius iter faciebant: terminos impij populi sui pducebant. ¶ Per iudiciū. i. tps iudicij. ¶ Inducias: diē pax in paucos dies: siq; indies ociū pbeāt: ait Donatus. ¶ Certo die: tota res pdebat in hoc. ut certo die domo discederēt. ¶ Maturauere iter pagere. i. festinauerunt iter facere. ¶ Id secordia ne. an casu acciderit. q̄ Cyrenēses tardi⁹ uerint: hoc euenire potuit: uel negligentia. uel casu aliquo. Sed Salustius dicit: se nescire: quā nō de cā hoc eueniret: nam casu aliquo forte hoc euenit. ¶ Secordia. i. negligentia. ¶ An casu uidelicet: q̄a fortasse aliqd iter eoꝝ ipedituerit. Et Salu. subiungit cām: quā iter Cyrenēsiū fortasse ipeditū ē: ne celerē ire potuerit: dicit. n. tēpestatē pulueris: flāte uēto: tāta sciscitari solere i illis locis: ut oculo eūtiū puluere impleat: atq; ita iter eoꝝ ipediat: ac retardet. Hāc igit̄ res fortasse iter Cyrenēsiū retardauit. ¶ In illis locis. s. hārēosis. ¶ Tēpestas: i. puluis hārēa suscitāt: & in altū tollit: flāte uēto: ut tēpestatē faciat: sicut i mari fieri cōsuevit. ¶ Haud sec⁹. i. nō aliter hoc ē similiter. ¶ Atq; p quāq; ¶ Retiere. i. iter faciētes. ¶ Nā ubi. Declarat. q̄re i locis illis tēpestas pulueris euenire solet. & iter eūtiū ipedit. ¶ Planicies ē imēsa: hārēosa: arborib⁹ priuata & deserta. nā ibi nihil gignit. Igit̄ cū uēte uehemētior flare coepit p totam hāc planiciē hārēā tollit in altū. atq; ita oculi eūtiū puluere implent. & eūtes & ab itinere retardant. ¶ Nā ubi: ordo ē. ¶ Nā ea. s. hārēa agitata magna ui solet implere ora & oculos. & ita solet morari iter: ipedito p pceptu. ¶ Vbi p post q̄ uēte cohorti⁹ p loca aequia. & nuda gignentū excitauit. ¶ Hārēā humo. i. a terra. ¶ Per loca aequia. i. plana: & iō uēte maiorē hēt uia: q̄ nō fragilis: sed suo ipetu sefert. Et nuda gignentū: q̄ ibi arbores non nascunt: q̄ res facit: ut uēte suo ipetu nō fragat: nā si arbores ibi eēnt: ipetū uētoꝝ ipedirēt. ¶ Nuda gignentū. i. priuata reb⁹: q̄ aliqd gignāt. Dicim⁹ aut̄. Ego suz nudus uestimētōꝝ: & nudus uestimētis. ¶ Hārēā: fabulū. ¶ Excitauit. i. suscitauit mouit. ¶ Magna ui. hoc ē magno ipetu uēti. ¶ Agitata. i. mota. ¶ Ora. i. uultus. i. iter faciētiū. ¶ Postq̄ Cyrenēses. Dicit qd fecerint Cyrenēses. postq̄ uiderūt se tardiores fuisse. Ordo ē. ¶ Cyrenēses cri. p criminabāt. Carthaginēses illos digressos eē domo añ tps: & illos conturbare rēdeniq; malle. p mallebant pati oia. q̄ abire uicti: postq̄ illi Cyrenēses uidēt sese eē posteriores aliqto. & metuūt pœnas domi ob rē corruptā. Sēius p3. ¶ Ob rē corruptā domi pœnas metuūt: hoc ē. Legati Cyrenēsiū timebāt. ne punirent a suis ciuib⁹: q̄a pmississent se decipi a legatis Carthaginēsiū pcepto tpe citi⁹ ad locū itrant. ¶ Ob rē corruptā. s. a Carthaginēsiū: doli: q̄a añ tps cōstitutū domo discesserāt: ut ipi Cyrenēses credebāt. Nā Salu. h. n. affirmat. Et ut diximus: tota res pdebat i hoc. ut fides constituti tps seruaret. nā utraq; sp̄s facile metiri aio poterat: quo i loco legati obuii futuri eēnt: & si fidē statuti tps seruaret: & diligentia ac festinationē i eūdo adhiberēt.

IOAN.
CHRI.

¶ Criminator: accusabat culpabāt hac de re uidelicet illos digressos ēē añ tps domo: & illos cōturbat rē. ¶ Digressos. i. ēē. i. discessisse. ¶ Cōturbare rē. ille pprie dī cōturbare aliq̄ rēq̄ ordinē rei n̄ fuit. Cyrenēs ergo dicebat: legatos Carthaginēsiū cōturbare rēq̄ ordinē cōstituti tps nō suaueratn̄ añ tps statutu & ordia. rē domo discesserāt. ¶ Cōturbare rē hoc est: qđ añ dixit: ob rē corruptā. ¶ Ergo cōturbat rē. i. corrumpit rē: & rei ordinē puertere. ¶ Malle. i. malebāt magis uolebāt. ¶ Sed cū Pœni Carthaginēses poit uiderūt Cyrenēs ēē turbatos hac de re: petierūt ut ipsi Cyrenēs aliā aliquā cōditionē æquā pponerēt ut Cyrenēs

hac cōditionē Carthaginēsiū pposuerūt iudicantes. ¶ O Carthaginēses: uel uos patimini sepeli uiui in eo loci ubi uobis placet termos & fines pōi: uel nos sub hac eadē cōditione ibim̄ in locū: ubi uolum̄ fines & terminos pōi: & ibi uiui sepeliemur. Carthaginēses pbata cōditiōe uiui sepulti sunt in eo loco: ubi fines impii esse uolebant. Sed cum pœni iordo ē. Cyrenēs faciūt optionē Carthaginēsiū ut uel illi obruerent uiui ibi. i. in eo loco: quo. i. in quo loco peterent fines populo suo: uel. i. dicebāt sese pcessuros i loco quique uellet. i. ipsi Cyrenēs: eadem cōditiōe: cum p qñ Pœni peterēt aliā cōditionem ita: tūmodo æquā. ¶ Pœni. i. Carthaginēses. Et dñr pœni: qñ phœni. Nā de phœnice regiō ē i Aphricā: pfecti sunt: q Carthaginem cōdiderunt. q̄ autem Pœnus deriuatū faciat punicus non caret exemplo. Nam & punio eadem rōne deriuatur a pœna. Antic. n. cē. diphthō. p̄l̄rūq̄ i tū mutabāt. ¶ Optionē Carthaginēsiū faciūt: id est electionem Carthaginēsiū dāt ut eligant unum ex duobus. Optio significat electio. Nā optare significat eligere. Virg. i. x̄n̄i. Pars optare locū recto. i. eligere. ¶ Illi. i. Carthaginēses. ¶ Viui obruerent. i. sepelirent. ¶ Eadē cōditiōe. i. cum eadem cōditione. sūt uiui sepelirent: quē in locum ipsi cyrenēses. ¶ Probata. i. laudata. ¶ Dōa. i. carthagine. ¶ Nūc ad incēptū redeo. i. ad ppositū. Salū digressionē fecit ad describēdas Syrtē & locū: qđ Philenū arā: nunc redit ad ppositum ut oñ dat qđ fecerit Iugurthā: postq̄ Metellū Thalamicitatē magnā caput. ¶ Ad incēptū redeo. i. ad ppositum reuortor. ¶ Ad getulos: cum supra describeret Aphricā dixit: Getulos habitare ultra Numidiā: genus hoīum ferum. i. agreste: & inhumanū. ¶ Eo tempore ignarē nōis Romani.

eo tpe Getuli romanum nomen ignorabant. ¶ Eorū Getulorum. i. Iugurtha multitudinem Getulorum in unum congregauit. ¶ Coegit. i. congregauit. Ac paulatim dicit Iugurthā docuisse Getulos militem disciplinam. ¶ Consuefacit ordinem habere. i. Getulos. i. assuefacit Getulos seruare ordinem: uidelicet ut milites nunc discedat extra ordinem. ¶ Signa uexilla. ¶ Impium: præceptum impatoris. ¶ Præterea regis Bocchis: i. supra uisum est. Numidia ultra se uersus meridiem habet Getulos: uersus occidentem habet Mauros: quibus Bocchus rex imperabat. ¶ Vide igit quā præsidia contra Romanos sibi parat Iugurtha. ¶ Getulos & Bocchum regem Maurorum sibi socios adiungit. ¶ Magnis muneribus: & maioribus pmissis: magna munera dabat: sed maiora promittebat amicis regis: ut eos sibi faceret amicos: ut ipsis adiuuantibus regem Bocchum induceret: ut bellum susciperet contra Romāos. ¶ Ad studium: id est ad amorem. ¶ Producta: i. trahit. ¶ Quis: pro quibus. Regem: scilicet Bocchum. ¶ Aggressus: id est ad regem accedens. Id ea gratia facilius: facile fuit regem Bocchum inducere ad bellum suscipiendum contra Romanos duab⁹ de causis. Prima causa erat: quia Bocchus iratus erat contra Romanos: quia fœdus & amicitiam postulauerat a Romanis p legatos: & eam impetrare non potuerat: secūda causa erat: quia Iugurtha affinitatem habebat cum Boccho: nam filiam eius uxorem habebat. ¶ Id: scilicet inducere Bocchum: ut bellum inciperet contra Romanos. ¶ Pronius: id est procliuus: & facilius. ¶ Quam rem opportunissimam incēpto bello. Nihil enim magis commodum Romanis accidere poterat in bello Iugurthino: q̄ ut Bocchum in socium sibi ad id bellum gerendum haberent: quia Bocchus confinis est Numidiæ. ¶ Pauci: scilicet Romani. ¶ Caci auaritia. Nam pecunia corrupti erant a Iugurthā: & ideo non sunt passi ut Bocchus in societatem & amicitiam Romanorum reciperetur: quia societas eius Iugurthæ plurimum nocuisset: a quo pecuniam acceperat.

criminatori Carthaginēses ante tēpus digressos: cōturbare rem. Denique oīa malle q̄ uicti abire. Sed quum pœni aliā cōditionē tantūmodo æquam peterent: Cyrenēs optionem Carthaginēsiū faciunt: ut uel illi quos fines populo suo quærerēt: ibi uiui obruerent: uel eadē cōditiōe sese quē in locū uellet processuros dimitterēt. Philenī cōditiōe probata: seque: uitamq̄ suā Romano populo cōdonauere: ita uiui obruti sunt. Carthaginēses i eo loco Philenis fratribus aras consecraruere. aliique aliis honores domi instituti. Nunc ad rē redeo: Iugurtha postquā amissa Thala nihil satis firmū cōtra Metellū putat per magnas solitudines cū paucis profectus peruenit ad getulos: genus hominū ferum incultumq̄: & eo tēpore ignarū nominis Romāeorū: multitudinem i unum coegit: ac paulatim cōsuefacit ordines habere: signa lequī: imperiū obseruare. Itē alia militaria facere. Præterea regis Bocchi proximos magnis muneribus & maioribus promissis ad studiū suū pelicit. Quis adiutoribus regem aggressus: impellit uti aduersus Romanos bellū incipiat: id ea grā facilius proniusq̄ fuit: qđ Bocchus in initio huiusce bellī legatos Romā miserat: sed & amicitia petiūt. quā rē opportūissimā incēpto bello pauci ipediuerāt. Caci auaritia

¶ Quis pro quibus. ¶ Etia antea. Erat a alia cāp quā facile Bocchus inducebat ad bellū suscipiendū con-
tra Rōanos. ¶ Verū ea necessitudo. illa affinitas & ppingtas. ¶ Levis ducit. i. pui aetnas. ¶ Pro opibus
quicq; qā qto qsq; maiores diuitias hētātō plures uxores ducit. ¶ Ita aius multitudine distrahit: qā unus-
quisq; multas hēt uxores: amorē & effectū nō in unā p̄cipuerit i oēs cōuerit. ¶ Nullā p sociariobinēt. i.
nullā charā admodū hēt: sed oēs piter uiles sūt. ¶ Igitur qdē his de causis facile iductus ē Bocchus: ut una
cū Iugurtha bellū suscipiet contra Romanos. ¶ In locū ambobus placitū exercitus cōueniūt. Exercitus Iu-
gurthae & Bocchi cōueniūt in locū: qui ambo-
bus regib; placebat. In eo loco Iugurtha oīoe
sua aium Bocchi accendit cōtra Rō. dicens. O
Boccha. Romā iniusti sunt auri & cōes ho-
stes oīus. Nullā cām hnt cur bellū: aut tecū aut
mecū: aut cū aliis gentib; gerāt: nisi solā cupidi-
tatē dominādi. Et p̄pterea oēs gentes & oīa re-
gna eis cōtraria sūt. Nūc cōtra me bellū gerūt:
pauloate bellū gesserunt cōtra Carthaginēses
& ēt cōtra Persē: regē Macedōia: & eos regno
& impio spoliauerūt: post cōtra aliqū populū
uel regem opulentissimum bellum suscipiet: so-
li dñari uolūt. ¶ Accēdit i. i. citat. i. dices Roma-
nos iniustos p̄funda auaritia cōes oīum hostes
scilicet eē. ¶ Quā secū & cū aliis gēib; s. hēant:
uidelicet libidine iperitadi. i. dominādi. ¶ Quis
p̄qb; ¶ Tum sese. Ordo ē: & dicebat Tū sese. s.
hostē Romanis pauloate Carthaginēses. ¶ Itē
regm Persen. s. hostes fuisse: post pio postea. s. il-
lum ita hostē fore Romanis: ut p̄ sicut qsq; ui-
deat opulentissimus. ¶ Sese. s. Iugurtham. Nūc
ego sum hostis po. Rō. quia contra me bellum
gerūt: nō qā eis aliqā iniuriā intulerim: sed qā
cupiunt auferre mihi regnū Numidia. Nam cā
belli est eoz libido dominādi. ¶ Pauloat Car-
thaginēses. Nā pauloate Scipio Emilianus cō-
tra Carthaginēses bellū gesserat: & eos capta
& eueria Carthagine fūditus deleuerat. ¶ Item
regē Persen. Perses rex Macedonia: fuit: hunc
Paulus Emilius consul p̄celio apud Olympū
mōtem cōmisso uicit: captūq; cū liberis i Triū-
phū duxit. In eo pliorat tradit Plutar. xxy. milia
hostiū cesa sunt biduo oīs Macedoniae fē Aemi-
lio dedit. ¶ His atq; aliis talibus dictis. i. cū hēc
atq; alia talia dixisset ad Cyrthā urbē ire delibe-
rāt: qā ibi. Q. Metellus p̄dā & captiuos & ipedl
mēta locauerat. ¶ Opep̄ciū fore. i. rē utilē futu-
rā: si urbē cepiss; Opep̄ciū duo significat: aliqñ

IOAN.
CHRI.

q̄s oīa hōesta atq; i hōesta uedē mos erat: ēt antea
Iugurthae filia Boccho nupserat. Verū ea necessi-
tudo ap̄d Numidas Maurosq; leuis ducit: qd sin-
guli p opibus qsq; q plurimas uxores: alii denas:
alii plures hēant. Sed reges eo ap̄li: ita aius mul-
titudine distrahit: nullā p loca obtinet: pariter oēs
uiles sūt. Igit i locū ābob; placitū exercitus cōue-
niūt: ibi fide data & accepta Iugurtha Bocchi ani-
mū ofone accēdit. Rōanos iniustos: p̄fūda auari-
tia cōes oīum hostes esse: eadē cām illos bellū hēre
cū Boccho: quā secū & cū aliis gēib; libidine ipe-
rādi. ¶ Quis oīa regna aduersa sūt: ut sese añ paulo
Carthaginēses: itē regē Persē: p̄ uti qsq; opulētū
sim? uidebat: ita Rōanis hostē fore. His atq; aliis
talib; ad Cīrthā oppidū cōstituūt: qd ibi. Q. Me-
tell; p̄dā: captiuosq; & ipedimēta locauerat: ita Iu-
gurthā rat; aut capta urbe opep̄ciū for; aut si Ro-
man; dux auxilio suis uēisset: plio sese certaturos.
Nā callid; id mō festiabat: Bocchi pacē iminē: nec
moras agitādo: aliud quā bellū mallet. Imperator
postq; de regū societate cognouit n̄ temē: neq; uti
sape iam uictō Iugurtha consueuerat: omnibus
locis pugnandi copiam facit. Ceterum haud pro-
cul a Cīrthā castris mūtis reges operitur: melius
esse ratus cognitis Mauris (quoniam is nouus
hostis accesserat) ex commodo pugnam facere;

utile significat: aliqñ iocundū. ¶ Aut si dux. Iugurtha hoc cōsilio ad urbē Cyrthā: p̄fectus ē: qā existimabat
ut se urbē eē capturū: aut certe coactū: ēēt Metellus suis ferret auxiliū: atq; ita plio cū eo certatur. Nam
Iugurthā hoc q̄rebat: ut statim una cū Boccho cū Romanis plio certaret: ne Bocchus mutaret aium: & pa-
cem cū Rōanis faceret. ¶ Callidus. i. astutus. i. Iugurtha. ¶ Id mō. i. tātū mō. ¶ Ne mō. i. p̄ morā. ¶ Aliud quā
bellū mallet. Nā si morā ad dimicandū fecisset: fortasse Bocchus pacē potius q̄ bellū mutato aīo cū Roma-
nis hēre q̄suisset. ¶ Nec aliā mallet. s. Bocchus. ¶ Mallet: magis uellet. ¶ Imp̄ator. Postq; dicit: quid fecerit
Metellus postq; intellexit Iugurthā & Bocchū reges societate fecisse: dicit enī Metellū nō oībus locis sicuti
cōsueuerat pugnādi copiā hostibus fecisse: sed in locis tantū sibi cōmodis cum hoste pugnare decreuisse.
¶ Imperator. Ordo est: imperator nō temere facit copiā pugnandi atq; omnibus locis. i. non facit copiam
pugnādi: uti sape consueuerat iam uictō Iugurthā. ¶ Ceterum. i. sed operitur reges haud procul a Cyrthā:
ratus esse melius facere pugnam ex cōmodo cognitis Mauris: quoniam is nouus hostis accesserat. ¶ Postq;
ille. Imperator: cognouit de societate regum. ¶ Temere: in consules improuide: incaute. ¶ Atq; omnibus
locis. i. & non omnibus locis: sed in locis tantum sibi cōmodis. ¶ Ceterum. Ecce quomodo nō omnibus
locis facit copiam pugnandi. Nam castra posuit apud Cyrthā ciuitatem: quam tenebat: ut tutior eēt. ¶ Re-
ges operitur. i. expectat. ¶ Cognitis Mauris: prius Mauros nouos hostes cognoscere uolebat Metellus: &
postea cum daretur opportunitas cum hostibus pugnare. ¶ Cognitis Mauris: quibus Bocchus rex impe-
rabit. ¶ Ex commodo. Commodum erat Metello pugnam facere: si prius hostes nouos cognouisset.

IOAN.
CHRI.

Interim Roma: dicit Metellū litteras accepisse ex Roma: quō populus Numidiā provinciā Mario decre-
 uisset. ¶ Iam antea ipm. cōsulē factū esse audierat. ¶ Acceperat audierat: intellexerat. ¶ Supra. i. ultra. ¶ Su-
 pra bonū aut honestū percussus est. i. pteritus est: plūq̃ erat bonū & honestū. Nam hac de re & flevit: & i ma-
 ledicta prupit. ¶ Retinere: p̃ retinebat. ¶ Neq̃ moderari. i. nō tēperabat linguā: neq̃ abstinebat a maledi-
 ctis. ¶ Vir egregi⁹. Salu. dicit hūc ceteris virū egregiū fuisse: nisi qđ hanc p̃turbationē nō satis fortiter
 tulit. ¶ In aliis artib⁹. i. uirtutib⁹. ¶ Mollit. i. ipatiēter. ¶ Quā rē alii dicūt Metellū hāc rē āgre tulisse: quia su-
 perbus erat: alii q̃a ei iniuriā fecerant: alii q̃a ei ui-
 ctoria iā ppe pra ex manib⁹ eripiebat. Sed reue-
 ra (inqt Salu.) hāc rē ferre nō potuit p̃p inuidiā.
 ¶ Quā rē. s. q̃ molliter eā p̃turbationē ferebat.
 ¶ Alii in superbiā uertebant. i. alii supbiā attri-
 buebant: & iputabāt. ¶ Alii bonū ingeniū con-
 tumelia accensum eē. s. dicebant. ¶ Cōtumelia:
 id est iniuria. ¶ Accensum: incitatum: infligatū.
 ¶ Multi. s. dicebāt: q̃ molliter āgritudinem pa-
 tiebat. ¶ Iam parta. i. ppe acquisita. Nā fere ipm
 Iugurthā debellauerat: & prope totū bellum cō-
 fecerat. ¶ Nobis. i. mihi Salutio. ¶ Magis ho-
 nore Marii: & hāc pprie dicitur inuidia. Nā in-
 uidia est rebus prosperis proximi dolere: & ad-
 uersis letari. ¶ Igitur dicit Metellū legatos mi-
 sisse ad Boghū: q̃ monerēt eū sine cā hostis
 esset po. Ro. ¶ Eo dolore impeditus q̃a hoc do-
 lore impediēbatur, Metellus bellū gerere nō po-
 terat: & p̃pterea legatos misit ad Boghū: cum
 eo de pace tractarent. ¶ Stulticia uidebat. Stul-
 tum erat gerere bellū: cuius gloria ad Mariū:
 pueniret: piculū āt ad se p̃tineret. ¶ Alienā rē. i.
 rē ad aliū. s. ad Mariū p̃tinentē tunc & dicebat
 p̃ oia subaudiť dicebat. ¶ Omne bellū sumi. i.
 suscipi. Facile est suscipe bellum: sed difficile est
 finire. ¶ Non in eiusdē p̃tate ille q̃ p̃tatem habz
 inchoandi bellū nō hēt p̃tate finiēdi. ¶ Quāq̃
 opibus suis cōsideret: tñ certa p̃ incertis muta-
 re nō deberet. Ille mutat cetera p̃ incertis: q̃ p̃ pa-
 ce bellū suscepit. Nā quæ habemus in pace sunt
 certa. Sed incertū est: quō euentu bellū finiatur.
 Et ideo qui sumit bellum: exponit eā q̃ hēt cer-
 ta p̃ incertis: nescit enī qđ sit habiturū ex bello:
 cuius euentus temp̃ est incertus. ¶ Neu florēt
 res suas. i. statū suū integrū & pulchrū. ¶ Verba
 facit. i. respondit. ¶ Fortunay. i. status. ¶ Eadem
 copia. s. iungendā societatis cū po. Ro. ¶ Illi. s.
 Iugurthā. Oia (inqt) cōueniētiā Iugurthā si-
 cuti mihi def copia iūgēdā societatis cū popu.
 Ro. Conuenire est cōcordē eē. ¶ Ille. s. Bogh⁹.
 ¶ Probare. i. p̃bat. ¶ Temp⁹ p̃cedere. i. tēpus
 procedebat: siue p̃gredebāt. ¶ Et ex Metelli uo-
 luntate bellum intactū trahis: Metellus uolebat ut bellū nō attigeret. ¶ Trahi. i. trahēbatur: hoc est prologa-
 batur. Nam Metellus cupiebat pacē facere cū Bogho. ¶ At Marius. Salutius hucusq̃ dixit de reb⁹ gestis a
 Metello imperatore in bello Iugurthino: nunc deinceps: dicitur est de rebus Caii Marii q̃ consul factus a
 plæbe ut Numidiā puinciā extra sortē acciperet iussu populi. Dicit igit quē admodū Caius Marius apparatū
 belli sūma diligētia instituerit: milites ex decreto Senat⁹ ad supplemētū legionū cōscripserit: auxilia a po-
 pulis & regibus sociis accersuerit: ex latio fortissimū quēq̃ accuerit: deinde paratis oib⁹ cohortādi grā:
 & nobilitatē exagitādi: aduocata populi cōcione orōne habuerit. ¶ Post stipendiorū cōmeatū: & armis onē-
 ratis nauibus Māliū legatū in Africā miserit: ipse paulopost cū magno numero militū secut⁹ sit. ¶ At Ma-
 rius: ita quidē Metellus cū Bogho de pace tractabat: Sed Marius fact⁹ consul a plæbe cupietissima: ut supra
 diximus iā ān infestus nobilitati uero p̃sed tum multus atq̃ setox instare pro instabat. ¶ Et lædere pro
 lædebat. ¶ Modos id est aliquando singulos: modos id est aliquando uersos: ¶ Et distare: pro distabat
 sese cōpisse ex illis uictis spolia: cōsularū uidelicet: præterea scilicet distabat alia magnifica p̃ le: & dolētia
 illis scilz nobilibus: postq̃ populus iussit ei Numidiā provinciam: hic est ordo. Sensus autem satis patet.

¶ Dictares frequenter dicebat: & iactabat: & dicebat sese capere spolia ex illis nobilibus uictis: & quæ spolia? consulat. In hoc certamine ciuiliū quo Marius cū nobilitate certauit: uictor exiit Marius: & ex nobilib⁹ uictis spolia reportauit magnifica: uidelicet: consulatū. Marius enī cum nobilitate certauit: quia & nobiles: & Marius ignobilis prebant simul consulatū. Sed in hoc certamine petendi: Marius exiit uictor: quia factus est consul: repulsis nobilibus. ¶ Spolia capere uerba sunt glorioſo militi: & impatori cōuenientia. Est enī translatio sumpta a militibus: qui ex hoste uicto spolia reportant. Nam uictor uictum armis spoliat: & cum gloria reporat. ¶ Magnifica. i. glorioſa: & in laudem ſua redundantia. ¶ Et illis dolētia. i. nobilibus. ¶ Interim uidelicet: quæ uia opus nobis dictis: factisq; laceſſit. ¶ Q uæ bello erat prima habere. i. in primis: & p̄cipue parabat eas: q; ad bellū pertinebāt. ¶ Prima habere: pro habebat. i. prima curabat. ¶ Poſtulare legionibus ſupp̄mentū: hoc eſt poſtulare a ſenatu: ut ſibi cōcederetur militibus conſcribere poſſet ad explicandas legiones: quæ longo bello diminutæ erant. luſtus numerus legionum ante Caium Marium ex quatuor milibus militum conſtat: primus Caius Marius legione inſtituiſſe dicitur ſex milium & ducentorum militum. ¶ Auxilia: enim Caius Marius ex decreto Senatus: populis & regibus: qui

erant socii populi Roma. scribebat ut sibi mitterent auxilia peditum & equitum. ¶ Præterea: accire: pro accie-
bat quæq; fortissimè ex Latios; & acciebat plærosq; cognitos militiæ: paucos cognitos fama: ubi quæq; pſtā-
tem in re militari virum audiebat: continuo ad se venire iubebat: hortabatur; ut secū id bellū ge-
rendum proficisceretur. ¶ Accire: id est aduocabat: ad se venire iubebat. ¶ Ambiendo: non imperando: sed
blandiendo cogebat eos secum ad bellum proficisci: qui ad militiam de iure compelli non poterant. ¶ Co-
gere omnes emeritis stipendiis secum proficisci. Illi dicuntur emeriti stipēdiis: qui debita tempora militiæ
compleuerunt: & hi contra uoluntatem suam ad militiam compelli non possunt: tamen hos Marius blan-
dendo cogebat secum proficisci. ¶ Neq; illi senatus: dicit senatum nihil Mario ausum fuisse denegare: q̃q;
ei esset aduersus. Marius postulat ut supplementum legionibus. Senatus decreuit. ¶ Cæteruz supplementū
etiam lætus decreuerat. Dicit senatum non solū non inuitis: sed etiam lætum supplementū decreuisse: non
quia diligeret Marium: sed quia putabat Marium beneuolentiam populi: & fauorē eē amissurus. ¶ Propter
supplementū uidelicet idū ad militiam plæbeios homines nolentes; & resistentes cogeret. Ordo est. Cæ-
terum: id est senatus etiam lætus decreuerat supplementū: quia Marius putabatur esse amissurus; aut usum
belli aut studia uulgi: plæbs non uolente militiam. Plæbs militiam recusabat; & nisi cogere ad bellum ge-
rendum ire nolebat. Senatus ergo lætus supplementū decreuit: hoc intra se putans. Marius necesse ē: ut aut
milites ex plæbe scribat ad supplementū: aut non scribat. Si scriperit milites: in odiū plæbis recidet: duz
eos nolentes ad militiam per uim cogere uult. Si non scriperit bellum gerere non poterit: & ita nullā glo-
riam in suo consulatu comparabit. ¶ Neq; uolente militiam. i. plæbe nolente; & recusante militiam: ut su-
pra dixi: Senatus prouincias regebat: q̃ster ordo uestigia administrabat. Plæbs bella gerebat. Sed plæbs
fessa continuo usu bellorum: in quibus superioribus temporibus uersata erat: nunc quietem petebat; & mi-
litiam recusabat. ¶ Aut belli usum amissurus: si milites non scriberet. ¶ Belli usum: id est exercitationē bellis
hoc est: putabatur bellum non esse gesturus. ¶ Aut studia uulgi. i. beneuolentiā populi: uidelicet: si milites
scriberet; & nolentes cogeret ad militiam. ¶ Sed ea res. Dicit Senatum frustra hoc sperasse: quia nemo recu-
sat militiam: sed omnes desiderant ire cum Mario: unusquisq; sperabat se præda locupletē fore: & uictori-
am domū reditum esse. ¶ Alia huiusmodi. i. alia similia. ¶ Animis scilicet plæbis animi trahebant: id est
animi uolebant & cogitabant. ¶ Oratione suarūq; inferius describitur. ¶ Exeraxat. i. in spem excitauerat.

IOAN.
CHR.

Nam postq. Ordo est. Marius aduocauit concionem populi simul, i & causa hortandi: & causa exagitan-
di nobilitatem: uti consueuerat postq. uult scribere milites: idcirco omnibus: quæ postulauerat. ¶ Dece-
tis. f. a Senatu: quia quicquid postulauit Marius: Senatus concessit.

Cio ego Quirites: plerosq. nō isdē artibus iperū a uobis petere: & postq. adepti sunt gere-
re. Hæc oīo posita ē in genere demonstratiuo. Est aut genus demonstratiuū: qd attribuit i ali-
cuius certæ personæ laudem: uel uituperationem: hæc aut oīo & laudē Marii: & uituperationem.

Sed cōtinet nobilitatis: cōtinet enim se nō maiorū suorum imaginibus: aut
splēdore: sed propria uirtute con-
sulatum petiuisse: eadēq. uirtute illū administ-
raturum: neq. facturū esse: quæ ad modū plariq. fa-
cere solēt: qd dū a populo petūt iperia: i. industrios
se: & hūiles: ac modestos p̄bē: sed postq. adepti
sunt id: qd petūt: supbi sūt & ignaui. ¶ Scio: or-
do est. Ego scio: plerosq. nō isdē artib. petere
imperū a uobis: & gerere. f. illd iperū: postq. sūt
adepti. f. illd iperū: ac si diceret. O quirites: ego
scio: multos decipe uos: qd aliis artibus utunt:
dū a uobis petunt iperia: & aliis artibus utunt:
dū administrant ea iperia. Nā dū petunt: utunt
hūilitate: modestia: & se ostendūt esse industrios:
sed postea dum administrat ipsa impia: q. sunt a
uobis cōsecuti: utunt superbia: & ignauia: & ita
decipiūt uos. Ego aut aliter faciendū esse cēseō:
nam maiore cura: & industria existimo eē ad mis-
nistanda iperia: q. petēda. ¶ Imperiū. Cōsularis
& p̄tura pprie dicunt iperia: sicuti apte hoc lo-
co Salu. ostendit: nā paulo post dicit. Nam q̄to plu-
ris est uniuersa Respu. q. cōsularis. aut p̄tura. to-
tum hoc referens ad idq. p̄dixerat. ¶ Scio ego
Quirites plerosq. nō isdē artib. imperū a uo-
bis petere. ¶ Primo. i. in pria res: uidelicet dū pe-
tunt imperiū. ¶ Industrios: ingenio: & usu exer-
citatos. ¶ Supplices. i. humiles. ¶ Modicos: modestos: moderatos esse: subaudi a superioribus. ¶ Deinde. i.
postq. adepti sunt: & administrant imperia. ¶ Per ignauia: quæ ē cōtraria industria. ¶ Et supbia: cōtraria id:
quod dixit supplices. ¶ Aeratē agere. i. uiuere. ¶ Deinde: subauditur scio: & hos mores pueros innuit esse i
nobilibus. ¶ Sed mihi contra uidet. i. sed mihi uidet contra. Illi in petitione magistratū uirtutes ostēdūt.
in administratione uero uitia demonstrāt: cū administratio ipsa ad totā temp. pertineat: ut p̄pterea mihi ui-
deantur maiore cura esse administranda iperia q. petenda. ¶ Illam. f. rēpu. ¶ Quam hæc. f. cōsulatū: & p̄tu-
ram. ¶ Neq. me fallit: hoc est: & scio: & intelligo: q̄tū onus sustineā cum honore cōsularis. Cōsularis est
maximū uestrum beneficiū: quod in me cōsulistis: sed administratio ipsa cōsularis est magnū negociū: &
& magnū onus: ordo est. Neq. fallit me q̄tum negocii sustineam: cum maximo uestro beneficio. ¶ Bellum
parare. Declarat difficultatē: & onus administrationis cōsularis. Ordo ē. O Quirites ē asperius opinione
parare bellū simul: & parcere aerario: & cogere ad militiā eos: quos nollis offendere: & curare domi: & fo-
ris omnia: & agere ea inter inuidos occurrentes: & factiosos. Sensus patet. Est (inquit) difficilium q. qsq. opi-
nari possent: facere id: qd facio ego: uidelicet parare bellū: & nolle facere sup̄tunc cogere eos ad militiā: i. quos
nolle offendere: idēq. totam rēpu. administrare: inter inuidos: & inimicos. f. nobiles. ¶ Aerario parcere:
quia nollem aerariū grauare. ¶ Cogere eos. f. plābeios. ¶ Quos nollis offendere. i. quos nolle ledere: quia
mihi sunt amici: nam ego ab eis factus sum consul. Est est honesta locutio id: qd primæ personæ conuenit
ad secundam trāsferre: ut hoc loco: quos nollis offendere. i. quos nolle offendere. ¶ Domi forisq. pacem: &
belli. Romæ & in exercitu. ¶ Occurrentes: obuiantes: resistentes. f. nobiles. ¶ Asperius opinioē. i. difficilium
q. quicq. opinari possit. Ad hæc. i. p̄terea. Ac si diceret apte. Est quidē mihi difficile gerere cōsulatū ob eas
causas: quas ante dixi. Sed est etiā alia causa: quare administrare: & gerere cōsulatū sit mihi difficilium q.
aliis: quia si quid offendo: aut si quid nō recte facio: nihil est qd mihi op. tulet: & nihil habeo: qd me defen-
dat. Sed alii: uidelicet nobiles: si nō recte cōsulatū administrant: tollerantur propter ueterū nobilitatē: & pp
præclara gesta maiore suorum: & p̄pter opes ingentes: & clientelas: ego nihil hor. habeo ad defensionē mei:
sed oportet ut me ipsum: & facta mea propria uirtute defendam. ¶ Ad hæc. Ordo est. Omnia hæc adiunt
præsidio: uidelicet uetus nobilitas: & fortia facta maiore. f. suorum: & opes cognatas: & affiniū: & multæ cli-
telæ: dico adiunt præsidio: si alii deliquere. ¶ Si alii deliquere. f. nobiles: uidelicet si in administratione consu-
latus non ita se recte gerunt: si errant in aliqua res: si quid offendunt. ¶ Vetus nobilitas: quia orti sunt ex ue-
teri profapia: & nobili genere: & ideo tolerantur: si quid delinquant.

Nam postq. omnibus decretis: quæ postulauerat:
milites scribere uult: hortandi causa simul: & nobi-
litate: uti cōsueuerat: exagitat: cōcōnem populi
aduocauit. Deinde hoc modo disseruit.

Cio ego Quirites: plerosq. nō isdē
artib. iperū a uobis petere: & postq.
adepti sunt gerere: primo industrios:
supplices: modicos eē. Deinde pigna-
uiā & supbiā aratē agere: sed mihi
cōtra uidet: nā quo pluris uniuersa

Respu. est: q. cōsularis: aut p̄tura: eo maiore cu-
ra illā administrari: q. hæc peti debere: neq. me fal-
lit: q̄tū cū maxio uestro bñficio negociū sustineā:
Bellū parare: simul & aerario p̄cere: cogere ad mi-
litiā eos: quos nollis offendere: domi forisq. oia cu-
rare: & ea agere inter ipsos inuidos occurrentes: fa-
ctiosos: ac seditios. s. opinione Quiri. loge aspe-
rius est. Ad hæc alii: si deliquere: uetus nobilitas:

¶ Maiore fortia facta: quia maiores eorū rēp. p̄clare administrarunt: & multa praeclara facinora gesserunt. IOAN. CHRI.
 ¶ O pes cognatorū: & affiniū: nemo eos audeat impugnare: quia habet cognatos: & affines potentes: ac diuites: & ita delicta: & errata eorū impunita relinquunt. ¶ Multa clientelae: nō solum hnt cognatos & affines potentes: sed et hnt multos cliētes: q in oī piculo eis opitulēt: eosq defendant: & p̄pterea timent: nec aliquis eos impugnare audeat. Clientela dī multitudo cliētū: cliētes autē dicuntq sub patrocinio alicuius positi sūt: sicuti clientes. M. T. Ciceronis fuerūt: quia Cice. cām Siculorū cōtra Verrem suscepiratq defendit. Cice. patronus fuit Siculorū: Siculi cliētes. Qui defendit aliquē i iudicio dī patronus: q defenditur dicit cliēns: & sicuti cliēns a patrono in iudicio defendunt: ita postea cliēns patronū in omni periculo tutatur: atq defendit. Marius autē ex hoc loco nobiles trahit in inuidiā. Nā ut ait Cice. in inuidiā trahimus aduersarios: si uim: potentiam: factionem: in diuitias: in cōtinentiā: in nobilitatē: in cliētelas: in hospitium: in sodalitates: in affinitates: aduersarios: p̄feremus: hāc oīa fere a Mario posita sunt. ¶ Mihi spes oēs: oēs inq spes mihi posita sunt in me ipso. Ac si diceret. Ego nō habeo unde sperem auxiliū aliqd: si delinquo: si erro: nisi in me ipso. Et quia nō habeo: unde sperare possim auxiliū: si delinquerē: uirtute curabor: ut non delinquam: si recte consulatum administrē. Et hoc ē: quod dicit. ¶ Mihi: ordo est. Oēs spes sunt sitae

maiorū fortia facta: cognatorū: & affiniū opes: multae cliētelae: oīa p̄sidio ad sūt. Mihi opes i memet sitae: q̄s necesse ē: & uirtute: & innocentia tutari. Nā alia infirma sūt: & illud itelligo Quirites: oīum ora i me cōuersa ē: equos: bonosq fauere: q̄ppe mea benefacta Reip. pcedūt: nobilitatē inuadendi me. querere locū Quo mihi acrius nitēdū est: uti neq̄ uos capiamini: & illi frustrati sint. Ita ad hoc etatis a pueritia fui: ut oēs labores: & picula cōsuea hēam: q̄ ante uestra beneficia gratuito faciebā: ea uti accepta mercede deserā: non ē cōsiliū Quirites

mihi in memet: quas. s. spes est necesse. s. mihi tutari ingenio: & uirtutem: nam: p̄ quia alia sunt infirma. Ego habeo spem: ut recte geram consulatū: & hanc spem uirtute: & ingenio tutabor: quia ingenio: & uirtute curabor: ut recte administrem cōsulatū: & non offendā: aut delinquam in aliqua re. Nā si nō recte gerere cōsulatū: ego nō habeo ueterē nobilitatē: aut maiorū meorū facta: quae me defendāt: & tueant: sicuti hnt nobiles. ¶ Nam alia. s. nobilitas: & maiorū praeclara facinora: & opes cognatorū: & clientelae infirma sunt: quia non habeo taliam non enim sum nobilis: nec maioris mei praeclarū aliquid gesserunt: nec habeo clientelas: & cetera quae habent nobiles. ¶ Infirma sunt: in ualida sunt: nihil ualent: quia nō habeo. ¶ Et illud itelligo. Ordo est. O Quirites: ego itelligo illud. fora oīum esse cōuersa in me: & itelligo a quos. i. iustos: & bonos fauere mihi: quippe: pro quia mea benefacta pcedūt reip. & itelligo nobilitatē q̄rere locū inuadēdi. Ego (inquit) cognosco: oēs me cōsulem aspiciet: & bonos quidē uiros: ac iustos mihi fauere: nobiles autē quare: re: quo pacto mihi noceāt. ¶ Omnī uia. i. uultu: atq oculos. ¶ Aequos. i. iustos. Per aequos: bonosq̄ plēbē significat: eamq̄ hac laude demulcet: quia ab ipsa potissimū consul factus erat. ¶ Quippe: ideo mihi fauent: quia uidet me utilem esse reip. ¶ Reipublicae procedunt. i. utilia sunt: pro sunt. ¶ Quo mihi: plēbem alloquit: dicens. O Quirites oēs intuentur me: & expectāt: ut uideant: quomō me geram in cōsulatu: uos bene de me speratis: & mihi fauetis: quia creditis: & speratis: me talē futurū esse in cōsulatu: qualis fuit anteq̄ essem consul. nam semper. Reip. profui. Sed nobilitas mihi aduersa est: & inimica: & quare: quomō mihi noceat: & propterea q̄rum potero curabor: ut neq̄ decipiamini: & illi decipiant. Si recte: & cum uirtute consulatum gesserō: uos non decipiemini: quia satisfaciā opiniōi uestrae: quā de me habetis. Et illi decipient: quia mihi nocere non poterunt: sicuti cupiunt: quia nō habebūt opportunitatē nocendi: cū nihil habeant: q̄ mihi opponere possint. ¶ Quo. i. propter quod. ¶ Acrius. i. ueracius. ¶ Nitendum. i. conandū. ¶ Neq̄ uos capiamini. i. decipiamini. Conabor ut uos non decipiamini: quia curabo: ut satisfaciā spei uestrae: & opinionioni: quam de me habetis. ¶ Et illi. nobiles frustrati sint. i. decipiantur: fallantur in opiniōe sua. Nā existimant se posse nocere mihi: quia credūt me non recte: & ex dignitate: atq utilitate Reip. gesturū esse cōsulatum: sed curabo: ut decipiantur in hac sua opiniōe: quia ita gerā cōsulatū: ut oīum iudicio dignē: & ex uirtute Reipublicae gessisse uidear: & mihi nihil opponere possint: atq̄ ita nec nocere: sicuti cupiunt. ¶ Ita ad hoc etatis. Conabor bene gerere cōsulatum: neq̄ in gerēdo cōsulatu: labores: aut pericula mihi difficilia uidebuntur: quia usq̄ a pueritia in laboribus: & periculis pro Repu. ita uersatus sum: ut nūc ea mihi nō uideatur graua. Ordo est. Ego ita fui a pueritia ad hoc etatis: ut habeā oēs labores: & pericula cōsuea. ¶ Ita fui a pueritia. i. ita a pueritia usq̄ ad hanc etatem uiui: ut habeam in consuetudine labores: & pericula: & iō nūc ea non uidentur mihi difficilia. ¶ Quae. ordo est. O Quirites non ē. cōsiliū: uti accepta mercede deserā: ea: quae faciebam gratuito ante uestra beneficia: si anq̄ essem consul: semper pro Repu. labores: & pericula subire: non dubitauim: multo magis nunc postq̄ factus sum consul: illud facere dispono. ¶ Ante uestra beneficia: uidelicet anteq̄ essem consul. ¶ Non est cōsiliū: uidelicet non decreui hoc. ¶ Illis difficile est. Dico: q̄ mihi facile est gerere cōsulatum: quia usq̄ a pueritia semper in laboribus exercitatus: sum: si uidebilibus: est difficile: quia ipsi laboribus: & periculis non sunt assueti: & ideo in administratione magistratū nō praestāt id: quod pollicentur in petitione. Nam quando petunt impetia: & magistratus: ostendunt se industrios: & exercitatos: & moratos: & graues. Sed quando affecti sunt ipsos magistratus: & eos administrant: cito apparent id quod sunt: uidelicet: ignaui: superbi: & immoderati: & omnino indigni. Et hoc est: quod dicit.

IOAN.
CHRI.

Illis difficile est: ordo ē. Et difficile illis ē tēperare in p̄tibus: qui simulāt sese p̄bos per ambitionē. Nobiles: q̄n petunt magistratus: simulāt sese proboscū tū improbi sint: sed hāc simulatio diu fingi nō potest. Nā q̄n administrant ipsos magistratus: facere nō possunt: q̄n appareant id: quod sunt. Nā cito cōdūt ignauia suā & superbiam. ¶ Difficile est in p̄tibus tēperare: difficile est tēperare: q̄n et cōdant mores suos ip̄obos. ¶ Per ambitionē. i. p̄ cupiditatē honoris: nobiles ambitiōe corrupti sunt: & ut assequatur honores: simulāt sese probos. ¶ Mihi: ordo est. Bene facere iam uertitur mihi in naturā ex cōsuetudine: q̄ agi oēs aetate i optimis artibus. Dico: q̄ nobilibus est difficile bene gerere magistratus: q̄a nō sunt affuerit bonis moribus & laboribus: & ideo facere non p̄t: q̄n ostēdant suos ip̄obos mores: sed mihi nō solus est facile bñ facere: sed pene etiā est naturale p̄pter cōsuetudine. Et ex hoc concludere uult: meli⁹ esse: ut sibi demandauerint cōsulatū q̄ nobilib⁹: quia ipse magis idoneus est ad gerendum cōsulatū: q̄ nobiles. ¶ Bellū mecum gerere. Nūc uenit ad cām: ut ostendat per cōparationē: se esse magis idoneū ad gerendū cōsulatū: q̄ nobiles: quia ipse semp in bello uersatus est: & idoneus & rei militaris p̄itus: nobiles āt ignari & īperiti: unde dicitur Q uirites uos iussistis: ut bellū geram cū Iugurtha: & bene fecistis. Sed si aliq̄ nobilis cōsul factus eēt: & iussu ufo hoc bellū gerere oporteret: q̄d faceret: cū ipse oīno artis militaris īperitus esset. Sumeret aliq̄ ex populo: qui eū doceret: Nō ne hoc turpe esset: ergo melius: & rectius mihi cōsulatū demandasti. Reputate cū aīs uestris: nū id mutare melius sit: cogitate (inquit) i aīo ufo: an melius sit ut id mueritis: uidelicet: ut demandetis hoc bellū alicui ex nobilibus: si diceretis nō est melius: q̄a si mitteretis aliq̄ ex nobilibus ad gerendū hoc bellū: oporteret: ut ipse sumeret ex populo aliq̄ rei militaris p̄itū: q̄ eū doceret: q̄a nobiles ignari & īperiti sūt rei militaris. ¶ Si quē ex illo globo: ordo est. Si certe ille ignarus oīum trepidens & festinet: & sumat aliq̄ ex populo monitorē officii sui: ut solet fieri in tanta re: si mittatis quē hoc est aliq̄ hoīem ex illo globo nobilitatis ad hoc negotiū: aut ad tale. s. negotiū dico hoīem ueteris p̄spiciā: ac multarū imaginū & nullius stipendii. Iam hunc sensum exposui. ¶ Ex illo globo. i. ex illa multitudine: & demonstratiue dixit. Nā in cōtione ē nobiles aderāt. ¶ Aut ad tale: ad aliq̄d simile negotiū. ¶ Homine ueteris p̄spiciā. i. ueteris generis: antiquarū nobilitatis p̄spiciā. dī p̄gēs. i. porro sp̄s: & q̄si iactis liberis. Nā sp̄are significat iacere: & discere. ¶ Multarum imaginū. i. multorū honorū. Antiq̄ si rē aliquā p̄clarā pro reput. gessissent: de decreto Senatus statua donabantur posteri ad imitandū exēplū eorū. puocarent. Et q̄a in domibus nobiliū plerūq̄ imagines: & statuarū multarū erāt maiorū suorū: qui uel in cōsulatū uel in p̄tura: uel in alio magistratu p̄clarū aliq̄d gesserant: iō ille dicebat hō multarū imaginū: q̄ multas imagines: & multos magistratus familiarū suarū: & maiorū suorū: ostēdere poterat. ¶ Et nullius stipendiū nūq̄ stipendiū fecerit: & nūq̄ in bello fuerit. Ac si diceret: nobilitas facere non posset: ut ille eēt idoneus īpator: & dux: qui nūq̄ fuerit in bello. ¶ Vt in tāta re solet fieri. Sic enī fieri solet: q̄n magnū aliq̄d negotiū nobis īpositū est: festinare solemus: ut p̄paremus nos ad ea: q̄ sunt necessaria ad gerendū illud negotiū. ¶ Ignarus īscius: & īperitus. ¶ Festinet. i. festinaret. ¶ Sumat. p̄ sumeret. ¶ Monitorē officii: q̄ eū doceret: quō gereret suū offm. ¶ Atq̄ ego scio: p̄seuerat i hoc ut cōdat nobiles idoneos nō eē ad gerendū cōsulatū: q̄a i bello uersati sūt: & p̄pterea īperiti sūt rei militaris. Dicit enī. Ego scio multos ex nobilib⁹: q̄ postq̄ facti sūt cōsules: īcipiūt discere ex libris grācis: ea q̄ p̄tinet ad sciam & disciplinā militariē. Et ita faciūt posterius id: q̄d faciendū erat prius. Nā oportebat eos discere pri⁹ q̄ eēnt cōsules: id: q̄d p̄tinet ad cōsulatū gerendū. Ordo est. Atq̄ ego scio. s. hoīes ex nobilib⁹: q̄ cōeperunt legere acta maiorū: & militaria p̄cepta Græcorū postq̄ facti sunt cōsules. Sensus patet. ¶ Legere acta maiorū. i. gesta antiquorū: ut id: q̄d per uisum ignorabāt ex libris discerēt. ¶ Græcorū militaria p̄cepta: nā fuerūt Græci doctores: q̄ de re militari scripserūt: sicut ēt apud latinos Cice. & multi alii. ¶ P̄posteri hoīes sunt. Hō p̄posterus dī: q̄ posterius facit: id: q̄d prius faciendū erat: sicut i faciebant: nobiles: q̄ postq̄ erāt facti cōsules: discēbāt id: q̄d discere debuerant: ante q̄ fierēt cōsules: uidelicet sciam rei militaris. ¶ Nam gerere q̄ fieri tpe posterius atq̄ usu prius ē. Probat id: q̄d dicit: uidelicet nobiles esse p̄posteros hoīes: & uidet quid dicat. Administrare cōsulatū q̄tū ad tempus: est posterius q̄ fieri cōsulem: quia nemo potest administrare cōsulatū: ant q̄ fiat cōsul. Ergo quātū ad tempus administrare cōsulatū: posterius est q̄ fieri cōsulem: sed quantum ad sciētiā & experientiam est prius: quia antequam aliquis fiat cōsul: usu & experientia discit ea: quarū p̄tinet ad administrandum cōsulatū: ut postq̄ factus fuerit cōsul: sciat administrare ipsam cōsulatū. Nam gerere. Ordo ē. Nam gerere est posterius tempore: q̄ fieri: sed est prius rei atq̄ usu.

Nam gerere. i. administrare. s. consulari. ¶ Quam fieri. s. consulē. Nam aliquis prius sit consul. deinde consularum administrat. ¶ Prius: quia licet sit consulatus consularum recte administrare non poterit: nisi usu & experientia didicerit administrare anteq̃ esset consul. ¶ Comparet nunc Quirites. Ex antedictis hanc conclusionē inferre magis idoneum esse q̃ nobiles ad gerendū consulariū quia ipse peritus est rei militaris. Nobiles autē imperiti & ignari ipse anteq̃ factus sit consul usum & experientiā in bello didici: quō gerere deat consulariū. Nobiles autē postq̃ facti sunt cōsules discūt ex his sciam rei militaris. ¶ Nunc uos existimate facta: an dicta pluris sint. s. precii. i. cogitate: quā nāz pluris aestimanda sint: an dicta nobilitas: scā mea quia illi discunt legēdo eas: quā dicta sunt a scriptoribus: ego autem didici militando: & faciendo. non legendo. ¶ Contēnunt. Paulatim diluit obiecta. ¶ Obiciunt mihi nouitatem: & dicunt me esse indignum consulariū quia nouus sum: & ignobilis: & ego obicio illis ignauia eorum. S3 ignauia magis ineptum & indignum reddit alii, quem ad consulariū q̃ nouitas: quia nouus hō res: & poterit gerere consulariū: sed ignauus nunq̃ recte geret. ¶ Fortuna. quia nouus sum: & ignobilis: qd̃ pertinet ad fortunā. Nam scutitria sūt genera bonorum: uidelicet bona animi: bona corporis: & bona fortunae. ita tria sunt genera malorum: e contrario. Sed nobilitas bonum est fortunae: e contrario nouitas & ignobilitas: malum est fortunae. ¶ Illis. s. nobilibus. ¶ Probra. id est uitia animi. Sed sicuti in comparatione bonorum meliora sunt bona aī q̃ bona fortunae. Ita in comparatione malorum: peiora sunt uitia aī: q̃ mala fortunae. Nā prius est eē iniustus: imprudentē: ignauū: q̃ eē pauperem: nouū: & ignobilē. ¶ Quāquam naturam unā: & cōm: oīum existimo: sed fortissimū quēq̃ generosissimū. Dico q̃ nobiles obiciunt mihi ignobilitatem: quīs ego existimo naturā omnes pares fecisse meq̃ alii alio magis nobilem esse nisi per uirtutem. Atq̃ unumquēq̃: ita

Nā gerere q̃ fieri cōsul re atq̃ usu prius. Sed hoc re posterius. Comparet nūc Quiri. cū illorū supbia me hōiem nouū: q̃ illi audire & legere solēt: eorū prem uidi: alia egomet gessit: q̃ illi is: ego ea militado didici. nūc uos existimate scā an dicta pluris sint p̃ciū. Cōtēnūt nouitatē meā: ego illoz ignauia mihi fortunae: illis p̃bra obiectant: q̃q̃ ego naturā unā. & cōm oīum existimo: sed fortissimū quēq̃ generosum eē. Ac si iā ex p̃ribz Albini: aut Bestiae queri posset. me ne an illos ex sese gigni maluerit: qd̃ resp̃suros creditis: nisi sese liberos q̃ optimos uoluisse. Qd̃ si ius despiciūt me. faciāt idē maiori bus suis: q̃bus uti mihi ex uirtute nobilitas cōcipit. Inuidēt honori meo: ergo inuideant labori. innoctis: periculis tē meis. quoniam p̃ hanc illū capi. Verum corrupti hōies supbia ita aetate agūt: quasi uelutros honores cōtēnant. ita hos petūt. quasi honeste uixerint. Ne illi falsi sūt: q̃ diuersissimas res pariter expectāt: ignauia uoluptatē. & p̃mia uirtutis

magis nobilem esse: sicuti magis uirtute p̃ditus sit. Marius hoc cōcludere intendit: se ex oī parte nobilibus an p̃ponendū eē. Et supra qd̃ p̃bauit: se magis idoneū eē q̃ nobiles ad gerendū consulariū: quia rei militaris p̃ritus: ut nobiles autē imperiti. Sed quia nobiles dicebāt illū eē indignū consulariū: nō erat nobilis. Nunc r̃ndet: & dicit uerā nobilitatē in uirtute cōsistere. Cū autē uirtute & scia rei militaris ipse nobilibus ancellat. nobilitate ēt ipis p̃stare debet qn̄ qd̃ uera nobilitas i uirtute cōsistit. ¶ Naturā unā: quia unī naturae sūt. & id sūt pares: q̃tum ad naturā: sed dispares sunt: put qsq̃ uirtute magis est p̃durus. ¶ Sed fortissimū: fortitudo una ē ex quattuor uirtutibz cardinalibz. sicuti supra mōstrauim⁹. Sed fortitudinē posuit simpliciter: oī uirtute. quia hae uirtutes. iusticia: prudētia: fortitudo: tēperantia ita cōiūctae sūt ut q̃ unā p̃fecte hēat: ēt reliquas oēs habeat: ac si diceret. Sed existimo unūquēq̃ maxime uirtute p̃ditū eē nobilissimū. ¶ Ac si iam: ordo est. Ac. i. & qd̃ creditis r̃suros: nisi uoluisse liberos q̃ optimos: si posset q̃ri ex p̃ribz Albini: aut Bestiae: me an illos maluerint gigni ex se. h. i. si est ad cōfirmādū id qd̃ dixit: uidet nobilitatē in uirtute cōsistere. Si (inqt) p̃res Albini: aut Bestiae iterrogari posset. utz magis uellēt an me ignobilē: sed uirtute p̃ditum an ipos nobiles: sed ignauos ex se nasci: sine dubio r̃nderent: uoluisse ut ex se nascerent liberi q̃ optimi: ac si diceret r̃nderet: uoluisse: ut potius ego uirtute p̃dit⁹: q̃ illi ignaui nasceret ex ipsis. ¶ Ex p̃ribz q̃ nobiles fuerunt: & mortui sunt. ¶ Albini: aut Bestiae. Istos noiat: quia nobiles ēntitū cōsules i hoc bello Iugurthio male rē gesserant: sicuti supra uisū ē. Qd̃ si me iudespiciūt. Dixi q̃ mihi iniuste ignobilitatē obiciūt: quia uera nobilitas i uirtute cōsistit. Sed tñ si iuste cōtēnunt me p̃p ignobilitatē: necesse ē ut cōtēnāt ēt maiores suos: q̃ p̃ uirtutē nobilior eē cōeperūt. sicuti ego nūc nobilitatē paro mihi ex uirtute. ¶ Inuidēt honori meo inuidēt (iq̃) honori meo: quia nollēt me hūc hūc honorem: sed ipsi uellēt hūc hūc honorem. sed hēant ēt labores meos: uirtutes & picula: quia p̃ hanc ad hūc honore pueni. Sed nollēt facere sic. Nā honores hē uolūt: labores aut nollēt hēre. Et hoc est qd̃ subiūgit. ¶ Vex hōies corrupti supbia. Ordo ē. Vex: p̃ sed: hōies corrupti: supbia: ita aetatem agūt. q̃ cōtēnāt nros honores: & ita petūt hos. s. honores: q̃ uiixerit hō esse. Ecce qd̃ dixim⁹. nobiles i ignauia uiuūt. itāq̃ cōtēnāt nros honores. sed tñ ita postea petūt honores: q̃ oēs meruerit. & hac ē supbia: petere honores. quos nō merearis. ¶ Ne illi falsi sūt. i. certe illi decipiūt. Et q̃te decipiūt: quia res ottrarias cupiūt: nā uiuunt in ignauia: & petūt sibi dens p̃mia uirtutis: uidelicet honores. Sed hoc nō cōuenit: nā uirtuti honor dandus est: non ignauia. Ignauia & uirtus sunt duae cōtrariae. Ignauia est qn̄ homo labores subterfugit: uoluptati tantūmodo studēs: & nihil laude dignū exerceans.

IOAN.
& HRI.

¶ Atq̃ ē. Cum ignaui sint & omnino honoribus indigni: tamen: ut eos honores assequantur: apud uos aut in senatu loquentes maiores suos extollūt: & eorū fortia facta cōmemorāt: putantes ex hoc se eē clariores & nobiliores. Sed cōtrariū est. Nam quāto uita maiorum suorum est præclarior: tanto ignaui eorum flagitiosior. Sed turpior apparet. ¶ Maiorum gloria posteris quasi lumen est. Declarat quomodo gloria maiorum est quasi lumen posteris: quia gloria maiōrū ostendit q̃les sint posteris: siue bonis siue malis: q̃ si posteris rñdēt maioribus suis: boni intelliguntur si non respondent mali esse probantur. ¶ Huius rei inopiam ego patior

Quirites: in hoc patres ego sum inops: quia ego non possum commemorare facta maiorum meorum: sed possum commemorare facta mea propria: quod multo præclarior est. Et ita etiam in hac re ostendit: esse nobilibus antepōnendum: q̃ si illi digni sunt consulationi qui possumus scā maiōrē p̃clara cōmemorare: multo illis dignior est: qui facta propria dicere pōt. ¶ Nunc uide. Ordo est. O quirites nūc uidete: q̃ p̃ q̃tū sunt iniqui. s. nobiles illi non concedunt id mihi ex mea uirtute: qd̃ arrogāt sibi ex aliā uirtute. Videte (inquit) q̃ iniqui: & iniusti sunt nobiles. Nā dicunt se esse dignos cōsulationi p̃ p̃clara facinora: & gesta maiorum suorum: & nolunt neq̃ pati: ut ego dicam: me esse dignum consulationi p̃ p̃clara facta mea: sine dubio hac est magna iniquitas. Nam aliquis multo dignior est consulatione ex p̃pria uirtute q̃ ex aliena. ¶ Ex aliena uirtute uidelicet: q̃a dicunt se dignos eē consulationi p̃ p̃clara facinora maiōrū suōr. ¶ Arrogāt. i. assumunt attributū. Et quid est: quod attribuit sibi hoc uidelicet: quia dicunt se dignos esse cōsulationi p̃ p̃clara facinora maiorum suorum. ¶ Scilicet. i. ceres subaudi nō concedūt id mihi.

¶ Quia ego imagines non habeo. i. quia ego nō habeo imagines maiorum meorum. Apud antiquos uiri excellētes: & nobiles imagines suas posteris relinquebant: cum eas intuerent: memoria uirtutis eorum ad æmulationem: & imitationē p̃uocarentur. Imagines igitur ille erant insignia: & monumenta uirtutis. ¶ Quam certe peperisse melius est: q̃ acceptam corrupisse. Melius est: ut ego sim initium nobilitatis meae: q̃ ut eam acceperim a maioribus: & acceptam corruerim: atq̃ minuerim. ¶ Peperisse. s. ex me ipso per propriam uirtutem. ¶ Equidem. Dicit: q̃ta de causa impulsus sit ut hanc orationem haberet. Nō sponte (inquit) sed prouocat a nobilibus hanc orationē habui. Nam postq̃ me consulem fecistis: & uos me maledictis lacerare non desinitis. Repræhendunt etiam uos. q̃a mihi nouo hōi consulatū demandastis. Repræhendunt mei: & insectant: quia dicunt me esse indignum cōsulationi: præsertim cum nouus sim: & ignobilis: nec imigines maiōrū hēas. Dicant p̃terea me eē incultum: & sermone: & moribus his de causis coactus sum respondere aduersariis: & ostendere uos recte fecisse: qui me consulem fecistis: & me nō esse indignum consulationi. ¶ Sed in maximo. Ordo est. Sed non placuit reticere: ne quis duceret modestiā in cōsciētia: cum pro q̃ illi lacerēt maledictis me: & uos in oib̃ locis. ¶ In maximo uestro beneficio: quia me consulem fecistis: ac si diceret. Nō ē iustū ut uos non defendam: cum mihi trā bñficiū feceritis. ¶ Ne quis modestiā in cōsciētia duceret. Modestia eēt tacere: & nō rñdere maledictibus: sed ego nolui tacere: ne quis diceret: me tacere nō p̃p̃ modestiā: sed quia cōfiscus sum aduersarios uera dicere. ¶ Duceret. i. uerteret: traheret. ¶ Nam me quidē ex animi mei sententia nulla oratio lædere pōt. Dixi q̃ nolo tacere: ne quis putet me tacere. non p̃p̃ modestiā: sed p̃ cōfisciam uidelicet: q̃a sciam aduersarios uera dicere: & me iuste rephēdere. Nolo ego tacere: ne q̃s putet me tacere p̃p̃ cōfisciam: q̃a ego nescio: q̃ aliq̃ me iuste rephēdere possit. Si Marius sciret aduersarios uera dicere: & taceret p̃p̃ hoc utiq̃: taceret p̃p̃ cōfisciam. Si at sciret aduersarios falsa dicere: & taceret: utiq̃: taceret p̃p̃ modestiā. Dicit ergo nolo tacere: ne q̃s modestiā in cōsciētia uertat: q̃a ego nescio: q̃ aliq̃ uere: & iuste me rephēdere possit. Nam me nemo lædere p̃t sermōe suo. Nā si sermo uerus ē: necesse ē: ut bñdicat de me. Si ē falsus: uita mea & mores mei tales sūt: ut facile cōuincant. ¶ Quippe ue. loq̃. ¶ Bene p̃d. bñdicat. de me. Ille q̃ dicit de me: aut bñdicit: aut maledicit. Si bñdicit: uere dicit: & ita nō lædit me. Si male dicit: uita mea: & mores mei tales sūt: ut cōuincant: & p̃bēt eū falsa dicere. ¶ Sed q̃m. Ostēdi q̃uo nemo me iuste repræhendere potest: nunc ostendam. quomodo uos iniuste lacerant: & ostendam uos recte fecisse. qui mihi consulationi demandastis. ¶ Maximum negocium. uidelicet gerere bellum contra iugunham.

atq̃ ē: quū apud uos: aut i senatu uerba faciūt: plēraq̃ ofone maiores suos extollūt. eorū fortia facta memorādo clariores se se putāt: qd̃ p̃tra ē. Nā q̃to uita eorū p̃clarior: tāto horū secordia flagitiosior. Et p̃fecto ita se res habēt. Maior gloria q̃ si posteris lumē ē: neq̃ bōa: neq̃ mala eorū occulto patit̃. Huiusce rei ego iopiā patior. Quirites. Verū idē qd̃ multo p̃clarior ē: meam et facta mihi diceret licet. Nūc uidete q̃ iniqui sūt: qd̃ ex aliā uirtute sibi arrogāt. id mihi ex mea nō cōcedūt. s. qd̃ imagines nō hēo: & q̃a mihi noua nobilitas ē: quā certe peperisse meli⁹ ē: q̃ acceptā corrupisse. Et qd̃ ego nō ignoro si iā rñder uelit: abūde illis faciūdā: & cōpositā orōnē fore. Sed in maxio uestro bñficio: quū oib⁹ locis me: uosq̃ maledictis laceret: nō placuit reticere: ne q̃s modestiā in cōsciētia duceret. Nā me qd̃ ex animi sententia nulla oratio lædere pōt: quippe uera necesse ē bñ p̃dicet. Falsam uita moresq̃ mei supāt. Sed quoniā uestra cōsilia accusant: q̃ mihi sumū honorē: & maximū negociū ip̃soluistis: etiā atq̃ etiā animis reputate: num eorū p̃cēitēdū sit

Non possum fidei causa. Ideo uos reprehendunt: quia demandastis mihi consilium: qui sum homo non uisus & ignobilis: qui non possum offendere imagines & triumphos: & consilium maiorum: sed ostēda alia q̄ facit dignū consilium. Nā ostēdis opus est: hastā & uexillū & phalaras & alia dona militaria: & cicatrices in pectore aduerso. Non possum fidei causā facit fidē me esse nobilē: & p̄pterea dignū consilium. Si res postulet: si opus esset, possum inq̄ ostēdere multa dona militaria: quibus ob uirtutē ab impatoribus donatus sum. Phalaras: ornamenta equorū. Aduerso corpore: nō in tergo: sed in corpore aduerso. Vt illa, s. imagines: & triumphos & consilium. Illis, s. nobilibus. Quae si ui. acq̄ui. Nō sūt. Nobiles mihi obiciūt: q̄ sermone incultus sum: sed ego id p̄mūcio. Composita, i. ornata. Ipsa uirtus satis ostendit, uidelicet sine uerbis. Illis artificio, i. arte dicendi. Nobiles: q̄ turpiter uiuit: discunt eloquentiam: ut turpia facta sua oratione tegāt. Et ita id: quod sibi obiciebat aduersarij amare retorquet in eos. Neq̄ litteras gr̄cas didici. Obiciunt etiā mihi: q̄ nō didici litteras gr̄cas: fateor me non didicisse litteras gr̄cas: sed didici alia: quae sunt magis utilia reip̄, uidelicet hostē ferire, p̄tēdida agitare: nō metuere: nisi turpē famā: & alia quae sequuntur. Ad uirtutē nihil doctoribus p̄fuerunt: uirtus sine litteris acquiritur: & ideo ego litteras gr̄cas non didici: quia ipsae litterae non profuerunt doctoribus earum ad uirtutē cōparandam. Et illa doctus sum multo optima reip̄, multo magis utilia reip̄. Et quae sunt illa, uidelicet hostē ferire &c. Hyemem, & aestatem: frigus & calorē. Luxta: similiter. Humi requiescere: super terram dormire. Eodem tpe didici inquit pati simul inopiā & laborem. Salustius oēs scriptores uincit copia rerum. Nam singula uerba singulas hēnt sententias. Ecce quot quantaq̄ uirtutes: ac laudes: quas breuiter i. Mario cōmemorauit. hostē ferire: p̄tēdida agitare: nihil metuere: nisi turpē famā: hyemē & aestatem iuxta pati: humi requiescere, eodē tpe inopiā & laborem tolerare. Multo melius est ista didicisse: q̄ litteras gr̄cas. His ergo p̄ceptis mili-

Nō possum fidei causā imagines: neq̄ triumphos: aut consilium maiorum meorū ostēdere. At si res postulat, hastas, uexillū, phalaras: alia militaria dona, p̄pterea cicatrices in aduerso corpore. Haec sūt meae imagines: haec est nobilitas: nō hēritate relicta: ut illa illis. Sed q̄ meis laboribus & piculis q̄siui. Nō sunt cōposita mea uerba: parū id facio, ipsa se uirtus satis ostēdit. Illis artificio opus ē, ut turpia scā oratione tegāt, neq̄ litteras gr̄cas didici, parū placebat eas discere, quippe q̄ ad uirtutē doctoribus nihil p̄fuerūt. At illa multo optima reip̄ publicae doctus sum: hostes ferire, p̄tēdida agitare, nihil metuere, nisi turpē famā, hyemē, & aestatē iuxta pati, humi requiescere, eodē tpe inopiā, & laborē tolerā. Ergo his ego p̄ceptis milites hortabor, neq̄ arcte colā illos, ut me opulent, neq̄ gloriā meā labore illorū faciam. Hoc est utile, hoc ciuile impium. Nam quum tu te per molliciē, exercitum supplicio cogere hoc ē dñm nō imperatorem esse hēc atq̄ alia talia nostri maiores faciendo, se seq̄. Rēque publi. celebrauerē, q̄s nobilitas ipsa freta, ipsa dissimilis moribus.

tes cohortabor: neq̄ illos arcte colā, me opulent, ac si diceret. Nō faciā sicuti faciunt multi impatores: q̄ cum ipsi uerent in delictis: milites suos laboribus & piculis exponunt: & ita gloriā sibi cōparant nō labore suorum sed labore militum suorum. Ego nō faciā sicuti cohortabor milites: ut me imitent: sicuti ego facere cō, suum uidelicet: ut discat pati inopiā & laborē: famē & sitim: frigus & calorē: humi requiescere: & cetera: quae militibus cōueniunt. Et ita Marius ostendit se semper iure esse imperatorem. Neq̄ illos arcte colā, i. non tractabo illos stricte & dure: me autē delicate. Arcte, i. stricte duriter: & aduerbium: uñ & uerbū arctare est cōstringere. Illos: ut me imitent: & faciāt sicuti ego facio. Me opulent, s. colant, i. delicate & molliiter: ut nolim adire labores militum: & pericula: hic est sensus. Ego faciā id quod militibus impabo: neq̄ milites dure: & aspere: me autē molliiter & delicate tractabo, sed ero exemplū eorū: ut faciāt: quē ad modum ego facio. Hoc est utile, hoc est ciuile impium, hoc est (inq̄) p̄prio impatoris una cum militib⁹ labores: & picula subire: & gloriā sibi nō alieno: sed p̄prio labore parere: sicuti dixi me esse facturū. Nāq̄ cū tute, ordo ē. Nāq̄ p̄p̄rio q̄a, hoc esse dñm nō impatorē: cogere exercitū supplicio: cum tu agas te p̄ molliciē. Vere dico: q̄d p̄prio ipatoris ē una cū militib⁹ labores subire: q̄a aliquē uelle in deliciis uiuere: & cogere milites ad labores: hoc p̄inet ad dñm: non ad impatorē & ducē. Cum tu agas te, i. cū regas te: & trahes te. Cum tute p̄ molliciē agas, i. cum tu labores sentire nō uelis. Cogere supplicio, i. ad supplicium: hoc ē ad labores. Haec atq̄ alia. Ego facio quē ad modū faciebant maiores uestri, nobilitas at me cōtēnit eos imitantē. Se seq̄: & Rempubliā celebrauerē: honorauerē: & ornauerē. Quis nobilitas freta: ipsa dissimilis maioribus: nos illo- rum maiorē: & mulos cōtēnit. Nobilitas freta maioribus suis: sed ab ipsis moribus dissentiens cōtēnit me illos maiores imitantē. Freta: cōfusa. Nam quia maiores sui uiri excellentes fuerunt: cōfident se posse uideri dignos honoribus propter ipsos. Quia enim nati sunt ex ipsis: putant se esse similes illorū: cum dissimiles sint. Et ideo honores a uobis petunt: quasi eos ipsis debeatis. Sed uehementer errant: cum credunt se esse similes maiorum suorum: & ob eam rem sibi a uobis honores deberi. non enim similes sunt maiorum suorum: quia maiores eorum nō reliquerunt eis uirtutē suam: imit relinquerunt imagines, diuitias & memoriā sui. Et hoc est quod dicit. Dissimilis moribus. Nobilitas nō imitat mores maiorū suorū, & iō est dissimilis.

IOAN.
CHRI.

Nos illorū maiore amulos cōtēnit. i. cōtēnit me amulū: & imitatorē maiorū illoꝝ: q̄a ego facio: sicut fa-
ciebat maiores. ¶ Aemulos. i. imitatores. ¶ Non ex mento: nō q̄ mereant honores: sed quasi debitos. Cre-
dunt. n. nos debere ipsis honores: quos petunt p̄ maiores suos: quos putant se eē similes cum sint dissimi-
les. ¶ Ceterū hoies superbissimi p̄cul errant. i. ualde errant: ualde decipiunt. Et quō errāt: quia putant se simi-
les maiorū suoz: cū sint dissimiles: q̄a nō hnt uirtutē maiorū suoz. Nā maiores ipsorū non reliquerunt eis
suam uirtutē: quīs reliquerint diuitias: imagines. & memoriā sui. Et hoc est dicit. ¶ Maiores eoz oīa: quae

illis oīa: q̄ relinquere poterāt. ¶ Neq̄ poterāt. s. relinquere uirtutem. ¶ Ea sola. s. uirtus. ¶ Neq̄ datur dono: nemo enim potest donare uirtutē suam alicui: sed unusquisq̄ p̄prio labore: & industria uirtutē sibi acquirit. ¶ Sordidū me: & incultis moribus aiunt: Marius respondet ad oīa quae sibi obiciebat aduersarij. Nobiles obiciūt mihi: q̄ sum incultus moribus: q̄a cōiuiū splendi-
di: & eleganter parare nescio. Id q̄ sibi uitio dabant aduersarij: in suā laudē retorquet. ¶ Sordidū me & incultis moribus aiunt: dicit me habere mores sordidos: & incultos: & incōpositos. ¶ Quia parum scite: id est nō eleganter. ¶ Conuiuium exornat: id est stuo parat. ¶ Neq̄ histrio-
nem ullum: neq̄ pluriū precij coquū quam uillicū habeo. Marius ostēdere uult studium suū non fuisse in cōiuijs solēnibus: p̄paratis occupatum: & ideo non habuisse coquos: qui sibi conuiuiā delicata parant: nec habuisse histriōes: quī sibi in conuiuijs: cantibus: & gestibus iocula-
toriis ad uoluptatem assisterent. ¶ Neq̄ histrio-
nem ullum: neq̄ pluriū precij coquū q̄ uillicū habeo: nō pluriū æstimo histriōem: aut coquū q̄ uillicū. ¶ Histriōnem. Histriōes dicebant: q̄ in comœdijs p̄sonas introductas gestu & uoce imitabant: sic dicti: quia hi primum de Histria uenerunt: aut Festus Pompeius. Sed histriōne hoc loco accipit pro ioculatore. Scient in conuiuijs potentum adhiberi plerūq̄ ioculatores: qui iocis & cantibus conuiuias delectāt. ¶ Quin: id est cur non. Vide quam eleganter id quod sibi obiciebant in eoz uituperationem retorquet. Nobiles re-
præhendunt me: quia nescio splendida parare conuiuiā. Fateor. Nō. n. conuiuijs & mundicijs muliebrib⁹ dedi operam: sed in laboribus semper: & in armis uersatus sum. Nam sic ego didici a patre meo: labores uiris conuenire: & armis laudem parari. Sed si aduersarios meos conuiuiā delectant: cur non semper in conuiuijs uersantur? Concedo placet mihi. Dent operam turpibus amoribus: & conuiuijs: & ebrietatibus: & uentri: & gula: & relinquunt mihi labores: & sudorem: pulueremq̄ castris: q̄a hæc mihi magis placent q̄ conuiuiā. Concedo igitur: ut aduersarij mei semper faciant id: quod dixi: sed nolunt: non enim semper in cōiuijs uer-
sati uolunt: & ebrietatibus: sed quid faciunt? cum diuidiūq̄ se his flagitijs inquinauerūt: postea præmia for-
tium: & bonorum uiroz eripere uolunt: uidelicet honores: & ego ferre non possum. ¶ Quin. Ordo ē. Et q̄o quin. i. cur non semper faciant id: quod iuuat & æstimat charum. ¶ Iuuat. i. delectat. ¶ Ament. i. turpi-
bus amoris uacent: ac si diceret cōcedo. ¶ Potēt. i. ebrietatib⁹ uacēt. ¶ Quib⁹. s. nobis. ¶ Illa. s. sudor & puluis. ¶ Verum nō est ita. Hoc refert ad id quod dixit. quin ergo id semper faciunt: uerū nō est ita. q̄a semper nolunt uersari in his rebus: uidelicet in cōiuijs: amoribus: & ebrietatibus. Ac si diceret. Quā quidem delectantur conuiuijs: & amoribus: ego uellem: ut semper in his rebus uersarentur: sed nolunt. Nam cum diuidiūq̄ in his rebus uersati sunt: & se turpiter his flagitijs inquinauerūt: postea præmia bonorum uiroz eripe uolūt: & hoc nō cōuenit. ¶ Nam ubi. Ordo est. Nam p̄ q̄a: uiri turpissimi eūt ereptum p̄mia bonorum. s. uiroz: ubi p̄ postq̄ illi se dedecorauere flagitijs. ¶ Dedecorauere. i. inquinauerūt: maculauerunt. ¶ Præmia bonoz. Choro-
notes. ¶ Ita iniustissime. Ordo ē. Ita. i. hoc nō luxuria & ignauiā appositue artes pessimæ: nihil officiūt illis q̄ coluere eas: sunt cladi maximæ Republicæ innoxia. Hoc nō (ingt) hæc duo uitia: luxuria & ignauiā nō
hil nocēt illis: q̄ ipsa uitia possident: & nocent innocētī reipublicæ: q̄ res iniustissima ē. Hoc aut̄ iō dicit: q̄a iniustū ē. ut luxuriosi. & ignaui honores hēant: q̄ sunt p̄mia bonoz uiroz. ¶ Pessimæ artes. i. pessima uitia. ¶ Illis. qui coluere eas. i. amauerūt ea uitia. ¶ Nihil officiūt. i. nihil nocet: quia quīs luxuriosi. & ignaui sint: ramen honores eis demandant. ¶ Innoxia. i. innocenti. ¶ Cladi sunt. i. nocent. quia reipublica uastatur. & magna detrimenta patitur. quando ignaui. & luxuriosi in magistratibus positi: eam administrant.

Nos illorū amulos cōtēnit: & oēs honores nō ex merito: sed quasi debitos a uobis repetunt: ceterū hoies superbissimi p̄cul errāt. Maiores oīa q̄ lice-
bat illis reliquere: diuitias: imaginem: memoriā sui p̄clarā uirtutē non reliquere: neq̄ poterāt: ea sola neq̄ dat dono: neq̄ accipit. Sordidū me: & incultis morib⁹ aiunt: q̄ parē scite cōiuiū exorno: neq̄ histriōne ullū neq̄ pluriū coquū q̄ uillicū hēo: quē mihi nō libet cōfiteri. Quirites: nā ex parēte meo & alijs sanctis uiris ita accepi. mūdicijs mulierib⁹ uiris laborem cōuenire: oib⁹ uobis oportere plus gloriā q̄ diuitiarum: arma nō suppellectilem deco-
ri esse. Quin ergo qd̄ iuuat: qd̄ est charū æstimat id semper faciāt: amēt: potēt: ubi adolescētiā habue-
re: ubi senectutē agāt: in cōiuijs dediti uētri: & turpissimæ p̄ti corporis: sudorē: puluerē: & alia talia nobis relinquunt: quibus illa epulis iucundiora sunt. Verum nō ita est: nā ubi se flagitijs dedecorauere turpissimi uiri bonoz præmia ereptum eunt: ita iniustissime luxuria & ignauiā pessimæ artes il-
lis: q̄ coluere eas: nihil officiūt: Reipublicę innoxia

Cladi sunt. i. dāno: & detrimento. Nunc quoniam illis. Ordo est. Nunc ego loquar pauca de Republica: IOAN. CHRI.
 qm̄ rñdi illis quātū mores mei poscebāt: non quātū flagitia illog: sensus patet. ¶ Primū oīum. i. ante oīa.
 ¶ Bonū aīum habetote. Circa bellū: qd̄ gerit in Numidia cū iugurthā: nolite timere: sed bñ sperate: qā oīa
 q̄ usq; ad hoc tps iugurthā defenderūt: remota sūt. Remoti sunt. n. nfi ipatores: auari: supbi: & impii. ¶ Aua
 ritia: supbia: & impiā. i. avaros impatores: supbos: & impitos. Nā auaritia nō iū impatorē usq; ad hoc tps
 iugurthā seruauit incolumē: qā iugurthā nōs impatores pecūia corrupit: sicut supra uisū ē. ¶ Locor: sciēs
 nā ad bellū gerēdū multū pdest loca scire. ¶ Me

cladi sūt. Nūc quoniam illis: q̄tū mei mores: n̄ q̄tū il
 lorū flagitia poscebāt: rñdi: pauca. n. de Rep. loqr.
 Primū oīum de Numidia bonum aīum habetote
 Quirites. Nā q̄ usq; ad hoc tps iugurthā tutata
 sūt: oīa remouistis: auaritia: impiā: atq; supbiā. Dei
 de exercitū ibi est locorū sciēs: sed me Hercule ma
 gis strēnu? q̄ scēlix. nā magna ps ei? auaritia: aut te
 meritate ducū attrita ē. Quāobrē uos: qb? iest mi
 litaris etas: adnūtimini mecū & capeſſite Rēp. neq;
 quēq; ex calamitate aliorū: aut ipatorū supbiā mētē
 coēpt. Ego met i agmīe: atq; i plio cōsultor: idē & so
 ci? piculi uobiscū adero: me: uosq; oib? i reb? iuxta
 agā. Et pfecto: diis iuuātib? oīa matura sūt: uicto
 riā: p dā: laus. Quāsi dubia. aut pcul eēnt: tñ oēs
 bonos Reip. subuēire deceret. Etenī ignauia nō
 immortalis fact? ē. Neq; qsq; parēs liberis: uī eterni
 foret: optauit: magis q̄ uī bōi: hōestiq; uitā exige
 rēt. Plura dicere Quirites: si timidis uirtutē uerba
 adderent. Nam strēnuis abunde dictum puto.

Viuscemōi ofone habita. Marī? postq;
 plēbis aīos erectos uidet: ppere cōmea
 tur: i stipēdio: armis: atq; aliis utilib? naues
 onerat. Cum his. A. Manliū legatū festināter pfi
 cisci iubet: ipe interea milites scribere nō more ma

Viuscemōi ofone hita. Cū inqt hac ofone aīos plēbis existeret: statim naues onerant stipēdio:
 cōmeatu: & armis: & cū his Māliū legatū in Aphricā misit. ¶ Proficisci iubet. si Aphricā: in qua
 est Numidia. ¶ Ipse interea. Ordo est. Ipse interea scribere pscribebat milites nō more maiorum:
 neq; ex classibus sed. scribebat plerōsq; capite censos. ¶ Non more maiorum. i. nō secūdm̄ rī
 tū: & cōsuetudinē maiōr. Nā maiores pscribe cōsueuerāt milites ex classib? Marius autē scripsit ēt ex his:
 qui nō erāt in classib? ¶ Na multos capite cēfos scripsit Serui? Tullus: qui sextus a Romulo Romae regna
 uit: primus cēsum instituit: ex quo bellipacificq; munia: & onera: nō uiriū: ut antes: sed p hitu pecūia: fierēt
 Tū populū uniuersum in classes cēturiasq; ex cēsu descripsit: atq; diuisit. Ex his: q centū miliū aris: aut ma
 iorē cēsum hrentio octoginta cōfecit cēturias: qdragenas seniores: ac iuniorū. Prima classis oēs appellati senio
 res ad urbis custodiā: ut psto cētri iuniores: ut foris bella gererēt. Scda classis itra cēsum: usq; ad qnq; & se
 ptuaginta miliū cēsu iūstituta ē. Ex his seniorib? iunioribusq; uiginti cōscriptae cēturia. Tertia classis i qn
 quaginta miliū cēsu eē uoluit. Totidē cēturia. Quarta classis qnq; & uiginti miliū. Totidē cēturia: scē. Quī
 ta classis aucta. Nā cēturia: trigita facta sūt. Hac classis. xi. milib? cēlebat. Hac classis: sicuti nūero: ita armis di
 stincta erat. Nā pīa classis arma hēbat: galeā: clypeo: ocreas: lorica: oīa ē. Ex: q̄ corpis tegmēta essent. Tela
 i hostē hastā: & gladiū. Scda classis scūtū: p clypeo: & pter lorica oīa eadē hēbat. Tertia classis eadē hēbaup
 ter ocreas. Quarta classis arma mutata: nihil pter hastā: & uerutū dātū. Quīta classis fidas: lapidesq; missiles
 gerebat. In hac accēs: cornicinesq; i tubicinesq; i res cēturias distributi. Minor cē? reliquā multitudinē hūit
 Inde una cēturia scā i munis militiā: pedestri exercitu ornato: distributoq;. Equū ex primorib? citatis duo
 decim scripsit cēturias. Quāq; bellū gerere oportebat: ex his quib? classib? milites cōscribebant. Serui capi
 te cēsi: & q ex classes erāt ad militiā nō recipiebant: utpote pp inopiā suspecti. Capite cēsi dicebant: ut tradit
 Anulus Gellius: q aut nullo: aut p quā puo are cēlebant: ihi? capite tributa pdebatia censōe capitis notati.

IOAN.
CHR. I.

Id factū. scē. A lii dicebāt: Mariū scripsisse milites capite cēfos: q̄a ex classib⁹ bonos milites nō inueniebat: alii uero dicebāt: Mariū fecisse hoc p̄ ambitionē ut eos honore afficeret: a qbus ipse honoratus erat: & fact⁹ cōsul. Quod ab eo genere. s. hoium egētū: & infimorū. Celebratus. i. honoratus. A diutius. s. ad cōsulatum cōparādū. Hoi. s. Marius uel cuiūq; Opportunissimus. i. cōmodissimus. Cui. s. egētissim⁹: pauperes maxime cōmodi sūt illisq; q̄rūt potētia: q̄a nihil timēt: cū nihil hēant: qd̄ pdere possint: & iō oīa aggreduū: oīa q; eis honesta & recta uident: mō p̄ciū eis des. Vticā aduehit: q̄ est ciuitas Aphricæ mari uicina. Quā erat decretū a senatu. Plures milites scripsit Marius: & secū duxit: q̄ decreuerat senat⁹. A Publio R. uel. s. Metelli. P. Rutilius exercitū Mario tradidit. Nam Me. Quare. P. Rutili⁹: & nō Metellus exercitū Mario tradidit: q̄a Metell⁹ discesserat: ne Mariū cōsulē uideret. Nā si Metellus ferre nō potuit: qū audiuit Mariū cōsulē esse factū: multo min⁹ tulisset: eū uidisset. Sed cōsul. Dicit qd̄ fecerit Marius: postq̄ accepto exercitu: & expletis legiōib⁹ in Numidiam uenit. Statim inq̄ exercitū duxit in agrū fertilē: & p̄da plenū. et q̄cqd̄ cepit militibus donauit. Cohortibus auxiliariis. Cohortes auxiliariæ dicūt cohortes: q̄ ab alienigenis populis in auxiliū mittunt. Noui milites: quos nup̄ cōscripserat: & q̄ nūq̄ bella trastrauerāt. Videre: uidebāt eos: q̄ fugiebant. uel capti. uel occidit: & ex hoc dicebāt nō eē fugiendū. Noui: uetere: q; coaluerat. i. simul in discipulina militari creuerūt: & p̄fecerūt. Nam noui exēplo ueterū p̄fecerūt. At reges. i. iugurtha & Bocchusq; societatem inierāt. Diuersimode licet alius in aliū locū. Ita iugurtha placuerat: consiliū iugurthæ fuit: ut diuiderent: & duos exercitus facerēt. Nam sperabat Romanos effulserit: & sine ordine licēter uagatos eēt: si intelligerēt ipsos reges diuisos in diuersas ptes fugisse: atq; ita opportune credebatur: eos inuadi posse. Remoto metu: uidelicet: cū intelligerēt reges diuisos in diuersas ptes celsisse. Laxius. i. solutus Metellus. Dicit: qū Metellus interea Romā rediit: & cōtra spem suā ab oībus latis aīs except⁹ est. Nam oībus charus fuit: q̄a reuera optim⁹ imperator fuerat. & bellū sapiēter: & foeliciter gesserat. Decefferat. i. recefferat. Iuxta. i. similiter. Sed Marius. Dicit q̄tā diligētia Marius hūit. Aut cōtra. i. qd̄ mali. Nihil apud se remissū pati. i. nō patiebatur aliquid eē remissum apud se: sp̄ intētus erat ad oīa: & paratus. Remissū: & intētum sunt cōtraria: intētū significat paratū: remissum impartū: neglectum. Apud illos tutū. s. reges: nihil apud reges tutum patiebatur: q̄a eos p̄sequebatur. Ex sociis nostris: uidelicet ex urbib⁹ & ex agris populorū Numidiæ: q̄ se Po. Ro. dediderant. Iugurtha: sicuti supra dictū est: se ad Getulos cōtulerat. & eos sibi socios fecerat: igit iugurtha cū getulis socios po. Ro. iuadebat: & ex agris eorū p̄das agebat. Quā postq̄. Ordo est. Marius statuit circumuenire singulas urbes: & loca: q̄ erant sibi aduersa: ratus: iugurtham ita: aut nudatum. s. in p̄sidiis: si patere: & eam eum certatū p̄lio postq̄ cognouit quæ. i. illa modorū: id est: tātūmodo gloriose: neq; cognouit copiam patrandi belli: Marius intelligebat quidē esse gloriosum: quia sæpe aggrediebatur iugurtham. & eum p̄lio superabat: sed tamen uidebat hanc nō esse uiam: & rōnem cōficiendū: & finiendi belli. ergo aliud consiliū cepit: statuit enim singulas urbes circumuenire: & obside. et quæ uiris: & loco maxime opportuna erant hostibus: & sibi incōmoda existimans futurū eē. ut aut iugurtha p̄sedia amitteret. i. ciuitates. & amissis ciuitatibus bellum postea sustinere non posset. aut p̄lio totis uiribus deceretur. dum urbibus obsessis a Mario. auxiliū ferre cupit.

iorū: neq; ex classib⁹: sed: uti cuiusq; libido erat: capite cēfos plerosq;. Id factū: alii iopia bonorū: alii p̄ ambitionē cōsulis memorabāt. qd̄ ab eo ḡne celebratus: adiutusq; erat: & hmoi potētia q̄rēt: egentissimus q; q; opportunissim⁹: cui neq; sua chara (q̄p̄e: q̄ nulla sūt) & oīa: cū p̄cio hōesta uident. Igit cū aliq̄to maiore nūero: q̄ decretū erat: i Aphricā p̄fect⁹: paucis dieb⁹ Vticā aduehit. Exercit⁹ ei tradit a. P. Rutilio legato: nā Metell⁹ cōspectum Mariū fugerat: ne uideret ea: q̄ audita: aius tollera nequerat. Sed cōsul: expletis legiōib⁹: cohortibusq; auxiliariis: agrū fertilē: & p̄da onustū p̄ficiscit oīa ibi capta militib⁹ donat. Deinde castella: & opida parū mūita natura: & uiris: aggredit. Prælia multa: cæterū: alia leuia: aliis locis facere: iteri noui milites sine metu pugna: adesse: uidere fugiētes: caপি: aut occidi: fortissimū quēq; tutissimū: armis libratē: p̄riā: parētē: q; & alia oīa tegi gloriā: atq; diuitias q̄ri: sic breui spacio noui uetere: q; coaluerit: uirtus oīum eqlis scā. At reges: ubi de aduentu Marii cognouere: diuersi in locos difficiles adeūt. Ita iugurtha placuerat speratū: mox effusus hostis inuadi posse Romāos: sicuti plerosq; remoto metu: alix licētū: q; futuros. Metell⁹ interea Romā p̄fect⁹: cōtra sp̄e suam leuissimis aīs excipit. Plebi p̄ribusq; postq̄ iuidia decefferat: iuxta char⁹. Sed Mari⁹ impigre: prudēterq; suorū: & hostiū res p̄iter attēdere: cognoscere qd̄ uti i p̄bōi: aut cōtra eēt: explorare: itinere: r̄gū cōsilia: & insidias anteuēire. Nihil apud se remissum: neq; apud illos tutū pati. Itaq; & Getulos: & Iugurtham p̄das agētes ex sociis nostris: sæpe aggressus itinere fuderat: plurimq; regem haud p̄cul ab oppido Cyrrha armis exuerat

Quæ postq̃ gloriosa modo cognouit. i. postq̃ Marius cognouit eas: quæ faciebat: esse tantummodo gloriosas. IOAN. CHRI.
& non esse talia: ut propter hæc bellum cōficeret: quia licet Marius in itinere Iugurtham saepe proelio superaret: tamen si leue detrimentum inferebat: quia tota acie non dimicabat. ¶ Ratus Iugurtha: aut profligiis nudatus. si hoc esset existimans: fore ut Iugurtha profligiis spoliaret: uidelicet amissis ciuitatibus: & ita bellum sustinere non posse. ¶ Aut proelio certaturus: uidelicet eundem profligiis ciuitatibus obfessis afferret. ¶ Nam Bocchus. Dixit de Iugurtha: quia Bocchus ipse pacem prebatur: & saepe nuncios miserat ad Marium suo nomine peteret aicitiam Po. Ro. ¶ Neque ab se hostile: & miserat nuncios: ut Marius a se nihil hostile timeret. ¶ Id simulauerit ne. Ordo est. Parum exploratum: ne. Iam Bocchus simulauerit id: quo prout grauior iprouisus accederet: an. si fecerit id mobilitate ingenii: solitus mutare pacem: aut bellum. Non est satis certum utrum Bocchus simulauerit an non: si simulauit: hoc fecit. ut ex iprouiso grauius Marius inuaderet: si autem non simulauit: sed in ueritate aicitiam Po. Ro. uolebat: hoc faciebat: propter mobilitatem ingenii: ut potest: qui paulo ante se cum Iugurtha coniunxerat: nunc se cum Romanis hostibus coniungere uolebat. ¶ Sed consul: ita quidem Bocchus nuncios miserat: qui peterent aicitiam Po. Ro. sed Marius: uti statuerat: castella: & ciuitates adibat: & ea alienabat ab hostibus: partim uis partim metu: primis primis ostentando. ¶ Sed primo mediocritas gerebat. Primo quidem Marius eas urbes capere coepit: quæ mediocres erant: existimans Iugurtham latitum esse auxiliis ipsius uribus: & ita in manus suas uenturum. Sed postquam uidit Iugurtham appropinquare: nolle: statuit maiora aggredi. Itaque Capsam urbem ingreditur: & ita in manus suas uenturum. Sed postquam uidit Iugurtham appropinquare: nolle: statuit maiora aggredi. Itaque Capsam urbem ingreditur: & ita in manus suas uenturum. Sed postquam uidit Iugurtham appropinquare: nolle: statuit maiora aggredi. Itaque Capsam urbem ingreditur: & ita in manus suas uenturum.

Quæ postq̃ gloriosa modo facta sunt: belli nec copia patrâdi cognouit: statuit urbis: quæ uiris: aut loco pro hostibus: & aduersum se opportunissime erat: singulas circūuenire: ita ratus: aut Iugurtham profligiis nudatus: si ea pateret: aut proelio certaturum. Nam Bocchus nuncios ad eum saepe miserat: uelle Po. Ro. aicitiam: ne quod a se hostile timeret. Id simulauerit ne: quo improuisus grauior accederet: an mobilitate ingenii pacem: atque bellum mutare solitus: parum exploratum est. Sed consul: uti constituerat: oppida: castellaque munita adire: primis uisalia metu: aut primis ostentando auertere ab hostibus. Ac primo mediocritas gerebat: existimans Iugurtham ob suos tutados: in manu uenturum. Sed ubi illud procul ab eë: & aliis negociis iterum accepit: maiora & magis alpa aggredi tempus uisum est. Erat iter ingentes solitudines oppidum magnum: atque uales nomine Capsa: cuius conditor Hercules Libys memorabat: cuius quidem ciues apud Iugurtham immunes: leui imperio: & ob ea fidelissimi habebant: munitione aduersum hostes: non mœnibus modo & armis: atque uiris: uerum et multo magis asperitate locorum. Nam præter oppido loca propinqua: alia omnia: alia uasta: inculcata: egētia aquifesta serpētibus: quorum uis: sicuti omnium ferarum: inopia cibi acrior. Ad hoc natura serpētum perniciosa: situm magis quam aliquid re accedit. Et potius di Marium maxia cupido inuaserat. tum propter usum belli. tum quia res alpa uidebat. & Metellus oppidum Thalam magna uis & gloria caperat. haud dissimiliter situm. munitionemque. nisi quod apud Thalam non longe a mœnibus aliquot fontes erant. Capsenses una modo atque ea intra oppidum iugi aqua. ceteri pluuia utebantur.

quia & sibi maxime erat incommodum ad bellum gerendum: & hostibus maxime opportunum: tum quia res aspera uidebantur: ut si hanc urbem caperent: maior gloria ei esset: quanto maior difficultas extitisset. ¶ Et Metellus: ac si diceret: est hac de causa cupiebat hanc urbem capere: ne Metello uideretur inferior: qui urbem Thalam ingenti gloria caperat. ¶ Et oppidum Thalam: haud dissimiliter situm: atque munitum. Nam sicuti supra uisum est. Thala urbs inter ingentes solitudines posita est: sicuti etiam Capsa: de qua nunc agitur. ¶ Situm: id est possum. ¶ Nisi quod apud Thalam. Dicit situm Capsa & Thala simile esse: nisi quod Thala magis abundat aqua. Nam apud Thalam plures fontes sunt. Sed Capsa intra mœnia unum flumen tantum habet: deinceps pluuia utitur Capsenses. ¶ Capsenses. Ordo est. Capsenses utebantur: modo id est tantummodo una iugi aqua: atque ea inter oppidum: ceteri id est deinceps utebantur pluuia. ¶ Iugi: id est continua. ¶ Ceteri: significat deinceps: & est aduerbium. Virgilius. Cetera parce puer bello.

IOAN.
CHRI.

¶ Id ibiq. Ordo est. Tollerat eo facili⁹ & ibi⁹ & i oī Africāq pcul a mari agebat icultius: qā Nūidā plā-
 rig uelceban⁹ lacte & carne ferina: & neq. qrebāt salē: neq. alia irritamēta gulā. Nō ē ingt mirū: si Cap-
 ses una aq. tātūmō utebant⁹: qā Nūidāq. hītant i Capſa: & in reliq. Africā pcul a mari nō facile penuriam
 aq. tolerāūq. nō comedūt salē: sed ut plurimū lacte uelcūtur: & carne ferina: & iō nō magnū p. aquā deſide-
 rant. ¶ Id tolerat⁹ uidelicet: penuria aq. nā refert ad idiq. dixit Capſenses una aqua tātūmō uti: ex quo ſi
 gnificat⁹: eos ſine dubio aq. penuria pati. ¶ Cib⁹ illis: aduerſus famem & ſitimicibo urunt Numidā: q. poſſit
 famē: & ſitim expellere nō q. poſſit ad libidinez
 & luxuriā puocare. ¶ Igit⁹: quāq. ita cupiebat
 capere Capſam. ¶ Igitur cōſul. Ordo ē. Igit con-
 ſul tū ſatis puidēter exornat. ſ. exercitū p. copia
 rei: exploratis oib⁹. idico facit hoc: ſerius diis (cre-
 do) idēſt ut credo. Nā p. qā nō poterat ſatis pui-
 dere cōſilio cōtra tantas difficultates: qppe p. qā
 etiā tenebat inopia frumētū: qā Numidā ſtudet
 magis pabulo pecorisq. aruo: & qā cōtulerant:
 qd. cūq. natū fuerat in loca mūta. ¶ Inſu regis
 aut. i. & qā ager erat aridus: & uacuu frugū ea tē-
 peſtate: nā pro qā erat extremū aſtatis erat. Cū Ma-
 rius oīno ad oppugnandā Capſam: p. ingentes
 ſolitūdines: & loca deſerta: atq. aſpa exercitum
 ducere ſtatuiſſet ſatis cōgruū fecit apparatū: li-
 cet his diſcultatibus circūuētus p. mereſ. Nā ino-
 pia frumētū laborabat: & ager erat aridus: & fru-
 gibus uacuu: qā iā extremū aſtatis erat. ¶ Nā
 cōtra. Declarat⁹: qre dixit diis fret⁹: qā Man⁹ cōſi-
 lio hūāno cōtra tātas difficultates puidēſt nō po-
 uiſſet: ſed ſperās auxiliū diuinū ſibi nō deſutur⁹:
 aggreguſt eſt facere id: qd. fecit. ¶ Tenebat. i.
 premebat. ¶ Quia Nūidā. Dicit cām inopiā
 frumētū: qā ipſi Numidā nō tā ſeminādīs aruis
 ſtudet: quā pabulo pecoris colligēdo: magis oc-
 cupātur ad pabula colligenda p. uno pecore: q.
 ad arua ſeminādā. ¶ Tamē pro rei copia. i. ſm fa-
 cultate: quā hēbat. ¶ Pecus oēi qd. ſuperionibus
 diebus prādā fuerat eq. uibus auxiliariis agēdū
 diſtribuit. Oportebat ſecū ducere p. dā oēni: quā
 exaperant ſupiorib⁹ dieb⁹. Et iō eq. uibus auxilia-
 riis hāc p. uinciā: & hoc negociū dedit: ut pecus
 captū agerēt. ¶ Au. ſ. māliū. Auliū legatū ſecum
 non duxit Mariuſ: ſed ei reliq. ad cuſtodia ſti-
 pendii: & cōmeatū. ¶ Cū cohortib⁹ expeditis:
 ut ſupra diximus. Cohortes expeditā dñi⁹ gra-
 uib⁹ armis nō ſunt ipeditā: uidelicet q. galeam:
 aut clipeū: aut ocreas nō gerūt: ſed tela tantūmō
 gerūt: ſicuti erant milites: q. ſcribebantur ex q. rta
 claſſe: qui haſtā: & uerutū tātūmō gerebāt. Di-
 cit⁹ Mariuſ conſiliū ſuū etiā legatū uoluit eſſe
 occultū. ¶ Eodē. i. ad eundē locū. ſ. ad oppidum
 Laris. ¶ Pecus. ſ. agendum. Mariuſ labore m. eq.
 lem omnibus eſſe uolebat. Et ideo uoluit ut nō
 ſolum equites auxiliarii pecus pellerēt: ſed nūc
 laborem inter omnes equaliter diſtribuit: ut &
 pedites: & equites pecus agerent inter eundem.
 ¶ Per centurias. Centuria ſunt peditum. Tur-
 maz uero equitum. ¶ Vt reſt: ut fierent curabāt
 ad portandam: ſcilicet aquam per loca deſerta.
 ¶ Parare: pro parabat. ¶ Vt ſui forent: uidelicet: ut
 intr Capſam. ¶ Maxima uiſ: ideo maxima mul-
 titudo: maximus numerus. ¶ Caſtris leui munimento poſitis. Leuiter caſtra muniuit: quia ſequēti nocte di-
 ſceſſurus erat. ¶ Aqua mō. i. tātūmō: quia Mariuſ nōlebat: ut milites ſecū aliquid ferrent: niſi arma neceſſa-
 ria: & aqua: ut per loca deſerta ire poſſent: & nō conſicerentur ſiti. ¶ Onerare. ſ. iubet. ¶ Operit. i. expectat.

Id ibiq. & in oī Africāq. pcul a mari icult⁹ age-
 bat: eo facili⁹ toleratur: qā Numidā plāriq. lacte
 & ferina carne uelceban⁹: & neq. salē: neq. alia ir-
 ritamēta gulā qrebāt. Cib⁹: potuſq. illis aduerſus
 famē: atq. ſitū: nō libidini: neq. luxuriā erat. Igitur
 cōſul: oib⁹ exploratis: credo diis fret⁹. Nā cōtra tā-
 tas difficultates cōſilio ſatis puidēſt nō poterat (qp-
 pe ēt frumētū inopia tenebat⁹: q. Nūidā pabulo pe-
 coris magis q. aruo ſtudet. Et qd. cūq. ſemē natū fu-
 erat: inſu regis i loca mūta cōtulerat. Ager at ari-
 dus: & frugū uacu⁹: ea tēpeſtate: nā aſtatis extre-
 mū erat) tū p. rei copia: ſatis puidēter exornat. Pe-
 cus oē: qd. ſupiorib⁹ dieb⁹ p. dā fuerat: e quib⁹ auxi-
 lariis ad agēdū attribuit. Auliū Manliū legatū cū
 cohortib⁹ expeditis ad oppidū Larim (ubi ſtipē-
 diū: & cōmeatū locauerat) ire iubet: dicitq. ſe p-
 dabūdū poſt paucos dies eo ueturū. Sic incepto
 ſuo occultato: p. git ad flumē Tanā: catez i itinere
 quottidie q. draginta duo pec⁹ exercitui p. curias:
 ite p. turmas eq. lites diſtribuerat: & ex coriis: utres
 uti fierēt: q. ſolertiſſime curabat⁹: ſi uero: & inopiā
 frumētū lenire: & ignari oib⁹ parare: q. mox uſui
 foret. Deniq. ſexto die: cū ad flumē uetiū ē: maxia
 uis utriū effecta eſt. Ibi caſtris: leui munimēto po-
 ſitis: milites cibū capeatq. uti ſimul cū occaſu ſo-
 lis egredere tur: paratos eē iubet: oibus abiectis:
 ſarciniſ: aq. mōſ: ſeq. & iumenta onerare. Deinde
 poſt q. uſū ē tps: caſtris egredit⁹: noctēq. totā itine-
 re ſcō cōſedit. Idē p. xia facit. Deinde tertiamulto an-
 lucis ad uetiū p. uēit i locū tumultuoſū: lōge a Cap-
 ſa nō āplius duū milia iteruallo: ibiq. q. occultifi-
 me pōt: cū oib⁹ copiis die opit⁹. Sed ubi dies cō-
 pit: & Nūidā nihil hoſtile metuēt: multi oppi-
 do egreſſi: repēte oēm eq. ratum: & cum his uelo-
 ciſſimos pedites curſu tendere ad Capſam: & por-
 tas obſidere iubet. Deinde ipſe intentus propere

¶ Sequi, i. sequebatur. ¶ Sine re: pro sinebar. Marius uolebat: ut milites intenti eēnt ad capiendā urbem: nō ad p̄dandū. ¶ Quā postq̄. Ordo est Res trepidā: met⁹ i gēs: malū i proui sū. Ad h̄ ps ciuiū: extra mōenia: i hostiū p̄tate coe gere: uti deditiōē facerēt. Cāterū oppidū incēlū: Numidā puberes interfecti: alii oēs uenūdari: p̄da militib⁹ diuisa. Id facin⁹ cōtra ius belli: nō avaritia: neq; scelere cōsulis ē admissū. Sed q̄a locus Iu gurthā opportun⁹: nobis aditu difficilis: gen⁹ ho minū mobile: infidū aīneq; bñficio: neq; metu co ercītū. Postq̄ tāta rē pēgit Marius sine ullo suorū incōmō: magn⁹ & clar⁹ antea: maior: clariorq; h̄ri cēpit. Oīa nō bñ cōsulta: rex ēt casu data i uirtu tē trahēbatur. Milites modesto ip̄io h̄iti: s̄l & lo cupletes ad cōlū ferre Mariū. Nūidā magis q̄ ul lum mortālē iimere. Postremo oēs socii: atq; ho stes credere illi: aut mentē diuinā eē: aut deorū nu tu: & uolūtate cūcta portēdi. Sed cōsul: ubi ea res bñ euenit: ad alia oppida p̄git: pauca: repugnātib⁹ Numidis capit: plura: pp̄ Capensiuū miserias igni corrūpit: luctu: atq; cāde oīa cōplēnt. Dēiq; mul tīs locis poti⁹: ac plarīq; exercitū i cruetō: aliā rē aggredirē: nō eadē asp̄itate: q̄ Capensiuū. Cāterū: haud secus difficilē. Nāq; haud lōge a flumīe Mu lucha: qd̄ Iugurthā Bocch⁹ q̄ regnū disūgebat: erat inter cāterā planiciē mōs saxeus: mediocris ca stello satis parens: in imēsū edit⁹: uno pangusto aditu relicto. Nam per omnia natura: uelut opere

extincta prorsus: & deleta Capla: pergit ad oppugnandas: & capiendas alias urbes: in quib⁹ pauce urbes fue runt: quā Mario repugnare: & resistere auderēt: sed plures urbes dederunt se Mario repugnare non audē resime paterentur miserias: quas Capenses p̄p̄si fuerant: q̄s urbes tñ Marius igni corrūpebat. ¶ Plura: pp̄ Capensium miserā igni corrūpit. Ac si diceret: Marius plures ciuitates capit: & eas incendit: pp̄ hanc oppor tunitatem: quia oppidani nō audebant repugnare: sed tradebāt se Mario: timentes ne si repugnare t̄p̄taret: erit miserias: quas Capenses p̄p̄si fuerāt. ¶ Multis locis poti⁹: i. cū multa loca capisset. ¶ Ac plarīq; .i. locis potius. ¶ Exercitū incruento: ex multis urbibus: q̄s capitū maiorē partē eaz; capit sine detrimentis: & sine cruore exercitus sui: quia urbes sine morat⁹ & sine oppugnatione tradebāt se Mario: & ideo pauci de ex ercitu Marii occisi sūt. ¶ Quā Capensiuū. .i. rem aggressus fuerat. ¶ Mons saxeus mediocri castello satis pa tens. .i. latitudo mōtis erat satis magna: sed altitudo erat imēsa. ¶ Editus. .i. altus. ¶ Vno. i. solo. Nā ipse dicit: quā de cā p̄ unam uia tantūmodo iri poterat ad castellū: quā naturaliter mons ab omni parte erat p̄cep̄s: quasi de industria opere humano esset excisus: ut scandi non posset. Locus dicitur p̄cep̄s: s. quem quis scandere non potest: quin sc̄ipitetur: sicuti turris. Ergo p̄cep̄s dicitur homo: qui ruit cadens: & p̄cep̄s dicitur locus: de quo ruitur: sicuti & lubricus dicitur homo: qui labitur: & lubricus dicitur locus: de quo q̄s labitur: glacies. ¶ Vel uti opere: id est tan q̄ opere humano.

IOAN.
CHRIS.

¶ Atq; consulto id est de industria. ¶ Præceptis scilicet erat mons ille. ¶ Sed ea res forte q̄ cōsilio melius gesta: q̄ hunc locum Marius capit non industria sua: sed casu & fortuito: sicuti infra declaratur. ¶ Forte. i. casu. & est casus ablatiu. ¶ Nam uiroꝝ. Dicitur quare castellum consilio capi non poterat uiribus: quia & natura loci: & opere: & uiris: & armis: & cōteatu munitissimum erat. ¶ Iter castellanorū: id est uia: qua homines: q̄ habitabant in castello ibant in ipsum castellum. ¶ Vineæ utrinq; præcisæ cum ingenti periculo frustra agebantur: uia adeo erat angustatur vineas non caperetur: necesse erat ut vineæ ab utraq; parte p̄ciderentur ad castellum agi: & appellari possent. Nam cum una tantum uia esset & ea admodum angusta & periculosa: necesse erat ut & milites ante se vineas agerent: & sub ip̄is testi succederent castellum. Diximus supra uineam esse machinam bellicam: sub q̄ milites testi pugnāt. ¶ Agebantur: pellebantur ante. ¶ Milites neq; pro opere consistere. i. milites neq; ante opus. i. ante vineas consistebant: neq; pro opere. i. ante opus: ante machinā: uidelicet ante vineas. Opus apud historicos significat: & munitionē: & machinam bellicam. ¶ Propter iniquitatem loci: quia una tantum uia erat: & ea admodum angusta: & ideo si milites ante vineas steterissent: omnes interfecti fuissent. ¶ Neq; inter vineas sine periculo: quia vineæ igni aut lapidibus corrumpebantur. ¶ Administrare: pro administrabant. i. pugnabant. ¶ Cadere: aut sauciari: aut occidere: aut uulnerabatur. ¶ Trahere cū animo suo: id est cogitabat: an relinqueret oppugnationē: inceptam huius castelli. ¶ Quoniam frustra erat. i. illud inceptum: uidelicet ipsum castellum capere posse. ¶ An fortunam operiretur: id est expectaret. ¶ Quæ cum multis dies. Ordo est. Forte quidam Ligur miles Gregarius ex cohortibus auxiliariis: gressus castris aquatū: animaduertit cocleas repentes inter saxa: haud procul a latere castelli: quod erat aduersum plantibus: cum pro quando, Marius æstuans agitare: quæ id est illa multis dies & noctes: Marius cū desperare cōpisset. posse capere castellum hoc consilio. Ecce fortuna ei uictoriam obtulit quam nō sperabat. Nam cū quidam miles Gregarius de Liguria puincia esset egressus ex castris ad aquā hauriendam: sorte uidit cocleas repētes inter saxa mōtis. Ac primo unam: deinde alteram post multas colligere cœpit: atq; ita colligendo peruenit ad summitatem montis usq; ad muros castelli non ab ea parte: ubi pugnabatur: sed a contraria parte castelli: ubi solitudo hominum erat. Nam omnes castella: ubi occupati erant in pugna ab altera parte castelli: in eo loco arbor illex erat altissima: super quam Ligur miles ascendens in summitatem murorum euasit: totamq; planiciem castelli considerauit. Reuersus ad Mariū: narrat quid fecerit: docet castellum ab ea parte capi posse: Marius delectos milites: & cū his quattuor Centuriones Ligurem sequi: & ei parere iubet. Sequenti die dum castellani omnes prælio intenti: & occupati sunt a fronte contra Romanos. Ligur cum militibus: & centurionibus sibi datis in castellum a tergo peruenit. Atq; ita castellum capitur. ¶ Quæ cum agitare. i. cū Marius cogitaret: an desereret oppugnationem: an non. ¶ Æstuans: id est: anxius: sollicitus. ¶ Quidam Ligur: id est quidam de provincia Liguria. Liguria est puincia: qua sunt Mediolanenses: Verceilenses: Alexandrini: & tractus illius orā: citra montes. ¶ Ex cohortibus auxiliariis. Hic ostenditur: quæ sint cohortes auxiliariæ. Nam cum hic esset non Romanus: sed Ligur: erat inter cohortes nō legionarias: sed auxiliarias: cohortes enim auxiliariæ sunt: quæ ab sociis populi Romani mittuntur in auxilium. ¶ Repentes: non cedentes: sed repētes. Repere proprie ē animi malum: quæ per terram toto corpore trahuntur. ¶ Cocleas: id est conculas. ¶ Vbi. Ordo est. Cupido faciendi difficultas uertit animum more ingenii humani: postq̄ intellexit solitudinem: ubi: id est in eo loco: postq̄ Ligur in eo loco solitudinem hominum esse uidit: mutauit animum suum: ut qui cocleas colligere inceptat: tentaret si forte castellum capere posset. ¶ Vbi postq̄ solitudinem intellexit: id est postq̄ uidit in eo loco nō ullos homines esse: postq̄ uidit castellum ab ea parte hominibus destitutum. ¶ More ingenii humani: id est sicuti solet facere ingenium humanū. Solent enim homines naturaliter semper difficiliora tentare.

atq; consulto præceptis erat: quem locum Marius: q̄ ibi regis thesauri erant: summa uia capere intendit: sed ea res forte: q̄ consilio melius gesta. Nam in castello uiroꝝ: atq; armorum satis magna uis: & frumenti: & fons aquæ aggeribus: turribusq; & aliis machinationibus locus importunus. Iter castellanorum: angustum admodum utrinq; præcisæ uineæ: cum ingenti periculo frustra agebant: nam cum hæ paululum processerant igni: aut lapidibus corrumpebantur. Milites neq; pro opere consistere propter iniquitatem loci: neq; inter uineas sine periculo administrare. Optimus quisq; cadere: aut sauciari: ceteris metus augeri. At Marius multis diebus: & laboribus cōsumptis anxius trahere cum animo suo: omitteret ne inceptum: quoniam frustra erat: an fortunam experiretur: qua sæpe prospere usus. Quæ quum multos dies noctesq; æstuans agiteret: forte quidam Ligur ex cohortibus auxiliariis miles gregarius aquatum egressus castris: aut procul a latere castelli: quod aduersum præliatibus erat: animaduertit: inter saxa repentes cocleas: quarum quum unam atq; alteram: deinde plures peteret: studio legendi paulatim prope ad summum montis egressus est. Vbi postq̄ solitudinem intellexit more ingenii humani

¶ Cupido difficilia faciendi animum uertit. i. cupiditas faciendi rem difficile mutauit animum eius. Ligur primo rem facilem faciebat quia coeleas colligebat sed cupido faciendi difficilia mutauit animum eius: quia postea cepit cogitare quomodo castellum caperet. ¶ Vertit. i. mutauit. Virg. i. aenei. Quae te genitor sententia uertit. ¶ Paululum modo prona. i. tantummodo paululum pendens ulex ex monte nascens paululum pendebat inde reflexa tollebat in altum usque ad summam murorum castelli. ¶ Quo. i. in quam altitudinem. ¶ Quo cuncta gignentium natura fert. Nam oia. quae nascuntur ex terra in altitudinem crescunt: siue arbo-

IOAN.
CHRI.

cupido difficilia faciendi animum uertit. Et forte in eo loco: grandis ilex coalescat inter saxa paululum modo prona deinde flexa: atque aucta in altitudinem: quo cuncta gignentium natura fert: cuius ramis modo: modo eminentibus saxis nixus Ligur: castelli planiciem perscribit: cuncti Numidae intenti praeliis aderant. Exploratis oibus: quae mox ului fore dicebat. eodem egreditur non temere uti ascenderat: sed tentans oia: & circumspectans. Itaque prope adiit Marius: acta docet: ab ea parte: qua ipse descenderat: castellum tenet: pollicetur se ducem itineris: periculum nihil esse. Marius cum Ligure promissa eius cognitum ex praesentibus misit: quorum uti cuiusque ingenium erat: ita rem difficile: aut facile nunciare. Consul tamen aius paululum arrectus. Itaque copia tibicinum: & cornicinum quinque numero quae uelocissimos delegit: & cum his praesidio: quae foret quatuor centuriones: oesque liguri parere iubet: & ei negotio proximam diem constituit. Sed ubi ex praepro tempore uisum est: paratis: compositisque oibus ad locum pergit. Caeterum illi: qui centuriis praerant edocti ab duce: arma: ornatumque mutauerunt: capite atque pedibus nudis: uti praespectus: nixusque per saxa facilius foret. Super terga gladii: & scuta: uerum ea Numidica ex cornu poderis gratia: simul & offensa: quod leuius streperent. Igitur praegrediens Ligur: saxa: & si quae uetustate radices eminebant: laqueis uinciebat: quibus alleuati milites facilius ascenderent: iterum timidos: in solertia itineris: leuare manu: ubi paulo asperior ascensus erat: singulos praese inermes

Dicit Ligur ducem itineris mouisse centuriones: ut arma mutarent: & caput ac pedes nudarent: & melius uiderent: delecto capite: & facilius niterent per saxa ascendentes pedibus nudis. ¶ Ab duce. i. a Ligure duce itineris. ¶ At maior natumque mutauerunt. Nam scuta Numidica ex cornu facta acceperant: cum leuioribus armis leuius ascenderent: & leuius streperet. ¶ Vti praespectus. i. uisus: quum ad caput nudum. ¶ Nixus. i. ascensus: quum ad pedes. ¶ Super terga gladii & scuta. scilicet ut ascensum impedirent. ¶ Ea. scilicet scuta. ¶ Numidica. scilicet. ¶ Gratia poderis. Nam scuta Romana ex ferro grauiora sunt. ¶ Quo. i. ut. Igitur praegrediens Ligur. Dicit: quomodo Romani ascenderant: quibus suspensum: & alleuati milites facilius ascenderant: ipse Ligur timidos milites manu alleuabat. ¶ Igitur. Ordo est. ¶ Igitur Ligur praegrediens uinciebat laqueis saxa: & radices: si quae: hoc est aliqua radices eminebant. ¶ Verus tamen id est propter uetustatem. ¶ In solertia id est de suetudine. ¶ In solertia etiam itineris timidos leuare manu. Ligur manu sua leuabat alios milites timidos propter desuetudinem itineris.

IOAN.
CHR.

¶ Mittere præ se ante se milites inermes mittebat: & ipse postea sequabatur cum armis eorum. ¶ Quæ dubia nixi uidebantur potissimum tenere. Si aliquo loco ascensus piculosus esse uidebatur: ipse Ligur præibat: ascendebatque & descendebat: & ita aliis audaciæ præbebat. ¶ Nixu. i. ascensu. ¶ Eadem per eandem uiam. ¶ Marius ubi ex nunciis. Postquam Marius cognouit ex nunciis quædam modum Ligur cum cæteris in castellum ascendisset: ut castellanos plio magis occupatos teneret: milites cohortatus pugnam magis accendit: & ipse extra uineas egressus: acta testudine mœnibus succedebat pugnam: eorum castellani extra muros egressi pro salute acriter dimicabant. Dum ita a fronte a Romanis: & ab hisque castellum tutabantur: pugna repente a tergo signa canere cœperunt. Atque ita a fronte: & a tergo turbatis hostibus castellum capis. Ordo est. Verò: pro seditione Marius cohortatus milites: & ipse egressus extra uineas succedere: pro succedebat: acta testudine: & simul terrere pro terrebant eminus hostem tormentis: & sagittariis: & funditoribus. ubi pro postquam cognouit ex nunciis ea: quæ Ligur egerat: quæ habuerat Numidas intentos plio toto die. ¶ Extra uineas egressus: ut alios magis ad pugnam accenderet: extra uineas egressus est: ut omnes æquato piculo non sub uineis recti: sed facta testudine mœnibus pugnam succederet. ¶ Te testudine acta. i. facta testudine. Testudo est scutorum conexio curuata in testudinis modum. Nam milites scutariis se inuicem conuectunt atque condecant: nemo per eos irrupere possit. Ita autem se scutari conuectunt: ut curuaturam quandam faciant in modum testudinis. Et hoc est genus pugne acerrimum. Virg. in ix. Accelerata pariter testudine uolsci. ¶ Succedere: pro succedebant. i. mœnibus. ¶ Tormentis: quicquid machina innoxium mittit tormentum dicitur. ¶ Eminus: de longinqua cominus gladiis pugnare non poterant: funditores: & sagittarios testudo tegebat: & ita eminus pugnant. ¶ Sed pro muro. i. ante murum: uidelicet extra muros. ¶ Lugurtha seruitum. i. seruitutem. Romani perfecti aliqui serui erant Lugurthæ. ¶ Secundis rebus. i. prosperis: quæ sæpe subuerterat uineas Romanorum: nec eos muris appropinquare permiserat. ¶ Interim. Ordo est. Interim repente signa canere pro canebant a tergo omnibus. ¶ Romanis & hostibus intentis plio: & certatibus utrinque magna uiribus. ¶ Romanis certatibus pro gloriaturque impio: illis. i. hostibus acriter certantibus pro salute. Sensus patet. ¶ Pro gloria atque imperio: ille pro gloriaturque impio pugnatque pugnat: ut alios uicet: & eos subiiciat impio. Ille uero propria salute pugnat: qui pugnat: ut se defendat: ne alterius subiiciat imperio. ¶ Signa. i. tubæ. ¶ Visum: ad uidendum. Neque quæque omnium præda morari: pro morabat: præda nullum Romanorum morata est: quia unusquisque intentus erat ad pugnam: donec castellum captum esset. ¶ Sic sorte correcta Marii temeritas: gloriam ex culpa inuenit. Temeritas Marii fuit: quia ausus est oppugnare hoc castellum inexpugnabile. Sed hanc temeritatem Marii fortuna correxit: quia fortunæ siue casus uictoriam obtulit: quam Marius consilio: & industria pare non poterat. Atque ita temeritas Marii a fortuna correctæ inuenit gloriam ex culpa: quia licet temeritas culpa fuerit aggredi oppugnationem huius castelli: tamen ex hac culpa gloria inuenit: quia castellum capit adiuuante fortuna. ¶ Foret. i. a fortuna & casu. Casus enim fuit: quod Lygur dum cocleas legum cosilium inuenit capiendi castelli. ¶ Cæterum. Dicit quo eo: pro quo ipsum castellum oppugnabat. L. Sylla quaestor cum magno equitatu uenit in castra. Atque ita capta opportunitate mores: ac uirtutem Syllæ breuiter describit. Nam Sylla inter cæteros Romanos uirtutis ingenio gloriatur: ac nobis fuit: & uirtute: & uirtutis pariter excellens. ¶ Dum ea res agitur: uidelicet: dum castellum oppugnatur: & capitur. ¶ Cogeret congregaret. ¶ Relictus. scilicet Mario. ¶ Sed quoniam: res proposita. ¶ Tanti uiri. Nemo enim post Cæsarem atque Pompeium Sylla maior Romæ fuit: quippe post uictoriam ciuili belli dictator perpetuus creatus est: quæ potestate re magis quam nomine tyrannus erat. ¶ Tanti uiri res admonuit. Dicimus: ad moneo te huius rei.

mittere. Denique ipse cum illo & armis sequi: quæ dubia nixi uidebantur potissimum tenere: ac sapienter eadem ascendens: & descendens: deinde statim digrediens: cæteris audaciæ addere. Igitur diu: multumque fatigatus: tandem in castellum peruenit: desertum ab ea parte: quæ sicut aliis diebus: omnes aduersum hostes aderat. Marius ubi ex nunciis: ea quæ Ligur egerat: cognouit: quæque tota die intentos plio suos habuerat: tum uero cohortatur: & ipse extra uineas egressus: testudine acta: succedere: & simul hostem tormentis: sagittariisque & funditoribus eminus terere. At Numida sæpe antea uineis Romanorum subuersis: ite incensum non castellum mœnibus sese tutabantur: sed pro muro dies noctesque agitare: ac Romanis maledicere: Mario uerba obiecit: militibus nostris seruitiū Lugurthæ minari: secundis rebus feroces esse. Interim omnibus Romanis: hostibusque plio intentis. magna utrique pro gloria. pro imperio his illis pro salute certantibus. repetere a tergo signa canere. ac prius mulieres. & pueri: qui uisum percellerant: fugere. Deinde uti quisque muro proximè erat. Postremo cumque armati inermesque: quid ubi accidit eo acriter instare Romanis: fundere. ac plerumque tantum modo sauciare. Deinde super occisorum uadere corpora. audiri glæ certantes murum ascendere. neque quæque omnium præda morari. Sic sorte correctæ Marii temeritas gloriæ ex culpa inuenit. Cæterum dum ea res agitur. L. Sylla quaestor cum magno equitatu in castra uenit. Atque ita capta opportunitate mores: & uirtutem Syllæ breuiter describit. Nam Sylla inter cæteros Romanos uirtutis ingenio gloriatur: ac nobis fuit: & uirtute: & uirtutis pariter excellens. ¶ Dum ea res agitur: uidelicet: dum castellum oppugnatur: & capitur. ¶ Cogeret congregaret. ¶ Relictus. scilicet Mario. ¶ Sed quoniam: res proposita. ¶ Tanti uiri. Nemo enim post Cæsarem atque Pompeium Sylla maior Romæ fuit: quippe post uictoriam ciuili belli dictator perpetuus creatus est: quæ potestate re magis quam nomine tyrannus erat. ¶ Tanti uiri res admonuit. Dicimus: ad moneo te huius rei.

¶ Cultusq; eius. i. de vita & moribus eius. ¶ Paucis. s. uerbis. ¶ Et. L. Sifenna historio⁹ fuit insignis duabus de IOAN.
de causis scribitur⁹ de moribus Syllæ uidelicet: & q; alio loco nō sum dicturus de rebus Syllæ & q; nullus CHRI.
alius de eo satis diligēter & sincere scripturū Sifenna licet de Sylla scripserit melius & diligētius quā cate
ri scriptores. tñ ipse quoq; nō satis libere & sincere pscriptit. ¶ Eas res uidelicetq; scripserūt de reb⁹ & mori
bus Syllæ. ¶ Parū libero ore locutus usq; nō ē ausus uitia Syllæ describere. ¶ Iuxta iō similiter. ¶ Ocio lu
xurioso ēē perat. Ecce quō Salu. libere nō solū uitutes: sed et uitia describitq; non fecit Sifenna. ¶ Tñ a

cultusq; eius paucis dicere. Neq; enī alio loco de
Sylla reb⁹ dicturi sum⁹. L. Sifenna optime & di
ligētissime oīum : q; eas res dixere: psecutus: parū
mihi libero ore locut⁹ ut⁹. Igit⁹ Sylla gentis patri
ciæ nobilis fuit: familia prope iam extincta maiore
ignauia: lris græcis atq; latinis iuxta atq; doctissi
me eruditus. aīo ingentū: cupidus uoluptatū : sed
gloriæ cupidior. ocio luxurioso. tñ ab negociis nū
q; uoluptas remorata. nisi qppe uxore potuit ho
nestius cōsuli. faciūsus: callidus: & amicitia facili
ad simulanda negocia: altitudo ingenii incredibilis
multarū rerū: ac maxie pēcūiē largitor: atq; illi fœ
licissimo oīum aī ciuile uictoriā nūq; sup idustriā
fortūa fuit. multiq; dubitauerū fortior an fœlicior
eēt. Nā posteaq; fecerat. incertū hēo. pudeat ma
gis: an pigeat disserere. Igit⁹ Sylla ut supra dictū ē
postq; i Africā atq; incastra Mariū cū eqatū uenit
rudis aī & ignar⁹ belli: solertissim⁹ oīum i paucis
tēpestatib⁹ fēcūs ē. Ad hęc milites bēigne appel
lare. multis rogātib⁹ aliis ipē p se dār bñficia: iui⁹
accipe: sed ea pperatū⁹ & as mutuū reddere. ipē a
nullo rapere. magis laborat id : ut illi plurimi d
berēt: iocia atq; seria cū hūillimis ager. i opib⁹. in
acie: atq; ad uigilias multas adeē neq; iteri qd pra
ua abinio solet cōsulis: aut cuiusq; bōi famā ledere
tīmō: neq; cōsilio. neq; manu priorē alium pati.

bñficia accipiebat: cito ea reddebat. Sed pecuniā mutuo acceptam tardius reddebat. ¶ Sed ea. s. beneficia ac
cepta. ¶ Properantius. i. citius. ¶ Quam as mutuū. i. quam pecuniā mutuo acceptam. ¶ Ipse a nullo ra
pere pro rapiebat. ¶ rogatus aliqñ beneficia accipiebat: sed sponte a nullo beneficia recipiebat. Vide ergo
quomodo se gerebat. L. Sylla in dandis accipiendisq; beneficiis in dandis beneficiis & sponte: & rogatus
beneficia libentissime præstabat in accipiendis uero nunquā sponte beneficia accipiebat: q; nunq; petebat.
Oblata uero beneficia rogatus accipiebat sed inuitus hoc faciebat: & ea beneficia q; subito reddebat. ¶ Ip
se a nullo rapere hoc est per se & sponte sua a nullo accipiebat beneficia. ¶ Magis id laborare: ut illi quam
plurimi deberent. i. dabat operam ut multos sibi beneficiis obligaret. ¶ Vt illi. s. Syllæ: quam plurimi debe
rent. i. obligati essent. ¶ loca atq; seria cum humillimis agere. Ecce quot modis aīo militi sibi conciliabat
cum ipse sumus & patritiæ gentis uir esset & quæstor: tñ non aspernabatur humiles: hoc est humili genere
natos sed cum omnibus iocabatur & serio loquebatur. loca & seria cōtraria sunt. Seria dicunt uera & nō io
cofa quasi sine risu. ¶ In operibus in agmine: atq; ad uigilias multū adesse pro aderat. hęc oīa boni & stren
ui militis officia sunt uersari castrorum. ¶ In agmine: agmen exercitus incedens uocatur: ut sæpe
dictum est. Non minor autem uirtus est agmine quā in acie uersari. Plærunq; enim accidit: ut hostes ex in
diis atq; ex improuiso agmen innadunt. ¶ Quod praua ambitio solet: scilicet facere. Nam ambitiosi & lau
dis cupidi putant se ipsos laudare si alios uituperent & aliis detrahant. Et hoc Sylla non faciebat.

IOAN.
CHRI.

¶ Plerosq; anteuenire. i. multos superabat. ¶ Tēpus adesse. i. dicebat. ¶ Cunctari. i. tardare. ¶ Dubium belli atq; pacis rationes trahere : quia ipse Bocchus nesciebat quid faceret : an bellum susci peret contra Romanos : an pacem cum ipsis faceret. ¶ Rationes trahere belli atq; pacis. i. cogitare de bello atq; pace. ¶ Vt i anteinam supra dixit Iugurthā donis corrupisse amicos regis : ut ipsum regem ad belli societate impelleret. ¶ In tēgis suis finibus uidelicet : si nihil de regno suo amisisset in conditionibus pacis. ¶ Bellum compositū. i. in concordia pacis redactum. ¶ Illectus idest tractus. ¶ Vix decima parte relicta : quia de toto integro die uix decima pars susceperat. ¶ Munimento adiumento. ¶ Vt utq; casum uidelicet siue Romani uicissent siue uicti essent. ¶ Difficile fore : quia Romā ignari locorum erant : & propterea si uicissent non ausi essent prosequi hostes uictos : nocturnas insidias timētes. ¶ Igitur simul idest eodem tempore. Eodem tempore. sinquit : & consul de hostium aduentu cognouit : & ipsi hostes aderant. ¶ Quiuit. i. potuit. ¶ Sed cateruatim. i. sine ordine simul. ¶ Conglobauerat idest coaceruauerat : coniunxerat. ¶ Sine signis. Dicit utriusq; sine ordine ullo pugnatum. Nam & hostes sine ordine Romanos inuaserūt & Romani tempus non habuerunt : ut acies ad pugnam instruerent : sed uti quisq; poterat arma capiebat & pugnabat. ¶ Cæderē. i. feriebāt. ¶ Sciētes belli. i. periti belli. ¶ Ob ea uidelicet : quia ipsi ueteres erant : & noui ueteres coaluerāt : & breui tempore uirtus omnium æqualis facta : ut supra dixit. ¶ Orbis facere : s. m. disciplinam militarem in giritum colligebantur : ut ab omni pte tecti essent. ¶ Nihil remittere. i. nihil cessabant. ¶ Tum Marius ex copia rerum consilium trahit idest consilium capit ex facultate & oportunitate : quam habebat. ¶ Vt locus suis receptui eēt. i. ut locus esset suis : quo se reciperent : & reducerēt. ¶ Castris parum amplo : quia is collis non erat tanta capacitatis : ut castra Romana capere posset : & conuincere. ¶ Alter usui opportunus. i. ad usum. ¶ Vbi commodè habitari posset : & tute : quia hic collis a natura munitus erat. Nam ali⁹ erat : & præcepit ne ualde opus erat : eum munif. ¶ Iuxta aquam uidelicet in colle ubi erat fons aq.

plerosq; anteuenire. Quibus rebus & artib⁹ brui Mario & militibus clarissim⁹ factus. At Iugurtha postq; oppidū Capsam : aliosq; locos munitos & sibi utiles : simul & pecuniā magnā amiserat : ad Bocchū nuncios mittit : q; primū i Numidiā cōpias aduceret. Præliū faciendū tēpus adesse. Quē ubi cunctari accepit : & dubiū belli atq; pacis rōnes trahere : rursus uti ante pxiōs eius donis corrupit. Ipsiq; Boccho pollicet^r Numidiā tertiam partē : si aut Romani Affrica expulsi : aut integris suis finibus bellū cōpositū foret. Eo præmio illectus Bocchus cū magna multitudine Iugurthā accedit : ita amborū exercitu coniuncto Mariū iam in hyberna pūscit : uix decima parte diei relicta : inuadit : rati noctē : quā iam aderat : & uictis sibi munimenta fore : & si uicissent nullo impedimento : quippe locorū sciētes erāt. Cōtra Romāis utrunq; casum in tenebris difficilē fore. Igitur simul consul ex multis de hostium aduentu cognouit : & ipsi hostes aderant : priusquam exercitus : aut instrui : aut sarcinas colligeret. Deniq; antequā signū : aut imperium ullū accipere quiuit. Equites mauri atq; getuli nō acie : neq; ullo more prælii : sed cateruatim : uti quosq; fors conglobauerat : in nostros concurrunt. Qui omnes trepidi : improuiso metu attamen uirtutis memores : aut arma capiebant : aut capientes alios ab hostibus defensabāt. Pars equos ascendere : obuiam ire hostibus : pugna latrociniū magis q̄ prælio similis fieri : sine signis : si ne ordinibus equites peditesq; permixti : cedere alios : alios obtrūcare : multos cōtra aduersos acerrime pugnantes ab tergo circumuenire : neq; uirtus : neq; arma satis tegere : q; hostes numero plures : & undiq; circūfusi erāt. Deniq; Romani ueteres : nouiq; & ob ea sciētes belli : si quos locus : aut casus : coniunxerat : orbem facere. Atque ita ab omnibus pūb⁹ simul tecti : & instructi hostiū uim substēbant. Neque in eo tā aspero negotio Mari⁹ territus : aut magis q̄ antea demisso aīo fuit : sed cū turma sua : quam ex fortissimis magis q̄ ex familiarissimis parauerat. uagari passim : ac modo suis laborantibus succurrere : mō hostes : ubi cōfertissimi obstitērāt : inuadere : manu cōsulere militibus : quoniam impare cōturbatis omnibus nō poterat

¶ Neq; minus hostibus conturbatis. Nam licet Romani dispersi: & turbati essent: tamen etiam hostes non minus turbati erant. ¶ Contrahit colligit. ¶ Pleno gradu. i. pleno passui hoc est celeriter. ¶ Prælio deterren- tur. i. a p̃lio remouentur: & a prælio abstinent: quia non audebant pugnare contra eos: qui locum superio- rem occupauerant. ¶ Effusi: id est sparsi. ¶ Et ipsi duces feroces: scilicet erant. i. indomiti duces feroces erant quia non fugiebant: sed tanq̃ uictores se gerebant obsessis collibus in quibus erant Romani. ¶ Aut pro uic- toribus agere pro agebant: id est gerebant se pro uictoribus: quia tanquam uictores Romanos obsessos in

IOAN.
CHRI,

Iamq; dies consumptus erat: quum tamē barbari nihil remittere: atq; uti reges præceperant: noctē pro se rati acius istare. Tū Marius ex copia rerū cōsilia trahit: atq; uti suis receptui locus eēt: colles duos p̃p̃inuos iter se occupat. Quorū in uno ca- stris parum amplo: fons aquæ magnus erat. alter uisui opportunior: quia magna parte edit⁹ & præceps pauca munimēta gerebat. Cæterū ap̃d aquā Syllam cū equitib⁹ noctem agitare iubet. Ipse di- spersos milites paulatim nō minus hostib⁹ cōtur- batis in unum cōtrahit. Deinde cūctos pleno gra- du in collē subducit. Ita reges loci difficultate co- acti p̃lio deterretur: neq; tamē suos lōgius abire si- nūt. Sed utroq; colle multitudine circūdato effusi confedere. Deinde crebris ignibus factis plerūq; noctis barbari more suo. lætari. exultare. strepere pedibus. uocibus: & ipsi reges feroces: q; non fu- gere: atq; pro uictoribus sese agere: sed ea cuncta Romāis ex tenebris & editiorib⁹ locis facilia uisu magnoq; hortamēto erat. Plurimū uero Marius impitā hostiū cōfirmatus q̃ maximū silētiū habe- ri iubet: nec signa quidē uti per uigilias solebāt: ca- nere. Deinde ubi lux aduentabat: defessis iā hosti- bus: ac pauloante somno captis: de iprouiso uecti- gales. Item cohortū: turmarū: legionum tubicines simul oēs tuba canere: & milites clamorē tollere: aut portis erūpere. Mauri atq; Getuli ignoto atq; horribili sonitu repente excitati: neq; fugere: neq; ar- ma capere: neq; omnino facere: aut providere qc- quam poterant: ita cūctos strepitu: clamore nullo subueniēte: nostris instātib⁹ tumultu: terrore: for- midie: quasi uecordia acceperat. deniq; omnes fusi fugatiq; arma & signa militaria pleraq; capta: plu- resq; in eo prælio quā omnibus superioribus inte- rempti sunt. nam somno & metu insolito impedi- ta fuga. Deinde Marius: uti cōceperat: in hyberna proficiscitur: propter cōmeatum in oppidis mari- timis ager decreuit: neq; tamē uictoria secors: aut insolēs fact⁹: sed pariter: ac si in cōspectu hostiū

collibus tenebant. ¶ Ne signa quidem tui per uigilias solebant canere pro caneant: noluit ut tubæ canerent ea nocte: sicut fieri solet: quando custodes exercitus dant signa. ¶ Deinde ubi or- do est. Deinde Marius iubet de improviso uecti- gales tubicines: item tubicines cohortum: & tur- marum: & legionum simul omnes canere tuba: & iubet milites tollere clamorem: aut erumpere portis: scilicet castrorum: hostibus iam defessis: ac pauloante captis somno. ¶ Vbi pro: postquā lux aduentabat: uide quid fecerit Marius: hostes in castris maiorem partem noctis egerant in læ- ticia exultantes & uociferantes tanquam uicto- res. Deinde cum primo somno oppressi essent: iam appropinquante die Marius omnes tubici- nes simul tuba canere iussit: & milites cū clamo- re ex portis castrorum erumpere: ita hostes inuadere primo somno captos: quo facto statim hostes fusi fugatiq; sunt. ¶ Lux aduentabat: id est dies appropinquabat. ¶ Defessis iam hostibus. Nam maiorem partem noctis exultauerant: sed tandē fessi dormire inceperant. ¶ Vestigales. Vestigal proprie dicitur tributum: quod pro ue- ctura penditur: unde populi uectigales dicebant qui populo romano annuatim tributa solvebat. Vnde hoc loco fortasse tubicines uectigales di- citur: qui missi erant ab alienigenis populis: uide- licet ab his: qui populo romano uectigalia pende- bant: sed hanc expositionem infirmam reliquo: non enim satis placet. ¶ Mauri quibus præerat Bocchus. ¶ Getuli quibus præerat Iugurtha. ¶ Quasi uecordia acceperat: id est quasi amentia & insania cūctos occupauerat. Nam nesciebant quid facerent. ¶ Deinde Marius uti cōceperat in hyberna it. Marius postq̃ hostes fudit: atq; fuga- uit in hyberna profectus est cum exercitu: sicuti inceperat: nam supra dixit hostes aggressos fuis- se Marium in hyberna proficiscētem. ¶ Propter cōmeatum in oppidis maritimis agere decre- uerat. Marius decreuit habitare & hyemare in ci- uitatibus: quæ erant mari uicina: ut cōmeatū abunde habere posset. Nam urbes: ad quas na- ues ire possunt semper abundant cōmeatibus. ¶ Agere: id est esse. Virgili. in quarto æneidos. Getulis agerem si syrtibus exul. ¶ Neque tamē uictoria secors: aut insolens factus: scilicet est: se- re ita euenire solet: ut uictores superbi & negli- gentes reddantur: quia amplius non timent: sed Marius propter uictoriam: neq; negligens: neq; superbus factus est: sed caute cum ipso exercitu incedebat: non aliter q̃ si hostes adessent. ¶ Se- cors: id est negligens. ¶ Insolens: id est superbus: ut contemnet hostes. ¶ Ac pro quam.

IOAN.
CHRI.

Quadrato agmine. i. exercitu quadripartito. Et statim declarati quomodo erat agmen. Nam disposue-
 rat Marius: qui a dextra: & sinistra partera fronte: & a tergo curarent. Apud dextimos. i. apud eos erat i de-
 xtera parte. Expeditis manipulis. nam expediti manipuli dicuntur sicuti expeditæ cohortes. Sunt enim mi-
 lites levis armature non grauius armis impediti: ut clypeo: galea: lorica: sed expediti leues aduersum tela
 missilia gerentes. Minime chari: non chari: quia semper peditores: & plura suspecti sunt. Simul consilium: quoniam
 nullo imposito oia providere. Marius tanta diligentia & cura utebatur: ut oia ita pvideret tanquam nullum aliud
 impoisset: cum tamen & Syllam quæstorem & Aulū
 legatum & tribunos locasset: qui totum exerci-
 tum curarent. Adesse: pro aderat. Laudare. s.
 bonos. Increpare. signaros & uerentes: & ad
 laudem & uituperationem pertinet. Ipse. s. Ma-
 rius. Intentus. i. paratus. Item similiter inten-
 tus animo. Armatus corpore: cum Marius im-
 perator armatus & paratus esset: cogebat milites:
 ut similiter ipsi quoque armati & parati essent. Ne
 quæsecutus iter faceret: castra munire. Ex his uer-
 bis uidetur Marius hoc tpe cum exercitu in itinere
 non fuisse: sed iam confidisset & castra posuisset:
 cum tamen supradixit illum in hiberna pro-
 ficiscens: tamen quadrato agmine incesse. Et sine
 dubio hoc tempore in hiberna proficiscebatur.
 Atque in itinere erat. Sed uide quid dicat: Marius
 quanta prouidentia & diligentia utebatur: ut
 exercitus incederet: & iter faceret: tanta dili-
 gentia utebatur cum castra locabat. Nam sicuti cau-
 te incedebat quadrato agmine: & quæstore: ac
 legato: necnon tribunis dispositis: qui uniuerso
 exercitui præessent: sic cum castra locabat: ipse
 castra fossa: ac uallo muniebat. Equites ante
 castra disponebat: qui ad custodiam exercitus
 excubarent. Vigiliis fieri: & uallum custodiri iu-
 bebat. Castra munire. s. uallo & fossa. Cum ex-
 ercitus confideret: castra subito uallo: & fossa mu-
 niuntur. Excubium in porta. Ordo est. Marius mittere permittebat cohortes ex legionibus excubium in
 porta: & mittebat equites auxilarios per castra. Castra proprie dicitur locus ubi exercitus stat. In legio-
 nem cohortes sunt. Ergo ex legionibus cohortes eximebat: quæ in porta castrorum excubarent: & uigila-
 rent ad custodiam exercitus. Sed extra castra equites locabat: qui præsidio essent: ne castra inuaderentur ab
 hostibus. Excubium. i. ad excubandum & uigilandum. In porta. s. castrorum. Pro castris. i. ante castra.
 In munimentis. i. in munitionibus. Vigiliis ipse circuire: non tam diffidentia futuri: quæ imperauisset
 quæ uti militibus exequatur: cum impator labor uolentibus esset. Marius (inquit) uigiliis castrorum circuibat:
 non quia dubitaret milites non esse facturos id: quod imperabat: sed ut milites uolentes non coacti labores subirent
 cum ipsum impatorem uiderent laboribus & periculis se exponere. Non tam diffidentia futuri: quod imperauisset.
 Si legisset quod imperauisset: clarus est sensus. Dicit. n. Marius circuibat uigilas. non tam quia diffideret id futu-
 rum quod imperasset: uti labor exequatur militibus cum ipatore esset uolentibus. Sed si legisset: quæ imperauisset: durior
 est expositio: sed tamen idem est sensus. Sic enim intelligendum est: non tam diffidentia futuri. s. eo quod imperauisset. Et
 sane Marius illo tempore. Laude Marium: dicens illi pudore magis quam poena exercitum gubernasse: quam ex pro-
 pter ipsius militibus offenderet: quid eos facere uellet. Nam milites putabat non facere id: quod impator ipse facie-
 bat. Pudore magis quam malo. i. quæ poenæ: quia Marius ex pro magis quam uerbo docebat milites quod facerent. Et
 ita bene agendo potius quam seuerè imperando. refrenabat exercitum: ne licetis & soluti uiuerent sed laboribus &
 uigiliis corpus ad patientiam indurarent. Per ambitionem appetitum & cupiditatem: honoris & laudis. Nam si
 ne dubio magnam laudem mereret impator: quæ se laboribus & periculis exponeret exercitum magis ex pro doceret
 quæ uerbo. Aebant. i. dicebant. Duritiam. i. laboris patientiam. Et alia quæ ceteri miseria uocant: sicuti pa-
 ti famem: inopia: frigus: & calorem. Voluptati. i. ad uoluptatem. Marius per uoluptatem habebat. s. pati labores: famem
 inopiam: frigus: & calorem: quæ alii putant esse miseria. Nisi tantum Reipublicæ: pariter ac fauissimum imperio
 bene atque decore gesta sunt. Ordo & sensus pendet a superiori. Multi enim dicebant: imperator labores subi-
 re: & durissima sustinere pro ambitione: sed ego nescio utrum hoc fecerit pro ambitione: nisi quod hoc solu-
 scio: illum ita uilem fuisse Romanæ reipublicæ: ac mitem: scilicet & mansuetum: sed laboris patientissimum. Et tamen
 reipublicæ profuisset: dum mitis esset: & patiens laborum: quam fauissimus & crudelissimus fuisset: & impetuosus.

quadrato agmine incedere Sylla cum equatu apud
 dextimos: in sinistra uero parte. A. Marius cum fun-
 ditoribus & sagittariis. Præterea cohortes Ligu-
 rum curabat. Primos & extremos cum expeditis ma-
 nipulis tribunos locauerat. Per fugam regionum scire
 uisum hostium iter explorabat: simul consilium: quasi
 nullo imposito oia pvideret: apud oes adesse: laudare
 fortis & increpare uerens. Ipse armatus in ceteris
 ite milites cogebat: neque secus atque iter faceret: ca-
 stra munire: excubium in porta: cohortes ex legio-
 nibus: per castra eques auxilarios mittere. Præterea
 alios in munimentis: super uallum locare uigilas: ipse cir-
 cūire non tam diffidentia futuri: quæ imperauisset: quæ uti
 militibus: exequatur cum imperatore labor uolē-
 tibus esset. Et sane Marius illo alii: temporibus
 Iugurthinus belli magis pudore: quam malo exer-
 citum coercebat: quod multi per ambitionem aie-
 bant: quod a pueritia consuetam duritiam: & alia quæ

sicuti solent esse duces: nam duces solent ipsi delicate & molliter uiuere: & imperiose cogere milites ad labores & pericula. Sed ipse Marius aliter faciebat. Nam Marius semper primus erat: qui labores & pericula subibat: atque ita faciendū non quidem superbe & crudeliter imperando: milites pudore cogebat: ut facerent quod ipse faciebat. Et dum hoc facit: ita rem publicam utiliter administrat: quā si seuius in imperio fuisset. Sed forte diceret aliquis: an fortasse qui crudeles & seuius sunt in imperio: utiles sunt reipublice. Salustius hoc id dicit: quia ferme hoc euenire solet: ut duces nisi seueri sint & imperiose contemnuntur a militibus. Quando autem dux contemnitur: res benigne geri non potest. Sed hoc euenit in ducibus: qui sine opere nihil valent. Nam dux: qui neque imperio: neque opere aliquid ualeat: contemnitur. Sed Marius: quāuis mitis imperio esset: tamen non contemnebatur: quia opem multum ualebat: & oēs ad emulationem exemplo prouocabat: ut in reipublica pederet bene agendū: quod seuerē & duxiter imperādō. ¶ Nisi tamen nisi solum: ac si diceret. Nescio utrum Marius illud fecerit per ambitionem: nisi quod hoc solum scio: uidelicet gesta sunt. scia quā gessit Marius.

¶ Bene & decore: i. utiliter & decenter reipublice. ¶ Pariter ac seuius imperio: i. tamen utiliter: quā si seuius imperio Marius ea gessisset. ¶ Igitur quarto denique. Salustius parum digressus erat: a proposito: dum diligentiam Marii & mores eius describit: quibus utebatur in bello. Nunc redit ad propositum. Nam dicere inceperat: quō Marius uictis hostibus in hybernā p̄fisciebat. Tenebat autem urbem Cytham. Igitur cum non longe ab urbe Cytha Marius abesset. Speculatores hostium cito se ostendunt. Ex qua re Marius intellexit hostes adesse. Quare speculatores semper ante exercitum mittuntur ad explorandam regionem & insidias. ¶ Speculatores. i. hostium. ¶ Quare quia speculatores: missi erant: ex hoc cognitum ē hostes adesse: quia semper speculatores p̄cedunt exercitum. ¶ Sed quia diuersi redeunt. Marius ipse quoque p̄miserat speculatores: quā regionem explorarent. Qui cum ex diuersis partibus redirent: tamen oēs rem eādem nūciabāt: uidelicet hostes adesse. Ex quo Marius dubius & incertus: quomodo instrueret aciem nullū ordinē cōmutauit: sed quadratū exercitum quadripartitū reliquit: ita hostes expectauit. ¶ Diuersi: declarat quō diuersi redibāt: uidelicet alius ab alia parte. ¶ Redeunt: qui missi fuerant ad speculandū. ¶ Atque oēs idem significabāt

scilicet hostes adesse: sed forte mirū uis: quod ex diuersis partibus redeunt: oēs idem nūciabāt: hoc id eueniebat: quia Iugurtha copias suas in quattuor partes diuiserat: ut a quattuor partibus Romanos inuaderet: quod ē fecit: sed ab oī parte Marius uidet. ¶ Operis. i. expectat. ¶ Ita Iugurthae spes frustrata. i. elusa & decepta: quia non potuit aliquid id quod sperabat. Nam Iugurtha copias suas in quattuor partes diuiserat: sperans aliquos inuasuros esse Romanos a tergo. sed Iugurtha deceptus est in sua spe: quia Marius exercitū quadratū & quadripartitū habebat: quā uidet ab oī parte hostes inuadere possent. ¶ Ita uidelicet quia Marius non mutauit ordinē: sed quadratū dimisit exercitum: ut ab ulla parte impetus fieri posset. ¶ Aliquos a tergo hostibus uenturos. i. aliquos a tergo inuasuros esse Romanos. ¶ Interim Sylla incipit pugnare. Sylla cum equitū dexteram partem curabat. ¶ Turmatim. i. per turmas. ¶ Confertis densis. ¶ Emissis. scilicet ab hostibus. ¶ In priore pugna: quam paulo ante descripsit. ¶ Postremam Romanorum aciem inuadit. Ecce quō ex diuersis partibus hostes inuadit Romanos: priorem & ultimam aciem Romanorum tribuni curabāt. ¶ Agebat. i. erat. ¶ Ibi latine etiam apud Numantiam loquidicet (exclamat) nostros frustra pugnare. Quidam Numidarum Romāis terrorē adierat: & suis audaciā p̄beret: cōuersus ad pedites exclamauit: Romanos frustra pugnare: quia ducē amississent: quē ipse manu sua interfecerat. Et hæc dicens gladiū sanguine manantē ondit. Ordo ē. ¶ Numida ibi per tūc exclamat latine nostros pugnare frustram: quia didicerat loqui latine apud Numantiam: per paratesim hæc dicta sunt: quia potuisset aliquis dicere: si erat Numida: quomodo latine loquebatur. Dicit illum didicisse loqui latine apud Numantiam in exercitu Romano: quando Micipsa rex Numidiæ auxilia peditū & equitum misit ad bellum Numantini: quibus Iugurtham præfecit. Apud Numantiam ciuitatem Hispaniæ: quā Scipio Aemilianus deleuit.

JOAN.
CHRL.

¶ Sanguine oblitum. i. sedatū. ¶ Quam fide nūc iniqua nō satis credebāt Numidæ: & licet non satis crederent: tū p̄ atrocitatē rei a pugna terebantur. ¶ Percullosi termitos. ¶ Iam paululum a fuga aberāt ita termiti erant Romani: ut ferme fugerent: nisi Sylla superueniens cum equitibus Mauros iuassisset & eos in fugā uertisset. ¶ Iam paulūlū aberāt. inō pcul erāt a fuga: q̄a ferme in eo erāt ut fugerēt. ¶ Bocchus q̄ p̄terat Marius erat. ¶ Auertit. i. in fugam uertit. ¶ Tū spectaculum. Atrocitatē pugnæ describit. ¶ Sequit hoc spectaculū uisum est uidelicet Romanos se qui. i. inleq̄. Hostes fugiētes. ¶ Fugere. i. barba ros uiotos. ¶ Equi uiri afflicti. i. sunt. ¶ Niti mō: id est tantū mō conabant. i. fugere: sed statim cadēbāt: q̄a uulnerati erāt. ¶ Postremo oīaq̄ uisus erat: cōstrata telis. i. oīa locaq̄ uideri poterant: te lis cooperta erant: & cadauenibus & armis. ¶ Postea loci: postq̄ pugnā descripsit. i. q̄ uicti sūt barbari: dicit Mariū Cythā puenisse. quo intēderat. ¶ Postea loci. i. postea. Nā loci syllabica adiectio est. sicuti minime gentium. ¶ In initio p̄fectus intenderat. i. ad quam urbem a principio discēdens ire disposuerat. ¶ Eodem post quintū diē: quā iterū barbari male pugnauerāt legati a boccho ueniunt. ¶ Quo iterū barbari male pugnauerāt. i. die q̄nto p̄q̄ barbari scdō male pugnauerant. Nam hæc fuit secunda pugna in q̄ Bocchus cū Iugurthā secundo uictus est a Romāis. ¶ Iterum. i. secundo Bocchus his uictus decreuit facere pacē cū Romanis: & ob eam rem post secundam pugnam qua uictus fuerat: legatos ad Mariū misit. q̄ ab eo petērēt: ut duos ad se fidissimos remitteret: Mariū Syllam q̄storē: & Aulū legatū statim ad regem misit. ¶ Velle. i. dicebat. ¶ Dissere: loqui: tractare. ¶ Acciti uocati a rege. ¶ Quēq̄ acciti ibant placuit uerba aut regē uerba facere: hoc id dicit: q̄a magis cōuenire uidebat: ut regē audirent: quā apud regē loquerent: qui eos acciuerat. ¶ Itaq̄ Sylla. dicit Syllam coram rege locutum: q̄a eloq̄ntia p̄stabat: licet Mālius ætate superior esset. ¶ Commaculatus. i. scelere inquinatus. ¶ Necessitudinē. i. necessitatem. Nā si te cōiungis cum Iugurthā nobis ne esse est: ut & te & ipsum Iugurthā p̄lequamur. ¶ Si pacem feceris: tu nobis tolles hæc necessitatē. ¶ Ad hoc id est p̄terea. Ac si diceret. Tu qdē o rex recte facis: qui amicitiam populi Romani q̄ris. Sed & populus Ro. usq̄ a principio: q̄n erat paup̄: sp̄ melius eē putauit acquirere amicos: quā seruos. Amici sūt q̄ sp̄ote se cū populo Ro. cōiūgūt: & ei⁹ societatē h̄re cōstāt: serui sūt q̄ resistētes bello subigunt: & subacti obediūt ip̄erito po. ro. ¶ Tibi uero. Suadet aliqd eē faciendū: aut ab hōestō: aut ab utili: argumētatus ē ab hōestō. Nunc arguit ab utili. Dicit. n. Nihil utilit⁹ Boccho cōtingere possit: se amicitia Po. Ro. Primūq̄ pcul absumus. ¶ In quo offensā est minimū. i. minima offensa iter te: & po. ro. intercessit: hō Bocche amicitia populi Romani nihil tibi potest nocere: quia procul absumus. ¶ Ac si adesset: sicuti si prope adessemus.

gladium sanguine oblitum ostendens: quem i pugna satis impigre: occiso pedite nostro: cruenta uerat. Quod ubi milites accepere magis atrocitate rei: quam fide nunciū terrentur: simulq̄ barbari animos extollere: & in percussos acrius incedere: iamq̄ paululū a fuga aberant: quum Sylla profligatis his: quos aduersum ierat: rediens Marius ab latere incurrit: Bocchus statim auertit. At Iugurtha dū sustentare suos: ppe iam adeptam uictoriam retinere cupit: circumuentus ab equitibus dextra: sinistra: oibus occisis: solus inter relatum uitabundus erupit. Atq̄ interim Marius: fugatis equitibus: occurrit auxilio suis: quos pelli iam acceperat. Deniq̄ hostes iam undiq̄ fusi sunt: tū spectaculum horribile in campis patentibus seq̄ fugere: occidi: capi equi: atq̄ uiri afflicti: ac multū uulneribus acceptis: neq̄ fugere posse: neq̄ quietem pauci: niti modo ac statim cōcidere. Postremo uero omnia: qua uisus erat: cōstrata telis: armis: cadaueribus: & interea humus infecta sanguine. Postea loci cōsul haud dubie iam uictor puenit in oppidum Cytham: quo in initio profectus intenderat: eo post quintum diem: quo iterum barbari male pugnauerant legati a Boccho ueniunt: qui regis uerbis ab ip̄o Mario petiuere: duos quā fidissimos ad eū mittere uelle: de suo & de populi Romani commodo cum his dissere. Ille statim. L. Syllam. & A. Manlium tre iubet. Qui quāq̄ acciti ibant: tamen placuit uerba apud regem facere: quo ingenium: aut aduersum flecterent: aut cupidum pacis uehementius accenderent. Itaque Sylla: cuius faciendū non ætati a Manlio concessum est: uerba pauca huiusmodi locutus est. Rex Bocche: magna nobis lætitia est: quum te talem uirum dii monuere: ut aliquando pacem quam bellum malles. Neu te optimum cum pessimo omnium Iugurtha miscendo commaculares: simul nobis demeres tam acerbam necessitudinem pariter: & te errantem & illum sceleratissimum persequi. Ad hoc populo Romano iam a principio inopi: melius uisum amicos quam seruos querere: tutiusque rati uolentibus quam coactis ip̄eritare. Tibi uero nulla oportunior amicitia nra. primū qd pcul absumus: in quo offensa minimū est: est graua par: ac si ppe adessemus.

Deinde q̄ parentes abūde habemus: recte facis Bocche: q̄a aicitia po. Ro. queris. Meli⁹ est enī acq̄re
re aicos q̄ seruos sicuti ēt semp po. Ro. fecit: q̄a multos seruos & impio nostro obediētes: ac subditos habemus:
sed aicos neq̄ nobis: neq̄ cuiq̄ unq̄ satis fuit. Et iō melius est acq̄tere aicos: q̄uoq̄ inopia patimur: q̄
seruos: quos abūdiā hēmus. ¶ Parētes. i. obediētes: & s̄bditos: sicuti sūt q̄ bello subiugāt: parēt. n. impio
uictoris & subigētis eos. ¶ Sed qm̄. O Bocche festina: & sicuti cōpisti q̄tere aicitia nām: qm̄ qdē fortūa:
q̄ ex magna pte res hūanas regit: uoluit: ut tu expiteris nos & hostes: ordo est. O Bocche: nūc festina

Deinde uero q̄ parētes abūde hē m⁹: aicos neq̄
nobis: neq̄ cuiq̄ hoīum satis fuit: atq̄ hoc utinā
tibi a principio placuisset: pfecto ex popu. Ro. ad
hoc tps multo plura bona acceperis: quam mala
perpeffus es. Sed quoniam hūanarū regū fortūa plac
ra q̄ regit: cui. s. placuit uim: & grām nām te ex
periri: nūc quoniam p illā licet: festina atq̄ uti cōpisti
perge. Multa opportūa hēs: quo facili⁹ errata of
ficiis supes. Postremo hēc i pect⁹ tuū dimitte: nūq̄
po. Ro. bñficiis uictū eē. Nā bello quā ualeat tu
te scis. Ad ea Bocchus placide & benigne simul
paucā p delicto suo uerba facit: se nō hostili aio:
sed ad regnū tutādū arma cepisse. Nā Numidię
partē: unī Iugurthā expulerit iure belli suā factā:
eā uastari a Mario pati neq̄ssime. Pręterea: missis
antea Romā legatis repulsi ab aicitia. Ceterę ūe
tera omittē: actū: si p Mariū liceret: legatos ad se
natū missurū. Deinde copia facta mittēdū: aius bar
bary ab aicis suis flex⁹: quos Iugurtha cognita le
gatiōe Syllā & Māliū metuēs id: qd parabat: do
nis corrupat. Mari⁹ iterea exercitū i hybernīs po
siti: cū expeditis cohortibus: & pte equatus pfici
scit in loca sola obfessū turrim regiā: quo Iugur
tha pfugas oēs p̄sidiū ipofuerat. Tū rursus Boc
chus. s. seu reputādo: q̄ sibi duob⁹ p̄liis euenerāt:
seu monitus ab aliis aicis: quos Iugurtha incorru
ptos r̄liq̄rat: ex oī copia necessariorū qnq̄ delegit:
quorū & ipsa fides cognita: & ingenia ualidissima
erāt. Eos tādē ad Mariū: ac deinde si placeat Ro
mā legatos ire iubz agēdaz regz: & ēt quocūq̄ mō
cōponēdi belli licētiā p̄mittit. Illi matur ad hyber
na Romanorū pfiscūtur. Deinde in itinere a Ge
tulis latronib⁹ circūuēt: spoliati: ac terrore pauidi

Iugurtha donis corrupt post q̄ intellexit Syllā & Māliū legatos eē missos ad Boc. ut eā alieret a Iugurtha
& po. Ro. cōciliaret. ¶ Aius bar. i. aius Bocchi mutatus est. ¶ Metuēs id quod parabat: uidelicet metuēs: ne
Bocchus disungeret a se: & cōiungeret Romanis. ¶ Marius iterea: dicit qd fecerit ipse Marius: post q̄ exer
citū in hybernīs collocauit nō quit. Sed acceptis expeditis cohortib⁹ ex pte equatus in solitudinē quādam
profectus est ad obfendendū quādā turrim regiā: in q̄ Iugurtha pfugas hoīes ipofuerat: eā custodirēt. Sed
Marius hęc turri cape nō potuit. ¶ Cōposito. i. colloato. ¶ In sola loca. i. in loca deserta. ¶ Perfugas hoīes
p̄sidiū ipofuerat. Dixi sape qd sit p̄sidiū. Est enī multitudo militū ad custodiam alicuius loci posita.
¶ Tum rursus: dicit Bocchū rursus decreuissē mittere legatos ad Mariū: deinde Romāq̄ de pace tractatē.

IOAN.
CHRI.

¶ Sine decore id est sine ornatu. ¶ Quem consul Marius. cum proficisceretur ad oblidendum Turrim: Sylla pro prætorē reliquerat: cui plena potestas erat super exercitum: & super totā provinciam. ¶ Eos ille dicit Sylla: legatos Bocchi liberaliter tractauisse. ¶ Habuit id est tractauit. ¶ Quare barbari fama erat uulgata: q̄ Romā erant avari. Sed legati barbari tam liberaliter a Sylla tractati: crediderunt falsam esse famam: q̄ de Romanis erat: uidelicet q̄ essent avari. ¶ Do na omnia in benignitate habebatur. Si quis donum alicui faciebat: non putabatur facere hoc p largitionē: uidelicet ut illū corrūperet: sed p liberalitatem: uidelicet: quia putaret illū dignum esse eo munere. Mandata ea: quæ sibi Bocchus mandauerat: uulgo nūc dicuntur cōmissiones. ¶ Sylla omnia pollicitus: cum Sylla omnia ea esset pollicitus. ¶ Ibi. Capud Syllam erat autē uice Syllæ Marius: iordo est. ¶ Marius iubet: & illos: & Syllam uenire ab Vtica: postq̄ uenit Cyrtā: infecto negotio: quo intenderat: & postq̄ est factus certior de aduentu legatorum: sensus patet. ¶ Infecto negotio: quia utrimq̄ regiam cape non potuit. ¶ Item. L. Belligerum prætorē: oēs senatoriū ordinis: scilicet uenire iubet ad se Cyrtam. Dixit autē atq̄ consuetudo fuit: ut consul conuocaret principes exercitus: & uiros ordinis senatorii: cum aliquid graue atq̄ aduūz deliberandum erat: ueluti si deditio suscipienda esset: uel pax cum hoste facienda: uel tale aliquid. ¶ Quibus cum id est cum quibus Marius uocatis ad se Sylla quæstori: & L. Belligero prætorē: & omnibus uiris ordinis senatorii: qui erāt i exercitu cū his simul legatos Bocchi audiuit: & cognouit ea: quæ petebat Bocchus: & de consilio eorum permittit atq̄ concessit: ut legati Romam ad senatum proficiscerentur. Ex quinq̄ legatis tres: Romā prof. Ati sunt duo ad Bocchū redierunt. ¶ Mandata Bocchi. i. petitionem Bocchi. ¶ Romaq̄. Dicit quid fecerit legati Bocchi postq̄ Romam uenerūt: confessi sunt regem errasse scelere Iugurthæ inductū. Et ita culpā delicti a Rege remouentes: in Iugurthā transferre bant. ¶ Deprecati sunt. i. cōfessi sunt: noua signi ficatio notanda est. Alibi deprecari est amoliri: depellere: propulsare: unde hoc loco dicit deprecati: quia licet delictum confiterentur: tamē culpam delicti depellebant a rege: & eam in Iugurtham transferebant. ¶ Cæterū Boccho facit gratiam. i. ignoscit. ¶ Is missus. est. ¶ Peditū funditorū: funditores qui funda pugnant. ¶ Balistariorum. Balistæ sunt saxa maiora & grauiora. Vnde Balistarii dicti sunt. ¶ Cohors peligna: peligni populi sunt Latini. Lucius Volscorū rex nepotes habuit Pacinūa quo Pacinates: & Peliculū: a quo Peligni. Singuli populi Latinorū auxilia mittebāt ad bella: quæ populo Romæ gerebat. Peligni ergo cohortem unā miserant.

¶ Cum uelitaribus armis: id est cum armis leuioribus: quibus Velites utuntur. Nam uelites dicuntur milites leuis armaturæ: qui grauius armis impediti non sunt: sed expediti leuibus armis utuntur: & dicuntur Velites q̄ si uolūtates. Ergo cohors Peligna: ut expeditior eēt ad iter pperandū uelitaribus armis nūc uis est.

sine decore ad Syllam profugiunt. Quē cōsul in expeditionē proficiscens p prætorē reliquit: eos ille nō solū pro uanis hostibus: uti meriti erāt: sed accurate & liberaliter habuit. Quare barbari & famā Romanorū auaritiæ falsam: & Syllā ob munificentiā in sese amicū esse rati sunt. Nā etiam tū largitio multis ignota erat: munificē? ēt nemo putabatur: nisi pariter uolens: largitiōes & dona oīa in benignitate habebant. Igit̄ quæstori mandata Bocchi patefaciunt: simul ab eo perunt: uti fautor consulo: q̄ sibi ad sit: copias: fidē: magnitudinē regis sui: & alia: quæ aut utilia: aut beniuolentiæ esse credebāt: orōne extollunt. Deinde Sylla oīa pollicitus: doctique: quō apud Mariū: item & apud ipsum senatum uerba facerēt: circiter dies ibi .xl. opperiantur. Marius postq̄ infecto negotio: quo intenderat rediit Cyrtam: de aduentu legatorum certior factus est. Illosq̄ & Syllā uenire iubet. Itemq̄. L. Belligerum prætorē ab Vtica. Præterea omnes undiq̄ senatoriū ordinis: quibus cum mādāta Bocchi cognoscit: iniquis legatis potestas eundi Romā sit: & ab consule interea induciæ postulabantur. Ex Syllæ & plarisq̄ placuere pauci ferocius decernunt ignari regis humanarū: quæ fluxæ semp in aduersa mutant. Cæterum Mauri: petrauit oībus rebus: tres Romā pfecti: cū Cn. octauo rufone: q̄ q̄stor stipediū in Aphricam portauerat. Duo ad regē redeūt. Ex his Bocchus cū cætera: tū maxime benignitatē & studiū Syllæ libens accepit. Romaq̄ legatis eius: postq̄ errasse regē: & Iugurthæ scelere lapsū: deplorati sunt: amicitiam & fœdus petentibus: hoc modo respondetur. Senatus & populo Romæ. beneficiū & iniuriæ memor eē solet. Cæterū Boccho: quoniam pœnitet delicti: gratiā facit: fœdus & aicitia dabunt: cū meruerit. Quib⁹ rebus cognitis Bocchus plras a Mario petiuit: uti Syllā ad se mitteret. Cuius arbitratu de negociis cōib⁹ cōsulere. Is missus cum præsidio equitum atq̄ peditū: funditorum: balistariorq̄. p̄terea iere sagittariū: & cohors peligna cū uelitarib⁹ armis iūneris pperandi cā:

Neq; his secus atq; aliis armis aduersum tela hostiū: q; ea leuia sūt mūti erāt his (inq; armis uelitarib; ita muniti erāt sicuti aliis armis aduersus tela hostiū: q; ea leuia sūt arma uelitaria idē ea sūt cōtra tela Maurorū: quia tela leuia sūt. Neq; secus, i. nō aliter. Atq; p q; Effusi: sp̄sim sine ordine. Sylla aliisq; oib; Sylla & oēs alii existimābāt illos mille eqtes eē multo plures: & putabāt eē hostes. Sed Volux missus erata patre Boccho obuiā Syllae: & ē ut p̄sidio ei; tutior eēt Sylla. Igit; q; putabāt eos esse hostes. Spes āplior: amplior, s; q; erat maior spes q; metus. Quippe uictō, scetunā Romani uictōres saxe fuerāt: & saxe uice

IOAN.
CHRI.

neq; secus his atq; aliis armis: aduersū tela hostiū: q; ea leuia sūt: muniti erāt: sed i itinere qnto dēiq; die Volux fili; Bocchi repēte i cāpis patētib; cū mille n̄ āpl; e; q; tib; se oñdit: q; temere & effuse eū tes: Syllē aliisq; oib; & nūerū āpliorē vō: & hosti lē metū efficiebāt, Igit; se q; expedit: arma atq; tela tētare: itēdere timor aliq;: sed spēs āplior: q; p uictorib; & aduersū eos: quos saxe uicerāt: iteri equites exploratū p̄missi: rē uti erat qetē nūci ant. Volux aduētiē q̄ltorē appellat: dīc; se a p̄re Boccho obuiā illi sū & p̄sidio missū. Deinde p eū & p̄ximū diē sine metu cōiūcti eū. P9 ubi castra locata: & diē uesp̄ere: repēte Maur; uictō uultu pauēs ad Syllā occurrit: dīc; sibi a spec;latorib; cognitū: haud pcul lugurthā abeē. Simul uti noctu clā secū p̄fugeret: rogat atq; hortat. ille uero aīo feroci negat se toties fūsus. Nūidā p̄tiefcē: uirtuti suoe: satis crede;: ēt si certa pestis adēēt māsū rū poti; q; p̄ditis his: quos ducebat turpi fuga icer tē ac forsitā p9 paulo iteriturē morbo uitē p̄ceret. Ceterū ab eodē mōitū noctu p̄ficiscere;: cōsiliū approbat: ac statū milites cēnatos eē i castris: ignesq; q̄ creberrimos fieri. Deide p̄ia uigilia silē uo egredi iubet: iāq; nocturno itinere fessis oib;. Sylla p̄ter cū ortu solis castra metabat: cū eqtes Mauri nūciāt lugurthā circit; duū miliū interuallo aī eos cōsedisse: qd postq; auditū ē: tū uero ingēs mei; n̄fos iuadit: crede; se p̄ditos a Voluce & iñ diūs circūuētos. Ac suē q; dicerēt māu uidicādū: neq; apd illū tātū scel9 iultū reliquēdū. At Sylla q̄ q̄ eadē existimabat: tū ab iniuriā maurū phibet: suos hortat: uti fortē aīum gererēt: sepe ātea paucis strennuis aduersus multitudinē bñ pugnatū: quātō sibi i p̄lio min9 pepissēt tāto tutiores fore: nec quēquā decere quē man9 armauerat: ab inermibus pedib; auxiliū: in maxio metu nudū: &

cere in maximo metu uertere nudum & cæctimcor. ad hoc idest contra hostes. O milites: non decet uirum armatū fugere: sed i maxio metu dec; n̄ solū armatū: s; ēt corp9 ierme i hostē uertē. Nu. cor. i. ierme: & ita intēdit argumētū: i maxio metu dec; corp9 ierme cōtra hostes uertē: q̄to mag; uos armatos decet ire cōtra hostē & nō fugere. Tota n. i. i. etio Syllae ē hortari milites: & p̄uadere eis: ut non fugiāt: sed forti animo sūt.

rāt iugurthā: & Bocchū. Primū & p̄xi. di. i. primū & scdm diē. Locata. sūt. Vesp̄ diei. i. ultima ps diei. Maur. Volux. Incerto. i. mobilis & instabilis uultu: q; i uultu colorē mutabat. Præ timore pauēs. i. timēs: & statū cā; timoris subiūgit. Aīo se. i. ipanido: audacis forti. Fusus. i. fr. et; fugatū & pulsū. Numidā. si iugurthā. Satis cre. dicebat. i. satis cōsidere. Nā credere significat cōsidere. Virg. i. Bucō. O formose puer nimirū ne cide colorū. Et si certa pestis adesset: māsū: poti; q; p̄ditis: quos ducebat: turpi fuga icertā: ac forsitā paulopost morbo iteriturā uitā p̄ceret. Sylla dicebat. Non timeo iugurthā toties uictū: & satis cōfido uirtuti meoe; militis: sed si ēt cer9 eēm meū meis i pugna iterficiendū eē fugere nō uolo: sed uolo manere potius & mori q; turpiter fugere & uitā fuare: q; uita forsitā paulopost morbo interibit. Si certa pestis. i. certa mors. Ordo ē: & dicebat se potius māsū si certa pestis adesset: q; uita p̄ceret: uita incerta: ac forsitā paulopost iteriturā morbo; di co p̄ceret. Turpi fuga. i. p turpē fugam: p̄ditis quos ducebat. Ac si diceret: melius ēt & uolo potius manere: & gloriose mori q; turpiter fugere & uitā fuare. Proditis: quos ducebat. Si Sylla fugisse p̄ditis; eos: quos secū ducebat: q; oñderat eis fugi; Bocchum. Quā incertū. par. i. uita icertā fuare: uita āt icerta ē: q; nō secur9 de uita sua. Ceter; ab eo. mo. Sylla parere noluit Voluci suadēt: ut fugeret: q; turpe erat fugere: sed paruit ei suadēt: ut noctu p̄ficisceret: quia hoc cōsiliū utile erat. Prima uigilia. i. prima hora noctis. Iāq; nocturno itinere. Sylla cum Voluce simul tota nocte iter fecit. Et in ortu solis castra locauit. Tum equites Volucis: qui p̄bant nūciant lugurthā ante eū castra posuisse: circiter duos miliū interuallo: hoc audito Romanis crediderunt se proditos esse a Voluce. Et fuerunt qui dicerent Volucē tāq; proditorē interficiendum esse. Sed Sylla prohibuit hoc fieri. Credere: pro credebant. Quāq; existimabant idem. Nā etiā Sylla credebat se a Voluce proditum esse. Quātō sibi in p̄lio minus pepissent: tanto tutiores fore: o milites q̄to uobis min9 in p̄lio parceris. i. q̄to magis pugnabis: itāto tutiores eritis: p̄cere sibi in p̄lio: ēt pugnare nolle. Neq; quēq; deceret: qui manus armauerat: inermibus pedib; auxiliū petere. i. nō decebat uirū armatum fugere. Nā petere auxiliū a pedibus: nihil aliud est: nisi fugere. In maxio metu nudū & cæcū corpus ad hostes uertere: & dicebat de

IOAN.
CHRI.

¶ Cæcum. I. præcepit ad pugnam ut de fuga non cogitet. ¶ Deinde Volucem. Ordo est deinde Sylla obtestatus Iouē maximum: ut adesset: testis sceleris & perfidiæ Bocchii iubet Volucem abire ex castris: quoniam fecerat hostilia. Sylla credidit se eē p̄ditū a Voluce. Boccho p̄re eius ita uolēte. Et ideo cum animos militū oratione firmasse: statim iussit Volucem abire ex castris. Sed reuera Volux innocens erat. ¶ Quoniā hostilia fecerat. i. quoniā proditor fuerat: sicuti ipse credebatur. Nā reuera nō fuerat proditor. ¶ Sceleris atq; perfidiæ. ¶ Bocchi testis adesset: quia credebatur Bocchum misisse Volucem filium: qui Syllam traderet in manus lugurthæ. ¶ Ille. s. Volux. ¶ Orare pro orabat. Nihil dolo factū. s. dicebat: magis calliditate lugurthæ. s. factum esse dicebat. s. ut lugurtha iter obsideret. Nam hac de causa Sylla se a Voluce proditū esse credidit. quia lugurtha copiis suis iter obsederat: qua transiturus erat. Sed hoc dolo Volucis factum non erat: sed potius astutia lugurthæ: qui per speculatores iter Volucis explorauerat. ¶ Cæterum quoniā Volux dicebat ad Syllam: quia Sylla lugurtha magnā multitudinē non hēret: & totam spem suā hēret p̄re meo. Igitur me p̄ntem nihil palā facere audebit. ¶ Bonū igitur est ut p̄ media castra ei⁹ trāeamus. Sylla Volucis cōsiliū probauit: & ita per media castra lugurthæ incolumes transierunt. Ex quo cognitū est in Voluce dolum nō fuisse. ¶ Illum: scilicet lugurtham. ¶ Cum ipsius filius: scilicet Volux filius Bocchi. ¶ Testis adesset: uidet p̄sens eēt. Nam qua fronte lugurtha Syllā inuaderet p̄sente Voluce filio Bocchii quo Boccho lugurtha spem suam totam habebat. ¶ Nihil palā ausurum: scilicet dicebat. ¶ Quare: scilicet dicebat. ¶ Sese: uel p̄missis: ego uel ante mitram equites meos: uel ē hic relinqūas: & tecum Sylla solus transibis: intelligas in medio lorum non esse. ¶ Ea res probata. s. ē a Sylla. ¶ Vt in tali negotio. i. tanq̄ in tali re: qua de improuiso suscipiebatur. ¶ Quia de improuiso acciderat dubio atq; hesitante lugurtha. lugurtha dubitauit cum uidit Syllā & Volucem cū suis copiis per media castra sua transeuntes: & quia hoc de improuiso acciderat: lugurtha non inuasit eos: quia de improuiso acciderat. s. ut Romani cum Voluce p̄ media castra lugurthæ transirent. neq; enim iugurtha hoc unq̄ putasset. ¶ Hesitante id est dubitante. ¶ Quo ire intenderant: scilicet ad locum ubi erat Bocch⁹ Rex. ¶ Ibi cū Boccho: qdā Numida. Aspar noīe multum & familiariter agebat. ¶ P̄missus: ab lugurtha. ¶ Postq̄ Syllam accitū audierat orator lugurthæ cū intellexisset Syllam accitū & uocatum a Boccho: p̄misit Asparem quendam noīe legatum ad Bocchū: ut cōsilia eius callide p̄ciperet: hic Aspar cū Boccho ualde familiariter uiuebat. ¶ Agebat. i. erat & habitabat. ¶ P̄missus oratori id est legatus. ¶ Subdole: speculatum Bocchi cōsilia. ¶ Ierat: inerat ad p̄cipiendū astute & callide cōsilia Bocchi: timebat enim lugurtha id quod euenit: uidelicet: timebat ne Bocchus se cū Romanis coniungeret: ipso lugurtha deserto. ¶ Præterea Dabar Massagradæ filius ex gente Massinissæ: cæterū materno genere impar. Nam mater eius ex concubina nata erat: ob ingenia Mauro charus acceptusq;. Erat inq; cū Boccho Dabar: ex gente Massinissæ charus: & acceptus ipsi Boccho: hunc Dabarem Bocchus misit ad Syllam: qui ei nunciaret sese paratum esse facere quicquid populus Romanus uellet. ¶ Præterea Dabar. s. erat. ¶ Cæterum materno genere impar: quis esset ex gente Massinissæ: tamen propter genus maternū non erat par cæteris: qui erant ex gente Massinissæ: nam mater Dabaris ex concubina nata erat. ¶ Ob ingenia: quia ingenium Dabaris placebat. ¶ Boccho. Mauro scilicet Boccho. ¶ Quem Bocchus fidum esse Romanis. Bocchus postq̄ intellexit Syllam aduenisse: misit Dabarem. ad eumq; cognouerat eum eē fidū Romanis. ¶ Sese: omnia cum illo integra habere: hoc ideo dicitur: ut ostendat se nihil egisse: seu tractasse cū Aspare: legato lugurthæ: sed oīa integra in aduētū Syllæ reseruasse: integrū dicit de quo nihil factū diminutū. Dicit ergo se nihil: qd̄ ad pacē aut ad bellū pertineret: tractasse cū legato lugurthæ: sed oīa Syllæ integra reseruasse.

cæcum corpus ad hostem uertere. Deinde Volucem: quoniā hostilia faceret. Iouē maximū obtestatus: ut sceleris atq; perfidiæ Bocchi testis adesset: castris abire iubet. Ille lachrymās orare: ne ea crederet: nihil dolo factū: ac magis calliditate lugurthæ: cui uidelicet speculātū iter suū cognitū eēt. Cæterū quoniā neq; igētē multitudinē hēret: & spes opesq; ex p̄re suo p̄deret: crederē illū nihil palā ausurū cum ipse filius testis adesset. Quare optimū factū uideri: per media ei⁹ castra palā transire sese: uel p̄missis: uel ibidem relictis Mauris: solum cum Sylla iturum: ea res uti in tali negotio solet: probata est: ac statim p̄fectū: quia de improuiso acciderat: dubio: atq; hesitante lugurtha incolumes transeunt. Deinde paucis diebus: quo ire intenderāt: puentū est: ibi cū Boccho quidā Numida Aspar noīe multum & familiariter agebat: p̄missus a lugurtha: postq̄ Syllam accitū audierat oratū: & subdole speculātū Bocchi cōsilia ierat. Præterea Dabar Massagradæ filius ex gēte Massinissæ: cæterū materno genere impar. Nā pater eius ex cōcubina ortus erat: Mauro ob ingētia facta charus: acceptusq; quem Bocchus fidū multis antea tempestatibus expertus: illico ad Syllā nunciātū mittit: paratum sese facere: quæ populus Romanus uellet: colloquio: diem: locum: tēpus ipse deligeret: consulta se omnia cū illo integra habere:

¶ Neu. i. & he. Neu Iugurthæ legatū pertimesceret; quo res cōmunis licentius gereret. Iugurtha callidissimus fuit. Nā postq̄ intellexit Syllam a Boccho accitū fuisse: prior misit. Aspare legatū ad Bocchū; atq; hoc fecit: ne Bocchus & Sylla aliquid cōtra se tractarent; atq; eo misit legatū suū; qui semp colloquis Bocchi & Syllæ interesset: ne aliquid contra se tractarent; q̄ si Bocchus legatū Iugurthæ a colloquis in qb? de rebus cōmunibus agebat: aperit: phibere uoluisse: illico Iugurtha se a Boccho p̄ditū eē intellexisset: iustū enim erat: ut legatus Iugurthæ colloquis Bocchi & Syllæ interesset: in qbus de rebus agebat: q̄ cōes

neu Iugurthæ legatū ptimesceret; q; eo aduocat? esset: quo res cōis licentius gereret: nā ab insidiis eius aliter caueri nequisset. Sed ego cōperio Bocchum magis punica fide: quā ob ea q̄ prædicabat simul Romāos & Numidā: spe pacis detinuisse. Multū q̄cūq; suo aīo uoluere solitū: Iugurthā ro mās an Syllā traderet. Libidinē aduersum nos. Metū pro nobis suasisse. Igit̄ Sylla r̄ndit se pauca corā Aspare locuturū: cætera occulte: aut nullo p̄nter: aut quam paucissimis: simul edocet: q̄ sibi r̄nderent: postq̄ sicuti uoluerant cōgressi: dicit se missū a cōsule: uenisse q̄sitū ab eo pacē: an bellum agiturus foret. Tum rex uti p̄ceptū fuerat: post diem decimū redire iubet. At nihil ei decreuisset. Sed illo die r̄nsurum. Deinde ambo ad sua castra digressi: sed ubi plarūq; noctis p̄cessit. Sylla a Boccho occulte accersit: ab utroq; tantū mō fidi interpretes adhibent. Præterea Dabar inter nunciū sanctus: uir iurat ex snia ambog: statim sic rex icipit. Nūq̄ ego rarus sum fore: uti rex maxim⁹ i hac terra: & oīum: quos opulentissimos no ui priuato hōi grām deberet: & me hercule Sylla an te cognitū multis ofonibus: alijs ultro egomet opē tuli: nulli⁹ idiguis: id eē iminutū: qd cæteri dolē solēt: ego lætor fūit̄ mihi eguisse aliqñ p̄ciū tuę aicitie: q̄ apd aīum meū nihil charius hōis: id adeo expiri licet: arma: uisus: pecūiā. postreō q̄qd aīo libet sūme: uter. Et quo ad uiues nūq̄ tibi reddita

chus sibi q̄renti pacē an bellum uellet: responderet: sicuti uidelicet: ut ipse Sylla rediret post decem dies. Et tūc se r̄sum ei eē daturū. nundum. n. decreuisse aliqd. Quæ sibi r̄nderetur: id est a Boccho præsentē Aspare legatū Iugurthæ. ¶ Sicut uoluerat: scilicet Syllam locum & diem constituerat: quo in colloquiū uenirent. ¶ Congressus illicet: fuit: id est conuenerunt. ¶ Vt p̄ceptum fuerat: scilicet a Sylla: quia ut dixi Sylla docuit & præmonuit: ut Bocchus ita sibi responderet: i hoc autem colloquio intelligimus Asparem fuisse præsentem. ¶ Ambo: scilicet Bocchus & Sylla. ¶ Sed ubi hic incipiunt tractari consilia proditiōis. ¶ Ab utroq; tantum modo: quia nemo intererat præter ipsū Bocchum & Syllam. ¶ Fidis: interpretes adhibent: quia nec Bocchus linguam Romanā: nec Sylla linguam maurorū nouerat. Et ideo opus erat interprete. ¶ Adhibentur aīsumuntur: apponuntur. ¶ Dabar internunciū: id est interpret. ¶ Sanct⁹ iurati: ex sententia ambobus iurati se fideliter interpretaturū. ¶ Ac statim rex: sic incipit: scilicet loq. ¶ Nūq̄ ego. In hac oratione Bocchus duo facit. Nam primo ostendit animū suū erga Syllam. Dicit enim se multum Syllæ debere: nihilq; sibi charius esse amicitia Syllæ. Deinde dicit se bellum suscepisse non contra Romanos: sed ut regem suū tueretur. ¶ Nunquam: nunquid (inquit) putauī fore: uti rex tam magnus quātus ego sum homini priuato tantum deberem: quantum tibi debeo o Sylla. ¶ Rex. lego. ¶ Priuato homini. tibi o Sylla.

IOAN.
CHR.

Gratiam deberet, i. obligatus esset. Ille gratiā debet q̄ ob beneficiū acceptū alicui obligatus ē. Hercules id est p̄ Hercule. Hercules Sylla. O Sylla: anq̄ te cognoscerē: certe ego & sponte: & rogatus multis hoibus opē tuli. & nūq̄ ab aliquo opē petiit: q̄ nō egui. Ego met ultro. i. p̄onte: q̄ nemo rogabat me. Nullius indigui. i. hois: uel rei. Et ex hoc potentia sua ostendit: q̄ ipse multis petentib⁹ auxiliū & opē ulit: multis ē nō petentib⁹ spōte bñfecit. Et ipse nūq̄ alicui⁹ auxilio indiguit: nec ab aliquo opē petiit: anq̄ cognosceret Syllam: sed postq̄ cognouit Syllā: dicit se aicitia eius eguisse. Ante cognitū. i. anq̄ te cognoscerē. Id imminutum mihi: q̄ ceteri dolere solēt: ego lator.

Anteq̄ te cognoscerē: nullius rei indigui: sed postq̄ te cognoui: indigui amicitia tua: sed ego lator hac re quā ceteri solent dolere. Nā quis ē q̄ nō doleat: si indigere incipiat: qui antea nunq̄ indiguit: ordo est. Ego lator id esse imminutū mihi: q̄ d. i. p̄pter qd̄ ceteri solēt dolere. Id imminutū mihi: q̄ indigere cœpi postq̄ te cognoui: q̄ atea nunq̄ idiguerā. Fuit mihi p̄ciū aliq̄ eguisse amicitia tua: hoc est in lucrum: non in dānum reputetur me ita idiguisse quēadmodū indigui postq̄ te cognoui: quia lucrum mihi est non dānum: neq̄ dispendium amicitia tua: q̄ ego indigui. nihil enim est mihi cātius: q̄a amicitia: sed adeo experiri licet: Sylla tu potes experiri: si uis: an caram habeam amicitiam tuā. Et ita rex liberalissime quicqd̄ habet offert Sylla: ut accipiat & utat q̄ tū & quocq̄ uelit. Sume accipe: et quoad uiues nunq̄ tibi reddat gratiā putaueris: semper apd̄ me integra erit: hoc ē do. nec uiues nūq̄ existimes me tibi gratiā retulisse pro tuis erga me beneficiis: sed me tibi debere: ita ac si nunq̄ tibi aliquā gratiam rettulissem. Et propterea rebus meis semp̄ utitur: quia semper existimabo merita tibi debere: ac si nunquā tibi gratiam rettulissem pro tuis in me beneficiis. Nam gratia tua apud me semper integra erit. Nihil uoles frustra: quia quicquid uoles habebis a me. Nam ut ego existimo: puto (inquit) esse minus turpe si rex uincat armis quam si uincatur liberalitate. Et propterea non patiar uinci liberalitate & munificentia. Dixit supra Syllam liberalissimum fuisse in legatos Bocchi: quod fecit legatis. Boccho fecit. Ceterum: nunc transit aliam partem: ut ostendat quare bellum suscepit: & factum suum excusat paucis uerbis. Accipe: audi. Fines meos. Mulcha flumen diuidēbat regnū Bocchi a regno Numidia: sed Bocchus reuera fines suos egrediens gesserat bellum contra Romanos in Numidia. Quomodo ergo dicit fines suos tutos esse: cū non fines suos Numidiam defendere uoluerit. Hoc ideo dicit: quia sicuti etiam supra dixit partem Numidia iure belli factam esse putabat: sed Romani hoc ferre nolēbant: uidelicet ut Bocchus partem Numidia sibi uendicaret: & eam tāquam suam bello defenderet. Vnde nunc Bocchus dicit id omitto: quoniam uobis ita placet: ac si diceret: nolo amplius putare fines meos esse in Numidia: neq̄ de Numidia ulterius uolo esse sollicitus. fines regni mei Mulcham flumē esse putabo: & hos fines non egrediar: neq̄ sinam intrare Iugurtham hostem uestrum. Et in hoc summa totius rei erat: uidelicet: ut Bocch⁹ abstinere a Numidia & Iugurtham regem Numidia non inuaret: quem usq̄ nunc inuērat sub specie & sub colore defendendi regni sui: quia partem Numidia suam esse dicebat. Sed nunc Bocchus cedit: & se imposterum a Numidia prius abstinere uelle dicit. Haud repulsus abibis: non abibis repulsus: quia præstabo libenter quodcumq̄ petieris. Pro se breuiter & modice: scilicet, differuit: Sylla respondet Boccho ut oportebatur & de seipso diceret & de republica: quia Bocchus in oratione sua: has duas partes tetigerat. Igitur Sylla de seipso pauca dixit: uidelicet extenuans merita sua: quā Bocchus oratione sua amplificauerat. Modice est moderate. De pace & de omnibus: scilicet quæ ad rempublicā pertinebant. Deniq̄ regi præfecit: q̄ polliceat senatum & populum Romanum: qui armis amplius ualuisent non ingratos abituros: si faciendum aliquid quod illorum magis: quā sua rettulisse uideretur. O Bocche: ego polliceor tibi: q̄ senat⁹ popul⁹q̄ Romanus nō erunt ingrati: si tui eis aliquid beneficium præstiteris: quod magis ad illos pertinet q̄ ad me. Nam qui armis tecum certauerunt & uicerunt: officio nō uincuntur. Hoc autē beneficium maximum eis præstare poteris: si Iugurtham uidelicet eis tradideris: hoc beneficium tibi plurimū debebunt: & nō erunt ingrati. Nam & aicitia & fœdus & p̄sem Numidia fortiter. Deniq̄ Sylla præfecit regi: q̄ ipse Sylla polliceat: senatū populūq̄ Romanū: quia ualuisset amplius armis nō habituros: si. non futuros ingratos: si uideretur eis faciendum aliquid: quod rettulisset magis illorum q̄ sua. Qui armis amplius ualuisent: hoc ideo dicit: ut ostendat Romanos futuros esse gratos: si aliquid beneficium acceperint a Boccho: & ita superaturos eē Bocchum officio: quemadmodū superauerunt armis & bello: ut plus reddant q̄ acceperint.

gratiam putaueris. Sed semper apud me integra erit. Deniq̄ nihil me sciēte frustra uoles. Nā ut ego existimo: regem armis: quā munificētia uinci flagitiosum. Ceterum de republi. uestra: cuius curator huc missus es: paucis accipe. Bellum ego populo Romano: neq̄ feci: neq̄ factū unquā uolui. Fines meos aduersum armatos tutatus sū. Id omitto: quoniam ita uobis placet. Gerite ut uultis cū Iugurtha bellū. Ego flumē mulchā: qd̄ iter me & Micipsam fuit: nō egrediar: neq̄ id Iugurthā intrare sinā. Præterea si quid me: uobisq̄ dignū petieris: haud repulsus abibis. Ad ea Sylla p̄ se breuiter & modice: de pace: deq̄ cōibus reb⁹ multis differuit. Deniq̄ regi præfecit: quod polliceatur senatum & populū Roma. quoniam armis amplius ualuisent: non ingrati habituri: si faciendū aliqd̄

¶ Quod illoꝝ magis q̄ sua retulisset. i. quod magis p̄tineat ad illos q̄ ad ip̄m Sylla. ¶ Sua ablatiōi casus est: q̄a refert temp̄ cū grō construis: nūi in q̄nq; p̄noibussin q̄bus loco genitiui ponitur ablatiuꝝ. s. mea tua sua nra & v̄a. ¶ Rex primū negare: p̄ negabat. Rex primo n̄d̄it se nolle tradere Iugurtham. Romanisq̄a affinitatē & fœdus cū ip̄o hēbat. ¶ Affinitatē q̄a sicut supra dixit: filia Iugurthæ Boccho nup̄erat. ¶ Interuēissē. s. dicebat. ¶ Ad hoc metuere. s. dicebat. Bocchus ita n̄d̄it. O Sylla: multæ causæ sunt: q̄a me deterrent & dehortantē Iugurthā Romanis tradā. Primū q̄a affinitatē hēo cū Iugurthā: deinde fœdus & societas est

quod illoꝝ magis q̄ sua retulisse uideretur. id adeo in p̄mptu esse: quoniā Iugurthæ cop̄iā hēret. quē si Romanis tradidisset. fore. ut illi plurimū debere tur: amicitia. fœdus. Nūdiā: partē. quā nunc petere. tunc ultro aduenturā. Rex priō agitare cognitionē. affinitatē: p̄terea fœdus interuenisse. Ad hoc metuere. ne fluxa fide usus. populariū aios auerte ret: quis & Iugurtha charus. & Romāi iuvis erāt. Deniq; sapius fatigatus leniē. & ex uolūtate Syllę oīa se factuꝝ p̄mitit. Cateꝝ ad simulandā pacē. cui? Numida defessus. bello auisissim⁹ erat: itaq; utilia uisā cōstituūt. ita cōpositio dolo digrediunt. At Rex postero die Asparē Iugurthæ legatum appellat. dicitq; sibi p̄ Dabarē ex Sylla cognitū posse conditionis bellū componi. quamobrē regis sui sniam exquireret. Ille letus in castra Iugurthę proficiscit. deinde cuncta ab illo doctus. p̄perato itinere post diem octauū redit ad Bocchū: & ei nūciat Iugurthā cupe oīa: q̄ imparentē facere: sed Mario pax confidere. s. ante cū impatorib⁹ Romanis pacē cōuentā frustra fuisse. Cateꝝ Bocch⁹ si ambob⁹ cōsultū: & ratā pacē uellet: daret opam ut una q̄si de pace in colloquū cōuēiret: ubiq; Sylla sibi traderet. quū talem uirū in p̄tate habuisset tū fore unū iussu. S. P. Q. R. fœdus fieret: neq; hominē nobilē. nō sua ignauia caprum: sed obrē populi ro. in hostium p̄tate relictū iri. Hęc Maurus secum ipse diu uolūēs tandē p̄misit. Ceterū dolo an uero cunctat⁹ parum cōperimus: sed plerunq; regiā uolūtates. ut uehementes. sic mobiles: s. ape ipsā sibi aduersā. postea tempore & loco cōstituto. in colloquium uti de pace cōueniret. Bocchus Sylla modo. modo: Iugurthæ legatum appellare:

mini cū ip̄o: postremo timeo: ne si Romāis tradidero Iugurthā: uertā & alienē a me aios populū: q̄ & Iugurthā diligūt: & Romanos odio hēnt. ¶ Fluxa. s. u. i. mobili & instabili fide usus. s. tradēdo Iugurthā: cū quo fœdus & societas hēbat. ¶ Populariū aios. a. i. aios populū: a se alienauerit. ¶ Digrediunt in diuersa loca discedūt. s. Bocch⁹ & Sylla. ¶ Per Dabarē interpretē. ¶ Bellū componi. i. deponi. ¶ Quāobrē: o Aspar: ego itellego a Dabare placet Syllæ: ut bellū cōponat: & pax fiat: uade ad Iugurthā regem tuum: et uide quid ei placeat: deinde huc redas. ¶ Cuncta edoctus. s. Iugurtha. ¶ Sape antea cū impatoribus Romāis pacē cōuentam frustra fuisse: sicuti pax scā cū Calphurnio Bestia cōsul: et cū Aulo f. atre Albino cōsul: in Senatus utraq; pacē improbauit & rescidit: sicuti usum est supra. ¶ Pacē cōuentā. i. pacē cōpositā. ¶ Cateꝝ. s. dicebat Aspar legatus Iugurthæ: ut Bocchus daret operam: ut ueniret: fab oibus una in colloquū q̄si de pace: atq; ibi traderet Syllā: si uellet esse cōsultū ambobus: & pacē eē ratā. ¶ Iugurtha p̄ Asparē legatū suū cū Boccho tractabat: ut sibi traderet Syllā: & cōtra Sylla cū Boccho tractabat: ut sibi traderet Iugurthā: Bocchus idem utriq; p̄misit: nā & Syllæ p̄misit se Iugurthā traditurū esse ei: & Iugurthæ: uel legato eius p̄misit se Syllā ei traditurū esse: & ut usq; ad ultimā noctē: q̄ diē p̄cedebat colloq; Bocch⁹ dubi⁹ stetit: utq; faceret. Sed tādē Iugurthā romāis tradidit. ¶ Ambob⁹ uidelicet Boccho & ipsi Iugurthæ. ¶ Consultū. p̄sum. ¶ Cum talē uig. O Bocchæ si mihi Syllam tradideris: tūc. S. P. Q. R. fœdus nobiscum faciet: non. n. relinquet in p̄tate hostiū usq; tam nobilē captū: nō p̄ ignauia suā: sed p̄ rempublicam. ¶ Tunc fore. i. dicebat. ¶ Neq; relictum ire in potestate hostium. i. non esse relicturū. ¶ Diu uolens. i. cogitās. ¶ Cateꝝ: dolo: an uero cunctatus parum competimus. Bocchus antequam promitteret se traditurū esse Syllam Iugurthæ: diu secū cogitauit. Nūc Salusti. dicit: Non satis certū habeo Bocch⁹ dolo se ne & fide an in ueritate diu secū cogitauerit quid faceret: fortasse enim fingebat se cogitare quid faceret: cum tū iam deliberasset: forte etiam in ueritate cogitabat & nō fingebat. Sed uolūtates regum ualde mobiles sunt: facile. n. mutant: & nonnun ipsæ sibi contrariæ sunt. ¶ An uero. i. in ueritate.

¶ Cūctatus: scilicet fuerit: id est moratus in cogitatione deliberationis: quia dixit diu uolens: tandem promissit. ¶ Postea tempore. Ecce Bocchus apud se & Syllam & legatum Iugurthæ habet: utrique idem promissit: Syllæ promissit se traditurū ei Iugurthæ: uel legato Iugurthæ promissit se Syllam Iugurthæ traditurū in hac promissione & Sylla & legatus Iugurthæ gaudent & exultant: Bocchus separatim aliquādo Syllā: aliquid quando legatum Iugurthæ appellat: eos benigne tractat: diem & locum cōstituit: in quo ipse Bocch⁹ & Sylla & Iugurtha simul conueniant: & de pace colloquantur & tractent. ¶ Bocchus Syllam modo: i. modo legatum Iugurthæ appellare: id est Bocchus aliquādo Syllam: aliquādo Iugurthæ legatum appellabat.

Benigne habere. i. liberaliter tractabat. ¶ Pleni eē: perant. f. Sylla & legatus Iugurthæ. ¶ Sed nocte ea: ordo est. Sed ea nocte proxima: quā fuit ante diem decretum colloquii: Bocchus dī ipse secum agitauisse multū: adhibitis amicis: ac statim remotis: mutata uolūrate: & ille uariis uultu: colore: motu corporis: pariter atq; animo: dicitur patefecisse occulta mutatione corporis & oris ipsa: ita tacente. Vide qd fecit Bocchus ea nocte: quæ pcedebat diem: quo colloquii futurum erat: Bocchus incertus & dubius qd faceret: uocauit ad se amicos suos: ut suum consilium cum eis communicaret. deinde statim: mutata uolūrate: eos abire iussit: atq; ita solus diu secū cogitauit: rem uaria mente pertractans: atq; ipsam animi uarietatem uario colore uultus: ac uario motu corporis ostendens: ut ipso tacente: cordis eius archana: corporis: & oris mutatione panderentur. tandem uocato ad se Sylla pro uolūrate eius insidias Iugurthæ tetēdit. ¶ Numidæ. i. Iugurthæ. ¶ Dies aduenit: in quo colloquii erat decretū. ¶ Quæ store nostro. f. Sylla. ¶ In tumultū uisū facillimū insidiātibus: q; insidiis erat: facile hūc tumultum uindicare poterant. ¶ Eodē in hūc tumultū Iugurthā cū paucis suis amicis uenit inermis: quia sic erat cōstitutus: ut oēs sine armis in colloquium uenirent. ¶ Ceteris obtrūcatis. i. oēs: qui erant cum Iugurthā interfecti sunt: ppter Iugurthā: nā ipse uinctus Syllæ traditus est: & ab eo ad Mariū deductus. Atq; ita finis bello Iugurthino impositus est. ¶ Vinctus: ligatus. ¶ Per idē tps: hoc ad bellū Iugurthinū nō pertinet: sed cām ostēdit: qre secūdo Marius cōsul factus est. ¶ Male pugnatū hoc. n. dicit: q. Q. Seruilius Cepio cōsul: & M. Manlius p cōsul a Gallis Cimbricis uicti: plio castrisq; binis exuti sūt: milia ostēgēta occisi: Galonū & Lixarū quadraginta milia bona Q. Cepio: cuius temeritate ciades accepta est: publicata sunt: impium ei abrogatū est. ¶ Illiq; & usq; demum ad nostrā memoriā Romani sic habuere. ¶ Alia oia uirtuti suæ prona effecit: cum Gallis p salutē: nō p gloria certare. Galli semp bellicosissimi fuerūt: & sæpe Romanos bello superauerunt: deniq; aliquā urbē ipsam Romam cepērunt: ppter Capitolium: unde nūc Salustius dicit. Et illi Romanis: qui eo tpe fuerūt: quo uicti sunt duces nostri a Gallis: & tūc secuti sūt usq; ad tpa nra hanc opinionem habuerunt: Romanos certare p salutē magis: q; p gloria. i. certa re cum Gallis: non ut eos subigant: sed ne ab ipsis subigantur. Ille p salutē pugnat: qui pugnat ut se defendat: ne alterius impio subiiciatur: ille uero pro mūdi gloria pugnat: qui pugnat ut alium suo subiiciat imperio: ergo pugnare pro salutē: pugna re ex necessitate: pro libertate suae: ne alterius ditioni & impio subiiciat. Pugnare p gloria: est pugnare nō p necessitate: sed ut alios suo impio subiiciat: & ita gloriā suā augeat. ¶ Illiq; i. Romanis: qui illo tpe fuerūt: quo uicti sūt. P. Scipio & Mālius duces nostri a Gallis. ¶ Et usq; ad nostram memoriā. i. Romanis: q postea secuti sūt usq; ad tempora nostra. ¶ Sic habuere. i. sic existimauerunt: sic putauerūt. ¶ Alia omnia uirtuti suæ prona effecit: alia omnia uirtute sua uinci posse: nam illd dicitur pronum uirtuti meae: quod uirtute mea domatur & uincitur. ¶ Alia omnia uirtuti suæ prona: id est facilia & procliuia uirtuti Romæ: ac si diceret: Romanis existimauerunt hoc uidelicet alia omnes gētes: præter Gallos: uirtute sua uinci & domari posse: sed Gallos gentem esse: cū qua dimicandum sit: non ut eam subigant: sed ne ab ipsa subigant. ¶ Ea tempestate: ex eo tempore omnis spes: & opes ciuitatis in Mario positæ sūt. ¶ Lector memento scriptū esse in Iugurthino: deinde postero die per Sarrum legem: sententiis exquitis: in dedicationem accipit: ubi mendatū tollēdū est: & legendū. per Satyrā legem. non per Sarrum. nam lex Satyra est. auctore Diomede grāmatico. quæ uno rogatu multa scilicet & uaria comprehendit. ut uultu subiectis ne. ut cū Iugurthā bellū componatur. elephantos tradat omnes. transugas reddat uniuersos.

benigne hñe: idē ambobus polliceri: illi læti pariter. ac spei bonæ eē pleni: sed nocte ea: q; pxiā fuit ante diē: colloq; decretū. Maurus: adhibitis amicis: ac statim imutata uolūrate: remotis a se ceteris: dī secum multa agitauisse uultu: colore: ac metu corporis: piter atq; aīo uariis: q; scilicet ipso tacēte: occulta pectoris & oris imutatioē patefecit: tñ postremo Syllā accersiri iubet: & ex ei? Inia Numidæ insidias tēdit: deinde: ubi dies aduenit: & ei nūciatū est: Iugurthā haud lōge esse cū paucis amicis: & qstore nro: q; si obuius honoris cā pcedit in aptū tumultū: facillimū uisū insidiātib? eodē Numidā cū plerisq; necessariis suis inermis. uti dictū erat accedit. ac statim signo dato. undiq; simul ex insidiis inuadit. Ceteris obtrūcatis. Iugurthā uict? Syllæ tradit. & ab eo ad Mariū deduct? est. Per idē tps aduersus Gallos abducib? nris. P. Scipioe & M. Mālio male pugnatū ē. Quo metu Italia oīs cōtremuerat. illiq; & deinde oēs Romani usq; ad nram memoriā sic habuere. alia oia uirtuti suæ prona ē. cum Gallis p salutē nō p gloria certare. Sed postq; bellū in Numidia cōfectū. Iugurthā. Romā uinctū adduci nūciatū est. Marius cōsul abns factus est. & ei decreta puincia Gallia. isq; kalendis Ianuarii magna glia triūphauit. Ea tempestate spes atq; opes ciuitatis in illo sitæ.

C. Crispi Salustii de bello Iugurthino. Finis.

PORTII LATRONIS DECLAMATIO CONTRA LVCIVM SERVIVM
CATILINAM.

I quid precibus apud deos immortales: sanctissimi Iudices: uobiscū
aliqñ ualuissemus: iā dudū & potiremur Republica nra florētissima
& ciues nostros haberem⁹. tū studiosos regē gerendā: tum patriæ
simul: ac uirtutis amantissimos. idq; ipis eximia laticia frueremur: cū
rōnes oēs dicendi nostras: in laudē sūmos: atq; optimos: ciuiū cōsu
mendas eē uideremus. Nihil. n. statuimus animo dignius: nec aucto
ritate maiorum: nec opiniōe populari: q̄ in eo genere uersari forēsis
exercitationis: quæ canere laudes egregias summorum hominum
posset: atq; animos inflāmare nra ciuitatis: ad imitandum. Verū ea

dicendi uoluptas olim sapientissimo uiro. M. Catoni plane contigerit: necnō & Galbæ Scipiōi
Gracchis: Porcinæ: Crasso: atq; Antonio sumis: atq; ornatissimis oratoribus: quorum tpa sin
gulari pstantia uirtutis: ac studio pene incredibili pulcherrimarum artū floruerunt. Nobiscū
uero sentētia nra bene ageret: si mō tantum abessemus ab illa modestia tēporum: atq; homi
num: nec incidissemus in atrocissimos reipublice fluctus: ac miserandam tēporum calamitatē
M. si qdem Catoni Scipioni cogtaneo suo monumentis immortalibus huius urbis: & sine du
bio clarissimis luminibus temporum suorum: de legibus dicēdum erat: de institutis maiorum
de gloria militari: persæpe de laudibus: ac uictoriis. Nobis uero: qui deuenimus in hanc trucu
lentam tēporum cōditionem: sublata est omnis gratia dicēdi: atq; interceptus locus omnis: aut
iucundissimi sermonis: aut conciliandæ beniuolentiæ popularis. Nam si qñ uox nostra: siue a
foro: siue a curia desideratur: dicendum est perpetuo nobis: aut de teterrimis huius patriæ cala
mitatibus: aut de nephariis oppressiōibus ciuium: aut de perditā iuuentutis: nunc impudici
tia flagitiosa: nunc ignauia singulari. Quare pestium quanta indies redundatio est: uos estis te
stimonio iudices: quorum aures caluerunt: assiduitate pene quotidiana: copiaq; incredibili ci
uiliū controuersiarum. Diximus equidem paucis ante diebus: ut probe meminisse potestis:
de. L. Glabronis immanitate: atq; audacia furiosissimi hominis: & sine dubio crudelissimi: cu
ius in Senatu sica pridie deprahēsa est: cum qua. M. Papirium: lucem omnis patriæ digni
tatis extinguerē moliebatur. Nunc uero dicendum est de. L. Catilinæ sceleratissima mente: at
q; inusitata nequitia: quam nuper in omnium ciuium perniciem: stragemq; redundaturam:
dii immortales in auctorem sceleris: tum benignitate sua: tum consulari uigilia retorserunt.
Quæso igitur iudices diligenter attendite: remq; cognoscite: barbaram crudelitatem: periculo
uero: & calamitate reipublicæ: pernitiosissimam. Lucius si quidem Catilina non ignobili gene
re præditus: neq; infima uirtute: si dotes egregias: tum fortunæ: tum corporis ad dignitatem ur
bis: non ad perniciem conferre statuisset: Rempublicam nuper: ex atrocissimis bellorum ciui
lium uulneribus paulisper respirantem: nouis insidiis opprimere conatus est? Quid exhor
ruistis iudices? nō modo opprimere conatus est. sed crudelissime uexare: non uexare tantum
sed inaudito quodam genere feritatis extinguerē. Manum ad id comparat: diuersam quidem
genere. sed magnitudine sceleris. uiteque similitudine pene eandem. quam manū exacerbata
continuo penuria rei familiaris. & ob id desiderio prædæ mirabiliter flagrantē. illecebræ sibi fa
cillimæ conciliauerunt. Consilia nepharii facinoris in amplissimi ciuis. M. Læcæ domo decoq
bantur. Ad eam greges confluebant perditorum adolescentium. quorum hic familiaritatem
eximiam consecutus fuerat. conciliatam partim assuetudine stupri. partim genere quodā ne
phariæ largitiōis. Adhibiti sunt. & cuncti barbarorum hominum nobilitati. non solum ma

PORTII LATRONIS DECLAMATIO

gnitudine summa aris alieni, uerum etiam consuetudine: ac studio turpissimarum rerū. Nec alia muliebres ab eo cœtu religioso: nocturno prorsus abfuisse iudicata sunt: nulla deniq; portenta urbis: nulla finitimarū religionum pestes: ac contagiones reperta sunt: quæ non denotata solertissimæ: per hunc: per magnitudinem inopiæ facillime concitata retenta deuoluērunt in aream ipsam nephariæ atq; flagitiosæ coniurationis. Ratio consiliorū fuit: ut saturnalibus proxime futuris uniuersi cū armis ad ipsius Læcæ domū præsto forent: ibique dato signo collaberentur omnes: partim ad diripiendam: inflammandamq; urbem partim ad trucidandum Senatum: partim ad eos conficiendos: qui præsidium urbi ferre uoluissent. Catilinā interim omnes: & ducē. & imperatorē appellarent. Audistis iudices satis euidenter (ut arbitror) consilium sceleratissimi hominis. Catilinæ: reique indignissimæ miserabilem ac detestabilem crudelitatem. Nunc uero audienda causa est: agnoscendæque faces: quibus ille flagrauit ad cupiditatem huiusmodi scelerat. facinoris obeundam: quas si plane comprobaras uobis (ut arbitror) planeque illustratas euidentibus signis attulero. nihil erit impedimento. quin hostē reipublicæ crudelissimū. atque infestissimum sūmis suppliciis: sūmis cruciatibus mulcandum. ac mactandum esse iubeatis. Tria iudices. sententia mea. scelerata. crudelia. flagitiosa. inaudita. quæ mentē Catilinæ semper immoderatā. semperque nouis rebus studentem: ad exitium patriæ cōmouerunt: nunc dicēda sunt. PRIMVM ratio quædam tristis simulatis: qua ductus est: uniuersum Senatū ex memoria repulsæ consulatus capitaliter fuisse semper infectatum. SECUNDO rabies quædam temerariæ ambitionis sitiens immodicæ gloriæ: prorsusque inflammata perpetua quadam: & singulari cupiditate dominandi.

POSTREMO cœtus infames turpissimorū hominum: non modo fatigati diuturno malo domesticæ necessitatis: uerum etiam imbuti flagitiis: ac consuetudine scelerum sempiterna comite & genitrice pessimarum cupiditatum. quod genus hominum Catilinam suum etiam dormientem & somno facillime excitare uoluisset. His autem ostensis: breuiter saneque confutatis: quæ pro defensione flagitiorū suorū nostri aduersarii dicenda esse putauerunt: finem adesse uobis intelligetis. BELLO mitridatico iudices longissimo quidē omnium: & si ne dubio post paucū periculosissimo: quū diutius in Senatu de eligendo imperatore dubitatū fuisset: planeque omnes ambigerent: qui suā sagacissimo regi sagacissimus noster imperator opponeretur: Catulinam inter omnes cōpetitores: incredibili quadā ambitionis magnitudine de flagrantē: oēs senatoriæ tententiæ reiecerunt. Eo tælo percussus adeo Catulina fuit: ut postea nullā omiserit: neque perturbandæ curiæ: neque infectandi Senatus occasionē. Videbant namque detestandā cupiditatē suā illo superstitē: nunquā in eū locū prouenturā fore: de quo illā pridē uniuersæ omniū uoces eiiciendā esse putauissent. Voluebat itē animo sūmas uitæ necessitates: quibus exuere se posse arbitrabatur: si qua ratione præclaris magistratibus aspirasset. Nunc illas uero magis: ac magis instauratas quotidie intelligebat: quando quidē inspicerent omnes uitæ suæ rationes: ea sententia iugulatas prorsus extitisse: ac quicquid increpuisset ulterius: metuendā esse consularem uigiliā: metuendū esse iudiciū Senatoriæ auctoritatis. Hanc uero speciē ita exanguem: ita consternata consuetudo erexit uitæ prauissimæ ad omne facinus: neque oculi sui patiens: neque alieni. Qualis eius uita fuerit: & si præclare conscientia publica tenet: hūc tñ illustrandæ: seu patefaciendæ testes indubitati uideri possunt: hi: q; sacratiū illud libidinū colere: atq; obseruare cōsueuerūt. Quæ nugæ: Dii immortales: q; portera scelex: q; libidinū gurgites: q; sentinæ flagitiosorū. Verū is rumor sparsus ē de moribus Catilinæ: eaq; gētū opinio puagata: quatenus existimē uoces ipsas publicas: nō hoīum eēs: sed oracula potius nuncupandas. Famam uero populārē a maioribus nostris sapenumero accepimus

neq; temere unq; nasciturā esse: neq; temere occasurā: dedecus illud egregiū corporis non ad dignitatē nois ac gloriā: sicuti par erat hoi nobilissima familia nato: sed un latro perditissimus ad oē genus flagitii conferendū fuisse sp arbitratu est. Vires ad stuporē hoium pclarā atq; in usitata: perpetua uoluptatū intēperantia sunt labefactā. Flos qdē pueritiā uenustissimā ad intuentiū iucunditatē: cui nō libidini putauit flagitiosā iuuentutis: aut quā turpitudinis notā non subeūdā ultro atq; accersendā esse cogitauit: Lux illa uero praelari atq; excellētis ingenii quā oēs diuinā sp & singularē atq; inusitatā penit? eē arbitrabant. Nōne iter sceditissimas uoluptatū sordes relineta est. omitto pestis huius ipurissimas uoces: mollicie scenicam: obtutus impudicos. blanditias muliebres: & oēm deniq; copiam nō mediocrium uitioꝝ sub illa frontis erudita simul atq; insigni pulchritudine delitescētē. Prætereo mētē illi? plus q̄ gladiatoriam: sitim incredibilē hūani cruoris: mix? incōstātiē gen? uultū nūc demissum: nūc alacrē: nūc anhelantē scelus: nūc grā meretricia florescentē: sūmū pecuniā desiderii: sūmam simul pdigalitatē: cōtēptum incredibilem oīum bonoꝝ. Itēq; eximiam cū sūmis atq; ornatissimis ciuib? familiaritatē. Nihil. n. fuit isto mōstro uersipellius: aut mutabilius hoium memoria: ita ut res diuer. sissimę sapenū uideant in eodē igenio tanq̄ in sentina qdam teterrima simul redūdātā. Quisigit dubitādū eē putauerit hoīem pditū huiusce institutōe uitę: remotissimū ab oī genere humanitatis: p facile sese teterrimo cuiq; atq; imanissimo facinori fuisse accommodaturū. Fōtē aperuimus iudices oīum Catilinę morum atq; oīs cōsuetudinis: un illi demanuisse uis ita pclara cōsilioꝝ facillime intelligēda est. Nunc uidendū est spem atrocissimi sceleris: un illi subministratam fuisse iudicemus. Cum hic itaq; secū repeteret memoria miserādā ignominiam comitiorum: turpēq; angustias afflictę rei familiaris: simulq; intueret uel sibi uiuendum ac moriendum fore cum turpitudine summa: uel Senatum nullū eē oportere: de rōne tollēdi ipsius primum cogitare cēpit. Nam illo deletio sine dubio intelligebat uiam latissimā libidinibus suis cōtinuo patere. Vertit itaq; oculos ad innumerabilem copiam iuuetutis: q̄ dies ac noctes stipabat in exercēda cōsuetudine suarū cupiditatum: quum putauit manū ipsam hoium tāq; hastam ualidissimā furoris sui facillime sibi accommodari posse: quam contorqueret in oīum nrūm ruīnam atq; interēptionē: ut quam cognouerat educatā uitā prauissimā institutis simburam sapenū sanguine miserorum ciuium: ardentē incredibili desiderio prędā. Sibi uero mira familiaritate cōciliatā. Genus est hoium uehementer exercitatum: ferro atq; inopia duabus reb? ad oē genus facinoris paratissimum. Quod quidem ego ciuitati nostrę: maxime debilitatā bellis ciuilibus: atq; afflictę magnitudine calamitatum magnopere pertimescēdum esse iudico. Nihil. n. illis pter spem atq; aiam fortuna referuauit: alteram ad differēdam uitā necessitatem: alteram ad liuorem suum magnifice accommodatā. Nihil illis cōtemptibilis: quos si quidem rudicamenta uitę traducta in hac tenuissima re deposita nunc in gladiatoris muneribus: nunc alia facinoris atrocitate partim ad oē scelus: partim ad oēm patientiam erudierunt. Verū hęc pestes: snia mea: quo fuerint abiectiores: so magis extimescēdas esse reor: tanq̄ ppetuo seditionū ciuiliū ac rerū nouandarū audissimas: siue qā uoluptatem capiant ex merore: siue qā calamitatis: siue qā ciuitatū uersutiā: mutabilitatē rerū suarū portēdi quodāmodo arbitrantur: hi sunt qdem: quos in foro quottidie in oculis ciuiū calamistratos: ac uestibus collucentes passim obuolitare cernimus: fortunas oīum populariū atq; ociū ciuitatis luminibus cōsignantes: q non modo arrecti pmanēt ad opportunitatē cuiuspiā pnūs cōmodi: uerū ēt gestiunt ad opinionē speratę utilitatis. Si feras ydē oīs generis quo magis attenuatā fuerint penuria eden di: eo magis pēpites atq; effrenatas ruere in pnicie uidemus. Quid hanc desperatorū colluuiē ieunā sitiētē facultatū nrarū quo impetu quauē strage ruiturā esse creditis: aut debacchaturā si se carceribus emisierint: cū illarōne careāt atq; intelligentia: hi uero non absint penitus ab

PORTII LATRONIS DECLAMATIO

ipsa facultate intelligendi. Grauiſſimi qđe sunt morſus irritatę neceſſitatís. Dii imortales qđ cla-
 des ab illa feritate hoĩum: qđ genera flagitioſorũ emanuiſſent: ſi nocturnus iſte iperatoſ: quaſi
 quaſdam rapidiſſimas belluas in urbis penates imittere potuiſſet. Horret aĩus iudices: ea cogi-
 tatione cõplecti: qđ miſeri ptuliſſemus: ſi ſopor oculos cõſulares detinuiſſet. Reſtinguenda eſt:
 itaq; flāma nobis ſclerata & atrox: dũ adhuc uelata cineribꝫ: ac ſopita facultas reſtinguēdi le-
 uiſſime data ē: ne cũ oĩa cõphenderit (qđ imortales dii penitꝫ auertāt) nos fruſtra poſtmodũ
 furibundā atq; exultantē reſtinguere cupiamꝫ. Neq; rectorē nauis audiendũ pſus exiſtimo
 in ipſo mœrore calamitoſa tēpeſtatís: quā illi fugere facillime licuiſſet cõſurgētē primo: ſibiq;
 ac rebꝫ ſuis naufragiũ minitantē. Neq; itē gubernatorē urbis in ipſo excidio & calamitate ciui-
 tatis quā ipendētē priꝫ ipſe cõſilio ſuo: ſuaq; prudētia ſubſtinere quodāmo ac ppulſare potuiſ-
 ſet. Seræ ſūt hoĩum lamētatoēs: pſuſq; uitupandę: q̄s occupatas in his lugendis cernimus: qđ
 uitio ſuo deſidiaq; contigerũt. Calicratidi Lacedæmonioꝫ duci cũ ornatiffimā: cui p̄erat claſſe:
 funditꝫ amiſiſſet pp̄ imoderatā glorię cupiditatē: nihil ad eā reſtituēdā nouiſſima cõſilii rō ſuf-
 fragata ē. Quā ita ſeruare poterat: ſi mō iſtatōe cõtinuiſſet. Terentio Varroni ſempiternũ de-
 decꝫ: atq; imortale monumētũ erunt flagitioſę turpitudinis deletę ad Cānas temeritate ſua pul-
 cherrimā Romanorꝫ legioēs: qđ ſeruata piculoſiſſimo tpe reip. ſine dubio fuiſſent: & robur exi-
 miũ pulcherrimę urbis. & ppetuũ decꝫ cõſularis prudentię: diſciplinęq; militaris. Recte itaq;
 maiores nr̄i ſūmis laudibꝫ efferēdi ſūt: qđ Spu. Meliũ. Gracchos: qđ Māliũ Capitolinũ: qđ Dru-
 ſũ: qđ Saturninũ fortiffimos hoies: & reip. ſæpenumero n̄ mediocriter opitulatos. qđ deueniſ-
 ſent in affectatę tyrānidis ſuſpitoē: morte mulctādos eē putauerũt. Nec Spu. Melio fauor am-
 pliſſimꝫ ciuitatis. Nec Gracchis aui ſui Scipiois clariſſimi uiri memoria. Nec Mālio celeberrī-
 ma gloria Capitolii liberati. Nec Druſo ſanctiſſimi ſui penates. Nec Saturnino ius ſacroſāctę
 dignitatis auxiliata eſt. Quid ita: qđ necē paucorꝫ aut uniꝫ hois calamitatĩ publicę maiores nr̄i
 ſp̄ añponēdam eē putauerũt. Qđ genꝫ crudelitatis eximiũ: nō ſunt arbitratĩ ciues eos p̄mere
 ſummiſq; affligere ſuppliciis: quorũ in Rēpu. pſæpe clariſſima bñficiorũ gña extitiſſent: mini-
 me: qđ ita: qđ nullũ ſatis dignũ ſupplicii genꝫ in eos cõſumi poſſe opinabant: qđ prię ſuę liber-
 tatē opprimere ſtatuiffent: nec illos ciues eē iudicauerũt: quos obieciſſe rōnē prię charitatis in-
 tuerent. At cõtra eos qđ tales intermiſſent: nō mō dici atq; appellari ciues: ut eſſent ſtatuebant
 ſed afficiendos fore imortalibꝫ dōis: ac ſempiternę hoĩum memorię cõſecrandos. Quid. n. p̄t
 indigniꝫ dici qđ uitā a prię ſulceptā ad illiꝫ p̄niūē calamitatēq; cõferre: qđ fingi ſcleratuꝫ qđ eorũ
 pœnas ac crudeliſſimam ſeruitutem excogitare: quos hiſdem mœnibꝫ ac tectis cõſtitutos qđe
 leges atq; eadem uiuendĩ rō cõtinuiſſet: qđ deniq; pōt intollerabiliꝫ exiſtimari qđ inferre delu-
 bris deorũ imortalĩũ ac facultatibꝫ nr̄is illinc ſcleratas faces: hĩc acerbiffimas expilatōēs: hæc
 qui curauerũt iudices: aut qđ tentauerũt nũqđ ego alienos ab hoſtibꝫ aut diſſimiles feritati beſtia-
 rũ exiſtimabo. Vidimꝫ de ſpe p̄ficiendi nepharii facinoris: uidendũ eſt de loco: quā latebrā cõ-
 modiſſimā & tutiſſimā egregiꝫ artifex delegit cũ cõtēgendę cõſpiratōi ſuę tũ armis omni-
 bus eiꝫ artiſicii cõphendēdis: ne forſan temer domũ nobiliſſimi ciuis atq; opulentiſſimi. M. Læ-
 cę delectam eſſe iudicetis. Primũ hō delectꝫ ē hmōi nephariis cupiditatibꝫ affinis: quo p̄cipe
 ſp̄ uſus fuerat: cõſiliorũ ſuorum adiutore. teterrimarũ libidinũ ſocio: maximorũ piculorũ: cui
 ſpectato frequēter in difficillimis rebꝫ ſummam hmōi atrociſſimi mali tuto cõmitti poſſet: facilli-
 me ſibi pollicebat. Pręterea domum ſibi diligēdam eē iudicabat ſolitudine locorum deſertam
 & ab oĩ frequētia populari remotiſſimam qđ. l. uoces cõiuratōis tutiſſime cõtinere poſſet. cõtulit
 igit̄ ſeſe in ipam. M. Lęcę domũ remotā ab oĩ celebritate: cõſtipatam multitudine arbuſcularꝫ
 & ab oĩ ſuſpitoē pdendi facinoris n̄ mediocriter abhorrentem. Quos vō tetenderit ibi cõiura-
 tiois laq̄os: aut q̄s cathęas ſclerũ cõflauerit nobꝫ: ac facultatibꝫ nr̄is Saturnaliũ dies patefactũ

ra fuerat: nisi primū benignitate deorū immortalium: deīde uigilantia cōsulari, nepharia scīa de manibus latronū excidissent, nullas ap̄li⁹ tēdīculas p̄ime scām⁹ ab execrabili mōstro, nullas insidias ab hoste teterriimo, teneb̄ fera, nec si uiri estis, declinata ē tēlū ip̄m sacrosanctā ur̄a auctori-
 tatis. Neue Catilia nescias, uigilantissimos cōsules h̄re rēp. te quocūq; ueneris, quocūq; abieris diligētia n̄ra circūspectū teneri: qd̄ externa nocte concūculis tuis agitatū sit: licet mecū reco-
 gnoscas, cū ad M. Laccā uenisses, unū ex fidelissimis cōmilitōib⁹ tuis ad multā noctē, teq; in interiorē, una cū illo, cubiculi p̄tē recepisses, tāq; i sacrorū mēorabile cupiditatū ufarū: repēte de Laccā sciscitari cōepisti: nū q̄s ex cōiuratis aduēisset: cū subito Lētul⁹ ac Cetheg⁹ teterri-
 ma capita maleficioꝝ oīum: furibūdi atq; alacres irruerūt: moxq; ingressi uociferare cōeperunt. Quid agis Catilia? cur uoluptates n̄ras diut⁹ remoraris? p̄sto sunt Saturnalia nobis ociofis atq; oscitātib⁹: quē unū diē sapenūero nūcupare solit⁹ es: euerforē sup̄bissimi ordīs: fugatorē erūnāq; n̄ras: lucē ac p̄cipē uniuersae n̄rae dignitatis. Nū in gerēdis negociis ignoras sequen-
 das eē tēporū opportunitates: & in occasiōe rerū desidiā: ac tarditatē oēm q̄ diligētissime fugiē-
 dam. Mutabilissimā qdē sūt deorū uolūtates: & fortuna: quū abire p̄miseris: frustra postmo-
 dū discedētē: ac fugientē sis imploraturus. Talia uero cōq̄renēt: tu paucis p̄ re subsecut⁹. Aglā argenā p̄ferri cōtinuo iussisti: p̄clarā auspiciē: ac gubernatricē furoris tui futurā. Tector noctē ip̄am ip̄iarū molitiōnū tuarū cōscia: te testē: nihil ex his me fugisse: q̄ clādestini ur̄i cōnat⁹ agi-
 tauerūt: p̄paucā satis attingisse fuerit: ne solitudie i ip̄a latibulorū tuorū: cū horā uulgi plāe de-
 uitauisses: sefellisse te crederes diligētiā p̄tē: atq; industriā cōsularē. Linquo telorū inuērabile: atq; iexcogitata copiā: quā i hisdē furialib⁹ antris cōstipandā: atq; occultādam fore curauisti. Mitto l̄ras manu tua scriptas: diuersis qdē mācipiis reddēdas: q̄ furori tuo succurrere: atq; opi-
 tulari uellēt. Trāseō rē illā simillimā p̄digio: cū mane isto iā coactō senatu: redūdātib⁹q; sub-
 sellis: seri⁹ i senatū: p̄ter cōsuetudinē uenisses: qd̄ nulli nō oculi: te sanatorē statim cōsignarūt
 igrediētē: demisso uultu: pallore terribili: lumib⁹ ferratib⁹: ac facie p̄ferētē nescio qd̄ iusitatae
 crudelitatis. Præterea saturnalib⁹ p̄xie futuris rē adoriri placuit: quo die ciuitas oīs feriata pu-
 blico edicto: cōferre se se i mōtē Auentinū: ac rusticari quodāmō solita est: cū tu manū furoris
 tui diligēter armatā: atq; instructā p̄mū ad sedē senat⁹ ac cōsulū: deinde ad occupādā Capitolii
 arcem mūtissimā fueras imissur⁹: atq; his p̄fectis datur⁹ op̄a: cū direptiōi publicae: tū i flāmā
 dis ædib⁹: atq; his trucidandis: q̄ rēp. n̄ram desēdē uoluisset. Videtis iudices lucē clarissimā ra-
 tionū: quā ego p̄fecto cēseō, nullis i uolucris tenebrarū suarū obruituros eē: nec, M. L. Laccā p̄
 clarā sedē: atq; officinā teterriæ cōiurationiōis: nec ip̄m detestabile caput: atq; obscenū artificē
 Catilinam. Cūq; hæc oīa cōstēt: aiaduertēdū est p̄ter uno maleficiū gñe Catilinā n̄ mō deos ac
 priām: uerū et mores: leges: cōsuetudinē urbis: atq; iustituta maiōrū uiolasse. Primū, xii. tabulis
 cautū esse cognoscim⁹: ne q̄s in urbe coet⁹ nocturnos agitarit: de lege gabiniā p̄mulgatū est
 q̄ cōitiōes ullas clādestinas i urbe cōfluisset: more maiōrū capitali supplicio multaret. De te
 itaq; Catilia sciscitator: tū coet⁹ istos cōmilitonū tuorū cōtra p̄cepta, xii. tabu. cōtra leges n̄ras:
 cōtra uero senat⁹: ac plābis auctoritatē noctu cogēdos eē putauisti. Deīde q̄ro: si qñ i lucē se-
 pulchrales ista cōciūla tua p̄disissent: qd̄ r̄sūt⁹ fuisses senatus: qd̄ cōsulib⁹? aut qd̄ uiris opti-
 mis: atq; amantissimis priā? Quid leges igr̄ n̄ras uiolas Catilina: qd̄ senat⁹ auctoritati cōtradi-
 cis: æquū, n. est instituta maiōrū: atq; edicta grauissimi: sanctissimiq; ordinis: q̄a p̄stringē uela-
 nia tua nō es uerit⁹: ea restituas: ac larcias supplicii tui memorabili aiaduertiōe. Manli⁹ Tor-
 quatus filiū suū sūma & singulari uirtute adolescentem: qd̄ is in hostē cōtra mandatū priūm
 dimicasset: uictorē acriter pcuti securi iussit: nos uero te tam temerario ausu tendentem cōtra
 mandata Senatus: cōtra uniuersae Romanæ reip. maiestatem Catilinam p̄feremus. Maiores
 olim nostri sapientissimi hoīes: & sine dubio grauissimi non leges e Græcia per legatos suos

PORTII LATRONIS DECLAMATIO

accersendas esse putauerūt: quib⁹ hanc iperū magnitudinē ppetuo stabilerent: ut tu hō recēs:
 seueritate illarū: cū barbarulis tuis abutereris. Non ita uisum Carthaginiensibus accepimus in
 Hānone suo mortī cōdēnado: fortissimo ac triūphali uiro: q̄ is edicto senatus minus obtēpe
 rauisse putaret. Non ita placuit Atheniensibus: urbi sine dubio doctissimæ: atq; eruditissime
 cū e Sicilia: belloq; grauissimo reuocandū esse Alcibiadē statuerūt: sūmū & singularē ipera
 torem: quem iuberent expiāre supplicio suo leges uiolatæ religionis. Nō ita deniq; maiorib⁹
 nostris iudicatū est: cohortibus exoletorū tuorū: snia mea longe antepōndis: cū. L. Scipium
 consulari familia: sūmoq; ingenio uirū: ppter exiguā notam libidinōsæ suspitiōis: censerēt re
 mouendum e Senatu: multosq; dies in uinculis habendū esse putauerunt. Vos uero iudices
 Catilinam: nō mō leges nr̄as: atq; auctoritatē senatus crudeliter labefactantē: uerū et uniuer
 sos ciues ad pnicie ferro: flāmaq; deuocātem ipune pferetis. Iacet hō pstratus euentu maxima
 rum molitionū: ut q̄ conatus suos consciētia ur̄a patefactos: atq; illustratos cernat: neq; contē
 tos fuisse: seu suspitione cruenti sacramenti: seu tenebris nocturnis: seu solitudine locorum
 permixta & singulari. Contūdite igit̄: cōtundite iudices: genus istud inauditi furoris. Compri
 mite hoiem gestientē effrenata temeritate: flagrantē inusitatis cupiditatibus: furentem incre
 dibili supbia: spe nouandarū regū: mirabiliter inflāmatū: quin etiā rem ipsam publicā nō modo
 euentu crudelissimæ calamitatis: uerū et metu ac suspitione liberate. Diximus equidē sufficiē
 ter de senatoria similitate Lucii Catilinæ: capite ac fonte sceleratæ coniurationis: resq; oēs cō
 plexi sumus: quas aluisse furorē illū: ac primū excitauisse iudicauimus: nunc uidendū est de
 ratione ambitionis teterrimæ: atq; exitiabilis: qua deflagrauisse ppetuo Catilinā supiori diuisione
 demonstrauimus. Cupiditates equidē plurimas in illo monstro: calamitosas ac nepharias oēs
 persæpe iudices animaduerti: libidinē unā perniciosissimā in primis conspiciere uisus sum: te
 merariæ cuiusdam: atq; inconsideratæ ambitionis: qua duce properasse: nec ullo studio unq̄
 consciscendarum opum: nec u lo desiderio dignitatum abstinuisset reputatus est. Putabat. n.
 se frustra nobilissimo genere natus: frustra uirtutes eximias corporis: atq; ai consecutū fuisse: ni
 omnia diuina atq; humana truculentissimo genere cupiditatis inquinauisset: quosq; cernebat
 excellere Romæ præstatiā quadam dignitatis: beatissimos eos esse: & sine dubio diis aquipa
 randos fore arbitrabatur. Id genus uelana: cogitatiōis hoiem: sua apte natura p̄cipit: atq; in
 consideratum compulit in abominandas: ac nepharias uitæ cupiditates: isq; nuper comitiis
 consularibus: quādoq; suffragia curiæ: propter impendentē matū Parthici belli: diligenter
 enucleata sunt: quas nō adiūt Senatorū uoces: aut quos ciuiū cōfessus: partim pecunia: partim
 obsecratiōibus nō obeūdus suppliciter: ac contaminandos esse iudicauit: nulli tñ ad dignitatē
 gradus: neq; insanienti: neq; anhelanti bono candidato patuerūt: eadē ratio sceleratæ libidinis
 illum ad maiorem uitam scelerum pauloante concitauerat. Pisonē meministis ægregia uirtute
 adolescentē: nisi & idem cupiditatibus obtēperare cōsueuisset: calamitosam sibi: ac multis in
 urbe seditionē excitasse: cuius insigni familiaritate: atq; amicitia: Catilinā usum fuisse nemo ē:
 qui nesciat: nec mō cōiunxisse se temerario iuueni: uerū et illū de successu regū suarū nō medio
 critere trepidatē: i audacia simul: ac snia cōfirmasse: cū se illi uigilantissimū sociū: ac satellitē sedi
 tiosissimū regēdæ: gubernadæq; cōiuratiōis fore polliceret. Qd si uotis sceleratorū hoīum suc
 cessus aspirassent: q̄ta strage ciuiū creditis: aut quāto diluuiio facultatū urbanarū: ruiturā fuisse
 detestabilē horū atq; execrandā impietatē: uerū ii celites: quorū auspiciis princeps: ac parēs hu
 ius urbis Romulus: pulcherrimi imperiū Romani fundamenta iecit: tristissimā cladem: ac cor
 natus p̄ditos nece adolescentis interceperūt. Pisonē mortuo cōquiesuisse Catilinam dicemus:
 aut incepti temerariū pœnituisse. Non pœnituit modo: nec requiescendū fuisse arbitratus ē:
 sed rursus alio furori accessit: non cōsueuerat aius ppetuis cupiditatū flagitiis exercitatus pri

ma destitutione fortunæ refrigerare: ac consternari: sed uix sepulta memoria pisonianæ coniurationis. L. adeptus est Sidicinū: potentissimū quidem hominē: ac tunc furentem singulari studio rerū nouandarū. Verū ea fax incēdit: rursum benignitate deorū immortalī: luminaq; uirtute consulū restincta est. Nō obdormiscit tamen Catilina: his destitutus euentis uigiliarū suarū: sed rursus sauior: & quā rem. P. Seruitio nō potuerat obruere: destrangulandā penitus: ac tollendā cogitauit. Sceleratus in omnē urbē: quā totiens insidiis appetiūisset. Sceleratissimus uero in patria: cuius extant in illum sūma: & cōmemoranda monumēta beneficiorū. Reminiscere q̄so Catilina: reminiscere ferrū illud scelestū: atq; illas nepharias faces: quas istis sanctissimis penatibus: atq; isti pulcherriæ priæ minitaris: non ad oppugnamdam urbē: neq; ad eam concremandā tibi datas fuisse: sed potius ad salutē ciuiū: dignitatem imperiū: libertatēq; nostræ defensionē. Per deos imortales oro te Catilina: si patria tecū his uocibus uteretur: quid esses illi quæso responsurus? Ego te paruulum Catilina: quū imprimis ornatisimo genere genitū nasci uoluissē: deinde sūmis dotibus exornassē: tum corporis: tū animi: tū duabus rebus instituendū putauī: ferro: ac flāma: quibus esset parata tibi facultas: tum amplificandi imperiū mei: tū defendendæ publicæ libertatis: quid eam uim armorum in uiscera nostra torques? aut quid conuertis in exitiū ciuium meorum institutam diligentia mea: meisque rationibus eruditam: dimicandi facultatem? Maiores contra tui summis a me beneficiis: atque honoribus aucti: pro magnitudine susceptarū dignitatum: pulcherriamas in urbe: sæpenumero leges: pro præstantia beneficiorū: clarissimas: ex hostibus uictorias referre consueuerunt. tu mihi luctus acerbissimos paras: pro summa copā beneficiorum meorum: tu cædes ciuium. tu domorum incendia. tu uexationes uirginum. tu uasitatem urbis. tu genus atrocissimæ seruitutis. O crudelissimum hominum genus. & ab omni penitus humanitate derelictum: tu studio flagras eius urbis euertendæ: quam nec Carthagenensium astutissimi doli: nec Numantinorum eximie uires: nec Græcorum erudita: & præclara ingenia labefactare: obscurareque potuerunt. Quod si citentur hi populi rursus diuinitus: atq; istæ urbes redeant in statum uetustissimæ dignitatis: certe non ipso scelere tuo quicquam in me crudelius: ne quicquam maius extimescendum molituras fuisse prædicabunt. Sed ad te redeo. Temperarem ego memet mihi: cursumq; istum uolentæ orationis forsitan reuocadū esse iudicarem: tum ab odio tuo: tum ab ipsa dicendi acerbitate: si quem in te sensum patriæ charitatis aspicerem: aut ullo te puncto posse arbitrarer sceleratam istam mētem relinquere. Sed id genus est cupiditatum tuarum: ut restinguēdarum forsitan rationem aliquā consequi possis: sanandarum nullam: nec te prius amissurum peruersitatem istam animi puto q̄ uitam amiseris. Vellem reuiuisceres Hala Seruili: non expectaremus sententiā iudicū: neq; abuti maiestate senatus: atq; auctoritate populi Romani: si magnitudinē tanti flagitii sanguine tuo statim expiauiesses. Nam de senatus uoluntate nihil ambigimus: modo non impediretur legibus: repente profecto fueras pœnas impietatis tuæ dignissimas laturus. Utinam deorū immortalium munere iudices: mētem atq; animum huius introspiceremus: ne qua uobis fieret puniendi dubitatio: qui tantum scelerum ingenio confluisset. Videretis enim mentem anhelantē tristissimū genus minarum: mentem de bacchantem inaudita feritate: furentē incredibili uesania: sitientē cruoris urbani: prædæ auidissimā: uobis: atq; oībus ferro: flāmaq; minitantem. Catilinam uobis demonstrauimus: iudices: irritatū per sæpe: repulsis comitiālibus: nullas uocum: aut suffragiorū corruptelas fuisse prætergressum: deinde nullis rationibus infractum: ac perterritū. De perseverantia scelerum suorū extitisse: quibus aiaduerrere sane poteratis: quanta semper imanitate laborauerit ambitionis. Superest nouissima pars diuisionis. Grex ipse sodaliū Catilinæ truculētus: atq; amēs: cui in manu nō exigua rōnē fuisse dixim⁹ excitā-

dæ coniurationis. Lentulus siquidem & Cethegus terribilia portenta nostræ ciuitatis: furia:q;
 uel certissimæ populi Ro. multa de magnitudine sua in ipsi concionibus: multa de dignitate
 imperii sui futuri palâ p̄dicare cōsueuerūt: tāq̄ si deorū immortalī cōcilio interfuissent. Primū
 Lētulus in libris Sibyllinis: nescio qd p̄spexisse se p̄dicabat: qd uiri acutissimi atq; pitissimi .L.
 Corneli⁹: ac Cn. Piso custodes publicarū cerimoniarū neq̄q̄ p̄spicere potuerūt. Lucē nāq; ait:
 nescio quā de domo Cornelia quodā p̄diturā fore: q̄ gloria noī sui Romanū iperīū simul: &
 cōplexura sit: & illustratura: eoq; gñe uaticiniū dignitatē suā portēdi fataliter purauit: planeq;
 opinat⁹ fati sui rōnē i ipā latebra Sibyllinæ diuinatiōis: tāq̄ i equo troiano delitescētē. Ego ue-
 ro Sibyllā sine dubio sapientissimā mulierē fuisse iudico: uisq; idoneā diis immortalib⁹: cui sin-
 gularē quādā uim diuinandi cōcederent. Verū illā delirā penit⁹: ac p̄lus cecā fuisse affirma-
 rem: si quā sp̄e dignitatis i hac crudelissima peste reposuisset. Si qd tñ cecinisse uisā ē: quo ad
 Corneliā gērē p̄tinere uideret⁹: uim oēm illius diuinatiōis i uno. L. Sylla cōsumptā fuisse iudi-
 cem: cui⁹ pauloā resp. sensit: & crudelissimā simul: & amplissimā ptātē. Nec ego deos im-
 mortales huic iperīo tā isestos eē reor: neq; a salute populi Ro. tā abhorrētes: ut hoi demētissi-
 mō regnū cōcederēt: hui⁹ sanctissimæ: atq; optimæ ciuitatis. Syllā p̄fecto crudelitas uicit: at
 ip̄e maximæ laudē uirtutū: & rei militaris sumā: ac singularē gloriā cōsecut⁹ est. Lentulū uero
 nullā uictoriæ nostræ ciuitati: nullū studiū armog: nullā prætantiā uirtutis: aut ingenii com-
 mendauit. Quæ uero nō tabernæ potius: aut q nō greges ifamiū hoium. Sibyllinū istū pri-
 cipē cōcelebrarunt: nam uitam eius cōmemorare nō est necesse: uersatam semp in obeundis
 libidinibus: ac societate turpissimorum hominum nobilitatam: nihil in eo sanguinis auti: ni-
 hil industriæ Romanæ: nihil splendoris domesticī: nihil auitæ frugalitatis. Fingite uobis iudi-
 ces: fingite dignitatem huius hominis: tum florentem amplissimo magistratu: tum omnibus
 populi Romani muneribus exornatam. Quantum quæso sanguinis ciuili i foro: in curia
 redundaturum esse creditis: aut quantam uim libidinis: atq; impudicitie per omnium ciuium
 cubicula demandaturam: p̄fecto dignitate fretus ea: quæ priuatus cōcupiuisset: sine dubio
 consequeretur. Ferreretur amens in omnia: nec ullius rationis consiliorum: aut pudoris: nec
 ulla studia humanitatis refrenarent p̄cipitem: atq; incitatum cursum uetustæ crudelitatis.
 Cethegus inferior nobilitate atq; ingenio: uehementia furoris longe immanior: parum a Len-
 tuli somnio discedere uisus est. Verum insaniam leuissimā opinionis: modestiore loquendi
 ratione contegere uelle uideretur. Genus est idem tamen furoris: eademq; ratio concelebra-
 tæ diuinationis. Tales hi scelerum artifices: amboq; concitati: ad euertēdam rempublicam:
 partim a uesana spe uaticiniū commemorati: partim nepharia scelerum assiduitate Catilinam
 offenderunt: nouis rebus studentem: cuius p̄sidio consilioq; cupiditates suas: ita iuuari pos-
 se facillime crediderunt: si uiro sociorum copiosissimo sese cōiunxissent. Est enim in illo mon-
 stro: sicuti pauloātē terigimus: uis eximia facietiarum: & ratio quædam adumbrata uirtutum:
 facilis ad comprehendendum omnium hominum familiaritates. Hunc igitur Catilinam ade-
 pti Cethegus & Lentulus: & ipsi lenociniis suis insignes: ad omne genus beniuolentiæ subeū-
 dum deflagrare cœperunt: admirabili quadam cupiditate: seu diripiendæ urbis: seu potiū-
 dæ dominationis. Hæ sunt iudices huius nepharii facinoris abhominandæ faces: hi sunt
 crudeles igniculi: quibus exarsisse Catilinæ ferocem animū facillime credendum est. Talibus
 initiis conlociati principes nephandæ coniurationis: manum exiguam desperatorum homi-
 num: atq; obscænę iuuentutis: pedetentim coegerunt: coactā: quid uellent: edocuerūt: edoctā
 pari cupiditate sceleris inflāmauerūt: inflāmatā deniq; pepulerūt: ut i oīum nr̄m facultates: ac
 uitā facillime cōspiraret. Furias istas audistis iudices cōmodissimas ac patas: nō mō ad uiuos
 cōmouendos: in oē facinus: uerum ēt ad mortuos ex ipso herebo: mediisq; bustis excitandos

Repti sunt tū atrocissimi sceleris pŕoni: q̄q̄ imānitatē detestādā rei: tū cōtegere uerbis: tū excusare conati sunt. L. Hortēsi⁹ uir eximia charitate reip. sūmisq̄ ornāmētis p̄ditus: & scia: & moderatiōis: neq̄q̄ oīa credēda eē dicit: iubetq̄ grauissimis hoib⁹ iacilitatē iudiciōrū diligenter esse cōtinendā. Primū affirmat Catilinā i p̄petua custodia Senatus extitisse: deniq̄ nūq̄ ferme discessisse a laterē publii Cepiōis nobilissimi ciuis: atq̄ itegerrimi uiri: ita ut lepide dicat: dissep̄atiōi eorū neq̄ solē oriētē unq̄: neq̄ occidentē iteruenisse. Credo eq̄dē sapientissimum hominē Hortēsiū: ut eē innocētia singulari: sūmaq̄ uirtute: cūcta ip̄a: q̄ grauissime simul: atq̄ ornātissime cōplex⁹ ē: ita uera eē: sicuti dixerit: existiare: sed lōge gradit⁹ a snia mea. Quāro igit⁹ de te. L. Hortensi: iteq̄ obtestor: atq̄ obsecro p̄ ip̄m ius uetustissimā nr̄a familiaritatis: si. L. Catilinā cōstat dies oēs: oīum ciuiū cōscia: siue i foro: siue in turmis agē: nūc stipatū cateruis exolatorū suorū: nūc uero gladiatoris agmib⁹ p̄ ora uulgi palā obuitare: si māifestū ē noctes oēs: aut i lustris scortorū: aut i antris. M. Laccā ducere: niri: tuo iudicio: nō abhorrētis a reip. charitate: quid est: q̄ illū obuersatū dicas i p̄petua custodia: atq̄ oculis senatorū: nisi forte custodiā senatoriā uocas: uel exiguā morā in ip̄si⁹ curiā cōciliis obeūdis. Q d' uero p̄tinet ad ip̄si⁹ Cepionis familiaritatē assiduā: beniuolentiāq̄ singularē: nihil ē qd' insimulationi nr̄a derogandū esse iudicetis. Diximus. n. sup̄ius ingenii Catilinā uiros: atq̄ occultissimos eē recessus: nec qui cognoscit: seu plustrari facillime possent. Vigent. n. in illa clade res diuersissimā p̄iter: cōtinētia: & libido. Nihil illo p̄sape affixi⁹ ad tollēda bonorū cōfortia: nihil solerti⁹ ad illis insidiādū: nihil illius munificentia insigni⁹: nihil auidi⁹ rapacitate: nihil acuti⁹ cōsilio: nihil temeritatē cōtemptibilibi⁹: q̄ cū ita sint Cepionē admirabimur in tantis uiarū ambagib⁹ errauisse: Memes: quē fateor iudices: uetustissima q̄dā familiaritate Catilinā coniunctū: p̄sape delirauisse miris perplexiōib⁹ illi⁹: neq̄ unq̄ certi qcquā in illo ingenio cōphendere potuisse. Nihil igit⁹ erit mirū: si uirū itegerrimū Cepionē uerutissimi hois doli: atq̄ incōstantissimi mores sefellerunt. Non erit itaq̄: neq̄ prudētiā tuā: neq̄ grauitatis Hortēsi: cādidiſsimam opē hūanitatē tuā: summaq̄ dicendī copīa fontib⁹ ip̄sis polliceri: aut quā bestiā irretitam iudicio tenem⁹: dissolutam atq̄ exultantē reip. imittere. Q d' te nūq̄ cōmissurū fuisse arbitraret: nisi q̄ me mores iidē te Catilinā sine dubio sefellerūt. Satis ostentatas uobis putamus iudices: tū rōnes piculi nr̄i: tum huius imānissimi sceleris atrocitatē. Nam si odio senatus pro maximo Catilinam arsisse demonstrauimus: si rōnes uitā suā ueteres ac nouas in exercitatiōe teterimarū libidinū collocatas: si spem p̄ficiēdi sceleris hoī p̄sequētissimo inimiciarū: si deniq̄ locorū ac t̄pis opportunitates exūtisse: pr̄eterea si rabie quandā ambitiōis in illo fuisse diximus: si nullā potestatē referendarū libidinū. aut ullū p̄niā locū: postremo: si copiam innumerabilē desperatā iuētutis cum illo cōiunctam fuisse patefecimus: & eā simul oñdimus suo p̄te ingenio: furentē incredibili audaciā. sūmaq̄ cupiditate p̄dendā: ac uexandā urbis inflāmatam. quid erit iudices. qd' dubitetis de liberandā p̄riā. deq̄ ulciscendi crudelissimi sceleris imānitatē. Nouistis enī facinus inauditum omnium hoīum memoria: facinus atrox: sup̄bū: nepharium: p̄niciōsum: remotissimum ab omni humanitate: lege: cōsuetudine: cuius acerbitatē: si minus aīo bene p̄spexistis: quāso mecū diligenter attendite scelus illud iudices: euerſionē nephariam moliebatur amplissimā nostrā dignitatis: interitum crudelissimum senatorii ordinis: eadē cōmunem omnium bonorum: huius sceleris libido reposita erat in diripiendis omnium ciuiū facultatibus: atq̄ opprimenda urbis libertate: huic sceleri parabantur teterrimē coniugum: ac liberorum nostrorum uexationes: in hoc scelere uersabantur: deniq̄ faces inferendā penatibus nostris: expilationes aīdium: stupra uirginum uestalium: luctus ac mœror miserabilis uniuersā ciuitatis. Quā si uobis (ut sunt) indigna atq̄ intolerabilia uidentur: non iniquum erit: auctores horum malorum mulctare teterrimis suppliciis: cladēq̄ omniū crudelissimā e uisceribus

PORTII LATRONIS DECLAMATIO

reip. ppulsare. Tenetis exēpla maiōꝝ atq; oīum gētium auctoritatē: q̄ semp sūmas & singu-
lares pēnas in eo gñe hoīum cōsumēdas eē putauerūt: q̄ rōnes hūissent: aut pdēda p̄iā: aut
opprimēda publicā libertatis. Nihil igit̄ erit ipedimētō: qn̄ audaciā crudelissimi hoīs Catī-
līe: crudelissimo gñe supplicioꝝ expietis: & ul̄tiōem ex illoꝝ cruciatib⁹ ac pēnis capiat resp.
quorum erat conflagratura manibus: nisi sanctissimi imperii Romani custodes ac iudices
dii immortales nepharii uotis obstitissent. Credite iudices hodierno die consurrexisse uniuersam
urbem conspecturam ex iudicio uestro: planeq; aiaduēsurā: qd̄ in postēꝝ de salute sua
deq; facultatibus suis sperandū sit. Credite itē uim uniuersam flagitioꝝ iuuentutis: aut ho-
dierno Catilinā supplicio simul conficiendam fore: aut illius liberatione latam atq; exultan-
tem: non multo post in omniū nostrum p̄niciē una cū illo celerrime cōsurrecturā. Agit̄ siq̄
dem hodierna uestra sn̄ia de salute huius pulcherrimā: atq; optimē ciuitatis: de stabilitate ip̄e-
rii Romāi: de legū incolumitate: de libertate ciuiū: de pudicitia liberōꝝ ac cōiugū ūsāꝝ. Hui⁹
eni pestis idē sc̄elus erat: ut nō crassaturū per capita paucōꝝ: sed tāq̄ atrocissima uis ueneni p̄
oē corpus urbis demanaturū: qd̄ sc̄el⁹: aut quā pestē si uindicādū esse censebitis (ut reor) &
resp. desiderat: putate p̄fecto deos imortales: & i primis Capitolinū Iouē sempiternū custo-
dem: ac iudicē hui⁹ impiū: p̄ liberatis eoꝝ tēplis ac cārīmōiis: gr̄as nobis amplissimas eē reddi-
turos: putate pariter idē facturā eē curiā p̄ defēsa cōsulū uitā: seruataq; senatorii ordinis di-
gnitatē: putate matronas urbis ac liberos n̄ros: ob seruata pudiciā: supplices ac cōgratulātes
uniuersos ad genua ūra sese obseruatuos fore: putate uirgines uestales: atq; ip̄am maiestātē
amplissimi numinis: ob liberationē suā: sūma uobis laticiā cōgratulaturā: putate deniq; ciues
oēs: ob retentā uitā ac libertatē suā: penates publicos p̄ cōseruatis focis atq; aris: pietes urbis
pro teterrio gñe uastitatis ppulsato: ferme incredibili gaudio exultaturos: putate tandē hodie
no iudicio paratū eē uobis: aut imortale dedecus: aut memoriā noīs sempiternā. Multa sunt
equidē in hac uita turpiter ac calamitose neglecta: restōnem tñ quādam quodāmō patiant̄:
huius uero uindicandi sceleris: si p̄ntē facultatē neglexeritis: frustra postea recupandā copiā
queritis: aut hodie uobis ppulanda est: e uiscerib⁹ Reip. pestifera uis calamitatis: aut ip̄i pa-
triā sine dubio cōcidendū: uirū eligendū sit: uos uideritis. Qui estis iudices humanitate tanta
(ne secordia dicā) ut eoꝝ uitā: ac i spiritū diuī? in Repu. cōmemorari patiamini? q̄ uitā: salu-
tiq; ciuium crudeliter insidiati sunt: p̄ponite uobis añ oculos: ac meditatione crebra reuoluite
diē illū nephariū: quo salus oīum ciuium: quo facultates nostrā: quo ipsa respublica peritura
fuerat. Q uando. sc̄. aspexissemus bestias istas emissas carcerib⁹ per urbem omnem: p̄ domos
nostras turialiter exultantes: ip̄sumq; imprimis miserandi facinoris: ducem ac principem Ca-
tilinam: confirmatū hoc iudicio: spe plenū: laticiā gestientē: nūc hos ad eadē n̄ram: nūc illos
ad rapinā: atq; inflātionem ædiū deuocantē: cōiuges e cōplexib⁹ n̄ris ad libidinē uictorū ra-
ptā fuisset: liberi ad stupra de gremiis parentū extorti: p̄ciōsa suppellex asportata: tecta cōfla-
grassent ignib⁹: corpora cæsa passim iacuisissent: oīa deniq; gemitu fletuq; redūdassent. Hæc fuis-
set imago miserimā urbis: quā urbē a maiorib⁹ n̄ris florentissimā accepimus: & si phibueri-
tis claram atq; excellentē posteris nostris traditurū sumus: per humanitatem deniq; ūrām uos
obtestor atq; obsecro iudices: p̄ amorē hui⁹ pulcherrimā atq; iuicissimā urbis: p̄ oīa q̄ uobis
iucundissima sunt in uita: prouidete iterū atq; iterū: ne liberati quondam tot amplissimis bel-
lorum periculis: tot iminentib⁹ malis erepti: nunc p̄ ignauiam n̄ram ac desidīa picilemur: eri-
p̄te uitam ciuiū a miseranda crudelitate: prohibete penates uestros a nephariis ignib⁹: ser-
uate pudiciam necessitudinū ūsāꝝ: a teterimis uexationib⁹: liberate tēpla deoꝝ: a tristibus
rapinis: subtrahite fortunas publicas ab indigna direptiōe: protegite magat̄ ūros ab iaudita
feritate: defendite deniq; uniuersam urbē ab hoc iusitato p̄rsus & tristissimo gñe calamitatis.

Oratio Lepidi CON. ad populum ex libris hystoriarum. C. Crispi Salustii.

Lemētia & pbitas vſa Q uirites: qbꝫ p ceteras gētes maximī & clari eſtis: plurimū timoris mihi faciūt aduerſus tyrannidē. L. Syllæ. Nedū: aut ipſi nephāda non æſtimatis: ea parū credendo de aliis circūueniamini. præſertim quū illi ſpes oīs in ſcelere atqꝫ pſidia ſit: neqꝫ ſe aliter tutū pūet: q̄ ſi peior atqꝫ inſteſtibilior metu vſo fuerit: quo captiuus libertatis curā miſeria eximat: aut ſi puidereis in tutādīs piculis magis q̄ ulciſcēdo teneamini. Satellites qdē eiꝫ hoīes maximī noīs: non minus optimis maiorꝫ exēplis: neqꝫ nō ſatis mirari: q̄ dñatiōis in uos ſeruitiū ſuū mercedem Jant: & utruqꝫ p iniuriā malūt: quā optimo iure liberi agere. Præclara Brutozꝫ atqꝫ Aemilioꝫ Luctatioꝫ ples geniti: ad ea q̄ maiores uirtute pepere ſubuertēda. Nā qd a Pyrrho Hannibale Philippoꝫ & Anthioco deſenſum eſt: aliđ quā libertas: & ſuæ cuiqꝫ ſedes: neu cui niſi legibus pareremꝫ: q̄ cūcta ſauꝫ iſte Romulus q̄ ſi ab externis rapta tenet: nō tot exercitū clade: neqꝫ cōſ. & alioꝫ principū: quos fortuna belli cōſumplerat ſatiatus. Sed tū crudelior quū plæroſqꝫ ſecundæ reſ i miſerationē ex ira uertūt: qn ſolus oīum poſt memoriā hoīum ſupplicia i poſt futuros cōpoſuit: qꝫ priꝫ iniuria q̄ uita certa eēt: prauiffimeqꝫ p ſcleris imātarē adhuc tutus fuit: dū uos metu grauioris ſeruitiū repetēda libertate terremini. Agēdū atqꝫ obuiā eūdū ē. Q uir. ne ſpolia vſa penes illū ſint. Nō platandū: neqꝫ uoīs paranda auxilia: niſi forte ſpatis tēdiū iā: aut pudorē tyrānidis Syllæ eē eū p ſcelus occupata piculoſiꝫ dimiſſurū. At ille eo pcelſi: ut niſi glorioſū: niſi tutū: & oīa retinēdæ dñatiōis hōeſta æſtimet. Itaqꝫ illa qes. & ociū cū libertate: quā multi pbi potiꝫ laborē cū honoribꝫ capelſebāt: nulla: ſūt: hac tēpeſtate ſeruiēdum: aut i peritandū: hñdꝫ metus ē aut faciēdꝫ Q uir. Nā qd ultraꝫ Q uæue hūana ſuperant: aut diuina ipolluta ſūt. P. R. pau. oān gētiū moderator: exutꝫ impio: glia: iure: cogitādī inops deſpectuſqꝫ: ne ſeruilia qdē alimenta reliqꝫ hēt. Sociozꝫ & latī magna uis ciuitate p multis & ægregiis factis a uobis data p unū phibent: & plæbis innoxiaꝫ priās ſedes occupauere pauci ſatellites mercede ſclerū: leges: iudicia: ærariū: puincia: reges penes unum. Deniqꝫ necis ciuiū & uitæ licentia: ſimul humanas hoſtias uidiftis: & ſepulchra infecta ſanguine ciuili. Eſt ne iuris reliqui aliudqꝫ ſoluere iniuriā: aut mori p uirtutē: Q uonia qdē unū omnibꝫ finē nā uel ferro ſcapſis ſtatuit. Neqꝫ q̄ ſqꝫ extremā neceſſitatē: niſi auſus: niſi muliebrī ingenio expectat. Verum ego ſeditioſus uti Sylla ait: qui p mīa turbazꝫ qꝫ: & bellū cupiens: quia iura pacis repeto. ſ. quia nō aliter ſalui: ſatiſqꝫ tuti in impio eritis: niſi Vectius picens: & ſcriba Cornelius aliena bñ parta prodegerint: niſi approbaueritis oēs pſcriptionē innoxiorū ob diuitias: cruciatus uiroꝝ illuſtrium: uallatam urbem fuga & cædibus: bona ciuiū miſerorū: quaſi cimbricam prædam uenū: aut dono datam. At obiectat mihi poſſeſſiōes ex bonis pſcriptorum: qꝫ quidem ſclerum illius uel maximum eſt. Non me neqꝫ quēqꝫ omniū ſatis tutū fuiſſe: ſi recte faceremus: atqꝫ illa quantū formidine mercatus ſū p cio ſoluto: iure dñs tñ reſtituto. Neqꝫ pati cōſilium eſt: ullam ex ciuibꝫ pdam eſſe. Satis illa fuerint: q̄ rabie contracta tollerauimus. Manus conferentis inter ſe Romanos exercitus: & arma ab externis in noſmet uerſa: ſclerū & contumeliarū oīum finis ſit: quozꝫ adeo. Syllam nō pœnitet: ut & facta in gloria numeret: & ſiliceat audis fecerit. Neqꝫ iam quid exiſtimetis de illo: ſed quantum uos audeatis: uereor. Ne aliū alium principem expectantes ante capiamini: non opibus eiꝫ: quæ quidem ſuitiles & corruptæ ſunt: ſed ueſtra ſecordia quam raptum iri licet: & quam audeat: tam uideri ſcelicem. Nam præter ſatellites commaculatos: qui eadem uult: aut quis non omnia mutata præter uiſtoriam: ſcilicet milites: quozꝫ ſanguine Tarulæ Scyrtoꝫ peſſimis ſeruozꝫ diuitiæ partæ ſunt: an quibus prælatus in magiſtraubus capiendis fuſidius ancilla turpis: honorum omnium dehoneſtamentum. Itaqꝫ maximam mihi fiduciam parit uiſtor exercitus: cui per tot

ORATIO PHILIPPI IN SENATV

uulnera & labores nihil p̄ter tyrānū q̄situm est: nisi forte tribunitiā potestatem euersum p̄se
cti sunt per arma condita a maioribus suis: utiq; iura & iudicia sibi met extorquerent aegregia
scilicet mercede cū relegati in paludes & siluas in cōtumeliā atq; inuidiā suā p̄mia penes pau-
cos intelligerent. Quare igit̄ tanto agmine atq; animis incedit: q̄a secūdā res mirē sunt uitis
obtentui: quib⁹ labefactis q̄ formidatus ē tā cōtēnet: nisi forte spe cōcordiā & pacis: q̄ sceleri
& parricidio suo noīa ididit. Neq; alter. R. P. & belli finē ait: nisi maneat expulsa agris plābs:
prāda ciuilis acerbissimā: sius iudiciūq; oīum reg⁹ penes se: qd̄. P. R. o. fuit: q̄ si uobis pax & cō-
posita intelligunt̄ maxia turbamenta Reip. atq; exitiā: probate: annuite legib⁹ impositis. Acci-
pite ocium cū seruitio: & tradite exēplū posteris ad. R. P. sui met sanguis mercedē circūueniē-
dam: mihi q̄q; per hoc summū imperium satis quāsitū erat. Nomini maiōr⁹ dignitatē atq; etiā
prādiōr⁹: tñ nō fuit consiliū priuatas opes facere: potiorq; uisa est piculosa libertas quieto serui-
tio. Quā si probitatis adest Quir. & bene iuuāibus diis. M. Aemiliū Cons. ducem & au-
ctorem sequimini ad recipiendam libertatem.

ORATIO PHILIPPI IN SENATV.

Axime uellem. P. C. Rem publicam quietam esse: aut in periculis a promptissi-
mo quoq; defendi: deniq; praua incepta consulatoribus noxā esse: sed cōtra se-
ditionibus omnia turbata sūt: & ab his: quos prohibere magis decebat. Postre-
mo quā pessimi & stultissimi decreuere: ea a bonis & sapientibus faciēda sunt:
nam bellum atq; arma quāquam uobis inuisa: tamen quia Lepido placent su-
menda sunt: nisi forte te cui pacem prāstare: & bellum pati consilium est. Proh. dii boni: qui
hanc urbem omīssa cura adhuc regitis. M. Aemilius omniū flagitioꝝ postremus: qui peior
an ignauior sit deliberari non potest: exercitū opprimendā libertatis habet: & se contempto
metuendū efficit. Vos mussantes & retractantes uerbis & uatum carminibus pacē optatis
magis q̄ defenditis. Neq; intelligitis molitā decretōꝝ: uobis dignitatē: illi metum detrahi: atq;
id iure: quoniā ex rapinis consulatū: ob seditionem p̄uiciā cū exercitu adeptus est. Quid ille
ob bene facta cōpisset. cuius sceleribus tāta p̄mia tribuistis? At. scis q̄ ad postremū usq; lega-
tos: pacem concordiā & alia huiusmodi decreuerūt: gratiam habeo peperisse: imo despecti
& indigni. R. P. habitū prāde loco estimantur. Quippe metu pacem repentes: quo habitū
amiserant. Equidē a p̄cipio cum Aetruia cōiurare: proscriptos accessit: largitionib⁹ Rem-
publicam lacerari uidebā: maturandū putabā: & Caruli consilia cū paucis secutus sum. Cate-
rum illi qui gentis Aemiliā benefacta extollebant: & ignoscendo Romani populi magnitudi-
nem auxisse. Nusquā ēt tum Lepidū progressum aiebant cū priuata arma opprimendā liber-
tatem capisset: sibi quilib⁹ opes: aut patrocina quarendo consiliū publicū corruerūt. Attamē
erat Lepidus lātro cū calonibus & paucis Sicariis: quorū nemo diurna mercede uitā mutaue-
rit: nunc est proconsul cū imperio non empto: sed dato a uobis cū legatis adhuc iure parenti-
bus: & ad eū concurrere hoīes omniū ordinū: corruptissimi flagrantes inopia & cupiditatib⁹
scelerum cōscientia exagitati: quib⁹ quies in seditionibus: in pace turbā sunt: hi tumultum ex
tumultu: bellum ex bello fecerunt. Saturnini olim post supplicii: dein Marii Damasippiq;
nūc Lepidi Satellites p̄terea Aetruia atq; oēs reliq; belli arrecta. His p̄ia armis sollicita. Mi-
tridates in latere uestigaliū nostrorū: quibus adhuc sustentamur diem bello circūspicit: quin
prāter idoneū ducē nihil abest ad subuertendū imperium. Q uod uos oro atq; obsecro. P. C.
ut animaduertatis: ne patiamini licentiam scelerum: quasi rabiem ad integros procedere: nā
ubi malos prēmia sequuntur: haud facile quisquam gratuito bonus est: an expectatis cum
exercitu rursus ad moto ferro atque flamma urbem inuadat: quod multo propius est ab eo
quo agitat statu quā ex pace & concordia ad arma ciuilia: quā ille aduersum diuinā & huma-

na oīa capīt. Non p sua aut quorū simulat iniuria. Sed legū ac libertatis subuertenda: angit enim ac laceratur animi cupidine: & noxarū metu expers consiliū: inquires: hęc atq; illa tentās metuīt ocium: odit bellū. Luxu atq; licentiā carendum uidet atq; iterim abuitur uestra secordia. Neq; mihi satis consiliū est metum an ignauiam: an dementiam eam appellem: qui uidemini intenta mala quasi fulmen optare se quisq; ne attingat. Sed phibete ne conari quidem: & quāso considerate quā conuersa rerū natura sit antea malū publicum occulte: auxilia palam instruebantur: & eo boni malos facile anteibant. Nunc pax & concordia disturbātur palam: defenduntur occulte: quibus illa placent. In armis sunt: uos in metu. Quid expectatis: nisi forte puderet: aut piget recte facere: an Lepidi mandata animos mouēt. Quid placere ait sua cuiq; reddi: & aliena tenet. Belli iura rescindi cum ipse armis cogat: ciuitatem confirmari: qui ademptam negat concordia gratia tribunitiam potestatem restitui: ex qua oēs discordia accensae: pessima omnium atq; ipudentissima tibi: ne egestas ciuiū: & luctus curae sunt: cui nihil ē do mi: nisi armis partū: aut per iniuriā. Alterū consulatū petis quasi primum reddideris: bello cō cordia quāris quo parta disturbat: nostri pditor: istis inuidus: hostis omniū bonorū: ut te neq; hominū: neq; deorū pudeat: quos perfidia aut periurio uiolasti: qui quādo talis es: manas in sententiā & retineas arma. Te horror neu pro larandis seditionib9 inges ipse nos in solitudine attineas: neq; te prouincia: neq; leges: neq; dii penates ciuē patiunt. Perge q̄ cœptas: ut quam maturissime merita inuenias. Vos autem. P.C. quousq; cunctando Remp. inturam patiēmini: & uerbis arma tentabitis: delectus aduersum uos habui: pecuniā publicā & priuatim extortae: praesidia deducta atq; imposita: ex libidine leges imperantur. Cum interim uos legatos & decreta paratis: & quanto me hercule auidius pacem petieris: tāto bellū actius erit: cum intelliget se metu magis q̄ a quo & bono sustentatū. Nam qui turbas & cædem ciuium odisse ait: & ob id armato Lepido uos inermes retinet: quae uictis toleranda sunt: ea cū facere possitis patiēmini potius censeat: ita illi a uobis pacē: uobis ab illo bellum suadent: hęc si placēt: si tanta torpedio animos oppræssit: ut oblitū scelerū Cinnæ: cuius in urbē reditu decus: atq; ordines omnes interierūt. Nihilominus uos atq; coniuges & liberos Lepido permissuri sitis: qd opus decretis? quid auxilio Catuli: quin is & alii boni. Romāi populi frustra curant. Agite (ut liber.) Parate uobis Cethegi: atq; alia proditorum patrociniā: qui rapinās & incendia instaurare cupiunt: & rursus aduersum deos penates manus armare. Sin libertas & uera magis placeant decernite digna nomini: & augete ingenium uiris fortibus: adest nouus exercitus: & ad hoc coloniā ueterum militum: nobilitas omnis: duces optimi: fortuna meliores sequitur. Iam illa quae secordia nostra collecta sunt dilabentur. Quare ita censeo: quoniā Lepidus exercitū priuato consilio paratum cū pessimis & hostibus reipubli. contrahit: ordinis auctoritatem ad urbem ducit: uti. Ap. Claudius iter rex cū. Q. Catulo proconsu. & cæteris: quibus imperium est urbi praesidio sint: operam dent: ne quid Respu. detrimenti capiat.

ORATIO .C. COTTAE CONSVLIS AD POPVLVM.

Virites multa mihi pericula domi: militiæ: multa aduersa fuere: quoq; alia toleraui: partim repulsi deorū auxiliis & uirtute mea: in quæ eis oibus nūq; animus negocio defuit: neq; decretis labos malæ secūdeq; res: opes: nō ingenium mihi mutabant. At contra in his miseriis cūcta mecum fortuna deseruere. Præterea senectus per se grauis curā duplicat: cui misero acta iam ætate: ne mortē quidem honestā sperare licet: nā si parricida uestri sum: & bis genitus: hic deos penates meos: patriāq; & summū imperium uiliā habeo: quis mihi uiuo cruciatus satis ē: aut quæ pœna mortuo? Cū oīa memorata apd' inferos supplicia scelere meo uiciā: prima adolēscētia in ore uro priuatus & magistratib9 egi: qui linguas qui consilio meos: qui pecunia uoluere usi sunt: neq; ego callidā faciendā: neq;

ingeniū ad malefaciendū exercui: auidissim⁹ priuatā grā: maxias inimicitias p̄ repu. suscepī: qui uictus cū illa simul cū egēs alienā opis plura mala expectarē. Vos Q uirites rursus mihi priam deos penates cū ingēti dignitate dedistis: p̄ q̄b⁹ bñficiis uix satis gratus uidear: si singulis aīam quā neq̄o cōcesserim. Nā uita & mors iuris naturā sunt: ut sine dedecore cū ciuib⁹ fama & fortunis iteger agas: id dono dat⁹: atq; accipit⁹. Consules nos fecistis Q uirites: domi belliq; ipeditissima rep. Nāq; impatores Hispaniā stipendiū: milites: arma: frumentū: poscūt: & id res cogit: quoniā defectiōe socioꝝ & Sertori p̄ mōtis fuga: neq; fuga: neq; manu certare p̄nt: neq; unila parare: exercitus in Asia Ciliciāq; ob nimias opes Mitridatis alunt. Macedonia plena hostib⁹ est: nec minus Italiā maritima & puinciarū: quū iterum uestigalia parua & bel lis incerta: uix ptē sumptuū sustinet: ita classe q̄ cōmeatus tuebat⁹: minore q̄ antea nauigam⁹: hāc si dolo aut secordia nostra cōtracta sunt: agite uti libet: & ita suppliciu sumite: sin fortūa cōis aspior est: q̄re idigna uobis nobisq; & repu. icipitis: atq; ego cui⁹ etati mors ppior est: nō dep̄cor si qd ea uobis icomodi demit⁹: neq; mox igenuo corpi hōest⁹ q̄ p̄ uīa salute finē uitā fecerim: ad sum. En. C. Cotta Conf. facio. qd̄ saepe maiores alperis bellis fecere: uoueo dedoq; me pro rep. quā deinde: cui mandetis circūspicite. Nā talē honorē bonus nemo uolet: quū fortuna & maris & belli ab aliis acti rō reddēda: aut turpiter moriendū sit. tātūmodo in aīs habetote nō me ob scelus: aut auaritiā casum: sed uolentē p̄ maxis beneficiis aīam dono dedoq; p̄ uos Q uirites & gloriam maiorū: tolerate aduersa & consulite reipublicā: multa cura summo imperio inest: multū ingentes labores: quos ne quicquam abnuitis: & pacis opulentia q̄ritis: quum omnes prouincias: regna: maria: terrāq; aspera: aut fessa bellis sint.

S I Q uir. parum existimaretis: quid inter ius a maiorib⁹ relictum uobis: & hoc a Sylla paratum seruitium interesset: multis mihi differendum fuit: docendumq; quas ob iniurias: & quoties a patrib⁹ armata plābs secessisset: utiq; uindices parauisset oīs iuris sui. TR. PL. nunc hortari modo reliquū est: & ire primum uia: qua capescendam arbitror libertatem: neq; me praterit quantas opes nobilitatis: solus impotens inani specie magistratus pellere dominatione incipiat: quantoq; tutius factio noxiorum agat: q̄ soli innocentes: sed prater spēm bonam ex uobis (quā metum uicī) statuit certaminis aduersa pro libertate potiora esse forū uiro: qui omnino non certauisset: quāq; omnes alii creati pro iure uestro uim cunctam: & imperia sua grata: aut spe: aut prāmiis in uos conuertere: meliusque habēt mercede delinquere: q̄ gratis recte facere. Itaque omnes cōcessere iam in paucorum dominationem: qui per militare nomen: ararium: exercitus: regna: prouincias: occupauere: & arcem habent ex spoliis uestris: quum interim more pecorum: uos multitudo singulis habēdos fructosq; prabetis exuti omnibus: quā maiores reliquere: nisi quia uosmetipsi per suffragia (ut praesides olim nunc dominos destinatis. Itaq; concessere illuc omnes & mox si uestra receptis ad uos plariq; raris enim animus est ad ea quā placent defendenda) cetera ualidiorum sunt. An dubium habetis num officere: quid uobis uno animo pergentibus possit: quos languidos secordesq; pertinuere: nisi forte. C. Cato ex factione media Consu. aliter q̄ metu iura quādam. TR. PL. restituit. q̄q; L. Cicinius primus de potestate. TR. loqui ausus: mustantibus uobis circūuentus erat: tamen prius illi inuidiam metuere: q̄ uos iniuriā pertesum est: qd̄ ego nequeo satis mirari Q uiri. Nam spēm frustra fuisse intellexistis. Sylla mortuo: qui scelustum imposuerat seruitium: finem mali credebatis: ortus est longe sauior Catulus: tumultus intercessit Bruto & Aemilio Mamercō Consu. Dein. C. Curio ad exitium usq; insonis tribuni dominatus est. Luculus superiore anno quantis animis ierit in. L. Quintum uidistis: quāta deniq; nunc mihi turbā concitantur: quā profecto incassum agerentur: si prius q̄ uos seruiendi finem illi dominationis facturi erant. Praesertim cum his ciuib⁹ armis dicta alia. Sed

certatū utrinq; de dñatōe ī uobis sit. Itaq; cetera ex licētia: aut odio: aut avaritiā in īps arserē perimāsit una res mō q̄ utrinq; q̄sita est: & erepta ī posterū uis tribunitia: talē a maioribus libertati paratū: qd' ego uos moneo: q̄soq; ut aiaduertatis: neu noia rex ad ignauā mutantes ociū p̄seruitio appelletis: quo iā īpō frui si uera & honesta flagitiū supauerint nō est conditio: fuisse si oīno q̄scetis: nūc aiūm aduertite: & nisi uiceritis: quoniā oīs iniuria grauitate tutior ē arētius hēbūr. Quid cē ses igit' aliq; ur̄m subiecerit primū oīum omittendū morē hunc quē agitis īpigrā linguā ai ignauī: nō ultra cōciōis locū: memores libertatis: deinde nouos ad uiriā illa uocē quo tribunos plābei mō p̄ciū magrātū. Libera auctoritatib; p̄ciis suffragia maiores ur̄i parauere: quāuis Q uir. ī uobis sit & q̄ iussa nūc p̄ aliis toleratis p̄ uobis agere aut nō agere certe possitis. louē aut aliū quē deū cōsultorē expectatis: magna illa cōsulū īperia & patrū decreta uos exequēdo rata efficitis Q uir. ultroq; licentiā ī uos auctū atq; adiutū p̄peratis: neq; ego uos ultū iniurias hortor magis uti requiē cupiatis: neq; discordias: ut illi criminantur: sed eas; finē uolēs iure gētū res repetō: & si p̄tinaciter retinebūr: nō arma: neq; secessionē tā tūmō: sed nec ampli; sanguinē ur̄m p̄beatis cēleo: gerāt: hēantq; suo mō īpia: q̄rāt triūphos. Mithridatē Sertoriū & reliq;as exulū p̄sequant' cū imaginib; suis: absit piculū & labor: q̄bus nulla ps fruct; ē: nisi forte repētina ista frumētaria lege munia ur̄a pēlant: quā tñ qn his mōis libertatē oīum aestimauere: q̄ p̄fecto nō ampli; p̄nt alimētis carere: nāq; utilis exiguitate mors prohibet. Senescūt uires: sic neq; absolui cura familiari tā pua re possit. At & ignauissimi q̄q; tenuissima spe frustrant': q̄ tñ q̄uis āpla: quōiā seruitiū p̄ciū oītarēt: cui; torpedis erat decipi: & ur̄as; rex; ultro iniuria grām debere. Nāq; alio mō: neq; ualēt ī uniuerfos neq; conabūtur. Cauendus tñ dolus est. Itaq; simul cōparant delinimēta: & differūt uos ī aduentum. Cn. Pomp. quē īpm ubi p̄timuere sublatū in ceruices suas: mox dempto metu lacerāt: neq; eos pudet uin dices uti se ferūt libertatis tor uiros sine uno: aut remittere iniuriā nō audere: aut ius nō posse defendere: mihi q̄dem satis spectatum est Pōpeiū tāta gloriā adolescentē malle principē uolentib; uobis esse: q̄ illis dñationis sociū auctorēq; in primis fore tribunitiā potestatis. Verū Q uirites antea singulī ciues in pluribus: non in uno cuncti p̄sidia habebatis: neq; mortaliū quīsq; dare aut eripere talia unus poterat. Itaq; uerborum satis dictum est: neq; enī ignorā: uia res claudit: uerum occupauit: nescio qua uos torpedō: qua non gloria mouemini: neq; flagitio: cunctaq; p̄senti ignauia mutauistis: abunde libertatem rati: qui a tergīs abstinentur: & huc ire licet: atq; illuc munera ditūm dominorum: atq; hęc eadem nō sunt agrestibus: sed ceduntur inter potentium inimicitias: donoc; dantur in prouincias magistratibus: ita pugnatur & uincitur paucis plābs: quocūq; accidit: prouecta est: & indies magis erit. Siquidem maiore cura dominationem illi retinuerint: q̄ uos repetiueritis libertatem.

¶ EPISTOLA.CN.POM.AD SENATVM.

I aduersus uos patriamq; & deos penates tot labores & pericula suscepissē: quotiens a prima adolescentia ductu meo scelestissimi hostes fusi: & uobis salus quaesita est: nihil ampli; in absentem me statuissetis q̄ adhuc agitis. Pa. C. quē contra aetatem proiectū ad bellū sœuissimum cū exercitu optime merito quantū est in uobis famā miserima omnium morte confecistis: hac in spe Populī Romani liberos suos ad bellum misit. Hac sunt p̄mia pro uulneribus: & totiens ob Rempublicam fuso sanguine: fessus scribendo mittendoc; legatos omnes opes & spes priuatas meas consumpsi: quū interim a uobis per trienniū uix annuus sumptus datus est: p̄deos imortales utrū cēletis me uicem arari p̄stare: an exercitiū sine frumento & stipendio hēre posse? Equidem fateor me ad hoc bellum maiore studio q̄ cōsilio p̄fectū. Q uippe q̄ nomen mō imperiū a uobis accepto diebus quadraginta exercitū p̄arauī: hostisq; ī ceruicibus iam Italiā agentis ab alpis in Hī-

spaniā summouit: per eas iter aliud: atq; Annibal nobis opportunius patefecit: recepi Galliam: Pyreneū Lacetaniā: indigeris: & primū impetū Sertoriū uictoris: nouis quidē militib; & multo pauciorib; sustinui: hyemēque in castris iter sauiſſimos hostes non per oppida neque ex ambitione mea agi. Quid deinde plia aut expeditiones hybernas: oppida excisa aut recepta enumerem? Quando res plus ualent q̄ uerba: castra hostiū apud Sucronem capta: & plū apud flumen Duriū: & dux hostiū. C. Herēnius cū urbe Valētia: & exercit; delei satis clara uis sunt: p̄ qua his Ograti patres egestatē & famē redditis: itaque meo & hostium exercitui par conditio est: nāque stipendium neutri dat: uictor uterue in Italiam uenire pōt. Quod ego uos moneo: quāso ut aiaduertatis: neu cogatis necessitatibus priuatim mihi consulere. Hispaniam citeriōrē: quā non ab hostibus tenet: nos aut Sertorius ad internitionem uastauimus prater maritimas ciuitates ultro nobis sumptui: onerique. Gallia superior anno Metelli exercitum stipendio frumentoque aluit: & nunc malis fructibus ipsa uix agitat. Ego non rem familiarem mō: uerū etiā fidem consumpsi: reliqui uos estis: qui nisi subuenitis inuito & prae dicente me: exercitus hinc: & cum eo omne bellum Hispaniā in Italiam transgredientur.

EPISTOLA MITHRIDATIS. REX MITHRIDATES REGI ARSACIS.

MNES qui secūdis rebus suis ad belli societate orantē cōsiderare. debet: liceat ne tū pacem agere: deinde quod q̄rit satis ne piū tutū gloriosum an indecorū sit: tibi p̄petua pace frui liceret: nisi hostes opportuni & scelestissimi: egregia fama si Romanos oppræſſeris futura est: neq; petere audeam societatem & frustra mala mea cum bōis tuis misceri sperem: atq; ea quā te morari posse uidet. Ita in Tigranem recentis belli & mea res parū prospere: si uera existimare uoles maxie hortabuntur: ille enī obnoxius: qualem tu uoles societatem accipiet. Mihi fortuna multis rebus ereptis usum dedit bene suadendi: & quod florentib; optabile est. Ego nō ualidissimus præbeo exemplum: quo rectius tua componas. Nāq; Romanis cum nationibus populis regib; cunctis una & ea uetus causa bellandi est. Cupido p̄funda impij & diuitiarū: qua primo cū Rege Macedonum Philippo bellū sumpsere: dum a Carthaginensibus præmebant: amicitia simulantes ei subuenientem Antiochū concessione Asiā p̄ dolum auertere: ac mox a Philippo Antiochus inimicis aurum agro & decē milibus talentorum spoliatus est. Persen deinde Philippi F. post multa certamina apud Samothracas deos acceptum i fidem callidi & repertoires perfidia: quia pacto uitam dederant in somniis occidere eum. En cuius amicitiam gloriose ostentant iniurio prodidere. Antiocho pacis mercedem post habitum custodi agri captiui sumptib; & contumeliis ex rege miserrimum seruorum effecere: simulatoq; impio testamento filium eius Aristonicum: quia patriū regnum petiuerat hostium more per triumphum duxere. Asia ab ipsis obſessa est: postremo totam Bithiniam Nicomede mortuo diripere: cum filius Nufa quem appellauerat genitus haud dubie esset. Nam quid ego me appellem: quem diſſiduum undique regnis & tetrarchiis ab imperio eorum: quia fama erat diuitem neque seruiturum esse per Nicomedem bello laceſſuerunt sceleris eorum haud ignarum: & ea quā accideret testamentum: antea Cretenses soli omnium liberi ea tempestate: & Rex Ptolemæus: atque ego ultus iniurias Nicomedem Bithynia expulsi: Asiamq; spoliū regis Anthiochi recepi. Et Græciā dempsi graue seruitium: incepta mea postremum seruorū Archelaus exercitu prodito impediuit. Illeq; quos ignauia: aut praua calliditas: ut meis laboribus tuti essent armis abstinuit: acerbissimas penas soluunt. Ptolemæus precio diei bellum prolatans Cretenses impugnari semel iā neq; finē: nisi excidio habituri. Equidē cum mihi ob ipsorū inter ea mala dilata preclia magis q̄ pacē datā intelligerem abnuentē. Tigrane qui mea dicta sero pbat te remoto procul oib; aliis obnoxii: rursus tñ bellū cœpi. M. q. Cottā Romanū ducē apud Calcedona

terra fudis: mari exui classe pulcherrima apud Cizicum magno cum exercitu in obsidio moran-
ti frumentū defuit: nullo circū aduēte: simul hyems mari phibebarita sine ui hostium regre-
di conatus in patrium regnū naufragiis apud Pag & Heracleā militū optimos cū classib⁹ ami-
si: restituto deinde apud Caberā exercitu: & uariis iter me atq; Lucullū plis inopia rursus am-
bos incesit. Illi suberat regnū Ariobarzanis bello intactū. Ego uastis circū oib⁹ locis in Arme-
niam cōcessi: secutiq; Romani nō me: sed morē suū oīa regna subuertēdi: quia multitudinem
arctis locis pugna prohibuere: imprudentiam Tigranī p uictoria ostentant. Nunc quāso cō-
sidera nobis oppressis utrū firmiorē te ad resistendū: an finem belli futurū putes. Scio eodem
tibi magnas opes uiroꝝ: armorum: & auri esse: & ea re a nobis ad societatem ab illis ad prēdam
peteris. Cāterum cōsiliū est Tigranī regno integro meis militibus procul ab domo paruola-
bore: p nostra corpora bellū cōficere: quomodo neq; uincere neq; uinci sine tuo periculo pos-
sumus: an ignoras Romanos postquā ad occidentē pergentibus finē oceanus facit: arma huc
conuertisse: neq; quicquam a principio nisi partum habere: domū: cōiuges: agros: imperium:
conuenas: olim sine patria: sine parentibus: peste cōditos orbis terrarum: quibus nō hūana ul-
la neq; diuina obstant: quin socios amicos procul iuxtaq; sitos inopes potentisq; trahant: exci-
dantq; omniaq; & maxime regna hostilia ducant: nam quā pauci libera: em: ps magna iustos
dominos uolunt: nos suspecti sumus aemuli: & in tpe uindices affuturi. Tu uero cui Seleucra
maxima urbium: regnūq; p̄sidis inclitis diuitiis est: quid ab illis nisi dolum in prēlens & postea
bellū expectas: Romani arma in oēs habent acerrima in eos: quibus uictis spolia maxima sūt
audendo & fallendo: & bella ex bellis serendo magnifacit: per hunc morem extinguet oīa: aut
occident: quod difficile est: si tu Mesopotamia: nos Armenia circūgredimur. exercitus sine fru-
mento: sine auxiliis: fortuna autem nostris uitiis adhuc incolumis: teq; illa fama sequetur auxi-
lio pfectum magnis regibus latrones gentiū opprēssisse: quod uti facias moneo: hortorq; neu-
malis pernīcie nostratuum prolatare q̄ societate uictor fieri.

AD CAESAREM SENEM DE RE PVBLICA.

Opulus Romanus antea tenebat regna atq; imperia fortunam dono dare: ita
alia: quā per mortales auide cupiuntur: quia & apud indignos saepe erant: quā
si per libidinem data: neq; cuiquā incorrupta permanerāt: sed res docuit id ue-
rum esse: quod in carminibus Appius ait: fabrum esse quēq; fortunā: atq; in te
maxime: qui tantum alios prāgressus es: ut prius defessi sint hoies laudando fa-
cta tua q̄ tu laude digna faciēdo. Cāterum ut fabricata: sic uirtute parta q̄ magna industria ha-
beri decet: ne incuria deformentur: aut corruant infirmata. Nemo enim alteri imperium uolēs
concedit: & quamuis nouus atque clāmens sit qui plus potest. Tamen quia malo esse licet: for-
midatur. Id conuenit: quia plariq; rerum potentes peruerse consulunt: & eo se munitores pu-
tant: quo illi quibus imperitant nequiores fuere: at contra id eniti decet: cum ipsa bonus atque
strenuus sit uti q̄ optimis imperies: nam pessimus quisque asperrime rectorem patitur: sed
tibi hoc grauius est quā ante omnibus armis parta componere: bellum aliorum pace mollius
gessisti: ad hoc uictoriā prādam petunt: uicti ciues sunt. Inter has difficultates euadendum est
tibi: atque in posterum firmanda Res publica non armis modo: neque aduersum hostes: sed
quod multo multoque asperius est bonis pacis artibus: ergo omnes magna mediocris sapien-
tia res huc uocat: quā quisq; optima potest uti dicant: ac si mihi uideretur: qualicunq; modo tu
uictoriā composueris. Ita alia omnia futura: sed iam quo melius faciliusque constituas pau-
cis: quā me animus monet accipe. Bellum tibi fuit imperator cum homine claro: magnis opi-
bus: auido potentia maiore fortuna quā sapientia: quem secuti sunt pauci per suam iniuriā
ubi inimici. Item quos affinitas & alia necessitudo traxit. Nam participes dominationis neque

fuit quisquam. neq; si pati potuisset orbis terrarum bello concussus foret. Cætera multitudo uulgi more magis q̃ iudicio post alius alium: quasi prudentiorem secuti p̃ idem tempus male dictis iniquorum occupandæ Reip̃u. in spem adducti hoies: quibus oīa p̃bro ac luxuria polluta erāt nō currere in castra tua: & apte quietis mortem rapinas. postremo oīa que corrupto animo iubebat minitari: ex quib; magna p̃s. ubi neq; creditum cōdonare: neq; te ciuib; sicuti hostibus: uti uidēt defluxere. pauci resistere quibus maius ocium in castris q̃ Romæ futur; erat: ita uis creditor; impēdebat: sed ob easdē causas (imane dictū est) quāti & quam multī mortales postea ad Pōpeium discesserit: eoq; p̃ oē t̃ps belli quasi sacro atq; in spoliato fano debitores uisī. Igit̃ quoniā tibi uictori de bello atq; pace agitādum est: hoc uti ciuīliter deponas. illa q̃ iustissima & diuturna sit: de te ipso. primū quia cōpositur; es: qd̃ optimū factū ē existima. Egdē ego cūcta ip̃eria crudelia magis acerba q̃ diuturna arbitror. Neq; quēquā i multis metuēdū esse: quin ad eū ex multis formido recidat eam uitam bellum eternū & anceps gerere: quoniā neq; aduersus: neq; ab tergo aut lateribus tutus sis semper in periculo aut metu agites. Contra qui benignitate & clementia imperiū tēperauere: his lata & candida omnia uisa etiam hostes æquiores q̃ alii ciues. An qui me his dictis corruptorem uictoriæ tuæ nimisq; inuictos bona uoluntate prædicent. s. quod ea que externis nationibus natura nobis hostibus nosq; maioresq; nostri sæpe tribuere: ea ciuib; danda arbitror. Neq; barbaro ritu cæde cædē & sanguine sanguinem expiandum. An illa quæ pauloātē hoc bellū in. Cn. Pompeium uictoriāq; Syllā increpabantur: obliuio interfecit Domitiū: Carbonē: Brutū. Alios item non armatos neq; in p̃celio belli iure: sed postea supplices per sūmum scelus interfectos plæbem Romanā in uilla publica pecoris modo conficissam. Heu quam illa occulta ciuiū funera & repentinæ cædes in parentū aut liberor; sinū fuga mulierū: & puerorum: uastatio domū. Ante partā te uictoriā immania atq; crudelia erant. Ad quæ te illi iidem hortāturi: & s. id certatū esse utriusq; uestrum arbitrio iniuriæ fierent: neq; receptā: sed captā a te Rempublicā: & ea cā exercitus stipendiis confectis optimos & ueterimos oīum aduersum fratres parētēsq; alii liberosq; armis contēdere: ut ex alienis malis deterrimī mortales uētri atq; pfunda libidini sumptus quærerent: atq; essent opprobriā uictoriæ: quor; flagitiis cōmaculare. bonorū laus: neq; n. te præterire puto qualis quisq; eor; more aut modestia etiā tū dubia uictoria sese gesserit quoquomodo in belli administratōne: scorta aut cōiuiua exercuerint: nōnulli quor; etas. ne per ocium quidem talis uoluptas sine dedecor attigerit. De bello satis dictum. De pace firmanda: qm̃ tuq; & oēs tui agitis. Primū id quæso considera qualis sit de quo cōsultas ita bonis malisq; dimotis patentī uia ad uerū perges. Ego sic existimo: quoniā orta oīa intereunt: q̃ tempestate urbi romanę fatū excidiū aduertit: ciues cum ciuib; manus cōserturos: ita defesos & exangues regi aut natōi p̃dæ futuros aliter non orbis terrarū neq; cūctæ gentes conglobatæ mouere: aut contundere queunt hoc imperiū. Firmanda igitur sunt uel concordia bona: & discordia mala expellenda. id ita eueniet si sumptuum & rapinarum licentiam dempseris nō ad uetera instituta reuocans: quæ iam pridem corruptis morib; ludibrio sunt. Sed si suam cuiq; rem familiarē finē sumptuū statueris: quoniā is incessit mos ut homines adoleſcētuli sua atq; aliena consumere: nihil libidini atq; aliis rogantib; denegare pulcherrimū putēt: eam uirtutē & magnitudinem animi pudorē atq; modestiā pro secordia æstiment. Ergo aiūs ferox praua uia ingressus ubi cōsueti nō suppetūt fertur accensus in socios mō: modo in ciues mouet cōposita: & res nouas ueteribus acquirit: q̃ re tollēdus fœnerator in posterū uti suas quisq; res curemus. Ea uero atq; simplex uia est magistratum populo non creditori gerere: & magnitudinem animi in addendo nō demendo rei publicæ ostendere: atque ego scio quam aspera hæc res in principio futura sit: præsertim his qui se in uictoria licentius liberiulque: q̃ arctius futuros credebant: quorum si saluti potius

q̄ libidini cōsules: illosq; nosq; & socios in pace firma cōstitues. si in eadē studia artesq; iuuetū
tis erūt ne ista egregia tua fama simul cū urbe Roma breuī cōcideret. Postremo sapiētes pacis
cā bellū gerūt. laborē spe oculi sustētāt. Nisi illā firmā efficiās. uinci an uicisse quid retulit? q̄re ca
pessē p̄ deos rēpu. & oīa aspera uti soles p̄suade. Nāq; aut tu mederi potes: aut omittenda ē cu
ra oib⁹. Neq; q̄sq; te ad crudeles p̄cnas aut acerba iudicia inuocat: q̄bus ciuitas uastat magis
q̄ corrigit: sed ut prauas artes malasq; libidines ab iuuentute phibeas: ea uero clamētia erit cō
suluisse: ne inmerito ciues p̄ria expellerent retinuisse: ab stultitia & falsis uoluptatib⁹: pacē: cō
cordiā stabiliuisse: nō si flagitiis obsecutus delicta p̄pessus p̄ns gaudiū cū mox futuro malo cō
cesserim ac mihi aius. Quibus rebus alii timēt maxie fretus est negocii magnitudine: & q̄a
bi terrē & maria simul oīa cōponēda sunt: q̄ppe res p̄uas tantū ingeniū attingere neq; magne
curā magna merces est. Igī p̄uideas oportet: ut plābs largitiōibus & publico frumētō corru
pta hēat negociā sua: q̄bus ab malo publico detineat iuuetūs: p̄bitati & industriā non sumpti
bus neq; diuitiis studeat: id ita eueniet: si pecuniā: q̄ maxima omnium pernicies est usum atq;
dedecus dempseris. Nam saxe ego cū admoneo reputāt q̄bus quisq; rebus clarissimi uiri ma
gnitudinem inuenissent: quā res populos nationesue magnis auctoribus auxissent: ac dein
de quib⁹ causis amplissima regna & impia corruissent: eadē semp bona atq; mala repiebā: oēs q;
uictores diuitias cōtēpisse: & uictos cupiuisse: neq; aliter q̄sq̄a extollere sese & diuina morta
lis attingere pōt: nisi omisis pecuniā & corpis gaudiis aio idulgēs nō assentando neq; concupi
ta p̄bendo: pueram grām gratificans: sed in labore patientia bonisq; p̄ceptis & factis fortibus
exercitando. Nam domum aut uillam extruere eam signis auleis aliisq; operibus exornare: &
omniā potius quā semet uisendum efficere. i. nō diuitias decori hāre: sed ip̄m illis flagitio ēē: por
ro eis quibus bis die uentrē onerare: nullam noctem sine scorto quiescere mos est: ubi animū
quem dñari decebat seruitio oppresser. nequaquā eo postea hebeti atq; claudio. p̄ exercitio uti
uolunt. Nam imprudentia plāraq; & se p̄cipitant. Verum hęc & omniā mala pariter cum
honore pecuniā desinent. Sineq; magratus neq; alia uulgo cupienda uenalia erunt: ad hoc p̄
uidendum est: quonam mō Italia atq; prouinciā tuiōres sint: id quod factu haud obscurū est.
Nam iidem omniā uastant suas deferendo domos: & per iniuriam alienas occupādo. Item ne
uti adhuc militia iniusta aut inæqualis sit. cum alii triginta: pars nullum stipēdium faciet: & fru
mentum id quod antea p̄mum ignauia fuit: per municipia & colonias illis dare conueniet: sti
pendiis meritis domos reuerterit. quā reipublicā necessaria tibi q; gloriosa ratus sum unquam
paucissimis absolui. Non peius uidet̄ pauca nunc de facto meo diuerere. Plāriq; mortales ad
iudicandum satis ingeniū habent aut simulant: uerum enim ad reprahēdenda aliena facta: aut
dicta ardet omnibus animus: uix satis apertum os aut lingua prompta uir: quā edicta pectore
euoluat: quib⁹ me subiectum haud p̄cēnit: magis reticuisse pigeret: nam siue hac seu meliore
alia uia pergeas me quidem p̄ uirili pte dictum & adiutum fuerit: reliquum est optare utiq; ti
bi placuerit: diū immortales approbent beneq; euenire sinant.

¶ AD.C.CAESAREM ORATIO DE RE PVBLICA.

Cio egoq; difficile atq; asperū factu sit consiliū dare regi aut impatori: postremo
cuiquā mortali: cui⁹ opes ī excelso sūt. Quippe cū & illis cōsultorū copiē ad sint:
neq; de futuro q̄sq̄a satis callidus latiq; prudēs sit. Quinēt saxe praua magis
q̄ bona cōsilia p̄pere eueniūt: q̄a plāra q; res fortuna ex libidine sua agit. Sed
mihi studium fuit adolescentulo remp. capessere: atq; in ea cognoscenda multā
magnamq; curam habui: non ita ut magistratum modo caperem: quem multi malis artibus
adepti erant. Sed etiam ut rempu. domi militiāq; quantūq; armis uiris opulentia posset cogni
tum habuerim. Itaq; mihi multa cum aio agitantī consiliū fuit: samā modestiāq; meā post tuā

dignitatē hñi:& cuius rei iubet piculū facere:dū qđ tibi ex eo gloria acciderit. Idq; non temere ex fortuna tua decreui. Sed qā in te p̄ter ceteras artē unā egregie mirabilē cōperi sp̄ tibi maiorem in aduersis q̄ in secūdis rebꝫ aium ēē: sed p̄ ceteros mortales illa res clarior est: qđ & priꝫ defessi sunt hoies laudādo atq; admirādo munificentia tuā: q̄ tu faciundo q̄ gloria digna eēnt. Eydē mihi decretū est: nihil tā ex alto repiri posses: qđ nō cogitā tibi in p̄mptu sit. Neq; ego q̄ uisa sunt de Republica tibi scripsi: qā mihi cōsiliū: atq; ingeniū meū amplius aequo p̄baretur. Sed interq; labores militiā inter pl̄ia: uictorias. impiū statui admonēdū te de negociis urbanis. Nāq; tibi: si id mō in pectore cōsiliū est: ut te ab inimicorū impetu uindices quoquo mō contra aduersum consulē bñficia populi retineas indigna uirtute tua cogitas: sin in te ille aius est: q̄ iā a principio nobilitatis factiōe disturbauit. plēbē romanā ex graui seruitute in libertatem restituit. in p̄tura inimicorū arma inermis disiecit: domi militiāq; tanta & tā p̄clara facinora fecit: ut ne inimici qđem q̄ri q̄cūq; audeant: nisi de magnitudine tua: q̄n accipe tu ea q̄ dicam de summa re publica: q̄ p̄fecto aut tu uera inuenies: aut certe haud p̄cul a uero. Sed qm̄. C. Pompe. aut ai prauitate: aut qā nihil maluit qđ tibi obesset. ita lapsus est: ut hostibus tela in manus iaceret. Quibus ille rebus rempu. conturbauit eisdem tibi restituendum est primū oīum sūmā p̄tātē moderādū: de uectigalibus sumptibus iudiciis senatoribus paucis tradidit plēbs Ro. cuius antea summa p̄tās erat: neq; his qđem legibus in seruitute reliquit iudicia: tamen si sicut antea tribus ordinibus tradita sūt: tñ idē illi factiosi regunt: dant: adimunt: q̄ iubet: innocētes circūueniunt: suos ad honorē extollūt. Nō facinus: nō p̄brū aut flagitiū extat: quominus magratus capiant: quod cōmodum est trahunt: rapiunt: postremo tanq̄ urbe capta libidine: ac licētia sua p̄ legibus utuntur: ac me quidem mediocris dolor angeret: si uirtute paratam uictoriā more suo per seruiūm exercerēt. Sed hoies inertissimi. quorū in oēs uis uirtutisq; lingua sita est: forte atq; alterius secordia dñationem ablata insolentes agitant. Nam q̄ seditio aut dissensio ciuilis tot tam illustres familias ab stirpe euerit: aut quorum unquā uictoria: aius tam p̄cepstāq; imoderatus fuit. L. Sylla cui oīa in uictoria lege belli licuerūt: tam & si suplicio hostium p̄tes suas muniri intelligebat: tñ paucis interfectis ceteros bñficio: q̄ metu retinere maluit. At Hercule Catone. L. Domitio: ceterisq; eiusdem factōis: quadraginta senatores: multi praterea cuni spe bona adolescentes sicuti hostiā mactati sunt. Cum interea importunissima genera hominum tot miserorum ciuium sanguine satiari nequiuere. Non orbi liberi: non parentes exacta etate. Non gemitus uiroꝝ. luctus mulierum imānem eorum aium inflexit: quin acerbius indies male faciundo: ac dicundo dignitate alios: alios ciuitatem euersum irēt. Nam quid ego de te dicam. cuius contumeliam hoies ignauissimi uita sua cōmutare nolūt. s. neq; illis tantā uoluptati est. Tamen si in sperantibus accidit dñatio: quāto mēore tua dignitas: qui optatius hñt ex tua calamitate periculum libertatis facere quam p̄ te. P. R. impiū maximum ex magno fieri: quo magis tibi etiā atq; et animo p̄spiciendum est quodāmodo rem stabiliās: communiceq; mihi quidem quā mens suppetit eloqui non dubitabo. Ceterum tui erit ingeniū probare: quā ue ra atq; utilia factu putes. In duas partes ego ciuitatem diuisam arbitror: sicut a maioribus ac capī in patres: & plēbem. antea in patribus summa auctoritas erat. uix multo maxima in plēbe. Itaque sapius in ciuitate secessio fuit. Semperque nobilitatis opes diminutæ sunt: & ius populi amplificatum: sed plēbs eo libere agitabat: quā nullius potentia super leges erat neque diuitiis aut superbia: sed bona fama: factisq; fortibus. Nobilis ignobilem anteibat. milimus quisq; in armis aut militia nullius honestæ rei egens satis sibi latiusq; patriæ erat. Sed ubi eos paulatim expulsos agris inertia atque inopia: incertas domos habere subegit: capere alienas opes petere: libertatem suam cum re pub. uenalem habere: ita paulatim populus: qui dominus erat cunctis gentibus imperitabat dilapsus est. & pro communi imperio priuatum

sibi quisq; seruitutem pepit. Hæc igit' multitudo primum malis moribus imbuta: deinde in at-
tis uitasq; uarias dispalata nullo mō inter se cōgruens parum mihi qdem idonea uir ad capefcē
dam rēpu. Caterum additis nouis ciuibus magna me spes tenet fore: ut oēs expgiscant ad li-
bertatem: qppe cum illis libertatis retinēde: tum his seruitutis amittendæ cura orietur: hos ego
cenſeo pmixtos cum ueteribus: nouos in coloniis cōſtituas. Ita & res militaris opulentior erit:
& plæbs bōis negociis impedita malū publicū facere deſinet. Sed nō inſcius neq; iprudēs ſū:
quo mea res ageť q̄ ſæuitia: quæue tēpeſtates hoīum nobilium futurę ſint: cū indignabunt oīa
funditus miſceri antiquis ciuib? hāc ſeruitutem imponi: regnū deniq; ex libera ciuitate futurū
ubi unius munere multitudo ingens in ciuitatem puenit. Egdem ego ſic apud aiū meū ſta-
tuo malū facinus in ſe & mittere: q in cōmodo reip. grām ſibi cōciliet: ubi bonū publicū etiam
priuatū uſui eſt: id uero dubitare aggredi ſecordiæ atq; ignauix ducō. M. Lubio Druſo ſemp
cōſilium fuit in tribunatu ſumma ope niti p nobilitate: neq; ullam rem in principio agere intē-
dit: niſi illi auctores fuerāt hoies factioſi: qb? dolus atq; malitia fide chariora erāt ubi intellexe-
runt p unū hoīem maximū bñficiū multis mortalibus dari: uidelicet & ſibi qſq; conſcius ma-
lo atq; inſido aīo eſſe de. M. Lubio Druſo iuxta ac ſe exiſtimarunt. Itaq; metu ne p tantā grām
ſolus rex potireť. contra eam nixi ſua ipſius conſilia diſturbauerunt: quo tibi impator maiore
cura fideq; amici & multa pſidia parāda ſunt: hoſtem aduerſum deprimere ſtrēnuo hoī haud
difficile eſt: occulta picula neq; facere neq; uitare bonis in p̄mptu eſt. Igit' ubi eos in ciuitatem
adduxeris: quoniam qdem renouata plæbs erit: in ea re maxime aiū exercitato: ut colant' bo-
nī mores cōcordia inter ueteres & nouos coaleſcat: ſed multo maximum bonum priā: ciuibus
tibi liberis: poſtremo humanæ genti pepereris ſi ſtudiū pecuniæ: aut ſuſtuleris: aut quo ad
res referet minueris: aliter: neq; priuata res: neq; publica: neq; domi: neq; militiæ regi pōt: nam
ubi cupidō diuitiarum inuaſit: neq; diſciplina: neq; artes bonæ: neq; ingenium ullum ſatis poſ-
ſet. quin animus magis aut minus mature. poſtremo tñ ſuccumbat: ſape iam audiui quireges
quas ciuitates & natiōes populentiā magnā impia amiſerint: q̄ per uirtutem inopes cape-
rant: ſiō aut mirandum eſt. Nam ubi bonus deteriorem diuitiis magis clarum magiſq; acceptū
uidet: priō æſtuat: multoq; in pectore uoluit. Sed ubi gloria honorē magis indies: uirtutē opu-
lentiā uincit aīus ad uoluptatem a uero deſicit: qppe gloria: induſtria aliť ubi eam dempſeris: ip-
ſa per ſe uirtus amara atq; aſpera eſt. Poſtremo ubi diuitiæ claræ hñtur: ſibi oīa bona uilia ſunt:
Fides: probitas: pudor: pudicitia: nam ad uirtutem una ardua uia eſt. Ad pecuniā q̄ cuiq; lu-
bet nitiť & malis & bonis rebus ea creat'. Ergo in primis auctoritatem pecuniæ demitto: neq;
de capite: neq; de honore ex copiiis quiſq; magis aut minus iudicauerit: ſi ut neq; p̄tor neq; cō-
ſul ex opulentiā uerum ex dignitate creetur: ſed de magiſtratu facile populi iudiciū ſit: iudi-
ces a paucis pbari regnum eſt: ex pecunia legi inhoneſtum: quare omnes primæ claſſis iudica-
re placet: ſed numero plures q̄ iudicant: neq; R. hōdios: neq; alias ciuitates unquā ſuorum iudi-
ciorum p̄cēnitiuit: ubi promiſcue diues & pauper: ut cuiq; ſors tulit de maximis rebus iuxta ac
de minimis diſcepat: ſed de magiſtrib? creādis haud mihi quidē abſurde placet lex: quam. C.
Gracchus in tribunatu pmulgaauerat: ut ex conſulis quinq; claſſibus forte centuriæ uocarent'
ita cōæquantur dignitate pecūia uirtute antēire aliū aliū pperabit: nec ego magna remedia
contra diuitias ſtatuo: nam perinde oēs res laudantur atq; appetuntur: ut earum rerum uſus ē:
malitia p̄miis exercetur: ubi ea dempſeris: nemo oīum gratuito malus eſt. Caterum auaritia
bellua fera: immanis: intol leranda eſt: quo intendit oppida: agros ſana atq; domos uatſt diui-
na cū hūanis pmiſcet: neq; exercitus: neq; m̄ceniā obſtāt quominus ui ſua penetret: fama: pu-
dicitia: liberis: priā: atq; parentibus cūctos mortales ſpoliat. Verū ſi pecuniæ decus ademeris
magna illa uis auaritiæ facile bonis moribus uincetur: atq; hæc ita ſe ſe hñe: tametſi omnes æqui

atq; iniquis: memorent tñ tibi cum factōe nobilitatis aut mediocriter certandum est: cuius si do-
lum caueris: alia oia in p̄liui erunt. Nā hī si uirtute satīs ualerēt magis æmuli bonorū: q̄ inuidi
eēt: q̄a desidia & inertia stupor eos atq; torpedō inuasit: strepūt: obrectant: alienā famā bonā
suū dedecus æstimāt. Sed qd ego plura q̄ si de ignotis memorē. M. Bibuli fortitudo atq; ai uis
in cōsulatū erupit: hebes lingua: magis mal⁹: q̄ callidus ingenio. Quid ille audeat cui cōsulat⁹
maximū impiū maximo dedecori fuit. An. L. Domitiū magna uis ē: cuius nullū mēbrū a fla-
gitio aut a facinorē uacat. lingua uana. man⁹ cruet̄. pedes fugaces. q̄ hōeste noiari nequnt in
hōestissima. Vn⁹ tñ. M. Caro. ingeniu uersutū. loquax. callidū haud cōtēno: parant̄ hęc disci-
plina græcorū. Sed hęc uirt⁹: uigilantia: labor: apud græcos nulla sūt. Quippe y domi libertatē
suā p̄ inertiam amiserūt: cēses: ne eorū p̄ceptis impiū hñi posse. Reliq de factōe sūt inertissimi
nobiles: in qb⁹ sicut instituto p̄ter nomē nihil ē additamentū. L. Posthumius. M. Fauonius mihi
uident̄ q̄ si magnā nauis supuacua onera eē: ubi salui puenire usi sūt. Si qd aduersi cohortuū
ē: de illis potissimū iactura sit: q̄a p̄ciū minimi sūt. Tūc qm̄ sic ut mihi uideor de plebe renouan-
da corrigēdaq; satīs disserui. De senatu q̄ tibi agēda uident̄ dicā. Postq̄ mihi ætas ingeniumq;
adoleuit: haud ferme armis atq; equis corpus exercui: sed aium in lris cogitauī: qd nā firmitus
erat in laboribus hūi: atq; ego in ea uita multa legēdo atq; audiēdo ita cōperī oia regna. itē ciui-
tates & natōes usq; eo p̄p̄er: impiū hūisse: dū apd eos uera cōsilia ualuerūt ubicūq; grā uimor
uoluptas ea corruper: post paulo iminutā opes: deinde adeptū impiū. Postremo seruius iposita
est. Equidē ego sic apd aium meū statuo cuiūq; i sua ciuitate amplior illustriorq; locus q̄ aliis
est: rei magnā curā eē reip. Nā ceteris salua urbe tantūmō libertas tuta est: qui p̄ uirtutē sibi diui-
tias: decus: honorē: peperunt. Vbi paulū inclinata resp. agitari cōp̄it multip̄r aius curis atq; la-
boribus fatigat̄ aut gloriā aut libertatē aut rē familiarē defensat: oib⁹ locis: adest: festinat: q̄to
in secundis rebus florētior fuit: tanto in aduersis aspius magisq; anxie agitat. Igit̄ ubi plābs se-
natu: sic ubi corpus aio obedit: eiulq; cōsulat⁹ exequit̄ p̄ris cōsilio ualere dicit: populo supuaca-
nea ē caliditas. Itaq; maiores nri cū bellis asperrimis p̄merent̄ equis: uiris: pecunia amissa nūq;
defessi sunt armati de impio certare: nō inopia ararii: nō uis hostiū: nō aduersa resingentē eorū
aium subegit. Quicq; uirtute cæperant simul cum aia retinerēt. Atq; ea magis fortibus cōsiliis
q̄ bōis p̄lis patrata sunt. Quippe apd illos una resp. erat: ei cōsulebant: factio cōtra hosteis pa-
rabat. Corp⁹ atq; igēiū p̄rē nō suę qsq; potētia exercitabat: at hoc tpe cōtra ea hoies nobiles
quorum animos secordia atq; ignauia inuasit. ignari laboris hostiū militiæ domi factiōe in-
structi p̄ supbiā cunctis gētibus moderant̄. Itaq; p̄res quorum cōsilio antea dubia respu. sta-
bilibat̄ opp̄si: ex aliena libidine huc atq; illuc fluctuātes agitant̄ interdum alia deinde alia de-
cernunt uti eorum qui dominant̄ simulas arrogantia fert̄: ita bonum malumq; publicū æsti-
mant q; si aut libertas æqua omnium: aut sententia obscurior esset maioribus opibus respu. &
minus potens nobilitas esset. Sed quoniam coæquari grā om̄ium difficile est. Quippe quū il-
lis maiorū uirtus p̄tam reliquerit gloriā: dignitatem: clientelas: cetera multitudo plarūq; in-
scia sit. Sententia eorum a metu libera ita occulto sibi quicq; alterius potentia chatior erit: liber-
tas iuxta bōis & malis strēnuis atq; ignauis optabilis ē. Verum eam plariq; metu deserūt: stul-
tissimi mortales: q; in certamine dubiū quorūm accidat: id p̄ inertia in se q̄ si uicti recipūt. Igit̄
duabus rebus cōfirmari posse senatum puto si numero auctus p̄ tabellam sententiā feret. Ita
bella obtentui erit: quo magis animo libero facere audeat. in multitudine & p̄sidii plus & usus
amplior est. Nam fere his tēpestatibus alii iudiciis publicis: alii priuatis suis atq; amicorū nego-
ciis implicati haud sane reipublica cōsiliis adfuerunt. Neq; eos magis occupatio quā superba
impia distinuere. Homines nobiles cum paucis senatoriis quos aditamenta factionis habent
quæcūq; libuit p̄bari: rēphendere: decernere: ea uti libido tulit facere. Verum ubi numero

senatorum aucto per tabellam sententiæ dicent: illi superbiam suam dimittet: ubi iis obediendum erit: quibus antea crudelissime impitabant. Forsitan impator plectis lris: decernens quæ numquam senatorum fieri placeat: quoquo modo in multa & uaria officia distribuatur. Iudicia quoniam primæ classis mittenda putet: quæ descriptio: qui numerus in quoquo genere futurus sit. Ea mihi omnia generatim describere haud difficile factum fuit: sed prius laborandum uisum est de summa consilii: idque tibi probandum uerum esse: si hoc itinere uti decreueris cetera in promptu erunt. Volo ego consilium meum prudens maximeque ului esse. Nam ubicumque tibi res prosperare cedet: ibi mihi bona fama eueniet. Sed me illa magis cupido exercet: ut quocumque modo quoniam primū respu. adiuues libertatem gloria clariorem habeo. Atque ego te oro hortorque ne clarissimus impator gallica gente subacta. P. R. o. sumum atque inuictum impiū tabescere uetustate: ac per sumam secordiam dilabi patiaris: profecto si id accidat: neque tibi nox neque dies curam animi sedauerit: quin in formis exercitus furibundus: atque ea mens alienata mente feraris. Namque mihi puero constat omnium mortalium uitam diuino numine inuiseri: neque bonum neque malum facinus cuiusquam nihilo haberi. Sed ex natura diuersa prima bonos malosque sequi. Interea forte ea tardius procedunt. suus cuique animus ex conscientia spiritus prebetur: si tecum prius atque pariter possent loqui. hæc tibi dicerent. O Caesar nos te genuimus fortissimi uiri in optima urbe decus: per fidemque nobis: hostibus terrorē: quod multis laboribus: & periculis ceperamus: ea tibi nascēti cum aia simul tradidimus: patriam maximam in terris: domum familiamque in prius clarissimam. propterea bonas artes: honestas diuitias: postremo oia honestamēta patris: & prima belli per his amplissimis beneficiis non flagitium a te neque malum facinus petimus: sed uirtutem libertatem euerfam restituas: quare patrata: profecto per gentes omnes fama uirtutis tuæ uoluitabit. Namque hac tempestate tametsi domi militiamque præclara facinora egisti: tamen gloria tua cum multis uiris fortibus æqualis est. Si uero urbem amplissimo nomine & maximo impio prope iam ab occasu restitueris: quis te clarior quam maior in terris faciet? quippe si morbo iam aut fato huic impio secus accidat. cui dubium est quin per orbem terrarum uastitas: bella: cedes oriantur. Quod si tibi bona libido fuerit prius: parentibus gratificandi: posteroque tempore. R. P. restituta super omnes mortales gloria agnita tuaque unius mors uita clarior erit. Nam uiuos interdum fortuna: sæpe inuidia fatigat. Vbi aia naturæ cessit: demptis obrectatoribus ipsa se uirtus magis magisque extollit: quam mihi utilissima factum uisa sunt: quæque tibi ului fore credidi: quæ paucissimis potui percripsi: ceterum deos imortales obtestor: ut quocumque modo ages: ea res tibi Reique P. prosperare eueniat.

FINIS.

¶ C. SALVSTII VITA.

SALVSTIUS Salustius: genus ex Amiterno Sabinorum ducit. C. Salustio prægenitus: ex liberalibus artibus: in quibus educatus erat propter eruditionem nihil accipit. omnibusque. n. uoluptatibus turpissime indulgit: paternam domum uendidit: ut crimine adulteri seipsum redimeret. ex quaestura & tribunatu nullam laudem esse affectus: fauente. C. Cesare propter apherica fortitus puinciam expilauit: & exhaustit: tantumque idem pecuniarum reportauit: ut amenissimos hortos sub Quirinale extra pomerium ad collinam portam titulo sui nominis empto loco habuerit: atque adornauerit non uulgares illius sæculi & posteriorum ætatibus delicias atque secessum: usque ad exactam ætatem libidinis audius & potens: i. amicitia uariis & inconstans. Sapientius tamen liuido dente momordit: habitus est ore improbo: & aio in uerecundo: manes Pompeii magni existimans hac uia se Cesari gratiorem fore: lacerare ausus est. Vnde in Salustium Læneus Pompeii libertus scripsit: moresque eius sigillatim paucis uocabulis expressit. Nebulonē: lurconē: popinonē. & lastaurum appellas: uox postrema indicat fuisse hominem ualidæ libidinis. Scripsit stilo non abhorrente a ueteribus. extat coniuratio Catilinæ & bellum iugurthinum: & quædam cōtiones e libris bellorum civilium: ut secreta inimici fidelius intelligeret Terentiam a Cicerone repudiatam duxit uxorem: & quæ tertio nupsit Messalæ cortuino.

RAVITER & iniquo animo maledicta tua paterer. M. Tuli: si te scirem iudicio magis q̄ morbo animi petulantia ista uti. Sed quum i te neq̄ modum neq̄ modestiam ullam animaduerto respondebo tibi: ut si quam maledicēdo uoluptatem capisti: eam male audiendo amittas: ubi quærar? quos implorē. P. C. diripi rem publicam: atq̄ audacissimo cuiq̄ esse perfidiæ locum: an apud populum Romanum: qui ita corruptus est largitionibus: ut sese ac fortunas suas uenales habeat? An apud uos. P. C. quorum auctoritas turpissimo cuiq̄ ludibrio est. Vbi. M. Tuli. leges iudicia Po. Ro. defendit: atq̄ in ordine ita moderatur: quasi unus reliquos ex familia uiri clarissimi Scipionis Africani: ac nō repetitus accitus: ac paulo ante in situs huic urbi cuius: an uero. M. Tuli facta tua ac dicta obscura sunt? an non ita a pueritia uiuisti: ut nihil flagitiosum corpori tuo putares: quod alteri collibuisse: an scilicet istam immoderatā tuam eloquētiā apud. M. Pisonem non pudicitia iactura prædidiisti. Itaq̄ minime mirandum est: q̄ eam flagitiose uēditas: quā turpissime parasti. Verū (ut opinor) splendor domesticus tibi animos: attollit: uxor sacrilega: ac periuriis nobilitata: filia matri pellex: tibi iucundior atq̄ obsequentior q̄ parenti par est: domum ipsam tuam ui & rapinis funestam tibi ac tuis comparasti: uidelicet ut nos cōmonefacias quam conuersa Respublica sit: quum i ea domo habitares homo flagitiosissime: quæ. P. Crassi uiri clarissimi fuit: atq̄ quum hæc ita sūt. Cicero se dicit i cōsilio deorū immortalū fuisse: inde missum huic urbi: ciuibzsq̄ custodem absq̄ carnificis nomine. Qui ciuitatis incōmoda in gloriam suam ponit: quasi uero non illius coniurationis causa fuerit consulatus tuus. Et iccirco Respublica disiecta eo tempore: quo te custodem habebat: sed (ut opinor) illa te magis extollunt: quæ post consulatum cum uxore de Republica consuluiisti: quum legis platiā iudicia domi faciebatis: ex cōiuratis alios pecuniæ cōdēnabas. Cum tibi alius Tusculanā: alius Pompeianam uillam ædificabat: alius domum emebat: qui uero nihil poterat: hic erat calūniæ proximus: hic aut domum tuam oppugnatū uenerat: aut ifidias senatui fecerat: deniq̄ de eo tibi compertum erat: quasi tibi falsa obiicio: redde rōnem quantum p̄monii acceperis. Quid tibi linibus accreuerit: q̄ ex pecunia domū paraueris. Tusculanū & Pōpeianū in finitū sūptu ex ædificaueris: aut si retices: cui dubiū pōt esse: q̄ opulentia istā ex sanguine & miseris ciuium parasti: uerū (ut opinor) hō nou⁹ arpinas ex. M. Crassi familia illi⁹ uirtutē imitat⁹. Cōtēnit simulatē hoīum nobilitū. P. R. curā habet: neq̄ terrore: neq̄ grā mouet. Illud uero aiciā tantū: ac uirtus ē animi: imo uero hō leuissim⁹: supplex inimicis: aicis cōtumeliosus: modo harū: modo illarū partium: fidus nemini: leuissim⁹ senator: mercenarius: patronus: cui⁹ nulla pars corporis a turpitudine uacat: lingua uana: manus rapacissimæ: gula imensa: pedes fugaces: quæ honeste nominari non possunt inhonestissima. Atq̄ is cū ei⁹ modi sit: tamen audet. O fortunatam natam me consule Romam. Te fortunatā cōsule Cicero: imo uero infelicem & miseram: quæ crudelissimam p̄scriptionem ciuiū perpeffa est: quū tu perturbata Republica: metuperculso oēs bonos parere crudelitati tuæ cogebas: quū oīa iudicia: oēs leges i tua libidine erant: quū tu sublata lege portia: erepta libertate omnium nostrum: uitæ necisq̄ potestatem ad te unum reuocaueras: atq̄ parum quidem: quod impune fecisti: uerum etiam cōmemorādo exprobras: neq̄ licet obliuisci ius seruitutis suæ: egeris oro te Cicero feceris qdlibet: satis est perpeffo esse: ne etiam aures nostras odio tuo onerabis: etiam molestissimis uerbis insectabere. Cedāt arma togæ concedat laurea lingua. Quasi uero togatus & nō armat⁹ ea quæ gloriaris cōfeceris. Syllāq̄ dictatōrē p̄ter nomē imperiū quicq̄ iterfuerit. Sed quid ego plura de tua insolentia cōmemorē? quē Minerna omnes artes edocuit: Iuppiter optimus maximus in cōsiliū deorū admisit. Italia exulē humeris suis reportauit: oro te Romule Arpinas: qui ægregia tua uirtute oēs paulos: fabios: scipiones superasti: quem tādē locū in hac ciuitate

obtines: quæ tibi ptes Reipu. placēt: quæ amicū: quæ inimicum habes: cui in ciuitate fecisti in
fidias: quo iure de exilio tuo Durachio redisti: cū sequebaris: quos tyrannos appellabas. eorū
potentiæ faues: qui tibi ante opumates uidebant eosdē demētes ac furiosos uocas. Vtiniū cau
sam agis: de Sextio male estimas. Bibulum petulantissimis uerbis lædis. laudas Cæsarē. quem
maxime odisti. & ei maxime obsequeris. aliud stans. aliud sedens sentis de Republi. his male
dicis. illos odisti. leuissime transfuga: neq; in hac. neq; in illa parte fidem habes.

¶ M. T. C. RESPONSI O CONTRA. C. SALVSTIVM.

A demū magna uoluptas est. Cris. Salusti: q̄lē ac parē uerbis uitā agere. neq;
q̄cquā tā obicæñū dicere. cui nō ab initio pueritiē oī gñe facinoris ætas tua rñ
deat. ut oīs oī morib; cōsonet. neq; n. q̄ ita uiuit. ut tu. aliter ac tu loq; p̄t. neq;
q̄ tā illoto sermōe utiſ uita hōestior ē. Quo me uertā. P. C. uñ initiū sūmā: ma
ius. n. mihi dicēdi on⁹ ipōit. quo notior ē uterq; n̄m. qd̄ si aut de mea uita atq;
actib; n̄ris huic cōuitatori rñdero: inuidia gloriā cōsequē: aut si hui⁹ facta: mores: oēm æta
tē nudauero: in idē uitiū incidā p̄ccitatis. qd̄ huic obicōiō uos si forte offēdimini. iustius huic
q̄ mihi succēlere debetis. q̄ initiū introduxit: ego dabo operā: ut & p̄ me minimo cū fastidio rñ
deā: & in hūc minime mētus eē uidear. Scio me. P. C. in rñdēdo nō h̄re magnā expectationē
q̄ nullū uos sciauis nouū crimē in Salustiū audituros: sed oīa uetera recognituros. Quib; &
meæ & uestræ iā & ipsi⁹ aures calēt: uerū eo magis odisse debetis hōiē q̄ ne incipiēs qd̄ pec
care. minimis reb; p̄soluit rudimētū: sed ita ingressus est: ut neq; ab alio uinci possit: neq; ipse se
oīo reliq; ætate p̄terire: itaq; nihil aliud studet. nisi ut lutulētus cum quouis uolutari. Longe vō
fallit opinioē: nō. n. p̄ccitate linguæ uitæ sordes eluunt: sed est qdam calūnia. quā unūq;sq;
n̄m testāte aīo suo fert de eo: qd̄ falsum crimē obiectat: q̄ si uita istius memoriā uicerit. aliā. P.
C. nō ex orōnes: sed ex moribus suis spectat debetis. iam dabo operā q̄ maxime potero breue
ut faciā: neq; n̄ra uobis inuītis altercatio erit. P. C. plærūq; n. Resp. priuatis crescit inimicitis.
ubi nemo ciuis q̄lis sit uir pōt latere. Primū igit. qm̄ oīum maiores Cri. Salustius ad unū exē
plum & regulam q̄rit. uelim mihi rñdeat: nunqd̄ hi quos p̄tulit Scipiōes & Metelli añ fuerunt
aut opinioīs aut gloriæ. quam eos res suæ gestæ & uita innocētissime acta cōmēdauit: q̄ si hoc
fuit illis initiū noīs & dignitatis: cur nō æque de nobis existimet. cuius & res gestæ illustres
sūt. & uita integerrime acta: q̄ si uero tu sis ab illis uiris Salusti ortus: q̄ si effes: nōnullos iā tuę
turpitudinis pigeret. ego meis maiorib; uirtute mea præluxi: ut si prius noti nō fuerint: a me ac
cipiant initiū memorię suę: tu tuīs uita. quam turpiter egisti: magnas effudisti tenebras: ut et
si fuerint egregii ciues. certe uenerint in obliuionē: q̄re noli mihi antiquos uiros obiectare: sati⁹
est. n. me meis rebus gestis florere q̄ maiorum opinione niti: & ita uiuere: ut sim posteris meis
nobilitatis initiū & uirtutis exemplum: neq; me cum his conferre decet. P. C. q̄ iam decesse
runt: omniq; odio carent & inuidia: sed cū his. qui mecum una in repu. uersati sunt: sed si fueri
aut in honoribus petēdis nimis ambitiosus. nō hāc dico popularē ambitionē. cuius me princi
pem cōfiteor: sed illā p̄nitosam cōtra leges: cuius primos ordines Salustius duxit. aut in geren
dis magistratibus. aut in uendicandis maleficiis tā sæuerus. aut in repu. tam uigilans quam tu
prosc̄ptionem uocas: credo q̄ non oēs tui similes incolumes in hac urbe uiuissent: at quanto
meliore loco Respu. staret. si tu par ac similis scelestorum ciuium una cum illis annumeratus
effes: an ego tunc falso scripsi. Cedant arma togæ: qui togatus armatos. & p̄ce bellum oppres
si: an illud mentitus sum. Fortunatā me consule Romam. qui tantū intestinū bellū: ac dome
sticum urbis incendiū extinxit: neq; tui piget te hō leuissime. cū ea culpas. quæ in historiis mi
hi gloriæ ducis: an turpius est scribentē mentiri. q̄ illum palā hoc ordine dicentem: nā quod in
ætatē increpuisti. tantum me abesse puto ab impudicitia. quantum tu a pudicitia. Sed quid

M. T. C. RESPONSIO CONTRA C. SALVSTIVM

ego de te plura quærar. quid enim mentiri turpe duces qui ausus mihi sis eloquentiam: ut uitium obliuiscere? cuius semper nocens eguisti patrociniis: an nullum existimas posse fieri ciuem egregium qui non his artibus & disciplinis sit eruditus? an ulla alia putas rudimenta & incunabilia uirtutis quibus animi ad gloriæ cupiditatem aluntur? Sed minime mirum est. P. C. qui desidia ac luxuria plenus sit. hæc ut noua: aut inusitata miratur: nam quod ista inusitata rabie petulante in uxorem: & in filiam meam inuasisti: quæ quidē facilius mulieres se a uiris abstinerunt: quam tu uir a uiris satis doctus: ac perite fecisti. Nō. n. me sperasti mutua tibi gratiam relaturum: ut uicissim tuos compelleres. Vnus. n. satis es materia huius: neque quicquam turpius est domi tuæ quam tu: multum te uero opinio fallit: qui mihi putasti parare inuidiam ex mea re familiaris: quæ multo mihi minor est quam huius dignus sum: atque uinam ne tanta quidē esset: quanta est: ut potius amici mei uiuerent: quam ego testamentis eorum locupletior essem. Ego fugax C. Salusti furore tribunum plæbis cessi: utilius duxi: quam uis fortunam unum experiri: quam uniuerso P. O. Ro. ciuili essem dissensionis causa. Qui postea quod ille suum aium reprobacchatus esset: omniaque quæcumque commouerat: pace & ocio resederunt: hoc ordine reuocante atque ipsa Rep. manu retrahente me reuertis: qui mihi dies: si cum omni reliqua uita conferatur: aio quidem meo superet: cum uniuersi uos: populusque Ro. frequens aduentu meo gratulatus: tantum me fugacem mercenarium patronum huius æstimauerant: neque Hercle mirum est: si ego sempiternitas omnium amicitiarum existimaui. Non. n. uni priuatim ancillatus sum. neque me addixi. sed quantum quisque Reipu. studuit: tantum mihi fuit: aut amicus: aut aduersarius. Ego nihil plius uolui ualere quam pacem: multi priuatorum audacias metuerunt. ego nihil timui. nisi leges. multi arma sua timere uoluerunt: ego nunquam uolui quicquam posse mihi præuobis. multi ex uobis potentia freti uobis suis uiribus abusi sunt. Itaque non est mirum. si nullius amicitia usus sum. qui non perpetuo Reipu. amicus fui. Neque me poenitet. si aut petenti Varinio reo patrocinium pollicitus sum. aut Sexti insolentiam repressi. aut Bibuli patientiam culpauit. aut uirtutibus Cæsaris laui. quæ si tu mihi. ut uitia obliuiscis. temeritas tua reprehendetur. non enim mea uitia culpabuntur. Plura dicere si apud alios mihi esset differendum. P. C. non apud uos. quos habui omnium actionum mearum monitores. sed ubi rerum testimonia ad sunt. quid opus est uerbis. nunc ad te ut reuertar Salusti. patreque tuum pretereā. qui si unquam in uita sua peccauit. tamen maiorem iniuriam Reipu. facere non potuit. quam quod te talem filium genuit. neque tu. si qua in pueritia peccasti. exequar. ne parentem tuum uidear accusare: quod eo tempore summam tui pietatem habuisti: sed qualem adolescentiam egeris: hæc. n. demonstrata facile intelliget: quam petulanti pueritia: quam impudicus & peccator adoleueris: postea quam immodestæ gula: impudicissimi corporis quæstus sufficere non potuit: & aetas tua ad ea patienda: quæ alteri facere collibuisse: exoleuerat: cupiditatibus infinitis efferebaris. ut quæ ipse corpori tuo turpia non duxisses: in aliis experireris. Ita non est facile reputare. P. C. utrum in honestioribus corporis partibus res quæserit: an amiserit: domum priuam: uiuo patre: turpissime uenalem habuit: uendidit. nec cuiquam dubium esse potest: quin mori coegerit eum: quo nondum mortuo per herede gesserit omnia. Nec pudet a me querere: quis in P. Crassi domo habitet. cum ipse rindere nequeat: quis in ipsius habitat paterna domo? At Hercule lapsus ætatis tyrocinio. postea se correxit: non ita est: sed huius in sodalium sacrilegi Nigidiani: bis iudicis ad subellia attractus extrema fortuna stetit: & ita discessit: ut non hic innocens esse: sed iudices peioral se existimaret. Primum honorē in quaestura adeptus secutus est hunc locum & hunc ordinem despectum cuius aditus sibi quoque sordidissimo hominum patuit. Itaque timens. ne facinora eius clandestina clara uobis essent: quum omnibus matrum familiarum uiris obprobrio esset: confessus ē uobis audiētibz adulterium: neque erubuit ora uestra: uiueris ut libet Salusti: egeris quæ uolueris: satis est unum te tuorum scelerum esse conscium. Noli nobis langorem & soporem nimium exprobrare: sumus diligentes in tuenda pudicitia uxorū nostrarum. Sed nos ita expectati non sumus

mus: ut a te cauere possimus: audacia tua uincit studia nostra. Et quod hunc mouere possit factum aut dictum turpe: quod non puderit palam uobis audientibus adulterium confiteri: quod si nihil pro me tibi respondere uoluissim: sed illud censorium eloquium Apii Claudii & L. Pisonis palam uniuersis recitarem: nonne tibi uiderer aeternas inuicere maculas: quas reliqua uita tua eluere non posset: neque post delectum Senatus te unquam uidimus: nisi forte in ea te castra coiecitisti: quo ois sentina Reipublicae confluerat: atque idem Salustius: qui pace nec senator quidem manserat: posteaque Respublica armis oppressa est: & idem uictor: qui exules reduxit in Senatum post quaesturam reductus est: quod honore ira gessit: ut nihil uenale non in eo habuerit: cuius aliquis emptor fuerit. Itaque egit: ut nihil non equum atque uerum duxerit: quod ipsi facere collibuisse. Neque aliter uexauit ac debuit: si quis praedam loco accepisset magistratum: pacta quaestura: posteaque magna pignora eis dederat: cum quibus similitudine uitae se coniunxerat: unus iam ex illo grege uidebatur. Eius. namque patris exemplar erat Salustius: quod tantum in una uoragine coetus omnium uitiorum excesserat: quicquid impudicorum cillonum: parricidarum: sacrilegorum: debitorum fuit in urbe: municipiis: coloniis Italia tora: sicut in fretis subleuerant nois perditum ac notatissimum: nulla in parte casti: nisi licentia uitiorum ac cupiditate regum nouarum: atque posteaque praetor effectus modeste se gessit: & abstinenter non ita prauitiam uastauit: ut nihil neque passi sint: neque expectaue rint grauius socii nostri in bello quam experti sunt in pace: hoc Aphricam in terrore obtinente. Vnde tantum hic exhaustum. P. Conf. quantum uoluit. ne causam diceret. Sesteritia duo decies cum censore pacificus: quod si quippiam eorum falsum est: hic palam refelle: unum qui non modo ne paternam quidem domum redimere potueris: repente tanquam somnio beatus: hortos preciosissimos. uillam Tiburtinam. C. Caesaris reliquas possessiones paraueris: neque piguit querere ut ego. P. Crassi domum emissem: quam tu ueteris uillae dominus sis: cuius paulo ante fuerit Caesar: modo inquam patrimonio non comeloso: sed deuorato: quibus rationibus repente factus es tam affluens & tam beatus. Nam quis te faceret heredem: quem ne amicum quidem satis honestum quisquam sibi ducit. nisi similis ac par tui. At Hercule aegregia facta maiorum tuorum te extollunt: quorum siue tu similis es: siue illi tui: nihil ad tuum scelus ac nequitiam addi potest. Verum (ut opinor) honores tui te faciunt insolentem. Tu Crispe Salusti totidem te putas esse bis Senatorem: & bis Quaestorem fieri: quod bis consularis & triumphalis fueris. Carere enim debet omni uitio: qui in alterum dicere paratus est: demum male dicit: qui non potest ab alio uerum audire. Sed tu omnium mensarum assecla: omnium cubiculorum in aetate pulex: & idem postea adulter: omnis ordinis turpitudine: & simul belli memoria. Quid enim hoc grauius pati potuimus: quam quod te incolumem in hoc ordine uidemus. Desine bonos petulantissima consuetudine arilingua. desine morbo procacitatis isto uti. desine unumquemque moribus tuis aestimare. His moribus amicum tibi efficere non potes: uideris uelle inimicum habere. Finem dicendi faciam patres conscripti. Saepe enim uidi grauius offendere animos auditorum eos qui aliena flagitia aperte dixerunt: quam eos qui commiserunt. Mihi quidem ratio habenda est: non quare Salustius merito debeat audire. sed ut ea dicam. si qua ego honeste effari possum.

ORATIO LVCIJ CATILINAE RESPONSIVA IN. M. T. C.

Mnes homines. qui in maximis principatibus uitam agunt. aut qui de rebus publicis. aut priuatis consultat. decet in primis aduertere. ne cuiquam uoluptati temere assentiatur. ne uel liberum ingenium furore aut iracundia pessudent. Sed uigilantius enitendum est. ut durent inuictis animis. ut omnium rationes aequae circumspectant. Nec in alterutra partem declinent. donec in luce clariores in apertum deductae. & satis perorata uideantur. Difficile est enim communis animis & concitatis ingenii uerum cuiquam persuadere. Tanta sit plerumque uis ac frequentia orationis. Haec si fuisset uobiscum. P. C. aduersio. dum perperam de meis moribus consul noster tanta acerbitate loquatur. cum pernitiosa & insolenti facundia in caput meum uestros concitabat animos. modulabatur orationem. consideret perfectio. ut illius peracitas hodierna die

innocētia nra deleret. Sed uideo iā suggestiōe cōsulis pectora uestra reb⁹ incudere: uix meā ppei orationē. Credere iam illius auctoritatē, meā pudicitiaē diffidere. Quāobre facile uereor ne sera sit nostrae salutis defensio. Nā paucorū inuidia plerūq; innocētes iure aut iniuria suppe ditant. Quae res pfecto neq; cōstātia uirorū illustriū; neq; Romanae disciplinā; neq; senatorie dignitatis officia ur. Quare p deos imortales uos, P. C. atq; humanitatē uestram appello ut in tantis reb⁹ non facile iudiciū excipiat: demulsos ac deuinctos aios facundia Ciceronis pristi nae integritati restituere: & ita restituite: ut aliqñ Po. Ro. paricii atq; Catilinā uerba intelligatis si qd i priam peccauit. Quirites: neq; grā neq; misericordia īploro. Erigite tū ab hac luce aiam Trucidate hoc corp⁹, & mēbra hac impudentia diuellite. Nō eo tēdit oratio nra: ut Catilinā misereamini. Sūma est, n. misericordia in parricidā subitū supplicii adiuertere. Sed hāc uer bis clamentiam postulo. P. C. ne oīno innocentiaē deseratis: ne dū libertatē defenditis paucorū iniquitate plarorūq; innoxios pditum eatis. Ostēdam uobis atq; elucidabo acerbas in consilio nro mecum inimicitias nō salute Reipublice fuisse exagitandi impiī cā non manu tenēda liber tatis desiderio cūcta. Nā quātā primum in supioribus annis immoderate in me illum discor diē agita uerint: quātisq; atq; q̄ crebris postea inuicem cōtumeliis uersati fuimus nō referā. uo bis enim oibus nota sunt Quirites. Sed ea malo dicere: q̄ pximis comitiis postquā consul desi gnatus est impudenter: & temere: q̄ tandam euomit: se nihilo magis q̄ excidio Catilinā cōsula tum petere. Testes hic duo uiri clarissimi. M. Anto. cōsul. & C. Caesar: quorū auctoritate termi natio illa eo tpe ueluti parū cōsulta reprobata est. Itē nūc. P. C. talibus aīs imperia tribuite qui curiosius priuatas inimicitias: q̄ totius Reipub. salutē psequant. Nō cupit Cicero cōsulatū: ut opē referat miseris: ut potētiam improborū arceat: ut ciuitatem defendat, ut reipu. cōsulat. Sed ut maxime Catilinā delere & circūscribere possit. Hāc sūt officia uiri cōsularis & gloriosi & sā ctissimi ciuis institutiōes. Tales hoies in dandis magrātibus antepone: qbus tantus & uastus est animus extinguerendi nobilitatē. Nā qd mihi huius uiri interminatum est: diligentius in uos oēs cōuerteret. Credite mihi. P. C. credite rara est inter tātū dissimiles aios beniuolētia: chari tatisq; cōsensio. Ille ex municipio arpinati nouus hospes huic urbi insitus: eam uelut ingenitā rabiē atq; inuidiā aio uoluit: q̄ nouus exteris ciuib⁹: nō tātū mores sed ueteri cōsuetudine natu ra cōparauit. Pridie ibi in petitiōe cōsulatus patria exprobrata est: aliqñ nouitas generis obie cta a quo aio tantam cōtumeliā tolleraſſet: tūc impatientissimū hoīem existimatis. Incitabat eo tpe truculēto spiritu laceſsitū ingenium: & uelut uipera serpēs inflammato ac uenefico pe ctore ferox eius & crudelis aius agitabat. Hic qui se patrem priā nominat. qui dicere solit⁹ ē hanc rempublicam suo splēdore decoratam: q uirorū oīum illustrium: ac pstantissimorū fami lias nō mō aquasse aut aliqñ suis moribus. uerum tamen oīum maiorum uirtutē superasse: cū obiectari sibi nouitatē uideret: quo putatis eū ingenio pferre potuisse. Infremebat tūc dentib⁹ atq; in uos oēs rabido rictu conceptam latenter iram acuebat: quam neq; lenitā adeptiōe cō sulatus in posterū putetis. Cū non uestra grā: sed suis maximis uirtutibus consequi tantam di gnitatem debere arbitretur. Nunc itaq; priores illos impetus exequit. nūc his artibus pertur bare ciuitatem instituit. nunc se his consiliis ulcisci & nobilitatem cōducere: ut nunquam si bi nouitas obiciatur. Faciet hoc. P. C. faciet nisi uester prudentissimus animus aliquando no strae omnium salutis: & uniuerſae Reipubli. consulat. Iam hoc primum initio ab hoc principe scelerum: ab hoc flagitiorum artifice: ita ciuitas nostra dira ac pestilenti labe conspersa est. Ita perniciosum semen diffudit in patriam: ut si aliquando consitum radicibus paulum altius co aluerit: delebitur quidem hāc respubli. pulcherrimum ac stirpe concidet imperium. nihil enī est tam periculosum ciuitatibus q̄ cum dilecti ciues inter se dissident. Inimica namq; est rerum maximarum discordia. Ea res fortes dissipat: & demolitur. Ea quidem hanc nunc inservit: no

stræ ciuitati. Hanc inter nos calamitatem ingessit: quæ si non mature prouideatur: uideo iam summam fortunæ coniunctâ hanc rempublicâ. Video iam arma in manibus uestris: alterû alteri oblistere: hunc proscribi alterum uero trucidari. Vtinâ enim rerum malarum innocens Catilina finis esset: uui est initium. Nullum foret mihi graue pro Republica periculum subire patriæ equidem proscribi: patriæ abdicari: emori paterer: sed non semper cunctis mortalibus idem animus est. Erit alter impatiētior: qui ulcisci malit: q̃ improborum perpeti iniurias. Tūc necesse est: ut ciuili bello res agitentur: periclitabit tunc patria: & in ancipites casus: certūq̃ urbis excidium concidet repente: & uentura tunc ingente leticia efferetur: & optatis sese rebus potiri gloriabitur. Cum hanc uidebit armis splendere patriam & istâ admotis ignibus urbem lucere. Tunc laudabit sua consilia: & extollet iunctū animum: & pro suis contumeliis satis se maioreſq̃ suos ultum iri existimabit. Nam prædicare aliquādo solitus originem se generis habuisse ex Tulli hostilii familia uolſcorum regis quidem Populi Ro. inimicissima: quæ sola pr. sus nota est occasio: ut uniuersum sit sibi nomē Populi Romani odio semperq̃ exhorreat hâc Rempubli. cuius ditione obscurata est maiorum suorū familia: & subactū eius: ac demolitū imperiū: quæ res quantæ curæ habentur humanis ingeniis: uos ipsi existimate. Hoc ego tantum de Cicerone existimare possum: ut præside illa maiorū suorū inuidia: ueteres illæ inimicitia: impatientis animi suum semper ingenium agitent: nunquam ab impetu aut a rabie quiescant. Tanta est illius animi immoderata euerendi huius imperii libido: uidelicet placato eni orbe terrarum: tot profligatis regibus: tot populis: tot gentibus: tot exteris nationibus subactis: terras undiq̃: & maria impio nostro parere nullū superiorem hostem Populi Romani: cui non nostra uirtus longe probata sit. Defluxit itaque illi spes omnis extrinsecus huius imperii demoliendi. Tute nobis omnia quiescunt: omnes ultro obtemperant. Cum uero sese maioresque suos uindicatum iri malit: nec possit unquam ab illa opinione durus & crudelis animus quiescere. Ad has confugit perturbationes: quibus priuatis inimiciis: mecum primo: postremo in inuersionem Rempublicâ conferre putat. Accusat itaq̃ amicū sibi Catilinā: & plerosq̃ alios eiusdem consocios coniurationis uelle rempublicâ inuadere: euertere patriā: urbē deformare: domibus templis aris incendia parare: stupra: uirgines: senes: plæbē: ac patricios iugulare: nusquā irā: aut ferro parcere: donec pulcherrima ista omnium imperatrix a stirpe intereat. Sed per deos imortales nescio quorsum tendat uana hæc hominum existimatio. Ut quisquis mortalium credat aliquem esse tam perditum: aut tam prorsus ignarū rationis: cui non quandam intelligat insitam patriæ pietatem: quæ semper quadam tacita ac uehementissima uina: turæ humanis pectoribus infunditur. Quis itaque Romanus animus tantam reipublicæ calamitatem afferre cupiat? Quis enim tam acerrimus Populi Romani hostis: ille etiam Carthaginensium dux Hannibal maiora nobis aut paria excogitare potuisset. Ego ne rempublicam inuadere uelim: qui & pro republica ingentia pericula suscepi? Ego ne senatum urbem deformare: tot amplissimis beneficiis nostræ familiæ decoratam auderem. Ego ne Romanorum templa incendere: quæ tot signa: tot tabulas maiorum nostrorum ostendunt? Ego ne togatos patricos: aut senatores iugulare: qui inter dignitates modo honore præfectus sum? Ego ne candidatus reliquis sceleribus deturpare ciuitatem: qui plerunque ne quis deturparet summa ope propulsaui. Quæ spes? Quis animus? Quæ occasio me ad tale facinus appelluit? Num causa forte quam pauloante Cicero deseruit libido dominandi. Nonne quiete dignitatē omnium adeptus sum? Nonne in spe mihi agendi tales reliquæ parantur: quales cuiquā imortalium fas est optare. Neq̃ enim patriciatus: neq̃ senatoria dignitas defuit. Neq̃ in postea rum consulatus: aut dictatura deesse poterunt. Quæ tantæ & tales sunt: ut non modo in hac præstantissima urbe. Sed in omni orbe terrarū: omnium gentium: omnium nationū iperia & prin-

cipatus antecellant. Quid igitur opus erat: ut difficile in bello quaereretur: quod mihi in pace
 ultro parabat: an forte inuidia me concitauit: quod pariter Cicero dicebat. Grande æs alienū
 angustia rei familiaris: & immoderata potiendarum rerum audacia. Sed de temerario aut ue-
 sano homine hoc existimandum esset: ut plerisque: qui pro potiundis opibus inconsulte tantā
 parare posset Populi Romani seditionē: non præsertim in uiro patricio & cōsulari: in tā opu-
 lentissima ciuitate: cui honestæ sunt opes: quid dubitas sibi unquā deesse posse? Tot ultro sese
 sibi quæstus offerunt: & ex publico ærario prouentus: quod si quis paululum labefactare uo-
 luerit: neque omnino parcere honestati: incredibile est: quāuis facile in immēsis opibus affluere
 possit: ut reliqua præteream: tu mihi in apertum exemplum es Cicero: qui pridie pene hāc ur-
 bem congressus omnium rerū egens: quum te ad magistratum contulisti: tantam conglutina-
 sti repente diuitiarum molem: ut omnes huius urbis coloniæ uix emptoribus tuis superasse
 uideantur. Temere igitur mihi obiciis auaritiā: paupertatē: instans onus æris alieni. Quæ
 cuncta tutiore uia sedare potuissē: quam rem publicā inquietare. Incerta pro certis capere: par-
 uo cōmodo ingentia pericula subire. Sed neque quibus arguor priuatarū inimicitiarū causa tā-
 tum facinus iniitissē. Nemo est in hac republica: quem inimicum habeam. Hic Cicero tan-
 tum mihi molestus est: quod eius flagitia: quæ in occultum habet: nunquā reticere potui: cui⁹
 ineptias si tandem a me propulsare maluissē: sine discrimine publico multi ad ultionem adi-
 tus patebant. Non erat opus ad perniciem Reipublicæ confugere: neque metus mihi: neque pe-
 ricula obstabant: cum si ex hominum uita deleteretur: non modo ad uindictandum: sed nec ad
 lugendum funus quisquam superesset. Sed dii prohibeāt: ne hunc animum illius temeritate
 dehonestem. Nullam enim illustribus uiris in abiectis hominibus ultio laudem asserre potest:
 illam tamen si casu maluissē: non est putandum. Quirites eo tempore susceperim oppor-
 tunitatis minimum sibi: mihi uero plurimum adesse poterat. Porro si quibus armatorum co-
 piis domum meam circunsepsi: socios induxi: permisi uigiles: neque horum enim quicquā infi-
 cior. Feci patres Con. non ut cuiquā facerē iniuriā: sed ut prohiberem consulis imperiū. Vere-
 bar: ingenium noueram: sciebam inimicitias: intellexerā hanc ab illo instructā coniurationē.
 Formidabam itaque: ne illius facundia subito momento animi uestri indignarentur: & contra
 quæstionem meam licētia uestra designatis periculis: de me supplicium sumeretur. At si semel ī
 eius designatus manus concidissē frustra meā iposterū defensionī locus parabatur. Vitam
 igitur meam sūma ope in hunc diem produxi. Et in tanta rerū perturbatione nunc persuasu
 tuo: ne me omnes reum facerent: pene transiit. Nunc tibi minus opus erat Cicero præter spē
 in senatum uenī. Et quantum mihi satis uidebatur: minora quædam scelera elucidaui: ex au-
 ditu quorū ī in obscuro maluissēs: qui ipsis tā enormibus sceleribus uia dedit: nihil tuorū
 facinorū expaui: non tunc oratio tua: non ultro coniecti motus territauerunt. Quis enim ter-
 ror in tanta senatorum frequentia: in tanto splendorum ciuium coetu in fontem cuiusq̃ ani-
 mum turbare potest. Habeo igitur diem quē maxime cupiui: quem uero minime existi-
 mas: habeo senatum: qui innocentiam meā intelligat: apud quē flagitia tua in aperto habeant.
 Optimo igitur periculo meis: periculis prospexi: si quando armatorū copias: furorē tuū ppul-
 saui: si quando intrepidus in Repub. perstiti: fugandū mihi oī obtētū p̃uadebas: instare mihi
 contra fuit aiūs. Sed o dii immortales ubi nā sumus: quis potentē calūniā nō uidet? Quid aliud:
 nisi ut fugerēt: tota tua oratio pertimuit. Sed si (ut ais) oīa mea tibi facta illustrant: si luce cla-
 riora sunt mea consilia. Quid nunc mihi fugā persuades: hic sum nullis meis p̃sidiis circūuen-
 tus. Adest senatus. qui tibi fieri uim phibebit: ostende hāc facinora: elucida seditionem: asser
 supplicium. Nū decet in tantis periculis in misericordiā uideri: cūctatio quidem oīs obesse pōt:
 nullū uero p̃sidiū asserre: si habes principium coniurationis: si impatorē hostiū tenes: quid remo-

raris: qđ eiceſ cupis? Vtli⁹ ē.n. ut luce careat exercit⁹: ſiēt ilico ad bellū ſegniōres. Sed uideo
 utiq; fieri ſoles i mediis malis. Tibi malorū cā timore aius frigefcit: caſū eni quē mihi aut reip.
 parabas in te cōferri uides. Res p̄ter opinione tuā nūc agiſ tui capitis piculo. Dubitas nūc de
 fortunis tuis nō obiecturū me tibi: in ſenatū uenire exiſtimabas. Iō cū ueni ilico trepidus fact⁹
 es. Putas minitādo nūc mihi terrorē icutere ignorās q̄ liber q̄ uast⁹ ſit inocēs aius. Vis ut fur-
 giam Cice, utiq; nō fugiā: ſed p̄ſtā acri⁹ petulantia tuā oppugnando: neceſſe ē ut oīum cōſi-
 liorū tuorū flagitiā reſellā. Veniāt i hūc locū teſtes: quorū tibi tantā copiā ſuſeſſe dicis: ut nihil
 tibi meorū operū teſtū aut occultū ſit. Q uos p̄duces. Q uin. Curiū hoīem qđ ſanę opiniois:
 integrā uitā. At uero q̄ ſuis flagitiis celeberrime hunc ordinē deuaſtauit. Propterea p̄bri gñe
 abdicatus ē: At ſuluiā p̄duces ei⁹ cōſortē libidinis: q̄ nulli⁹ unq; cædis cōſcia ſuit: nulli⁹ ſtu-
 pri aut inceſti alūna cōcubit⁹. Aut uero ita turpiter uixit: ut uelut quoddā ſcleris exēplū: oēs
 meretricū artes egregie ſola ipſa ſupauit. Hi ſūt hoīes clariffimi: qb⁹ nunc inq̄tudo ciuitatis
 ſuſpecta ē: quorū aduerſū me teſtimonia parant. Sed p̄ deos imortales tute iā Cice. moribus
 tuis oñdis: furore tuo paulū nō ipudēti⁹ abutere. Nō erat ex aptis cōiuratorib⁹ petenda fides
 Po. Ro. ſi me delere cupiebas. Eos eligere debuiffi: quorū obſcurior uita: & parūper occultiora
 latrocinia fuiſſent. Multi mortales eadē pecunia utilius ambitiōi tuæ obrēperaffent. Illoꝝ autē
 maledicta nemo bonus ciuis timere debet. Facile reſelli p̄nt: utpote cū fortuna eorū & fides fa-
 cta ſatis uulgata ſit: q̄ mihi ſi fauere debeāt aduerſarij: mallē eē iniuriōs: ne uitā meā eorū fami-
 liaritas æque in cōteptum deduceret. Nunc itaq; P. C. oīa uobis facta cōſulis: & cogitata illu-
 ſtrantur. Nūc etiā uobis innocētia mea p̄tere pōt. Q uā res illū ipulerit ad Catilinā interitū:
 ad perturbandā Rēpu. uidetis. Mecū priuatis inimicitia agitā. Obiectū uero nouitatis uni-
 uerſam odit nouitatē more maiorū ſuorū. Nā hāc patriā abhorrete: ea propter ſeditiōes parat.
 Serit diſcordias: nūq; ad perniciem noſtrā ipatiens ei⁹ animus quieſcit. Facit i primis reū Par-
 ricidij me Patricium Senatorē: cuius tot rēs geſtæ: tot iperia: tot magiſtratus: tot maiorū meo-
 rum beneficia ampliffimo ſplendore Reipub. luceſcunt. Obiicit egeſtārē: quā in am̄pliffima
 ciuitate: minoribus ē magiſtratibus nunq; obefſe potuit. Obiectat inimicitias: q̄ mihi ad ptur-
 banda rem publicā: non utiq; ſatis eſſe uiderentur. Teſtes quos producit uidetis: qui tales ſūt:
 ut oīum ſcleratorum exuperent ingenia. Q uā tentata: poſtq; ſibi præter ſpē euentibus non
 reſpōdent: neq; in ſenatū ſperat: timore ilico ſuppraſſus eſt. Fugā mihi imperat: quādo ſi deli-
 quiſſet: ad uendicandū nephas: nulla magnitudo ſupplicij ſatis eſſe poſſet. Si ergo. P. C. inocē-
 tiam meā uidetis. Si illius animi ferocitatē intelligitis. Si pericula Reipub. ingeniis ueſtris apta
 ſunt. Expergiſcimini igitur aliquē & iperij Romani uitā miſeremini. Habetis habētē colubrū
 in uiſceribus ueſtris: habetis in hoc ordine incluſam reipub. calamitatē: quā uigilat ad p̄niciē
 populi Romani. Vos illū in ſūmo honore poſuiſtis. Cauete: ne quando p̄licentiā ea p̄s peſtis
 totum corpus ambiat: & ueluti contagio quædā in uobis adoleſcat. Expiate ocius: & enerua-
 te hanc ſententiā ſclerū. Abdicatē hunc hominē conſulatu: ne clarā & ampliffimā dignitatē
 foeda illius flagitia deturpent. Eripite hunc ab hac republica: ne qñ eū ad excidiū nr̄a ciuitatis
 anhelantē: hāc ſanctiffima itra mœnia ſe cōſpiciant. Si chara ſunt uobis hui⁹ urbis monumē-
 ta. Si piucūdī liberoꝝ cōſpect⁹. Si grata eſt ur̄arū uirginū pudicitia: ſi tēpla: potentatus: ſacer-
 dotia: ſocietates: domus: opes: familia: clientelæ: fortuna: oīum & uniuerſarū priarū cōmoda uo-
 bis accepta ſunt: iāiā ab hac republica ſemen hoc malorū oīum eradicatē: hūc a cōſpectu ci-
 uium eripite: qui uos & oīa bona ueſtra extingūere cogitat: qui claritudinē iperij Romāi in ſi-
 multatibus atq; diſcordiis pturbare inſtituit. Succurrite hiſ piculis: obuiatē huic calamitati: tūc
 ois ſuſpicio ſedabit. Tunc dolus ille a cohortibus: conſeſtim diſſipabitur. In hoc uno hoīe oīs
 ſpes eorū ſita eſt. Q uis. n. aliū huic maxio iperio: huic capiti orbis terrarum paucorū ſclera-

ORATIO LVCI CATILINAE RESPONSIVA IN.M.T.C.

torum animos erigere aut concitare potuit. Q VIS ciuis in hac Republica tam nepharium & atrox facinus excogitare potuit. Hic hic tantum nouus Cicero arpinas ex Tulliorū familia struit clam nostro capiti infidias. Catilinæ coniurationes simulat: quo liberior sibi ob cōsiliū oportunitas patere possit. Nos pluresq; in quæstionem deducit. P.C. Vt nomine nostro comparatis copiis facilius sibi pateat aditus ad inuadendū Rempublicam. Vos. P.C. nōne uestra pericula uidetis? Capeffite rempublicam miseram & nutantem. Subuenite patriæ: parentū & simul salutis omniū misereamini. Meq; consularem Patritium ciuem & amicū populi Romanī a faucibus inimici consulis eripite. Supplicē atq; instantem pristinæ claritudini omnium ciuium gratiæ ac beniuolentiæ restituite: dixi.

FINIS

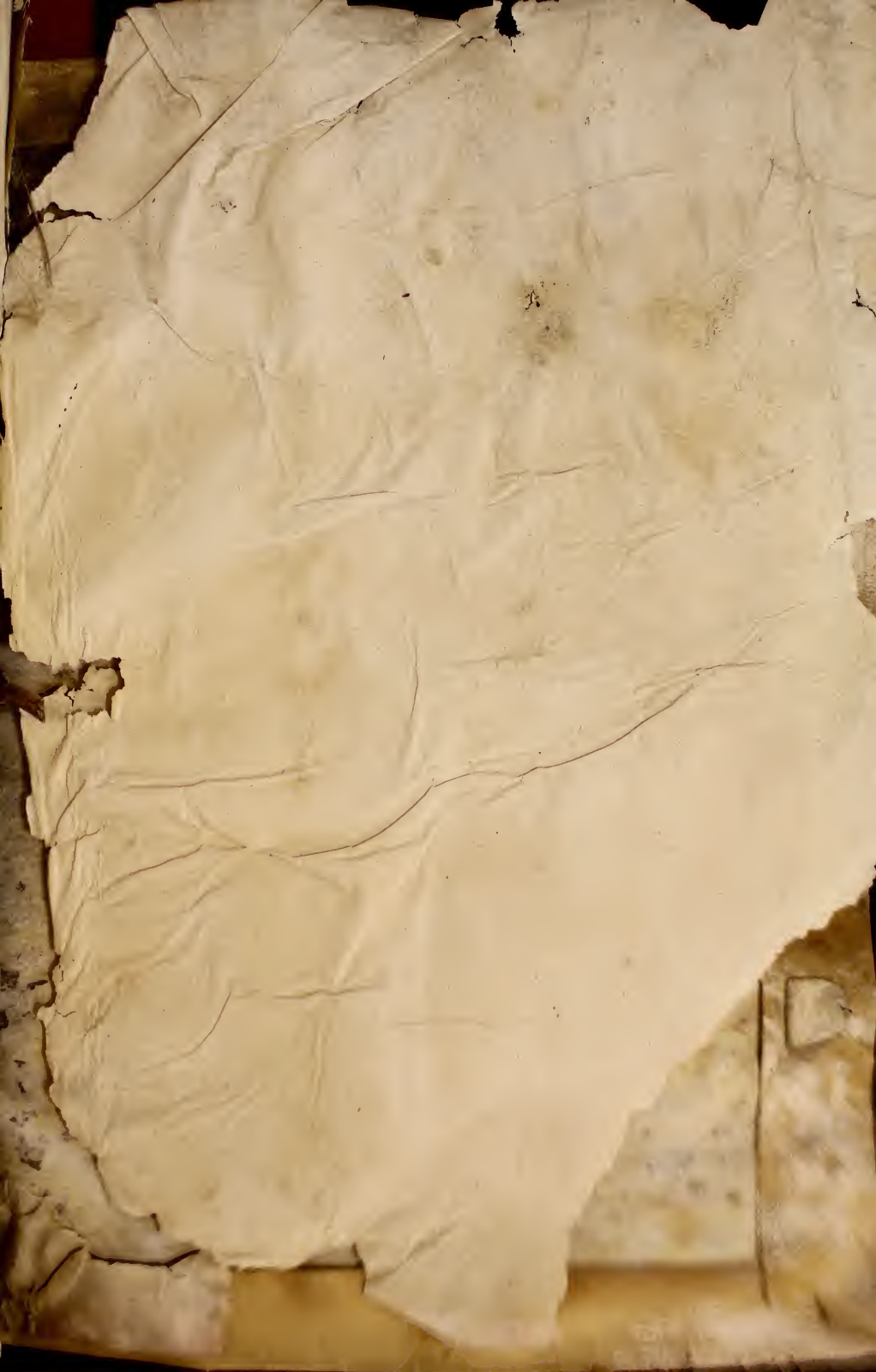
Impressum Venetiis opera & impēsa solertissimi uiri Ioannis Tacuini de Tridino: regnante inclito Principe Leonardo Lauredano Anno Domini .M.CCCCXVI. die. vi. Iulii.

REGISTRVM.

a	f	l	q
Hoc in uolumine	Genus: ætas	Per manus. i.	Cultusq; eius. i.
Omnis homines	Mōtibus obiectis	Munitus armat⁹	Necq; minus
quæ sunt ueræ	g	Quouis modo	sicuti solent
b		m	r
Nam regibus	Falso quæritur	Sed bono: ordo	Q & illoz magis
In pace probauit	Gloria æterni	Nanq; edicto	Si quid precibus
Huc. f. ad	Omnes rerum	Bello usui forent	necq; temere
c	h	n	f
Nationes scilicet	Vterat. Ac si	Per colles iu.	Oratio Lepidi
Nouas tabulas	Ætate scilicet	Officerent. i. no.	na omnia cœpit
At fuluia	Quouis modo. i.	Is ubi primum	certatum utrinq;
d	i	o	t
Non: pro & ne.	Impiger i laborib⁹	Deniq; ciues	senatorum aucto
Per dede. per	Quem locum	Opportunitate	obtines: quæ
Sicut ea præce.	Nomen eorum	Postq; utrinq;	mus ut a te
e	k	p	
Ab odio: nam	Quod postq;	Nam gerere. i.	
Dimissio in ob.	Qui tametsi:	Nō possum fidei	
Lacedæmonii:	Pollens. i: potens	Cladi sunt: idest	

20146966

